

UYKUSUZ

HAFTALIK MIZAH DERGISI

7

CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091
Akşamsefası

CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091

UYKUSUZ

UYKUSUZ

Yerel seçim mitingleri Baykal ile Erdoğan'ın atışma alanlarına dönüştü.

Erdoğan (Afyon): "Deniz Baykal diyor ki 'TL'nin değeri çok yüksek, bunu düşürmek lazım..', sen gît işini yap. Bu işi öğrenmen için daha çok fırın ekmek yemen lazım."

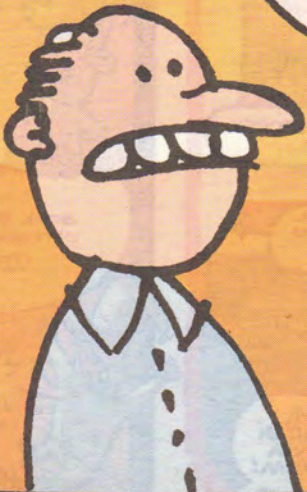
Baykal (Sinop): "Bu üslup bir başbakan üslubu değil, bu, bir maganda üslubudur maganda! Sen iktidar olmuşsun ama adam olamamışsın ve bana öyle geliyor ki 40 fırın ekmek yesen de olamazsın."

Tayyip (Kayseri): "Benim aldığım terbiye, edep dersi sana cevap vermeye müsaade etmez. Bu makamı bana teslim eden halkıma saygısızlık eden bir kişiyi hukuka taşıyacağım."

Baykal (Adıyaman): "Kendine güveniyorsan çık karşıma televizyonda konuşalım. Kendine güveniyorsan televizyona çık, milletin önünde, 70 milyonun önünde konuşalım."

**SUS ARTIK! SENDEN
NEFRETH.. MMMPH!..
MMM...**

**HAH
EN SONUNDA
OLACAĞI
BUYDU!..**

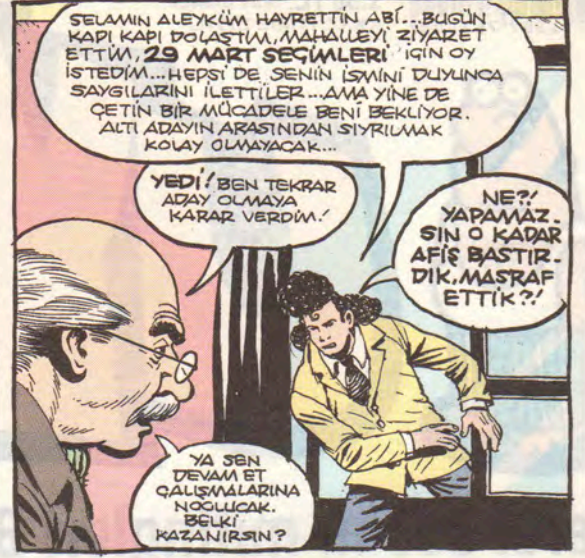

MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

BİT...

NOOLUYO LAN ORDA!

'Sabah Sabah Seda Sayan' programına marihuana desenli bandanasıyla katılan Heykeltıraş Kemal Zeybecik, acayip iddialarda bulundu: "Deniz Seki bir gün beni arabayla takip etmeye kalktı. Arabadan indiğimde bana 'çok geziyorsun' dedi. Kendini Ayşem olarak tanıttı bana. Daha sonra parka gittik parkta onu öpmeye çalıştım, kaçtı benden. Neyse biz Deniz'le o günden sonra 1 hafta takıldık. Daha sonra Hüsnü'yle ilişkiye başladılar. Onlar birlikte olduktan sonra Deniz ve Hüsnü beni dayak zoruyla resim yapmaya zorladı. Cinsel içerikli resimler yaptırmak istediler. Sürekli dayak yiyordum..."

MA KAR NA

Melih Gökçek'in Ankara halkına yardım amaçlı dağıttığı makarnalar pismiyor. Alındığı esinden bir yatanda makarnayla yaşadıklarını şöyle anlattı: "Kaynar suya koyunca makarnalar ikiye bölünüyor. Bir karton makarna gönderiyorlar ve hepsini çöpe atmak zorunda kalıyoruz. Pismemek için tüpümüz bile yetmiyor. Gökçek'in gönderdiği kuru fasulyeyi üç gün, nohudu da bir hafta suda bekletmek zorundayız. Çünkü onlar da pismiyor..."

ÇOŞMAK BENİM DE HAKKIM!

- ZAYIFLAMA MERKEZLERİ AÇILACAK.
- MİNİBÜSLER SADECE DURAKTA DURACAK.
- TAKSİLER GECE DE GÜNDÜZ AÇILACAK.
- AĞZINI MUSLUĞA DAYAYIP KANA KANA SU İÇEBİLECEK.
- GELİŞİMİŞLİĞİN SİMGESİ METRO, KAPINIZA KADAR GELECEK.
- KÜRESEL ISINMAYI ÖNLEYECEĞİM. BEN OLDUKÇA BARAJLAR DOLU, TOPRAK VERİMLİ, ÇOCUKLAR SAĞLIKLI VE NEŞELİ OLACAK. BEN SEÇİLECEĞİM, KÜRESEL ISINMA BİTECEK!

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKAN ADAYLARINDAN SEYFİ SOLUKAL'I NİN SEÇİM VAATLERİNİ OKUDU. DAHA FAZLASI VE NEFİS SEÇİM ŞARKISI İÇİN: www.seyfisoulkal.com

BAKIN BU GALP, ELİMLEN BÖYLE YAPTIM. ANCAĞI NIZ MI OYUNU İSTİYORUM, GERÇEKTEN İHTİYACIM VAR. AKLIYMA BAŞKA İLGİNÇ BİŞEY GELMİYOR...

İsrail, dünyanın çeşitli ülkelerinden Gazze'ye yollanan makarnayı, "insani yardım" kapsamında olmadığı gerekçesiyle bölgeye sokmama kararı aldı.

BİRİSİ MAKARNA MI DEDİ?... YA DUR Bİ MNA KOYIM!

İsrail ordusunda görevli bir asker, "ölüm timi" üyesi olarak Filistinli sivilleri öldürdüğünü itiraf etti.

yoldan geçiyorlardı... vurduk...

sivildiler...

hımm...

artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

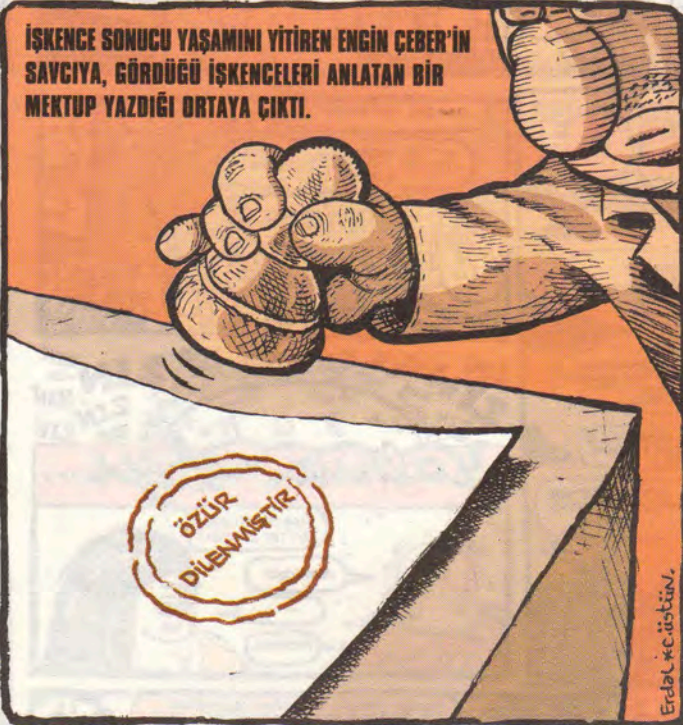
artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

artık sen de sivil olmuştun asker... üzgünüm...

ABD'nin Irak'tan çekeceği asker sayısının sınırlı olacağı ve bölgede ağır silahlarla donatılmış 50 bin kişilik bir askeri gücün kalmaya devam edeceği açıklandı.

Kot taşlama atölyelerinde çalışan işçilerde görülen silikozis hastalığına yakalanan işçilerden biri daha hayatını kaybetti. 25 yaşındaki Ruhat Yıldırak tespit edilebilen 39. silikozis kurbanı...

TRANGO TEORİ!

Ben insanım... Ya ne olacağıydım?... "Ben insanım" diye haybeye demedim, hakikatten insanım ve lütfen bunu tartışmayalım... Bari bunu tartışmayalım!... Ben insanım diye her canlı da insan değil... Değil!... Sincap, sincap; ben insanım... * Sincap olsam, samimiyetle söyledim... İnsan olduğum için, formülüm: "Hayat-İnsan x Zaman" dir... Yani: Bir gün 24 saat değil, "Dünya Nüfusu x 24 Saat!"... 6 milyara dünya nüfusu, bir gün 144 milyar saat... Daha da yani: Yüz kişiye on dakika konuşmak, esasında bin dakika konuşmak anlamına, evet, gelir... Zaman, kutsaldır... İnsan, kutsanmış... Tam ne diyosun, dersiniz, ki dersiniz, diyeyim: Zaman giderek hızlanmaktadır... Peki ama tam ne?... Diyeyim: 2010'dan itibaren beş yılda bir değişecek kuşak...

Ahmet Türk, DTP Meclis Grubu'ndaki konuşmasının bir bölümünü Kürtçe yapınca TRT yayını kesti.

KAÇ YIL OLDU?

• Hande Ataizi, "Kayınpederimle tekrar görüşeceğiz ama baba formatında değil" diyeli 4 yıl...

• Nihat Doğan, "Herkes beni örnek alıyor. Örneğin ilk deri mont giyen türkücü benim" diyeli 5, bilemedin 6 yıl (tam yılını bilemedim)...

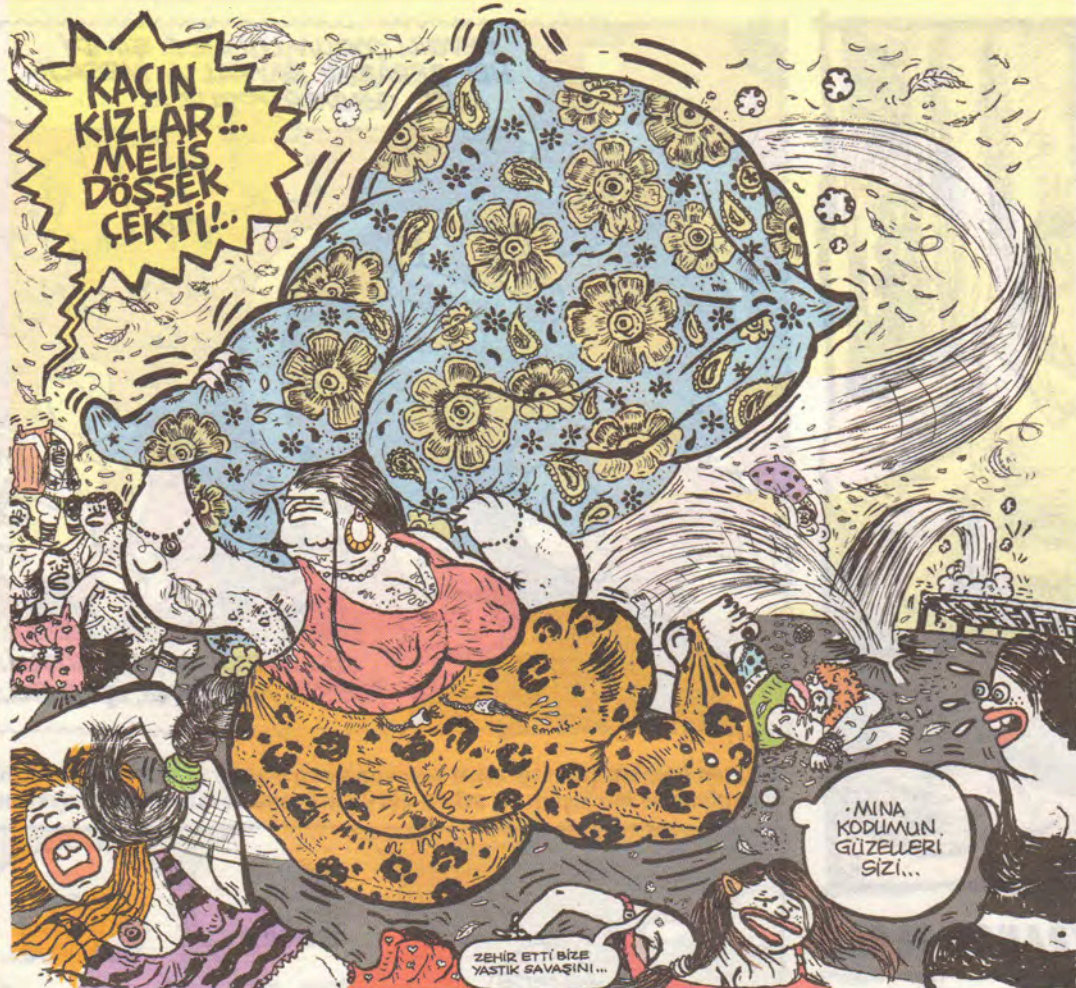
• Ajda Pekkan, Çarkıfelek yarışmasında Z harfini kodlamak için "Zonguldak'ın zo'su" diyeli 7 yıl...

• Gece hayatında, "mekân kapısında adam seçme" geleneği ilk defa Normandiya diskonun kapısında uygulanmaya başlanalı 46 yıl...

• Siyasi tarihimizdeki ilk seçim anketi Vatan gazetesi tarafından yapılalı tam 59 yıl olmuş...

DOĞRU BİLDİĞİMİZ Yanlışlar...

Türkiye'ye ilk uzun saç, o zamanki adı: **"Mühendis Mekteb-i Alisi"** olan İTÜ İnşaat Fakültesi öğrencisi Namık Celil Bey getirmiştir. Tahsil hayatı bitince Kanada, Kanada olmazsa Avustralya'ya gitmek isteyen Namık Celil Bey, iyi bir öğrenci olduğu için Alman Kayzeri Wilhelm'in daveti ile bir müddet **Darmstadt Teknisin Üniversitesi'**nde eğitim görmüş, ardından doktora için, yine Fransız Şansölyesinin daveti ile **L'Université Paris Sorbonne'**a gitmiştir. Tahsilinden oplayınca daha çok yakıştığı uzun saçlarımızdan içeri girmiştir. Uzun İstanbul esnafının neye kaynağı ve salon içinde vazgeçilmez siması olan Namık Celil, mühendisliği bırakarak, yeni kurulan İşçi çalışmaya başlamıştır. 1948 yılın apartman daireden bekar ve kimsesizdir. **Hocakam!**

akıl fikir efisi

Barış UYGUR

anlatmaz. Aslında kur yapmayı bilmeyen garibimin tekidir, kızlarla konuşmak için illa ki ilginç bir şeyler anlatmak gerektiğini düşünür. Kadınlar daha akıllı oldukları için birinin ilgisini çekmek için ilginç şeyler anlatmak gerektiğini bilirler, o yüzden bu hararet meselesi daha çok erkeklerle özgüdür. İşte ben fırsat bulabildikçe böyle hararetili adamların nafiye çabalarını izlemek için yanlarına yakınlarına oturmaya çalışırım. Hayır, muhabbet ilgimi çektiği için değil, bir erkeğin dışisine yaklaşırken kullandığı binlerce metottan en faydasızını bir belgesel havasında izlemek hoşuma gittiği için.

Bu muhabbetlerin izleği de dönemsel olarak değişir. Misal bir on yıl önce falan muhabbet konusu sinema olduğunda Bunuel, Tarkovsky falan favori olurdu bu adamlar için arada bir de plase Kubrick. Şimdi genellikle İran Sineması, Kore Sineması gibi şeyler duyuyorum. Bunuel'in adını duymayalı da bir hayli oldu. Ama iş her zaman dönüyor dolaşılıyor Nietzsche'ye geliyor ya, işte ben bunu anlamıyorum. Her şeyin modası geçiyor, bir tek Nietzsche'nin modası geçmiyor yahu! Hayır, sanırım ki adam külliyyatını kur yapmayı beceremeyen ergen erkeklerle çöçektanlık yapmak üzere kurmuş. Kardeşim Nietzsche senin p.z.v.ngin mi yahu? Bak beni de kötü kötü konuşturdular. Durduk yere ne diye elin adamını potansiyel ilkişine çerez ediyorsun? Yanlış. Falsch. Wrong. Ayrıca nasıl oluyor da bu çocuklar saatlerce Nietzsche hakkında konuşabiliyorlar şaşıyorum doğrusu. Nietzsche'yi okumuş anlamış, hatmetmiş ama hala kızla sıkıcı sıkıcı konuşmak yerine iki çiçek alıp iltifat etmek gerektiğini anlamamış.

Çiçek demişken, yıllardır çiçek almak fillinin bu denli etkileyici olmasının nedenleri üzerine düşündüm durdum. Geçen gün Fırat ve Umut'la konuşurken gördüm ki birçok hemcinsim, çiçek almayı utanırlar, çiçek almayı kerizce bulurlarmış. Neden çiçek almanın bu kadar önemli olduğunu da böylece anladım. Bir alay arkadaşımız utandığı için çiçek alamıyor, haliyle bizim aldığımız bir demet papatya da kıymete biniyor. Şimdi kim keriz siz karar verin.

Bir de "Nietzsche'nin hocası Schopenhauer" var değil mi? Öyle sanıyorum ki 90'ların başında uyanığın biri telif ödemek gerektirdiği için bedavadan Schopenhauer basabileceğini fark etmiş kitapların kapağına kocaman kocaman "Nietzsche'nin hocası Schopenhauer!" diye yazarak basarsa daha çok satacağını düşünmüş. O kadar çok basılmıştı ki, sokaklarda seyyar arabalarda, normalde ne alırsan belli bir fiyata tırnak törpüsü, bıyık makası, Arko tıraş sabunu vesaire satan satıcılarda bile bulunabilir olmuştu. Bana kalırsa Schopenhauer'ın dünyada en popüler olduğu dönem işte bu dönemdir. Ama rahmetli görse üzüldü tabii. Yancı gibi "Nietzsche'nin hocası!" Ne hocası? Beden hocası mı? O da mümtaz bir insan, Nietzsche'yi "Schopenhauer'in öğrencisi!" diye mi lanse ediyorsun? Hayır.

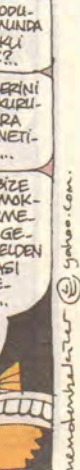
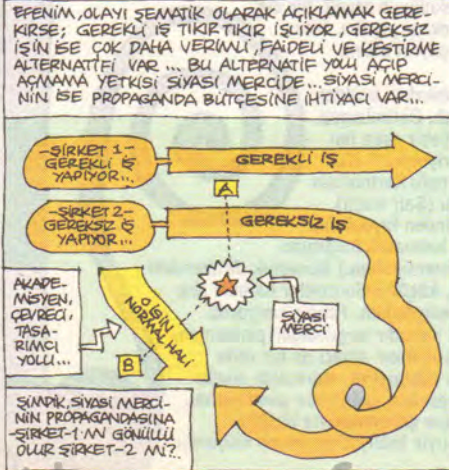
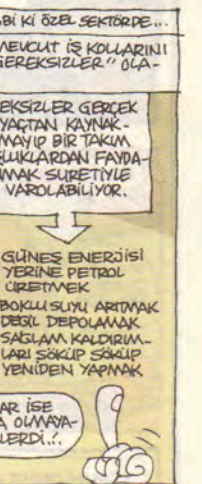
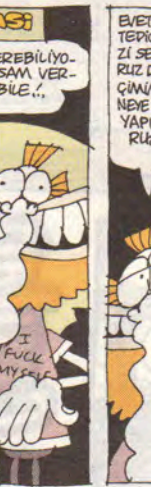
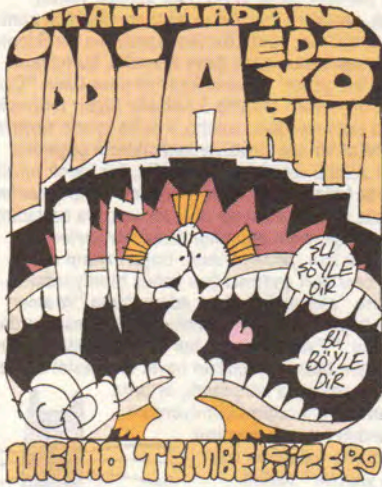
Astronot Kozmonot denklemine Kozmonot'tan yanayım. Politik bir nedeni yok. Siz de yüksek sesle iki kelimeyi de tekrarlayın bakın, Kozmonot hakikatten uzaya giden adam da, Astronot kolpacı gibi geliyor kulağa. Tabii ki o da bir uzay insanıdır, önemli bir arkadaşımızdır ama Kozmonot kelimesinde daha çekici bir taraf var. Ha ama benim merak ettiğim nedir? Bugün bir astronot olsun, kozmonot olsun böyle kapalı kıyafetler giyip yer çekimsiz ortamlarda fink atan insanlardır. Kafalarında kaskları var, kıyafetleri hava almıyor. Bana öyle geliyor

ki insan kocar yahu. İnsanlık hali, gaz çıkarsan içerde kalacak. Üstelik daha bunun sair atıkları var ki hiç girmeyelim. Eğer bu işi çözümlerse buradan NASA'ya sesleniyorum, o kıyafetlerin belini lastikli yapsınlar, bu kıyağı da unutmasınlar. Uyuma NASA.

Tabii bir de yerçekimsiz ortamlar neticede adamın midesi alt üst olur, bulanır falan, çok fena. Allah muhafaza istifra etse kaskın içine, hele ki yer çekimsiz yer çekimsiz hiç hoş olmaz. Ha bana kalırsa NASA bunu çözmüştür. Ama bizden gizliyorlar. NASA halkı daha fazla uyutmasın, gerçekleri açıklasın. Nasıl oluyor bu işler?

NASA dediğin de en nihayetinde kul yapısı, o kadar abartmamak lazım. Gelirler genel müdürlüğüyle arasında teorik olarak çok fark yok. İkisi de kurumdur. Hatta Gelirler Genel Müdürü dese ki "bu yıl benden NASA'ya zırmak çalışmaz" NASA bırakın uzayı, Ohio'ya bile gidemez. Mesarifi çok bir kurum NASA dünya kadar para harcıyorlar, para da biriktirmemişlerdir.

Bir de hala var mı bilmiyorum, eskiden her nedense birileri için hep "NASA'dan çağırılmışlar gitmemiş" geyiği dönerdi. Sokakta yaşayan evsizden, iyi televizyon tamer eden tamirciye ve Aynur Teyze'nin mühendis yeğenine kadar türlü insanı NASA'dan çağırılmışlardı. Muhtemelen kolpaydı tabii, NASA dediğin saygın bir müessese, elini sallasa ellisi. Kadro açılınca bin kişi baş vuruyordu zaten. Tabii ben çocuk aklımla üzüldüm, herkesi çağırıyorlar da beni niye hala aramadılar, o biçim fikirlerim var uzayla ilgili diye hayıflanırdım. Ama şükür ki bitti bu muhabbet sanırım. Ya da hakikatten NASA Türkiye'den türlü türlü mühendisi, zekiyl, kurnazı çağırırdı durdu 80'li yıllar boyunca ama sonra baktı ki hiçbirini gelmiyor, kimisi homeless olup yangın yeri serserisi gibi ortalıkta geziyor, kimisi TV tamirciliğini tercih ediyor; bir ihtimal o yüzden artık çağırıyorlardı. Ha eğer öyleyse ama kınarım o NASA'nın iyi niyetli tekliflerini reddeden şahısları. NASA'yı usandırmışlar, gençlerimizin önünü kapamışlar diye düşünürüm.

Sergili Kızlar NASIL OLUÇAK 3

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

18. YÜZYILI HİÇBİR ZAMAN ÖPEMEDİM.

"Don Kişot'u okudunuz mu?" dedi. "Okudum" dedim. Aslında okumamıştım. ("Okudum" denip aslında okunmamış kitaplar kütüphanesi'nin en nadide eseridir Don Kişot.) Kötü bir niyetim yoktu. Sadece bana ait olmayı da hayatıma dâhil edip görüntümü sağlam tutmak istiyordum. Ortamda ilgi duyduğum bir bayanın olması gibi sağlam bir sebepim vardı. Açık veremezdim. Şarap içiyordum ve sağ elimin altında okşadığım bir kedi yatıyordu. Onun kedisi. Konuşurken kullandığı kelimelerdeki bütün 'r' harflerini bıçak gibi fırlatan bir adam, iki dakikada bir 'eksantrik' diyen başka bir adam ve Anadolu köylerinden İspanya'ya oradan Küba'ya uzanabilecek yelpazedeki etnik giysileri olan bir kadınla aynı ortamdaydım. Kediler de dâhil hepsi onun arkadaşlarıydı. Biçimlenmeye çalışıyordum. Kedisi elimi ısırdığında bağırardım. Bağırardım.

Her aşkın başlangıcında taraflar 2-3 aylığına dünyanın en anlayışlı, en sürprizli, en kahraman, en ideal, en gözü parlak insanına dönüşür. Sonra çiftler, 2-3 ay boyunca zincirleyerek saklı tuttukları kişiliklerini hafif hafif salmaya başlarlar. Tepesinden bastırılan bu kişilik özellikleri, zamanla kafalarını saklandıkları yerden çıkarıp, "Bu saate kadar niye aramadın?"lara, "Ben senin arkadaşlarına böyle mi davranıyorum?"lara ve hatta salonda bırakılmış çoraplara dönüşür. Normaldir. Ama benim durumum farklıydı. Başka bir dünyada mahsur kalmıştım sanki. 3 haftadır yaşadıklarım, o yıllardaki yaşama tarzım düşünüldüğünde pek normal sayılmazdı. Lümpen arkadaşlarım yaşadığım bu değişimden rahatsızdı. Hoşlandığım bu bayanı kibirli buluyorlardı ve aralarında ona 18. yy lakabını takmışlardı. Aslında bu lakap hoşuma gitmişti, bence de o, asaletiyle bir 18. yy leydisine benziyordu. Geçici olarak eşyalarını, dilini, alışkanlıklarını hiç tanımadığım başka bir hayata taşınmıştım. Taşındığım yerde kokoreç, aynı pantolonu 2 hafta giymek, botların içinde zamanla bükülmez bir dirayet kazanan çoraplar, küfür ve 6. bira yoktu. Kedi vardı, kedinin heykeli vardı, evde klasik, dışarıda caz müziği vardı, mum vardı, mask vardı, ürperince omza alınan sal vardı, kadehte 2 parmak şarap vardı (onu dikmek yoktu), sigarayı değil sağlığı vurgulayan çaylar vardı, nostaljiyi anımsatan eşyaları okşamak vardı, bir sergide bir resme 10 dakika hareketsiz bakabilmek vardı. Bu yeni hayatımın gereklerini ustaca yerine getiriyordum. Çünkü bütün bu saydıklarımın daha önemlisi, bu hayatın içinde aşkı ima eden 'bir şeyler' vardı ve bu 'bir şeyler' sokakta kedi görünce bana "Çok tatlı!" dedirtiyordu. Eski alışkanlıklarımı özlüyordum (mesela 3 haftadır hiçbir midyenin kabuğunu açmamıştım) ama çok da kafama takmıyordum. Galiba 3 hafta içinde sürprizi bol bir centilmene dönüşmüştüm. Elimde metal bir süt kasesiyle kediciklerin peşinden koştum, gece yarısı bir siren telaşıyla kedisi John'u veterinerine götürdüm, bir barok müzik konserinde en dik sırtımla oturdum, pasajlarda kafama Bob Marley bereleri takıp çıkardım ve en önemlisi hiç eğilip bükülmeyen, pürüzsüz ve aristokrat bir dille konuşmaya başladım. Geçmişinden kopmuş, ama geleceğimin de hiç şansının olmadığı arada bir yerlerde debeleniyordum. Onun idealindeki adam olmak için çalışıyordum. Başarıyıldım da. O günlerde gerçek hayatımın kısa süre içinde beni geri çağıracağı henüz bilmiyordum...

Kediden iyice tedirgin olmuştum. Ha bire "eksantrik" diyen adam, bana "Mahler sever misin?" diye sordu. Kendi sevdiklerini başkalarına soru olarak yönelten insanlardan pek hoşlanmam. Ama pes etmeye niyetim yoktu: "Evet, farklıdır, tipi bile diğer klasiklere benzemez" dedim. (Eserlerine hâkim olmadığım bazı sanatçıların hayat hikâyesini bilmek gibi garip bir durumum var.) Dolaylı cevabım coşkuyla karşılandı, ortama bilgi üstüne bilgi yağdı. Nereye kadar devam edebileceğimi bilmiyordum. Sanatın direkt günlük konuşma diline dadandığı bu evde kendimi sıkışmış hissediyordum. Tuvalete gittim. Klozete bakarken çok büyük bir sırta ermiş gibi, "Demek buraya yapıyor" dedim. Klozetin üzerinde Brecht'in bir oyun afişi asılıydı. Çişimi yaparken afişe bakıp manasızca "Epik" dedim. Klozetin kenarında bıraktığım, eski yaşantımla hatırlanan damlaları güzelce sildim. Yarım saat daha oturdum. 18. yy ertesi gün ailesinin yanına gidecekti. Döndüğünde sevgili olacağımıza kesin gözüyle bakıyordum...

Dışarı çıkar çıkmaz hemen arkadaşlarımı aradım. Taksim'de olduklarını öğrenince içimi bir sevinç kapladı. Küçük aklım, 18. yy'ın gidişini bir fırsata dönüştürmek istiyordum. Taksim meydanından Tünel'e doğru inerken sanki bir yere geç kalmış gibi koşuyordum. Mekâna vardığımda daha oturmadan bira istedim. Gelen birayı adem elmamı oynata oynata yarınsa kadar içip masaya bıraktıktan sonra, yaşadığım 3 haftayı yıkacak kadar kuvvetli bir "Ohhh!" sesi çıkardım. Gece boyunca Don Kişot gibi saldırdım biraya. Dönerken bir yarım kokoreç ve 12 tane midye yedikten sonra 2-3 dakika da tantuniyi seyrettim. Lümpen arkadaşlarımla "abartma" uyarısıyla tantuniden vazgeçtim ama meydana ulaşınca Kızıkayalar'dan 'ıslak hamburger' (içinde sarımsak olan, her yanı yağ yüzünden parlayan nemli bir hamburger çeşidi) yemek konusunda ısrarcı oldum. İki tane yedim. 18 yy'ın evinde şarapla bulurmuş damağımı yağla kapladım. Arkadaşlarla eve dönerken, 'çok içilen akşamların dönüştüğü mahalledeki tekelden alınan ve bitirilemeyen bira' çeşidinden aldık. Sızmışım.

Sabah telefonla uyandım. 18. yy arıyordum. Yola çıkmasına daha 2 saat vardı ve bir sürpriz yapmak istemişti, beraber bir kahvaltı yapmaya ne derdim? "Tamam" dedim. Telefonu kapatıp bir metre ötemde yerde yatan arkadaşımı görünce aklım başıma geldi. Banyoya koştum. Su ısınmadı. "Vücutun çeşitli parçalarını suya değdirip çekme" tekniğiyle zavallı bir duş aldım. Leş gibi kokan giysilerimi tekrar giydim. Ucuz deodorantla bir aura oluşturmaya gayret ettim. Sanırım gayretlerim boşunaydı...

Onu çay bahçesinde bir kediyi severken uzaktan gördüm. Nefis bir İstanbul sabahıydı. Betimlemeyi çok seven kötü bir şairin diliyle, "Şehir aşka fon yapmak için tüm maharetini gösteriyordu." Kız çok güzeldi. Kedi çok tatlıydı. Ve bu nefis kartpostala doğru kokan bir oğlan yaklaşıyordu (Şair kaçtı). "Günaydın" dedim. Kediyi sevmesinden faydalanıp öpmeden oturdum. Sesim geceden kalmanın buğusunu taşıyordu. (Nefesimden bahsetmek istemiyordum.) Konuştuk. Midemdeki bira, sakatat ve sarımsak karışımı, küçük baloncuklar halinde ara sıra ağzımı yokluyordu ama idare ediyordum. Fena gitmiyordu. Sandalyesini yanıma çekti. Galiba 3 haftadır sergilediğim performans onu etkilemişti ve galiba bu kahvaltının bir amacı da bir veda busesiydi. Yüzünü yanağıma doğru yaklaştırdı. Normalde dönüp öpmem ve kötü şairi bizi betimlemesi için çağırman gerekiyordu. Ama ne yazık ki, ağzımın içinde, tüm çalışanlarıyla birlikte Kızıkayalar firması olanca haşmetiyle faaliyetine devam ediyordu. Dönemedim. Dönüp öpemedim...

ABI AFFET BİZİ ABI!

NOLUYO KAN!

ALO?..

BANA UZUN BI
IP BULUN LAN
IPNELER ..

T. B.

-Devami Haftaya-

Adamımızın hayatı boyunca değeri bilinmediği için ünlü olmamıştır.

Ve tırda kartıyer yapmıſlar...

ŖİMDİ ZABRİ'NİN SÖZÜ OYNAYAN BİLYÖK KARTAYDI. BİRİNE

SON

Akşamsefası

Böcek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM - Tarih

1- Aşağıdakilerden hangisi Yontma Taş Çağı ile Cilalı Taş Çağı arasındaki farklardan biri değildir?

- a) Yontma'da hayvan derisi giymek modadır, Cilalı'da sadece fakirler hayvan derisi giyer.
- b) Yontma'da birişinin dayısı, amcası olmak

ayplanır, Cilalı'da ilk amcaoğlu sohbetleri başlamıştır.
c) Yontma'da adam dövme serbesttir, Cilalı'da sadece laf sokmak-ima etmek vardır.
d) Yontma'da kunduz kutsal hayvandır, Cilalı'da kedi, kunduzun amiridir.
e) Hepbiri.

2- Aşağıdaki beyliklerden hangisinde, otağ kurulurken "Amman belim ağrıyo, Amman sırtım sızlıyo" diye işten kaytaranlar, beyliğin ihtiyarları tarafından beyaz atla evlendirilir?

- a) Dedebazoğulları
- b) Poşetçayoğulları
- c) Testesteronoğulları
- d) Cevdetbeyveoğulları
- e) Maçaveyasinekkızları

3- Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun kuruluşu sırasında "Bu iş şampiyona düzenlemeye benzemez arkadaşım, etmeyin eylemeyin, tarihe başarısız gibi, pırlıtsız gibi geçeriz, yanarız" diyen ve bu yüzden yurdundan sürülen Macar Prensi Humdudi Galoş'un son sözleri aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Tam pansiyon varsa yarım pansiyon da olmalıdır!
- b) Evet, ölmek üzereyim ve şuurum da yerinde, şimdi güzelce sıvazlayı bakiim babafingoyu!
- c) İlerde Buda'yla Peşte'yi de birleştirir bu dürrükler, söylediydi dersiniz!
- d) Prenses Kumpirella'ya hiç gündüz gözüyle yanışamadım, ona yanarım sağdıç!
- e) 92 yaşında prens mi olurmuş homanna biniim!

4- Rönesans zamanı, daha ziyade bağ-bahçe işleriyle uğraşıp, sonradan sonraya soyluların vesikalık yağlıboya resmini yaparak aydınlanmaya yancı olan İtalyan ressam Gurnazotti, hangi akımın öncüsüdür?

- a) Hiç sesini çıkarmacılık
- b) Aynı resimden altı tane çize çize yanaroğluculuk
- c) Biri bişey yapsın ben de yaparımıcılık
- d) Sızlanımcılık
- e) Paran varsa soylusun abicimcilik

5- "Çin, Japon, Kore ne fark eder ey halkım, hep beraber takılalım işte, Tatarlar'ı bana bırakın, Tatarlar'ı ben ayarlarım" diyen, ünlü mü değil mi asla bilinmeyen, Orta Asya Han'ı aşağıdakilerden hangisidir?

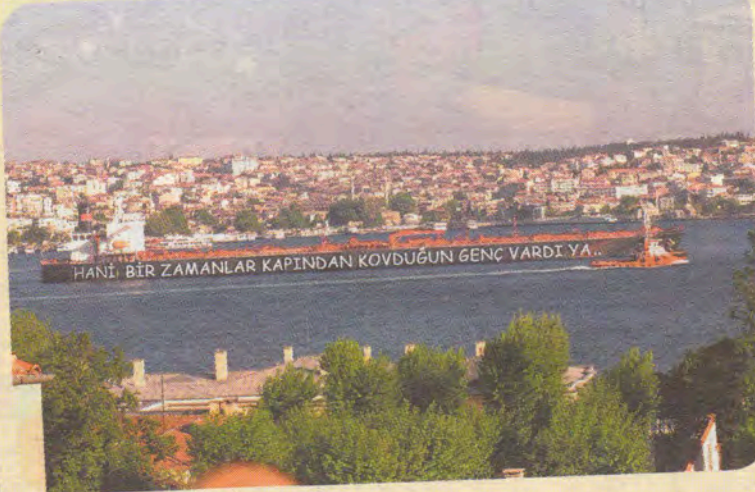
- a) Ha Ping Ha Pong
- b) Çok Ses Var Sus
- c) Mi Fa Sol La
- d) A Be Yap Şek Li Ni
- e) Kudbettin Yalandançinli

6- Prusya Kralı Yedibuçuktan Sekizinci Karl Heinz, ayaklanmayı bastıramayan Veziri Tombik Solamon'a hangi cezayı vermiştir?

- a) Çilli olmayanın gınaşırı falakaya vurulduğu Çilliler Adası'na sürmüştür.
- b) Bavyera'daki muhteşem köşküne el koymuş ve köşkü Cüce Evi yapmıştır.
- c) Sol bacağından salam yaptırıp arılara yedirmiştir.
- d) Halkın huzurunda belini tekmelemiştir.
- e) Hepsinden ikisi

7- Hun mucit Kolpaslan'ın icadı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Rende
- b) Ters Takla
- c) Halay Başının Mendil Sallaması
- d) Üstü Açık Mağara
- e) Piknik Tüp

Fotoğraf: Sinan Göksel

fırat...

uğur gülsöy

HAZMET ETMEYEDİN GÜLSÜNCÜM.

HAZMETİ Mİ OLUR, NE GÜZEL DENİZDİR...

GÜLTEN NAFİYO İYİ Mİ? Kİ CLAYLAR PUTUK SEVEN KANGALAR OLULUŞ, GÖRÜNCESİNE YOLUNLAR BİRBİRE RİNİ...

AMMAN İLER KARİŞİK GÜLSÜM... BU SEHERİ AL, FİRAAT Bİ, ZİYAN OLMA SIN...

GÜLTEN TEE DÜŞÜNDE KİLYAN' BUNA ZATEN, GELİN ODASINA GELME, NE KADAR ALTINI SEYİ, VARSIN DOLDURULUŞ ÇANTASINA. MUZAFFER DÜŞÜN İÇİN YAZLIK SATTI, ONUN PARASI DEMİŞ, BABASI NIN KALBI VAR DİYE TUTULUŞ KENDİNİ ANAMA, BİRTESİ GÜN AÇILERE GÖTÜRLÜŞ MUZAFFER GÜNLÜ ELERİ SIKILAN KALMAS SINİRDEN, (GİNELE ZOR AYILTIŞTAR...

ANAA, NE CADIMIS Bİ.

BOYUNDAKİ SETİ BİLE ALDI DİYO...

GÜLTEN TEE DÜŞÜNDE KİLYAN' BUNA ZATEN, GELİN ODASINA GELME, NE KADAR ALTINI SEYİ, VARSIN DOLDURULUŞ ÇANTASINA. MUZAFFER DÜŞÜN İÇİN YAZLIK SATTI, ONUN PARASI DEMİŞ, BABASI NIN KALBI VAR DİYE TUTULUŞ KENDİNİ ANAMA, BİRTESİ GÜN AÇILERE GÖTÜRLÜŞ MUZAFFER GÜNLÜ ELERİ SIKILAN KALMAS SINİRDEN, (GİNELE ZOR AYILTIŞTAR...

AMMAN ABLA NOLUCAK, BİZİZEYİZ...

BU BİZİ DİNLİYO BAK, BENİ ÇOCUK KISIMINDAN ÇOK KORKARIM, OLUNCAK YERDE SÖYLER EDER...

AMMAN NE ANLADIN O BAKIYO ÖYLE, FİRAAT HADİ GİT İÇERİ, LAF DİNLEME!

VALLA KORKTUM BEN, GELİP GÖTÜRLÜŞ BİR BİRİZİZ... LAF MAE ÇIKMASIN SONRA...

AMMAN İYİ İYİ, ANLAMAMIS...

Bİ ÇAYINI DAHA İÇ ABLA... AÇIK OLSUN GÜLSÜM...

HAZMET ETMEYEDİN GÜLSÜNCÜM.

HAZMETİ Mİ OLUR, NE GÜZEL DENİZDİR...

GÜLTEN NAFİYO İYİ Mİ? Kİ CLAYLAR PUTUK SEVEN KANGALAR OLULUŞ, GÖRÜNCESİNE YOLUNLAR BİRBİRE RİNİ...

AMMAN İLER KARİŞİK GÜLSÜM... BU SEHERİ AL, FİRAAT Bİ, ZİYAN OLMA SIN...

GÜLTEN TEE DÜŞÜNDE KİLYAN' BUNA ZATEN, GELİN ODASINA GELME, NE KADAR ALTINI SEYİ, VARSIN DOLDURULUŞ ÇANTASINA. MUZAFFER DÜŞÜN İÇİN YAZLIK SATTI, ONUN PARASI DEMİŞ, BABASI NIN KALBI VAR DİYE TUTULUŞ KENDİNİ ANAMA, BİRTESİ GÜN AÇILERE GÖTÜRLÜŞ MUZAFFER GÜNLÜ ELERİ SIKILAN KALMAS SINİRDEN, (GİNELE ZOR AYILTIŞTAR...

ANAA, NE CADIMIS Bİ.

BOYUNDAKİ SETİ BİLE ALDI DİYO...

GÜLTEN TEE DÜŞÜNDE KİLYAN' BUNA ZATEN, GELİN ODASINA GELME, NE KADAR ALTINI SEYİ, VARSIN DOLDURULUŞ ÇANTASINA. MUZAFFER DÜŞÜN İÇİN YAZLIK SATTI, ONUN PARASI DEMİŞ, BABASI NIN KALBI VAR DİYE TUTULUŞ KENDİNİ ANAMA, BİRTESİ GÜN AÇILERE GÖTÜRLÜŞ MUZAFFER GÜNLÜ ELERİ SIKILAN KALMAS SINİRDEN, (GİNELE ZOR AYILTIŞTAR...

AMMAN ABLA NOLUCAK, BİZİZEYİZ...

BU BİZİ DİNLİYO BAK, BENİ ÇOCUK KISIMINDAN ÇOK KORKARIM, OLUNCAK YERDE SÖYLER EDER...

AMMAN NE ANLADIN O BAKIYO ÖYLE, FİRAAT HADİ GİT İÇERİ, LAF DİNLEME!

VALLA KORKTUM BEN, GELİP GÖTÜRLÜŞ BİR BİRİZİZ... LAF MAE ÇIKMASIN SONRA...

AMMAN İYİ İYİ, ANLAMAMIS...

Bİ ÇAYINI DAHA İÇ ABLA... AÇIK OLSUN GÜLSÜM...

Tribal

ENKESİYON

C.üstün.

HALAYDA BAŞI KIRVEM ÇEKER OY OYYY LAĞH??

LAN BİRAZ KIRVELİK MÜESSESESİNE SAYGILI OL BE, DÜŞÜN DERNEK OLDU, GÜNDA Bİ ÇAŞIRMISLIĞIN MI VAR? ONDAN SONRA HER ALAYDA BAŞI KIRVEM ÇEKER...

LAĞH? NOLİY??

GÜP!

KÜT!

ANA! KIR- VEM!

HAKKIMDA NE DÜŞÜNÜYORSAN, ALLAH SANA İKİ KATINI VERSİN...

FİLİN GATÜ KOCAMAN!

BU YAŞLARDA İSTEDİĞİM KADAR DENYOLUK YAPABİLİYORUM... SENEYE OKULA BAŞLAYAÇAM, O ZAMANA KADAR ÇEŞİTLİKLE COŞAYIM...

EKOKE EKİKO!

GORİL ABLA

Hayrola Goril Abla, Kumarcane çeketini giyip, sarhoş saç yapmışsın?

Kıbrıs'a gidiyorum. Bu krizde bi şansımı dene-yeceğim. Ya batarım ya çıkarım...

Neyse sığ kuruyun- ca vazeçerim belki, du bakalım...

Yıllarca dağ başın dedek-törle define aradım, hep-say bulama-dım. Simdi költük arası-na kaçan metal paralar tek avuntum. AHA! ÖTENZİ!

50 yılka sonunda mis gibi yaptım işkembeyi... Simdi bundan güzel bi corba hazırlayayım.

Sör LIPTON Bez çayı'na sizi bekliyor Sör WINSTON?

Gidelim, yalnız evde kendim demleyip ge-tirdim ben. Foset çay içemiyorum demleme o daha iyii...

Piyasın

8- Şaşkık Uygurlığı'nın yokolma nedeni hangisidir?

- Tüm haberleşme ağını kuşlara yükledikleri için
- Sırayla herkes bi günlüğüne şef olduğu için
- Horaz Uygurlığı'na yancı oldukları için
- Sessizlik olduğunda "Bi yerde kız doğdu!" dedikleri için
- "Bizden bu kadar ağa, gençlere yol verelim" diye kendi fişlerini çektikleri için

9- "Pasiflora Antlaşması"nın son maddesi aşağıdakilerden hangisidir?

- Bundan sonra kimse artiz olmasın, rüzgar yapmasın!
- Esirlere birerleş tokat çakıp salıverelim!
- Anlaşma mı yoksa Antlaşma mı, artık buna bi karar verelim Allah lillah aşkına!
- Ateşkes sürecinde olabildiği kadar dilleşelim!
- Bi daakine kadınlar savaşsın, yeter be hafızım!

10- Tarihin ilk tarihçisi Dük Claus, kafasını güverteye çarpmasının ertesi günü ne yapmışlar?

- Güverteyi üç su yıkamıştır.
- Karaya kadar belden altı çıplak şekilde koşmuştur
- Bir tilkiye "Gregory" adını verip kont ilan etmiştir.
- Yedi yıl uyumuş, uyanıp çay içmiş, sonra sekiz yıl uyumuştur.
- Tarihi yeniden yazıp, babannesinden başlatmıştır.

(Doğru cevaplar: Ya b veya d, tam bilemediydim ben!)

birinci eski

aşk nerede

aşk nerede diye sorma tut ve bırakma sakın garci gülden uzak ama bülbüle de değil yakın

öyle gemi yaptı ki nuh kusur bulan kula yuh tek sende midir yorgun ruh sağına soluna bakın

vedat der gül soldu mu bülbül vaktin doldu mu bir de karanlık oldu mu aşk çekip gitsin bırakın

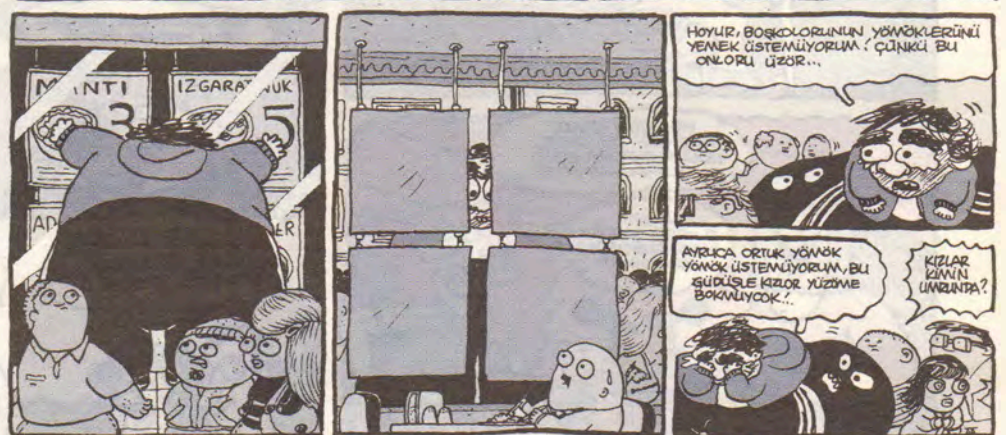
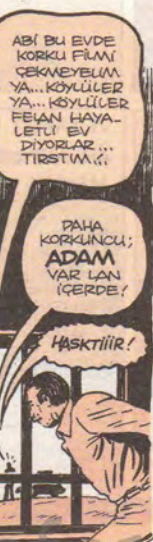
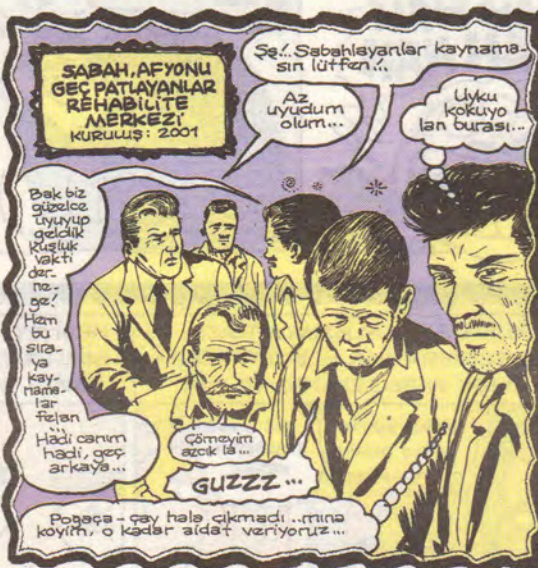
V.O. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

* 7 Mart Cumartesi, İzmir AKM, 20.30

* 11 Mart Çarşamba, Eskişehir, 222 Park, 22.30

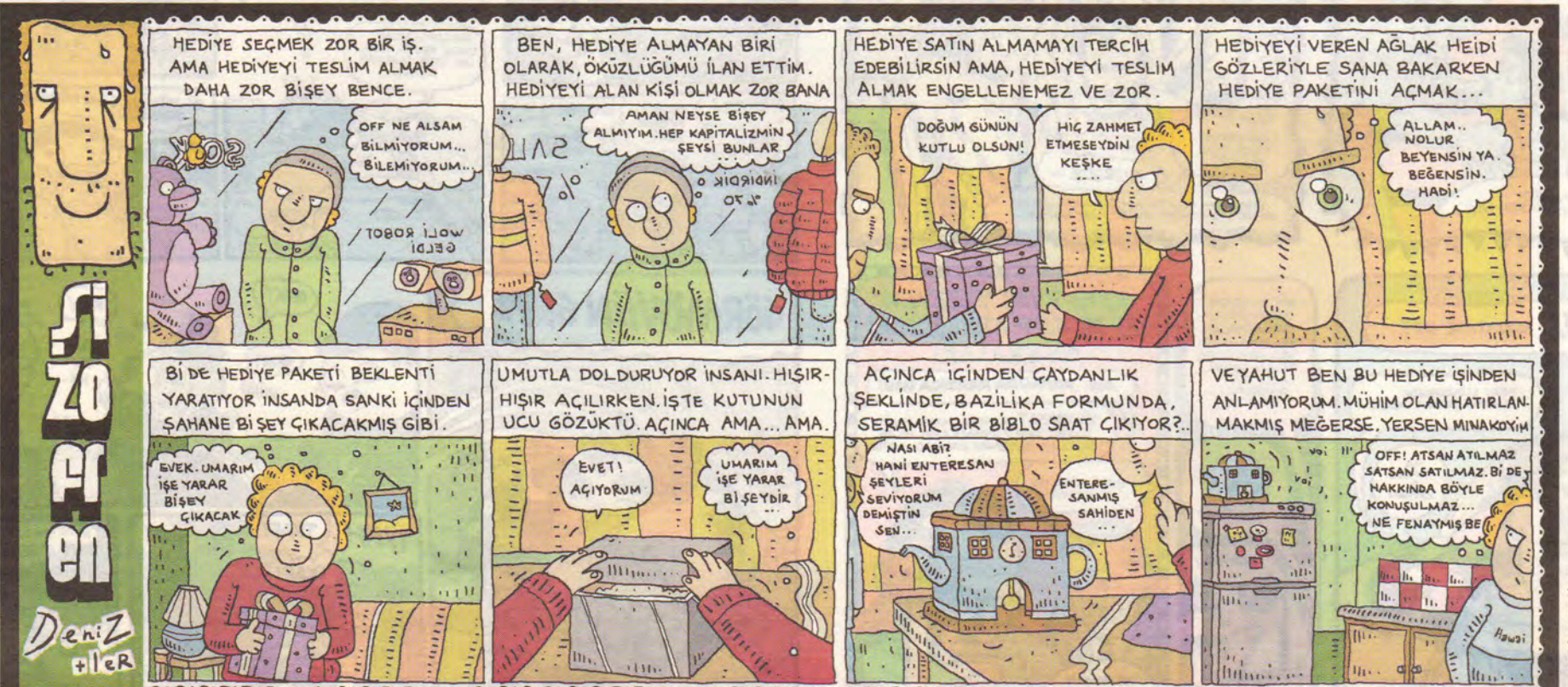
* 14 Mart Cuma, Ankara Sanatolita Sahnesi, 20.30

(TV programı, Perşembe geceye kaydı... 5 Mart Perşembe 20.00, Ortıklar Caddesi - Mecidiyeköy, Kanaltürk binasına, Uykusuz dergisiyle gelerseniz Yigit Özgür'ün konuk olacağı programa siz de tank olursunuz!)

YİĞİT ÖZGÜR

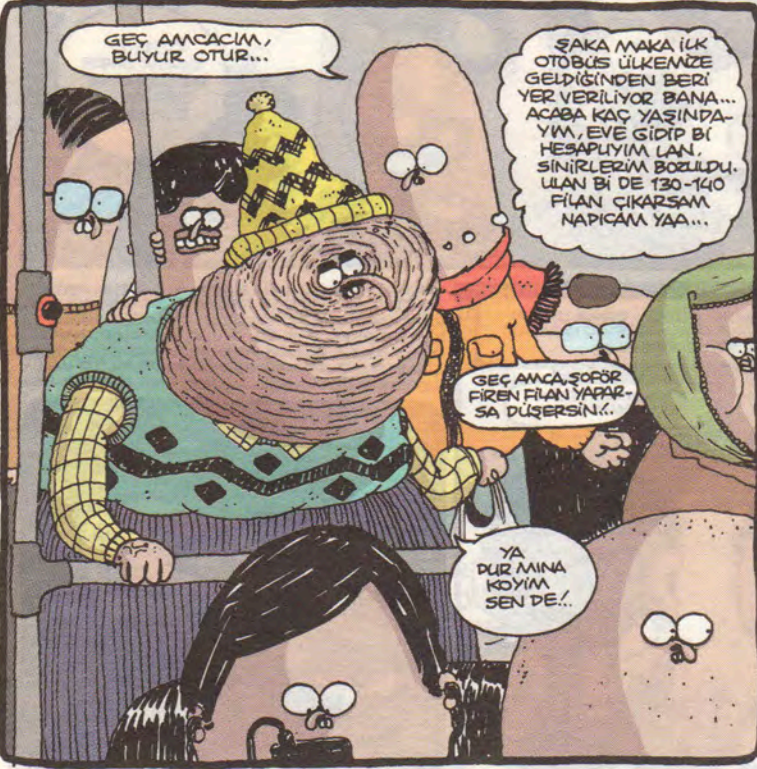

Akşamsetası

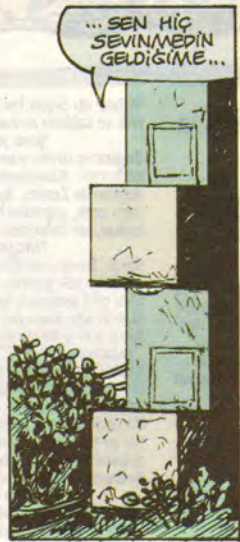
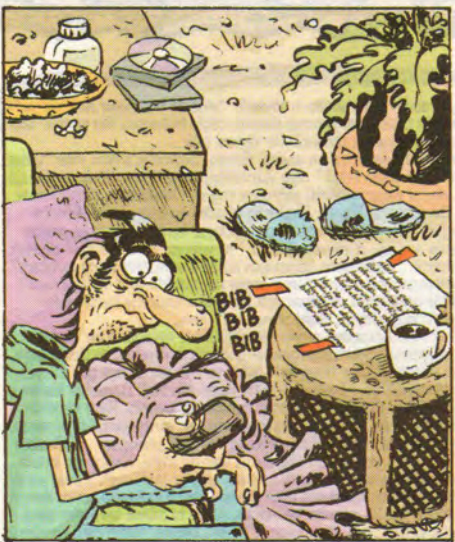
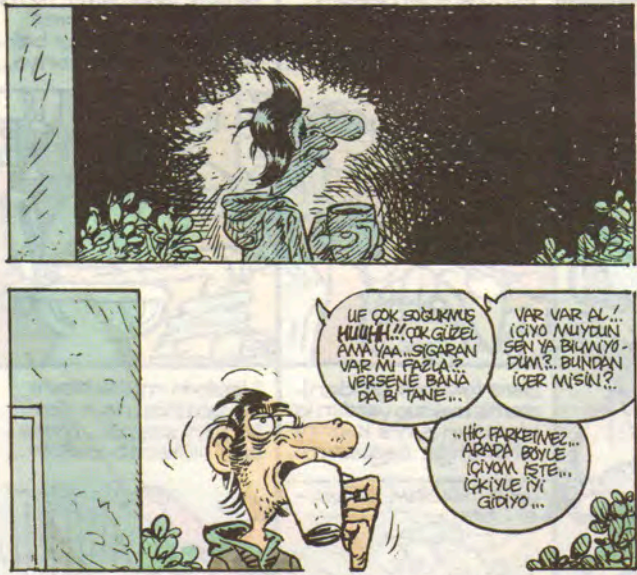
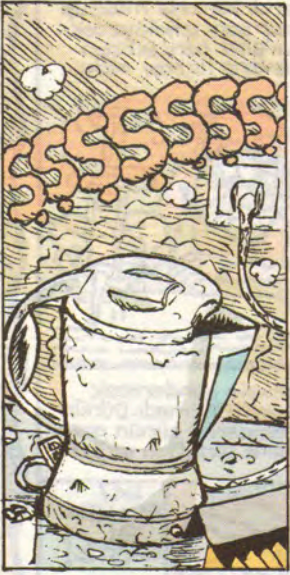
uğur gürsoy

ama arkadaşlar iyidir

GİTTİN GİDEFLİ BEBLK

Seni bi türlü kafamdan atamadım bebek.. Çık şurdan, işimiz gücümüz var anasını satıım.

Sana öyle çok gönderilmiş mektup yazdım ki bi yerden sonra kaptırıp otomatige bağladım...

Birlikte geçirdiğimiz nefis zamanların anılarını delip gittim. Kabız bekleyişlerimde işe yarıyo...

Libidom mutatesını kaybedince neye yöneleceğimi şaşırdım... Masa başı hokkabazı oldum...

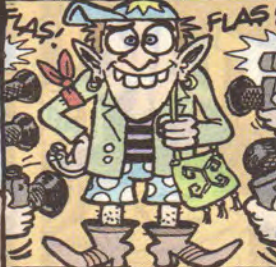
Aşırı kursunkalem israfı suçundan Devlet Malzeme Ofisi'nde yargılandım bebek.

Kaldırma zıçıyo diye köpce küfür ettim, anladım...Nası anladı lan, evdeki anlamıyodu...

Çizerliği bırakıp moda sektörüne atıldım... Tam kendi markamı yaratıyodum,kriz girdi araya.

Gittin gidefli, üzerine dişi sinek bile girmeydi eve... Hepsi erkek, bi de dudagina dudagina konuyolar.

Kendi kanımla mektup yazıp seni etkileyecek...tim ama beni bitiren alışveriş listesi oldu...

Bakkala göndererek kırmam kalmadı...Dünnün gazetesiyile günnün gazetesine sarkıttım sepeti!

İnternetten Transandantal meditasyonu öğrenince hayallara girip kıyam kalktı, şahane ampul takıyorum.

Sana hissettiklerim hakkında gerçekleri tüm çıplaklığıyla yazıp mailattım.Web kemi aç.

Seni online yakalıcım diye açık durmaktan iyice ısınan leptapla yarım ekmeğe kaşar bastım. Oh mis.

İstiklal caddesinde boş boş gezmekten sıkıldım... Çevre gazetesiyile ilgilenir misiniz bebek?

Eve kürsü kurdum,kedi köpce ve dedem arasındaki sürtüşmelerde adaleti sağladım...

"Lost" dizisinden etkileniş "Haybali ada"ya yerleştim...Ordan çizip yolluyorum dergiyeye kâşem...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR! Umut SARIKAYA

Siyah İnci

Biricik eşi Barones Marguerite Santolola'nın beklenmedik ölümü Baron Oliver Santolola'yı uzun bir sessizliğe sokmuştu. Eskiden davetlerin ve yemeklerin vazgeçilmez siması olan Baron, bu ani ölümle beraber gece hayatına ve eğlenceli merasimlere derhal bir sen vererek kendini sadece sürek avına adanmış. Gerçi kendisi gitar çalmak istiyordu ama merhum babası Baron Jimenez Santolola onun bu isteğine "bu iş böyledir Oliver. Ya davete katılacaksın ya da sürek avına çıkacaksın. Başka alternatifin yok, seç birini, bi baronun hayatta sadece iki meşgalesi olur. "Yok, ben sürek avına çıkmayayım, ona ayıracığım zamanı gitara ayırsam bi aya kalmaz 6-7 parça çıkarırım akor kitabından" demek baronlukta olmaz. Sürek mi? Davet mi? sen karar ver, baron olmak kolay değil" diyerek şiddetle karşı çıkıyordu. Babasının yoğun ısrarları sonucu gitar çalma sevdasından vazgeçen Baron da kendini sürek avına adanmış. Her sabah erkenden kalkıyor, dostlarıyla beraber yanlarına besli ve atık tazılarını da alarak ava çıkıyor, öğlene ise mutlak bir geyik, belki bir domuz ve ya tavşanla, geliyordu malikanesine. Bir keresinde bir ayı bile getirmişti. Baronluk nasıl sürek avı olmuyorsa sürek avının da sülsüz de olamayacağı sizin de bildiğiniz için sanırım vurduğunuz sülsüleri çullukları söylemeye gerek yok sevgili dostlarımlar. Her şeyi vuruyordu baron, ormanda hayvan namına hiçbir şey bırakmıyordu. Av partisine davet ettiği şehrimizin ileri gelenleri ise bir iki avdan sonra avdan, tazıdan sıkılıp Baron aradığında yok dedirtiliyorlardı. Hatta Baron'un sürekli ava çağırmasından dert yanan Marki dı Guhaventis bir keresinde bayanların da olduğu kalabalık bir davette "ağzı geniş tüfeklerle yavru ceylanlara ateş etmek istemiyorum abi ben. Onlar da bi can lan. Baron insanlıktan çıktı, tırtıllara bile ateş ediyor. Gelin şehrin ileri gelenleri olarak baronu dövelim, yazık olur günahı. Hayvan sevgisi olmayanın içinde insan sevgisi de olmaz" diyip Kont Ferederik'in güzeller güzeli eşi Leydi Laura'ya gülümseyerek baktı. Leydi Laura'nın bir bakış karşısında heyecandan aralanan dudakları ve o nefes aldıkça bir hırçın denizde batıp çıkan bir vapor gibi yükseliş alçalan göğüslerini fark eden Kont aniden söze karıştı ve "hayvanlara yazık olur diyorsun ama ona baktarsan sen de sucuk yiyorsun" dedi Markiye ve eşi Kontes Laura'ya bakıp gülümsedi...

Bu gibi tartışmalar yaşanana dursun Baron Santolola sürek avını bi gün olsun sektiirmiyordu. Babası ise vücuduna saran frengi mikrobuna yenik düşmek üzereydi. Bir gün av dönüşü baba Baron oğlu Oliver'i hasta yatağına çağırır. Benzi sönmüş, gözünün feri kaçmış bu ihtiyar, bütün acısına rağmen hala gülümseyerek oğluna seslendi. "Bak Oliver" diyip öksürdü. Baron Oliver "yorma kendini baba" dedi fakat yaşlı adam devam etti. "Bak evlat sen günlerimi yaşıyorsun. Ben teşvik ettim diye "yapma" diymiyordum ama sen bu sürek avı işinin bokunu çıkırdın. Ayı misin sen? Evde sülsülden çulluktan geçilmiyori, eşya koyacak yer kalmadı. Git kendine başka bir meşgale bul. Davetlere katıl, işye yabani gibi ol" dedi ve hemen öldü.

Bu olayın üzerine Baron odasına kapandı ve babasının bu son sözlerini uzun uzun neredeyse hiç uyumadan düşündü... Haftalar sonra odasından çıkan Baron önce yaşlı ve emektar uşağı bay Zegins'e önce "ne oldu babamı gömdünüz mü" diye sordu, defin işlemlerinin çoktan tamamlandığını cevabını alamayacağı korkusuyla yeniden kapıya doğru seğırtti. Neyse ki kadim uşak bay Zegins "neredeyse kırkı okunacak" dedi de rahat bir nefes aldı zavalıcık... "Babama verdiğim sözü tutacağım. Derhal arabayı hazırlayın, şehre gidecim" diye seslendi Baron.

Bay Zegins efendisinin bu şaşırıcı isteği karşısında saygıyla başını eğerek hiç bir şey sormadan ahıra doğru yöneldi. Yaşlı bedeni yeni ve eski efendisinin bu gibi çığgın sayılabilecek ani isteklerine çok kereler şahit olmuştu... Kendisi gibi

ihtiyar atı Siyah İnci'yi hazırladı, arabaya koştu... Kasabanın dölgerine yaptırdığı pek ve sağlam kırbaç ise şaklamaya hazır... Yola koyuldular...

Şose yolda arabanın tekerleri hızla dönerken Baron, sadık uşak Zegins'in sırtını yumruklayarak "daha hızlı arabacı, daha hızlı daha hızlı" diye bağırıyor. Kasabamızın dar ve sapa yolları her ne kadar hızlı gitmeye elverişli değilse de Zegins, Spartalı bi yarışçı gibi sürüyordu arabayı... Efendisi bağırınca yaşlı uşak, yaşıdan beklenmeyecek bir geviklikle kırbaçını kaldırıyor, pek ve sağlam kırbaç her seferinde dilim dilim kanatıyordu Siyah İnci'nin sırtını...

Nihayet şehre vardılar... Kont'un evinde her zamanki gibi bir davet vardı. Baron pardösüsünü düzeltti ve salona girdi... Herkes bu davetsiz misafiri görünce çok şaşırdı. Kont, Kontes Laura'ya baktı, genç kadının dudakları kor bir alev gibi yanmaya başlamıştı, rengi ise vişneçürüğüne dönmüştü. Kontes gözlerini Baron'dan alamyor, bakıyor, baktıkça vişneçürüğü kalın dudakları aralanıyordu. Kont seri bi hareketle iki parmağıyla aralanan ıslak dudakları tutup ve birleştirdi. "Adamı katil etme Laura, edebince otur" diyerek ceketini çıkarıp genç kadının ince bilekleri ve Akropolis'teki bir sütun kadar sert ve düzgün bacaklarının üstüne örttü. Bu arada bazı okurlarımızın "ulan yazar inceden Kontes Laura'ya yazıyor olmasın sakın, sabahın beri betimleye betimleye betim içinde bıraktı Kontesi. Sanki Kontes Klydia Şifir kadar güzelliği gibi anlatıyor ama çok normal güzelliği, kendi halinde bir ev hanımıdır kesin. Bu ırz düşmanı yazar, vermedi diye evli barklı kadının arkasından orasını burasını aralıyordu diye bok atıyor" diye düşünebilir. Hayır. Ordaydım. Aralıyordı! İster gibi aralıyordu işte size yalan borcum mu var!

Baron kendisine bir içki aldı ve bi kenarda durup içkisinden bir yudum aldı. Ona bakışıp gülüşmeleri, saklanmaya çalışılan fışıldamaları aldırış etmeksizin izledi bi müddet. Neden sonra içkisinden bir yudum aldı ve aralanan katıldı. Kont'un yanına gelmişti. Baron başıyla Leydi Laura'yı ve Kont'u selamladıktan sonra "Saygıdeğer Kont'um size yeşilbaşlı gövel ördek'in selamını getirdim" dedi. "O kadar uzun süre insandan uzakta yaşadık ki sevgili Baron'um gerçekten selamını getirsen "git Yeşilbaşlı'ya, Kont seni yalayacakmış de o anlar." derim, biliyor musun Baron. "diye karşılık verdi Kont ve sert bir ifadeyle ekledi "evladım pantolonun nerde senin? Donun altına rugan ayakkabı giyip gelmiş ayı". Bir anda evden çıkarken pantolon giymediğini fark eden Baron "cüzdan, tarak, pas'o'yu kontrol edip çıkmıştım sadece, nasıl unuttum pantolonu inanmıyorum. Her şeyi kontrol ettiğimi sanmıştım. Ulan demek sabahın beri Laura ile yaşadığım duygusal durumu hep pantolonusuz yaşamışım demek..." diye düşünmeyi de ihmal etmedi... Laura da bu sırada belalarını aralıyordu...

Baron telaşa kapıya doğru koşarak, o soğukta arabanın üstünden hiç ayrılmadan bekleyen sadık uşak Zegins'e seslendi. "Zegins cabuk pantolonunu ver bana" demesiyle ihtiyar adam hiçbir soru sormadan pantolonunu çıkardı. Baron kısa gelen pantolonu giyip içeri geçti. Kont'un karşısına geçti ve dikildi. Bakışılar. Laura'nın pürüzsüz bacaklarına örtülmüş ceketli alırken bacakları ellemeyi ihmal etmedi Baron. Ceketini tutup Kont'un yüzünü kahvehane kokan ceketle tokatladı. "Bayım bu aşığılanı gururum kaldıramaz, sizi Cuma günü şafak sökerken düelloya davet ediyorum. Hakemi, silahları ve yer i siz belirleyin." dedi. Başıyla Laura'yı selamladı ve salona terk etti.

Baron malikanesine dönerken yol boyunca düşünceli bir tavır sergiliydi. Öyle sinirliydi ki dışardaki pantolonsuz bay Zegins bile o kadar titremiyordu. Günlere Kont'un kendisini nasıl rezil ettiğini düşündü. Düşündükçe sinirlendi, sinirledikçe düşündü... Uzun göl kenarı gezintileri yaptı, göle baktı Laura'nın tenini düşündü, göge baktı, gözlerini düşündü... Sonra yine Kont'u düşündü...

Perşembe sabahı birden uyandı. Kendi kendine "sinirim geçti lan" dedi. Kont'a karşı hiç bi kıznınlığı kalmamıştı, uzun göl yürüyüşleri iyi gelmişti. Ama yarın düello vardı hem de Kont çoktan yer ve hakemleri belirlemişti... "Rezil olursam olayım. Ölmek öldürmek istemiyorum. Gidip konuşcam Kont'la ikna etmeye çalışsam, hem Laura'yı da görmüş olurum" diye düşünerek yaşlı hizmetkâr

Zegins'i uyandırdı, arabayı hazırlamasını söyledi. "yine de ben nolur olmaz şu küçük borazan namlulu tabancamı yanıma alayım, cepte bulunsun. Bu kontun sağı solu belli olmaz" diye düşünerek tabancasını yanına aldı...

Yağmur altında giderken araba, Baron, Zegins'in sırtını yine "daha hızlı arabacı! Daha hızlı! Daha hızlı!" diye yumrukluyordu. Dilim dilim yanlıkdış Siyah İnci'nin sırtı, derisi yağın şiddetli yağmura rağmen kıpkırmızı olana kadar indi kalktı kırbaç. En sonunda Baron, Zegins'in elinden kırbaç alarak kendisi vurdu hayvana. Zegins acılı gözlerle baktı bu neredeyse kendiyile yaşlı hayvana. Ve hızla ipleri çekerek arabayı durdurdu. Baron, "ne yapıyorsun sen aptal" diyerek kırbaç Zegins'e kaldırdı. "Kabalığım bağışlayın ama efendim size bişey sorucam" dedi. "Neler sağmıyorsunuz be adam! Şimdi senin sağmılarınla uğraşamam" diye bağırdı. Emektar uşak belki de hayatında ilk defa efendisine karşı sesini yükselterek "Efendim! Bağışlayın! Bişey sorucam!" dedi.

"Bir ay önce kasabaya alışverişe gittiğimde kulağıma bir dedikodu çaldı... Başlarda umursamamıştım ama giderek daha sık duyuyordum bu dedikoduyu. Baron yaşlı adamın solgun yüzüne tiksintiyi baktı ve konuyu nereye getirmeye çalıştığını tahmin etmeye çalıştı... Zegins derin bir nefes alarak "Baronluk kalkmış diyorlar doğru mu efendim. Derebeylik bitmiş, demokrasi gelmiş. Hem de yıllar önce taa babanızın zamanında. Boşu boşuna kahrınızı çekiyormuşsun" diye sordu. Baron başka yerlere bakarak "yok oğlum ne kalkması seni yemiyor... Kalkmadı derebeylik filan" dedi. "Abi yalvarırım gözlerine bak da söyle. Kalktı mı oğlum. Kalktıysa söylese lan, 45 yıldır sizin çiftlikteyim, ayıptır lan" dedi. Zaten yarın ki düellouya düşündüğü için canı burnunda olan Baron "eehh kalktıysa kalktı am.na koyim. Resmi gazetede yazıldı açaydın bakaydın, ya da bi bilene soraydın bana ne. Kerizliğine yanma Zegins, çok da umrum..." dedi. Zegins "baba oğul ömrümü yediniz lan" diyerek Baron'un üzerine atladı. Yere düşüp boğuştu. Boğuşma esnasında Baron tabancasını çıkarıp ateş etti ama Zegins'i vuramadı. Ayaklarının dibinde boğuştukları at birden saha kalktı. Yerde oturur vaziyette duran Baron birden kafasını yukarı kaldırdı. Siyah İnci'nin nalları altı tane tepesinde havadaydı. Yarın olmadan pispisine ölecekti. Yere kapaklanarak tepesine inmek üzere olan nallardan korunmaya çalıştı.

Nallar tepesine inmedi. Kapaklandığı ellerini aralayarak yukarı baktı. Nallar hala tepesindeydi. Siyah İnci arka iki yağı üstüne kalkmış öyle duruyordu. Baron, yana çekildi ata baktı. At baya bi insan gibi ayakta öyle dikiliyordu. Şaşkınlıkla atı çözdüler. On ayaklarının üstüne oturmaya çalıştılar olmadı. Zorlayınca at arka ayaklarının üzerinde yürüyerek ileri doğru yürüdü orda bekledi. İkiliye baktı. Zegins Siyah İnci'yi çağırır. At yine aynı şekilde yürüyerek yanlarına geldi. Siyah İnci yeni halinden oldukça memnun görünüyordu. İkili de neden bilinmez bu durumu hemen kanıksadı. Bu duruma Kont'un yanına gitmekten vazgeçen Baron at ve Zegins'e beraber yeniden malikanesine geri dönme kararı verdi.

Yolda yürürken yarın ki düello alanının oradan geçtiler. Kont atış talimi yapıyordu. Düellodan vazgeçmeye ikna olacak gibi değildi. Hırsla kesmişti. Konuşmak manasız diye düşündü Baron.

Bu arada at ile Kontes Laura bakışıyordu. Bu uzun bir bakışma oldu, atın gözüne sinek konduğu halde ne Kontes ne de Siyah İnci kesmedi bakışlarını. Olan biteni şaşkınlıkla izleyen Baron, Kont ve Zegins konuyu hemen değiştirmek için çok konuştular. Ama iki aşık bakışların hala kesmemişti. Bu arada Baron fırsattan istifade şaşkınlığını dizeginlemeyen Kont'u düellodan vazgeçirdi. Bu arada Siyah İnci birden düeldi. Her şey normale döndü.

10 yıl sonra Baron'un yanında masalı çalışan Zegins, Kont, Kontes, Baron ve Siyah İnci bu yaşananları ilk defa konuştular. Geçenin sonunda konularını uğurlayan Laura koltuğa oturup Siyah İnci'nin beline sarılarak ona sevgiyle baktı. Eski kocası Kont, Zegins ve Baron ise beraber yaşadıkları malikâneye doğru yola çıktı.

Çarpışma

İpek & Burak

12 **BÜTÜN**
MART'TA KİTAPÇILARDA

6 **BASKI** **TÜM**
KİTAPÇILARDA

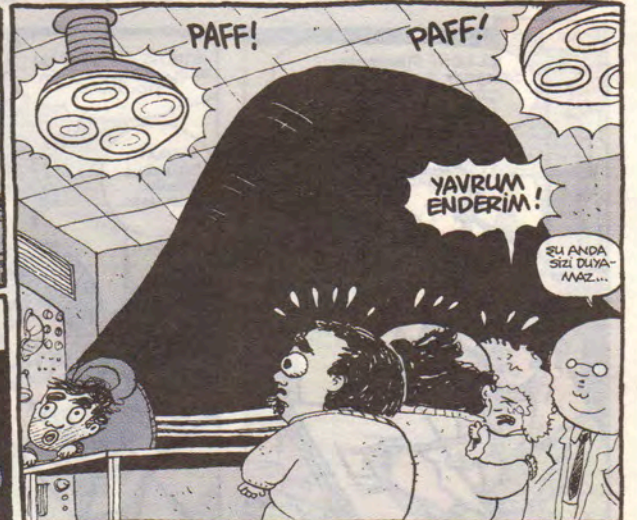
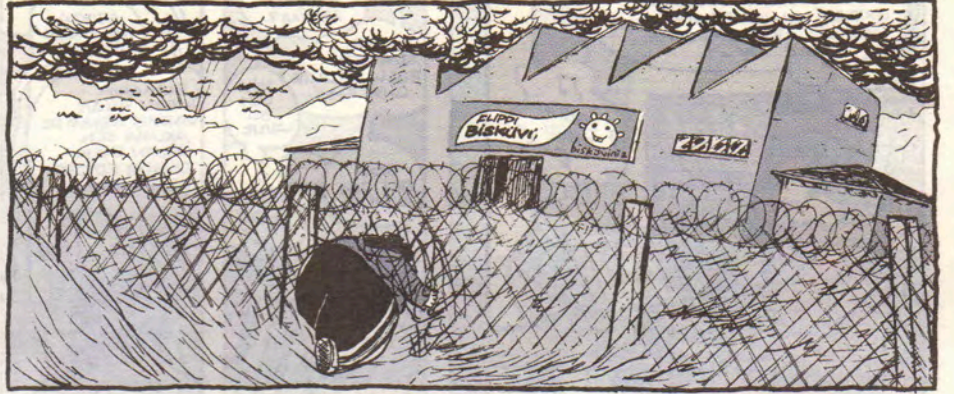
Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve pizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Mart 2009 | Sayı: 079
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSÖY

ENDER VE GÖT, POLİSLERDEN KURTULMAK İÇİN ŞEHİRİN DIŞINA ÇIKMIŞARDIR...

BİTTİ

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0 (212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0 (212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

UYKUSUZ

• TÜBİTAK yönetimi, Bilim ve Teknik dergisinin Darwin ve evrim teorisiyle ilgili kapağını ve 15 sayfalık içeriğini sansürleyerek değiştirdi. Derginin genel yayın yönetmeni Çiğdem Atakuman görevinden alındı.

İNSAN
MAYMUNDAN
GELDIYSE ŞİNDİKİ
MAYMUNLAR NİYE
İNSAN OLMUYOR...
GEL DE ÇIK İŞİN
İÇİNDEN, SİZİ GİDİ
DARVİNCİLER!..
HEH HEH!..

ÇAT!

LAN Bİ SUS
ARTIK BE! YILLAR-
DIR AYNI ESPRİ!..
BİTİRDİNİZ KOÇA
KURUMU!..

Aydın'da, 13 yaşında bir çocuk, Başbakan Erdoğan tarafından tartaklandığını iddia etti. İddiaya göre Erdoğan, seçim konvoyuna laf atan çocuğu önce yanına çağırdı daha sonra da ensesinden sert bir şekilde kavrayarak tartakladı. Başbakanın korumalarından da yumruk yiyen çocuğun ailesi suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor.

AKP'nin, Manisa mitingine katılımı yüksek göstermek için miting meydanını gösteren fotoğraflarda Photoshop kullandığı ortaya çıktı.

KAÇ YIL OLDU?

• Sinan Çetin, "Balans ve Manevra, Türkiye'nin ilk sanat filmidir." diyeti 4 yıl...

• Kurtlar Vadisi karakteri Çakır'ın dizideki ölümünden sonra, Türkiye'nin birçok yerinde cenaze namazı kılınalı ve gazetelere başsağlığı ilanları verileli 5 yıl...

• Kaleci Metin, Fenerbahçe'nin Gordon Milne'yi Beşiktaş'tan alacağı haberlerine, büyük bir

coşkuyla nah çekerek karşılık vereli 18 yıl...

• Zengin ve Yoksul dizisinin kötü karakteri Falconetti, kardeşi Tom'u bıcaqlayınca Günaydın gazetesi "Ellerin Kırılın Falconetti!" manşetini atalı 33 yıl...

• Muhteşem Kot isimli bir terzi, blucini "Kot" markasıyla Türkiye'de üretmeye başlayalı tam 51 yıl olmuş...

Tayyip Erdoğan, "İddia ediyorum işsizlik mevsimsel..." dedi.

**YAP-
MAYIN
ÇOCUK-
LAR**
Cihan Ceylan

İzmir İl Genel Meclisi, "Kenan Evren" isminin okullardan kaldırılmasına karar verdi.

Kemal Unakıtan'ın oğlu, Başbakan'ın 'One minute' lafını tescil için Türk Patent Enstitüsü'ne başvurdu.

SONRA BENİ ARAYIN!

- TRT, kamu kuruluşu değil mi?
- İlk görevi, haber vermek değil mi?
- Süper Lig maçlarının sonuçları ve özet görüntüleri haber niteliği taşıyor mu?
- Peki o zaman, TRT bu maçların görüntülerini niçin saatlere yayıyor?
- Sana ne reytingden, rekabetten?!
- Sen bizim paralarımızla dönen bir kurumsun, hadi sen de anla, müessesesin.
- Miting biter bitmez can alıcı yerlerini, özet görüntülerini vermeyi bilirsin.
- Maçlar biter bitmez, hepsinin özetini, gollerini baştan bir göstereceksin önce!
- Sonra yap yorumunu, gir detayına!
- Biz kamuyuz, sen bizim için varsın. Zaten sırtımdasın, daha ne istiyorsun?!
- Bu işin takipçisi olun, yasal hakkımızı kazanın, sonra beni arayın!

Ahsen Unakıtan, Kemal Unakıtan'ın ameliyatı için neden Cleveland'ı tercih ettiklerini açıkladı: "Kemal Bey'in hastalığının tedavisi için Rabbime sordum. 'Ya Rabbi, nerede olursa iyi olur, bir şey düşünmüyorum. Sen bana doğru yolu, bizim için hayırlı olacak yolu lütfen göster. Beni oraya yönelt' diye dua ettim. İçime bir his doğdu, ABD'deki Cleveland diye... Rabbime şükürler olsun."

Güneydoğudaki gösterilerde sadece taş attıkları için yargılanan çocuklara dünyada eş görülmeyen hapis cezaları verilirken Bursa'da "Ampul Tayyip" sloganı atan liseliler 11 yıl hapisle yargılanıyor...

8 MART RUTLU OLSUN

Can Do It!

8 Mart'ta yapılan Mersin'deki seçim mitinginde konuşan Başbakan Erdoğan, kadınların çektiği cefayı iyi bildiklerini, bu yüzden kömür verdiklerini söyledi. 8 Mart Dünya Kadınlar Gününüz geçmiş olsun...

ŞİMDİ GÖMLÜYÖRÜM, 1 MİLYON YIL SONRA ELMAS OLACAK... NIM Nİ NİM...

SEÇİM BİLMECESİ

BİR HÜRRIYET ANKETİ...

Anket

Örtünerek mi, öpüşerek mi haber olmalı

☒ Azra Akın gibi öpüşerek haber olmak mı daha doğru?

☐ Zeynep Tokuş gibi örtünerek haber olmak mı daha doğru?

GÜNDER [Anket Sonuçları](#)

BİLİM ve TEKNİK'ten DARWIN SANSÜRÜ

YALANIN TARİHİ	
"İKTİDARA YÜRÜYÖRÜZ"	DOĞU PERİNÇEK
"SEÇİMİ KAZANAMAZSAM RODOS'A KADAR YÜZERİM"	DENİZ BAYKAL
"2001'DE AVRUPA TOPLULUĞU ÜYESİ OLACAĞIZ"	TANSU ÇİLLER
"HAYATINI ANLAMAK İÇİN BALZAC OKUDUM, TOLSTOY OKUDUM, DOSTOYEVSKİ OKUDUM."	NİHAT DOĞAN
"VAN GÖLÜ CANAVARI CIA DENİZALTISIDIR."	DOĞU PERİNÇEK
"KENDİ KENDİME ÜÇ DİL ÖĞRENDİM. ŞİMDİ DE İTALYANCAYA BAŞLADIM"	NİHAT DOĞAN
"HAYATIMDA HİÇ YALAN SÖYLEMEDİM"	TANSU ÇİLLER

Tanıtımda Yeni Yüz

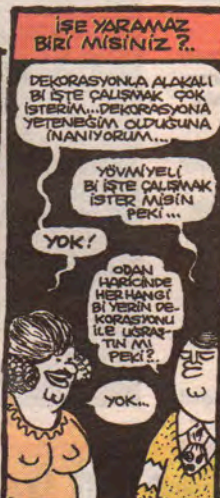
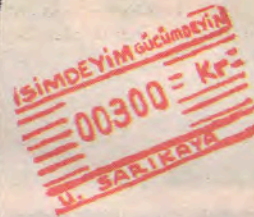
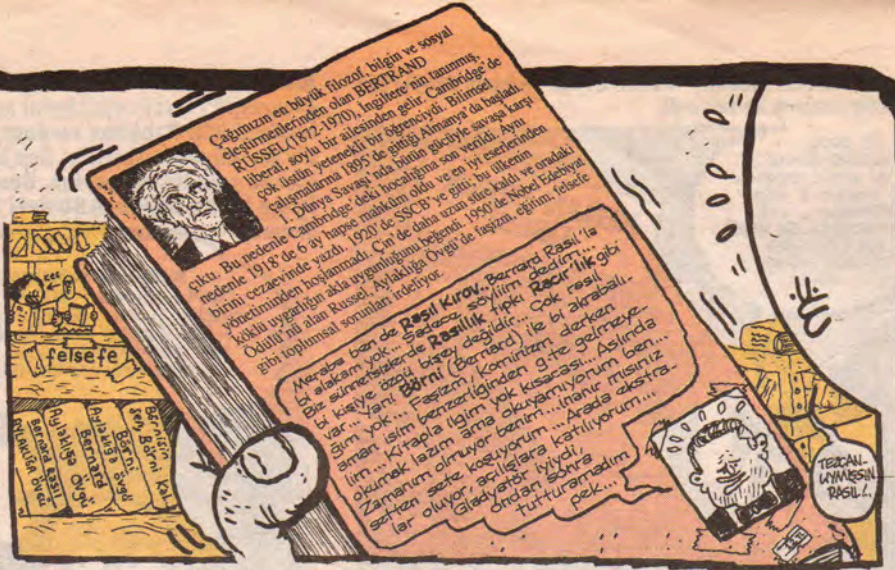
Kültür ve Turizm Bakanlığı, Türkiye'nin yurt dışında tanıtımı için oyuncu Tuba Büyüküstün'ü kullanacağını duyurmuştu. Bakan Ertuğrul Günay, yepyeni bir yüz daha açıkladı: "Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Davos'taki çıkışı ile milyonlarca dolar vererek yapamayacağımız bir tanıtım yaptık... Turizmde işler yoluna girdi."

FATMA 10 DAKİKADIR TUVALETTE!

Perkotek isimli bir firma, şirketler için personelin tuvalette geçirdiği zamanı kaydeden bir sistem geliştirdi. Ürün tanıtımı şöyle, "Birçok işyerinde personelin giriş ve çıkışını kontrol eden sistemler zaten mevcuttur. Peki ya tuvalette geçirilen vakit?... Şirket sistemin amacıysa şöyle özetliyor: "Personelin mesai saatleri içerisinde tuvalete gitmek bahanesi ile sigara içmesi, arkadaşları ile muhabbet etmesi ve işten kaytarmasını engelleyerek çalışma saatlerinin verimli geçirilmesini sağlamak." Aşağıdaki örnek tabloda Fatma'nın ayın ikisinde tuvalette 10 dakika kalarak maaşından nasıl yediğini bulacaksınız. Boku bile paraya çeviren bu şirketi ayakta alkışlıyoruz...

akl
fikir
efisi

Barış UYGUR

reklamında, tıraş bıçağı reklamında falan çıplak kadın kullanılıncsa herkes ayağa kalkıyor da (buradan Amargi'deki abla larıma saygılarımı sunarım) iş su samuru için olunca bu normal mi oluyor? Kafam karışık. Hayır, reklamları da ilgiyle izliyoruz, kesilsin istemem.

■ Reklam demişken, geçen gün bizim Alpaslan'la uzaaktaki bir alışveriş merkezine sinemaya gittik. Neden uzağa diye sorarsanız, anlaşılan o ki Beyoğlu artık kültür merkezi hüviyetini kaybetmiş, zira yeni çıkan filmlerin hiçbiri artık Beyoğlu'na gelmiyor. Hepsini aynı filmi oynatan yirmi tane salon var ki herhangai bir kasabadan farkı, aynı filmin birçok yerde oynuyor olması. Her neyse, bu uzak ve elit sinema salonuna gittik, normalden iki kat fazla para verdik ve film başlamadı. Evet, başlamadı çünkü kırk dakika boyunca reklam vardı. Birileri aç gözlü oldukça bu bizim hayat kalitemizi yerle bir ediyor işte. Hayatım boyunca televizyonda izlemedim ben o kadar reklamı yahu, ayıptır.

■ Peta diye örgüt var biliyorsunuz. Hayvan hakları için çalışanlar ve özellikle reklamlarında çıplak kadınlar kullanmalarıyla tanınıyorlar. "Kürk giyeceğime çıplak gezerim" diyen ve bunu ispatlayan güzel kadınlarla yaptıkları reklamlar sık sık bizim gazetelere de haber oluyor. Yalnız kadının cinsel istismarı gibi gelmiyor mu bu yapılan size? Ne bileyim bira

■ Hiç duymadıysam en az elli kere “Krizde reklama yatırım yapan kazanır” lafını duydum. Çok söylenince gerçek sanılan laflardan gibi geliyor bana ama aslını astarını bilemeyeceğim. Lafı söyleyenin de genellikle sürekli olarak beyazların artık daha da beyaz olacağını iddia eden reklamcılar olması kafa karıştırıcı değildir de nedir sorarım size. Her sene “en beyazı” diye bir ürün iteliyorsun bize kaldı ki beyaz dediğinin arası berisi yok, beyaz beyazdır yani neticede ışık tayfında fazla çeşitliliği olmayan bir renk ya da renksizlik durumu bildiğim kadarıyla, sonra da kalkıp “aman krizde reklama yatırım yapın” diyorsun. Şimdi öncelikle anlıyorum ki bunu bana değil reklam verecek ya da verme potansiyeli olan firmalara diyorsun ama kalkıp gazetede televizyonda dediğin zaman sanki bana diyorsun gibi oluyor. Manyak mıyım ben kardeşim, elime geçen üç kuruş para, onu da reklama mı harcarayım? Ne diye reklam yapacağım hem? “Sayın ev sahibi kıramı azalt” diye reklam olmaz ki. Ha sen bunu deterjan üreten, çikolata üreten insanlara söylüyorsun. E o zaman neden benim okuduğum gazeteyi işgal ediyorsun düdük makarnası? Bunlar zaten senin müşteri, git kulağına söyle gerekirse.

■ Televizyon ayrı bir kafa. Ben yarışma programlarının gitgide yükselen ödülleriyle ilgili izliyorum mesela. Yıllarca en büyük ödülün renkli televizyon olduğu, katılanların yok bir kilo mercimekle, yok iki kilo narenciyeyle evlerine döndüğü Tele Kutu'yu, Evet Hayır'dı gibi yarışmalarla büyüyünce bir milyon liralar falan garip geliyor. En çok da zamanında Tele Kutu'da renkli televizyonu büyük ödül olarak kazananlara üzüliyorum. Zira bir insanın bir televizyon yarışmasında büyük ikramiye kazanma şansı nedir ki? Ömrü boyunca bir kere gelir böyle bir fırsat, onda da dandik renkli televizyonu alıp dönmüş abi evine. Mercimekle, patatesle döneni hiç saymıyorum bak.

■ Bu arada renkli televizyon demiyoruz değil mi artık. Televizyon otomatikman renkli zira. Yetmiyor, siyah beyaz televizyon diyoruz. Birinci dünya savaşını gibi bir durum. O zaman da o savaş "büyük savaş" diye geçmiştir. İkincisinin çıkacağını ne bilsin gariplerimiz.

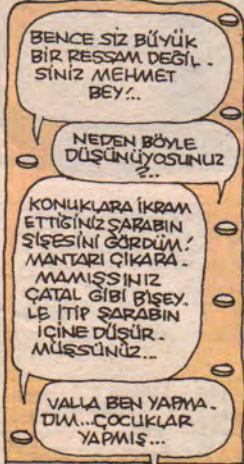
■ Birçoğunuz ÖSS başvurularını tamamladınız, şimdi harıl harıl test çözüyorsunuz. Sık sık da öğretmenlerinizin "şaşırtmalı sorulara dikkat" uyarısıyla karşılaşyorsunuz. Bu konuda sonuna kadar sizin yanınızdayım. Şaşırtmalı soru da ne yahu? Hani öyle bir soru ki bu soru, cevabı doğru bilen birazcık dikkatsizse hemen eleniyor zira soru aşağıdakilerden hangisi "değildir" diye sorulmuş. İş mi var sorarım işe? Neymiş efendim öğrencinin dikkatini de ölçüyormuş. Sana ne ulan dingil? Öğrencinin dikkatini ölçmek sana mı kaldı? Bilgisini doğru dürüst öğlebildin mi de sıra dikkatine geldi, alıcengiz yapıyorsun? Arada bileni de eliyorsun bir de gep gep geriniyorsun. Belki o dikkatsiz çocuk büyük fizikçi olacak? Ama yok. Sağol be. Senin gibi vasat zekalı adamlar yüzünden o çocuk beş net on net eksik yapacak istediği bölüme giremeyecek. Ne diye? Sen bir türlü kırk yıldır bilgiyi ölçen adam gibi bir test yapmadın, hile hurda peşinde koşuyorsun, yarım aklınla alıcengiz çeviriyorsun diye. Müfredattan sor kardeşim adam gibi, çocuk çocukla eğlenme. Zaten stres altındalar. Sas komandosu mu seçiyorsun, bilim insanı mı belli değil. Yok, serinkanlı olacaksın da bilmem ne de... Hadi oradan.

■ Bilim insanı ne ayrıca? Politik doğrucu olsun diye bilim adamı demiyoruz onun yerine bilim insanı diyoruz. Zira bilim kadını da var ya. Bilimci de bili. Bilim hayvanı mı var? Bilimi yapan nereden baksan zaten insan. Ha elbette bunun deney faresi var şusu var busu var ama bana kalırsa farenin o konuda inisiyatif kullandığını söylemek güç. Gel şuna bilimci de, sekiz marm sekiz marm kadınılar da kızdırmaz olmaz mı?

■ Sekiz Mart Dünya Kadınlar
Günü'nü kutlar, Clara hanımı
saygıyla anmayı bir borç bilirim
efendim.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BEN SİZİNLE AYNI SINIFIN İNSANİYİM.

Yaşı genç amca ve dayılar, yeğenlerinin dış dünyayla irtibatında önemli görevler üstlenir. Hediye almak, parka, sinemaya götürmek ve yeğen büyüdükçe ağzına alkol koymak, karşı cinsin bilgilerini birer tablet halinde sunmak genç amca ve dayılarda sık duran özelliklerdir. O gün, yeğenim küçük olduğu için benim tercihim çocuk parkına gitmek yönünde oldu. Bu ilk çocuk parkı görevimdi ve henüz bu parkların pis işlerin döndüğü küçük birer devlet yapılanmasına benzediğini bilmiyordum. Zamanla, çocuk parklarının, güçlü olanın ayakta kalabildiği, şiddetin ve iktidar hırslarının kol gezdiği ve en önemlisi sınıf ayrımlarının acımasızca yaşandığı yerler olduğunu öğrendim. O gün, gittiğimiz çocuk parkında beş altı yaşlarında, birbirine hiç benzemeyen 5 çocuk vardı:

1. **Emekli çocuk:** Elleri arkasından bağlı, kaydıracağın yanına durmuş kayanları izliyordu. Baş aşağı kayanlara, "Öyle kayma öyle kayma" diyordu.
2. **Şiveli çocuk:** Kaydırdıktan kaymadan önce hep aynı haberi veriyordu: "Gayiyom"
3. **Suçla meyilli çocuk:** Şiveli çocuktan "İktirme len" uyarısı almasına rağmen onu sık sık itti. Sürekli borulara tırmanıp "Aaağğ" diye bağıyordu. Sümkten ışıl ışıl parlayan ağız çevresini sürekli yaladı.
4. **Çok eski çocuk:** Artık söyleyişi pek bulunmayan "Yaşa Fenerbahçe" marşını söylledi. Sık sık, çok eski bir silah sesi olan "Dışkıya dışkıya" efekti kullandı.
5. **Steril çocuk:** Saçları nefis ve burnu minicikti. Lümpen hiçbir harekette bulunmadı ve emekli çocuğu ciddiye almadı. Annesine "Artık kaymak istemiyorum, salıncağa ne dersin?" gibi çeviri koken ve karar mekanizması kuvvetli cümleler kuruyordu.

Yeğenim, oynamak için steril çocuğu seçtiğine göre sanırım onunla aynı kategoridendi. Zaten 5 dakika içinde birbirlerini yanağından öpen, el ele tutuşan sarı kafalı kartpostal çocuklarına dönüşerek ortama modern bir hava getirdiler. Bu Kuzey Avrupa koken hareketler steril çocuğun annesi tarafından memnuniyetle karşılandı. Korkutucu bir yakınlasmaydı bu. Hiç istemediğim bir ebeveyn muhabbeti her an başlayabilirdi. Her şey evden getirdiğimiz o uğursuz kum oyuncaklarını torbadan çıkarmamla başladı...

Başlarda bizim sterillerin, kum oyuncaklarıyla oynamasına dışarıdan bir müdahale gelmedi. Sonra bir ara yeğenim bir karıncanın peşinden gitmeye başladı. Steril çocuk da onu takip etti. Önde karınca arkada steriller tek sıra halinde uzaklaşıp kum oyuncağın çevresinde bir toplanma yaşandı. Alt sınıf (emekli ve şiveli) bir anda kum oyuncakların etrafını sardı. Şiveli direkt toprağı kazmaya başlarken, emekli çocuk elleri arkadan bağlı ayakta durarak, "Öyle kazma öyle kazma" dedi. Bence sorun yoktu, oyun geçerliydi. Sonra steril çocuğun ve yeğenimin karıncayı terk edip hızla olay mahalline koşuklarını gördüm. Steril, "Bunlarla oynamazsınız!" dedi. Alt sınıf kulak asmadı. Sonra "Aaağğğ" diye bir ses duyuldu. Suça meyilli çocuk toplanan kitleye dalarak bütün oyuncakları tekmelemeğe başladı. Ayağı kalktı ama ben müdahale edemedim bu proleter isyan bastırıldı. İsyanı bastıran steril anneydi. "Bence oyuncakları toplayın, bu çocuklar oynamayı bilmiyorlar" dedi. Bu cümleyle kıl oldum ama bir şey de diyemedim. Topladım. Şenlik dağıldı...

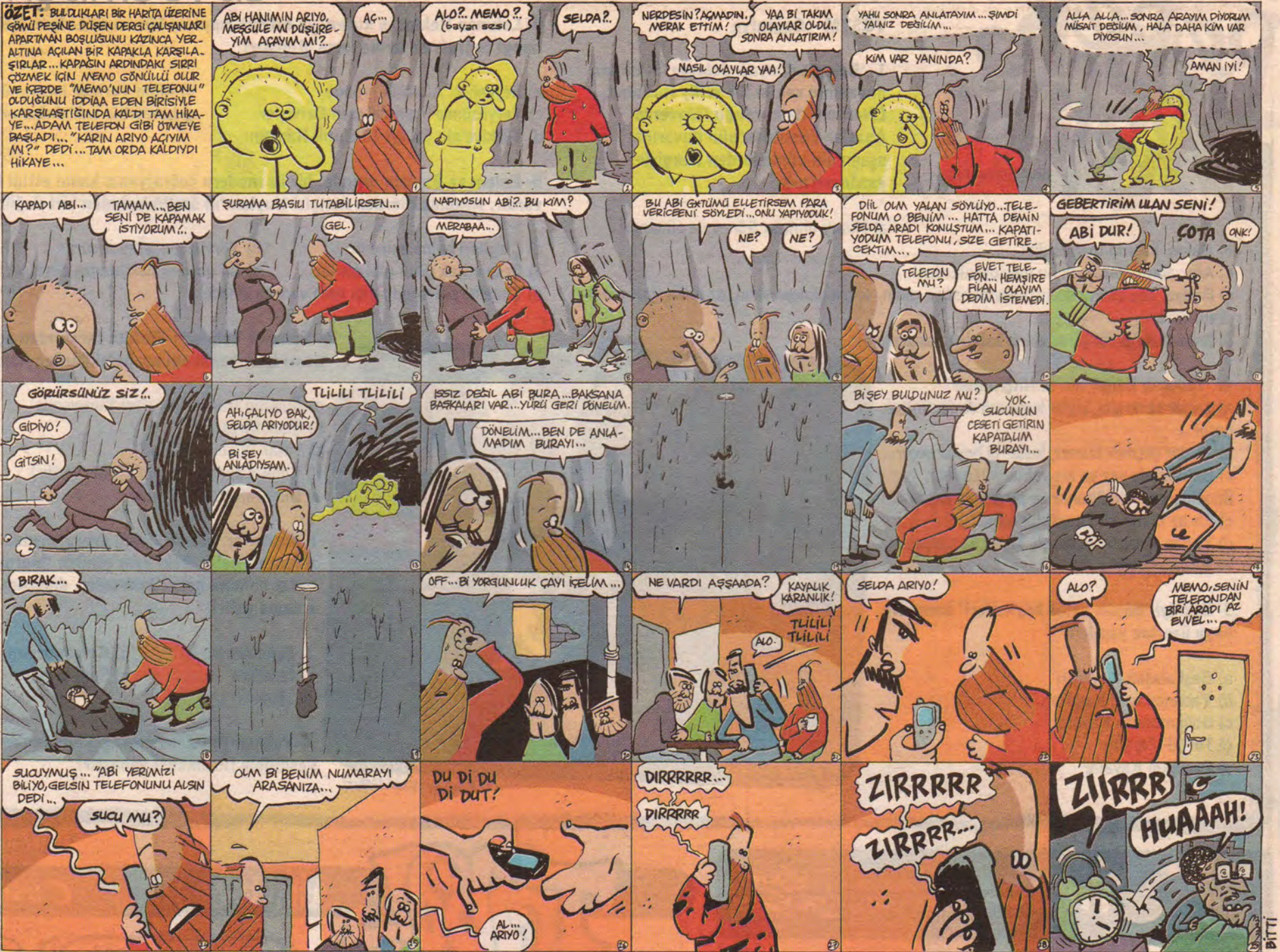
Canım sıkılmıştı, bence problem başka şekilde de çözülebilirdi. Ama steril anne sınıfların birbirine karışmasını istemiyordu. Ve en sinir bozucu şey gitgide bana daha fazla yakınlık duymaya başlıyordu. Çünkü isyan sonrası, yeğenim, steril çocuğa kenardaki çiçeklerden birini koparıp vermişti. Bu çiçek, steril annenin 1000 mega piksel cep telefonunda, bizim çocukların aydınlık ve modern geleceğini muştulayan bir fotoğrafa dönüşmüştü...

Ben muhabbetten kaçmak için bankıma dönerek yanımda getirdiğim kitabı okumaya başladım. O da çantasından kitabını çekerek modern bir karşılık verdi. Kaçış yoktu. Bir ara, kitaptan kafamı kaldırdığımda, suça meyilli çocuğun, kaydıracağın tepesinde, steril çocuğu sıkıştırdığını ve vücuduyla merdivenlere doğru ittiğini gördüm. Biraz izledim. Olacak gibi değildi. Müdahale etmezsem steril bir vücut kan içinde kalabilirdi. Yerimden fırladım ve elimle Steril'i götünden tuttum. Suça meyilliye "Yapmasana" dedim. "Aaağğğ" diyerek geri çekildi ve kayarak gözden kayboldu. Olay mahalline gelen steril anne bana teşekkür etti. "Önemli değil" dedim. "Nasıl yetiştirmişlerse artık... İnanamıyorum?" dedi. İnançsızlığını bozmak istemedim, "Yani!" diyerek onay verdim. "Ne insanlar var inanamıyorum!" dedi. Bu ikinci inanamayıydı. Galiba başlıyorduk. Yapmaya çalıştığı şey çok açıktı. Bu hissi biliyordum. Ortamdaki insanlarla aynı sınıfa ait hissetmenin kıvancıydı bu (havaalanı hissi). Steril anne bu hissiyat içinde, benimle "Ötekilere benzemiyoruz. Biz aynı sınıfın insanlarıyız" muhabbeti yapmak istiyordu. İkimizin de ayakkabısı Converse olduğu için, tipim ve gözlüklerim belli bir kültürü ima ettiği için ve yeğenimin burnu piti olduğu için bana yakınlık duyuyordu. Steril annenin ve benim, steril çocuklara zarar vermek isteyen diğer çocukları kinamaya hakkımız vardı. Birlik ve beraberlik duygularıyla kendi yaşam tarzımızı yüceltmek için iyi bir fırsattı bu...

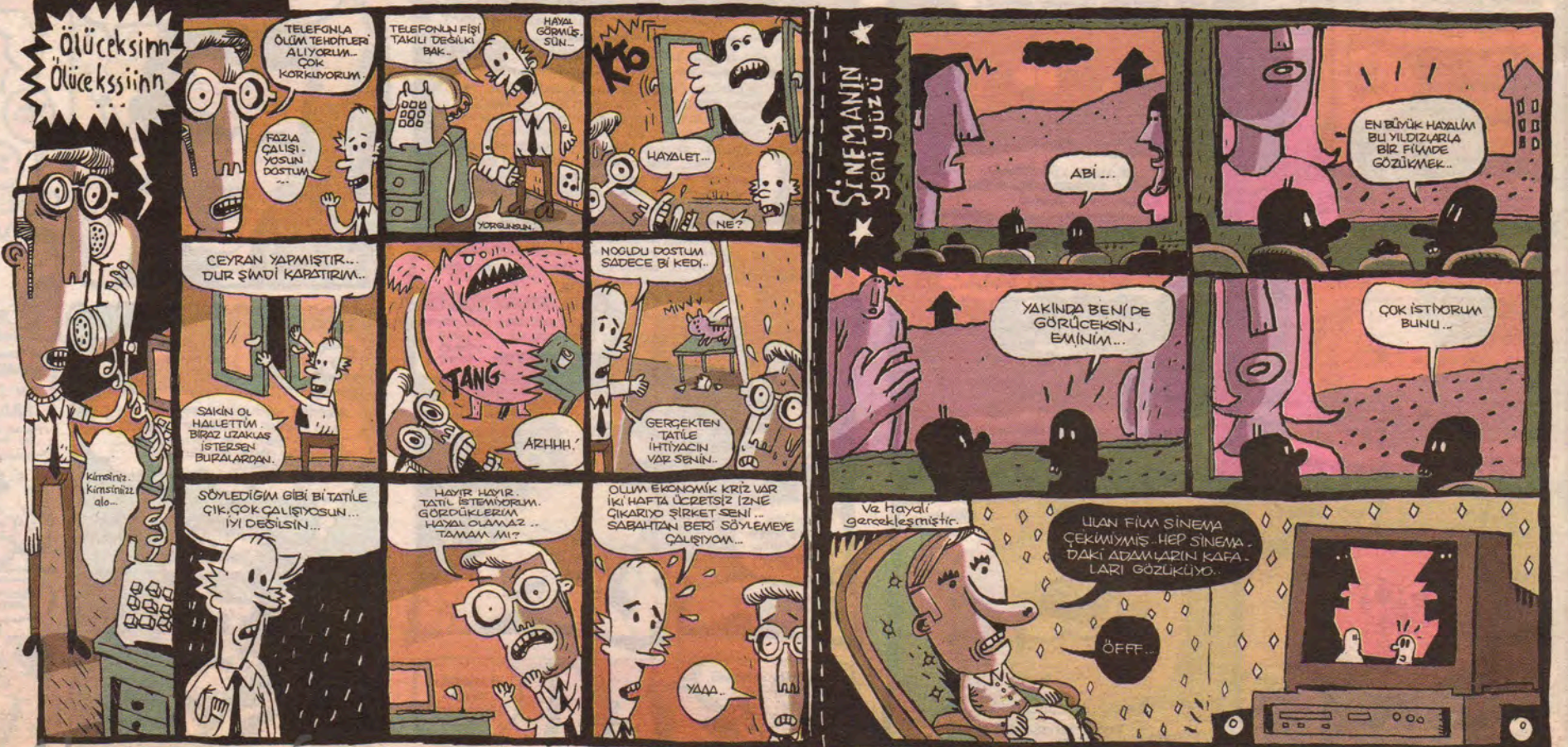
Biz konuşurken, elinde araba anahtarı ve üzerinde hafta sonu için dizayn edilmiş giysileriyle steril baba (kocası) geldi. Artık iki çift Converse ve bir çift Nike'tık. Selamlaştık. Sonra eşine dönerek, çok güçlü hancıresi olan bir kurbağa sesi çıkardı: "Börrrk nerde?" Steril anne, yeğenimle beraber tekrar karınca dünyasına dalan Berk'i gösterdi. Baba güldü, oğlunun ortamdaki tek piti burunluyla oymasından memnun olmuştı sanırım. Bir iletişim başladığı için onlarla aynı banka oturmak zorunda kaldım. Nike ve Converselerimizle bacak bacak üstüne attık. Bir beş dakika modern dünyanın keyfine baktık. Sonra çok iyi tanıdığımız "Aaağğğ" sesi geldi...

Hızla kaydıracağın öbür tarafına koştuk. Şiveli çocuk yerde yatıyordu. Kaldırdık. "İktirdi beni" dedi. Steril anne, suça meyilliye, "Senin annen baban nerde bakayım?" dedi. Cevaplamadı, bağıarak gözden kayboldu. Steril anne, suçun ortamdan uzaklaşmasıyla rahatladı. Bankta yaptığımız, "babyfon'lu, 'Ukraynalı bakıcı'lı, 'LC Waikiki'li muhabbetten sıkılmıştım. Modern Türkiye'nin aydınlık piti burunlu geleceğini iktidaren steril anne-babanın, benim gibi modern bir insanı bulmuşken muhabbeti arkadaşlığa çevirmek istemesinden korkuyordum. Yeğenime "Gidelim mi?" diye sordum. "Hayır, biraz daha oynamak istiyorum Berk'le" dedi. Berk'te aynı yönde fikir beyan etti. Banka döndük. "Aaağğğ" sesini tekrar duyduk (suça meyil geri geliyordu). Nedense sevindim. Steril anne "Böyle yetiştirdiklerine inanamıyorum!" dedi (bu üçüncü inanamayıydı). Steril baba, "Çocuk eğitimi profesyonel bir iştir." dedi. Benden onlarla birlik olmamı, en nazik, en kültürlü, en gözlüklü, en kitabı ses tonumla onları onaylayacak şeyler söylememi istiyorlardı. Ortamı bozamazdım. Yaptım. "Aslında çocuklara bir birey gibi davranmak gerekiyor" dediğim sıra, çok eski çocuk, elindeki hayali tüfekte biz bankta oturan modern büyüklerini "dışkıya dışkıya" diyerek vurdu. Öldük.

Yavuz Öztürk

BÖBÖK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM - Coğrafya

1- 'Balonla dünyayı dolaşan ilk tıknaz' ünvanının sahibi Sir Willy Hububat, Liverpool'da kurduğu 'Maveracı Apaşlar Enstitüsü'nün duvarına aşağıdaki cümlelerden hangisini yazdırmıştır?

a) Kuzey olmasa Güney de olmazdı!

- b) Balon, kaşifin metresidir!
c) Ağır ağır çıkacaksın bu meridyenlerden!
ç) Batıya, hep batıya gidin, epey bi batıya gidin, sonra güneye kırın, az gidin, çok güzel iklim var!
d) Antarktika'yı dünyanın ahlak başkenti yapacağım!

2- 'Yamoah iklimi'nin özelliği nedir?

- a) Yazlar seme gibi, kışlar kumpaslı ve sinsimtrak geçer...
b) Yazlar geçmek bilmez, kışlar bi hoyda geçer...
c) Bu iklimde yaz ve kış yoktur, ilkbahar, ikincibahar, ikindibahar ve sonbahar vardır...
ç) En az bi mevsim kuraklık olur...
d) Yazlar akrabalı ve tanışlı, kışlar kardanadamlı ve oynaslı geçer...

3- Enn iyi 'büyük surat heykelleri' hangi tip kaya üzerine yapılır?

- a) Başkalaşım Kayaları
b) Yabancılaşım Kayaları
c) Boğumbacak Kayaları
ç) Tortul Kayalar
d) Protokol Kayalar

Fotoşop: Sinan Göksel

4- Lokman Hekim'in kuzeni ve estetik tıbbının kurucusu Lokum Hekim, hangi coğrafya eserine imza atmıştır?

- a) Seyyah-ül Alem-ül Trango
c) Yeryüzünde Yalnız Gezen Dervişler
d) Türkiye'nin En İyi 10 Butik Hamamı
b) Mola Yerinde incelemeler
ç) Lakayit-ül Laklakabanı Hediyelik

5- Enlem ve Boylam dışında, bir de modern coğrafyanın kabul ettiği Huylam vardır. Aşağıdakilerden hangisi Huylam'ın özelliklerinden biri değildir?

- a) Çizgileri enine eninedir...
c) Gece vaşak gözü gibi parlar...
d) Çingene palamudu gibi ense varmış ipnede...
b) Yeryüzüne gölgesi vurur...
ç) İki goyunu parçalamış deyola...

6- Baharot Yolu'nda Türkler tarafından açılan ilk ticari işletmenin adı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Buming Han ve Toraları Kuruyemiş
b) Şuur Kırtasiye
c) Tatar Dügün Salonu
d) Kopa-Kapana Pavyon (Teras vardır)
e) Buharalı Yedek Parça

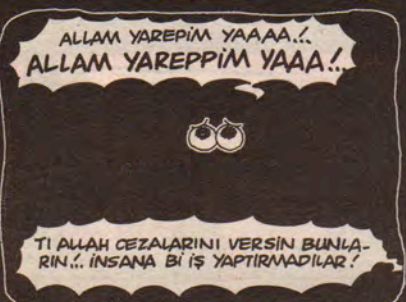
7- Atmosfer, bilindiği gibi, aynı zamanda 'ortam' anlamına gelir. Peki aynı şekilde 'hidrosfer' hangi anlama gelir? Hidrosfer, diyorum, hangi anlama gelir?

- a) Şekil-şemal
c) İzzeddin
d) Hepbiri
b) Gergin ortam
ç) Sulu ortam

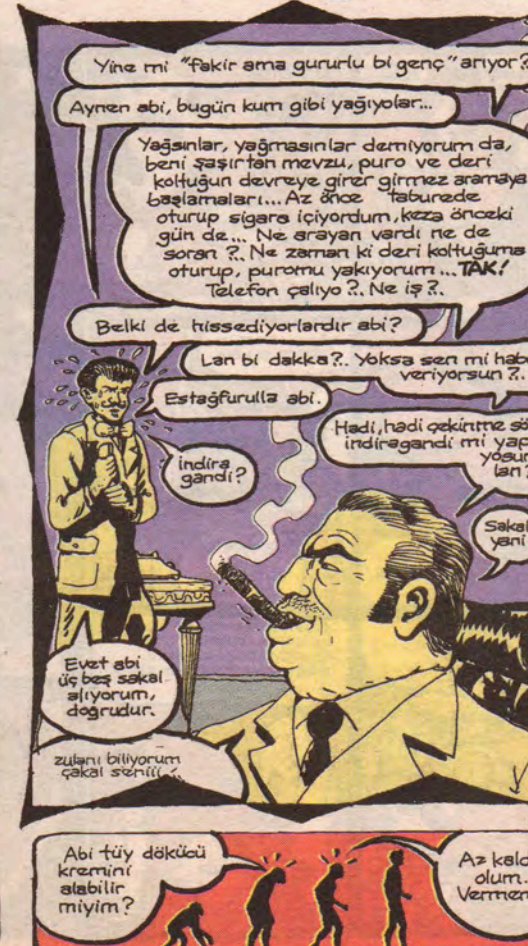
8- Yağmur Ormanları'yla ilgili bilgilerden hangisi kesinlikle (kesinlikle) yanlıştır?

fırat...

uğur gürsoy

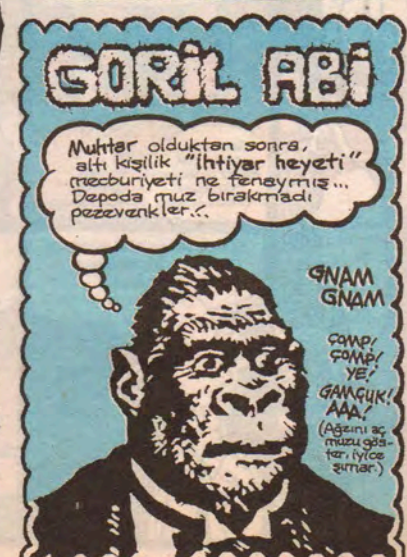

Tribal

Enfeksiyon

C.üstüv.

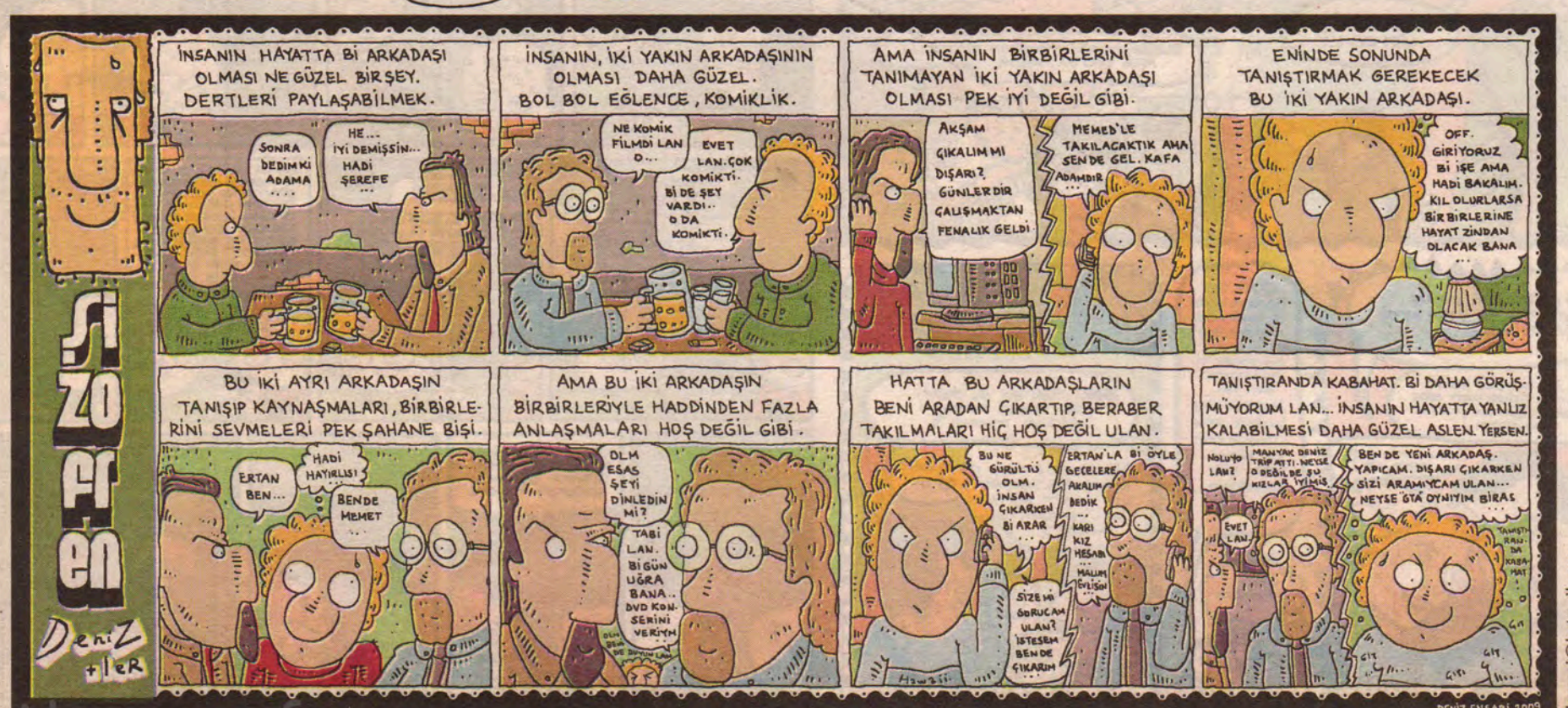

YİĞİT ÖZGÜR

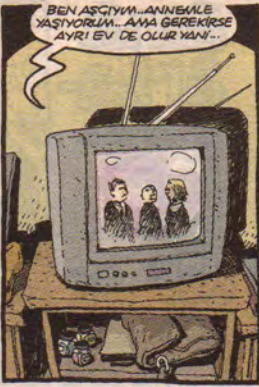

SANDIK

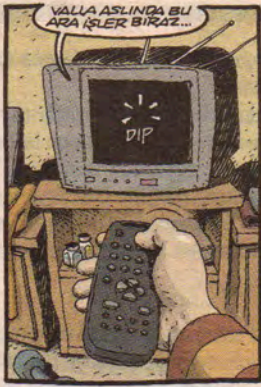
VALLA EVLENDİRE.
LİMAKIZ BİZ
BUNU NE
İŞ YAPIYO
DUN?

BEN ASÇIYIM... ANNE İLE
YASTIYORUM... AMA GEREKİRSE
AYRI EV DE OLUR YANİ...

MAAŞIN KAÇ PARA MAAŞIN?

VALLA ASLINDA BU
ARA İLER BİRAZ...

BURAKŞAM GEKİ
LİYOR BURAKŞAM?

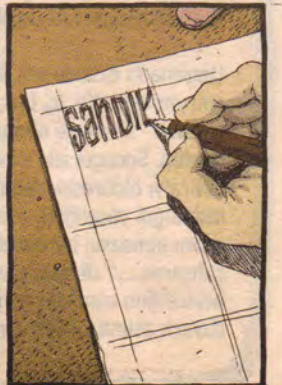

HOP! DUR BAKALIM!

AANABER YAA?

İYİDİR
SENDE NABER?

ÇOK ŞAŞIRDIM
YAA KAÇ YIL OLDU
OHA NAAR...
YOSUN?

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Hepsi Bu

29 yaşına geldim hala odaya vuran güneş ışığının içinde uçuşan, odanın tozlarını uzun uzun izliyorum... Tıpkı toz gibi ağızım açık çok baktığım o kadar çok şey var ki. O hissi anlatabilecek kadar iyi bi yazar değilim, o yüzden hiçbir zaman tam anlatamayacağım size. Sönmüş elektrik sobasını yakınca gözümü çekmeden kızarana kadar bakarken de aynı tarifsiz bir his içinde buluyorum kendimi. Bu tarifsiz hissi sizin, çoğunuzun da hissettiğini biliyorum sevgili okurlarım. Zaten o yüzden bahsediyorum bu anlatılmayacak histen. Freud değilim ki hepimizin çocukluğuna inip bu davranışımızın sebebini didik didik araştırdıktan sonra konuyu cinselliğe bağlayıp "ardının dövdürmek istiyorsunuz sevgili okurlarım. O yüzden mal gibi toza, sobaya bakıyorsunuz" diyerek, "insanım" diyenin elini korkak alıştırmağı, yüzünün en görkemli dayağını sizden yiyeyim. Allah'tan Freud değil Umut'um.

İnsanlık olarak bakmayı çok seviyoruz yapacak bişey yok. Elden gelebilir... Suyu bardaktan içebiliyoruz diye, VCD den Film izleyebiliyoruz diye g.tümümüz çok kalktı ama doğanın bir parçasıyız. Dünyadaki bütün canlılar gibi, bir inek gibi, bir zebra gibi, bir fok gibi bişeylere bakıyoruz, sonra da ölüyoruz. Hayat'ı tanımlayan bir yazı görmeye görsün, çok gaza gelip koç kesecek kadar sevinen okurlar olduğunu biliyorum aranızda. Bi yazıda, hayatı tanımlayacak anlamlı bir söz, bir cümle, bi aforizma okumak bu arkadaşlarımızı deli divane eder. Şenlik günü gibi olur ortalık bu okurlarımız için... Dargınlar barışır, çift davullar çalınır, analar sillerler gözyaşlarını, gelinlik kızlar süslenir, oğlanlar traşa gider... Yeter ki duyarlının duyurluluğunu perçinleyecek bi cümle okunsun, bir dize duyulsun...

Ey duyarlı okur. Şunu bil ki; istesem bütün parayı cebinden alırım. Hayatı anlamlı kılabak cümleleri ardı ardına sıralarken kumaş pantolonun ön cebinden iki parmağımla çekerim liralarını. Yetmez kitaplar basarım; sen duyarlı olduğun için korsanını almazken ben iki kolumda dirseğime kadar burma bileziklerle gezerim. Yaparım oğlum bunu! Açma ağzını öyle. Bu köşede yalnızca gerçekler konuşulur. Akıllı ol yedirme kimseye parayı.

Duyarlı hiç aklımdan çıkmıyor sevgili diğer okurlar... Başta ben de çok severdim duyurluluğu. İçinde hüznün barındıran mizahi yazıyıla çok kereler sevindirdim duyurluluğu. Aslında içinde hiç kötülük yok duyurluluğu. Benü ben de çok iyi biliyorum. Çabuk parlar tez söner. Bir buruk cümleyle dünyanın en iyi insanı olur. Onu siz duyarlı olmayan okurlarımdan ayıracak değilim, ama o da çok coşmasın ne olur. "Yalnız ve Ayı" diye köşe yaptıktan sonra buradan tırnak içinde cümleler verecek değilim size. Yazarınız asla "Yalnız ve Ayı" ile başladığı kariyerini, "dolunay güncesi" adlı kitabıyla devam etmeyecek. Çünkü bu satırların yazarı "benim ense traşım gelince berbere gidip aldırıyorum. Oysaki Zebra, ense traşı çoktan geldiği halde berbere gidemiyor. Demek ki ben Zebra'dan üstünüm" diye düşünecek biri değil.

Unutma ki özünde sen de bir Zebra'sın. Bir Zebra neyi yapıyorsa onu yap işte. Ye, iç, bak, sıç. Sonra da öl. Bizden önce dünyaya gelenler "bu böyle olmayacak, en iyisi ayağımıza bir pantolon giyelim. Sonuçta aile içinde geziniyoruz" diye düşündü diye içimdeki Zebra'yı öldürecek değilim. Hayatı anlamlı kılmaya çalışarak insanlığın yüceliğini, asaletini perçinlemiş olurum. Ah duyarlı sen adam olmasın bir önceki cümlede "hayatı anlamlı kılmaya çalışarak..." diyince nasıl da hop etti zavallı yüreciğin... "aha beklediğim cümleler geliyor. Ne kadar inkâr etse de Umut da bir duyarlı aslında. Aşırı duyurluluğundan öyle konuşuyormuş" diye

düşündüğünü çok iyi biliyorum. Yapma duyarlı etme, daha yeni konuştuk bunları.

Sevgili diğer duyarlı olmayan okurlarım, gelin biz toplanıp bu duyarlı okurlarımızı dövelim. Bunun laftan anlayacağı yok. Ah şu anda evlerde, yurtlarda, sınıflarda "adam haklı, dövelim" diye çığlıklarını duyur gibiyim. Bak duyarlı seni dövdürürüm istesem. Dur desem "dur"dan anlamaz bunlar bi kere harekete geçtiler mi? Onları ben de tutamam. O yüzden kızdırma beni gel şu Zebra'lığı kabul et.

Hepimiz Zebra olduğumuzu kabul ettiğimize göre ve hiç "ne olacak bu dünyanın gidişatı" diye düşünen bir Zebra görmediğimize göre, Zebra'lığımızı daha doyarsıya yaşamak için ne yapabiliriz onu düşünelim diye düşünüyorum ben. Ortak ihtiyaçlarımızı sağlayalım, barınalım, beslenelim, sonra da vurup kafayı yatalım. Arada bir ilginç, parlak, ışıltılı şeylere uzun uzun bakarız diye düşünüyorum ben. Tıpkı mandalınanın kabuğunu işiğ tutarak sıkıp uçuşan zerrelere uzun uzun baktığımız gibi ya da yolda normal arabaların arasında yabancı plakalı bi araba görünce çok baktığımız gibi... Duyarlılıklar ve duyarlı üzerine bir yazı yazılır da kediden bahsedilmez mi hiç. İnsanlar yüzyıllardır kediyi niye insana benzetmeye çalışıyor bi türlü anlayamıyorum. Yüzyıllardır evimizde kedi. Bir hayvan düşünün ki ev içinde hiçbir yararı olmadığı halde kimseye yapmadığımız toleransı ona gösteriyoruz. Evimizi, yatağımızı açıyoruz. Karşımıza alıp dertleşiyoruz, sarılıyoruz öpüyoruz, adam yerine koyup konuşuyoruz. Ne antilop gösterir kediyi yaptığımız şu müsamahayı ne de atası olan puma... Babamızın oğlu mu biz bunun kahrını bu kadar çekiyoruz. Bir canlının başka bir canlıyı beslemesi aralarında bi çıkar ilişkisi yoksa eğer, yer yarılrsa kabul edecekleri bişey değilken, kediyile olan tek ilimizin merhaba merhaba o kadar olması gerekirken niye bu kadar yüz göz oluyorum anlamıyorum açıkçası.

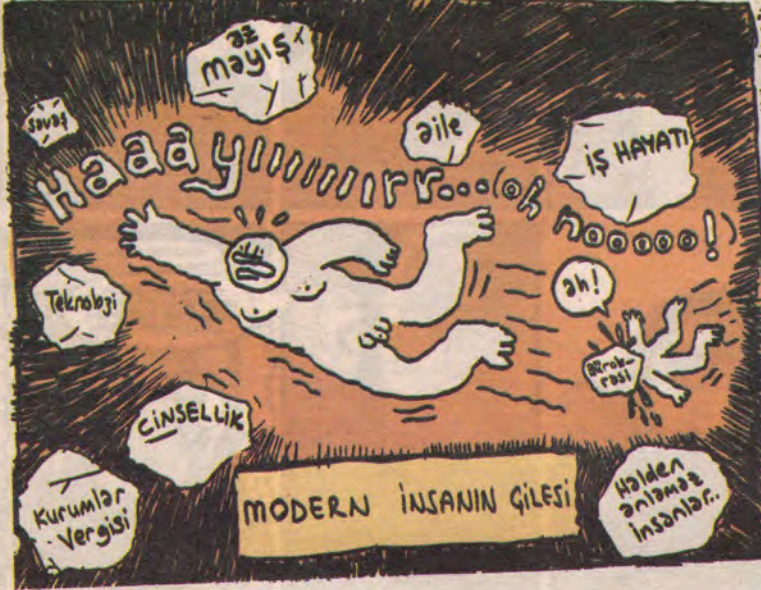
Şimdi böyle diyince hemen kedi düşmanı olarak algılanacağım ama gerçekten öyle değil. Kedi üzerine başka bir canlı ne kadar düşünüyorsa o kadar düşünmek istiyorum sadece. İnanın bana, kedi de benim gibi düşünüyordur ama ses çıkarmıyordur. Dile gelse kedi "yani ben gerçekten burada olan biteni anlamakta zorlanıyorum açıkçası Burcu" der. "Bıraksan ben yine faremi tutarım. Pek enterese etmiyor senin varlığın açıkçası beni.

Dayadın viskası sağ olası ama gerçekten gereği yoktu" diye devam eder. Anlamadan dinlemeden eve aldık hayvanı besliyoruz bakalım sonu nereye varacak.

Tıpkı duyarlı olmayan okurlarımızla, duyarlı okurlarımızın bir arada yaşamasını öğrenmemizin gerektiği gibi kediyile, köpekle de bir arada yaşamasını öğrenmeliyiz. Ama dengeleri bozmadan... Duyarlı, hümanist genelde dengeyi bozuyor. "Her şey insan için" diye diye dünyayı şu hale getirdi.

Dünyada insanoğlu olarak şimdiye kadar çok dana yedik. Bir zamanlar merada koşan dananın yarım sucuk olarak gazete kâğıdına sarılı olarak buzdolabının rafında yatması kadar hüznü verici bi görüntü görmedim ben hayatımda. "Her şey insana dair..." diyen duyarlının, hümanistin dananın başına açtığı işe bakar mısınız acaba sevgili okurlar. Kediyile elbise, buldog'a güneş gözlüğü tak insana benzet, danayı yarım sucuk olarak, içinde "Yiğidolar kenetlendi" haberi olan gazete kâğıdına sarıp buzdolabında yatır. Hümanizm, duyarlılık Yiğidoyla, danayı yan yana getiriyor. Niye bunu yapıyor anlamıyorum duyarlı. Dünyadaki tek görevi olan sadece bakmayı niye kabullenmiyor bir türlü gerçekten anlamıyorum. Dana'ya bunları yapanın insana yaptıklarından bahsetmek bile istemiyorum. Şimdi Freud olsam konuşurdum çok güzel ama Freud değil, çok şükür Umut'um... Konuşup, dana misali başıma bişey gelmeden sadece bakmak istiyorum ışıktaki uçuşan toz zerrelere.

Çok güzel lan, siz de yapın...

ama arka-
daş-
lar iyi-
dir

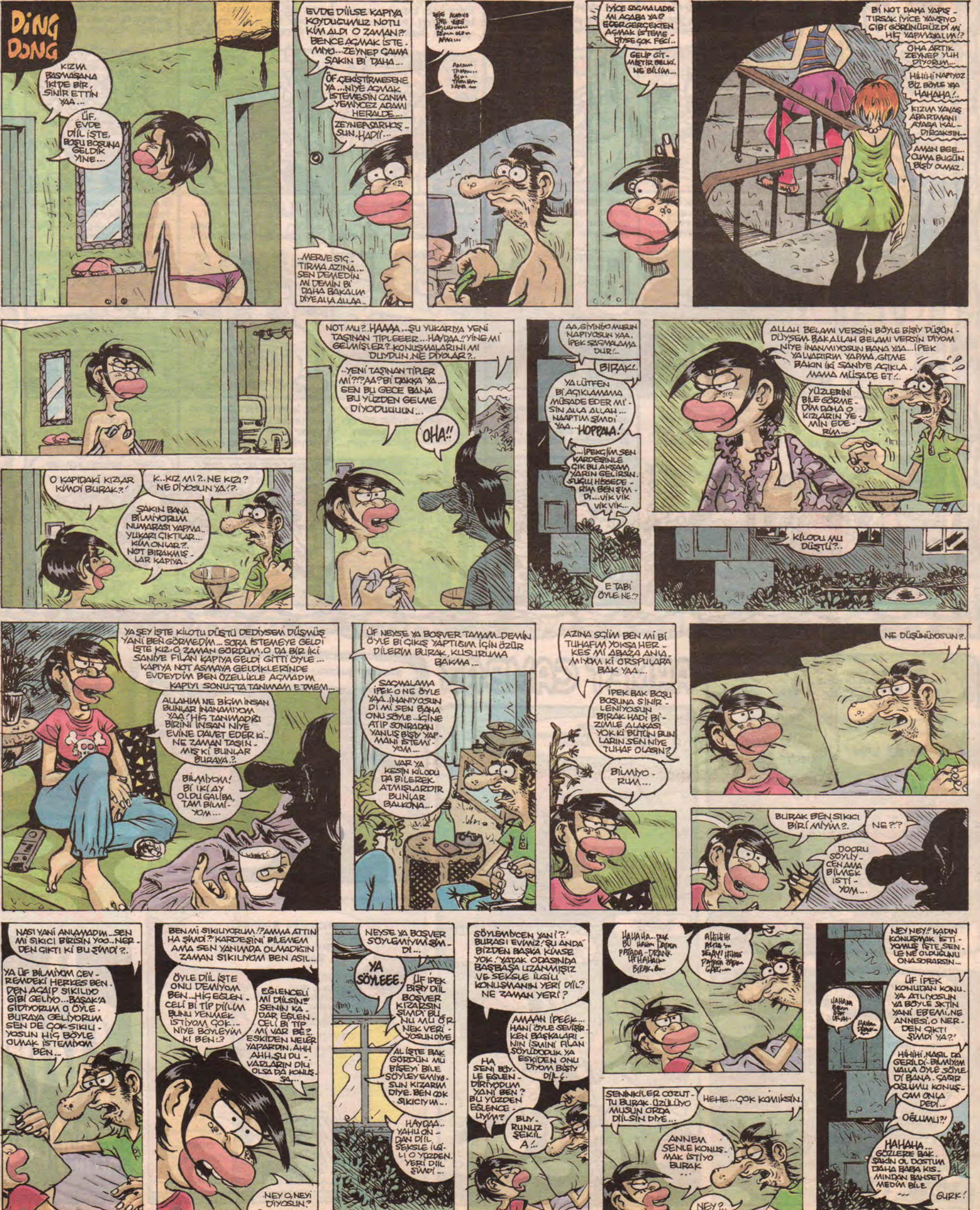
cihan
kuluç

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: Güler Oky

AHMET CAMBAZ

6. BASKI

**TÜM
KİTAPÇILARDA**

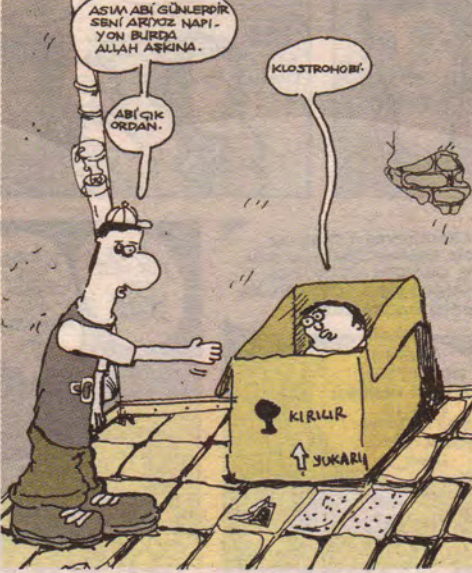
Hakan KURTAS

Anıl DUMAN

Tarık SERVET

Selin TANRISEVEN

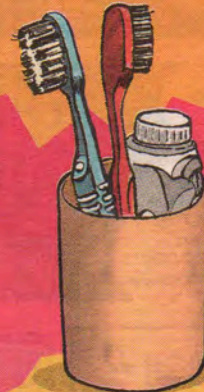
Servet TURAN

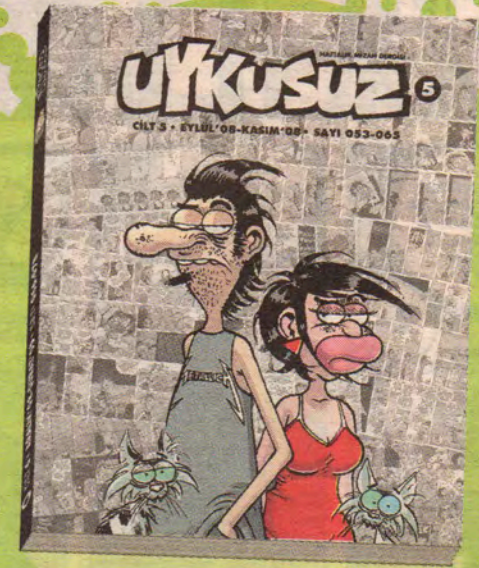
Çarpışma
İpek & Burak

ÇIKTI!!

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

5.CİLT KİTAPÇILARDA

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Mart 2009 | Sayı: 080
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - **KALIGRAFI:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - **Hafta İlişkiler ve Muhasebe:** Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN** 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

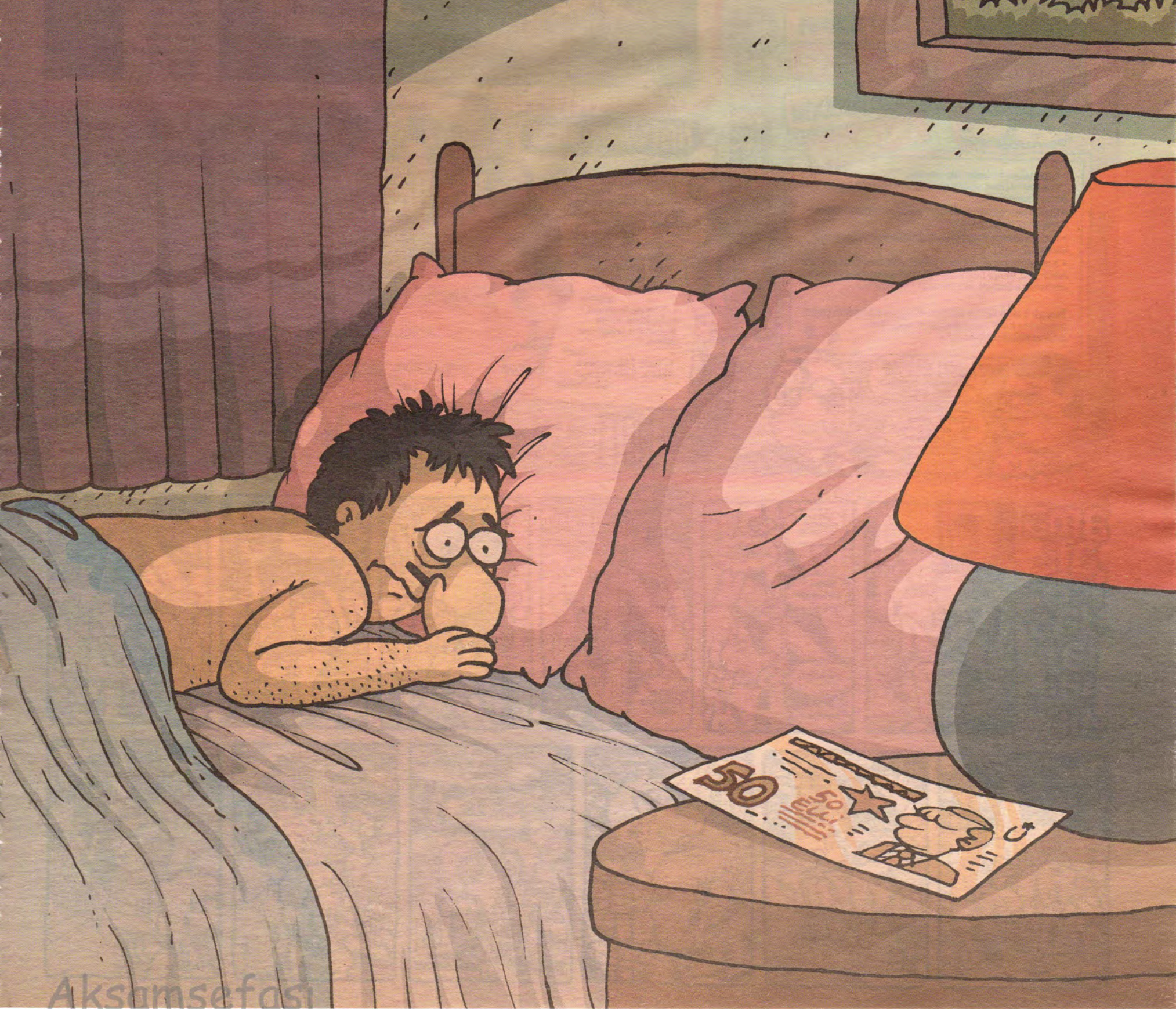

UYKUSUZ

- AKP kömür ve beyaz eşyadan sonra, şimdi de meydanlarda para dağıtarak seçmeni satın almaya çalışıyor.

SEÇİM KAFASI

Tayyip Erdoğan'ın Niğde mitinginde halkı selamlama esnasında kendisine yer bulamayan Bozköy Belediye Başkanı Adayı Kemal Beşer kafasını aradan çıkardı. Kemal Beşer, olaydan sonra kafasını şöyle açıkladı: "Ben kürsüye çıktığımda herkes yerini almış. Boyum 1.58. Hem arkada kalmışım hem de boyumun kısıtlı olduğundan dolayı fotoğraf karesine giremiyordum. Kendisini çok sevdiğim için Sayın Başbakanımın yanında olmak istedim..."

ALLAH'TAN KARAM-
BOLE GELDİ YİNE,
FARKETMEDİLER ARTIK
DOKTORA GİTSEM İYİ
OLU CAK...

**KENDİNİ
İYİCE
KAYBEDEN
İNSAN**

- Küpe takan bir kadın öğretmene, "Küpelemini çıkar, yoksa seni öğretmen değil başka bir şey sanarlar"...
- Etek giyen öğretmenlere, "Dükkânı kapalı tutun ki komşunuz hırsız çıkmasın"...
- Bir seminerde kadınlara, "İçinizde eşini aldatanlar vardır"...
- Kot pantolon giyen bir öğrenci velisine, "Tunceli'de kimin evli, kimin bekâr olduğu belli olmuyor. Evli kadın da bekâr kadın da kot pantolon giyiyor"...

Tunceli İl Millî Eğitim Müdürü Mehmet Yıldırım'ın çeşitli tarihlerde karşı karşıya geldiği kadınlara söylediklerini okudunuz...

ULAN VALİSİYLE
MADURUYLE NE
GERDİNİZ PURDUK
YERE SEHİRİ...

KESİN ALTINDA
DÖN GİYİYOSUN
DUR HEVEN!

BAK HALÂ

NİTELİKSİZ BİLGİ

- "Üç beyazdan uzak duruyorum; tuz, şeker ve börek" Petek Dinçöz.
- "Artık daha aristokrat, daha burjuva, daha halktan cümleler kuruyorum" Gülben Ergen
- "Bir erkeğin namusu üçtür; atı, avratı, silahı. İnsan tabancasının namusunu korumalıdır..." Tatlıses
- "Size ne Fransızca, ne İngilizce, ne de Meksikaca cevap verebilirim." Bush
- "Selin Toktay, Selin Toktay, Selin Toktay" Selin Toktay

NOT 1

Magazin programı "Pazar Sürprizi"ni sunan sunucunun burnunda sümkük (kurumuş) vardı.

KAÇ YIL OLDU?

• İbrahim Tatlıses, "Yaşasın Aspirin, kahrolsun Alfasilin. Her fakirin cebinde bir Aspirin vardır fakat Alfasilin yoktur" diyerek mazlum edebiyatının dibine vuruldu 3 yıl...

• MİT, gazetecilere verdiği bir brifingde "Televole kültürü, toplumda büyük sorunlara yol açmak üzere" açıklamasını yapalı 7 yıl...

• Defne Samyeli, çıkardığı "Tek Başına" albümünden "Hadi Beni Sev" isimli şarkıya çektiği klibinde Tolgahan ve arkadaşlarını kırbaçla döveler 15 yıl...

• Taşlanmış kotlar piyasaya sürüleli 25 yıl...

• Michael Jackson, "Billie Jean" şarkısını seslendirirken ilk defa 'ayak kaydırma' (moonwalk) hareketini yapalı tam 27 yıl olmuş.

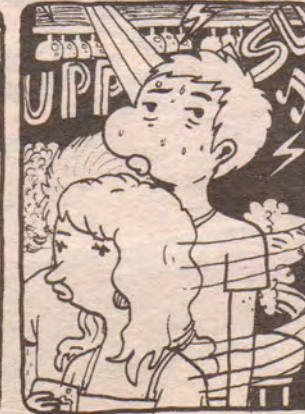
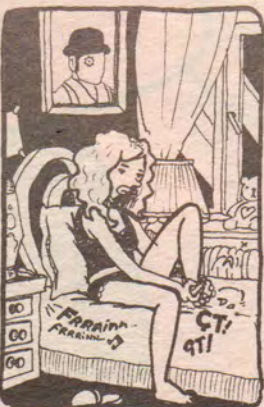
FAZLA PROJESİ OLAN VAR MI?

Sapanca Belediye Başkanı adayı İbrahim Uslu'nun yerel seçim projelerini, MHP Karabük Belediye Başkan adayından aşırıldığı ortaya çıktı. İbrahim Uslu'nun, "Sapanca 2014 Projeleri Hazır" adıyla bastırıldığı katalogun bazı bölümlerinde Sapanca yerine "Karabük" yazıyor. Ayrıca bu katalogta İbrahim Uslu bazı vaatlerini 2009 yılının Ocak ayında (2 ay önce) tamamlayacağı müjdesini de veriyor...

NASIL OLSA
İKİMİZ DE
YAPMIY-
CAZ...

PROJELER

**ama ar-
ka-
daş-
lar-
ı-
dır**

ABD'NİN IRAK'I İŞGALİNİN 6. YILDÖNÜMÜ...

Celal Talabani: "Bush, Irak'ı özgürleştiren bir kahramandır"

SANA AYAKKABI FIRLATMAYA DEĞMEZ!..

Kesifsss...

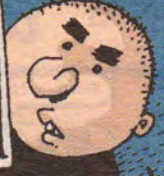
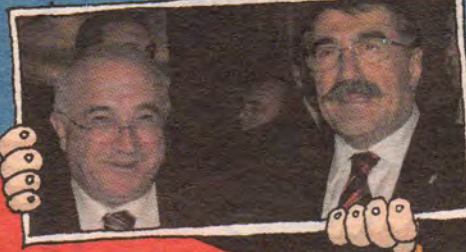
Tayyip Erdoğan, "Kredi kartı borçlularına dürüst gözyle bakmıyorum" dedi.

ÖDESENİZE ULAN BORCUNUZU!..

ABDÜLKADİR AKSU "İMAJ" YENİLEDİ. BİYİKLARININ UCUNU SİVRİLTEN AKSU'YA GAZETECİLER "BİYİK-LARINIZ ADANALI GİBİ OLMUS" DEYİNCE, AKSU "BENİM BİYİKLARIM GENÇLİĞİMDE, EMNİYETTE VE DAHA SONRAKİ YILLARDA BÖYLEYDİ. ŞİMDİ O GÜNLERDEKİ GİBİ DE-ĞİŞTİRDİM. NASIL YAKIŞMIŞ MI?" DİYEREK GÜLDÜ. AKSU'NUN YANINDA BULUNAN CEMİL ÇİÇEK İSE "GÜZEL AMA İPSİZ RECEP GİBİ OLMUS." DİYE GÜLEREK PATENTİ TAYYİP ERDOĞAN'A AIT DERİSİ GÖZÜKEN BİYİK-LARININ SİVRİLTİSİNE KATILDI. SİYASİ TARİHİMİZİN EN KORKUNCU POZLARINDAN BİRİ OLAN BU NEŞELİ KARE ÖNEMLİDİR: ABDÜLKADİR AKSU VE CEMİL ÇİÇEK, SAĞ PARTİLERİN YILLARDIR MODASI GEÇMEYEN ADAMLARI OLARAK PEŞİMİZİ HİÇ BIRAKMADILAR. MESELA YÜZLERCE FAİLİ MEÇHUL CİNAYET, ABDÜLKADİR AKSU'NUN BU FOTOĞRAFTAKİ GİBİ BİYİK-LARININ SİVRİLTİSİ GÜNLERE DENK GELİYOR. CEMİL ÇİÇEK, "FLÖRT FAHİŞELİKTİR" DERKEN AYNI BU FOTOĞRAFTAKİ GİBİ GEVREK BİR İFADE TAŞIYORDU. İKİSİNİN BİR ARADA OLDUĞU BU KADAR MANİDAR FOTOĞRAFI BİR DAHA ZOR BULURUZ. İYİCE BAKALIM. ONLARIN BİYİK-LARI, TÜRK SİYASETİNİN EN TEHLİKELİ BİYİK-LARI...

İKİ BİYİK..

Bu ikisi DOĞDUĞUM-DAN BERİ VARLAR, İLK DEFA BİR KONU ÜZERİ-NE KONUŞTUKLA-RINI DUYDUM. ON-DA DA İPSİZ RECEP DİYİP GÜLMÜŞTÜ-LER.

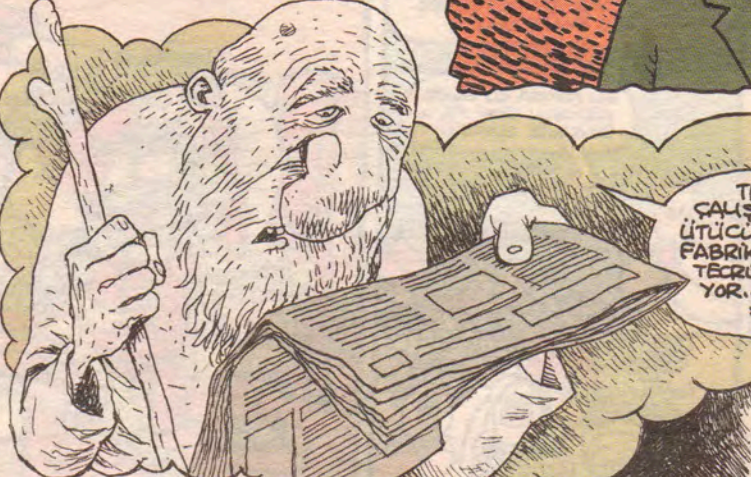
"Sayın Sevgili GÖMBE halkına sesleniyorum bu bir fırsattır. Bu vasıflara sahip, bu denli akıllı ve kültürlü bir Belediye başkan adayını Tirilyontarlarca para verseniz, veya çok önceden sipariş etseniz yine bulamazsınız. İyi düşünülmesi lazım olan bir konu. Kaş Belediye Başkanlığını GÖMBE'ye değiştirdim. Yani Kaş'ı GÖMBE'ye feda ettim. anlırsanız bu işe giriştim. Takdir, ve Düşünme, Karar verme sevgili GÖMBELİLERİNDİR." Antalya, Gömbe Belediyesi Başkan adayının bastırıldığı seçim ilanının son bölümünü okudunuz. Tamamına, www.uykusuzdergisi.com adresinden ulaşabilirsiniz.

NOT 2: Bez Bebek dizisi Fox TV'de haftada 17 kez tekrarlanıyor.

Beni benden alanlar! (V.O.)

- Çizgi film Vikingler...
- Futbol balesi...
- "Gülünüz Güldürünüz" programı ve jenerikteki "Hiyabambum" şarkısı...
- Tonton'un habire değişen şekli...
- Baretta'nın müziği ve papağanı Fredy!..
- Lorel-Hardy...
- Turist Ömer...
- Silifke yöresi oyunları...
- Şeyh Şamil'in müziği...
- Sarajevo kış olimpiyatları...
- Igor Bobrin...
- Kemalettin Tuğcu...
- Ahmet Uğurlu'nun "Beyba" demesi...
- Şevket Uğurluer...
- Kaşığı...

İşsizlik oranı yine rekor kırdı.

TEKSTİL SEKTÖRÜNDE ÇALIŞACAK TECRÜBELİ ARA ÜTÜCÜLER ARANIYOR... OTOMOBİL FABRİKASINDA ÇALIŞACAK ÜRETİM TECRÜBELİ OLAN TEKNİKLER ARANI-YOR... REKLAM AJANSI BÜNYE-SİNDE ÇALIŞACAK...

Türkiye'de 653 hastaya 1 doktor düşüyor!

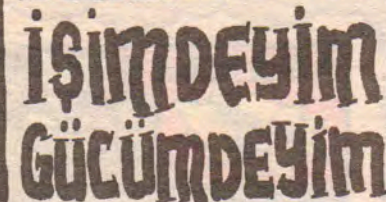
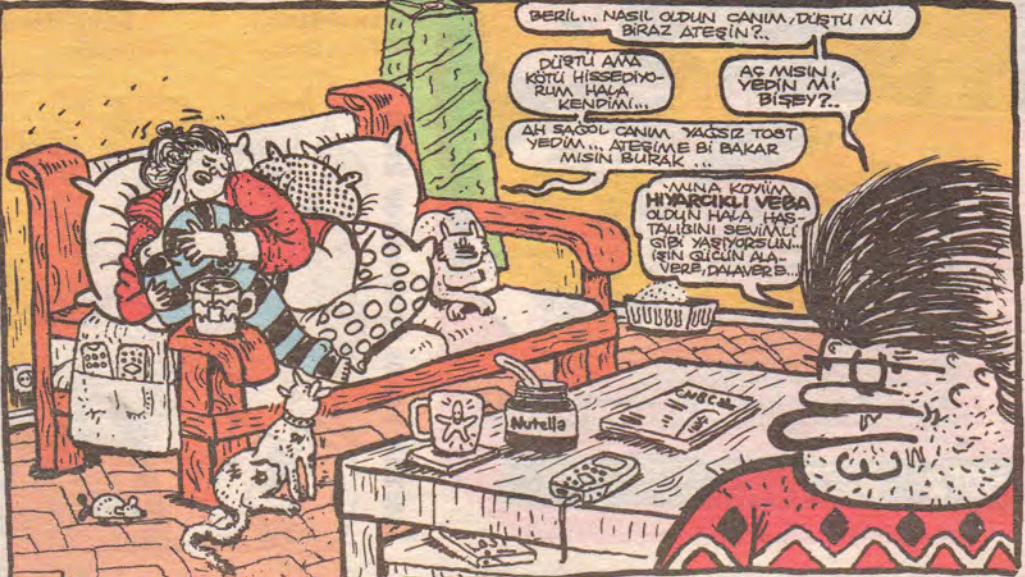
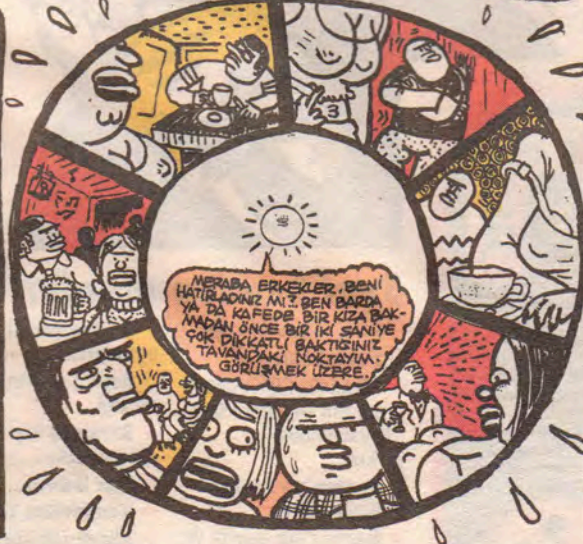
NOOLDU ABİ? GÖRÜNEBİLDİN Mİ DOKTORA?..

SAĞOLASIN AKSAKALLI DEDE!..

ADAMLAR ANTI KLİŞE TİMİ

■ Ertesi gün doğum gününüz, saat 23:59'u gösteriyor. Bir dakika kadar bekleyiniz. Takribi bir dakika sonra 00:00'da, olmadı 00:01'de en tezcanlı arkadaşınız arayacak. Saat gece yarısını geçti ve artık resmi olarak ertesi gün oldu ya. Afacan gibi, Milliyet İlkokul Ansiklopedisini sabah akşam hatmetmiş gibi arayacak. Ne tür bir cingözlüktür bu anlayamadım gitti. Hayır bir esprisi de olmadığı gibi, arayanın bir iyice kerizmiş gibi "Saat 12'yi geçti ya..." açıklaması yapması da tuz biber...

cevap "İlköğretim haftası" olacaktı. Okulların açıldığı ilk hafta diye. Ama benimki de doğrudur. Yıllarca bunun ezikliğini taşıdım.

Tabii radyo artık sadece arabada dinleniyor herhalde ya, eskiden radyolarımızın üzerinde muhtelif Avrupa şehirlerinin isimleri yerliydi. Bükreş, Berlin, Paris, Londra diye. Tahminim o ki, işaretçiyi uzun dalga da bölgeye getirince oranın radyosu çıkacak. Ama tabii o zamanlar bunu bir ışınlama gereci olarak kullanır, radyonun düğmesiyle kah Bratislava kah Londra oynar dururduk. Hayır bir yere varabildiğimiz görülmüş şey değil.

Yerel seçim yüzünden içim dışım proje oldu yine. Nereyi aşşam proje dinliyoruz, vaat dinliyoruz. Ama ilaç için bir kişiden "İstiklal Caddesine çöp tenekesi koyacağız, insanları yürüzden eden şu saçma sapan kamyonları kaldıracacağız" şeklinde bir vaat duymadım. Gecende buna benzer bir şey yazmıştım, birkaç okur sağolsun, "bomba koyulmasını diye çöp tenekesi koyulmuyormuş" diye uyardı. Yalan efendim. Bomba koyan "çöp tenekesi yokmuş, tüh bomba koymayayım o zaman" demez. Hatta çöp tenekesini güzel yap sağlamlından ki bombayı da etkisiz hale getirsin.

■ İlköğretim müfredatımıza yine yoğun eleştiriler var. Azınlıklar kendini kötü hissediyormuş. Kitaplarda "biz Türklere mertizdir, yiğidizdir" gibi ifadeler yürüzden. Aslında bu ifadeler azınlıkları rahatsız etmesinin yanında bizi de keriz yerine koyuyor gibi. Ders kitabında da böyle bilgi yer almaz ki kardeşim, övüneceksen giş başka yerde övün. Adı üzerinde ders kitabı, çocuğa bir takım gerçekleri anlatmakla mükellef. Ha sen dersin ki Namıbya'da, Fransa'da ders kitaplarında da "Ne yazık ki biz Namıbyalıları yeteri kadar mert değiliz, ama bakın aşk olsun şu Türklere ne kadar da mertler" yazıyorsa orasını bilemem, şimdi peşin hükümlü bir görüntü arz etmek istemem. Bir yandan haberi olmasa da Namıbya'nın cefakâr halkını da töhmet altında bırakıyoruz. Ne yani, Türklere mert de, Namıbyalıları namert mi? Ben buradan ders kitaplarımızı hazırlayanlar adına onurlu Namıbyalılardan özür dilemeyi bir borç biliyorum efendim. Adamların zaten dünya kadar derdi var. Selam olsun sana emektar Namıbyalı, merak etme, sen de yiğitsin, sen de mertsin.

Bir de tabii lise bitesiyse kafamıza kakıla kakıla IQ'muzdan ortalama bir

20 puan götüren "Türkiye'nin stratejik önemi" hadisesi var. Doğu ve batı arasında köprü ya. Bizim zamanımızda hele bir de Sovyetler Birliği de vardı ki, değmeyin stratejilerimiz keyfine. Ben de tabii, 20 puanı mal olan bu bilgiyle gezdim dolandım yıllar yılı. Ta ki Saraybosnalı bir Sırp arkadaşın 90'lardaki Bosna savaşının sebebi olarak "Bosna ve Sırbistan stratejik olarak çok önemli, o yüzden dış güçler ülkemizde savaş çıkardı" demesine değin. Hele bir de onun yanındaki Suriyeli arkadaş da stratejik önemlerini anlatmaya başlayınca anladım ki bu stratejik önem meselesi de biraz mertlik gibi.

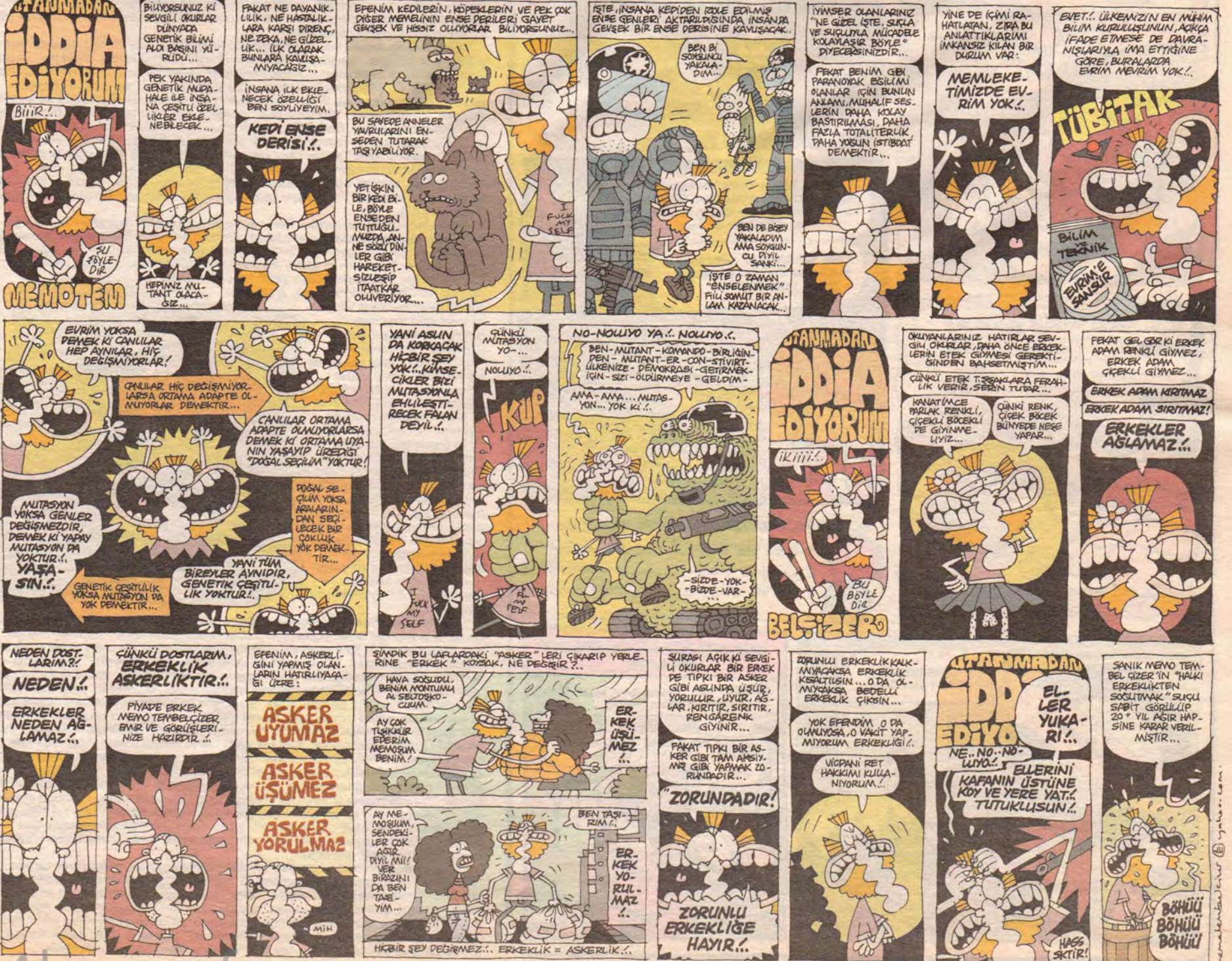
Zaten örneğin Namıbya ders kitaplarında "ülkemiz Namıbya stratejik olarak çok önemli, işe yaramaz bir bölgedir. Ha burada olmuş ha başka yerde fark etmez ama baştan bir kere burada kurulmuşuz işte. Ama Türkiye öyle mi? Aşk olsun Türkiye'ye çok stratejik yerde vallahi" yazıyor mudur biliyoruz ama herhangi bir ülkenin "Biz stratejik olarak önemli olmayan çok ırt bir coğrafyadayız" diye bir beyanatta bulunacağını sanmıyorum. Ha bana sorarsan Paraguay'ın Uruguay'ın hiçbir stratejik önemi yoktur ama aramızda kalsın. Tabii Cefakar Paraguay ve Uruguay halkını tenzih ederim.

Bir yandan da düşününce, Paraguay'ın, Uruguay'ın zerre kadar umurunda olmamak çok koyuyor adama. Bana öyle geliyor ki, Türkiye yansa umurunda olmayacak arkadaşların. Yakıştıramadım bak bunu Paraguay'la, Uruguay'la. Benim bildiğim Paraguay'ı bizim kadar olmasa da mert olur. Uruguay'ı da Paraguay'ı kadar değilse de, en az bir %85 merttir. Bizi umursasınlar istiyorum.

Yalnız kimseye bir garezim yok ama şu yıllar önce TRT'de turizme dikkat çekmek amaçlı yayınlanan programdaki "Ne Türkiye mi? Uzakta, Asya'da bir ülke olmalı. Fakat siz... Siz neden daha iyi tanıtılmıyorsunuz ülkenizi?" diye soran taksiciye inceden kıllanıyorum. Sana ne ulan, istediğim gibi tanıtırsın, tanıtmıyorsun, sana giren çıkan nedir? Bir de hesap soruyor. Tabii kambyo rejimi var, o sinirle gidip uçağa atlayıp adama veremiyorsun ayarı.

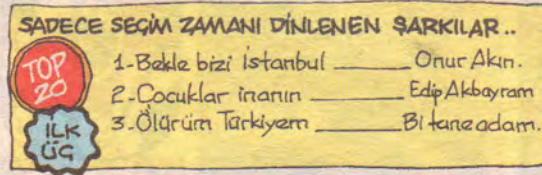
Yalnız kambyo rejimi de ne yaktı canımızı be. Babamdan bir şey istediğim zaman "Kambyo rejimi var alamayız" derdi küçüken. Hayır, ne olduğunu bilmiyordum da, korkardım inceden kambyodan. Bankalarda falan "kambyo" yazılı vevne olurdu, şu uzaktan kumandalı arabayı bana aldırmanın adam bu herhalde diye kin beslerdim arkasındaki emektar memura. Kin beslediğim bütün kambyo memurlarından özür dilerim. Neyse zaten artık döviz büroları var kalmadı herhalde onlardan pek.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AVANTAJLAR DÜNYASI

"Oğlum hasta mısın, niye ikincisi bedava diye durup dururken tava alalım?" dedim. Gereksiz ve sert bir çıkıştı bu. İki adet tavanın, "kaçırılmayacak bir fırsat" dönüşmesi garipti ama çok da sinirlenilecek bir durum değildi. Bedava tava, gündür ona karşı büyüyen sıkıntının patlama noktasıydı yalnızca. Bozuldu. "Ne sinirleniyorsun oğlum, gelen mesajı okuyorum?" dedi. Pişman olduğum için sinirimi şirkete yönlendirerek "Tefal niye sana mesaj gönderiyor?" dedim. Cevaplamadı. Zaten cevabı biliyordum. Ama sıra bana da Carrefour'dan fiyatı düşen 'fırsat' tavuklarıyla ilgili 'cazip' haberler geliyordu. Bu şirketlere telefon numarasını bir kere kaptırmak yeterliydi. Ama galiba onun telefonunu bilen onlarca şirket vardı. "Ben biraz uzanayım" diyerek kalktı. Sert davrandığım için pişmanlığım arttı. Bazen böyle olur, sıkıldığımız ama 'iyi biri' diye düşündüğümüz insanlara sert davranınca, pişman olup onlarla yeni bir başlangıç yapmak isteriz. Yarın gönlünü alırım, diye düşünerek ekrana döndüm. Bilgisayarımı iyice eskimişti. "Yeni bir tane alsam mı?" diye düşündüm...

Hayatımda onun kadar broşürle, ilanla, kampanyayla ömür geçiren bir insan daha görmedim. Her seferinde elinde bir broşürle geliyordu. Beni görünce kurduğu ilk cümle, genelde "1 pizza alana 1 pizza bedavaymış" benzeri müjdeli bir haber olurdu. Bir kelime yazıp boşluk bırakarak bir takım şirketlere mesajlar gönderdiğine defalarca şahit oldum. Fırsat ve avantaj dünyasına bu kadar kaptırması can sıkıcıydı. Kısa bir süre sonra beni de o dünyanın "kaçırılmayacak fırsat"larından birine dâhil etmeyi başaracaktı...

Sıkıcı biri olmasına rağmen Sarper gerçekten iyi bir insandı. Onunla aynı poliklinikte gece nöbeti tutuyorduk. Doktorlar öğrenciliklerinden itibaren sosyal hayatları kısıtlı olduğundan, bazen dış dünyaya çok keskin hareketlerle saldırdılar. Sarper, cuma akşamları gerçekleştirdiği Taksim seferlerini saymazsak, dış dünyaya içleri avantaj ve fırsatlarla dolu broşürler sayesinde iletişim kuruyordu. Bütün indirimlerden haberi vardı. %70'e varan bir indirim yakkaladığında kendini alışveriş piyasasına yerle bir etmiş gibi hissediyordu. "Kaça aldım bil bakalım?" en sevdiği tahmin oyunuydu? Bu oyunun şehvetle kendini kaybettiği kısmı, her tahmine "İin... ililin..." karşılığını verdiği anlardı. Bir tavayla gururunu kırdığım geceden sonraki nöbette yanıma gelmedi. Aramızı düzeltmek için yanına giderek yeni bir bilgisayar almayı düşündüğümü söyledim. Manevi bir arzayı bir nesneyle tamir etmeye çalışmak gibi bir ikiye bölünmüş bedelini ödeyecektim...

Heyecanlandı, tavayla kırılan gururunun konusunu bile açmadı. Hemen internetin başına geçtik. Ürünleri seçip, "karşılaştı" butonlarına bastık. Belli bir TL'den "başlayan" ve belli bir yüzdeye "varan" indirimleri inceledik ("başlayan" ve "varan" fırsatlar dünyasının anahtar kelimeleriydi). Bir bilgisayara bütün kalbimizle bağlanıp, yarım saat sonra bir başkası yüzünden ondan nefret ettik. 2 saat içinde, fırsatlar dünyasının neferi, pırlı pırlı iki arkadaş olmuştuk. Hemşire hanım, "Bir hasta geldi" dediğinde gerçekten canım sıkıldı. Döndüğümde hala bilgisayar başındaydı. Beni görünce ekranı göstererek, "Budur!" dedi. Bulduğu bilgisayar gerçekten iyiydi. İndirim konusunda vardı yüzde övgüye değerdi, ilanın üzerinde yanıp sönen "Tartışma bitmiştir" sloganı onayı hak ediyordu, karta yaptığı taksit sayısı ferahlatıcıydı ve görünüğü Sarper'in tabiriyle "kız gibiydi". Sevdimim hatta içim kıpır kıpır oldu. Reklamlardaki, kampanya haberini telefonla müjdeleyen neşeli kadını, "E hadi ne duruyoruz hayatım" diye karşılayan kocayla aynı kıvama gelmişim. Nöbetten çıkar çıkmaz neşe içinde mağazaya gittik.

"Stoklarımızdaki son parça... Bence bu fırsatı kaçırmayın" dedi satıcı. Ben, Sarper ve satıcı bir süre konuşmadan "fırsat'a baktık. Güzel gözüküyordu. Teknik bilgiyim zayıf olduğu için çok fazla soru soramıyordum. "Fırsat"ın yanına gidip enter tuşuna bastım. Eğilip USB girişine baktım. Hareketlerim teknik yetersizlikten gittikçe manasızlaşmaya başlamıştı. Sarper'e baktım. Bütün bu heyecanı o yaratmamış gibi kafasını yana eğerek "Abi sen bilirsin" dedi. İş parada düğümünce insanların takındığı bu son dakika olgunluğu gerçekten sinir bozucudur.

Usteledim. Patlayan bir sesle, "Ben al derim... Ama yine de sen bilirsin" dedi. Sonra sıkılan satıcıya dönerek, "daha ne istiyor anlamadım ki" anlamında ellerini iki yana açtı. Duygularım, bir şeye sahip olmanın heyecanından, bir an önce o şeyi alıp baskıdan kurtulma isteğine dönüşmüştü. "Tamam" dedim. Sarper, "Abi çok iyi yaptın!" dedi. Mağazadan çıktığımızda sevinçliydim. İndirimde tam %30'a varmışım. Kendimi alışveriş piyasasına bir gol atmış gibi hissediyordum. Şirketlerin kendilerine gol atması için, tüketiciye gol pasını yine kendilerinin verdiğini göremeyecek kadar gerizekallı bir sevinçti bu...

Memnundum. İnternette dolaşırken sayfaların çok hızlı açılması dolayısıyla gururluydum. Sarper'le aramız çok iyiydi. Hatta onun tatil için erken rezervasyon araştırmalarına çok hızlı bilgisayarımı %30'a varan oranda katkılarla bulundum. Bir nöbet gecesi elinde bir bilgisayar oyunuyla geldi. "Süper oyun, gel senin bilgisayarda oynayalım" dedi. Canım sıkılmıştı. Bilgisayarıma dışarıdan yükleme yapılımasını istemiyordum. Poliklinikte yarattığım 'paylaşımcı insan' izleniminin bozulmasını istemediğimden, bencilliğimi gizleyerek oyunu yüklemesine izin verdim. Oyunda "bizim" emrimizde bir kahraman vardı. Anlattığına göre, bu kahramanla dağları tepeleri aşıp, bizimki gibi ata binen başka bir takım kahramanları katledecek ve ortamın hâkimi olacaktı. Sıkıcıydı. Oyuna başlar başlamaz "Alla alla!" dedi. "Noldu?" dedim. "Bi sorun var, oyun çok yavaş" dedi. Ekranı baktım. Atının üzerinde dağları tepeleri dörtlüğe aşması gereken kahramanımız kesik kesik hareket ediyordu. Kahramanın bu isteksizliğini açıklayacak bilgiden yoksun olduğumdan, "Oyun bozuk" dedim. Sarper, "Yok abi evde oynuyorum ben" diyerek kahramana olan inancını vurguladı. Kahramana baktım. "Bu bilgisayarda bi sorun var" deyince Sarper'e baktım. "Ekran kartında problem olabilir" deyince sanki sorunu görecekmış gibi ekrana baktım. Sarper, "Abi sen bunu yarın götür" dedi. İçimde %100'e varan bir sinir oluştu. Demek benimle gelmeyecekti. Geri çekilmişti. Kahramanın uyuşukluğu artık yalnız benim sorunumdu. Dönüp Sarper'e baktım. Bakmalarım tükenecek gibi değildi...

Mağazada, bu sorunun yalnız bazı oyunlarla ilgili olduğunun, bunun ekran kartının "paylaşımlı" olmasından kaynaklandığının ve "normalde oyun oynamıyorum" dediğine göre ortada bir problem olmadığının bilgisini aldım. Tamam, oyun oynamayacaktım ama yine de canım sıkılmıştı. Galiba, modern insanın "olmuşken tam olsun" duygusuna yenik düşmüştüm. Eve gittim. Uyuşuk kahramanın bilgisayarımda yaşıyor olmasına tahammülüm yoktu. Oyunu silmeden önce bilgisayar bana İngilizce "Emin misiniz?" diye sordu. Evet, dedim. Kahraman bilgisayarımdan dörtlüğe uzaklaşırken %70'lere varan bir rahatlama oldu bende...

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

c) Hayatta en sevdiğim üç şeyden ikisi ilginçliktir!
ç) Maymunluğun alemi yok!
d) Ne kullanıyosan bana da pasla lan!

Sör LIPTON Beşçayı'na sizi bekliyor Sör WINSTON?

Gidelim, yalnız evde kendim demleyip getirdim zaten. Fakat gay içemiyorum Demlerin e daha iyisi...

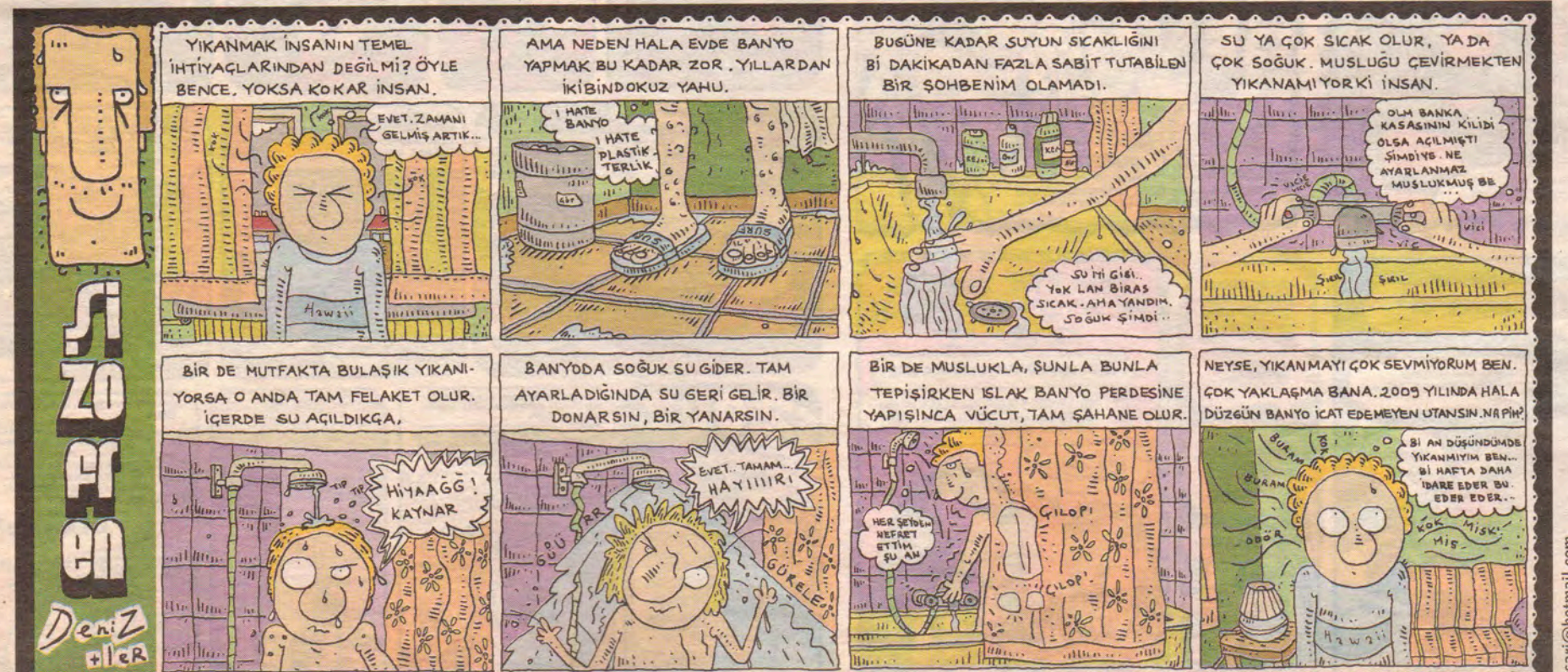
Diyosun

YİĞİT ÖZGÜR

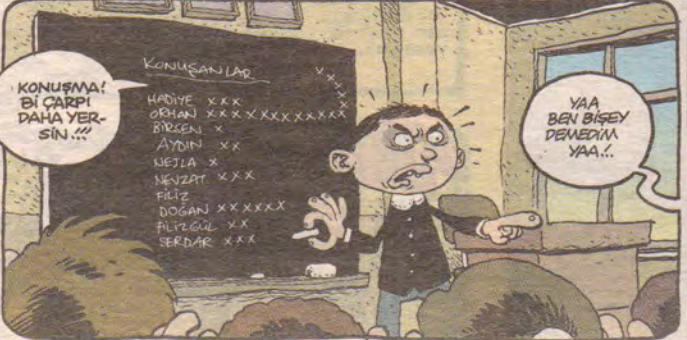
Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

MEMO SİZLERİ BAK LAN TİPİ Nİ SIKTIKIZIYIN, HEPSİ BİRBİRİNDEN İŞRENCİ DEĞİL Mİ YAA BU SÜRATLA Bİ DE İNSANLARIN GÜVEN DUYMAYINI BEKLİYORLAR DI MI?..

İSTİYORDUM Kİ "GERİ DÖN NOOLUR" DİYE İSRAR ETSİNLER...UZUN SÜRE BAŞKANLIK YAPTIK TAN SONRA Bİ BAŞKASI SINIF BAŞKANI OLMUŞTU...BEN DE RESMEN İKTİDARI KAYBET...MİŞ POLİTİKACI GİBİ OLUYUM...SONUNDA NASIL OLUYUĞU TAM HATIRLAMİYORDUM AMA YİNE BENİ BAŞKAN YAPTIKLAR"GERİ DÖNMENİN" GAZİYLA TAM Bİ DİKTATÖR KESİLDİ...

O YÜZDEN HEP KORKARIM.YA İÇİNDE BASKICI FAŞİST RÜHÜ Bİ İNSAN VARSAY DİYE...ÇÜNKÜ MANTIK.BİLGİ,RASYONEL DÜŞÜN...CE FİLAN GENLERE PEK DE İŞLEMİYÖ...NEYSE Kİ EĞER BÖYLE BİŞEY VARSAY BİLE BUNU DIŞARI ÇIKARTICAK SOSYAL GÜCÜ İLK OKULDAN SONRA ELDE EDEMEDİM İÇİN HİÇ KATİLAŞMADIM.YİNE DE HALA KÜÇÜK LİDERLİK DENGEMELERİ YAPTIĞIM OLUYO ARATA...

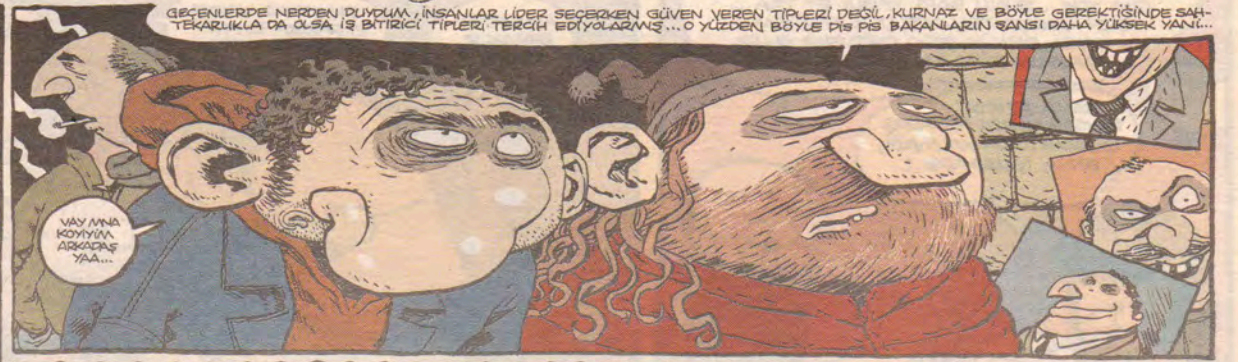
AMAAN HADİ ABİ BEN SIKILDIM GİDİYORUM HA-YAL'E...GELEN GELSİN...

BU LİDERLİK ARZUSU İNSANIN DOĞUŞTAN GELEN Bİ DEFOŞU,YÖNLENDİREN ADAM OLMAYI BENCE HERKES ALTINDAN ALTI İSTİYORDU...ŞEY BİLE GÜZEL OLUYO MESELA...VERGİDE TELEFONLA YEMEK SÖZLÜYÖRÜZ DİYELİM...

GEÇENLERDE NERDEN DUYDUM...İNSANLAR LİDER SEÇERKEN GÜVEN VEREN TİPLEZİ DEĞİL,KURNAZ VE BÖYLE GERBEKTİĞİNDE SAHTEKARLIKLA DA OLUSA İŞ BİTİRİĞİ TİPLERİ TERHİH EDİYOLARMI?...O YÜZDEN BÖYLE DİS PİS BAKANLARIN SANSİ DAHA YÜKSEK YANLI...

MEMO BÖYLE DEDİKTEN SONRA AZZCİ KENDİMİ İNCELEYİNCE SİRF TİPİM VE BAKIŞLARIMDAN DOLAY BİLE HİÇBİYERDE LİDER OLMAYACAĞIMA KESİN KANAAT GETİRDİM...

"NE LİDERLİĞİ LAN ÖYLE Bİ İSTEĞİN Mİ VAR Kİ?"DİYE SORARSANIZ SİZE BENİMDE KABULLENMEDİĞİM AMA İÇİNDE HİSSETTİĞİM BİŞEYİ İTİRAF EDİYİM...EVET.BENDE İNCEDEM VAR GALİBA BU İSTEK LİDER OLMAYI GÜÇLÜSEL OLMAYI FİLAN...TABİ YAPABİLİYÖ MUYUM YAPAMIYORUM...AMA İYİ Kİ DE YAPAMIYORDUM.EN SON İLKOKUL 5'TE LİDER OLUYORDUM O DA SINIF BAŞKANLIĞIDYDI...

HATIRLATIĞI KENDİMDEN TIKSINIYORDUM...O ÇOCUK HALIYLA BİLE AZZCİ GÜÇ ELDE EDİNCE İŞRENCİ BİRİSİ OLUVERANŞTAY...

ÇOK SAÇMALAN DÜŞÜNÜNCE,"HERKES BENİM SEVDİĞİM SEYİ SEVSİN,BEN NE YAPARSAM ONLAR DA ONU YAPSIN DEMEK GİBİ BİREY ÇOK İLKEL Bİ ZAAF...YALLA BİGÜN ELİME Bİ GÜÇ VERİCEKLER HOŞUMA GİDİCEK VE O İLKOKULDAKİ GİBİ OLUYUM DİYE TIRSAIMO DEĞİLİM PARTİ BİLE KURARISIN YANI,GEZİŞİ SÜ KÖŞEDE ALTIMIZA ÖSTİGİMİZİ BİLE ANLATTIK...HANGİ KERİZ VÖ VERİR BİLMİYORDUM.BELKİ MEMO VERİR.YÜZÜMÜ BİRİZ SEYAPARŞAM SÖYLE...

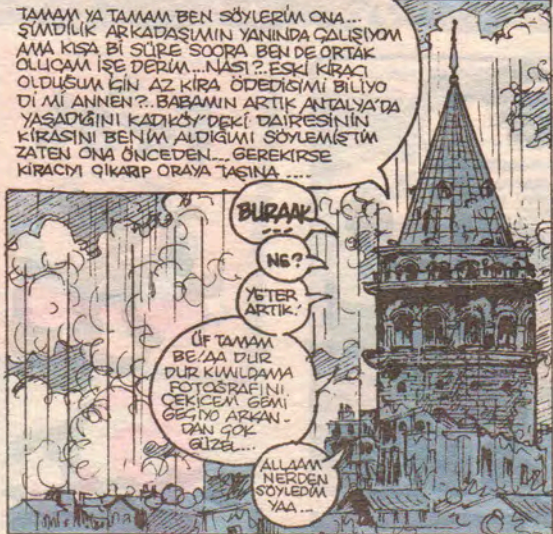
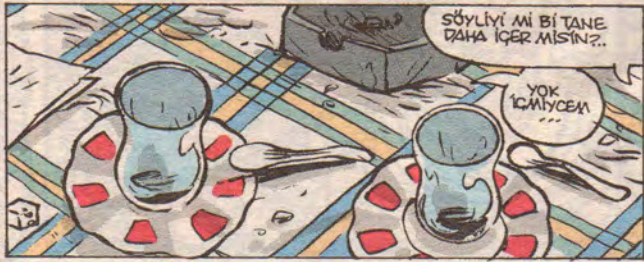
uğur gürsoy

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: Güler Oky

GİTTİN
GİDELI
BEBEK!

Dedemin seccadesinde
uçan halı. Sinbad'çılık
oyun olurum, hidayet
ermeme daa çok var gibi.

Kabızlık bızde genetik
bebek... Bu yaştan son-
ra dedemin vidanjörü
oldum anasını satılır.

Çizerken kahve getiren
olmayınca yalnız hisset-
tim... Gittim kelepir
henşire tuttum eve...

Ketilde suyun kaynaması-
rı beklerken buluşuk sün-
gerinin zımparalı kısmına
dalıp gider oldum...

Dedem kediyi de bu-
lastırdı... Meselelerin ölü-
nü aşan adam oldum ev-
de, hangisine yetiştim...

Ne güldüren aynalarda
gülüldüm ne çarpışan
arabalarda çarpışabildim...
Sensiz lümpark hiçmiş...

Sabah ereksiyonuyla,
soğuktan titreme birle-
şince uykumda boşaltır
oldum bebek. Battı ortalık.

Ha bire dolunayı göster-
menden nasıl tiksiniş-
sem, doya doya bakma-
dım kodumun dolunayına.

Suyunu vermeyi unuttuğum
için ölen; sulayınca tekrar
dirilen zombi çiçeğim bu
sefer gerçekten öldü...

Sabahladıktan sonra, zaten
ördek götü gibi olmuştuz,
bi de jantanlı artiz garson
zehir eder oldu kahvaltım...

Plastik aşka olmadı ama
annemin tavan arasından
indirdiği plastik kamyonu-
ma hala sigabiliyorum bebek.

Kısırlaştırmadığım halde
şu Mart ayında bi dışarı
çıktım doyaya bi sevilmeyen
kedimi evden şıtladım.

Hirs yapıp yıllardır erte-
lediğim roman yazma
olayına girdim... Hikaye-
nin iskelesini kurdum.

Antibiotik üstüne ikişer
kahve likörü içip yattığım
gecezin sabahı Uğur'un
çizdiği tipler gibi uyandım.

Kedim doğurdu.. Birbirin-
den sevimli altı yavru, ken-
dilerine kalacak bi yuva
aramıyorlar. Hepsi benim lan!

AHMET CAMBAZ

6. BASKI

TÜM
KİTAPÇILARDA

PUNT Tel: 212 496 10 50

Ömür OKUMUŞ

İlkay SATLIK

Betül YILMAZ

Tolga AKDOĞAN

Anıl DUMAN

Ömer GÖKSEL

(İsmi yazmamışsın moruk)

Çarpışma

İpek & Burak

PUNT Tel: 212 496 10 50

ÇIKTI!

BÜTÜN

KİTAPÇILARDA

ANKARA 3. KİTAP FUARI

Her Yaşam Bir Kitaptır...

20 - 28 MART 2009
ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ
ZİYARET SAATLERİ: 10:00 - 20:00

Cumhuriyet

Anayurt

BİRLİKTE YATIRILAN KÜLTÜR BİRİMLERİNE YATIRIM YAPILMAKTADIR.

UYKUSUZ İMZA GÜNÜ

ANKARA 3. KİTAP FUARI

TARİH:
28 MART Cumartesi

SAAT:
13:00 - 18:00

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Mart 2009 | Sayı: 081
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİŞABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

İsrail askerleri itiraf etti: "Keskin nişancılarımız Gazze sokaklarında Filistinli çocukları avladı."

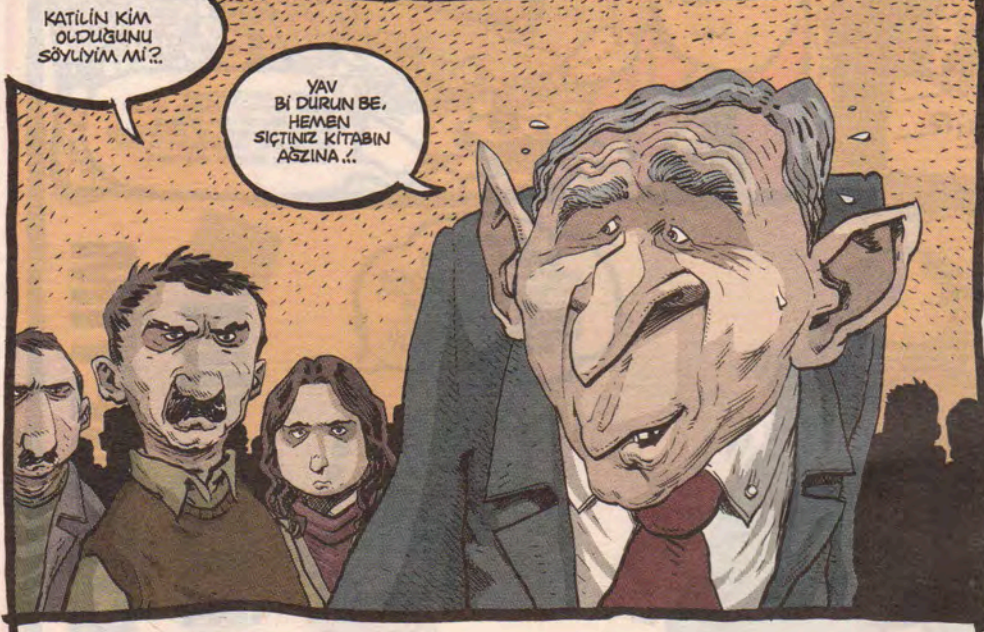
İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İSFALT'a "asfalt danışmanlığı" yapan firmaya 4.5 milyon TL ödendiği ortaya çıktı.

UYKUSUZ

ABD eski başkanı George W. Bush kitap yazmayı planlıyor.

KAÇ YIL OLDU?

- İzzet Yıldızhan, "Sanatçı arkadaşlarımız gerçekten bazıları konuşmak bilmiyorlar." diyeli 4 yıl...
- Çelik, "Kumar oynamıyorum, uyuturucu kullanmıyorum, bir sevgiliyle beraberken onu aldatmadığım gibi, karımı da aldatmıyorum. Einstein'ın bir icatı

bulunması için bir kadınla yatmaya ihtiyacı olmadığı gibi..." diyerek dehasını ispatlayalı 6 yıl...

• Doğu Perinçek, "İşçi Partisi'nin iktidara yürüdüğünü gören CIA oylarımızı bölmek için Genç Parti'yi kurdu" diyeli 7 yıl...

• Bülent Ersoy, Adana konserinde, bir seyirciden gelen 'Çirpinırdı Karadeniz' isteğini söylemeyince, kursunlanarak bir böbreğini kaybedeli 20 yıl...

• Dallas dizisinin kötü adamı JR'ı kimin vurduğu tüm Türkiye'de tartışılırken, Gölcük Belediyesi, hoparlörlerle: "Dikkat! Dallas dizisinde 'Ceyar'ı baldızı Kristin vurdu. Vatandaşlarımızın dikkatine sunulur." anonsu yaparak Gölcük halkını bilgilendireli tam 29 yıl olmuş.

Mini Anket

• Bi sevip bir sevmeyip, sonra gene sever gibi olup, sonra unutarak sonra sevmez halde olup, bi ara gene sevdiğiniz politikacı kimdir?

%38 - Abdüllatif Şener

%37 - Numan Kurtulmuş

%18 - Ertuğrul Günay

%7 - Kürşat Başar

%0 - Deniz Baykal

• Peki, emin misiniz?

%42 - Eminim

%31 - Eminem

%26 - Rihanna

%1 - Ohannes

%0 - Deniz Baykal

ADAMLAR

ANTI KLİŞE TİMİ

YAZARIMIZ TATİLİNİN BİR BÖLÜMÜNÜ KULLANDIĞINDAN BU HAFTAKİ YAZISINI YAZAMADI ... AH!!

SANA NE!

SABAH LARI KOŞUCAM ... O ZAMAN BİZE NE?

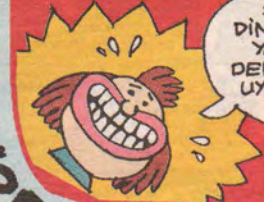

c.üstün.

KENDİNİ

İsmail Türüt, Melih Gökçek için övgü dolu bir şarkı yazarak kendisine hediye etti. İsmail Türüt'ün bugüne kadar şarkılarla övdüğü insanların listesi şöyle: Şevki Yılmaz, Sedat Peker, Mesut Yılmaz, Yasin Hayal ve Ogün Samast... Durmak yok, denyolu-ğa devam

AKP Gaziantep Milletvekili Özlem Mühtüoğlu'nun yayınladığı Newroz mesajı, eski Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in 2004 yılında yayınladığı mesajın aynısı çıktı.

BEDEN İNSAN

BIYIKLISINDAN BIYIKSIZINA Bİ OPA DOLUSU ADAMA ŞARKI YAZDIM... KENDİMİ DÜRDÜRÜM...

KENDİMİZİ KAPATIYORUZ

"Bir gün adam karısını dövüyor-muş, kapı çalmış dayağı kesmiş? Neden? Çünkü eşek sudan gelmiş." RTÜK'ün çocuklar için hazırladığı rtukcocuk.org.tr adlı internet sitesinde yer alan fıkralardan birini okudunuz. Şimdi de RTÜK'ün konuyla ilgili, fıkralarından da beter açıklamasını okuyacaksınız: "Biz sanıyorduk ki çocuklar sitede gırgır yapıyor ve eğleniyor. Dikkatimizden kaçmış."

ŞOV

Mahmut Tuncer, Kanal 7'de yayınlanan şov programında, evlendirdiği işsiz gence bir de iş buldu. Programa telefonla bağlanan patronun "sigortasız 800" teklifine Tuncer teşekkür etti, damat da "Allah razı olsun" diyerek teklifi kabul etti.

Patron alenen suç işlerken, işe kabul edilen genç de sigortasız çalışan yaklaşık 9 milyon kişinin arasına katılmış oldu. Mahmut Tuncer gururluydu. Programa bol şive ve şarkılarla devam edildi.

OYUNUN ADI HIÇ YABANCI GELMEDİ

Son yıllarda, orantısız güç kullanımı ve "dur ihtiarına" uymayanları derhal durdurma-sıyla gündeme gelen polis teşkilatı, bir süredir imaj dü-zeltmeye çalışıyor. O gün, Cu-kurova Üniversitesi'nde düzen-lenen Newroz şenlikleri, Trabzon ve Diyarbakır yörelerinden halko-yunlarıyla başlamıştı. Polisler kenardan dik-katle oyunu takip ediyorlardı. Sonra polislerden birisi, amirinden aldığı emirle oyun alanına girdi ve halk-oyunları ekibiyle birlikte "kolbaşı" oynamaya başladı. Bir süre sonra polis oyunu bırakmak istedi. Fakat bırakamadı. Çünkü amiri kaç göz işaretleriyle oyuna devam etmesini emrediyordu. Polis, emir zoruyla kolbaşıyla devam etti. Güzel bir gündü...

HER SEY VATAN İÇİN!

İŞERDELER BAKANIM

KEŞKE İSMİM DAHA KARIZMATİK BİŞİY OLSAY-DI. CEMİL ÇİÇEK HALİNLE BİLE DÖRT KİŞİ TUTUKLA-TIYORUM!

Emniyet Müdür-lüğü ekipleri, Ce-mil Çiçek'in Gire-sun ziyareti sırasın-da, "eylem yapma potansiyeli" taşıdıkları gerekçesiyle bir söz kursu öğretmeni ve üç öğrenciyi gözaltına aldı. Böylece Cemil Çiçek ziya-retini sınırlanmadan rahatça tamamladı ve şehirden neşe içinde ayrıldı...

MONTAJ SİYASETİ-01
CHP SİLİVRİ BELEDİYE MECLİS ÜYESİ ADAYI YILMAZ KANDEMİR, SEÇİM ÇALIŞMALARI İÇİN KIBARIYE'YLE ÇEKİLMİŞ BİR FOTOĞRAFINI KULLANDI. AMA NE YAZIK Kİ FOTOĞRAF ÇEKİLİRKEN KIBARIYE ORADA DEĞİLDİ. ŞARKICININ NESEYLE GÜLÜMSEDİĞİ BU POZ, BAŞKA BİR FOTOĞRAFTAN ALINARAK YILMAZ KANDEMİR'İN FOTOĞRAFINA MONTAJ-CEĞİNE SÖZ VERMİŞ, MONTAJ YAPTIK." AÇIKLAMASI YAPILDI.

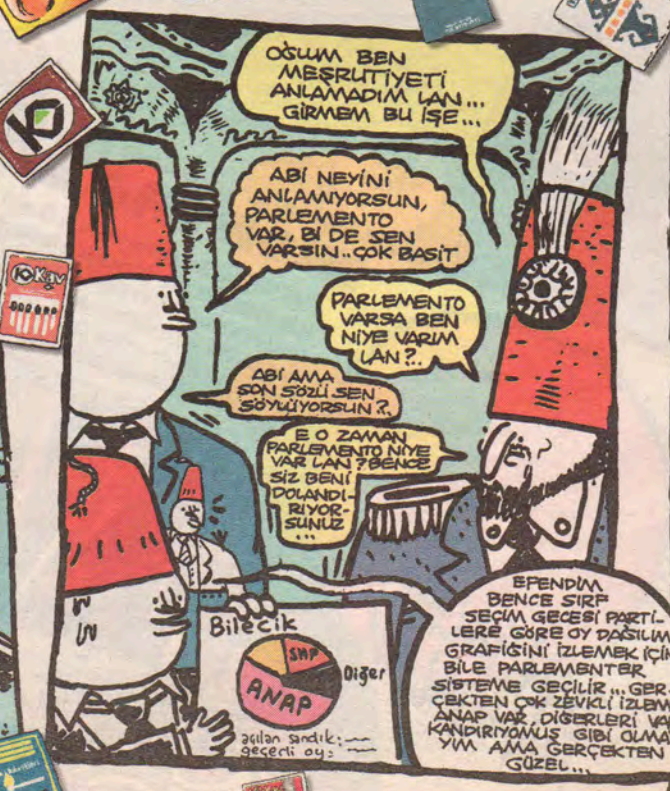
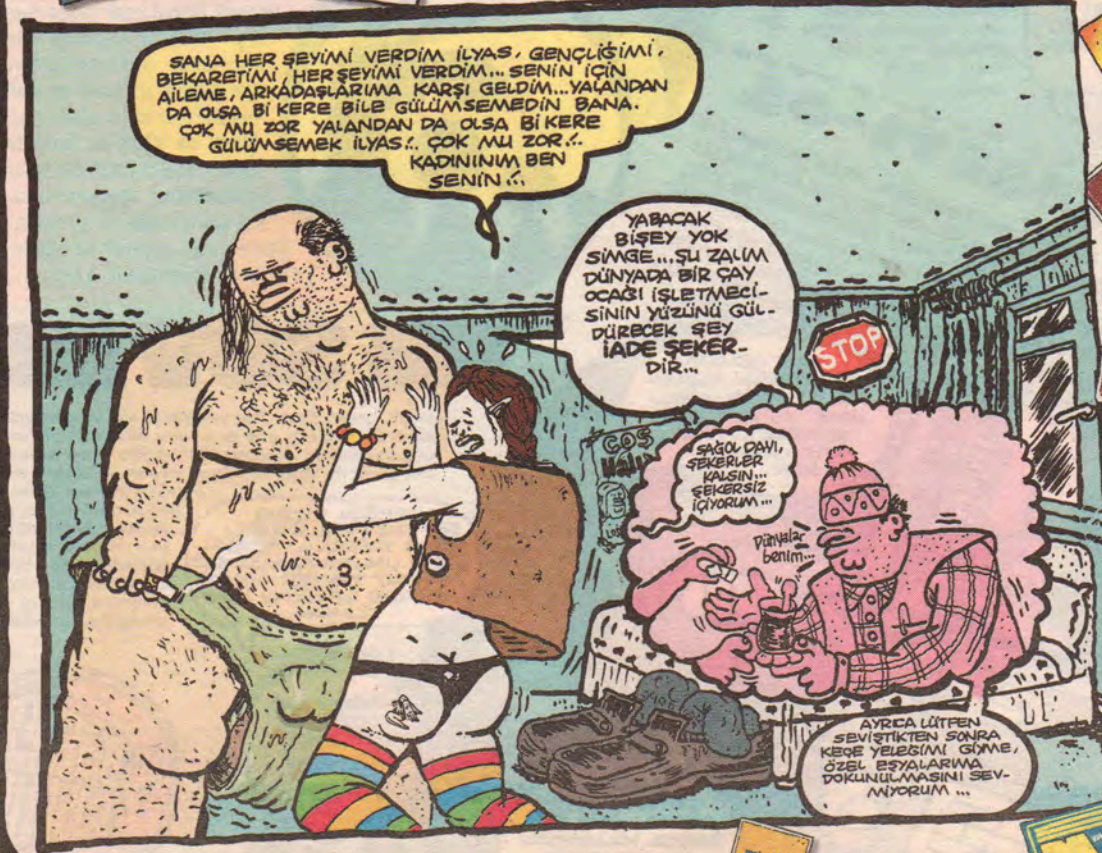
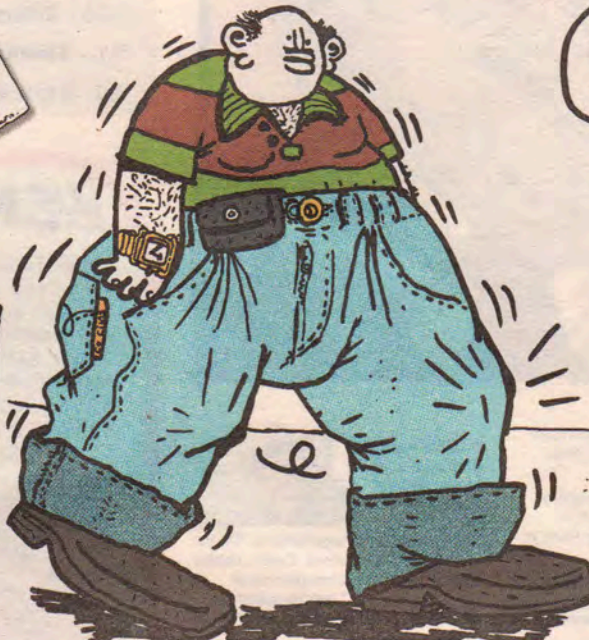
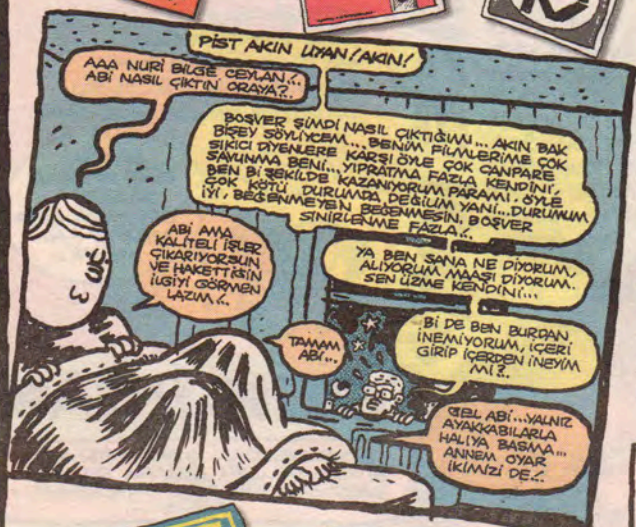
LAN OĞLUM İKİ ELİMİN ARASI NA KOYSANA KIBARIYE'Yİ, O KADAR AYARLADIM FOTOĞRAF ÇEKİNİR-KEN...

BAŞKANIM GELMİYÖ DENİ-YORUM. AMA Bİ DAKKA. KOLLARINI MI UZATSAM ACABA?

AKP Zonguldak Milletvekili Polat Türkmen, televizyondaki tartışma programlarına çıkan profesörleri kastederek "Profesör mprofesör ıvır zıvır herifler" dedi.

DANGALAK MANGALAK

yerel seçimdir. Genel seçim böyle sanki çok ciddi gibi, çok önemli gibi duruyor. Halbuki yerel seçimde muhtar da seçiyoruz, belediye meclis üyesi de. Sonra o seçtiğimiz belediye meclis üyelerinden kimileri imar komisyonlarına giriyor ya, bir tek orası bozuyor beni. Yani dolaylı olarak imar komisyonuna adam seçiyoruz. Ama onu saymazsak, tek başına muhtar adayı bana kalırsa seçimi serinleten unsurdur. Hayır neticede muhtarsın, olayın belli; ikametgah ilmhüaberi vereceksin, nüfus cüzdan sureti vereceksin ama vaatlerde sınır tanıyorsun, nasıl olacak bu işler muhtar? Ben "mahalleyle raylı sistem getireceğim" diyen muhtar gördüm, ötesi var mı? Yok. ama bana bu sevimlilik güzel geliyor. Yüksek kademe politika için alıştırma arenası desen, o da değil. muhtarlık bana kalırsa bir basamaktan ziyade bir yaşam biçimi. Zaten dikkat ediyorum çok da değişmiyor bu muhtar, aynı adam yirmi yıl otuz yıl muhtar olarak kalıyor ama muhalefeti bini bir para. E tabii şimdi muhalefeti de sağlam bir argümanı yok, ne diyecek, "İkametgah ilmhüaberi istedik de vermedi" mi diyecek? Bana kalırsa kimi insan muhtar doğuyor.

■ Muhtarı bir kenara bırak, bunun azası da var. biz eskiden ihtiyar heyeti derdik, ne işe yaradığını da bildiğimi söyleyemem, geçmiş zaman, ilkökulda ihtiyar heyetinin görevleri ünitesini gördü yıllar oldu, geri dönüp bakamam da ne yazıyordu diye. Geçmişe dönmeyi seven bir insan değilim. Benim için geçmiş, artısıyla eksisiyle yaşanmış bitmiştir, eski defterleri karıştırmamın bir alemi yok. Başıma iş çıkarmayın benim. Her neyse işte bu eski ihtiyar heyeti şimdiki azalar

ne işe yarar bilmiyorum ama eğer günün birinde oy versem (ki o oyu da muhtarlık seçimi için veririm sadece) ben muhtarı azalarının eğitim durumuna, bilgi görgü düzeyine göre seçerim. Muhtarı da böyle seçerim tabii. Tüm adaylar arasındaki en iyi gücü kariyeri olmayan adamı gönül rahatlığıyla seçerim ki gitsin o da muhtar olsun. Ama yok arkadaş, sanki olumlu bir şeymiş gibi müstakbel muhtarlarımız sıralıyor da sıralıyor: Şu okulu bitirdim, şu görevde bulundum, şurada çalıştım, şu işi yapıyorum. E ne güzel işte? Devam et sen o işi yapmaya? Sonra muhtar seçiyoruz, ilelebet muhtar kalıyorsunuz. O yüzden derim ki çalışan eden, işine bakan adamı durduk yere muhtar seçip işinden gücünden kesmeyelim, memleket ekonomisine zarar vermeyelim. Bana kalırsa bırakın hiçbir iş görmeyecek adam muhtar olsun. Ama ne oluyor, pırl pırl vatandaşlarımız yeteneklerini muhtarlıkta çürütüyor, kimse de buna dur demiyor. İşte ben burada buna bir dur diyorum. Bakalım duracak mı?

■ Arada bir, arkadaşlarla oturup film seyrederken falan böyle kötü, yanlış çekilmiş ya da saçma sahneler oluyor ki filmlerde, "kimse dur dememiştir!" diyor. Düşününce hakikatten bu filmler çekilirken kimsenin dur demediğini, diymediğini söylemek mümkün. Bas gitarı, gitar gibi çalan ya da hızlı bir gitar solusunda telleri baş parmağıyla itiren müzisyen tiplerimelerinden tutun da çalan müzikte keman olmadı halde kemaniyla rol kesen başrol oyuncularına kadar türlü durumda sette görevli hiç kimsenin çıkıp da yönetmene "Abi burayı böyle çekiyoruz ama bak, bu alet böyle çalınmaz, adamın elinde sakıl durmuş" ya da "Hacı ne alakası var gümbür gümbür piyano var bu şarkıda sadece, sen adama keman çaldırıyorsun" diymemesi beni düşündürüyor. Halbuki bu kadar korkak olmaya gerek yok.

■ Tamam, az bilinen konularda yapılan hataları anlıyorum. Diyelim ki Katmadeğer Şaban filmi çekilirken hiç kimse yönetmene "punk" denen hadisenin öyle bir şey olmadığını anlatmaya gerek duymamış,

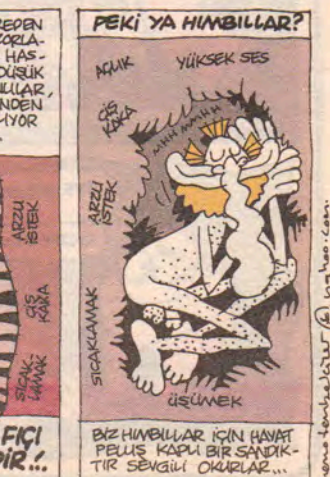
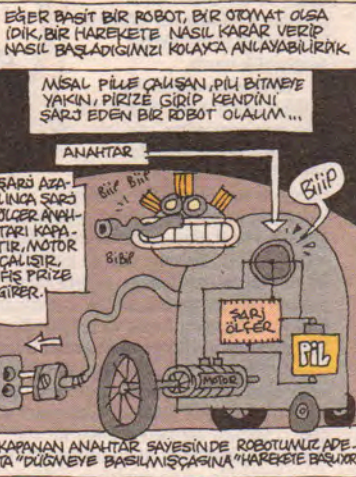
kaldı ki bunlar karışık konular da bir allahın kulu da çıkıp "abi biz diskoda o şekil dans etmiyoruz ki" dememiş, onu anlamıyorum.

■ Tabii bu arada televizyonda seyrediyoruz ya bunları, aslında şöyle de başka bir sorun var. Açıkçası ben Televizyonu tam manasıyla izliyor değilim. Basbayağı sırtım TV'ye dönük, arkamı dönüp bakma gereği duymadan gayet güzel idare ediyorum. Artık nasıl bir televizyonculuk anlayışımız varsa, hiç bakmadan da her şey anlaşıyor. Filmler, diziler bildiğin radyo tiyatrosu yahu. Birisini televizyonun öncelikle göze, ardından kulağa yönelik olması gerektiğini söylemesi gerek ama inanır bu birisi ben olmayacağım zira şu an halimden memnunuz. Radyo tiyatrosunu da severdim zaten evvel eski.

■ Efendim şiirler şarkılar kimi konularda müthiş ayrımcılık yapıyor, ikilik yaratıyor. Şimdi size yağmur desem Erkin Koray'ın Yağmur'undan MFÖ'nün "Bu sabah yağmur var İstanbul'da" şarkısına zilyon tane şarkı ismi

sayarsınız, kar desem keza öyle. Ama kardeşim, sadece yağmur ve kar mı var? Hani tipi, hani dolu? Hava olayları arasında niye ayırım yapıyorsunuz? Niye yağmur kar romantik oluyor da diğerleri olmuyor? Hadi yağmur ve kar illa ki romantik, en romantik şarkıları sulu kara yapsınlar o zaman? Yok. varsa yağmur, yoksa kar. Dolu yağmır gibi memleket. Dolu'ya şarkı yapın, albümden on tane alacağım.

■ Romantik demişken, Venedik neden bu kadar romantik onu da anlayabilmis değilim. Tarihte büyük aşklar mı yaşanmış? Hayır. Neticede en önemli özelliği büyük ticaret merkezi olması. Bildiğin ucuz alma, pahalıya satma konusunda uzmanlaşmış olması. Halk arasında kazıkçı diyoruz. Ama gelin neticeyi görün ki Venedik romantik. Tahtakale'den ne farkı var kardeşim Venedik'in? Hayır yani en nihayetinde bir yerleşim yeridir, abartmayalım.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İNSAN SEVGİSİ

... "O gün bardaydınız değil mi?" diye sordum. "Evet" dedi. "Ne amaçla bulunuyordunuz orada?" diye devam ettim. "Öylesine arkadaşlarla içmeye gittiğimiz." dedi. Yanına doğru ilerledim, ellerimi masanın üzerine koyarak "Saat 24'e doğru oynadınız mı?" dedim. Gözlerini kıstı. "Saati hatırlamıyorum ama oynadım, yani çok oynandı o gün..." dedi. Kim olduğumu bilmiyordu, şaşkınlı. "Oluşturulan bir çemberin ortasında, yere diz çökerek, 'alnıma para yapıştırın' hareketini hangi şarkı çalarken yaptığınızı hatırlıyor musunuz?" diye sordum. Yine gözlerini kıstı. "Bu şeyin bir şarkısı vardı..." diyerek bir şeyler hatırlamaya çalışan her insan gibi boşluğa baktı. Hatırlayıp hatırlamaması umurumda değildi. Onu iyice köşeye sıkıştırmak istiyordum. "Bağıra bağıra, kendinizden geçerek eşlik ettiğiniz şarkıyı hatırlamıyor musunuz?" dedim. "Hatırlayamadım." dedi. Telaşlanmaya başlamıştı. Pencereye doğru yürüdüm, büyük bir es vermek ve onu bu sessiz anların içinde iyice bunalıtmak istiyordum. Bir süre pencereden dışarıyı seyrettim. Beni izlediğine emindim, arkamı dönmeden, "Oy farfara farfara, ateş de düştü şalvara olabilir mi?" dedim (İlk bölüm yeteriydi aslında, "ateş de düştü şalvara" kısmını söylemem o ana kadar yarattığım artistik havayı biraz bozmuştu). "Tamam, o şarkı, ama bunları bana neden soruyorsunuz?" diye sordu. İstedğim kıvama geliyordu. Dönüp üzerine doğru yürüyerek, en can alıcı sorularımdan birisiyle sorusunu yerle bir ettim: "Ne demek farfara?" Yüzüne boş boş baktı. Biraz daha yüksek sesle tekrar ettim: "Ne demek farfara?" "Farfara mı? Anlamını bilmiyorum... Niye soruyorsunuz, kimsiniz siz?" dedi. Beklediğim an gelmişti. Yüzüne doğru eğildim. Ve gözlerinin içine bakarak, en soğuk sesimle açıkladım: "Anlamını Bilmeden Kullanılan Kelimeler Mahkemesi'ndesiniz. Ve inanın cezanız çok ağır olacak..."

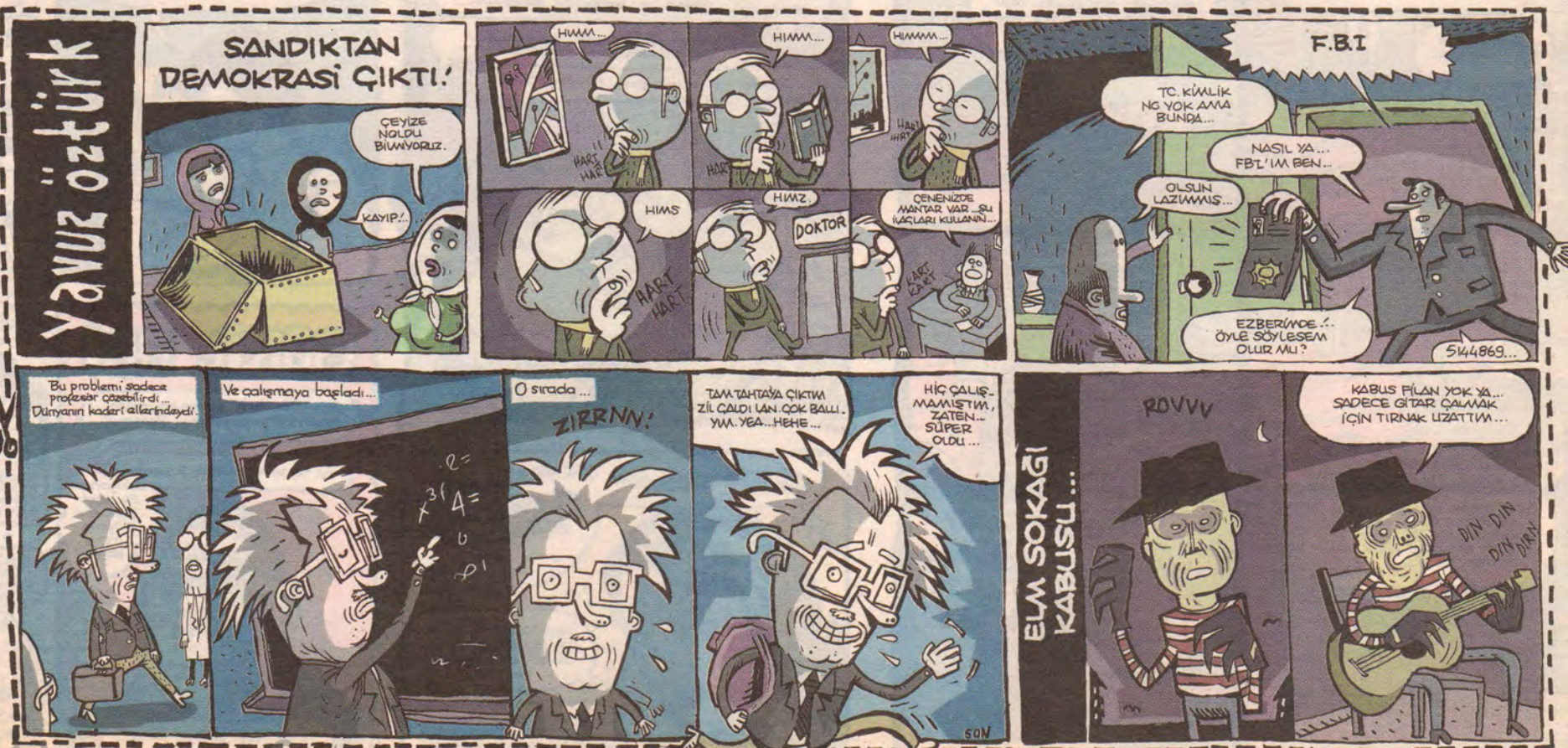
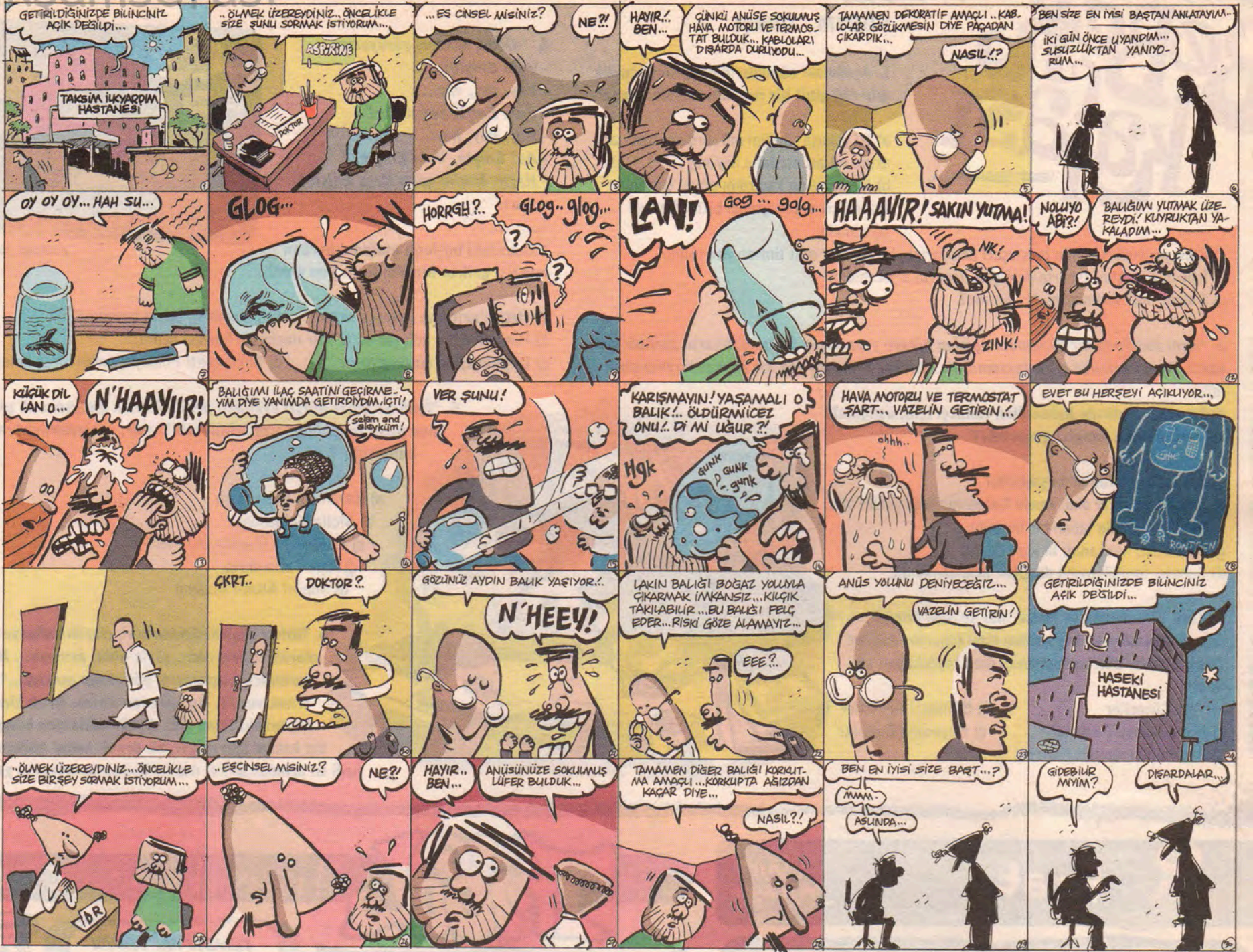
Kurduğum hayal aşağı yukarı buna benziyordu. Canlı müzik yapılan bir bardaydım. Hayalimde yargıladığım kişi, barın en göze batan insanıydı. Önce masadakilerin yüzüne doğru "Oy farfara farfara" diye bağırarak eliyle havayı dövdü, sonra oynayarak ayaklarıyla yeri dövdü, en sonunda da gitar çalan çocuğun yanına kafasıyla itip, mikrofonu ağzına sokarak bütün barı farfara içinde bıraktı. Farfara Bey'i en çok tokatlamak istediğim saniiyeler, şarkının "daracık daracık sokaklar" sözlerini söylerken 'r' harfine iyice bastırıp, dudaklarını yuvarlatarak garip bir pornografi yaratmaya çalıştığı anlardı. Şarkının bitiminde alkıştan yıklan barı bir ortaçağ soylusu gibi reveransla selamladığında 'başkasının yerine utanmak' lanetinin en şiddetli anlarını yaşıyordum...

Farfara Bey'in şovu, içkili mekânlarda sıkça görülen 'gecenin yıldızı olmak' arzusunun basit bir örneği ve aslında çok da yargılanacak bir şey değildi. Yazdıklarımı okuyunca, 'Yine aynı şeyi yapıyorum,' diye düşündüm. Bir kafede oturmuş, yıllar önce bir barda rastladığım Farfara Bey'i yazıma malzeme yaparak bir şeyler anlatmaya çalışıyordum. Tanımadığım bir insanın bir iki hareketinden yola çıkarak ona kafamın içinde şiddet uygulamak bir an çok ukalaca geldi. Sahnedeki insan kendinden geçerek bir şekilde var olmaya çalışırken, sahnenin kenarındaki bir çift göz onu kafasının içinde sorgulayarak en ağır cezalara çarptırıyor ve bunun yazısını yazıyordu. O an yazdıklarımın ve kendimden çok sıkıldım. İçinde 'insan sevgisi' olan bir yazı yazmaya karar verdim. Geriye yaslanıp düşünmeye başladım. 'İnsan sevgisi' ararken aklıma, Nejat Uygur'un "Migferine Çiçek Eken Asker" oyununun afişi, Robin Williams ve bir kutu küçük kedi yavrusu dışında başka bir şey gelmedi. Düşünmeye çalıştıkça kedi yavrularının sayısı artmaya başladı. Sıkılmıştım. Kafemin kapısı açıldı, içeri bir adam ve bir kadın girdi. Adamın yüzünde her görenin hemfikir olabileceği bir sevgisizlik vardı...

Kendisine gösterilen masayı beğenmedi. Ben o an, 'mekana yeni gelen çift için kalkması rica edilen tek olacağımı anladım. Garsonun ricasıyla yerimi onlara verdim. Boşalttığım masaya oturur oturmaz adamın yüz ifadesi sevgisizlikten tiksintiye dönüştü. Garsonu çağırarak, "Masayı silebilir miyiz?" dedi. Masada devasa bir pislik bırakmışım gibi davrandığı için ben biraz alındım. Dâhil olduğu mekânları, sadece kendi zevklerine hizmet eden yerler olarak algılayan insanın tavrı gerçekten çok can sıkıcıdır. Bir garsonu ekşi bir suratla, "Bİ dakika bakar mısınız?" diye çağırarak ve baktıktan bir şey için azarlamak, sanki bir aksaklığı çözmek için değil de varlığını ispatlamak içindir. Bu tür özgüvenini bir imaj olarak kullanan insanlardan derhal uzaklaşmak gerekir. Yazık ki garson hoşlanmadığı bu adamdan uzaklaşamıyordu. Çünkü çağırılınca gidilen bir meslektir garsonluk. Menüyi istedi. Uzun uzun tiksindirici gibi inceledi. Garsonun yüzüne bakmadan "Kruvasanı nasıl veriyorsunuz?" dedi. (Sipariş vermeden önce sorulan "Nasıl veriyorsunuz?" sorusu, 'Ben bu sipariş etmeyi düşündüğüm şeyin tıllahını bilirim' anlamındadır.) Garsonun cevabını beklemeden daha önce hiç rastlamadığım şiddetle başka bir soru sordu: "Yani kruvasanı nasıl bir formülizasyonla sunuyorsunuz?" Bu soruyu duyunca içimden "A-aaa" demek zorunda kaldım. Ciddiydi, "kruvasanın formülizasyonu" derken, "ekmek" demiş kadar rahattı. Kruvasanın formülize edilmiş halini, hayatın hiçbir yerine denk getiremeyen garson, bir an için diğer garsona baktı. Sonra geç de olsa formülü açıkladı: Çikolata!... Kruvasan Bey'in gözleri hayretle açıldı. "Sade yok mu?" dedi. Sesinde, boğuründe bıçakla acile gelen bir adamın "Doktor yok mu?" isyanına benzeyen bir tonlama vardı. "Maalesef" dedi garson. Hayretle sevgisizliğine baktı. Gözlerinin 'inanamıyorum' anlamındaki devasa hacmi bir türlü azalmıyordu. Burnu, "Olacak iş değil" anlamında "hııııı" diye nefes verdi. Sevgisizine "Kalkalım" dedi. Kalktılar. Çıkarlarken, Kruvasan Bey'in götüne bir tekme vurup, "Yürüüü" dediğim basit bir hayal kurdum. Onunla ilgili Farfara Bey'i sorguladığım gibi, fantezisi bol bir hayal kurmak tehlikeliydi. Öyle bir savunurdu ki kendini, muhtemelen, hayalimin galibi o olurdu. Farfara Bey'e ilgili yazdığım bölümü tekrar okudum. Kruvasan yüzünden olacak, Farfara'ya karşı bir yakınlık duydum. Sonuçta adam mis gibi oynamış, alkolü de alınca sahneye fırlayıp şarkısını söylemişti. Ertesi gün alkol kafasını terk ettiğinde belki de "Ulan abarttık ha" diyecekti. Hayalimde onunla birlikte gitar çalan adamın diğer yanına kafamı dayayıp "Oy Farfara"yı söyledim. Eğlenceli adamdı Farfara. Kimseye bir zararı yoktu. En azından, Kruvasan gibi aşırı özgüveni yüzünden ukalalık abidesine dönüşen cümleleriyle girdiği ortamları zehirlemiyordu...

Farfara Bey, sizden özür diliyorum. Ve şu an bana içinde insan sevgisi olan bir yazı yazdığınızı için size teşekkür ediyorum. Sizi seviyorum ve humanizmayı yanaklarından öpüyorum...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM - Türkçe

1. Aşağıdaki cümlelerin hangisinde "gidik gibi diil gibi" bir ruh hali sezilenmez?

- a) İşi yokuşa sürdüm mü sürdüm, topu taça attım mı attım, daha ney-ney?!
- b) Korsanların kaçırdığı oğlan çocuğun esasen kız olduğunu bitti film, sen uyudundu.
- c) Günaşırı yuvarlanan o müsteşarı özlüyorum, bir de mor dilli timsah yavrusunu.
- d) İsparto demişim, Isparta demişim, Isparta diyeceidim!

2. "Aynı zamanda bir denemeci de olan hikaye yazarı için Şaşkınbakkal'ın ayrı bir yeri vardı. Aynı zamanda o bir ressamdı da. Ve traş etmemiş tek bir heykel bırakmamış idi."

Yukarıdaki metinde bahsedilen sanatçı için, aşağıdaki nitelemelerden hangisi geçerlidir?

- a) Sanatçı aynı zamanda şaşkındır.
- b) Ressam ve yazar olan Resmi Gazete'nin köşe yazarı olur.
- c) Sanatçı heykele tapan bir insandır.
- d) Denemeci, her sanatı bi kere dener.

3. Türk Edebiyatı'nda "Final, her şeyden önemli, hikaye dravdan olsa bile sağlam final toparlar. Sağlam final toparlar abi." anlayışında olan topluluğun adı nedir?

- a) Yedi Cüceciler
- b) Binikinci Geceler
- c) Hosuk Kursu Personeli
- d) Heyecanlı Canlılar

4. "-Oooo, kimleri görüyorum..."

- Vefa Enişte?
- Vay, vay, vay...
- Vefa Enişte sen misin?
- Hey, hey, hey...
- Aa? Enişte, Vefa Enişte?
- Hayır, benim adım Uefa Enişte!
- A-aa!
- .....

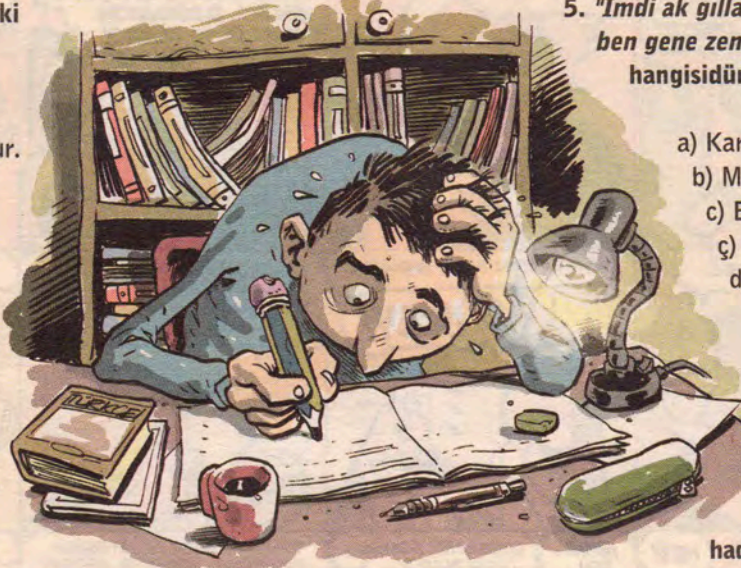
Yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelirse Mardin Kapı Şen olur?

- a) Hep gülümse ve yavaşça soyun!
- b) Boyunbağı bağla boynuma!
- c) Hüseyin Altın adlı şarkıcıyı bilir misin sen kurdun gelini?!
- d) Düşünmeyin düşünceler!...

5. "İmdi ak gıllar bürşti evelinen gencidüm Ak didiysem ak gıldur ben gene zencidüm" dizelerinin sahibi şair, aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Karamela Beşir Paşa
- b) Molla Kolpahanî
- c) El Fani El Madida Del Pierro
- d) Aşık Tatlandırıcı

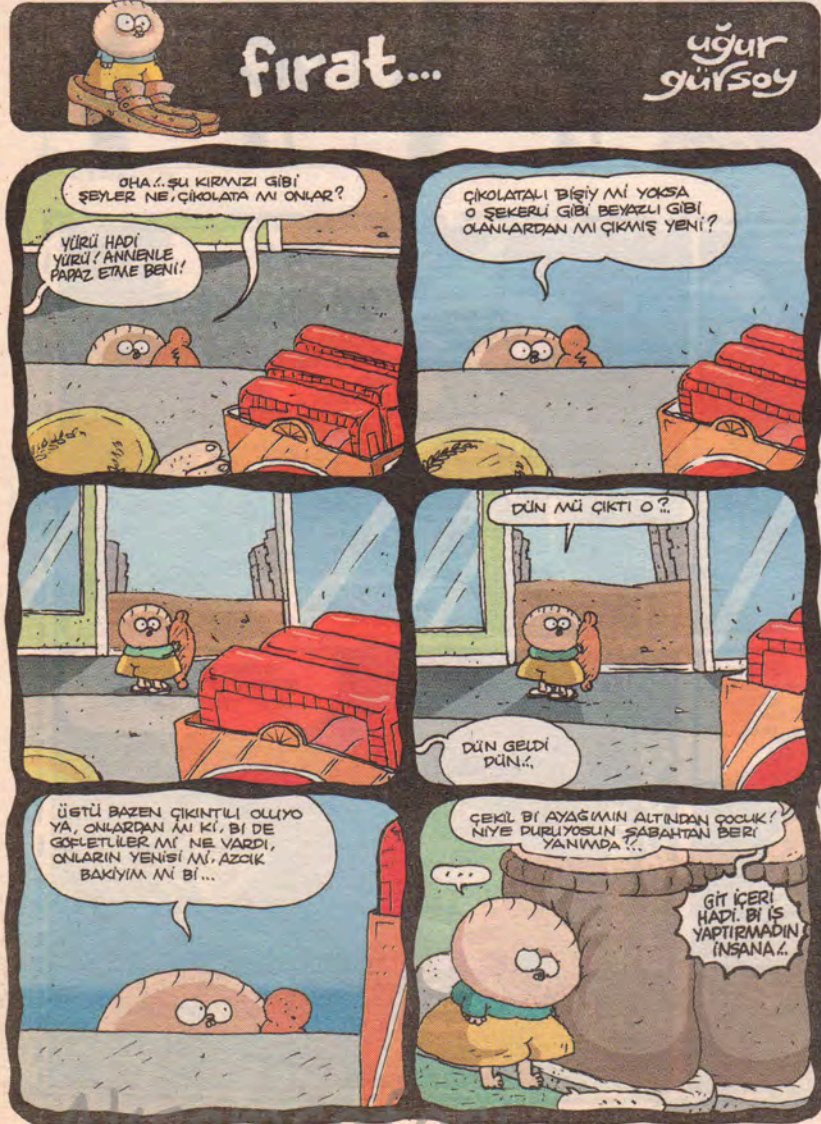
6. Türkçe başladiğından beri, cinaslı kafiye örneği olarak "Böyle oldu, şöyle oldu, asmaya... Ben yarimden vazgeçmem götürseler asmaya..." deyişi örnek verilir. Bu kafadan bitsin. Artık cinaslı ne, arzulu felan gibi. Aşağıdakilerden hangisi bu tip kafiye için uygun bir örnek kabul edilemez, hadi en azından bi 7-8 dakika konuşma mevzusu yaratır?

Fotoşop: Sinan Gökse

fırat...

uğur gürsöy

Tribal

ilişkiler Cüstün.

- a) Ne bu eppek tüter ne bu gözleme,
Ne bu hasret biter ne bu gözleme
c) El çek hekim yareme tuz verirem,
El, çek veripduru ben keş verirem
d) Eppeğin kütürünü yalayaydım dilimle,
Kütürü yalamazdan eppek dilimle

- b) Memnunum ben eppek soğanıma,
Tek ki değmeyin omirilik soğanıma
c) Minikidi pemb'idi yavru ağzı,
Gözü mavi, teni yavruağzı

7. "Azizim, kimya dersinde deney izlemekten, mavi ateşin-kükürt sarısının seyir zevkinden mahrum gençlerimizin, dersten sonra toplaşıp, afedersiniz, osuruk yakmalarını kabul edemiyorum, izninizle, artık kalbimi susturamayacağım!" Yukarıdaki metinde nasıl bir ruh hali vardır?

- a) Tedricen Tedirgin
b) Muammalı Muğlak
c) Kikirikli İkircikli
d) Boş vakti var gibi

8. Aşağıdakilerden hangileri bir emir kipi barındırmaz ya da aşağıdakilerden hangisi bir emir kipi barındırır, adaam sende, hay yaşayası?!

- a) Emir Kiptirika
seyredeceksin!
b) Yat ve yanımda ye!
c) O hususu bi ara şee!
ç) Sorun olma, durum ol!
d) Bir ben miyim turşucu, önce bu gerçeği haykır, lordum, samimiyetle!

birinci eski

kısadır saçların haiku yazdırır
gece parlar gözlerinde
oyuncu ışık
gündüzden saklanmış

(Doğrular: Gerçekten de yüzde yirmi gibi miyki olah?!)

Bu hafta:
• İstanbul Kraliyet Tiyatrosu'nun "Denizaltında 6 Tahammül Fersa" adlı oyunu, 30 Mart Pazartesi Saat: 20.30, Ses Tiyatrosu'nda...

AHMET CAMBAZ

UYKUSUZ İMZA GÜNÜ

ANKARA 3. KİTAP FUARI

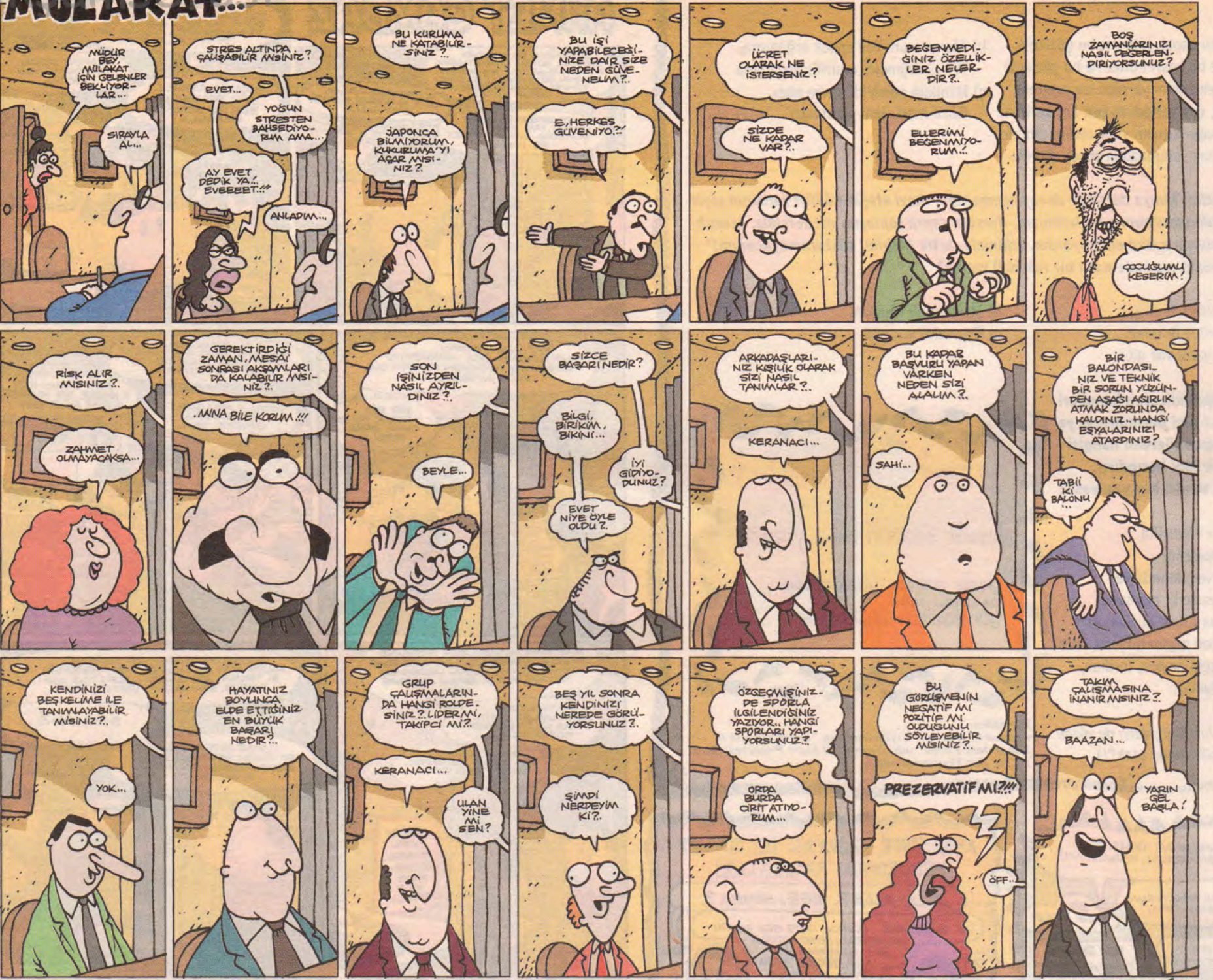
TARİH:
28 MART Cumartesi

SAAT:
13:00 - 18:00

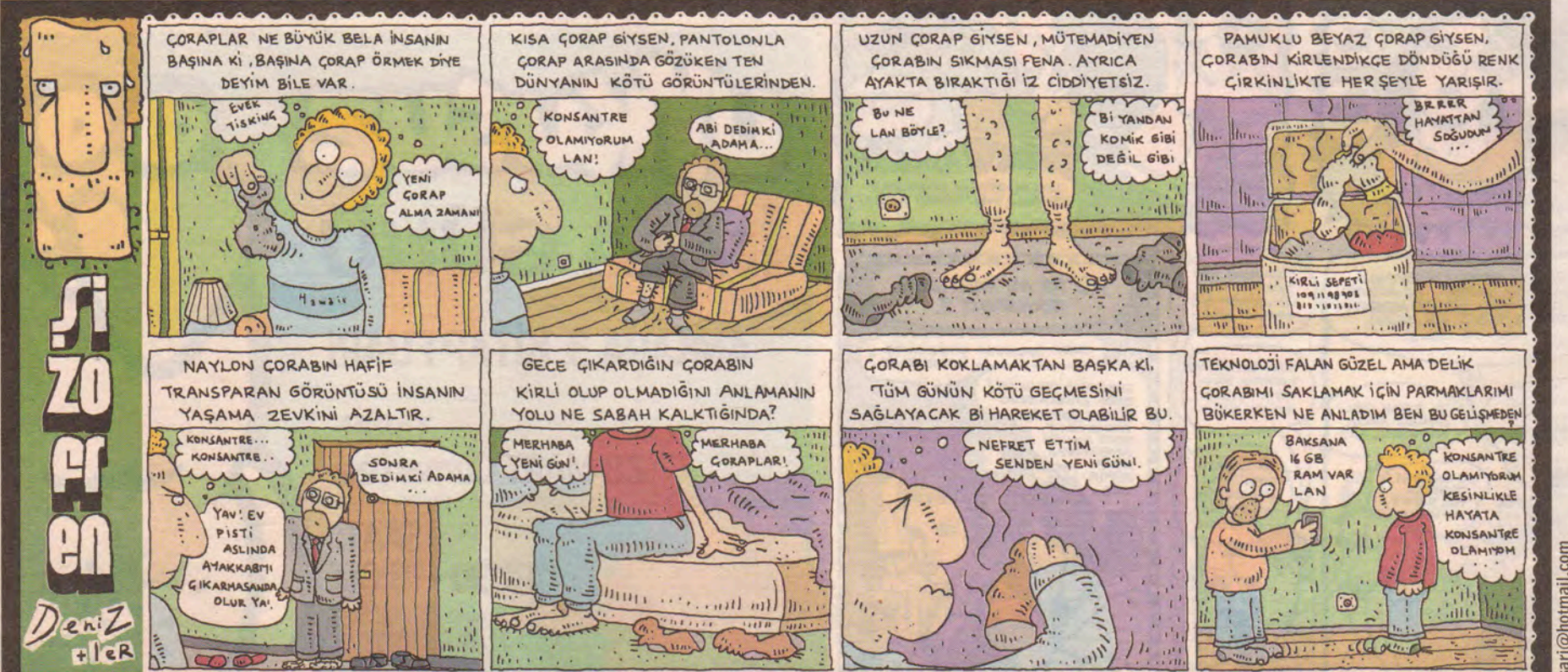
TAM KADRO

SON

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

FİLMLERE BAKIYORUZ BÖYLE, Bİ TANESİNİ GÖSTERİP "BU GÜZEL Bİ FİLM" DEDİM. AYNI ANI, ÇOK ETKİLEYİCİDİ" DEDİM. SONRA BİRAZ DÜDÜK. "ASLINDA BÖK GİBİ FİLM LÂN" DEDİM. "DOĞRU ASLINDA BEN DE SEVMİYORDUM PEK" DEDİ ADAM...

OHA BE ANINDA ÇEVİRDİ Dİ Mİ?

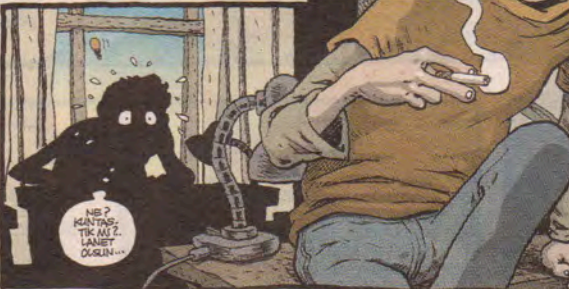
GEÇENLERDE ESKİ Bİ TANIDIKLA YAŞADIĞIM Bİ DİYALOĞU ARKADAŞLARA BÖYLE ANLATIYOR KENDİM ASLA BÖYLE YAP. MAZANISIM GİBİ OLUYUM. ARKADAŞLAR DA AYNI ÇOK KARAKTERİZLERİMİ GİBİ GÜLDÜLER. HEP BERABER GÜLLÜSTÜK...

AMA BİRİNİ KÖTÜLEMELİK İÇİN KARAKTERİZ, KİŞİLİKİZ FİLAN DEMEK ASLINDA ALTI ÇOK BOŞ Bİ YÖNTEM. ÇÜNKÜ BELİRLİ SAHNELERDE HER İNSAN KARAKTER DEĞİŞTİREBİLİR. O YÜZDEN HAYATTA YAPMAZMISIZ GİBİ DAVRANMAK YALANLILIK OLUYO BİRAZ...

YOO BEN FİKRİM NEYSE ONU SÖYLERİM. BİRİNERİ İÇİN BAKA TÜRLÜ DAVRANCIK DEĞİLİM...

SONRA BEN LOMBAK DERGİSİNDE ÇALIŞMAYA BAŞLADIM. SABAH LAMALARDA BULUNUYORDUM. YAPILAN MUHABBETLERİ DİNLIYORDUM FİLAN... ZANNEDİYORDUM Kİ HERKESE BENİM GİBİ DÜŞÜNÜYO... AA Bİ BAKTIM ALAKASI BİLE YOK. BENİM HASTASI OLDUKUM, ÖYDÜĞÜM ŞEYLERLE ONLAR DALGA GEÇİYOMUŞ...

NE? KANTAR, TIKIŞI, LANİET OĞUN...

YAA SİNEMA ZATEN TAMAMEN FANTASTİK OLSUN BENDE GERÇEK HAYATIN KENDİSİNİ ZATEN YAŞIYORUZ ABİ, VE ÇOK SIKICI. Bİ DE AYRICA FİLMİNİ ÇEKMEYE NE GEREK VAR...

HERALDE OĞULM. FANTASTİK OLMAYAN SİNEMANIN HİÇBİ KİMYETİ YOK BENDE DE YANİ...

KE-SHİLİK-LE...

SONRA NE OLDU PEKİ? TABİ Kİ AZALARINDA BULUNA BULUNA ONLARA BENZEDİM...

OĞULM FANTASTİK SİNEMA NE LÂN, HAYAT ZATEN YETİNCİ KARAKTERİZİK VE HEYERAN VERİCİ. O YÜZDEN BİRAKIN BÜYÜCÜLÜĞÜ UZAYLIYI... HAYATA DAİR DAHA İYİ...

DOĞRU ASLINDA...

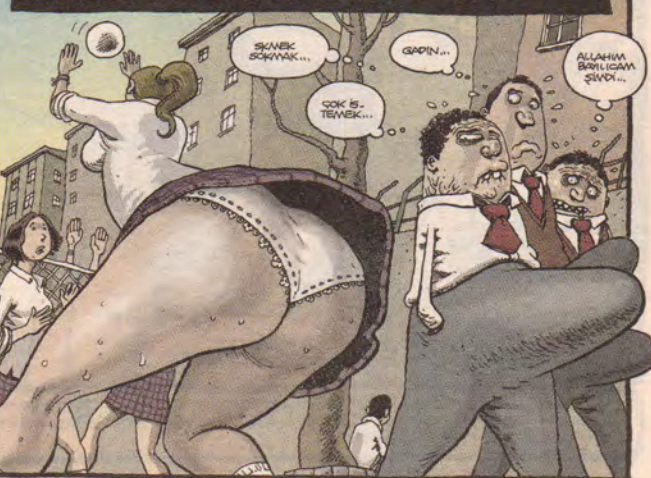
FANTASTİK FİLMLERİ NASIL OĞULDA İÇİNDE BULUNDUĞUM GRUPTA KABUL GÖRMELİK İÇİN SEVMESEM, DERGİDEKİLERİ DAHA GÜÇLÜ KABUL ETMİŞ VE ORDA KABUL GÖRMELİK İÇİN FARKINDA OLMADAN YAŞAŞ YAVAŞ ONLARIN FİKRİLERİNİ BENİMSEMİŞTİM...

KARAKTERİZ- MİSSİN DEMEK Kİ!

HAYIR BE OĞULM, ÖYLEYSE BİLE DEMEK İSTEDİĞİM EN KARAKTERİZİ ADAM BİLE OLSA ETKİLENİP DEĞİŞTİĞİ ANLAR OLABİLİYÖ. NORMAL BİŞEY BUL. SENİ DE SKİCEM ARTIK HAA.

BİLE- MEM.

Bİ DÜŞÜNCENİN SAÇMA BİLE OLSA ARKADAŞ ORTAMI İÇİNDE MESRU HALE GELMESİ O KADAR ACAYIP BİŞEY Kİ ZATEN. ORTAKULDAYDIK, ERGENÜĞE GİRMIŞİZ, ALEV ALEV YANIYORUZ BAYAA BÖYLE...

SONEK SOKMAK...

GADİN...

ÇOK İS- TEVEK...

ALAHIA BAYILICAM SÖYDÜ...

Bİ TANE O ZAMAN YENİ ÇIKAN Bİ ŞARKICI MANKEN VARDI (İSMİNİ SÖYLEMİYİM AYIP OLUR) ÇOK SEKSİ BULUNYODUK BİZ BUNU. GEYİK YAPARKEN Bİ SÜRE SONRA CİDDİ CİDDİ "BİZ ONU SKELİM" DİYE Bİ KARAR ALDIK MANYAK GİBİ...

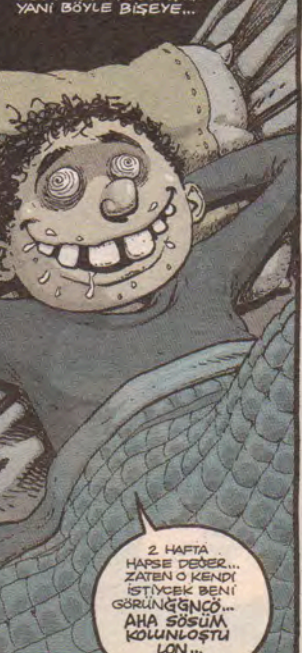
ZATEN KARŞI- SİNEMA DONLARINI İNİRDİĞİNİZDE BİBİ İSTİYCEK VE KENDİ GE- LİCEK. SONUÇTA O DA Bİ KADIN VE BİZE KARŞI DA BOŞ DEĞİL BENDE.

İSTEMEYSE PE ZORLA YAP- RIZ. BİYERDEN DUY- DUK TEĞANİZİN CE- ZASI 2 AYATL LÂN. BİŞEY DEĞİL. 4 KİŞİ- YİZ NOOLCAK 2 ŞER HAFTA YATAR ÇIKARIZ...

BELER YARIM E. DİN BENİM S.K. KONT- ROLDEN ÇIKTI...

ULAN NE BİÇİM OLUK. YÜRÜKÜZLÜ GÖ- REYİMİZ ORDA ANIMIZ 7 HAFA GÖRÜMÜZ...

OLUR LÂN... NEDEN OLMASIN?

CİDDİ CİDDİ İNANMIŞTIK YANİ BÖYLE BİŞEYE...

2 HAFTA HAPSE DEĞER... ZATEN O KENDİ İSTİYCEK BENİ GÖRÜNGÜÇÜ... AHA SÖSÜM KOLUNLU LON...

Bİ KADAR ABSÜRT OLMASA DA ŞU AN BİLE ÇEVREDEKİ İNSANLARLA BİRLİKTE TOPLUCA DOĞRU ZANNETTİĞİM Bİ ŞÜRÜ YANLIŞ VARDI Dİ Mİ? YA DA DÜŞÜNCELERİMİZİN NE KADARI NA ETRAFIMIZDAN BAĞIMSIZ OLARAK KARAR VERMİŞ OLABI- LİRİZ Kİ; MÜMKÜN DEĞİL...

YAA Bİ İNSANIN TAYYİP ERDOĞAN'I SEVMESİNİ, ONU DÜŞÜN Bİ İNSAN OLARAK GÖRMESİNİ BEN ANLAYMIYORDUM ABİ.

YAA BEN DE ÖYLE, AMA BABAN DEĞEN DAVIN MAYIN O KARAKTERDE OLSA- LARIN SEN BAMBAKKA Bİ ADAM OLMAZ MIYDIN?

BİYYO- RUM AMA İNSAN DÜŞ- NEREK DE Bİ ŞEYLERİ BİLİBİLİR.

TABİ Kİ BULUR. BULSUN ZATEN AMA İNKAR ETMEMEK LAZIM. SEN TEK BAŞINA SEN OLMUYOSUN. SADECE İSMİNİ "KA- RAKTERİZLİK" DEYNCE KABUL ETMESİ ZOR OLUYO. ALAKASI YOK TABİ.

OĞULM MEMO BİŞEY DİY- CEV... BEN FANTASTİK FİLM SE- VİYORDUM. LÂN ASLINDA... YILLARCA SEVMİYORDUM GİBİ YAPTIM AMA SEVİYORDUM OĞULM... OH BE...

YAA Dİ ÇÖRNEKLERİ VAR ASLINDA Kİ ZATEN...

HAA "BENİM FİKRİLERİM DÜRDÜNDÜ DÜRDÜME BEKLENNİMEZ" DİYEN OĞULARIMIZI TEBZİK EDİ- YORDUM. BELKİ DE ÇOK YOKTUR BÖYLE BİŞEY, BEN EKSTRA DİN KİŞİLİKİ DE OLABİLİRİM BİEH. OL- SUN FANTASTİK SEVDİĞİM İTİRAP ETTİM BAK BU DA Bİ BAŞLANGIÇ...

tek kibrit

bir bardak su

gerçekten sıradan bir insan

kibriti suya at ve 4 saat kadar bekle

dahta sonra ıslak kibriti birazcak eğ

ve güneşte 6 saat kadar kurumaya bırak

Tebrikler! işte birazcak eğri bir kibritle sahip oldun.

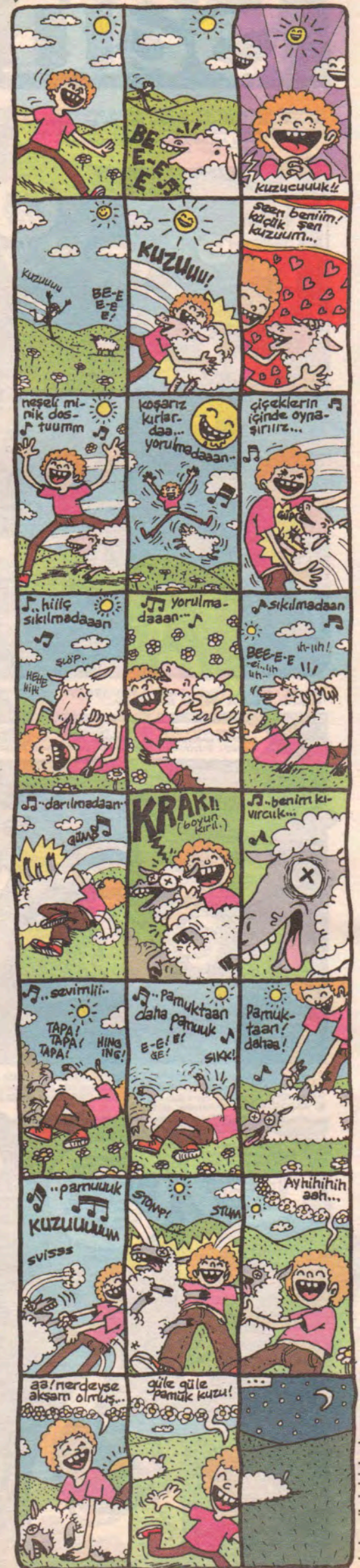
Şimdi arkadaş grubuna yeneşip şunları söyle:

BAKŞANIZA KUTUDAN BÖYLE KİBRİT ÇIKTI...

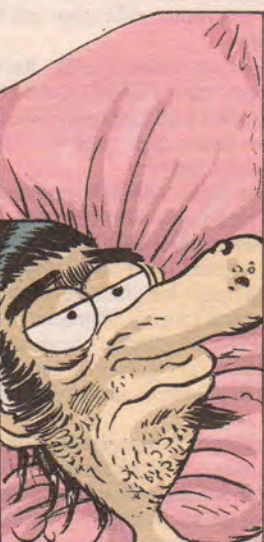
EHE!

VAR MI BÖYLE BİRİY YAA!

onları şaşırtın, artık grubun yıldızısın. onları affet, kibriti yemeyi bırak

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umur SARIKAYA

Sevgili okurlar olur da durumunuz olursa uykusuz dergisinin sitesine bu hafta eklediğim şarkı eşliğinde yazımı okursanız memnun olurum. Yok, eğer durumunuz yoksa sağlık olsun. Evet başlıyoruz...

SEVİLLANAS

Otobüsteki herkes birbirini ve beni andırıyordu. Henüz sekiz yaşındaydım ama 12 yaşındaki, 24 yaşındaki, 42 yaşındaki, 65 yaşındaki halimle; bu da yetmezmiş gibi o yaşlardaki bıyıklı, sakallı, gözlüklü, başörtülü, sarıya boyanmış saçlı, kel, kıvrık halimle yolculuk ediyordum. Hangi yaş kuşağında nasıl olacağımı ya da kadın olsam nasıl olacağımı çok rahat görüyordum.

Hayatımın olabilecek bütün kombinasyonları ile yolculuk etmemden daha korkunç bişey daha varsa o da hepsini en şık kıyafeti içinde görmektir. Gelecekteki durumum gerçekten vahimdir...

Bir otobüs dolusu akraba olarak birbirimizi andıra andıra, birbirimize benzeye benzeye Sanayii Mahallesi'ne doğru, erkek tarafı olmanın gururuyla gidiyorduk. Otobüste bana en çok benzeyen kişi olan abimle ise birbirimizi daha çok andıralım diye aynı kıyafetleri giymiştik. Ketan şort, kısa kollu gömlek, havlu çorap, beyaz sandalet... Annemin ve babamın kucağında elimizde Yedigün'lerle gidiyorduk. İkimiz de hiç bitmesin diye içmiyor, sadece dilimizle şişenin ağzını tıkayıp şişeyi havaya kaldırıyorduk. Ben koridor tarafında annemin kucağındaydım. Yedigünü dikerken, bir yandan da öndeki koltuğun arkasındaki metal kültabasına bakıyordum. Kafamı ileri geri hareket ettirerek kültabasında uzayıp yamulan görüntüme bakıyordum. Babamın kültabasını açması ile mini eğlencem son bulmuştu. Gömleğinin cebindeki, jelâtinine kimliğini koyduğu Maltepe'yi çıkarıp yaktı. 29 yaşındaydı, kendisini bildim bileli sigara içerdi. Keyfi yerinde olduğunda yaptığı şeyi yine yaptı. Kucağındaki abime "eğ kafanı" dedi. Sigarasından derin bir nefes alıp, yine kendisinin kestiği abimin üç numara saçlarına dudaklarını dayadı ve üflledi, sonra hemen çekti dudaklarını. Abimin kafasından tüten dumana her zamanki gibi büyük bir coşkuyla güldük. Sanki kafası yanıyormuş gibi oluyordu. Aşırı güldüğüm ilk espri buydu sanırım. Abim halen tüten kafasıyla "Baağaaa Umur'a da yap. Baağaaa olur baağaaa..." dedi. Zevkle sıramı beklerken, annemin müdahalesiyle eğlencemiz kesildi. Yeni yıkanmıştık çünkü. Yedigün şişesinin dibindeki resimlere baktım. O zamanlar hastası olduğum iki kadından biri olan plaj topu tutan kadın figürüne uzun uzun baktım. Diğeri ise annemin çalıştığı parizyen fabrikasından getirdiği çorapların ambalajındaki bacaklı kadındı. Ben resime dalmışken yan koltuktan başka bir kadının bana baktığını farkettim.

Yaşındaki başörtülü halim bana sevgiyle gülümsüyordu. Korktum. "Zayıf etme yavrim. Ver ben içeyim, içim yandı" dedi elimdeki şişeyi göstererek. Anneme baktım. Başıyla onayladı. 65 yaşındaki başörtülü halim, kocaman kalın elleriyle hayalimdeki kadını tutarak şişeyi kafayı dikti, geçirdi... "İçme bunu. Boya hep bunlar, boya" dedi, bitmiş şişeyi verirken. pisti görmeyen, kolon arkası masa düştü. Annem huysuzlandı, söylendi. Babama çok parlak kafa derisi olan, benim 39 yaşındaki kel halim başparmağını ağzına götürerek içme işareti yaptı. Babam kalktı adamın peşinden gitti. Biz de abimle salonda gezmeye başladık. Kız tarafı düğüne pek rağbet etmemişti. Yine de bu kadar çok mavi gözlü insanı bir arada görmemiştik. Ne mutsuz bir düğündü. Herkesin suratı asıktı. Babamın yazın çalıştığı gazinodan piyanist arkadaşı, iki katlı piyanonun başındaydı. Abim ile babamın sarışın arkadaşının seyrek ama kabarık sarı saçlarına uzun uzun baktık. Saç vardı ama yok gibiydi. Saçın içinden, arkadaki duvar, renkli bir filtre takılmış gibi gözüküyordu. Görüş alanını kapatmayan saçları üzerine vuran ışığın rengine göre saçının rengi değiştiriyordu.

Piyanist, Türk filmlerinde gördüğümüz kristal şişedeki ılık viskiyle aynı hissi uyandırıyor bende. Kafasına yeşil, mavi, kırmızı ışık vuran sarışın, sarı bıyıklı piyanist, sanki o kristal viski şişesi ve ya büyük kristal bir emlakçı kültabasıyla aynı fabrikadan imal edilmişti. Piyanistten yayılan o ılık, mutsuz his bütün düğüne sinmişti. Bu düğünden beklenen nihayet oldu. Gelinin çirkin, ama yaptırılmış saçlı arkadaşı annemlerin yanına koşarak geldi ve "gelin ağılıyor" dedi. Annem ve diğer kadınlar gelinin yanına koştu. Abimle bizi gelin odasına almadılar. Gelinin papyonlu gri takımını, biz yaşlardaki kardeşi büyük bir ciddiyetle odadan çıkı. Bize baktı. Adam gibi çocuktu. Tavırları da, yüzü de, gri takımını da bir adamı andırıyordu. Şortlarımız süveterlerimizle bebe gibi kalmıştık yaşıtlarımızın karşısında. Uzun bir süre baktık... Konuşacak bişey bulamayınca hemen saldırdı bize.

"Sktirin lan buradan, dalaaaağı sktiklerim" dedi. Ne olduğunu anlamadan benim süveterden çektişirmeye başladı. Kudretli ellerinden kurtulup kaçtım. Biraz uzakta durup baktım. Adam gibi çocuk, Abime saldırıyordu. Dönen tekme atmaya filan çalışıyordu. Kavgada figüre girmişti, belli ki "ben bunu havada karada yerim" rahatlığı içerisindeydi... Abim de bir yandan gelen atakları engellemeye çalışırken, bir yandan da daha demin, adam gibi çocuktan yeni gördüğü dönen tekmeleri, yerden süpürme hareketlerini taklit etmeye çalışıyordu. Gerçekten rezil bir kavgaydı. Adam gibi çocuğun kavgasını, evli bakkı adamlar ayırdı. O kendisini sakinleştiren adamlarla giderken, abim yanıma geldi. "Ne kaçıyorsun lan" dedi. Sustum.

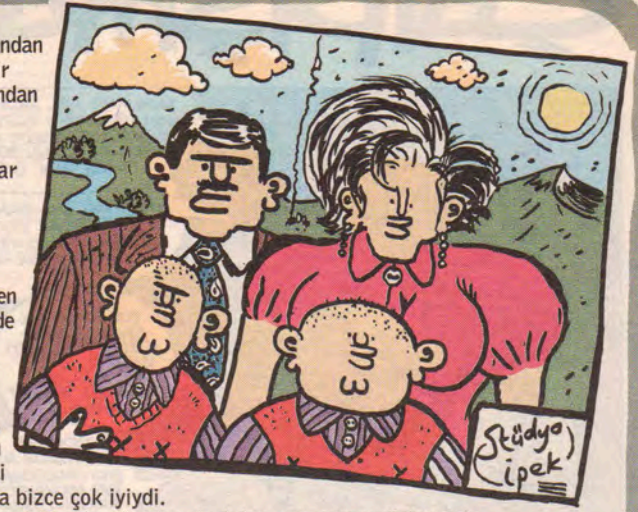
Salonda gezmeye devam ettik. Sahnenin kenarına oturup ışıktan iyice terlemiş olan piyanistin terli sırtına baktık. Bir yandan

ensesindeki terini siliyor, bir yandan kadehindeki içkisini içiyor, bir yandan da yerdeki siyah metal tefini ulaştırır bi yere kaldırıyordu. Sanatını icra ederken bu kadar çok şeyi yapması ise bizi hiç şaşırtmıyordu. Çünkü biz kendisini daha önce babamın çalıştığı gazinoya, gündüz personel yemeği yemeye giderken de görmüş, çok defalar sahnede izlemiştik. Aynı Rıza Silahlıpoda gibi burnuyla piyano çalma çalışmaları yaparken izlemiş insanlardık. Bi türlü tam beceremediği için gece sahnede hiç denememişti burnuyla tuşlara basmayı ama bizce çok iyiydi.

Pasta gelmemiştii hâlâ... Sahnedeki çelenklerden çiçek koparıp sapını dişleyerek oturuyorduk. Pasta gelene kadar çiçeğin balını emmeye çalışıyorduk, resmen tatlı krizine girmiştik. Babam geldi, cebinden para çıkarıp "gidin, dışarıda bakkal var, litrelik kola alın gelin" dedi. Koşarak gittik geldik. Babam litrelik kolayı alıp "gelin kola için" diyerek bizi arkadaki bi odaya götürdü. Damat ve diğer bütün erkek akrabalar ile oturmuşlardı. Biz ellerimizdeki çiçekleri bırakmadan damadın elini öperken babam kolalarımızı çoktan pet bardaklara koymuştu bile. Babamı ilk defa kola içerken görüyorduk. Abim dayanamayıp "baaağaaa kola mı içiyorsun baağaaa" diye sordu. Evet, al sen iç diyip elindeki bardağı verdi. Abim koladan bi fırt alıp yere tükürdü. Kolanın içinde cin varmış. Bütün oda, dizlerimize vurarak güldük bu olay karşısında. Abim de güldü.

Damadın babası tarafından zorla, büyük kavgalar sonunda evlendirildiği biliniyordu. Başka bi konuştuğu olduğunu duymuştuk, düğün gününe kadar başkısıyla evlenemeyeceğini söylüyormuş. Ama elinde pet bardakla abimin ağzının yanmasına gülerken ki keyfi eşekte yoktu. Gönülden yaralı bi insana hiç yakışmayacak bu şuh kakhahalar, damada karşı duyduğum buruk hissi tekrar gözden geçirmeme neden oldu. 24 adam damat çağırılana kadar hep beraber oturup cin ve sigara içti. Damat gidince, babam gelin odasına gitmemizi annemden aldıkları küçük altını alıp ona getirmemizi söyledi. Gelin odasına doğru yürürken abim "gelinin kardeşi saldırırsa sakın kaçma, sen de gir" dedi bana. Sadece savunma amaçlı kullanacağımıza yemin ettiğimiz dönen tekmeleri gelinin kardeşine savuracakmış gibi kararlı adımlarla gelin odasına doğru yürüdük. Görünürde yoktu. Çok rahat, hiç sorun çıkmadan girdik gelin odasına. Annem ve 4 kadın gelinin yanında oturmuş bir yandan ağılıyor bir yandan da sigara içiyordu. Hepsinin gözleri çok şişmişti. Sadece morali bozulunca sigara içme bağımlılığı sanırım bir tek annelere özgü bi şey... Sigara içen, şişmiş gözlü annemin yanına gittim. Az önce ağlamış gelin sanki ona getirmişim gibi elimdeki emdiğim çiçeği alıp ağlayarak bana sarıldı, öptü. Simli, terli, soğuk gelin sırtına elim değdi. Gelinden ve sırtından kurtularak annemden altını istedim. Çantasından çıkarıp verdi. Abim plastik, üzeri yaldızlı, beyaz kuyumcu kutusunu açıp, kontrol için baktı... Ben de baktım. Pamuk üstünde nasıl da kuzu gibi yatıyordu milyarlık ziynet... Odadan çıktık. Gelinin papyonlu kardeşi yanımdan hızla ve büyük bir ciddiyetle geçti. Bir işi halletmeye gidiyordu galiba. Bizimle dalaşmadığı için çok mutlu olduk. Mutlu mutlu yürürken birden sırtıma yediğim bi tekmeyle yere düştüm. Gelinin kardeşiydi bu. Tam dönen tekme atacakken abim koştu sırtına sarıldı yere düştüler. Yerde debeleniyorlardı. Tam girsem mi kaçsam mı diye düşünürken babam geldi koşarak. Bi abime bi de çocuğa vurdu. Gelin'in kardeşi köseleleriyle koşarak kaçtı. "Altın nerde lan" dedi. Cebimden çıkarıp verdim, bi tane de bana vurdu. "Baağaaaaaa baağaaaaaağaaa vurma baağaaaaaağaaa!" diye çok ağlayarak bacağına sarıldım. Altını cebine koyup "iki dakika bırakmaya gelmiyorsunuz" diye kızdı bize. Bacağını bıraktım, baldırına sümüğüm bulaşmıştı. Fark etmedi, söylemedim. Zira bekleyecek vaktimiz yoktu, hep beraber içerdeki bize tahsis edilmiş olan masamıza doğru hızla gittik.

Işıklar karardı, müzik değişti. Damat ve gelin salona giriyordu. Tüm davetliler ayağa kalkıp, içeri giren gelinle damadı alkışladık. Onların arkasından Gelinin kardeşi, hemen ardında ise annem ve diğer kadınlar geliyordu. Abimle şımararak, birbirimize çok yakından bağırarak, çığlık atarak, delicesine alkışlıyorduk. Ne bu, ne de hiçbir izdivaç umurumuzda bile değildi, biz işin alkışındaydık... Dans edildi, nihayet pasta kesildi. Gergin, pasta dağıtım bekleyişinden sonra garsonlar masamıza geldiler. Bize bir tabak pasta ve 2 limonata bıraktılar. Ama dört kişiydik. Annem garsondan bi pasta daha istedi. "valla abla pastalar kısıtlı... Yetmez her masaya 2-3 tane bırakırsam" dedi. Biz ortak pastayı abimle yerken, babam geldi. Annem zaten önümüzdeki kolona sinirliydi, hemen anlattı pasta sorununu. Babam "nasıl veriyorlarmış, gidip alayım ben" diyip garsonlarla konuşmaya gitti. 15 dakika sonra elinde yarım bardak limonata ile geldi. Yürürken baldırındaki sümüğüm parlayıp sönüyordu. "Alın bunu paylaşıp" diyip, sümüğümü parlata parlata pistteki takı sırasına girmeye gitti. Takıdan sonra terli piyanistin potborsiyle davetliler koştu. Abimle anlamsız biçimde pistte bi oyana bi bu yana koştuk. Abim koşarken, yerde çamaşır yıkama figürü yapan bir davetliye takılıp düştü. Bu kaza bizi masaya mahkûm etti. Koşmamız yasaklandı. Düğün bitene kadar masadan olan biteni izledik. Düğün bitmek üzereydi. Abim babamın getirdiği yarım limonatanın yanına kapaklanmış masada uyuyordu. Kafamı masaya dayayıp yarım limonatanın arkasında uyuyan abime baktım. Sabah Yedigün şişesinin üzerinde plaj topu tutan hayatımın kadınına bakıyordum, şimdi yarım limonatanın altındaki abime bakıyordum. Geleneği bozmayarak yine bir düğünde, masada uyuyordum.

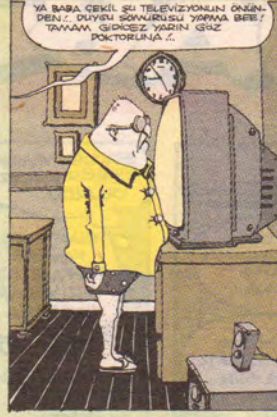
Anil DUMAN

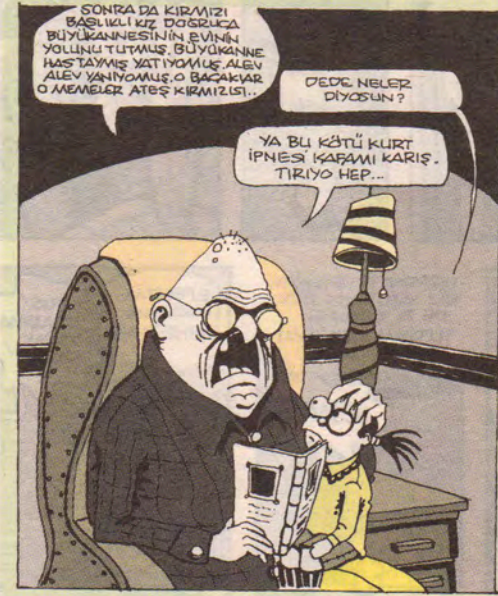
Ömer GÖKSEL

Tolga AKDOĞAN

Servet TURAN

Çarpışma

İpek & Burak

ÇIKTI!!

BÜTÜN

KITAPÇILARDA

ANKARA 3. KİTAP FUARI

Her Yaşam Bir Kitaptır...

20 - 28 MART 2009
ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ
ZİYARET SAATLERİ: 10:00 - 20:00

6. BASKI

TÜM

KITAPÇILARDA

PUNTD Tel: 212 496 10 50

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Mart 2009 | Sayı: 082
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

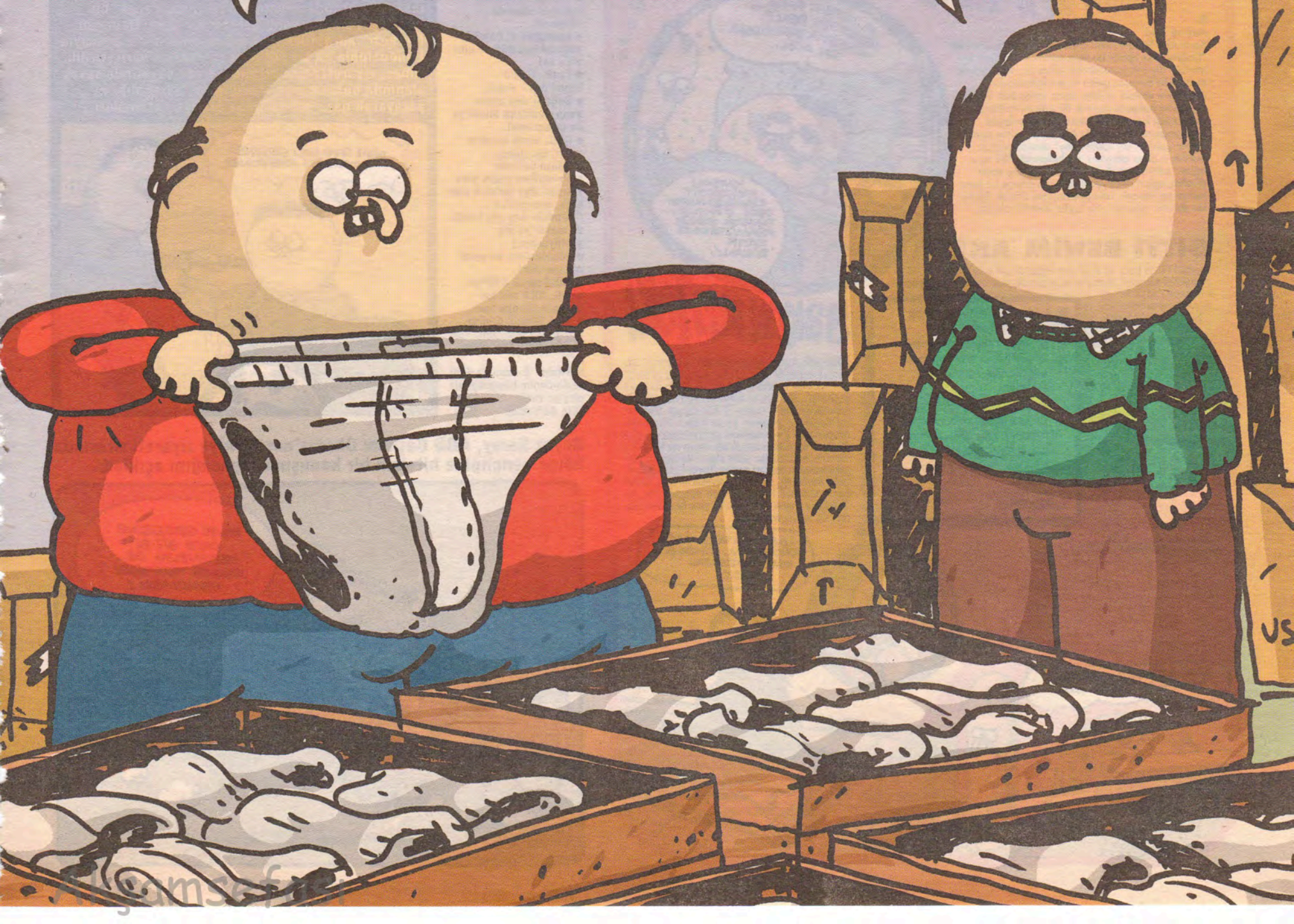

UYKUSUZ

5 Nisan'da Türkiye'ye gelmesi beklenen ABD Başkanı Obama'dan önce, 9 kamyon eşya havayoluyla Ankara'ya getirildi.

BU NE LAN?
20 KAMYON DON
GETİRMİŞ !..

IRAK'TA SIÇAN
ABD ASKERLERİ
İÇİN !..

CANIM OĞLUM

Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in, "mezarda emeklilik" olarak tartışılan yeni Sosyal Güvenlik Reformu yürürlüğe girmeden hemen önce, 15 yaşındaki kızı ve 13 yaşındaki oğlunu SSK'lı yaptırdığı ortaya çıktı. Bu duruma göre Şahin'in 13 yaşındaki oğlu, okulun 2. döneminin ortasında bir reklam ajansında çalışmaya başlamış.

Sen
Şeker
mi
yedin?

İzmir'in en büyük alışveriş merkezlerinden biri olan Kipa, daha önce takdir ve teşekkür belgesi verdiği 9 yıllık çalışanı Caner Fırat'ı işten kovdu. Caner Fırat'ın kovulma sebebi, müşterilere tadimlik olarak dağıtılan şekerlerden yemek. Caner, şeker yiyip yemediği konusunda şirketin güvenlik elemanları tarafından odada saatlerce sorgulandı. Sorgu sonucu bir adet şeker yediğine kanat getirildi ve suçlu bulunarak tazminatı verilmeden kovuldu. Koskoca şirketin, "Şekerimi neden yedin!" diye bağırırken Caner'e asıl sormak istediği soru şuydu: "Neden sendikaya üye oldun?"

GİTTİ BENİM AKLIM

E-nerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler, bir önceki ziyaretinde, "Dağıttığımız kömür bu sene sonunda 6 milyon ton olacak" diyerek gururlandı. Ordu'da, son ziyareti esnasında burnuna gelen kömür kokusundan utandığını söyledi. Bakan, daha sonra Zeki Sözen diye birini hararetle eleştirdi. Bir süre sonra Bakan'ın çok kızdığı kişinin Zeki Sezer olduğu anlaşıldı. Konuşmasının devamında AKP Ordu adayı Ayşe Bahar Çebi'yi "bir kadın aday" olarak överken partisinin diğer adayları için kullandığı "80 tane oğlan" tabiriyle söyle toparladı: "Genç erkek diyelim, oğlan demeyelim. 80 tane erkeğe bir tane hanım şey olacak, belediye başkanı olacak. Böyle bir durumu düşünün. Ne kadar kıymetli olacak."

GİTTİ BENİM AKLIM

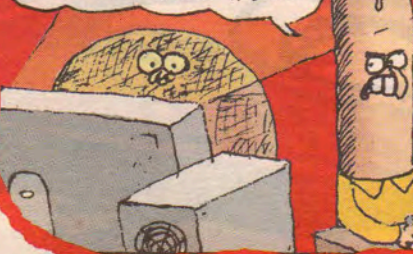
Gazeteci Fehmi Kuru, sit alanı olan Boğaz'da çok ucuza aldığı bir evi yıkıp yerine yalı yaptı. Normalde kaçak yapı tespit etme ve derhal yıkmak konusunda başarılarıyla bilinen Beykoz Belediyesi bu nefis yalıyı görmedi.

Ama Fehmi Kuru'nun bir yazısında durup dururken Beykoz Belediye Başkanı'nı nasıl övdüğünü isteyen herkes görebilir: <http://tinyurl.com/c5ptce>

Nİ-TELİK-SİZ BİLGİ

İngiltere'de solaryumun tehlikesine dikkat çekmek isteyen bir vakıf tarafından "internet üzerinden bronzlaşın" sloganıyla bir site kuruldu. Sitesinin tanıtımında kullanıcılar, bilgisayarlarına bir yazılım indirdiklerinde ekranın solaryum cihazlarında kullanılan ultraviyole ışınları yayacağı söylendi. Site, 2 ay içinde, ekrana baka baka bronzlaşmak isteyen 1 milyondan fazla insan tarafından ziyaret edildi.

BARI İNTERNET KAFEDE YAPMAYIN ŞUNU YAA...

Bu durumda Aysun Kayacı "bu adama" baba desin mi?

- Ne olursa olsun baba babadır. Bugün düştüğü durumda kız evladı babasına yardımcı olmalıdır.
- Alkol bağımlısı olup küçük yaşta kansasını ve kızını terk eden bu insana elbette baba dememeli.
- Aysun Kayacı'ya inanmıyorum.
- Kendisini mağdur gösterip şov yapıyor.

Gönder

YAKTIN BİZİ TOKİ

Hükümetin, Roman vatandaşlardan "kurtulmak" için gerçekleştirdiği "Sulukule'yi kurtarma projesi" çerçevesinde Tasluk'ta TOKİ tarafından toplu konut yapılmıştı. 300 Roman aileye kurayla dağıtılan bu konutlarda bugün sadece 27 aile yaşıyor. Diğerleri ise doğalgaz, elektrik, su ve kapıcı ücretlerini ödeyemediği için konutlarını satın eski mahallesine dönüyor. Bu arada Sulukule'deki evleri tek tek AKP'li yetkililerin akrabaları satın alıyor. Mahallenin yeni sakinlerinden bazıları şunlar: 'Deniz Feneri noteri' İsmet Büyükkılıç, bir AKP milletvekilinin oğlu, tarikat lideri Mahmut Hoca... Roman vatandaşlar, bu "dönüşüm projesi"ni anlatan bir şarkı besteledi: 'Rak rak raki, yaktın bizi TOKİ...'

5 Nisan'da Türkiye'ye gelecek olan Obama, hükümetten Afganistan'a ek asker göndermesini isteyecek.

V.Ö. Kanalı

- Türkiye: Şahinlerle kahinler arasında sıkışmak!..
- Leonardo di Caprio, yaşlandıkça düğme gibi oldu he!..
- Tanrı, Türk'ü - Fehmi'den - Kuru!..
- Değerli'den açılan konu, mutlaka Musti'ye de gelecektir!..
- Gücü 'kendi kendine yeten' tek ülkeyiz!..
- Masa üstünde pekmez/Ben yisem yare yetmez' diye türküsü olan halk, masumdur!.. ('Sendeki kaş-göz bende de olaydı'ya hiç girmiyorum.)
- Felsefe olmayan yerde vesvese olur!..
- Sahil seridi CHP'ye kaydı, AKP'nin her limanda bir oyu var!..
- Niye 'filozof' denince akla Eski Yunan gelir, Yeni ve Türk filozof hiç olma mı?!
- Bitsin: '0 konuyla ilgili benim-benim bilmediğimiz olaylar var!' (Efe Gültekin)

ABD ordusu, 13 milyon dolar yatırımla "sıradan insanlara orduda olmanın hazzını yaşatacak" bir bilgisayar simülasyonu geliştirdi. "Ordu Deneyim Merkezi" adı verilen bu simülasyon deneme amacıyla Philadelphia'da bir alışveriş merkezine yerleştirildi. Amaç, ziyaretçilerin bu simülasyon sayesinde savaş alanında bulunmanın "hazzı"nı ve "adrenalinini"ni yaşayarak gaza gelmeleri ve orduya katılmaları...

Beyaz Saray, ABD Başkanı Obama'nın Türkiye ziyareti sırasında bölge gençliğine hitaben bir konuşma yapacağını açıkladı.

Seçim yatırımı olarak TRT Şeş'i açıp, konuşmasında Kürtçe "hayırlı olsun" diyen Tayyip Erdoğan, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da çuvalladı.

Parti liderlerinin seçim sonucu değerlendirmelerine göre bu seçimin de kaybedeni yok.

Seçim sonuçları...

KAÇ YIL OLDU?

- "Biz Evleniyoruz" evinden Caner, "Sevdiğim kadın için yapacağım en uçuk şey, operada 'seni seviyorum,' diye bağırarak olur." diyeli 5 yıl...
- Seren Serengil, "Aslında bende tuhaf bir karşımdakini adam etme, ona sınıf atlatma, seviyesini yukarı çıkartma, hatta onu giydirtme, baştan yaratma gibi zaafılar var." diyeli 6 yıl...
- Sonradan akıl hastası olduğu anlaşılan bir kadın, Erhan Güler'ün "Garibim" klübünde görünen evsiz adamın, yıllar önce kaybolan kocası olduğunu iddia edeli ve bu iddia üzerine polisler adamı döverek kocalığa ikna edeli 14 yıl...
- "Ben sadece belgesel seyrediyorum" demeyi çok seven "bilime düşün babalar" topluluğunu yaratan Kaptan Kusto belgeselleri, TRT'de yayınlanmaya başlanalı 29 yıl...
- Galatasaray'ı 3 yıl üst üste şampiyon yapan Antrenör Brian Birch'in zafer işareti olarak yumruğunu havaya kaldırması nedeniyle çalışma belgesi elinden alınalı 35 yıl...
- Çengelli iğne icat edileli tam 160 yıl olmuş.

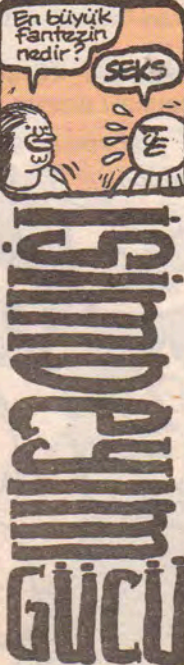
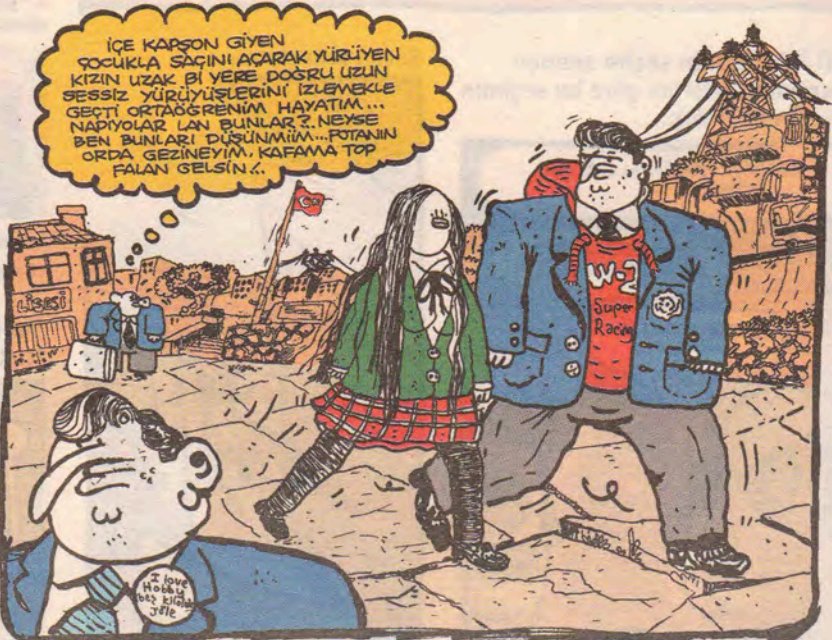
Seçim kavgası bitti. Hayat devam ediyor...

'Abdullah Gül, Kürdistan dedi mi, demedi mi?' tartışmaları devam ediyor.

kuruluşuna buradan çağırda bulunuyorum. Başka nereden bulunacağım zaten. Telefon etsem dikkate almazlar, sağda solda atıp tutsam kulaklarına gitmez, boşa konuşmuş olurum.

■ Tabii geçen hafta ben bu ve diğer tüm seçimlerde en önemlisinin muhtar seçimleri olduğunu, berisini pek umursamadığımı yazdım, hemen bir itirazlar, bir vaveylalar yükseldi. Halbuki seçimin ardından görüldü ki, en kanlı en heyecanlı geçen seçim muhtarlar arasında olmuş. Birbirini vurmuş bir alay muhtar ve müstakbel muhtar, daha ne olsun?

■ Yine geçen hafta seçim yasaklarına girdiği için beyanda bulunamamıştım ama artık oyumu gönül rahatlığıyla açıklıyorum: Halim Cesur'a verdim. Hem de oy pusulası, başka adayların pusulalarının altına karışmıştı, ona rağmen aradım, taradım, buldum ve Halim abiye oyumu verdim. Niye? Çünkü kendisi bugüne kadar gerek ikametgah ilmihaberi gerekse nüfus cüzdan sureti alırken hiç zorluk çıkarmamış, ne zaman istesem bu hayati önem taşıyan belgeleri hazırlayıp ücreti mukabilinde tarafıma sunmuştur. Ben de bir muhtardan bunu beklerim doğrusu.

■ Seçim demişken benden SMS'le oy isteyen adaylara yazdığım "kusura bakma birader, sana oy moy veremem" cevabının kendilerine ulaşmadığını öğrendim, canım sıkıldı.

■ Hafta sonu Ankara'daydık ve her Ankara'ya gidişimde yaptığım gibi yaya üst geçitlerini saydım. Tabii bir noktadan sonra saymadım. Her

taraf üst geçit içinde kalmış. Mantar desen bu kadar hızlı yayılmaz. Şimdi küçük bir karşılaştırma veriyorum, New York, Berlin ve Paris belediyelerinden şehir merkezlerindeki üst geçit sayısını istedim ve kazanan sıfıra karşı Ankara! Niye? Çünkü Ankara içinden otoban geçen şehir olmaktan çıkmış, otobanlar yumağının sağına soluna kümelenen bir şehir haline gelmiş. Niye? Çünkü Ankara'da otomobil insandan önemli, her şey otomobil için. Aman arabalar ışığı yakalanmadan, beklemeden geçsin de, gerekirse yaya her gün bir gökdelene merdivenle çıkarcasına basamak çıksın. Seçim sonuçları da Ankaralının bu kendilerini sürekli zinde tutan merdiven çıkma eyleminden, heyecan ve macera dolu karşıdan karşıya geçme çalışmalarından memnun olduğunu gösteriyor.

■ Peki yıllar yılı Avrupa tarihi işlenen derslerdeki Avrupa haritasında Bohemya'yı, bohemleri görüp de herkesin bohem bir hayat sürdüğü, içkinin, partinin, eğlencenin gırla gittiği vurdumduymaz bir krallık canlanmadı mı bir çoğumuzun kafasında? Ben şahsen yıkıldım Bohem'in Çek'e, Bohemya'nın da Çek krallığına verilen isim olduğunu duyunca. Ne hayallerim vardı halbuki.

■ Vandal da ayrı bir tat, ayrı bir lezzet katmadı mı şimdi tarih kitaplarımıza, açık konuşun ya da sonsuza kadar susun. Vandal bilmeyenler olabilir, günümüzde trenlerde koltukları kıran, şehir mobilyalarına zarar veren, kamu malını kırıp döken adamlara deniyor. O dönemde Bu tip adamlardan oluşan bir kavim fikri ürkütücü gelmişti açıkçası. "Safi zarar bir kavim anasını satayım" diye düşünmüştüm.

■ Google sağolsun, gün geçtikçe malllaşıyoruz. Eskiden, birbirimize sürekli bir şeyler anlatırdık. Yalan yanlış da olsa, "vay efendim, bilmem kim şu grupta gitar çalarken suradan teklif gelmiş de böyle demiş" falan gibilerinden fazla önemi olmasa da muhtelif bilgileri birbirimize aktara aktara aklımızda tutardık. Şimdi bakıyorum sohbetler iki satır: -Şöyle bir şey var, biliyor musun? -A neymiş o? -Var işte, Google'da "şöyle bir şey" yaz arat. Tabii mevzuu google'da var, internette yer alıyor diye oturup iyice öğrenmiyoruz da, lazım olduğu zaman bakarız diyoruz.

Dolayısıyla gelecekbilimcilerin iddia ettiği gibi gelecekte kafalarımız büyümeyecek, fasulye gibi küçülecek bence. artık bilgi değil link depoluyoruz kafaya çünkü. İyi midir kötü müdür onu bilemem. "İyi midir?" yazıp google'da aratmak lazım.

■ İki hafta önce "dolu'ya tipi'ye yazılmış fazla şarkı yok" diye yazdım, yine hemen başta Mehmet Tekin olmak üzere bir itiraz bir ferveran. Manowar yapmış dolu'lu şarkı. Manowar da olsa nazarımda istisnadır.

■ Matrix kafası bitti değil mi? Bittiyse sevinceğim, birisi haber versin. Matrix'ten bakıp helikopter kullanmaktan Kung Fu'ya hepsini kafaya anında yükletebileceği zahmetsiz bir dünyanın hayalini kuran adamlardan sıkılmıştım zira. Hepsini kafasında bir USB portu olsun, oradan yüklenisin istiyor. Zahmetsizlik özleminin bu denlisini görmemişmiş Matrix patlaması sırasında. Oh ne ala memleket. Söyle Tang'a, yüklesin neye ihtiyacı varsa. "Tang! Çabuk bana Ceza Muhakemeleri Usul Kanununu yükle", "Tang, çabuk bana Kolbastı V.2'yi yükle, bu eskiymiş, rezil oldum ortamda." Aferin. Tang yüklesin, sen sefasını sür değil mi? Gideyim öğrenim yok, gidip ter dökeyimi ara ki bulasın.

■ Bebek'te bir çay ocağı gördüm sahilde, oturup iki çay içeyim dedim. Bilmeyenler için söylüyorum çay dediğin beş gramdan müteakki bir bitkinin üzerine sıcak su eklenmesi olarak özetlenebilir. Ve ben bu iki çaya 6 lira verdim. Bir çay 3 lira eder. Yani bu demek oluyor ki beş gram çay 3 lira. Peki 5 gram gümüş ne kadar? 0 da 3 lira, bilemedin 4 lira. 0 halde çaya kara gümüş dememek için bir neden göremiyorum.

■ Avusturyalılık biraz problemli. Almanın demiyorlar, Avusturyalılık diyorlar. Küçümen zihnimize sık sık Avusturya'yla karışması da ayrı bir mesele. Birbirine bu kadar alakasız iki memleketin isminin bu kadar yakın olmasını da aklım almıyor. Adıbas gibi sanki. Tabii buradan çilekş Avusturya halkını ve kadirbilir, vefalı Avusturya halkını tenzih ederim. Benim onlarla hiçbir sorunum olamaz. (Bu arada aylardır cefakar diye galat-ı meşhur kullandığım için çilekş Uykusuz okurundan da özür dilerim.)

İDDIA EDİYORUM...

MEMO TEMBELSİZERİ

KRİZ...

UYKUSUZLUK...

İDDIA EDİYORUM... İNSANLIĞIN ARADA BİR UYKUYA İHTİYACI VARIR!

KRİZ?

YOK!

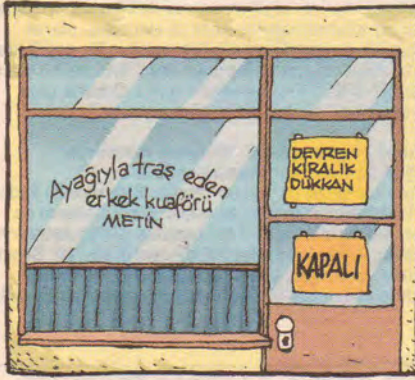
AKŞAMSEFASI

AKŞAMSEFASI

Cihan Ceylan

"kendimi durdurtacak değilim"

Fırat Budacı

GELİYORUZ, ACINI DAĞITMAYA GELİYORUZ!

Yumruk yaptığı elini ısırdı. Ağlamaya direnmek isteyen insan bazen elini ısırır. Ama ağlamak genelde ısırmayı yener. Telefon görüşmesinden anladığıma göre, biraz önce sevgilisi onu terk etti. Bir arkadaşını arıyor, oturduğu yerden telefonu tutan elindeki diş izlerini görebiliyorum. "Abi çok kötüyüm hemen gel" diyor. Kendisine sorulan soruları gittikçe sertleşen "gelince anlatırım"larla geçiştiriyor. Ardından bir arkadaşını daha çağırıyor. Tanımadığım bu insanla konuşmak istiyorum (ani bir acıma atağı). Aslında derdin ortasına dalan bir yabancıncının terslenme olasılığı düşüktür. Ama cesaret edemiyorum. Beraberce arkadaşlarını bekliyoruz. Beklerken ara sıra bastırarak ağlama ataklarına direnmek isteyen yüzü şekilden şekle giriyor. Oturduğu yerden ayağının topuğunu yere, ardından da dışlediği elini masaya vuruyor. Elleriyle yüzünü kapatıyor, sonra yumruğunun içiyle, "ah ah ah" anlamında üç kere hafifçe alınıp dövüyor. Vücudun acıyı belirtmek için yaptığı bu hareketler bana bir an garip geliyor. Şehrin farklı yerlerinden iki tane adam bulduğumuzu yere doğru geliyor. Birazdan tanımadığım ama geleceklelerinden haberim olan iki adam görüşeceğiz. Yardım etme isteğim kayboluyor. İyice yabancılaşmaya başlıyorum: Biraz önce, bir bayan, bazı sebeplerden dolayı, daha önce kendisine dokunmasına izin verdiği bu adama yasak koydu. Adına ayrılık denen bu yasak yüzünden, iki adam, oturduğu yerde bir takım hareketler yapan bu adamın yanına geliyor. Ne için? Ne yapacaklar ve acıya nasıl çözüm bulacaklar?

I. Gün

Arkadaşlığın bir gençlik dizisi şiddetinde yaşadığı yaşlardaydım. Arkadaşımdan gelen telefonla hızla olay mahalline ulaşmışım. Barış benden önce gelip Serkan'ın omzunu tutmuştu. Oturdum. Serkan, diğer omzunu da ben tutunca sanki akım tamamlanmış gibi aniden ağlamaya başladı. Ağlamanın başlamasıyla birlikte ben tuttuğum omzu sıkıp gevşettim (bu esnada Barış da diğer omzu sıkıp gevşetmiş olmalı). Serkan ağlamasını durdurmak için yumruğunu ısırdı. Barış ve ben omuzları bırakıp, "yumruğunu ısıрма... ağla ağla" anlamında sırta iki kere vurduk. Ağlaması için sırtına vurarak verdiğimiz izne rağmen yumruğunu ısırmaya devam etti. Erkek acısını ağlayarak gösteren kadının aksine, ağladığını saklayarak acısını göstermeyi sever. Serkan bu kuralı başarıyla uyguluyordu. Biz de bu arada, bu gibi durumlarda olaya kelimelerle saldıran kadınların aksine, tam bir erkek gibi sükunetimizi koruduk. Masada yaşanan bu mağrur sessizlik Serkan'ın yumruğunu ağzından çekmesiyle bozuldu. Bir tıpa görevi gören yumruğunu ağzından çekince gürültülü bir ağlama sesi büyük bir basınçla dışarı boşaldı. Bu sesle birlikte sırtında duran ellerimiz tekrar omuzlara giderek siktirip gevşetmeye başladı. Serkan'ın gözyaşları, kafasını öne eğip ağlayan her insan gibi akmak için burnunu bir yol olarak kullandı. İlk damlanın yere düştüğünü görünce hemen bir mendil bulup geldim. O ana kadar hiç konuşmamıştık. Hareketlerle idare ediyorduk. Serkan sümküdü. Ağlamanın ertesinden gelen sümküme, aşağı yukarı hayata geri dönüşü müjdelere. Artık konuşmanın vakti gelmişti. Derhal alkolü çağırıldık...

Serkan, ara sıra ağlama tarafına geçmek isteyen bir sesle yaşananları anlattı. Dertleşmenin başında olay üzerine konuştuk. Alkol miktarı arttıkça Serkan'ın özel sorunu genelleşmeye başladı. Serkan'ı terk eden bayan gittikçe silikleşerek tüm kadınları temsil eden bir figüre dönüşüyordu. Muhabbet, "kadınlar" başlığı altında yayıldıkça Serkan rahatlamaya başladı. İlerleyen biralarda, arkadaşımızı terk eden bayanın rehberliğinde bütün "kadınlar"ı masaya yatırdık, onları iri laflarımızla dövdük, ardından daha da genelerek "hayatı" masamıza yatırıp onu da iyice dövdük. Hayatın baktan olduğuna dair fikir birliği varmak bizi güçlendirmişti. Gecenin sonunda neşle biralarımızı tokuşturuyorduk. Kendimizi, ortama saldırmış iri laflar sayesinde bir şeyleri yenmiş gibi hissediyorduk, ama neyi yendiğimizi tam bilmiyorduk...

II. Gün

Serkan, dün gece bizden ayrılıktan sonra dayanamayıp sevgilisine telefon açtığını söyledi. "Abi nıpiyosun, biz ne konuştuk..." benzeri laflarla ve hayret anlamındaki el hareketlerimizle kendisini bir süre kınayıp sonra derse girdik. Okul çıkışı, son durumu irdelemek üzere bir gün önce bulduğumuz mekana gittik. Bu seferki buluşmamıza, Barış'ın bizden 10 yaş büyük abisi Hakan da geldi. (Niye geldiğini hala bilmiyorum.) Biz Serkan'ı zavırlığından dolayı kınamaya devam ederken, Hakan hiç sesini çıkarmadan bizi dinledi. Ara sıra burnundan nefes vererek söylediklerimizi küçümseyen gülüşler attığını görüyordum. Varlığı rahatsız ediciydi, ilişkilerle dair aklıma gelen iri lafları masaya doğru rahatça yuvarlamamı engelliyordu. Masada sessizliğin yaşandığı bir anda sigarasını uzun uzun ezdikten sonra (gerçekten hayatımda gördüğüm en uzun sigara söndürüşüydü), "Beyleer" diye söze girdi. Kısa sürede masanın hâkimi oldu. Çok cılız kalmıştık. Araya sokuşturmaya çalıştığımız iri laflarımız, onunkileri görünce kaçışıyordu. Serkan'ın ayrılık acısı, hayata dair aforizmaların havada uçtuğu bir çeşit brifing dönüşmüştü. Serkan da dâhil, Serkan'ın ayrılık meselesini unuttuk. Varlığımızı Hakan Abi'ye ispatlamak için, yaşımızın çok ilerisinde bir yerlerde böcek gibi debelenip duruyorduk. Bir türlü olmuyordu. Biz ne desek önce gülümsüyör, sonra "yolun başındasınız" ses tonuyla bize yeni bir ders veriyorduk. Hepimiz, laflarıyla kadınları ve hayatı paketleyip elimize veren bu abiden etkilenmiştik. Aslında ben, "Başarısızlık bir tercih değildir" dediğinde, bu devasa lafın konuyla bağlantısını kuramayarak biraz işkillenmişim ama çok da üzerinde durmadım. Galiba kendi cümlelerimiz çok sık olmadığı için, hayatı tek celsede özetlediğine inandığımız bu özlü sözlerle ihtiyacımız vardı. Ama "Bir asansörü hangi kattan çağırırsan oraya gelir" lafını nasıl yedik, onu bilmiyorum. Normalde bu berbat lafı duyduğumuzda taş olmamız lazımdı. Bu cümleden sonra muhabbetin devam etmesi için bir neden kalmamalıydı. Yumruklarımızı uzun uzun dişlemeliydik. Ama devam etti muhabbet. Bu cümle hayata dâhil oldu...

Eve dönerken her zaman yaptığım gibi durup film afişlerine baktım. Afişlerden birisi "Jane'in Zaferi" isimli bir filme aitti. Demi Moore oynuyordu. Afişteki Demi Moore'ü hemen yanına Hakan abimin sözünü yazmışlardı: "Başarısızlık bir tercih değildir"... Yürüdüm. İçimden pek de afili olmayan kendi aforizmamı birkaç kere tekrar ettim: "Vay be!"

III. Gün

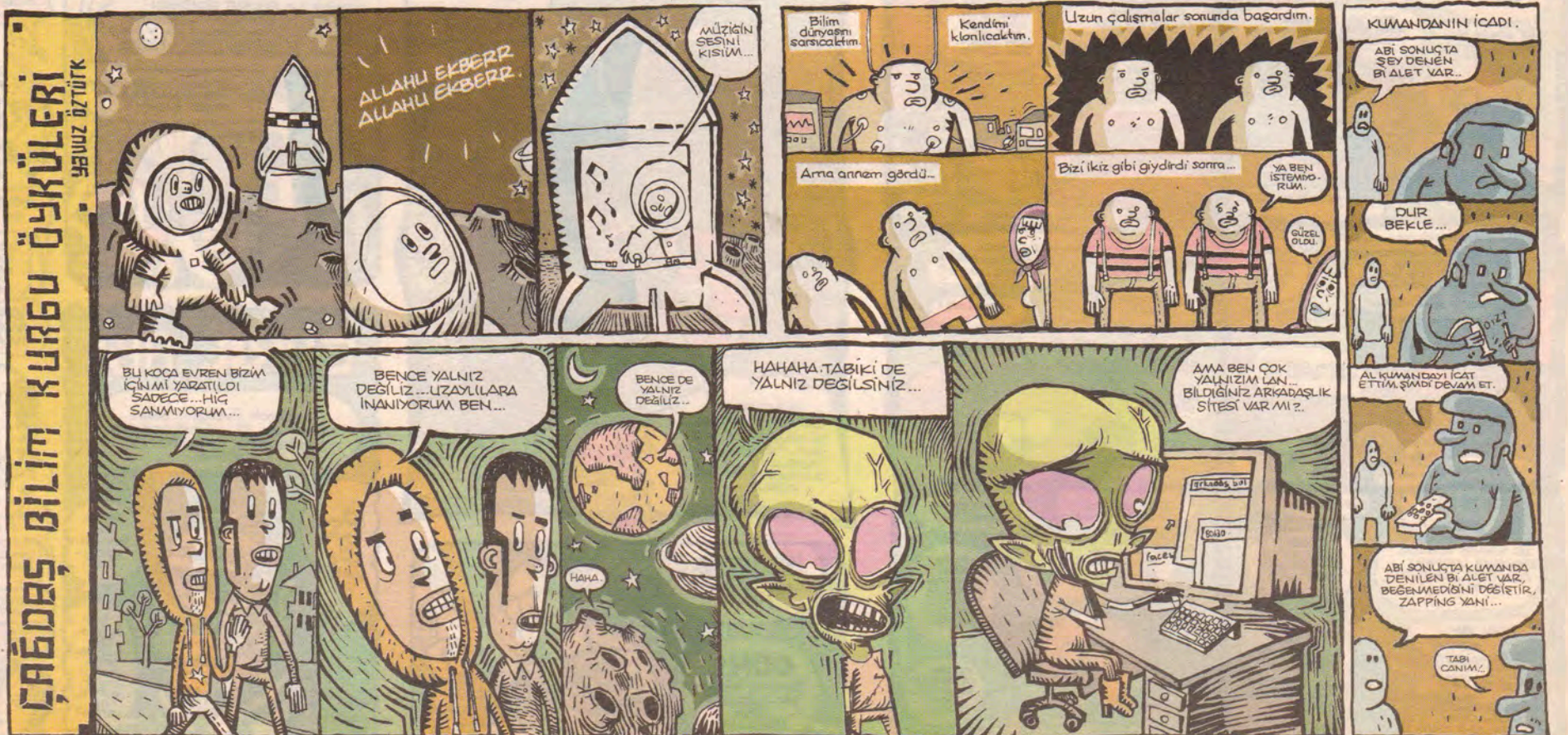
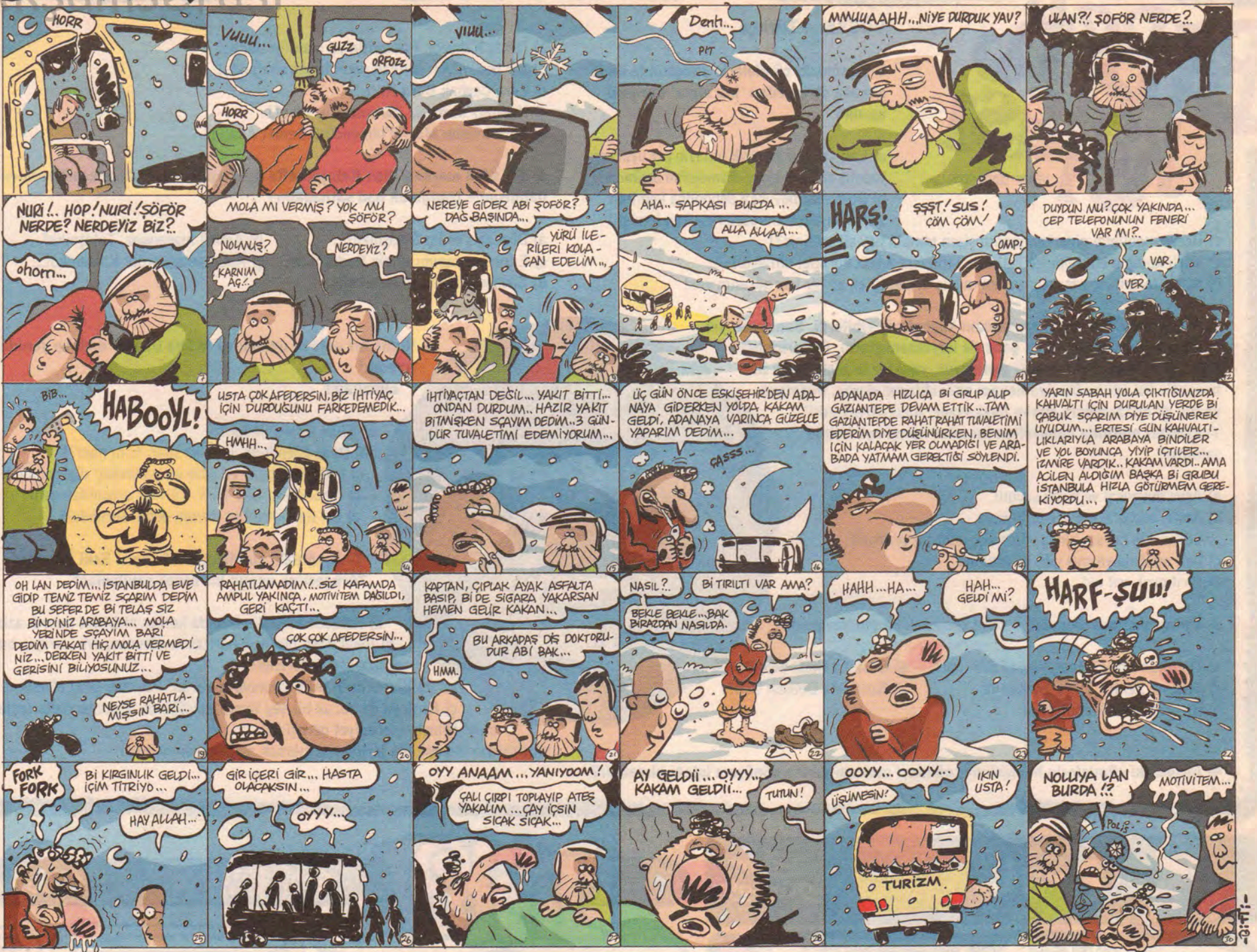
Serkan sevgilisiyle barıştığını söyledi. Sonraki günlerde aramız biraz soğudu. Böylelikle, "İlişkiler hakkında çok konuşma, sonra sen kötü olursun" klişesini de tüketmiş olduk...

10 Yıl Sonra

Terk edilen adamın arkadaşları geldi. Adamın omuz başlarını, bizim 10 yıl önce yaptığımız gibi sıkıp gevşettiler. Birer bira söyleyip konuşmaya başladılar. Kısa sürede konuyu "kadınlar" başlığı altında genelleştirdiler. Her şey olması gerektiği gibiydi. Bir an o masada olmayı istedim. (Alkolün etkisiyle yan masaya sarmak dünyanın en sağlam yaşlılık alametlerinden biridir.) Yanlarına gitsem Hakan abileri olacak yaşıydım. İçlerinden birisi, bir kitapta olduğunu sandığım şu cümleyi sarf etti: "Aşk bir kadının tüm öyküsü, erkeğin ise yalnızca serüvenidir." Bu kötü lafın ayrılan adamın durumuyla hiçbir bağlantısı yoktu. O masada olmadığımı şükrettim. Hesabı isteyip kalktım. Eve dönerken baktığım film afişlerinde ilginç bir şey rastladım. Yalnız bir süre Brad Pitt'e baktıştık. Apartmandan içeri girip asansörü çağırıldı. Gerçekten de çağırdığım kata geldi. Bindim.

BÖBÖK BİKAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

VÖSYM – Türkçe

1- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde bariz olmasa da inceden 'kılı alma' durumu vardır?

- a) Lan sakın o kıvrık muavin biz uyurken yapmış olmasın ejder dövmelerini belimize?!
- b) Dört saat boyunca deligonca kemiren vaşak yavrusunun gözlerine kan inmişti!

- c) İlçeye mobiletle giderken montu şişen tombik bey siz misiniz?!
- ç) Yaşlı kadının elini öpmek çelimsiz latin için adeta bir hobi olmuştu!
- d) 'Küvette rafting yasaktır' yazan muzip arkadaşı en az bir kez göresim var!

2- 'Harmandalı oynayanlar, zamanı kaybetmiş gibilerdi. Sanki son yılı bu oyunla geçirmişlerdi de gene de doyamamışlardı. Dizlerini her yere vuruştaki gülümsemeleri genişliyor, yeni bir inançla, taze bir kuvvetle bu oyuna ölesiye devam edeceklerini dosta, düşmana ve hiç işi olmayanlara ruhen haykırıyor, haykırıyorlardı!' Yukardaki metinde bahsedilen insanlar hangi ruh haline sahiptir?

- a) Aşırı duygusal ve biraz saygılı
- b) Arsız, edepsiz, yer yer terbiyesiz
- c) Gözlerinin beyazı almış yürümüş, tedirgin ve titrek
- ç) Deli ayağına yatmış gibi ve tutumlu
- d) Pırlıl pırlıl, ışıll ışıll

3- Türkçe yazılmış ilk polisiye yapıtı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Toraman Edeyü Hançarlayan Kim idi?
- b) Bostana Sinsi Sızdı?
- c) Otağına Zehirli Tütsü Bırakırın!
- ç) Gurtlarla Dohsan Gün!
- d) Bir şamanlar Moğolistan!

4- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde, cümleyi aşip paragrafa dönüşme isteği hissedilir?

- a) Nihat Kahveci, Pastavilla'ya transfer olmuş!
- b) Bir ben miyim pelikan gecenin karanlığında!
- c) Esra Ceyhan Boru Hattı!
- ç) Hepimiz kardeşiz, bu enest ne diye?!
- d) Türk lolipop Müziği'nin öncüsü Demet Akalın!

5- Bir silah markası olan Kalaşnikofla ilgili aşağıdaki kelime esprilerinden hangisinde trangeluk had safhadadır?

- a) Düzensiz ordu: Salaşnikof...
- b) Askeri marangoz: Talaşnikof...
- c) Erzurum yapımı tüfek: Dadaşnikof...
- ç) Kabiliyetsiz ordu: Kalasnikof...
- d) Savaşma sevis: Yalaşnikof...

6- 'Genç kız aniden uyandı ve 'Küba Onaltı' dedi ve yeniden uyudu.' olmalıdır?

- a) Küba Onaltı ne lan?
- b) Dede Efendi ne, ikisi de sıfat, isim hani?!
- c) Uyanınca ona 'Ya save et, ya terket' diyeceğidim!
- ç) Habertürk, Sky Türk, Türkler arasından gelir!
- d) Bu tip durumlar, durum değil, sorundur!

7- Aşağıdaki cümlelerden hangisi Eski İstanbul Türkçesi'ne uygun bir örnek sayılmaz?

- a) Eskiden havaalanlarında herkes birbirini tanırdı azızm!
- b) İdeal dost, büyük il haritasını görünce, evini arayıp bulup arkadaşına gösterendir!
- c) Bizi bitiren 'Aile salonumuz vardır' kavramı oldu efendim!
- ç) Kırık ya da bozuk bir şey tamir edildiğinde 'Eskiden daha sağlam oldu' demek, medeniyet gereğidir!
- d) Eskiden Beyoğlu'na jartiersiz çıkmak ayıplanırdı monşer!

fırat...

uğur
gürsoy

Tribal

ENFESİYON

C.ÜSTÜN

8- Türkçe'de dört nokta (....) ne anlam taşır?

- Söylenecek şey çok da susiim hadi madem!
- Aynı anda hem nokta, hem de üç nokta demektir!
- Yürü git lan burdan, bas!
- İçinden konuşmak. (Dışından dinleyip veya)
- Pes yahu, annesini sattığımın!

9- Aşağıdakilerden hangisi, bilimsel veriler doğrultusunda azalarak bitsin?

- Şaka gibi!
- Hem ziyaret, hem ticaret!
- Kriz, Çince'de 'fırsat' anlamına da gelir!
- Maaşına zam, işine son!
- Ben diyorum Antarktika, o diyo g.tüme mantar tika!!!

10- Özneyle ilgili bilgilerinden hangisi kolpadır?

- Öznenin yükleme olan hasretine 'özlem' denir!
- Öznenin delikli canım arkasında para saymasına 'vezne' denir!
- Gizli özne, atletizm dünyasına girdiğinde buna 'hızlı özne' denir!
- 'Öz ne ki, biçim hangi şekil olsun?' diyene 'sus' denir!
- Hepbiri!

birinci eski

kim

kim bana küsebilir
ışığa koştum diye

kim bana kızabilir
zamansız coştum diye

kim bana gelebilir
ben adım attım diye

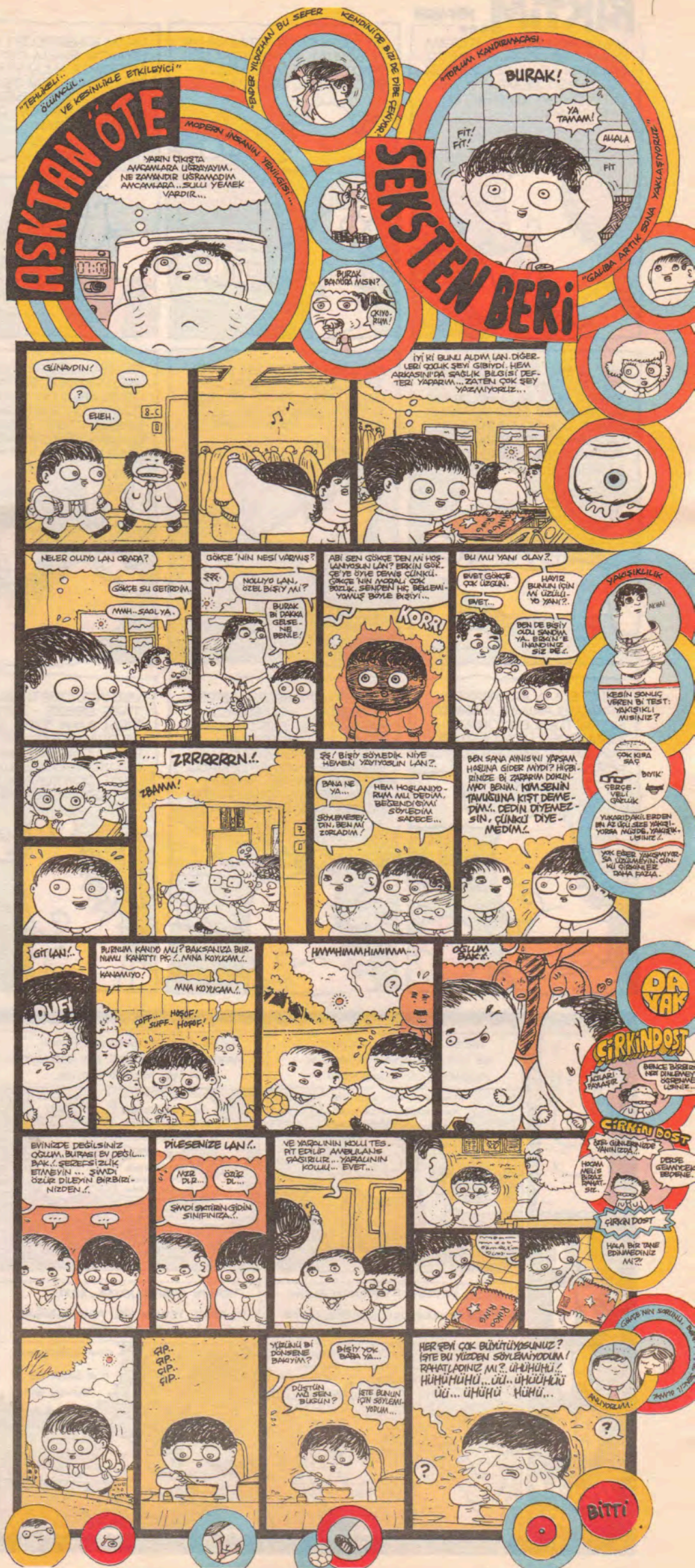
kim bana gülebilir
gene bir şaka yaptım diye

kim beni sevebilir
ben onu sevdim diye

Bu hafta:

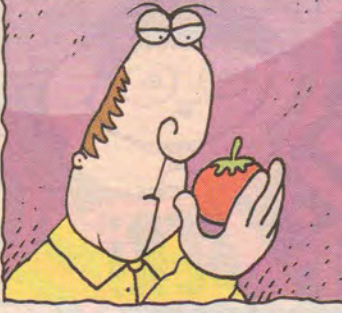
Mehmet Esen'in 'Kuşku Bir Gösteri' adlı tek kişilik gösterisi 6 Nisan Pazartesi, 21.00'de, Beyoğlu Hayal Bistro'da.

Türkçe Sözlü Hafif Komik programının 9 Nisan'daki konugu Okan Bayülgen. (KanalTürk, 00.30)

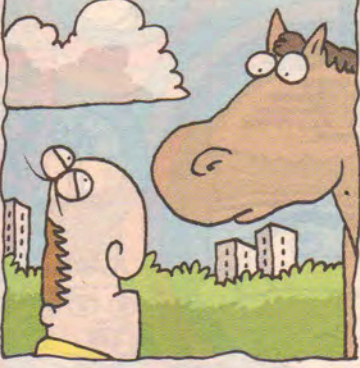

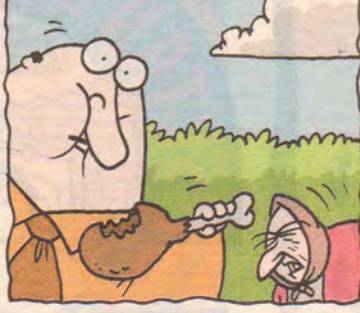
VALLA BEN BIKTIM. YEDİĞİM DOMATES DOĞAL MI, BİBER ORGANİK MI, MARUL BİYONİK MI, TURSUSİ SEMPATİK MI, BUNA DIKKAT ETMEKTEN YORULDUM.

ET YERSEM A VİTAMİNİ Mİ ALIYORUM, AT YERSEM DEH PROTEİNİ Mİ VERİYORUM BİLEMEDİM... SIKILDIM.

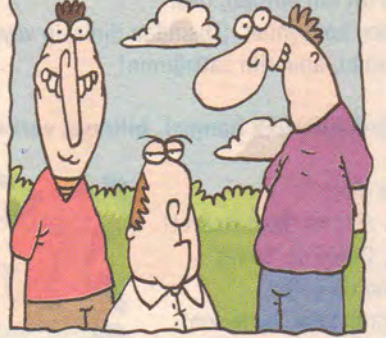
DAYIM KANSEROJEN Mİ BESLENİYOR, EBEM ÖSTROJEN Mİ SICIYOR ANLAMADIM. ŞEFTALİ POTASYUM DEPOSU MU, LAHANA MAGNEZYUM KULİSİ Mİ YAPIYOR, DUYMAK İSTEMİYORUM.

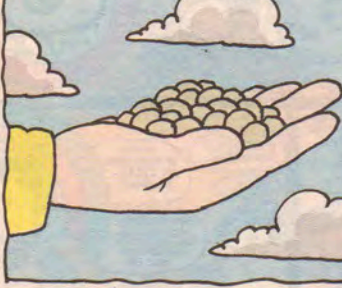
ŞİŞMANLIĞIN GENİ Mİ BULUNDU, MUTLULUĞUN ZULASİ Mİ PATLATILDI, BU HABERLERE İNANMIYORUM.

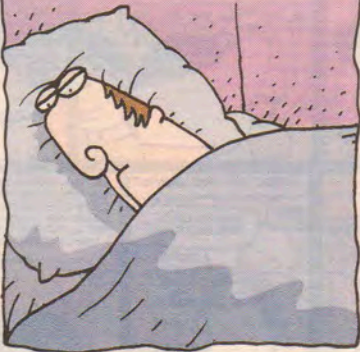
ÇOCUĞUMA MEYVELİ YOĞURT YEDİRSEM BOYU UZAR MI, YEDİRMEZSEM KİMIN UZAR, DUYMAK İSTEMİYORUM. ÇOCUK BİLE YAPAMIYORUM Kİ KORKUDAN.

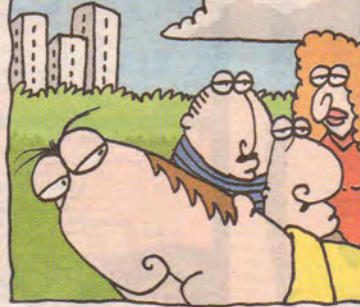
HER SABAH BİR TATLI KAŞIĞI YERSEM DAHA MI GÜZEL YAŞARIZ? HER GÜN BİR AVLUÇ FİNDIĞI HANGİ BİLİM ADAMININ KİÇİNA SOKSAM BENİM KULAGIĞIMA GÜZEL ŞEYLER FİSILDAMASINI SAĞLAYABİLİRİM?

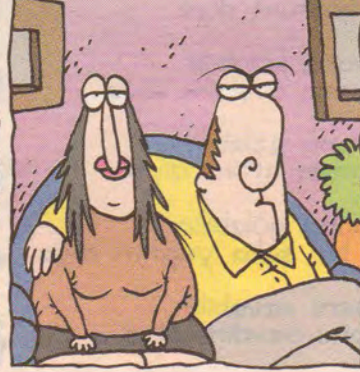
AZ UYKU HASTALIĞA DAVETİYE ÇIKARIYOR, ÇOK UYKU ÖMRÜ KISALTİYOR. GÜNEŞİN ALTINDA ÇOK KALMA ÖLÜRSÜN, AZ DA KALMA AYIP...

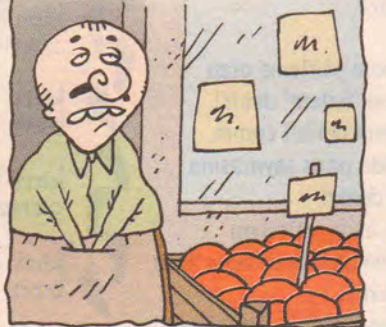
YETER... YETER... YETER... MEYVELERLE SEBZELERLE, EŞYALARLA DA ARAMI BOZDUNUZ. ZATEN İNSANLARA KÜSMÜŞTÜM, ARKADAŞLARIMA GÜVENEMEZ OLMUŞTUM.

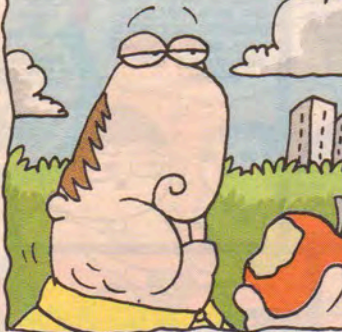
ZATEN ANNEM BABAM SAPITMIŞTI, HÜKÜMETTEN TIKSINIYORDUM, SEVGİLİM YALAN SÖYLÜYÜRDÜ.

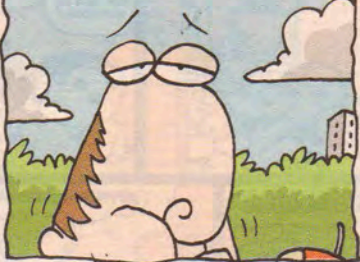
ÖĞRETMENİM RUH HASTASIYDI, KOMŞUM KARIŞINI DÖVÜYÜRDÜ, KARIŞI MANAVLA SEVİŞİYÜRDÜ. MANAV DA HORMONLU ELMALARI BİZE SATIYÜRDÜ.

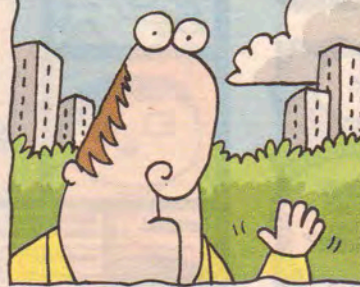
BİZ O ELMALARI YERKEN, ARKADAŞLARIMIZLA SAHTE SOHBETLER EDİYÜRDÜK. AİLEMİZDEN UZAKLAŞIYÜRDÜK, SEVGİLİMİZDEN KUŞKULANIYÜRDÜK.

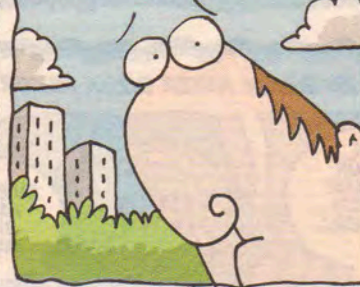
ÖĞRETMENİMİZDEN NEFRET EDİYÜRDÜK, KOMŞUMUZ KARIŞINI DÖVÜYÜRDÜ, KARIŞI MANAVLA SEVİŞİYÜRDÜ, MANAV DA HORMONLU ELMALARI BİZE SATIYÜRDÜ. BİZ O ELMALARI YERKEN ARKADAŞLARIMIZLA SAHTE SOHBETLER EDİYÜRDÜK...

VELHASIL DOSTLARIM, BANA TAZE SEBZE - MEYVE GETİRİN. BANA TAHİL, GEVREK GETİRİN, KEPEK GETİRİN. BANA VİTAMİN, ÇİNKO, BAKIR, DEMİR, MAGNEZYUM GETİRİN... DOSTLARIM BANA POTASYUM GETİRİN...

BANA ORGANİK, BOTANİK, FOLKLORİK NE VARSA GETİRİN. ANTİOKSİDAN, SPA, ALOE VEROEA MİDİR NE BOKSA HEPSİNİ GETİRİN!!! GETİRİN MİNA KOYAM, DEĞİNİZ DOĞRULYSA ÖLECEĞİM BUNLAR OLMAZSA BEN!!!

YA DA GETİRMİYİN... BAKARSINIZ ÖLMEM... BELKİ BİR KUŞ CIVILDAR, BİR ÇİÇEK AÇAR. HAYAT DEVAM EDER... BİR İLKBAHAR AKŞAMI ÇALARIM KAPINIZI... BENCE AÇMAYIN DOSTLARIM.

SiZO Fren
Denizli

NEDEN GERÇEKTEN GÜZEL, İŞE YARAYAN EŞYALAR, İNSANIN ALAMAYACAĞI KADAR PAHALI?

ŞU MAKİNA FENA DEĞİL GİBİ AMA GÜŞŞ FİYAT BAK!

UCUZ ŞEYLER, GERÇEKLERİNİN MAKETİ GİBİ. PAHALISI GİBİ GÖZÜKÜYÖR AMA İŞE YARAMIYORLAR.

ÜRÜN GOK ŞAHANE GÜZEL ABİM. ÖMÜR BOYU KULLANIRSIN

HE! KIRILMIŞ. DUR KENİSİNİ ÇIKARAYIM

YALNIZ KIRIK GALİBA D!

ÇIKARAYIM

UCUZA EŞOFMAN ALSAN EŞOFMAN GİBİ AMA HEM TERLETİYÖR, HEM GİYDİKTEN YARIM SAAT SONRA DİZ YAPIYÖR.

BU MUDUR YANI? DAHA YARIM SAAT OLDU LAN GİYELİ!

UCUZA GÜNEŞ GÖZLÜĞÜ ALSAN, GÜNEŞTEN GÖZLERİ KORUMADIĞI GİBİ, KÖR EDİYÖ Bİ DE İNSANI.

ŞAHANE GİBİ... LAKİN GÖREMİYÖRÜM GÖREMİYÖRÜM ALLAHIM

UCUZA FOTOGRAF MAKİNESİ ALSAN, FOTOGRAF MAKİNESİ GİBİ GÖZÜKÜYÖR AMA FOTOGRAF ÇEKEMİYÖR.

HEPSİ GÖP OLMUŞ FOTOLARIN

TERLİK ALSAN UCUZA, ŞEKİL OLARAK TERLİK GİBİ AMA ALDIĞIN GÜN İÇERİSİNDE KOPUYÖR.

OHA DÜŞÜYÜDÜM DUR DAHA İLK GÜNDÜ BE!

ŞLAP

BİLGİSAYAR ALSAN UCUZA. BİLGİSAYAR GİBİ AMA OYUN OYNANAMIYÖR, ŞU YAPILAMIYÖR, BU YAPILAMIYÖR.

HİÇ Bİ OYUN OYNANMIYÖ MAKİNADA. GEÇEN HAFTA ALMIŞTİM

BU MODELDE NORMAL BEYFENDİ. TÜMLEŞİK EKRAN KARTI SEBEBİYLE

ŞKERİM TÜMLEŞİĞİNİ

PAHALISINI ALSAN, ALAMAZSIN YA, İŞTE O KÖTÜ ÇIKTIĞINDA, KAVGA ÇIKIYÖR ZATEN. BENİM EVDE Bİ SÜRÜ MAKET VAR.

CAART!

OHA TÜM EVİN KARTONDAN OLDUĞU YETMİYOMUŞ GİBİ BEN DE KARTONDAN MAKETMİŞİM LAN. AHADA YIRTILDIM

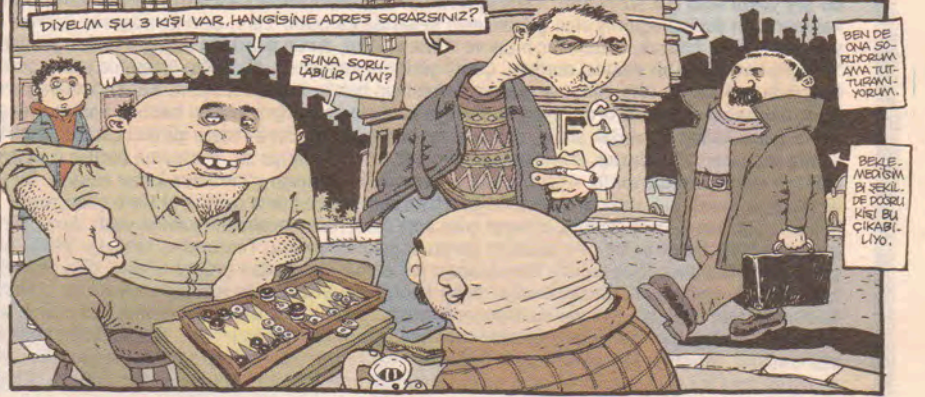
Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

GEÇEN GÜN Bİ ADRES ARİYORUM, FİNDIKLI'DA DEMİSLERDİ GİTTİM BULAMADIM. TOPHANE FİLAN DERKEN KARAKÖY'E KADAR YÜRÜDÜM. SORMAMAK İÇİN UZUN SÜRE DİRENSEM DE BAKTIM BULAMIYORDUM, GİTTİM SORDUM SONUNDA BİRİNE...

BOSUNA DİRENMEDİK HERALDE. ÇÜNKÜ BU ÇOK GELİYÖ BAŞIMA, NE ZAMAN ADRES SORMAK İÇİN BİRİNİ SEÇİP "HAH BU SEVE SEVE, BÖYLE ELLERİNİ SALLAYARAK KIPIR KIPIR TARİF EDER" DESEM ADAM UYUZUN TEKİ ÇIKIYO. YANI ADRESİ BİLİP BİLMEMESİ ÖNEMLİ DEĞİL, GİDİP EN UYUZUNU BULUYORUM.

ONU DA NERDEN Mİ ANLADIM? Bİ ARKADAŞIM VAR, ADAM BENİM HAYATTA ADRES SORMAYACAĞIM İNSANLARI TESPİT EDİP SORUYO VE HER DEFAINDA DA TUTTURUYO LAN...

İKİ ADAM YAS FARKI GÖZETMEKSİZİN BİRBİRİNE "ABİ" DİYÖSÜ KARŞIĞI SEV- Gİ VE SAYGI DUYUYOLARDIR. HAYIR ADAM ÖYLE Bİ SANLA BAŞLA ANLATIYO ÖYLE Bİ SANIYI OLUYOLAR. Kİ TELEFON ALUP VERİP SONRA GÖRÜŞÜCEKLER FİLAN SANIYOSUN.

Bİ Bİ YETENEK GALİBA... ÇÜNKÜ GÖRÜNÜŞ OLARAK ÖYLE ESNAFIN UYUZ OLACAĞI Bİ TİPM GİYİNİŞİM DE YOK ASLINDA, YA DA O ARKADAŞTAN DAHA FAZLA UYUZ GÖZÜKÜYÖRÜM. EN AZINDAN, NE BİLİYİM BEN DE YERİ GELDİ- GİNDE "USTA", "KARDES", "SELAMINALEYKÜM", "EYVAHAH" KULLANIYORDUM. AMA Bİ ŞEKİLDE ONUN GİBİ OLMUYO.

GERÇİ DÜN BİRAZ GÜZEL BİŞEY OLDU. EVİN ALTINDAKİ BÜFEDEN BOŞ Bİ KUTU İSTEDİM, "KOMŞU KOLAY GELSİN" FİLAN DA DEDİM. ADAM SAĞOLUN YUKARDA Bİ YERE TIRMANIP KUTU ARARIKEN Bİ MÜŞTERİ GELDİ...

GÜZEL Bİ ANDI NE BİLİYİM. "BEN DE BURAYA AIT BİRİYİM, GE- REKİRSE Bİ ŞEKİLDE ALMAK İSTEDİĞİN SEYİ SANA VERİP PARA- YI KASAYA KOYARIM VE BÜFECİ ABİ BUNU YAPIRGAMAZ" GİBİ Bİ DUYGU OLUŞTU. İYİDİ YANI... BAZEN DE BERBERLE İYİ MUHAB- BET EDİYORDUM. ARIKAPA YA DA YAN KOLTUKTA BASKA MÜŞTERİ VARGA ÇEKİNİYORDUM, AMA SADECE BERBER VARGA VAR YA, ACAYIP KONUŞUYORDUM.

ESKİYE GÖRE BÖYLE ŞEYLERİMİ GELİŞTİRDİM, ESKİDEN HİÇ BECEREMEZDİM. AMA ŞU ADRES SORMA MUHABBETİNDE HALA Bİ YOL KATEPEBİL- MİŞ DEĞİLİM. BİRİ BANA SORUNCA DA ÇOK BE- CERENİYORDUM.

NEYSE İSMİNİ ŞİMDİ TAM SEYAPAMADIM AMA ONUN ORDAN DA SAPABİLİRSİNİZ YANI...

EGER DENK GELİRSEK DE Bİ ŞEKİLDE SİZE Bİ ADRES FİLAN SORARSAM KİSA KESMEYİN ÖYLE (KİNCİ KARE- DEKİ LAVLUK GİBİ TAVIR DA YAPMAYIN, BÖYLE BİRAZ İLGİ- BENİN KARŞIĞI ABİ ABİ DİYELİM. GÜZEL ŞEYLER BUN- LAR... ANNA KODUNUN DÖNERCİTİ, DÖNERİNİZ DE YERAK GİBİ GÖZÜKLİYÖDÜ ZATEN.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Mekânsızlar

Ev beni dövdü. Yataktan kalktım, ağız kurumuştum. Su almak için mutfığa giderken ayak serçe parmağıma kapının kenarına çarptım. Sendeleyerek gidip ayağıma bakmak için masaya tutunduğum anda muşamba kayarak, masanın üzerindeki bardağı yere düşürdü. Parmağıma baktım görünürde bir şey yoktu ama çok sızlıyordu. Yerdeki kırıkları toplarken elime cam battı, yerden kalkarken kafamın tam üstünü açılmış olan çekmecenin kenarına çarptım. Yere, cam kırıklarının üzerine yığıldım kafamı tutarak. Ortada hiç bişey ve kimse yokken, durup dururken dayağın kralını yemiştin. Yere yığılmış halde bir müddet durdum. Çeşitli yerlerim kanıyordu. Mutfağın ortasında uzanıyordum. Kafamda kan var mı diye elimle acıyan yere dokunup bakarak kontrol ettim. Kafam kanamıyordu. Ayak parmağım çok sızlıyordu, ayağıma havaya kaldırıp uzandığım yerden baktım, kan oturmuydu. Zorla ayağa kalkıp bi bardak aldım, damacanayı pompaladım. Boru sadece gürültü çıkardı ve birkaç damla saçtı bardağın dışına. Damacananın dibinde azıcık kalmıştı su. Pompanın borusu o yaşam pınarını emmeye yetmiyordu. Ağızım o kadar kuruydu ki pompayı çıkarmaya karar verdim. Şimdi de susuz ve yaralı bi halde damacanayla güreşiyordum resmen ama pompa bi türlü çıkmıyordu içinden. Son kuvvetimle asıldım, nihayet çıktı ama çıkarırken lavabonun yanına yığılı duran yeni yıkanmış tava, tabak ve tencere tepesine çarptı pompanın borusu. Tencereler, tabaklar büyük bir gürültüyle lavabonun içine yığıldı. Damacanayı tek elimle kafasından tutarak eğdim, diğer elimdeki bardağa suyu doldurdum. Damacanadaki su bir bardaktan fazla olduğu için taşıp kolumdan süzülerek üstüme ve yere döküldü. Her yer sırlıklam olmuştu. Suyu içtim. Elimi tişörtümde kuruladım ve seke seke içeri gittim. Kanepenin üzerine oturdum. Altımda bişey kıtırtı etti. Gözlüğümün üstüne oturmuydu. Moralim çok bozulmuştu. Sabahları kahvaltıda önce sigara içmeyi düşünürdüm diye karar almıştım ama bir sigara yaktım, ayak parmağıma baktım. Moralim gerçekten bozulmuştu. Güne başlamıştım.

Yana yıkıla geçen yıllar sonunda ilk defa bi kız arkadaşım olmuştu. Bir kadın, sadece bana ait olan bir kadın... Kadının... İstesem g.tünü ellerim, zerre sesini çıkarmaz. Çünkü o benim kadını. Biz onla birbirimize aittiz. O an uzakta olan kız arkadaşımı düşündüm. "Kulağı filan var" diye aklımdan geçirirken. Telefona yöneldim. "seni düşünüyorum" manasında çaldırmalıydım ama henüz bir cep telefonum yoktu. Biz, duyarlı Anadolu rakçı gibi öğrencilerin cep telefonu kullanmasını yadırgandığı çetin yıllardı dostlarım. Ev telefonundan çaldırıyordum, benimle aynı dünyayı düşlemeyen sevgilimin cep telefonunu. Sevgilim o yıllarda yeni çıkış yapan rok sanatçısı Nev'e inanılmaz benziyordu. Nev'in küt saçlıydı. Seni de Nev'in aksine buğdaydı. Ünlü birine bu kadar benzeyen bir sevgilim olduğu için sevinsem mi üzülssem mi bilemiyordum. Tabi bu benzerliği ona asla açamıyordum. Zaten kendisi de ne zaman bi yere gittiğimizde Nev çalsa "off hadi gidelim buradan" diye başka bahanelerden mekânı terk ediyor, Nev'den ne zaman konu açılrsa bi şekilde konuyu değiştiriyordu. Sanırım o da bu benzerliğin farkındaydı. Tamam, ben de sivilceli, gözlüklü, Amerikan saçlı (evet dostlarım Amerikan saçlı. Unutmayın ki berber de solculuk, duyarlılık olmaz. Şu 29 yaşında bile "Nasil olsun" abi diye sorunca berber lafı uzatmadan, bütün siyasi kimliğimden arınarak "Amerikan" derim ...) bir çocuktum ama insanoğlu hiç bi zaman kendini bilmiyor. Klodya Şifir gibi sevgili istiyordum ve hâlâ istiyorum tipime bakmadan ama Nev'in de kıymetini bilirim...

Ev boştu. Annemler, amcamların yazlığına gitmişti. Ama kız arkadaşım da memleketine gitmişti. O yaz yine vuslata erememiştik. Bütün bi yaz gecelerim bi sürü kalın top sakallı adamla içki içerek geçiyordu. En verimli çağlarımda adam içinde kalmıştım. Boy boy top sakalı olan bi sürü arkadaşım vardı ve hepsi tartışmayı çok seviyordu. "Fildişi kulelerden, sırca köşklere ne zaman ineceksiniz de halkın arasına karışacaksınız Umutcuğum" sözleriyle elini sallayarak benimle tartışan bi dostun yerine, kız arkadaşımın olmayı, Sarıyer'de aile evinde kalmak yerine fildişi kuleme kız arkadaşımın gitmeyi tabii ki tercih ederdim. Sevgilim yurtta kalıyordu, ben ise ailemle... Gençlik vardı, ev vardı ama kız arkadaşım yoktu. Başka kız da yoktu. Zira oldum olası kızlara cevabi net sorular sorduğum, onların konuşmasına izin vermeyecek tek veya iki kelimeli sorular sorduğum için onlarla pek muhabbet edemiyordum. Soru cevap şeklinde, röportaj kıvamında bir muhabbet oluyor ve hemen bitiyordu. Soracak başka bişey bulamıyordum, belki sadece "nerelisin" sorusundan sonra "babam nereli baban. Baban nereliyse sen de oralısındır" diyordum o kadar. Sonrası uzun bi sessizlik ve yeni tanışılan kızın gitmesi... Beni bi tek sevgilim çekiyordu ve o da yoktu şimdi...

Ayak serçe parmağıma oturan kana baktım. Siyah tırnaklı insanlardan olacaktım sanırım yakın gelecekte. Elimdeki kesik artık kanamıyordu. Çorabımı giydim, sonra da pantolonumu. Uyuduğum tişörtü değiştirmeden üzerine, önünü iliklemediğim bir gömlek giyerek evden çıktım. Kavrurucu bir sıcak vardı. Buz mavis, dar kotuyla bayırdan yukarı çıkarken sigara içiyordum. Bu zorlu yürüyüşün sonunda kadim dostum Burak Saka'ya varacaktım. Gözlüklerim kırıldığı için önce başka birini o sandım. Tam adama doğru yönelirken gerçek Burak'ı gördüm. Yine her zamanki gibi buluşmaya erken gelmişti. Günün planı belliydi, Burak her şeyi ayarlamıştı. Burak'ın ortaokuldan sonra ticaret lisesine giden bi arkadaşıyla buluşacaktı. Belki de onun liseden, başka adam arkadaşları da bize katılabilirler. En az 8 erkeği içeri alabilen barlardan birine gidip bira içecektik. Arkadaşı işten çıkıp gelmişti. Mecidiyeköy'de bir muhasebecinin yanında çalışıyordu. İşten geldiği için takım elbiseliydi. Petrol yeşili takım elbiselerini yavruağız bir kravatla tamamlamıştı. Bol bol ortaokul anılarından bahsettiler. Daha önce ortaokuldan bu kadar çok anısı olan iki kişi hiç görmemiştik. Keyifli bir sohbet oluyordu, kız arkadaşımı özlüyordum. Sonra muhasebecinin, liseden üç arkadaşı da gecemize katıldı. Kız arkadaşımı daha çok özlüyordum. Bir rock bara bir takım elbiseli bile fazlayken, dört takım elbiseli gördü o gece Türk Hevi Metal camiası. Saat 2'ye yaklaştığında çok sarhoştum. Şu en verimli çağlarımda eve bir kadınla dönmem gerekirken, dört takım elbiseli genç muhasebeciyi ve bir PENTAGRAM tişörtü tipizi s.ktiğimizi eve atıyordum. Taksidedik ve muhasebecilerden biri siğiriz diyerek kucağıma oturmuydu. Evet, eve gitmeyi ben teklif etmiştim. "Abi gelin beni dinleyin. Bize gidelim. Mangalda kanat yaparız, rakı da alırsız" diye tutturana bendim ama kucağımdaki muhasebecinin kemikli g.tü dizime battıkça beni aydınlatmış, doğru yolu bulmamı sağlamıştı. Kafamı muhasebecinin sırtının arkasından çıkararak "Abi şimdi hatırladım. Evde mangal yok. Komşuya verdik, geçen hafta. Bir hafta oldu geri getirmedi mangalı ibne. Gidemeyiz eve... Gitemeyelim. Gitemeliyiz" dedim. Burak'ın ortaokul arkadaşları gülümsedi ve "merak etme bizim yazihanede, kömür de var, mangal da var, çıra da var. Şimdi gider alırız, Mecidiyeköy'e gidelim kaptan" dedi. "abi sen muhasebeci değil misin ne mangalı" diye telaşla sordum. "geçen hafta arkadaşlarla Belgrad ormanındaki Bentler'e gitmiştik pikniğe. Eve dönerken taşımaya üşenmiş, yazhaneye bırakmıştım. Anahtar var, alırsız hemen" dedi. Mecidiyeköy'de bir iş hanının önünde durduk. "Abi girmeyelim. Polis filan hırsız sanar" dedim. Muhasebeci "Umutcuğum ben buranın çalışanıyım kim bişey diyebilir. Kim diyecek abi. Kim diyecekk" diye itiraz etti. Köpek gibi sarhoştum. Kuruyan dudaklarını yalayarak, gözlerini kısarak konuşuyordu, evime gelmeye çok kararlıydı... Dış kapıyı açtı, içeri girdik. Tam bir işhanıydı. Girişte

bi çay ocağı ve bi anahtarıcı vardı. Asansör yoktu. Merdivenlerden çıktık. Bir diş deposu, bir terzi, bir ozaltıcı, bir avukat bürosu ve birçok ne olduğunu anlamadığım büro gördüm yukarı çıkarken. Sonunda geldik. Tam bir yazaneydi içerisi. Geniş bir masa, büyük deri bir koltuk, duvarda deri pano, iki demir dolap, raflar, çekmeceler, iki misafir koltuğu, misafir koltuklarının arasında cam bir sehpa ve sehpanın üzerinde dev bir kiltablası vardı. Masa çok büyüktü ve üzerinde bir bilgisayar, dolmakalemlik, sümen, mühür, ajanda ve çeşitli firmaların sektör içi dergileri vardı. Tam bir büroydu, tam bir yazhaneydi...

Mangalı aldık ve bizim eve gittik. Kanat filan yapamadan hepimiz sızmaya başladık. En son muhasebecinin tuş sesi açık cep telefonundan kız arkadaşımın "Sni çk öyledim dünyanın en güzel kızı. Sevimli Bebişin Umut :-)" bir arkin tel bu:-)" yazmaya çalışıyordu. Bu olaydan iki hafta sonra kız arkadaşım ve ailem hiçbir şeyden habersiz şehre geri döndü. Ben ise müzik serüvenimde rotayı İron Maiden'den Nick Cave'e çevirmiştim. Bu Avusturalya'lı dünyaca meşhur rock sanatçısının bir hayranı olmuştum. Ses sanatçılığının yanında şairliği ise ayrıca saygı duymamı sağlıyordu Nick'e. Kız arkadaşımın sürekli Nick Cave'i övüyordum, hiç baş başa kalamadığımız kafelerde, barlarda... Pek ilgilenmese de, kız arkadaşım olduğu için severmiş gibi yaptı. Nick'i anamızdan babamızdan daha çok sevelim istercesine övüp durduktan sonra, onun ne kadar ulvi bir insan olduğunu anlattım ve benim de Nick'e gönül vermemi sağlayan Nick'in o güzel özelliğini açıkladım sevgilime. "Nick Cave'in yazhanesi varmış aşkım" dedim. Tam emin olmadığım bir bilgiydi bu ama çok sevinmiş ve hemen sevmiştim Nick'i... Kendisi aynı zamanda yazar ve şair olduğu için yazılarını yazmak için bir yazhane tuttuğunu söylemişti bi arkadaşım. Diyaфона basıp çay ocağına "Nick Cave'e iki oralet, bir çay. Misafirim var, çabuk olun" diyen rock yıldızının kulu kölesi olurum ben be. Bir müddet de yazhane ve yazhane kültürünü sevgilime övdükten sonra soluğu kadim dostum Burak Saka'nın yanında aldım.

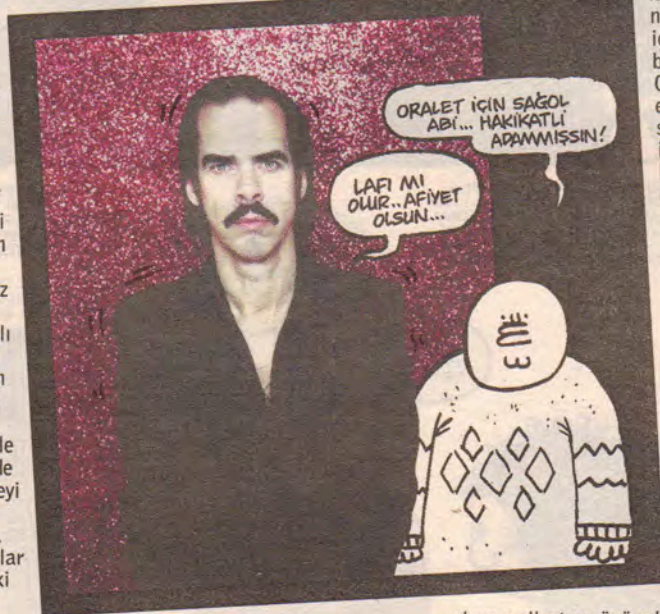
"oğlum saçmalama lan ben hayatta istemem" diye itiraz etti. "ulan nolcak ortaokuldan arkadaşın işte, hem benim de arkadaşım. Ama sen samimisin, sen iste. Versin hanın, yazhanenin anahtarını, sabah uyumadan çıkarız, kimse farketmez. Sağlıklı bir erkeğim lan sonuçta, benim de bi takım ihtiyaçlarım var" dedim. Uzun telefon trafiğinden sonra güç bela aldım hanın anahtarlarını ardından da kadınımla bir kafede buluştum. Bugün her zamanki gibi saat 10 buçuk gibi eve ve yurda dağılmayacaktık. Günün ilk işıklarına kadar beraber olacaktık. Saat 10 buçuğa kadar benimle Mecidiyeköy'deki yazhaneye gelmesi için yalvardım. "Umut saçmalama! Ben böyle bir gece tasarlamıyordum. Şu an bana, bilmem ne muamelesi yaptığının sanırım farkındasındır" diyip ağılamaya başladı. "Ya canım ben sana bişey yapalım demiyordum ki. İlişkimize bi takım sorunlar var biliyorsun, ben sana "gel bu konuyu büromda konuşalım" diyordum. Başka bişey mi yapalım diyordum. Hem Nick Cave'in de varmış, o çağırır gidersin" dedim.

Elimizde bir torba dolusu bira ile handan içeri girdik, yazhaneye çıktık. Sabahtan beri surat yapıyordum. Ben dev deri koltuğa oturmuyordum, o ise karşımdaki misafir koltuğundaydı. Sessizce bira içiyorduk. Ortamı elimden geldiğince neşelendirmeye çalışıyordum. Bilgisayarı açtım. İnternet yoktu, içinde ofis programları, muhasebe programı, bir Rafet el roman, bir Castin Timbirleyk mp3'ü ve muhasebecinin Selami Şahin'le Olıyım alışveriş merkezinde çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Gördüğüm en boş bilgisayardı. Rafet el roman'ı açıp küçük hoparlörlerden sesi odaya verdim, gergin ortamı neşelendirsin diye. Kız arkadaşım ise sigara içip boş gözlerle elindeki bir inşaat şirketinin dozer kataloguna boş gözlerle bakıyordu. "şu hayatta neler oluyor" diye eşlik ettim şarkıya. Yerimden kalkarak, parçanın "eğer insan seviyorsa/sen de kalbinde yer aç sevgiye / sokaklarda asılı afişler / reklamlar konserler geceler / kasap önünde dilenen kediler /berberde konu yine ekonomi" kısmında kız arkadaşımın boynuna öpücükler kondurdum. Ağılamaya başladı. "canım ne olur şu güzel geceyi mahvetme" diye azarladıktan sonra. Karşısında bira içerek dans etmeye başladım. Çiftleşme mevsimindeki bir tropik kuş gibi dans edip sakıyarak, eşimi aşka davet ediyordum resmen. Büro dar olduğu için küçük adımlarla dans etmem, dansımı oldukça erotik kılıyordum. "off yaa burası çok sıcak oldu" diyip tişörtümü çıkardım. Göğsüme bir damla, göğüsten yalamalık bira dökerek, damla göbeğime doğru kıvrılarak süzülürken "gençler spor maç kavgasında /şampiyon kartal, cimbom, fener..." diye şarkımı söylüyordum. Karşısına oturup aramızdaki cam sehpa ya rağmen kolunu filan elledim. "Umut sakın dokunma bana" diye haykırdı. Nev gibi sevgilim. "Gelene git, gidene kal demem" dercesine umursamaz biçimde dans ederek yerime, masadaki dev patron koltuğuna tekrar oturdum. Şu odada bir tek Selami Şahin bana güler yüz gösteriyordu. Castin çalınca

duygusallaştım, önümdeki cam masanın altına dizilmiş, kartvizitlere ve eski paralara baktım. "aşkım bak zamanında ismet İnönü'lü paralar varmış hiç görmemiştik" dedim ses çıkarmadı. Mühürleri, kaşeleri inceledim. Bir kaşeyi koluma basıp yazıp yazmadığını kontrol ettim. Yazıyordu. Bembeyaz kolumdaki vergi numarası yazan damga ile, bu yazhaneye ait, sevmek isteyen bir evraktan farkım yoktu. Kaşeyi gösterme bahanesi ile ten temasına girmek için tekrar saldırdım. Beni itip, "midem çok kötü, sanırım kusucam" diyip odadan çıktı. Ardından koşup belinden yakaladım, öpmeye başladım. "Umut lütfen bırak beni" diye ağılayınca hanın iki kat aşağıdaki ortak tuvaletinin anahtarını verdim. "Kapıyı tekrar kitlemeyi unutma. Yabancı biri girip sığmasın" dedim. Tuvalet konusunda han çalışanlarının aşırı hassas olduğunu biliyordum. Onun gelmesini beklerken dansıma devam ettim. Olacak gibi hissediyordum, vuslata erecektim bu gece, tamamen soyundum. Birden odadaki çay ocağıyla bağlantılı diyaфон çaldı. Arayan sevgilimdi. "Umut ben gidiyorum" dedi. "ya nereye gidiyorsun, saçmalama çıkılmaz bu saatte" diye itiraz ettim. "gidiyorum, bi daha görüşmeyelim, tiksindim ben senden" diye diretti. Sarhoş, sinirli bir kız kadar bir erkeğin başına bela açabilen bişey yoktur. "ya tamam görüşmeyelim ama bu gece dur burda. Dışarı çıkmak tekin olmayabilir" dedim, diretti. "Şu iletişim çağında diyaфонla kavgaya eden ilk çift bizdik. "dur ayrılma bi yere. Geliyorum, konuşalım konuyu" diyerek diyaфонu suratına kapatıp, ayağıma ayakakabılarımı giyerek çırılçıplak aşağıya indim. Beni görünce kendini sokağa attı. Kapıdan kafamı çıkararak, sokağa baktım. İlerde yere oturmaya ağılıyordu. "Tamam, canım, yine senin istediğin olsun. ben şimdi yukarı çıkıp giniyicem. Sen de gel lütfen, biraz konuşalım sonra çıkıp gideriz." dedim. "Gelmeycem" dedi. "Gel, yoksa yemin ediyorum biter, yüzüne bakmam" diyip yukarı çıktım.

Geldiğinde giyinmişim, sinirli bi şekilde mayın tarlası oynuyordum. "Çantamı almaya geldim" dedi. Tam çantaya uzandığı anda kolundan yakaladım. "aşkım noolur aşkım" diye öpmeye başladım. Altımı giyinmediği fark etti, ayağa kalkınca. Dur durak bilmiyordum. Hâlden anlamaz bir arsızdım ben. Sehpadaki dev kül tablasını kaldırıp kafama vurmaya çalıştı. Sanırım gerçekten istemiyordu. Böyle naz filan olmazdı. Pencerenin kenarındaki kaloriferin oradaki pantolonumu giymek için eğildim. Kalkarken belime açık bıraktığım pencerenin kenarı çakıldı. "Ahhh" diye bağırp öylece kalkar vaziyette, g.t baş açık kalakaldım. Sanki fındık gibi kaslı g.tümü sergiliyormuşum gibi bi durum oldu ama canımın acısından kaskatı kalmıştım. Acı bütün vücuduma yayılıyordu. Uzaktan beni izledi. Gün aydınlanıyordu. Biraz oturdum, tuvalete gidip, sıçtım. Suyu kesik olan tuvalette kesik pet şişeyle bidondan su alıp elimi yüzümü yıkadım. Yanına geldim. Giyindim. "Biliyor musun tuvalette ağladım" dedim. İlgilenmedi. Bira kutularını toplayıp, tuvaleti kilitlediğimizi kontrol ettikten sonra handan ayrıldık. Hiç konuşmadan sıcak Mecidiyeköy sokaklarından yürüyerek eve ve yurda doğru yola çıktık.

Güneş her yeri aydınlatmaya başlamıştı, çok sıcak bir yaz günü olacağı belliydi. Leş gibi, yapış yapış, uykusuz ve açtım. Başım ve belim çok ağrıyordu. "saçlarım hep sigara kokmuş" dedi kendi saçını koklayarak. Bişey demedim. Ağızım susuzluktan kupkuru, bir güne daha başlıyordum. Bi sigara yaktım.

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

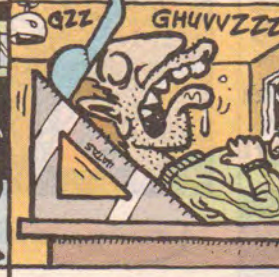
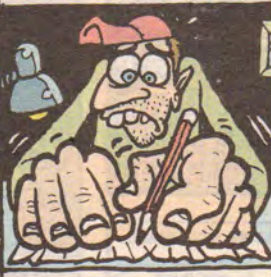
Dedem sekseninden sonra azdı... Bizim g.tz yazmasından korkup şişme nine aldım hemen.

Gegen farkettim, bende sarı el yok bebek, bayas amele eli var, Kağıdı göremiyorum, düşün.

Dergide yastık olarak kullandığımız bez ördek şırta kâdem bastı bebek... Kesin çaldılar...

Sensizlikte notalara sığdım... Taksitle saza girdim, her geze bozduk eğirdim bebek...

Dedemin huysuzluğu gâzındanmış bebek. Gazını bi alıyorum, şak diye keşio homurdanmayı.

Esnaflar gibi her sabah dokuzda masa başı yaptım. Toz kalkmasın diye masamın önünü suladım...

Trafik polisi ve jilet almayı unuttumca, yangın söndürücü köpüğü ve gretularla traf oldu...

Akvaryumda balık izler gibi bakar oldum dedemin dışlarına bebek. Bayas dinlendirici...

Sadece sırtımı kesile- nin istedim ama komple yikadım dedem beni; gıkımı çıkaramadım.

Dedemin unutkanlığı baş- nada buluştu... Kalemtraş dergide unutup duruyorum... Ver elini rende...

Hasta dedemin yerine emekli masasını almaya gittim. Sırada emek uru seyrederek vakit geçirdim.

İş yetistiren çok pis cırcır oldum bebek... Masayı tuvalete taşımak zorunda kaldım...

Sokakta ödev yapıp dilenen çocuklar gibi kaldırımda çizdim. Paraya para demedim.

Topuk nasırlarım için mısır çarşısından ponza taşı almıştım, onu da dergide unutmuşum.

Kedimin eşofman kapı- rumu hamak beklemesi değil, hortlaması hasta etti beni bebek...

Dedeme şişme nine aldığım pişman oldum bebek, her tıfı iyice dinden imandan çıkardık...

ZIRAAT BANKAS

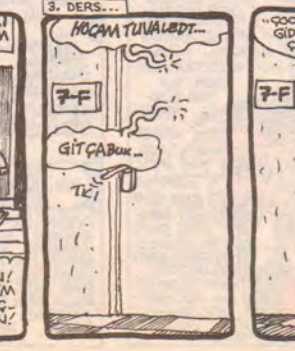
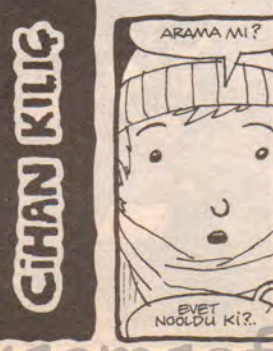
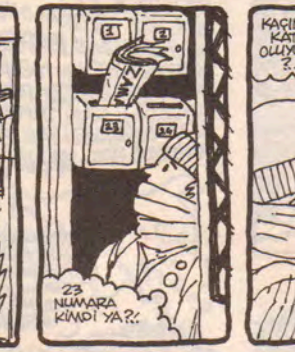
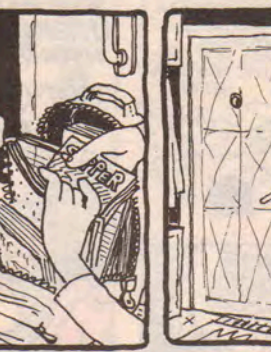
FORZA! KORG!

GHZZ! GHZZ!

GHZZ! GHZZ!

GHZZ! GHZZ!

HEYHOO! CAMİYİ TATIL ETTİLER

CIHAN KILIÇ

ARAMA MI?

OGUM YÜRÜSENE HAYVAN OĞ- LUM...

RAAANGAAA! -Mİ DERSLER! -SAOL...

RAAANGAAA! -Mİ DERSLER! -SAOL...

RAAANGAAA! -Mİ DERSLER! -SAOL...

RAAANGAAA! -Mİ DERSLER! -SAOL...

AKŞAMSEFASI

AKŞAMSEFASI

AKŞAMSEFASI

AKŞAMSEFASI

AKŞAMSEFASI

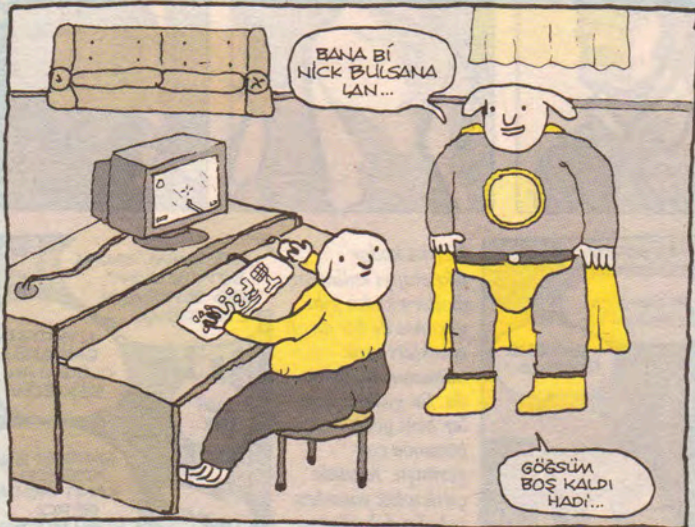
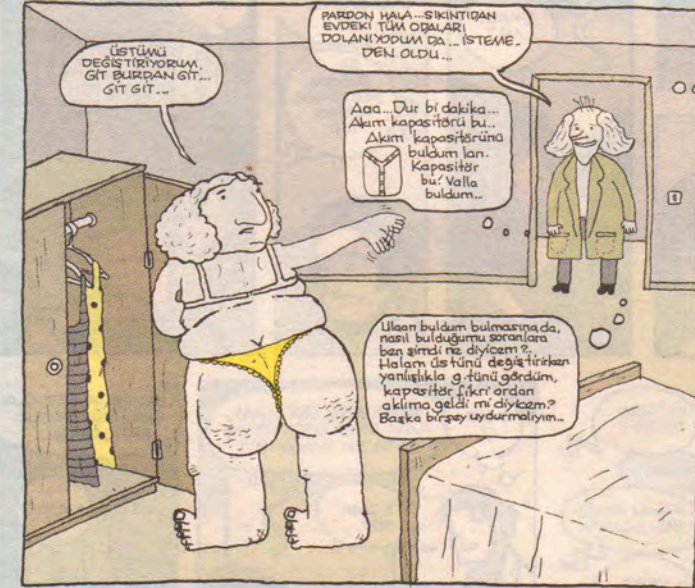
AKŞAMSEFASI

İsmi göremedik.

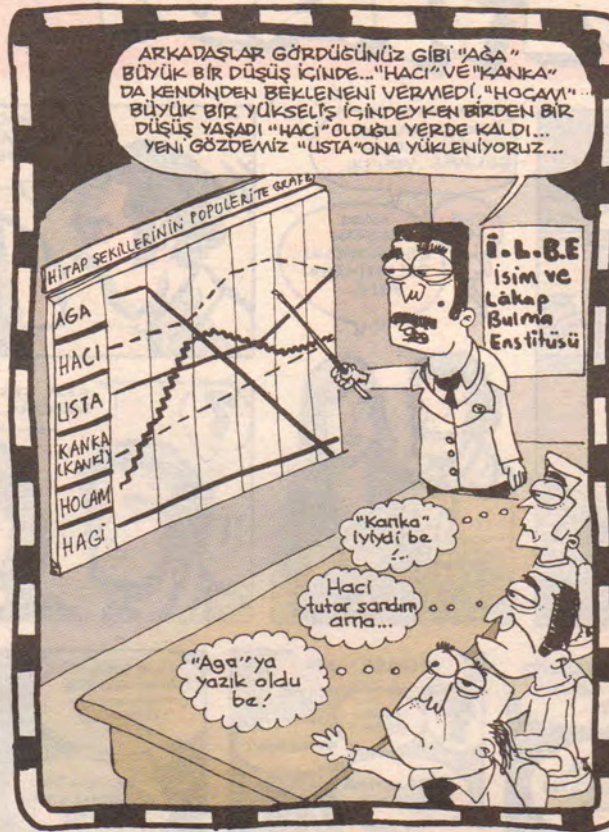

Anıl DUMAN

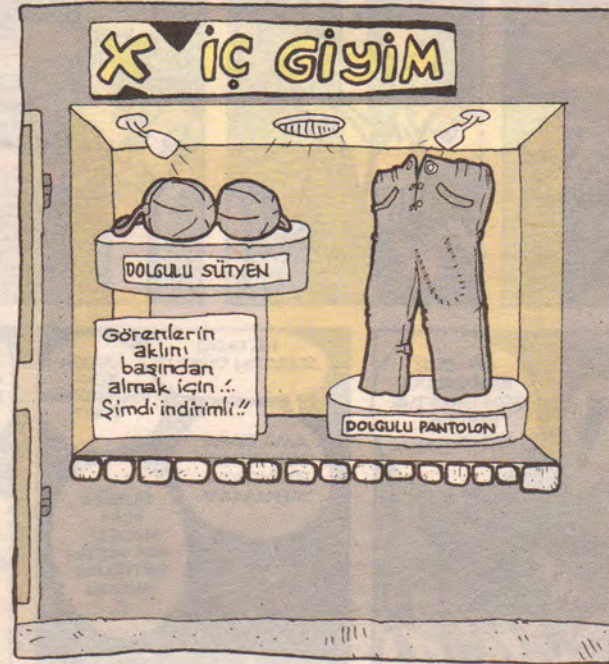

gelen kutusu

Hakan KURTAŞ

İsmi göremedik - 2

İsmi göremedik - 3

Çarpışma
İpek & Burak

ÇIKTI!

BÜTÜN
KİTAPÇILARDA6. BASKI
TÜM
KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ

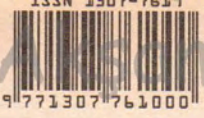
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 01 Nisan 2009 | Sayı: 083
Haftalık Yayın Süreli YayıncıYAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOYGRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

08 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/15 No: 084
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Obama geldi, herkes hastası oldu...

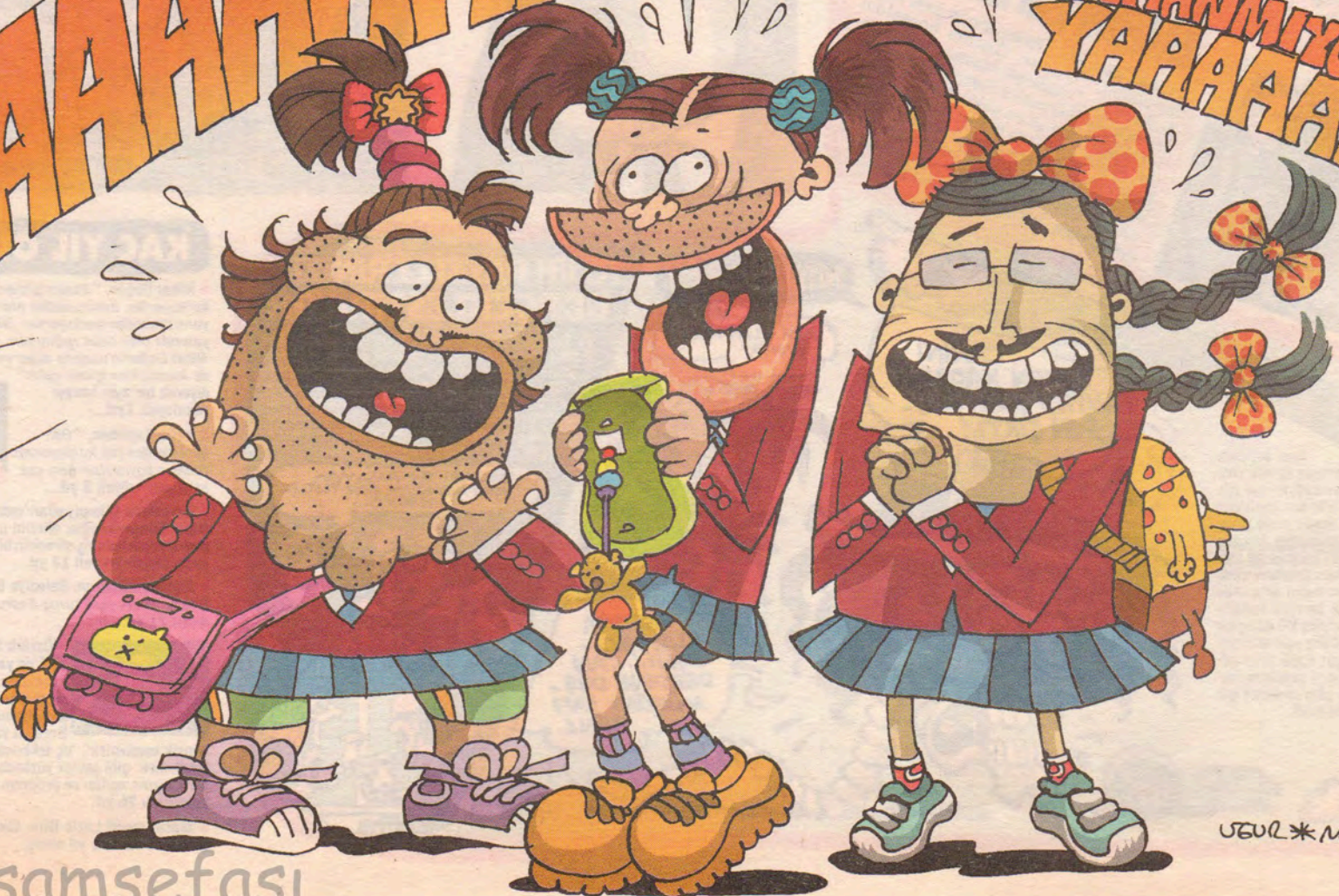

ŞİMDİ
SİKİ DURUN!..

**BANA TELEFON
NUMARASINI VERDİİİ!**

NEEEEE
AAAAA AAAAAA AAAAAA AAAAAA

İNANMIYORUM
YAAAAAAA

UGUR * MEMO -

Akşamsefası

SIRF BUNUN İÇİN

KEMER'İN YENİ BELEDİYE BAŞKANI MHP'Lİ MUSTAFA GÜL, KEMER MEYDANINDAKİ "AŞK YAĞMURU HEYKELİ" Nİ KALDIRTI. KENDİSİ, BUNDAN 2 YIL ÖNCE HEYKELİN KALDIRILMASI TALEBİYLE KAYMAKAMLIĞA BAŞVURMUŞ AMA HEYKELİ KALDIRTIRMAI BAŞARAMAMIŞTI. 2 YILDIR 'HEYKEL SANCISI' YLA YAŞAYAN MUSTAFA GÜL, BELEDİYE BAŞKANI SEÇİLİR SEÇİLMEZ, İLK İCRAAT OLARAK HEYKELİ KALDIRTIRAK EN BÜYÜK HAYALİNİ GERÇEKLEŞTİRDİ.

BAŞKAN OLDUM

GÖK ÇIKINTILI GÖTLERİ VAR, BU HEYKELİ SÖKEREK TÜM DÜZ GÖTLÜLERİN İNTİKAMINI ALICAM...

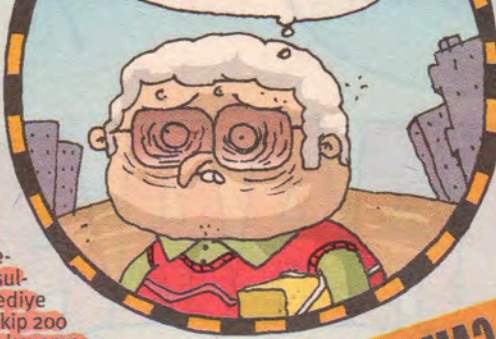
1, 2, 3 SON!

1983 seçimlerin de yüzde 45 oy alan ANAP'ın yerel seçimlerde Konya'dan 3 oy çıktı... Tekrar edelim: 3...

AŞAĞIDAKİ DERSENEDE YAŞANAN ANLAM KAYMASINI BULUNUZ...

Üsküdar FEM Dershanesi, öğrencilerine nisan ayı programını dağıttı. Öğrencilere dağıtılan yoğun çalışma programı şöyle: "100 salavat çekeceğim", "100 salavat çekip bir sünnet uygulayacağım", "Her işime özellikle besmele ile başlamaya dikkat edeceğim", "Anne-babama veya evimize Resulallah'ı hatırlatacak bir hediye alacağım", "100 salavat çekip 200 soru çözüp hayırlı bir yer kazanmamız için dua edeceğim", "Ailemle 1000 salavat çekeceğim", "Kusluk vakti vazifesi eda edip tüm arkadaşlarım ve ailem için dua edeceğim"...

HERSİ İYİ GÜZEL DE KUSLUK VAKTİ KAKKMAK YAKTI BENİ. İKİ GÜNDE BEYAZLADI KUZZUN SIYAHİ SAÇLARIM...

HABERİN VAR MI OBAMA?

Mustafa Topaloğlu, Obama için bir şarkı yazdı. Topaloğlu, "Obama Obama hoşgeldin Başkanlığa..." sözleriyle başlayan şarkısının klibinde eliyle bir patriot fişesini durduruyor. Topaloğlu'nun aslanı ölemin kralıdır. Fakat de "Afrika'nın aslanı Obama Türküsü" parlatı. Fakat başlayan bir Obama Türküsü parlatı. Fakat ne yazık ki Kenya'ya özgü bir etek giyerek çektiği klibiyle Topaloğlu'nun patriot performansı yanında biraz tırt kaldı...

Stop these tears

Mic-hael Jackson, temmuz ayında Londra'da vereceği konser için organizatörlerden içerisinde "panterler, yılanlar, tropik kuşlar ve maymunlar bulunan orman şeklinde bir sahne" hazırlanmasını istedi. Bu ormanın ortasında Masai Savaşçısı kostümleri giymiş 100 dansçının kendisine eşlik etmesini de şart koştu. Ve en güzeli, bazı şarkılarını üzerine çıkıp söylemek için bir fil istedi...

CANINI SEVEN KAÇSIN! PANTER KONTROL-DEN ÇIKTI!...

NİTELİKSİZ BİLGİ

ABİ KLAVYECİ KAYIP!

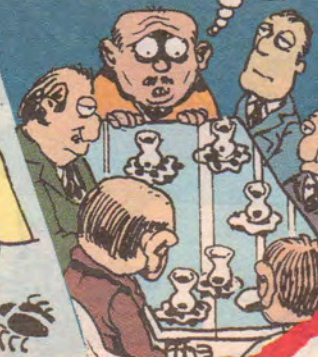

SKERİM KLAVYECİ-SİNİ... CAN DİRDİNE DÜŞ-MÜŞÜM LAN BEN!

RTÜK HAYALLERİNİZİ GERÇEKLEŞTİRİYOR

144 milyon TL'lik bütçesi olan RTÜK'ün saymanlığına Ankara Otobüs terminali mesicinin eski imamı Adem Çobaner getirildi. TV yayınlarını izleyip değerlendiren dairenin başkan yardımcılıklarına da bir sağlık memuru ile kapatılan Refah Partisi yöneticisinin oğlu getirildi. Ve son olarak, Türkiye Gübre Sanayii'nde garsonken RTÜK'e beklilik olarak geçen Alaettin Kutlu da müdür oldu...

BOSLARI TOPLAMAMAK İÇİN KENDİNİ ZOR TUTUYORUM...

FIRAT BUDACI

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, baroları suçlayarak, "Yayınladıkları bildirimlerde zerre kadar hukuk görmüyorum, ağzına kadar ideoloji görüyorum" dedi.

DUA ET YANINDA BAYAN VAR, YOKSA BEN BİLİRDİM SANA NAPIÇAMI!..

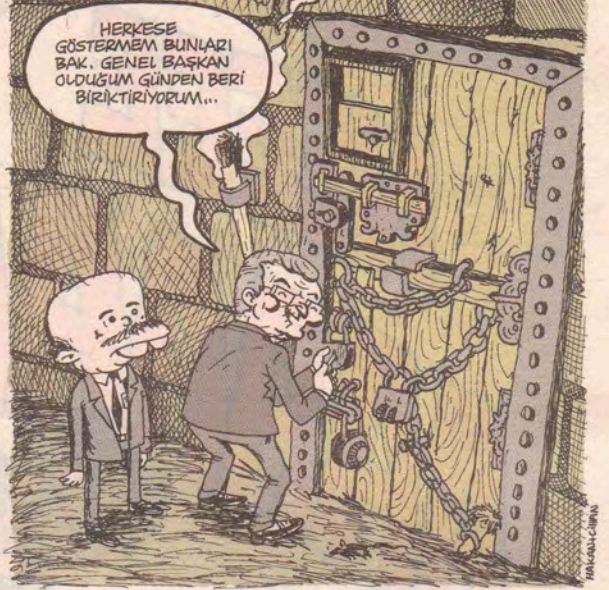

Hükümet IMF ile anlaşmak üzere...

IMF'YE HOŞGELDİNİZ... KREDİ BAŞVURULARINIZ İÇİN BİRE... MÜŞTERİ TEMSİLCİSİYLE GÖRÜŞMEK İÇİN İKİYE... ÜMÜĞÜ-NÜZLİ SIKTIRMAK İÇİN ÜÇE BASINIZ...

Deniz Baykal, Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanlığı'na yakıştırılması üzerine, "Sizin görmediğiniz daha ne Kemal beyler var bu partide" dedi.

HERKESE GÖSTERMEM BUNLARI BAK. GENEL BAŞKAN OLUŞUM GÜNDEN BERİ BİRKİTİRİYORUM...

KAÇ YIL OLDU?

● Nihat Doğan, "Benim gözlerimdeki ışıktan korkuyorlar, benim sizden aldığım ışığı yansıtmamdan korkuyorlar. Nihat Doğan'ın yanında olan onun ışığını alır. Her kim ki Nihat Doğan'ın uzağına düşer vallahı de billahi de karanlıklar içinde kalır." diyerek bir ayet havası yakalayalı 1 yıl...

● Yeliz Yeşilmen, "Ben böceklerden çok korkuyorum. Onların boynuzları beni çok etkiliyor." diyeti 3 yıl...

● Barcelona Olimpiyatları'nda haltercimiz Hafız Süleymanoğlu, ellerini uzun uzun pudralarken kaldırış süresinin bittiğini belirten uyarı sesleriyle irkileli 17 yıl...

● Zamanın Bodrum Belediye Başkanı Cevat Bilkic, "Artık yerli turist Bodrum'a gelmesin" diyeti 21 yıl...

● Öztürk Serengil, TRT'de yayınlanan "Curcuna 83" adlı programında, Avrupa şampiyonu güreşçi Salih Bora'ya yaptırdığı 'emzik emdirmek', 'üç tekerlekli bisiklete bindirmek' gibi şovlar yüzünden hakkında soruşturma açıldı ve program yayından kaldırıldı 26 yıl...

● Macar mucit Lazlo Biro, tükenmez kalem icat edeli tam 71 yıl olmuş.

Beyoğlu'nda polisle kavga eden bir kişiyi arayan ekipler, bir eve baskın düzenleyerek olayla ilgisi olmayan Hakim Adlıg'ı öldüresiye dövdü.

ANAA, NAAPICAZ LAN? ARADIGIMIZ ADAM BU DEĞİLMİŞ..

İKİ SAAT DAHA ÜZERİNDE ÇALIŞIRSAK, ARADIĞIMIZ ADAM YAPARIZ BİZ BUNU...

Polis, 'dur ihtarına uymadığı' gerekçesiyle bir kişiyi daha öldürdü.

OBAMA TÜRKİYE'DEYDİ.

İsrail ordusu, Gazze'de sivillere karşı yapılan saldırıların söylenti olduğu gerekçesiyle soruşturmayı kapattı.

ÇOK GİZLİ!

Obama'nın Türkiye Notları

- Dinamik bir toplum... Herkes her an alkış halinde...
- İki din öne çıkmış: Bi Müslümanlık, bi de Ergenekon
- Abdullah Gül, gördüğüm en iyi İngilizce konuşan bıyıklı...
- Devlet Bahçeli'nin de adını beğendim...
- Huzurlu insanlar... Ayna görmeyen, kriz bilmeyen var...
- Recep Tayyip Erdoğan'ın bıyıkları da İngilizcesi gibi zayıf...
- Anıtkabir özel defteri, dikkat ettim, simültane çeviri yapıyor...
- Kolbastıdan korktum...

V.Ö.

Gebze Farabi Devlet Hastanesi'nde hasta yakınları iki kadın doktoru dövdü.

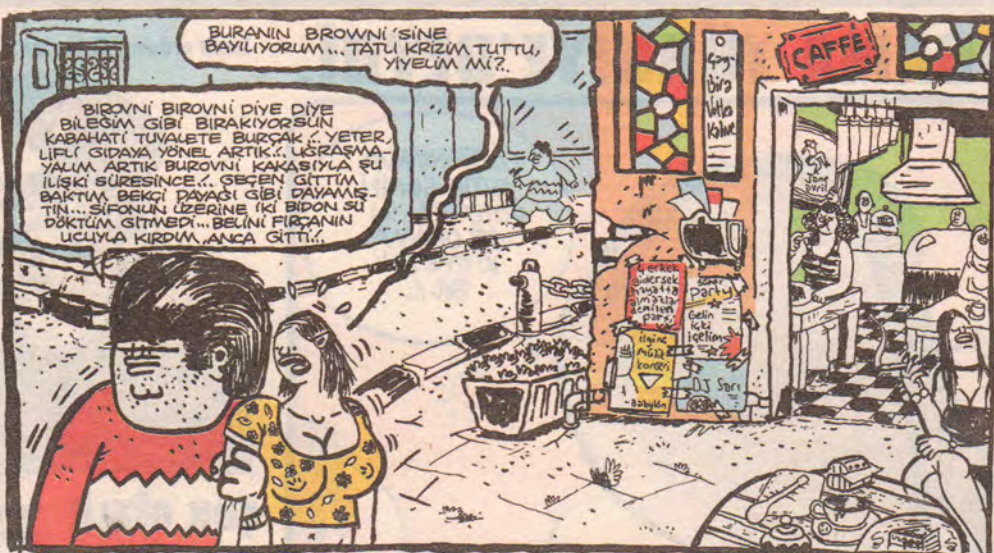
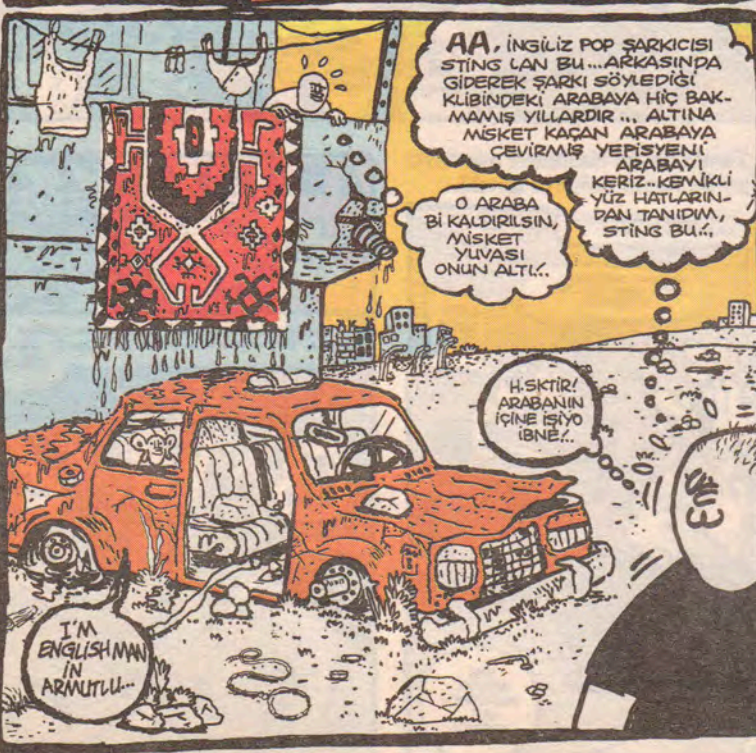
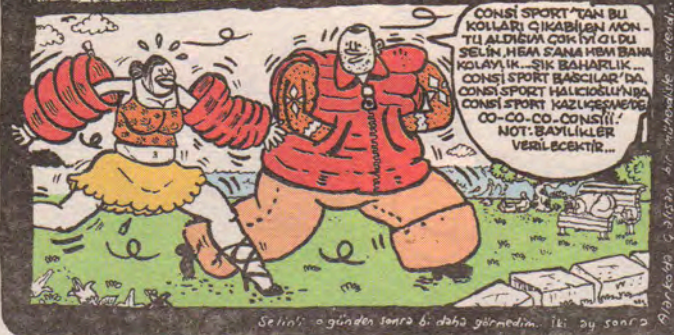
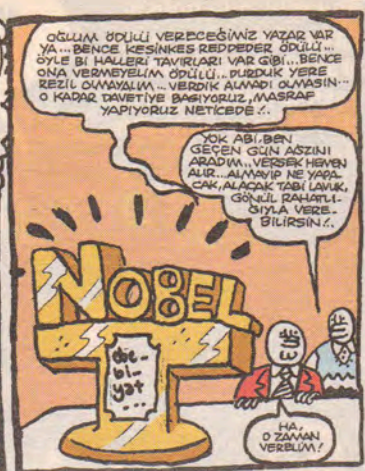
ADAMLAR

ANTI KLİŞE TIMİ

çüstün.

■ Zonguldak yörenizin adı biliyorsunuz Güldag'dan geliyor. Ecnabiler, kömür çıkartmak için geldiğinde Zone Güldag demişler, Güldag bölgesine, isim oradan kalmış. Ama konu o değil. Bazen düşünüyorum, bölgeden çıkan şey kömürdür, karbondur. Ya elmas olsaydı diye düşünüp heyecanlanıyorum ama sonra aklıma dank ediyor, elmas çıkan yerlerde, oralar hep köle oluyor. O zaman yer altı zenginliklerimizin olmaması sevindiriyor beni işte. Fakir hayduttan korkmazmış derler ya, o hesap. (Bu arada Fakir hayduttan korkmazmış diye bir söz var mı yok mu bilmiyorum ama bana sanki olması gerek gibi geliyor. Varsa haber verin, yoksa da bundan sonra olsun derim.)

■ Hafta sonu bir şekilde denk geldi, Efes antik kentine uğradık. TOKİ yetkilileri de arada bir fırsat bulur da bu antik kenti ziyaret ederlerse fena olmaz diyorum. Tasarım muazzam. Yalnız sütun içinde kaldık tabii, her yer sütun. "O kadar sütun yapmışlar, bir çatı koymayı akıl edememiş mi bunlar, hiç olmadı bir ondülün attırsalar mı?" diye rehberimize sordum cevap vermediği gibi bir daha benimle konuşmadı. Buradan muhterem ve merhum Efeslilere sesleniyorum: başınızda vaktiyle TOKİ olmadığı için çok şanslıymışsınız arkadaşlar. Sizi bir kentsel dönüştürürlerdi, içiniz dışınıza çıkardı. Yurt gezisinden dönen Yavuz Donat edasıyla politik mesajımı da verdiğime göre devam edebiliriz sanırım.

■ Hafıza kaybını anlamakta güçlük çekiyorum doğrusu. Çaresiz kalan senaristlerin son sığınaklarından olan hafıza kaybında aklımın almadığı bir şey var. Hafıza silindi. Her şeyi unuttun. Ama maşallah bülül gibi şakıyorsun? Nasıl olacak bu işler? Adın ne? Bilmiyorum, Nerede oturuyorsun? Bilmiyorum, Bana 100 lira borcun vardı? Hatırlıyorum. E. çişin geldiğinde tualete gitmesini unutmamışsın,

öznesi yüklemi yerinde cümle kurmasını da unutmamışsın, "Abi al, hafızanı kaybetmeden önce senden bi 100 lira almıştım" diye para versem onu da alacak gibi duruyorsun. Bana kalırsa uzmanlar bu işi etrafıca bir tartıssın. Bence hafıza kaybı diye bir olayın ardında büyük bir evrensel kompo yatıyor olabilir. Olmaya da bilir tabii, şimdi iddialı konuşmayayım keriz gibi, yarın öbür gün araştırıldığında, kompo olmadığı ortaya çıktığında şerefsiz gibi müfteri durumuna düşmeyeyim.

■ Neden Türkiye'de doğru dürüst siyasetçi çıkmıyor diye yakınarlara bir cevapım var. Yıllıklar yüzünden efendim, yıllıklar yüzünden. Şimdi bu yıllık hadisesini kimse bize tam manasıyla anlatmadığı için, ilkokuldan, ortaokuldan, liseden falan mezun olurken birbirimize öyle şeyler yazmışız çizmişiz ki, her birimiz geleceğimize oynamışız resmen. Yarın öbür gün birimiz başbakan olsa, gazeteciler gidip o yıllığı bulup çıkaracak, haber yapacak: "72. Hükümetimizin Başbakanı Deniz Kırca'ya okulda arkadaşları Kuntiz Deniz diyormuş. Kırca'nın yıllığına yazılanlara göre her ders kopya çekerek geçmiş ve kafası da matematiğe hiç basmıyormuş." Ne olacak? Durduk yere yarıca adam. Zaten işin aslı, politikaya girmeyi bir an için bile aklından geçiren adam, ortaokul yıllığından lakabının "şarapçı kumarbaz" olduğunu aklına getirince vazgeçiyor diye düşünüyorum. Zaten bu siyasetçi tayfasının yıllık yazılarına bakın, hepsinde "Arkadaşımız ileride büyük bir siyasetçi olacak." Gibilerinden, sınıfın en sevilmeyen, en tırt adamına yazılan zoraki yazılar var. Yani bu demek oluyor ki, lise sıralarında doğru dürüst arkadaş bile olmayan adamlar gönül rahatlığıyla siyasi kariyer yapıyorlar. Bakın buradan söylüyorum, şu yıllık hadisesini ya kaldırın ya da bir düzenleme yapın, sadece fotoğraflar olsun, hele ki mizah sayfası adında yapılan komiklikler hiç olmasın. Mesut Yılmaz başbakan olduysa, lise yıllığının arka sayfalarında uzun şek oynarken çekilmiş fotoğrafı olmadığı için oldu, Deniz Baykal'dan başka genel başkan bulunamıyorsa diğerlerinin hepsinin lise yıllıklarında kah tuvalette işerken, kah birbirleriyle boğuşurken fotoğrafları var diye bulunamıyor. O kadar da iddialı konuşuyorum, büyük riske giriyorum ama hadi bakalım.

■ Şemsiye bir tek yağmur yağdığında düz, bir de Manisa Mesir şenliklerinde mesir macunu toplamak için ters açılan bir nesne. Artık tabii, çakmak gibi oldu. Kullan at. Tek kullanımlık şemsiyeler satıyorlar her yağmur yağdığında, takriben 4 saat dayanıyor sonra

artık nasıl üretiliyorsa kullanılmaz hale geliyor. Fabrika elinden gelse, şemsiyenin uçarak kendisine geri dönenini yapacak.

■ 150 yıl önce falan; insanlar günde 16 saat çalışırken, bazı abiler çıkıp "bu çok, en fazla çalışma, 8 saat çalışalım, 8 saat uyuyalım ve bırakın da kalan 8 saatte ne istersek onu yapalım" demişler. Biz bunu Umur'ta düşündük taşındık ve şu anda 4 saat çalışma teklifini ortaya atıyoruz. Bugün teknoloji, yönetime, vesaire sayesinde 4 saat çalışarak eskiden 8 saat çalıştığımızdan da çok verimli oluyoruz. O halde bilimin, teknolojinin, tekniğin, ilerlemenin ne faydasını görüyoruz sorarım size? Öyle plazma televizyon yapıp bir de üstüne paramızı almakla, BluRay üretilen bir de üstüne film satmakla teknoloji paylaşmıyoruz.

Madem ki biz insanlar olarak size artık 8 saat çalışırken kazandırdığımızın iki hatta üç katını kazandırıyoruz ya tüm dünyadaki maaşlara üç kat zam yapılınsın ya da günlük çalışma saati maksimum 4 saat olsun. Günde iki vardiya kardeş kardeş çalışalım. İsteyen sabahçı olsun isteyen öğlenci. Dileyen bir sene sabahçı bir sene öğlenci olsun. Üretim düşmeyecek, bilakis çalışan sayısı en az ikiye katlanacak, işsizlik falan da ortadan kalkacak. Misal bir şirket, ben burada bilanço raporlarından okuyorum, karını bir yılda %50 artırmış, ama işçilere verdiği para %5 artmış. Bu bile yetmemiş, buncacık zammı bile arıza yapıp "Mısır'a taşınır fabrikayı haal!" diye tehditler savuruyor.

Teknoloji hep bu kışaklara yarıyor, onların karlarını artırıyor, bize de yine aynı heriflerin fabrikalarından ipod alıp sevinmek düşüyor. Hayır şu çok net değil mi yahu? Eskiden biz 8 saat çalışırken 100 lira kazanıyorduk, şimdi 1000 lira kazanıyoruz, hala o 100 liranın peşindesin. Tamam, sen de artır karını ama biraz da biz ölelim yahu! Adım gibi eminim ki, yarın hemen bütün dünyada günde en fazla 4 saat çalışma kanunu çıksa, veya günde sekiz saat ama sadece üç gün; ve herkes şimdi aldığı iki katı para alsın, bu adamlar yine gayet güzel karlar elde edecekler. Ne işsizlik kalacak ne bir şey. Gerçi o adamlar yine allem eder, kulem eder o paraları geri almasını bilirler bizden ya, ayrı mesele; hiç olmazsa sahilde dolaşmaya vaktimiz olur diyorum.

Ender Yıldızhan'dan bir son dakika haberi: "4 Saat Çalışma Hareketi" diye bir şey varmış zaten, keriz gibi kendi fikrimiz sanıp sevinmişiz.

+4 SAAT YETER

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

MELABA SEVGİLİ OKURLAR... İNDEM ÇOK KAZINDI, MÜSADE-NİZLE EVELLA Şİ HANBIRGERDEN Bİ KORNA İŞRAYIM...

EARMMA

HAŞEK TIR!

AL İSTE, YİNE LİSTİME YEMEK DOKTUM...

ÜZERİMİZDE YEMEK DOK-TÜŞÜMİZDE LEKE KALMA-NASI İÇİN BAZI PUŞ NOK-TALARI VAR DEVİL Mİ SEVGİLİ OKURLAR...

HEMEN TUZ DÖKMEK, LİNON SIKMAK, YOK EFEN-DİM NEPT SÜRMEK FİLAN...

BUNLARIN HEP SİNİ UNUTUN!

GERÇEK LEKE ÇIKAR-MA PUŞ NOKTASI BENDE...

BENİM LEKE ÇIKARMA FORMÜLÜMÜ ANLAYABİLİYORSUN İÇİN EVELLA NASIL TAD ALDIĞIMIZI TEKRARLADAN BİR İNCELEYELİM...

AŞIYINIZA SOKTUĞUĞUZ YİYE-CEKLER DİLER TARAFINDAN EZİLİP, PARÇALANIYOR...

PARÇALANAN BESİN-LER TÜ-KURUK-TE ÇÖ-ZÜLÜ-YOR...

DİLDEKİ HÜCRELER TÜKÜRÜKTE ÇÖZÜLEN BESİNİN MOLEKÜLLERİNİ AĞSILYORLAR. BUNA TAD DİYORUZ...

BÜTÜN YEDİKLERİNİZİN TADINI ALA-BİLDİĞİMİZDE GÖRE HEP SİNİ TÜKÜRÜK-TE ÇÖZÜNEBİLİYOR DEMEKTİR...

YANI İSTER YAŞ OLSUN İSTER Çİ-Çİ-KOLATA, İSTER VİNE SÜLÜ İS-TERSE KEÇİÇAP, TÜKÜRÜK HEP SİNİ ÇÖZER...

SUCK SUGERRK

KUNAR BOL-ÇANA TÜKÜ-RÜKLEYP İSLAK EMİK LEKEK

SUCK CRK

TAD KAL-MAYINCA-YA KATAR EMİK LEKEK...

ŞU HALDE ÜZERİMİZDE YİYE-CEKLER DOKTUKUĞUZDA TEK YAPMANIZ GEREKEN SEY, LEKELENEN GİYİŞİ BÖL-GEZİNİ USUL USUL ENİKLE-MEKTİR...

VE İSTE TERTE-MİZ!

I FUCK MYSELF

BU YÖNTEMLE MÜDAHALE ETTİĞİNİZ LEKELEZDEN TAMAMEN KURTULACAK-İNİZ GİBİ, MANTANINIZ FİLAN DA KALBİNİ KAZA-NABİLİRSİNİZ...

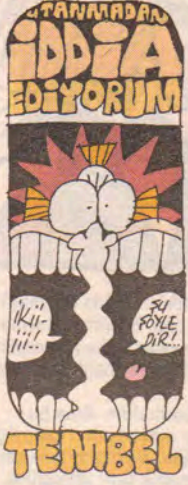
AY MEMO, TAMAM SARBARI DOKTUN, YIKARIZ ETESİ...

OLUŞ KURUK ÇERK ÇERK!

I FUCK MYSELF

LEKE ÇIKAR-MADA EMİK YÖNTEMİ EN SÜPERSONİK YÖNTEMDİR!

I FUCK MYSELF

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

EPENİM BİLİYORSUNUZ ÇA-GIĞIZ SAĞLIKLI YAŞAM ÇAŞI. SADECE ZAVIFLAMAK İÇİN DEĞİL, SİRF SAĞLIKLI YAŞA-MAK İÇİN BİLE DİYETİN DİYETE KOŞUYORUZ...

KAH SEBZE DİYETİ

KAH ORGA-NİK DİYET

KAH PRO-TEİN DİYETİ

KAH KALSIYUM DİYETİ

I FUCK MYSELF

PEKİ YA DOST-LARIM "NESE DİYETİ" YAPTI-NIZ MI HIÇ?

EVET? NES'E DİYETİ?

HAYDİ HEP BİRLİKTE NESE DİYETİ YAPALIM

EVELLA BİR GÜN BOYUN-ÇA AÇ KALI-YORUZ...

VE BAĞIR-SAKLARIMIZI BOŞALTALIM.

GNAM GNAM

ERNEK MEKMEK YOK SİRF İSPANAK.

ALTI SAAT KADAR SONRA YARIM TEN-CERE KADAR İSPANAK YİYORUZ (PİRİNGSİZ)

ALTI SAAT SONRA BİR KAPU BEYAZ PEYNİR, BİR UTKE SÜT VE BİR KASE YOSURT YİYORUZ.

SLOPS SLOPS

BITTABI YİNE EK-MEK MEKMEK YOK.

ALTI SAAT SONRA YARIM KAVANIZ DÖMATES SALÇASI-NI KAŞIK KAŞIK YİYORUZ...

SONRA EPENİM ALTI SAAT-TE BİR BU YÜNEKLE-Rİ SİRAYLA YİMEYE DEVAM EDİYORUZ

GNAM GNAM

BUNUN YANINDAKET-ÖP DA VENEBİLİR.

TA KI...

TA KI KAKAMIZ GELENE KADAR...

DZORT

KAKAMIZI MÜM-KİLİN MERTEBE-TEK PARÇA BIRAK-MAYA KAŞIYORUZ.

VE İSTE NESE Lİ DİYETİN SONUÇU:

ENİNE YEŞİL, BEYAZ VE KIRMIZI GİZGİLERDEN OUL-SAN GİZGİLİ BİR BOK...

NESE Lİ BOK

NESE DİYETİ NESE Lİ BOK GETİRİR... NE-SELİ BOK NESE Lİ HAYAT GETİRİR!

I Suck myself

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

BEN KİÇİK-KEN GENEL-KİLE SAKIN BİR ÇOCUK-TUM SEVGİLİ OKURLAR...

EKSERİ-YETLE MAL OTU-RUPUM.

UYU-LUĞ

ÖYLE DİR!

FEKAT HEPİNİZ BİLİYORSUN Kİ ÇOCUK DEĞİŞİMİZ MAHULUN TABİATİ NOR-MALDE BÖYE DEĞİLDİR... ÇOCUK İKİ DAKKA YERİNDE DURAMAYAN, ELİ DURSA GÜTÜ OYNAYAN, MATEMATİK-YEN ÇİĞLIK ÇİĞLİĞA ORDAN ORAYA KÖRTÜRAN VİZİL VİZİL BİR YARATIKTIR.

EYOOOO

AMAN EVELLA KOSMA DÜŞERSİN

EHOP! EHOP! HOP!

HOP HOP

NİÇÜN EPENİM ÇOCUK İKİ DAKKA YERİNDE DURA-MAZ? BUNUN İKİ ANA SEBEBİ VAR EPENİM...

BİRİNCİSİ, SÜRÜNGEN GİBİ SO-ĞUKKANLI DEĞİL SİCAKKANLI MEHVELLERİZ... HEYKEK GİBİ DURAMAYIZ İLLA BİYER-LEKİMİZ OYNASIR.

İKİNCİSİ İNEK GİBİ DOĞAR DOĞ-MAZ YÜRÜYEMİYİZ, YAYURLA-RIMIZIN HAYATI ÖĞRENE-MELERİ İÇİN SÜREKLİ MAYMUN GİBİ OYNAMALARI LAZIMDIR.

I FUCK MYSELF

VELHASIL ÇO-CUKLARINIZIN VİZİL VİZİL Vİ-ZİLDAMALARI HİSUSUNDA YAPABİLE-CEĞİZ BİŞEY YOK...

İVİT ÇOCUKLAR DAİMA VİZİLDANACAKLAR, AMA DOSTLARIM BİZ Bİ VİZİR-DAMAYI VATANA MİLETE VE DE İNSANLGA HAYIRLI HALE GETİREBİLİRİZ...

NASIL MI?

İSTE BUN-LA...

ÇOCUK ENERJİSİ DÖ-NÜSTÜRÜCÜSÜ İLE..

ÇOCUK ENERJİSİ DÖNÜSTÜRÜCÜSÜ, VİZİLDK ÇOCUĞUN EUİNE AYAGI-NA TAKILAN, EUİN AYASIN PAST-GELE HAREKETLERİNİ ELEKTRİK ENERJİSİNE DÖNÜSTÜRMÜYE YARIYOR...

EYOO OOO

TABİ KI BUNU YAPARKEN ÇOCUĞUN HAREKETLERİNİ KISITLAMIYOR, BİLAKİS KASLARINI GEÜŞTİRİYOR.

GÜNDÜZ ÇOCUK TARAFINDAN DOLU- RULAN ALETİN AKÜLERİ, GECELE-Rİ EUİN ÇEŞİTLİ SİLERİNDE KULLA-NIMAK SURETİ-YE EKONOMİYE KAZANDIRILABİLİR.

BİÜP BİÜP BİÜP BİÜP

ÇOCUK ENER-JİSİ FOSİLYA-KİTİN EN SÜ-PERSONİK AL-TERNATİFİ, TERTEMİZ BİR ENERJİ-DİR..

I Suck myself

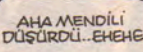

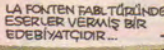

YAVUZ ÖZTÜRK

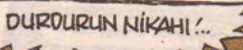
BU NE YA
KOLONYALI
MENDİMİŞ...

YOK LAHWACUN
YEMİŞ LAN...

FABL HAYVANLARI
KONUŞTURMA
SANATIDIR

BİZİM OĞLAN DA
2 YAŞINDAN BER
KONUŞAMIYO...
SON ÇARE, SİZE
GETİRDİK...

ŞİMDİ BİRAZ GERİ AL
NİKAH KASETİNİ İZLE

II
PAUSE

BEL FITİĞİ...ACILAMELİYATA
ALMAMIZ GEREKİYO...

NERDE YATTINIZ
BÖYLE!...

ÖMÜS
LAN

KOKULUŞ...

BÖBÖK DİKAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

- Reenkarnasyon: Yatçaz-kalkçaz, yatçaz-kalkçaz, yatçaz-kalkçaz, sonra baba gelicek!..
- Adını açıklamayan yetkili, ne derse desin, bana 'Yabadabadu' diyomuş gibi geliyo...
- Ne seviniyosunuz, Başkan'ın ziyaret ettiği ilk eyalet diil ki burası!..

• Seçimde son dakikacılarımdım... Benden sonra sadece iki kişi oy kullandı, biri kadın... Son üç kişi kalınca, sınıfta bi gevşeme oldu, muhabbet başladı... Görevli kadına 'Enteresan bişey oldu mu?' dedim, 'Aslında oldu, sandık başkanı kıyafetim dekolte diye beni uyardı' dedi.... O sınıfta sessizlik yaşandı, hepimiz susup kadının kıyafetine baktık... Hırkanın içinde beyaz bluz... Diğer seçmen arkadaş 'Bu halini mi dekolte buldu?' diye sordum... 'Hayır' dedi... Gene sessizlik oldu... Galiba hepimiz, hadi bi kısmımız kadının dekolte halini düşündük... Seçim ortamı gereksiz elektrik... 'iyi günler' diyip çıktım sınıftan...

• Ali Atıf Bir'in bana 'Dil babisi' demesi?!

• Doğunun Paris'i' ne, Lyon için de 'Batı'nın Erzurum'u' diye yaygın tabir olsa ya!..

• Azalarak bitsin: Eşşek herifin damadı...

• Nerden geliyorsa cep telefonuma bazen, seksi kurumsal mesajlar geliyo, yok 'ateşli sarışınlar', yok 'Brezilya güzelleri!..' Kerizdim ben de... En son 'Yeliz Yeşilmen'i hiç böyle görmediniz' diye pusula geldi!.. Ben onu hiç görmedim ki, bi de öyle göreyim... Ben var onu hiç görmemek... Aha, bi ana dilim kaldıydı, o da uçtu gitti dizayn!..

• Bitsin: Öküz alleyisela!..

• KFC adamına bakıyosun, vay arkadaş, bi sakal bi gözlük, sanki bilimadamı hafız, aşırı ya buldu, ya zabahın bulacak... Ama nihayetinde tavuk satıyo... Ha, işini iyi

yapıyo, o apayrı parametre... Fakat, bi saniye... TAVUK MU?!..

• Muazzez Aborjin...

• 'Eti Cin' mi?... Eti Cin tabi, ya ne olacaktı?... Hiç ülker 'Cin' diye ürün çıkarır mı?... Evlerden uzak, dağlara taşlara!.. Sevemediğim de bi üründür, konuya korner!..

• Teşvikiye Camii'nin bahçesindeydim, yürüyordum, o çocuğu gördüm... Uzun saplı kağıt çöpü arabasının ucunda sallanan çocuk!.. Geniş avluda arabayı hızla sürüyor, ayakları havada, çığlık atıp, 'Yihhu' diye bağırıp sonra usturuplu biçimde yere iniyordu... Bunu birkaç kere tekrarlardı... Durdum kaldım, hiç bu kadar güzel sinema seyretmemiştim... Rüyalara hariç, hiç böyle muhteşem bir enstantaneye tanık olmamıştım...

Kıvrık, esmer, küçücük bir insan bana bu nefis sinemayı bahsetti, sağolsun... Başka seyredenler de vardı...

• 'Algı' denen nesne de her insanda başkaymış, parmak izi gibi lan!..

• Feysbuk ortamında biriyle birini karşılaştırıp, birini daha popüler bulan var, iyice şaşırılmış gibi... Popüler derken ne diyosuna mı girim, yarış s.kine mi isyan edim, ne?!.. Bana bunlarla gelmeyin!..

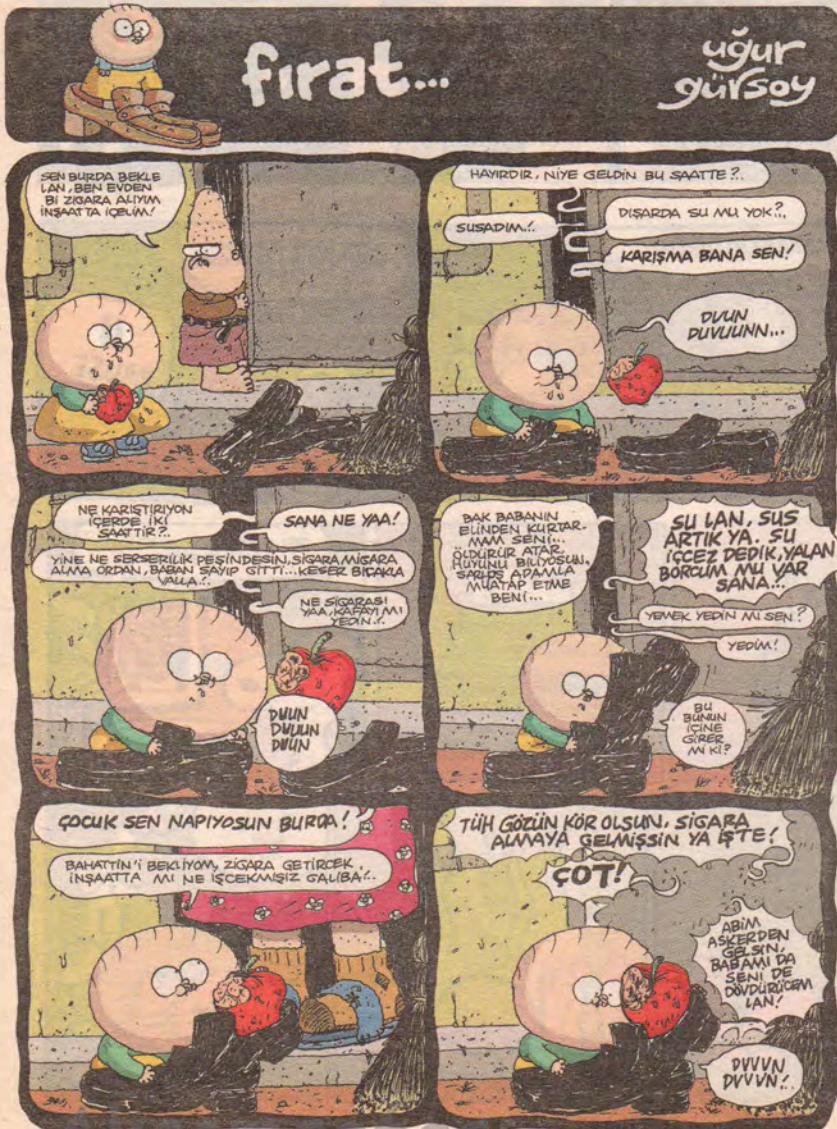
• Ulan diyalektik, gene sende var ne varsa a kitapsız!..

• 1992 yılında 24 yaşındaydım, bekar evimde daktilom vardı, çok kral arkadaşlarım vardı... Çanga ve Soner'le evlerde buluşur, çay-oralet içip çalışır, konuşup konuşup gülüşürdük... Nadi ve Ali Can'la deneysel-meneysele demez, tiyatroları dolaşır, yürüyüş yapıp gene gülüşürdük... Gidik gibi aklım çalkalanıp dururdu... Bu ruh haliyle, o

fırat...

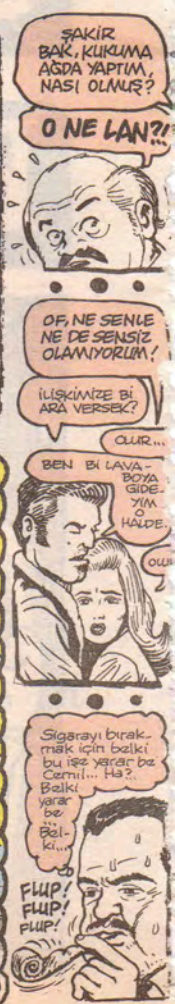
uğur güvsoy

Tribal

ENFESYON

C.ÜSTÜN

0 SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Bir zamanlar Levent civarında bir psikiyatri kliniğinde çalışıyordum. Her taraf villa, her villanın önünde fantastik arabalar, gün güneşli, insanlar neşeli. Başkalarının görkemli mal varlıklarını

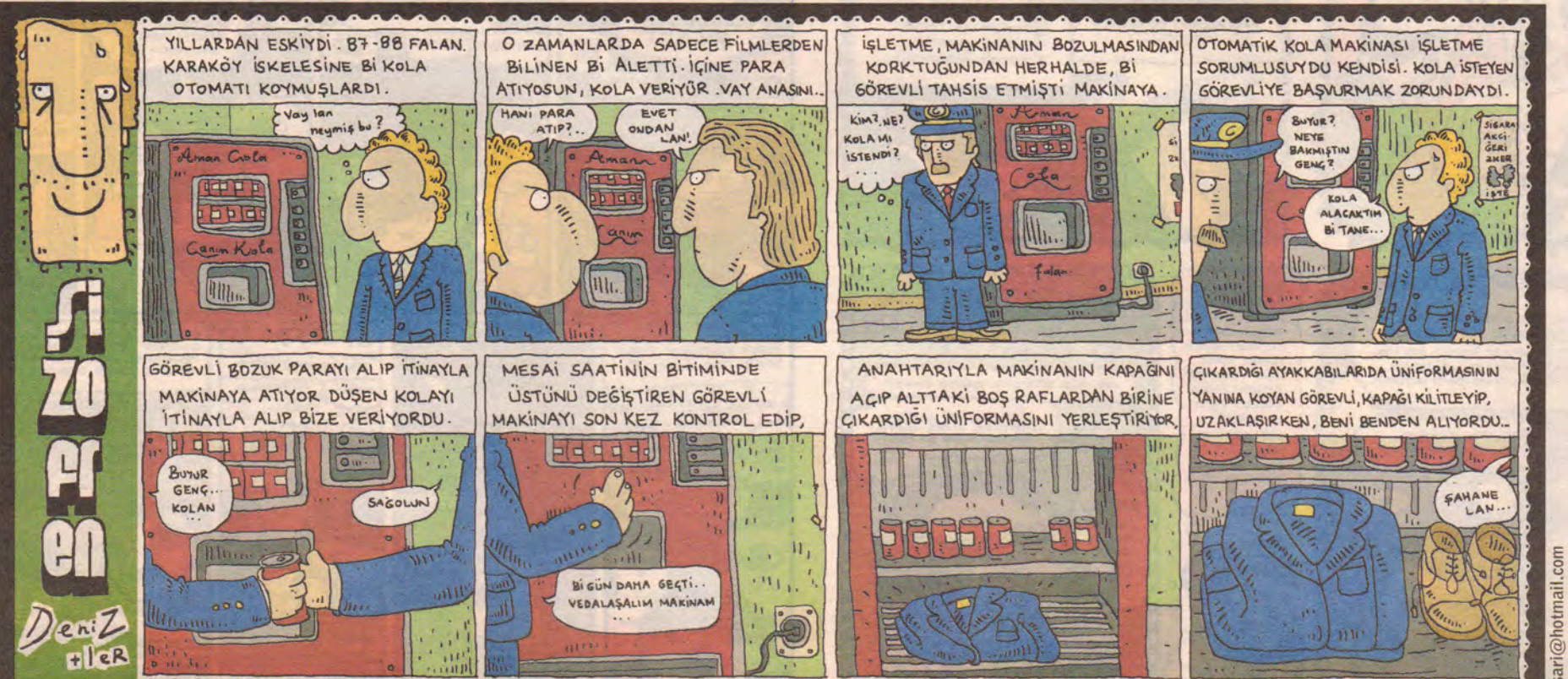
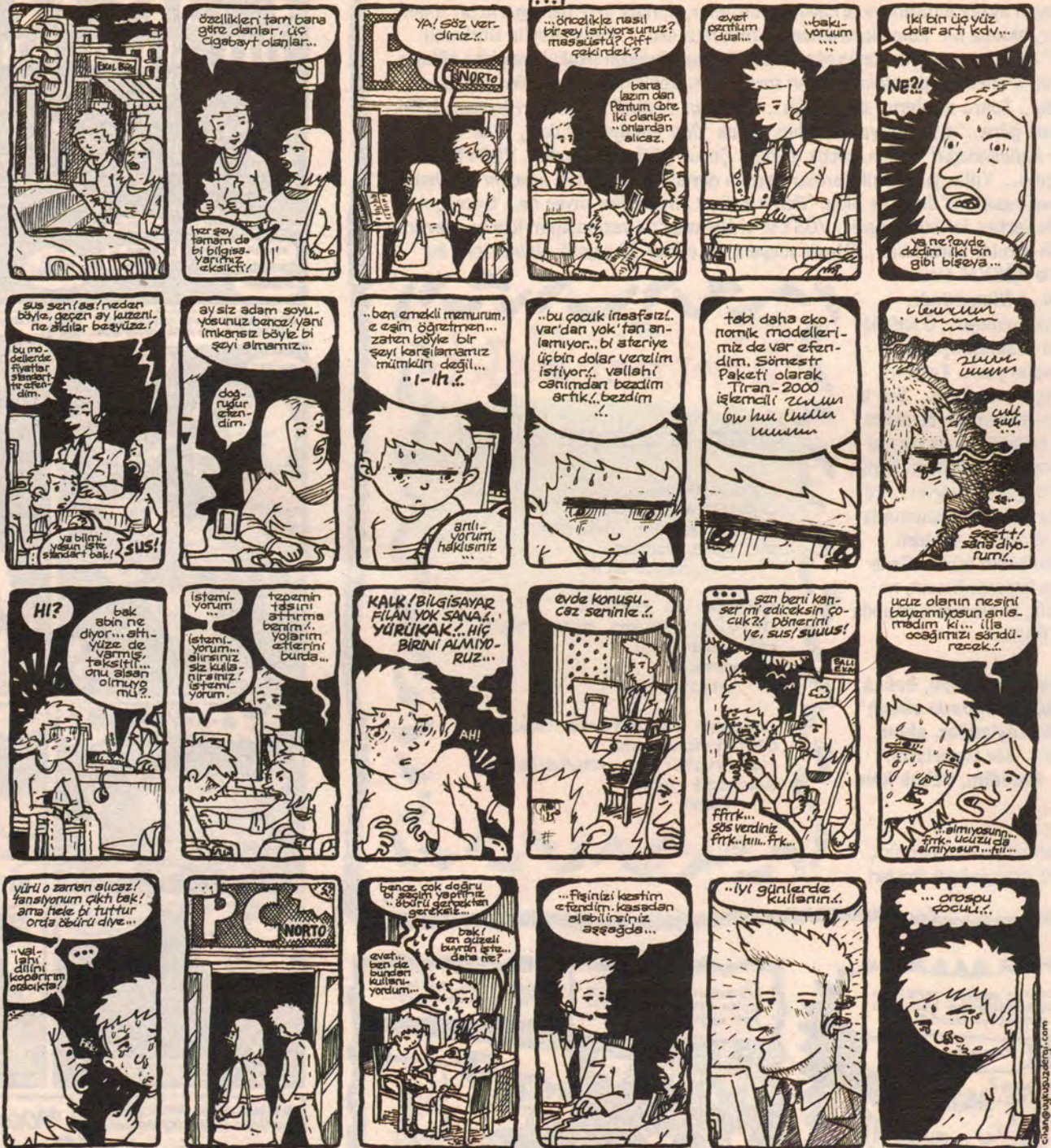
düşünmekten iş yapamaz hale geldim bir süre sonra. O kadar villanın arasında bir tane daha büyük bir villa vardı, çığının biri duvarına spray boyayla "metin uca burada..." yazmış. Ne kimin neden yazdığını bilebilirdim, ne de Metin Uca gerçekten orada mı yaşıyor onu öğrenebilirdim. Kaldı öyle.

• Mutfakta bir yıldır öylece yatan çekirdek halde bir kenya kahvesi var. Cihan Kılıç zamanında ev hediyesi olarak starbucks'dan almış getirmiş. Ancak bizde ne kahve çekirdeğini öğütülecek, ne de öğütülmüş kahveyi filtreleyebilecek bir düzenek olmadığı için kalmış öylece. Her gün görüyorum, en sonunda dayanamadım açtım belki üzerine sert bir nesneyle vurursam toz hale gelir, onu da bir şekil yapıp peçeteye falan süzebilirsem mis gibi kenya kahvesi içerim diye. O an için mantıklı gelen düşünce, paketi açtıktan beş dakika sonra "hacı benim bir işim çıktı, Cihan'ı görürsen selam söyle" diyerek bedenimi terketti. "Dur lan belki tadı güzeldir" diye bir iki tane çekirdeği ağzıma attım, baktım fena değil aldım bir avuç koydum çalışma masamın kenarına, bir yandan çalışıyorum bir yandan kahve çekirdeği kemiriyorum. Bir süre sonra ev arkadaşım geldi dışarıdan, o da tuzlu çekirdek almış "sen seversin" diyerek bir avuç bıraktı kahve çekirdeklerinin yanına saolsun. Bu uzun fakat sürükleyici hikaye benim egzotik bir papağan türüne dönüşmemle son buluyor, sevgili okur. Kahve çekirdeğinden sıkıldıkça tuzlu çekirdek yiyen, tuzlu çekirdekten sıkıldıkça kahve çekirdeğine dadanan egzotik bir papağan. Fantastik ama gerçek...

• "Ormanlar yararlıdır, çünkü yağmur çekerler" "Ankara başkent yapıldı, çünkü Ankara'nın üstünde hava boşluğu vardır. Bu yüzden uçaklar havadan Ankara'ya saldıramazlar." Bunlar ortaokuldaki coğrafya öğretmenimden öğrendiğim şeyler. "Ormanlar yağmur çekmez, yağmur yağan yerde orman olur" "Hava boşluğu diye bir şey yoktur, türbülans diye bir şey vardır, o da sabit bir şey değildir." Bunlar da lisedeki coğrafya öğretmenimden öğrendiğim şeyler. Ortaokuldaki coğrafya öğretmenimi neşeli fakat kafası karışık bir insan olarak hatırlıyorum. Herhalde "nasıl olsa lisede doğrusunu öğretirler" diye kafasına göre anlattı çığın.

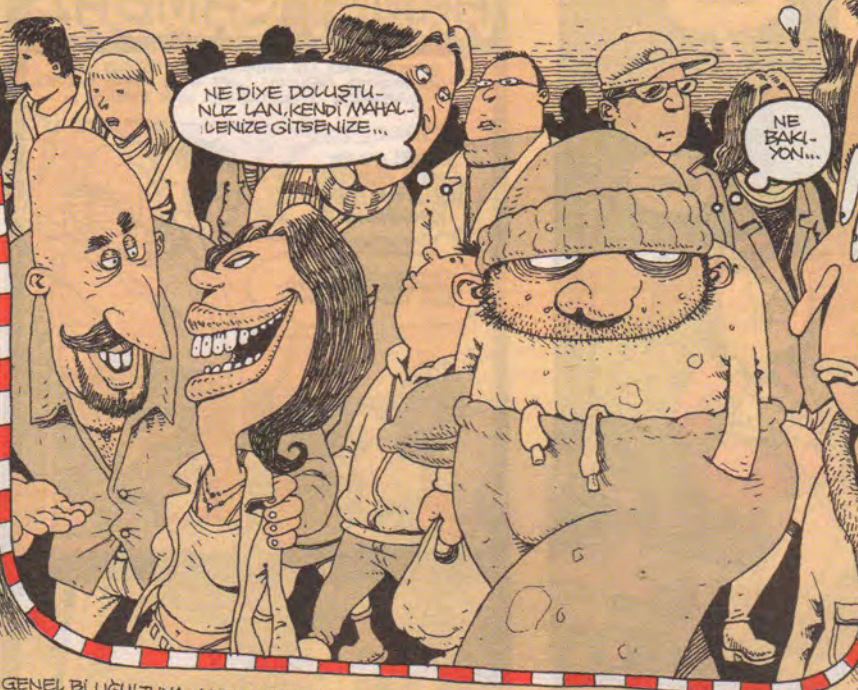
• Süper kahramanlar devlet memuru gibi. İş çıkınca işe koşturuyor, iş yoksa oturuyor. Oysa kötüler serbest meslek kafasında. Canı çekmezse evde oturur, kafasına eserse "dur şu ibneleri biraz bombalayayım, huzurları kalsın" diye işe çıkar. Bu yaptığım şeye de tespit denir. Allah sağlık verirse temiz bir on – onbeş sene daha bu şekilde ekmek parası kazanmak niyetindeyim.

CİHAN KILIÇ

HATIRLAYAN VARDIR, 1,5 YIL ÖNCE İSTİKLAL CADDESİNDE KÜÇÜK Bİ DAİREYE TAŞINDIĞIMI GİZLİTİM. HEM DERĞİYE HEM OKULA HEM DE İSTE SOSYAL ORTAMNARA YAKIN OLSUN HESABI... İLK ZAMANLAR ÇOK EĞLENCELİYDİ, SONRA NORMAL GELMEYE BAŞLADI, ESOFMANLA BAKKALA GİDİCEM MESELA, ŞİKİR ŞİKİR GİYİNİP GEZMEYE GELMİŞ İNSANLAR GARİP GELİYODU, BENİM İÇİN EV OLMAŞTI ÇÜNKÜ ORALAR ARTIK.

NE DİYE DOLUŞTU...
NİZ LAN, KENDİ MAHAL...
LENİZE GİTSENİZE...

NE BAKI...
YON...

SANDIKIĞI

GENEL Bİ UĞULTUYA ALDIRMIYOSUN DA BENİM EN SINIRLERİMİ BOZAN ŞEY Bİ SEYYAR PİYANGOCUNUN BORU GİBİ SESİDİ... O SES BENİ HAŞTA ETTİ GERÇEKTEN... ABARTTIĞIMI SANIYOSUNUZDUR AMA GEÇERKEN DUYUĞUNUZ O MASUM "PIYANGOLAR BU AKŞAM" CÜMESİNİ BÜTÜN GÜN, HEM DE İKİ SANİYE ARAYLA DİNLEDİKSİNİZİ DÜŞÜNÜN, KAFAYA TAKARSA O SES DİSİNDA HİÇBİŞEY DÜŞÜNEMEZ OLUYOSUN.

PİYANGOLAR
BU AKŞAM!!

HAH...
SESSİZ İKİ
SANİYEM VAR...
ALLAHIM BİR
SANİYE KALDI...
BİTİYÖ..

PİYANGOLAR
BÜŞÜKŞÖM?

AGHH...
NEYSE ŞİMDİ
SESSİZ İKİ SANİ-
YE DAHA VAR...
OFF BİTİYÖ...

PİY-
YONGO-
LOR!

YOK YAA... VER Bİ MİLYAR GİDİ-
YİM?.. AALLLH ALLAH YAAA...!!

BEN NE PARA VERİCEM BE SANA? BÜTÜN APARTMAN ŞİKA-
YETÇİ, SENİN BORLU SESİNİ Mİ DİNLEYECEZ LAN BÜTÜN GÜN?

SEYYARIM KARDEŞİM BEN, İSTE-
DİĞİM YERDE BAĞIRIRIM, BURASI
TAKSİM, BEĞENİYOSAN TAŞIN İÇKİSİN!

DOĞRU SÖYLÜYÜDÜ AMA Bİ KERE ARTISLIK YAPMİTİM, GERİ DÖNÜŞÜM
YOKTU... TAM SON Bİ LAF SÖYLEDİM, BORLU SESLİYİ ÖKSÜRLÜK TUTTU,
HAZİR ÖKSÜRMekten CEVAP VEREMEZEKEN BUNA LAFI KOYUP
TÜYDÜM ORDAN.

VALLA
BEN SENİ UYAR-
DIM USTA, BUN-
DAN SONRA BEDEL-
LERİNE KATLA-
NIRSIN... HADI
EYVALLAH..

ÖHHÖ
ÖHHHE
ÖHHÜE!

BEN PARA KAPIDAN GİRMEYEN ARKAM,
DANI Bİ TANE "PIYANGOLAR BU AKŞAM"
PATLATTI AYI, TAMAM ESNAF MESNAF AMA
ŞEKERİM LAN DEĞİRTTİ BENİ HERİE AYRICA O
SESI DUYSAÑIZ HAK VERİRSİNİZ... HİÇ
BOŞUNA KINAMAYIN YANI...

...ASİL SIKINTIM DANEYDİ SÖYLÜYÜM Mİ... ORDAN BAŞKA YERE GİTMEYE
ÜŞENMEK... BİGÜN YOLUM DÜSTÜ, BİLMEYİŞİM Bİ SEVİNİN ARA SOKAKLARINDA
ÇOK ERKEN Bİ SAATTE POLANDIM BOYLE... ULAN Bİ DE FARKETTİM Kİ BEN
MAHALE DUYUĞUNU UNUTMUŞUM GİTMEYE GİTMEYE... ÇÜNKÜ MESELA
TAKSİM ÇIVARINDA BAKKALA Bİ GİDİYOSUN, BAKKAL BİLE SÖYLE

Bİ TANE DE
KİSA KEVİL VER-
SENE ORDAN...

BENİM BİLDİĞİM BAK-
KALIN ÖNÜNDE MA-
HALERİN GENÇLERİ
GEKİRDEK ÇİTLER,
BU NASI Bİ BAKKAL
ANNA KOTUYIM...

Bİ SÜRE SONRA
CİDDİ Bİ RAHATSIZLIK
DUYMAYLA BAŞLAMİTİM.
SON 6 AYDIR İÇİM ÇOK FENA
SİKİLİYODU. SANKİ TEK Bİ
CADEDE YASAMAM SARMİS,
BAŞKA YERE KİPİRTAYMAZ-
MISIM GİBİ Bİ DUKLUYA KA-
PİLDİM, VE TAŞINMAYLA
KARAR VERDİM...

...AMA BU SEFER DE Bİ
UZUNTU GELDİ, ÇOK ALISMI-
ŞIM ÇÜNKÜ Bİ YANDAN...

"YAA GÜRÜLTÜLÜ EVET,
AMA ÖNEMİ DEĞİL YAA,
SEVİYORUM BEN... TEK PROB-
LEM BU ESİYALAR BENİM
DEĞİL, YABANCI GELİYÖ
SEVİYİYORUM..."

O YABANCI GELİYÖ DEDİĞİM
KOLTUK DOLAP MOLA, TAŞINMA
GÜNÜ YAKLAŞTIĞA BENİMEŞTİ.
GAYET DE BENİMLERİM YANI,
HATTA TAŞINDIĞIM HALDE SON Bİ
GECE DAHA UYUDUM O EVDE, AMA
SONUNDA ÇIKIYAM GEREKİYODU.

HERŞEYE BOL BOL DOKUNDUM,
İŞİKLARİ YAKIP SÖNDÜRDÜM
FİLAN... ÇIKTİM SONRA.

HOS-
DA-
KAL.

3 GÜNDÜR YENİ EVDEYİM
O İHTİYAÇ DUYUĞUM SESSİZLİK
BURDA VAR... AMA BİRAZ FAZLA
Mİ OLU ACABA DİYE DÜŞÜN-
YORUM... GECE 9'DAN SONRA
SOKAKTA İNSAN GÖREMIYOSUN,
ŞU AN TEK DUYUĞUM ŞEY
SEKS İSTEYEN Bİ KEDİNİN SESİ...

MEAOUUUU!!!

GİDİP
KONUŞ-
SAM Mİ...
GERÇİ
DİLİMİZİ
BİLMİ-
YODUR...

OFF...
NAAPTIM
LAN BEN

BUNA DA ALİSİ-
CAZ ARTIK NAA-
PALIM... HEM
BELKİ BAŞKA
TÜRLÜ Bİ HAYAT
OLUR...

BAKALIM.

Cihan Ceylan

Tolga AKDOĞAN

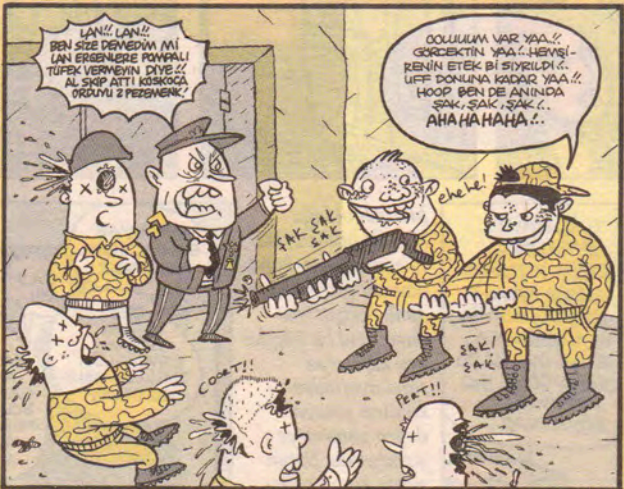
Özgür KAHYAĞÖLÜ

Servet TURAN

Ömer GÖKSEL

Tark Yetiş SERBEST

Anıl DUMAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayinevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 08 Nisan 2009 | Sayı: 084
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

15 NİSAN ÇARŞAMASI
SAYI: 2009/16 No: 085
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Ergenekon'da 12. Dalga, binlerce kız öğrencinin okula başlamasına sağlayan ve cumhuriyet mitingleri sırasında yapmak istediği darbe karşıtı konuşma engellenen Türkan Saylan'ı da vurdu. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin öğrencilere verdiği burslar da tehlikeye girdi.

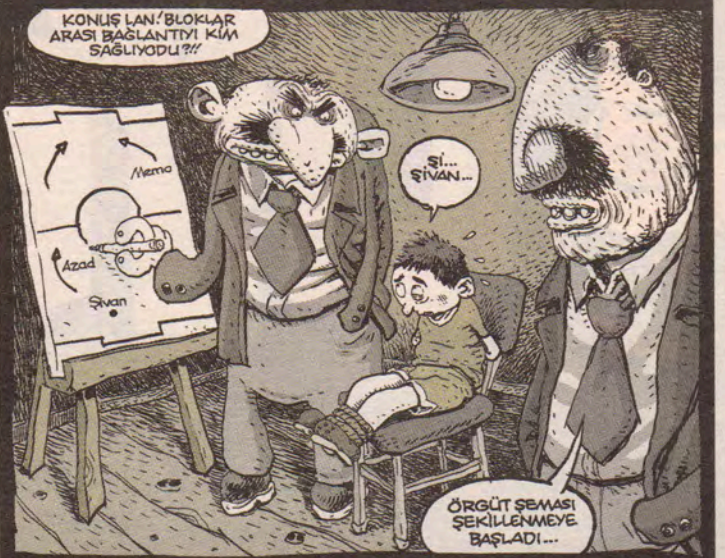
Uykusuz

HÜKÜMET, 1-MAYIS'I RESMİ TATİL İLAN ETMEK İÇİN HAREKETE GEÇTİ.

SEVINMEYİN LAN,
BİZE TATİL YOK!...

Van'ın Muradiye ilçesinde polislerle lise öğrencileri arasındaki "dostluk maçında" bir öğrencinin arkadaşından Kürtçe pas istemesi üzerine, polis öğrencileri dövüp gözaltına aldı.

PARA KAZANMA KLAVUZU

Necati Şaşmaz'dan sonra Oktay Kaynarca da medya sektörüne girdi. Adanali dizisinden aldığı gazla, kendini iyice kaybeden Oktay Kaynarca, Polat Alemdar rolü sayesinde uzun zaman önce kendini kaybetmiş olan Necati Şaşmaz gibi kurduğu haber sitesinde başyazar olacak. Fakat Tugba Özyay da bir haber sitesi kuruyor. Onun haber sitesi kurmak için nasıl gaza geldiği ise tam bilinmiyor. Açıklamasından bulmaya çalışalım: "İnternet sitemde yazılar yazacağım. 'Siyaset' dergisinde köşe yazarlığı yapacağım. Mayıs'ta 'Armoni' adlı albümüm çıkacak. O gün mankenliği bırakacağım"

KURBAN SAYISINI 4'E ÇIKARDIK

TOKİ'nin Trabzon'da yaptığı hastane inşaatında, bir hafta içinde 2 işçinin hayatını kaybetmesi üzerine, 2 adet kurban kesilerek kazalara karşı önlem alındı. Taşeron firma, kurbanları kestikten sonra şu açıklamayı yaptı: "Diğer işçiler biraz üzgün olduğu için iş yavaşladı ama inşaatımız devam ediyor."

DAHA FAZLA ÜZÜLMİYİN. BAKIN ARKADAŞLARINIZ İÇİN KÖŞ KESTİK...

İİH... SİMDİ DAHA İYİCEYİM...

ÜLKE GÜNDEMİNİ TUĞBA VE NECATİ'DEN TAKİP EDİYORUM. KAFAM ARTIK ÇOK RAHAT... GİDİYİM DE Bİ ELMA DAHA YİYEYİM...

DAHA İYİYİM

Erbakan, siyaset yasağının kaldırılması üzerine derhal siyasete geri döndü. Kendi evinde çekmesine dahi engel olabilecek sürekli hastalığı nedeniyle cezası affedilen Erbakan, görüşmelerde bulunmak üzere İran'a gitti.

VERSACE GRAVAT TAMAM, NEMLİ DUDAK TAMAM, İSTE GERİ DÖNDÜM...

NEDEN 30?

*Kabe'den 24 saat canlı yayın yapan televizyon sistemleri...
*Ev boğazı görmesine rağmen, manzara yayını yapan plazma ekranlar...
*Odaya gulsuyu pompalayan klimalar...
*Namaz kılınacak sedirlerin uzaktan kumandayla tavandan indirildiği namaz odaları...
*Yataklarında 3 metrelik palmiye ağaçları...
*Zengin İslami kasımın iç mimarı olarak ünlenen Safak Çak'ın dizaynını yaptığı evlerden birkaçı aynı okudunuz. Su da bir müşterisinin Safak Çak'a söylediği: "Safak Bey bana böyle bir ev yapın ki bende 30 milyon dolar var zannetsinler..." (Vatan gazetesi)

BU ÇOCUK İŞÇİYİ DE APARAZINA ATALIM BAKALIM NOLUĞAK...

HUHH... Bİ DAKKA... EVET ŞİMDİ GÖNDER...

ÇOCUKLUK ANILARI

Polis teşkilatının kuruluşunun 164. yılı çeşitli etkinliklerle kutlandı. Mardin'de düzenlenen törenlere kamuflaj giysili küçük bir çocuk elindeki oyuncak otomatik tüfekle katıldı. Manisa'daki kutlamalarda motosikletli polis kıyafeti giyen siyah gözlüklü bir çocuk belindeki oyuncak tabancayla poz verdi. Çanakkale'deyse polis üniforması giymiş üç çocuk, oyuncak tabancalarla birbirlerine ateş ettiler. "Sevimli polisler", törene katılan polislerin ve anne babaların gülümseyen bakışları altında birbirlerini vurdular...

SİLAH BAYRAMI

KAÇ YIL OLDU?

• Sibel Tüzün, Eurovision Şarkı Yarışması'nı kazanan Lordi grubunun solistini diliyle kutlayalı 3 yıl...

• İzmir ve Nürnberg emniyet güçleri arasında oynanan 'dostluk maçı' 3-0 devam ederken, Emniyet Müdürü Halil Tatış "dostluk bozulmasın" telaşıyla kaleciye "Gol ye!" diye bağırarak maçı 3-3 sonuçlandırmayı başarılı 5 yıl...

• İlhan Şeşen, "Sanatçı olmasaydım, martı olmak isterdim." diyeli 6 yıl...

• Yasemin Kozanoğlu, "Planlarınız nedir?" sorusunu "Modelliği daha çok seviyorum. Artık oyunculuk yapacağım. İyi bir senaryo olursa 'Evet,' diyeceğim. Artık podyuma çıkmayacağım. Bundan sonra asıl amacım Avrupa standartlarında iyi bir model olmak." diye cevaplayalı 7 yıl...

• İbrahim Tatlıses, Florida'daki bir eğlence merkezinde girdikleri korku tüneline, Yılmaz Morgül'ü "Neden beni buraya soktun" gerekçesiyle tokatlayalı ve bu olay üzerine Morgül, "O bizim babamız döver de sever de" açıklamasında bulunalı 10 yıl...

• Kenan Evren'in kızı Miray Evren, Türkiye İşçi Partisi marşının söz yazarı Maksut Göksoy'yla evleneli tam 27 yıl olmuş.

Ekonomik kriz yaşanırken başbakanlığa 60 milyon dolarlık jet uçak satın alındı.

Ergenekon operasyonunda tutuklanan emekli Albay Levent Göktaş'ın, Özel Kuvvetler Komutanlığı emrinde görev yaptığı dönemde, infaz ettiği sivilleri Güneydoğu'da operasyon yapılan bölgelere helikopterden attırdığı ve çatışmada öldürülmüş gibi rapor tutturduğu öne sürüldü.

Yaz ortasında doğalgaz indirimi!

Meclis Genel Kurulunda konuşan Enerji Bakanı Güler, eğer dolarda bir değişiklik olmazsa, Mayıs ayında doğalgazda indirimle gidileceğini açıkladı. Güler ayrıca, apartmanlarda doğalgaz ve kömürü bir arada kullanabilen bir kazan türü geliştirdiklerini ifade ederek halkın doğalgaz yerine kömür de kullanabileceğini belirtti.

Sayın bakanı kutlarım ve müjdeli haber diye de buna derim. Ha hemen çatlak sesler çıkacak, bir vaveylalar yükselecek, "cık cık cık" nidaları ovalara yayılacak onu da biliyorum. Neymiş, yazın doğalgaza daha az kullanılıyormuş, indirim işe yaramazmış. E sen de yazın kullan doğalgazı? Tutan mı var? Aç kombini, otur evinde. İlla kişin açacaksın diye bir kural mı var? Bu kadar dar kalıplar içinde düşünmemek lazım. Vizyonunuz dar sizin. Kışın üşüyenler yazın ısınsın, kışa ısınık ısınık girsinler, bir sonraki yazı o şekilde çıkartırlar. Yazları doğalgazla bir güzel ısınıp, kışın o ısındığınla idare edersen gül gibi geçinip gidersin. Ayrıca sayın bakan bir müjde daha vermiş, doğalgazla beraber kömür de yakılabilecek demiş. Zaten dört yılda bir de kömür bedava gibi bir şey oluyor, daha ne istiyorsunuz anlamadım ki? Gelip elinize mi hohlusun adam? Koca bakandan da böyle şeyler beklemeyin artık. Müsteşardan bekleseniz anlarım da.

Barış UYGUR

İstanbul Çekmeköy'de açık bırakılan foseptik çukuruna düşen 4 yaşındaki çocuk öldü.

FOSEPTİK ÇUKURUNA DÜŞEN ÇOCUĞUN BABASI NERDE?..

Parkta bira içen Feyzullah Ete'nin göğsüne tekme atarak ölümüne yol açan polis memuru 2 yıl daha hapis yatıp serbest kalacak...

Bir televizyon programının konuğu olan Sabah Yazışları Müdürü Erdal Şafak, AKP'ye yandaş gazete olmadıklarını ispatlamak için "komünizmi veya sosyalizmi savunan bir yazar" aradıklarını söyledi.

Kısa ama dev röportaj!

- Merhaba, kendinizi tanıtır mısınız?
- Merhaba, ben Evdeki Kadın.
- Evdeki kadın derken?
- Sokaktaki Adam'ın karısıyım ben.
- O ünlü Sokaktaki Adam'ın mı?
- Evet, o ünlü Sokaktaki Adam'ın.
- Ordaki Adam, erkek anlamında mı?
- Değişir o.
- Değişir mi o?
- Benimki kadın mesela.
- Ne bu böyle ya?
- Amsterdam'da evlendik biz.
- Hah!
- Şahitlerimiz de Duayen ve Diva'ydı.
- Kadınlar erkek?
- Hayır, Duayen de kadın.
- Neler duydu?
- Ruhani lider de sen ol.
- Aman yav.
- Sen de kadınsın!
- İyice!

v.ö.

cüstin.

BİR BAHA DAHA ÜÇEN
SANDEVIÇE, İKİ KADEH ŞARABA KOSKOCA
PIKNİK KURBAN EDEMEYİ NİLAY... YILLAR
SONRA GERÇEK BİR PİKNİK YAŞATICAM
SANA...

TOP
ALMAYI
UNUTTUK TABİ...
KEŞİN BİŞEY
UNUTTUK DİYOR-
DUM, KAFA BIRAK-
MADIN KI
ADAMDA...

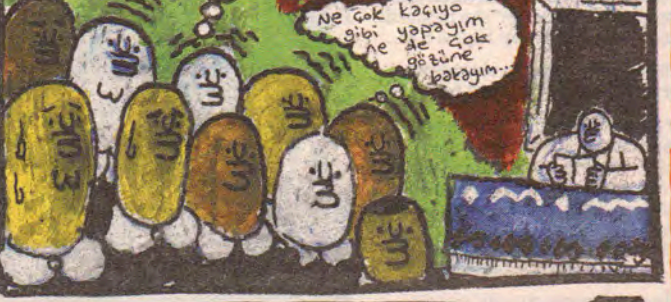
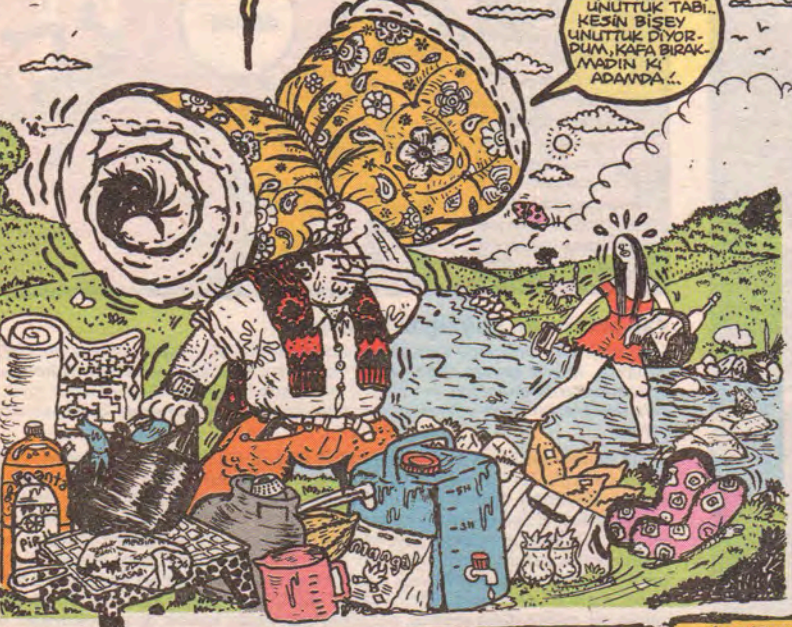
ASUMBAYE
ZUMBAYE
ASUMBAYE
ZUMBAYE...

RADYODA ÇIKTIKÇA
MANALI BAKA BAKA
ARAYA ZENCİ REPE
GİRMELİ SARKIYI BİZİM
SARKIMIZ YAPTIYIN SELİN.
SEZEN'DEN "SARI
ODALAR" FİLAN OLCAK
SANIYORDUM... NEYİN
PESİNDESİN
ANLAMIYORUM.

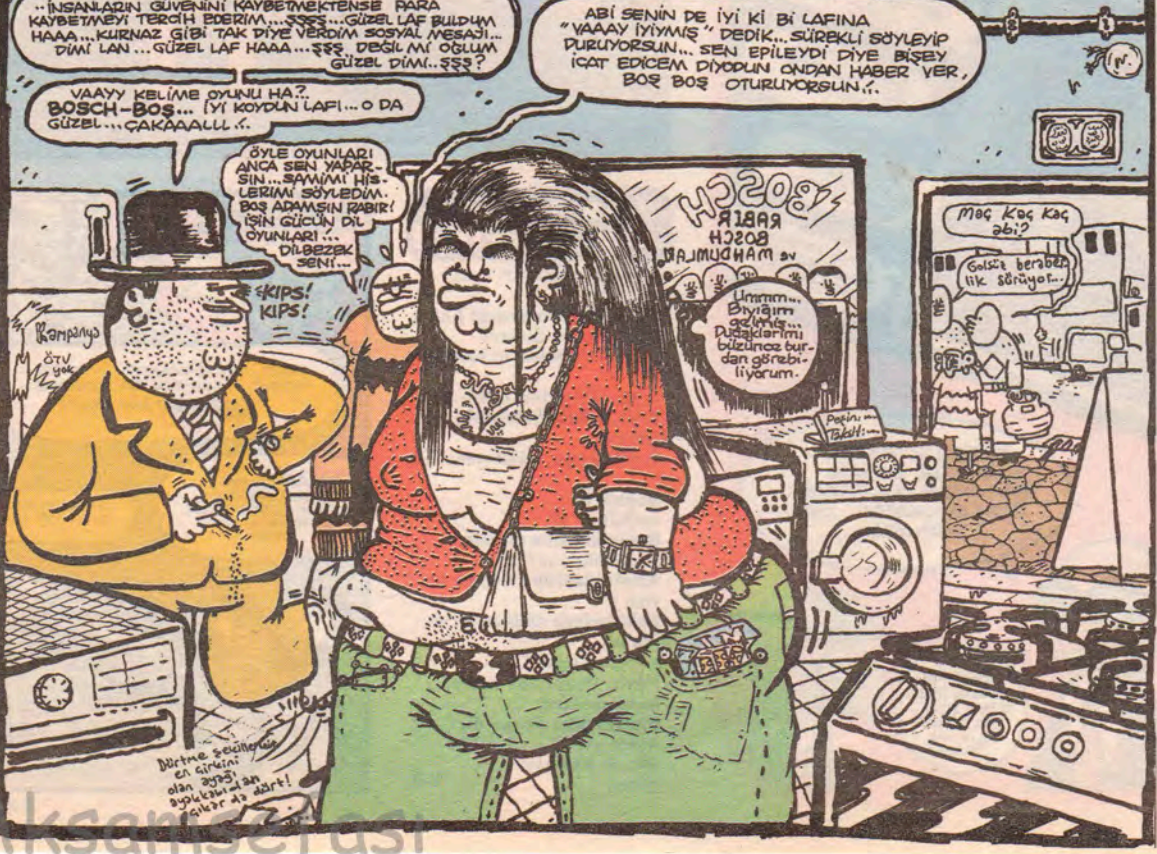
2-B sınıfı bugün hâlâ o
kaskatı halleriyle milli eği-
tim bakanlığı müzesinde ser-
gilenmektedir.

Hastır! Örtmen
not defterini kırdı lan.

Ne çok kaşıyo
gibi yapayım
de çok
götüne
bakayım.

**İşimdeyim
Gücümdeyim**

Barış UYGUR

çıkardığını bilmediğim bir adeti var, film bittikten sonra jenerikteki yazıları aklımdan silmekten korkuyorum. Hayır, birinin bir tanidığı görev yapmıştır, adını görmek istemişsiniz anlarım ama hepiniz birden mi arkadaş? Bu nasıl iş sorarım size. Tamam, anladık, filmi beğendin, yazılar akarken ilk başta, hadi kim hangi rolde oynuyor diye bakmak için bekledin de, filmin set içisinden sana ne, ulaştırma sorumlusundan sana ne hele ki muhasebe müdüründen sana ne arkadaş? Hayır ben de ortalarında bir yerde oturuyorum, çıkacağım, senin yüzünden çıkamıyorum, ben de maruz kalıyorum. Şüphesiz ki cefakesi sinema emekçilerini tenzih ederim ama şimdi sen de biraz hava yapmak için duruyormuşsun gibi geliyor bana. Zira akan yazılar kiral alfabesinde, birinin ikiz Rusça biliyordun anlarım ama bütün salon, filmde önce hızlandırılmış Rusça kursuna mı gittiniz jenerikteki yazıları okumak için? Hayır. Hep beraber tanınmış bir alfabeyle geçen yazılara bakıyoruz. Sinema emekçisine saygı için. İzlemesek çünkü ayıp olur ışık teknisyenine değil mi? Çok da umurumdaydı Moskova'daki teknisyen Olek'in, sizin filmin jeneriğini izlemeniz, izlememeniz. Hayır abi, filmde arada verilmiyor, çizim var diyorum ya. Paralelkenar oldum burada, bırakın bari ben geçeyim.

Festivalin biletleri ucuzladı tabii neşeli oldu ama ben de biraz ne yalan söyleyeyim bu işe bozuldum. Biz zamanında liseye giderken akşam altıdan sonraki filmlerde öğrenci indirimi bile uygulamazdı bu abiler, filme gideceğiz diye tostumuzdan ayrılmıştık olurdu. O zaman neredeydiniz diye soruyorum açıkçası. Bu saatten sonra ancak Türkiye'ye gelmiş kadayır rock grupları oluyor ya hani, ilk gençliğimizde yıllarca beklemişiz de gelmemişler, sanki emekli rockçı rezidansdır Türkiye de, şimdi birer ikiye damlıyorlar. İşte aynen öyle hissediyorum. Bari geçmiş festivallerden diye bölüm açın,

eskiyen gidemediğimiz filmleri de gösterin.

Sıfır sıfır biten maç, olaysız da biterse iyice keyifsiz. Madem sıfır sıfır bitecekti, ne diye doksan dakika koşunuz onu anlamıyorum. Nasıl başladıysa öyle bitmiş işte. Düşündükçe hak veriyorum Japonlara; beraberlik kalsın. Japonya'da neden futbolda beraberlik yok? Çirkin bir skor çünkü.

Bir de hani böyle 5-3 gibi skorlar olur, onlar da bana hahoş gelir. 4-2 olsa anlarım, 2-0'a ben de barım ama 5-3 demek, bir taraf oturmış 3 gol atmış, galibiyeti hak etmiş demek. Dikkat ederseniz, taraflardan birinin 3 gol atması genellikle maçı kazanması anlamına geliyor. Taktiği bile yok bu işin, zamanında Ali Şen söylemişti Veselinoviç'e, "3-0'ın taktiği mi olur Veysel?" diye. Ama işte o 3 gol atan takım 4-5 gol yediği zaman hüzünlüyoruz. Madem 5 yiyeceksin, ne diye 3 atıyorsun be adam? 5 yiyecek olan hiç 3 atmasın bence. Japonlar bunu da halledecektir, güvenim sonsuz.

Ha dersenz ki istemez misin Eskişehirspor 5-3 yensin o ayrı.

Hafıza yönünden sıkıntılı bir insanım. En olmadık şeyler nedense hiç aklımdan çıkmıyor. Misal 1996-1997 arasında Pışmış Kelle'den bütün gazeteleri okuyordum. Şimdi diyelim, Selçuk Parsadan'ın örtülü ödenekten aldığı parayı bankadan çekmeye gönderdiği sekreteri kimdir deseniz, adını da biliyorum, soyadını da, yolda görsem tanımım o derece. O zamanın meşhur üçüncü sayfa cinayetlerinin kahramanlarından tutun da o kahramanların yakınlarına kadar her şey aklımda. Herkes o ara 15 dakikalığına hadi bilemediniz 15 günlüğüne meşhur olmuş olmasına ama, benim zihnimden bir türlü çıkmıyor köftehorlar. Bu işime yaramayacak onlarca şeyin hafızamda olmasının nedenini düşünürken aklıma babam geldi. Yıllardır, yolda gördüğü her ağacı, bitkiyi gösterip "Bak bu Picea Orientalis, bak bu da Laurus Nobilis" diye bana tanıtıyordu. Tek nedeni yıllar evvel bir şekilde ağaç ve bitkilerin Latince isimlerini öğrenmiş olması. Genetik. İşime yaramayacak bir alay veri duruyor ama hala kaçınıcı Selim'den sonra kaçınıcı Mustafa geliyor, geliyor da ne oluyor onu öğrenebilmiş değilim.

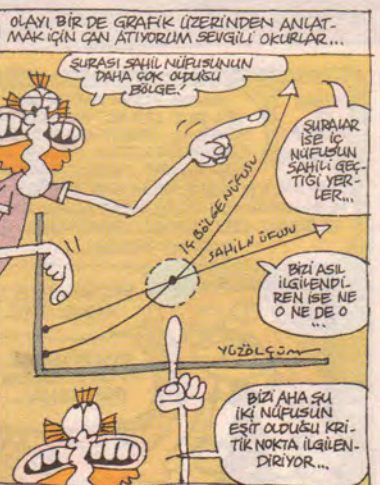
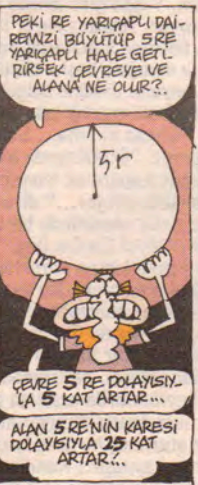
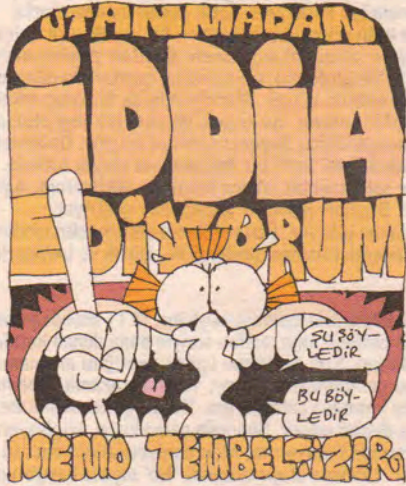
Önümüz 23 Nisan. Hesapta Çocuk Bayramı ya, en çok çocuklar bilir ki, bu işin bayram kısmı, bol bol ders kıran bayram hazırlığıdır. Bando takımında olan, halk oyunlarına zıplayan, şiir okuyacağım diye kuntiz gibi hesapta şiir ezberleyen, piyesti, şuydu buydu diye dersten kaçan

çocuğun ferahlığıdır tören öncesi hazırlıklar. İşte o yüzden, ben şimdiden, ilk ve orta dereceli okullardaki sevgili okullarımızın 23 Nisan öncesi tören hazırlıkları bayramını kutlarım. Bu arada ilk ve orta dereceli derken neyi kastettiğimizi de yıllar yılı anlamış değilim. Lise bunun içine giriyor mu, ortaokul nerede başlıyor nerede bitiyor, kafam almıyor. Kesintisiz zorunlu eğitimi, sırf bu yüzden pek sevemedim. Tamam sen zorunlu yap ama kesintili olsun derim ben. Hatta bana kalsa kesintiler bir yıl olsun, altı ay olsun. Şimdi işi gücü olan adam için 3 ay tatil çok gibi gözüküyor ama mantıklı düşünürsek bunlar daha çocuk, bana kalırsa okul tatili beş ay yazın beş ay da kışın olmalı. Öğretme meselesini samimi söylüyorum iki ayda da çözeriz. Ama tabii hemen bir vaveyla yükselecek, her yıl öyle tatil olmaz, yoksa İlçemizi Tanyalım, Benim Eşsiz Yuvam, Örüntü ve Süslemeler gibi üniteleri nasıl işleyeceğiz diye itiraz edecekler. Bana olmasa da olur gibi geliyor.

Bu arada Örüntü ve Süslemeler, elime geçen bilgilere göre 4. sınıfların matematik dersinde bir ünite. Ben uydurmadım yani. İşin daha acayibi onu takip eden ünitelerden biri olasılık hesabı. Ben kendi payıma, kimseyi kandırmak niyetinde değilim, ilkokul 4. sınıfı gayet de başarıyla bitirdim ama olasılık denince hala tüylerim diken diken oluyor. Siz minicik çocuğa Leibniz'i girerseniz tabii bu okul o kadar ay sürer. At onu oradan. Örüntü ve Süslemeler kalsın, Leibniz'i sonradan oyuna alırsın artık lisede mi ortaokulda mı onu ben bilmem. Örüntü ve Süslemeler iyi. Kalsın o. Leibniz'i at. Kumarbazmış zaten, çocuklara kötü örnek olur.

Ünite demişken, ünite dergisini de es geçmek olmaz. Hala var mı diye google abiyi sordum, yasaklandı dedi ama yine de siteleri falan var. Bu üniteleri falan oralarından buldum zaten. Ama ünite dergisinde, öncelikle "dergi" olması hasebiyle bir anaristlik yok mudur serinlik veren? Hayır, aynı ünite kitapta da işleniyor ama yok illa, ünite dergisi de alacağız.

Tatil kitabını da unutmayalım, sinsi gibi aradan sıyrılmasın. Tatil kitabı, "biz bu ülkenin çocuklarını okumaktan nasıl tiksindiririz" in cevabıdır. Çocuk tatile çıkmış, bırak Pıtırık okusun, Bastıbacak okusun, Astrid Lindgren'in o inekli kitapları vardı onları okusun, olmadı Pipi uzun çoraplı kız okusun. Ama yooook! Ahdetmiş ya bir kere. Tatilde de ver çocuğa mesajı, kötü çizilmiş karikatürü, 1932 yılından kalma bayat fıkrayı ki, çocuk kitap denildiğinde kaçacak delik arasın. Aferin size be. İyi tezgah kurmuşsunuz da, amacınızı anlayamadım.

Uykusuz İMZA GÜNÜ

İZMİR TÜYAP KİTAP FUARI

TARİH:
18 NİSAN Cumartesi

SAAT:
13:00 - 18:00

ZORT ve OTİSABİ
KİTAPLARI, KİTABEVLERİNDEN
ÖNCE UYKUSUZ STANDINDA!

Cihan Ceylan

ÇOCUĞUZUN HASTALIĞININ SEBEBİNİ BULDUM AKRABA EVLİLİĞİ YAPMIŞSINIZ SİZ.

(NE AKRABA EVLİLİĞİ KARDEŞİM BİZ AKRABA DİLİZ Kİ.)

AYNI KÖYLÜ DEĞİL MİSİNİZ, AKRABA SAYILIYOSUNUZ İŞTE, AKRABA SAYILIYOSUNUZ TABİ...

YÜRÜ HANIM BAŞKA DOKTORA GİDELİM.

GİTMEYİN LAN... Bİ KERE DAHA BAKIM ÇOCUĞA BU SEFER BULCAM SÖZ...

EŞİYA GİBİ DİL YA... YA GÜZELDE İŞTE Bİ EŞİYA GİBİ DİL...

EE...EVET ÜNLÜ SİNEMA ELESTİRMENİ ATIF BEYİN SON OSKARLI FİLMER HAK KİMDA YORULMUŞ DİNLE...

Yaktım lan kendimi!

SELMA NOBEL KİMYA ÖDÜLÜNÜ SEN ALMIŞSIN LAN...

ULAN FENCİ 3 VERİRSE ALIYODUM VERMİŞ DEMEK Kİ HA... HELAL OLSUN LAN ADAMA EHE...

NE?..

3. ULUSLARARASI BİLİŞİM VE İNTERNET KONFERANSI...

EVET TEK TEK SORULARI ALALIM ŞİMDİ BU YURUN BEYEFENDİ...

YA ŞİMDİ BUL SİNİRLİ İNTERNETTE KOTA NASIL AŞILIYO, YOUTUBE'A GİRERSEK AŞILIO MU?

VAY BE!!

YA ZATEN BİR KERE TİYATRONUN TOZUNU YUTTUN MU Bİ DAHA BIRAKAMIYOSUN... SAHNENİN TOZUNU YUTMAK ÇOK ÖNEMLİ...

ŞİMDİ BİŞEY DİYCEM AMA...

BERABER KAZANMADIK MI LAN?... NE BU HAVALARIN SENİN ŞİMDİ?..

YA TAMAM DA AZA'LAR MUHTARLIKTA DURMAZ ARI NİYE ANLAMIYOSUNUZ SİZ KENDİ SİNİZE GÜÇLÜ NÜZE GİDİN BENİMA ÇALIŞTIRMA DA MAANI OLUYOSUNUZ BURDA...

SUS BE ÇOK KONUŞMA, ÇAY SÖYLE SÜRDAN HADİ?

BİRİ ÜÇ SEKERLİ... ABİ...

Off...

YİNE O ADAM.

HAYYA ALDANMAYIN LAN YALANCI GÜNEŞ BU, BAK BEN SÖYLİYÜM, MARMARA BÖLGESİ ÇIKARKEN HIRKA, POLAR GİBİ BİŞEY ALISIN AKŞAM SÖZÜK OLCAK... EĞE İNCE Bİ RÜZGARLIK GİBİ BİŞEYLE ÇIKABİLİR. İÇ ANADOLU MUTLUKA MONTALSIN AKŞAMA YAĞACAK GİBİ ÇÜNKÜ... GÜNEYDOĞU İÇİN TİŞÖRT YETER...

BÜ NE ARTIK YA ANNE GİBİ...

SEN Bİ HASTA OL DA SORARIM BEN SANA...

MUTLU BİR AİLE...

TATİLDE BODRUMA GİDELİM BENCE, HEM UÇUZ, HEM YAKIN... NE YAKINI YA 12 SAAT FALAN SÜRÜYO...

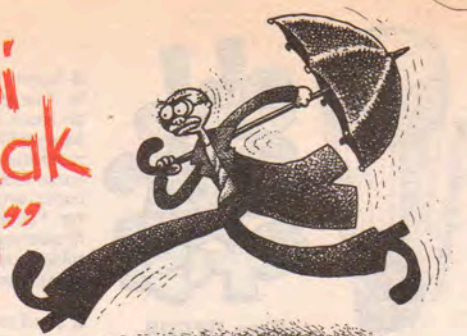
AMAAAN...

NE 12 SAATİ KIZIM, BAHÇEDEKİ BODRUMU DİYORUM BEN EHEHE... 5 DAKİKA EHEHE...

EHE...

Evlerinde az mizahama bahçelerinde köpürölük vardı, onlar mutlu bir aileydi...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİRLİK VE BERABERLİK İÇİN GEREKENLER:

Bir Çay

"Ben de alabilir miyim" dedi. Garson mutfağa doğru yürürken başka bir masadaki çiftin erkeği "Biz de alabilir miyiz" dedi. İlk ben söylemiştim çayı. Karşı masadaki adam "Ben de", çiftin erkeği "Biz de" demişler ve "de" ekiyle benim varlığımı onaylamışlardı. Tanışmamıza rağmen bir bardak çay sayesinde bir tür birliktelik yaşıyorduk. Hesabi istediğimdesey kimseden ses çıkmadı. "Çay bambaşka..." dedim içimden. Kalktım.

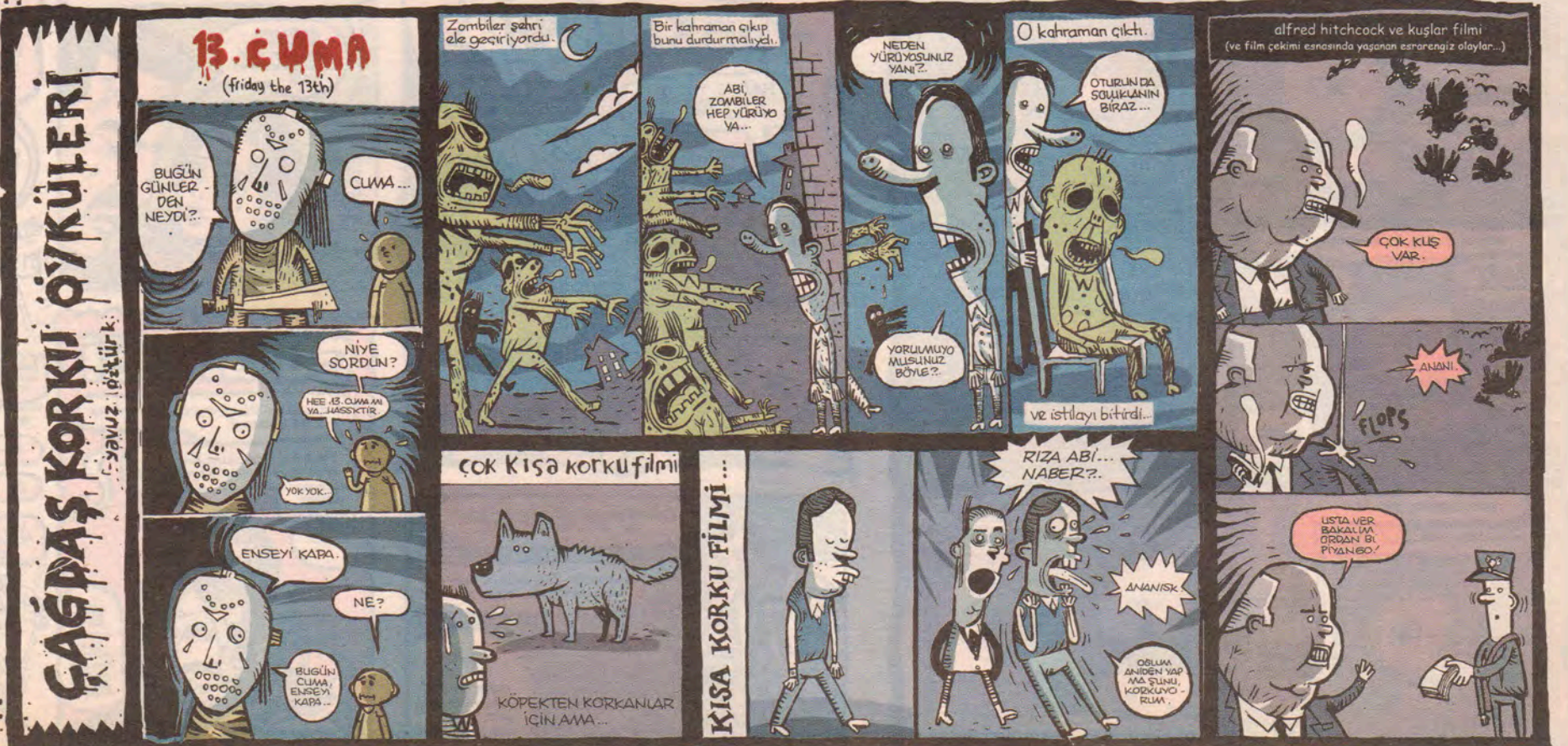
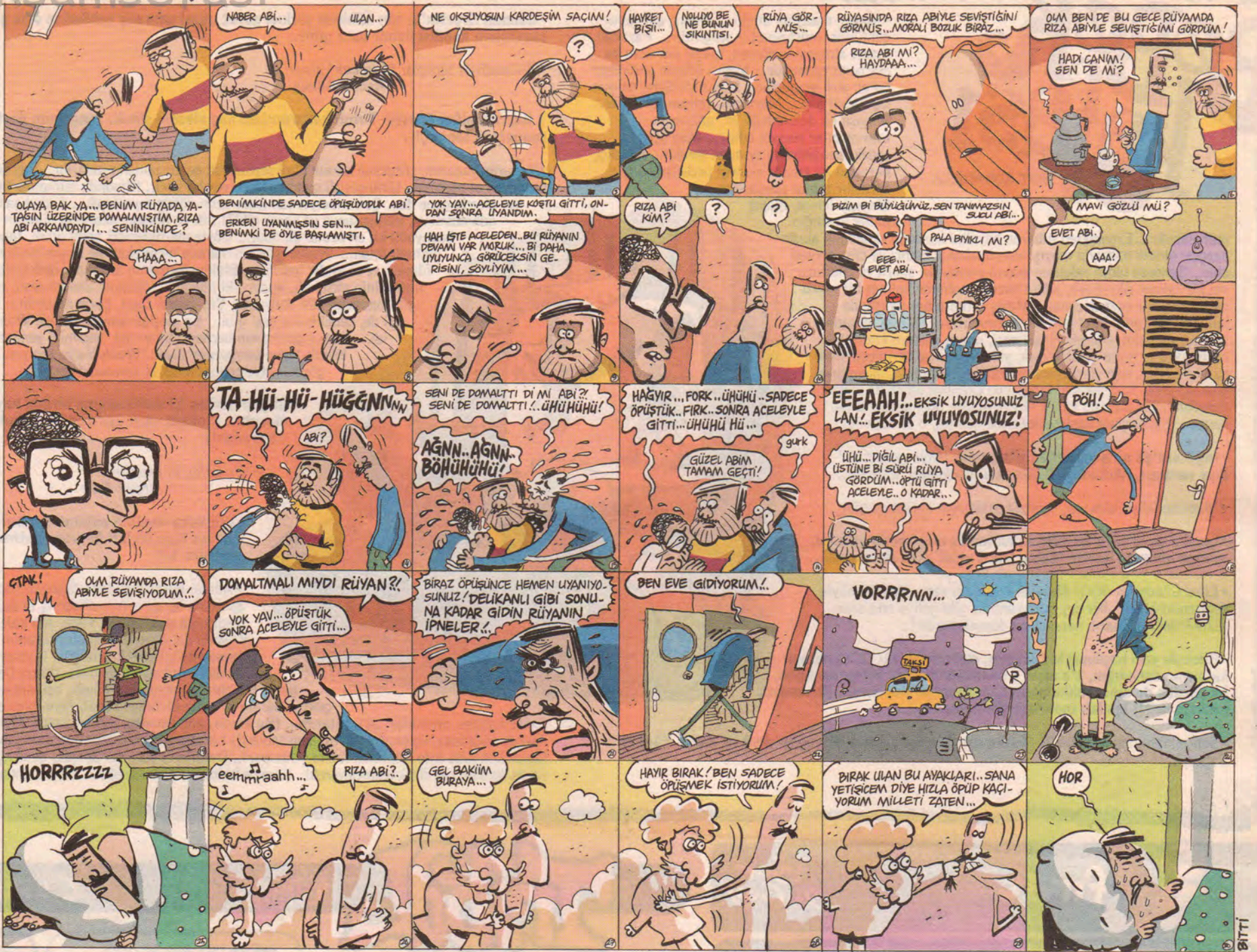
Bir Kalça

Mecidiyeköy'de otobüs duraklarına doğru yürüyorum. Önümde yürüyen erkek güruhunda tuhaf bir hareketlilik var. Biraz hızlanınca sebebinin görüyorum: Bir bayan. Yürüyor ama normal bir yürüyüş değil bu. Her adımda kalçalardan biri yukarı çıkarken diğeri aşağı iniyor. Yürürken sanki kalçaları arasında bir devir teslim töreni yaşıyor. Bu törenin daha net izlenebilir olması için dizayn edilmiş bir pantolonu var. Pantolon, kalçanın bütün hareketlerini dış dünyaya aktaran bir kumaştan dikilmiş. O yüzden bu kalçayı izleyenler pantolon yok sanıyor olabilir. Mecidiyeköy'ü bir anda Rio'ya çeviren bu kalçayı izleyen 5 kişiyiz. O, önümüzde bandolar, konfetiler ve şarkılar eşliğinde büyük yürüyüşünü gerçekleştirirken hayatla ilgili bütün gallelerimizi ertelemiş gibiyiz. Kalça dediğimiz bacaklarla belin birleştiği yerdeki hafif şişkin et parçasıdır. Ama bu et parçası biraz fazla şişkin olunca erkekler tarafından çok takdir edilir. Sırf eti çok şişkin diye dünyayı etrafında döndüren bayanlar olduğunu biliyoruz. O yüzden Mecidiyeköy'de bir kalçaya kapılıp sürüklenen bu güruhu yadırgamamak gerekiyor. Yanımdan elinde cep telefonuyla kalçaya doğru hızla hareket eden biri geçiyor. Telefondakine "Oğlum var ya top gibi" diyor. İlerliyoruz. Bir an, jölere aşırı bel bağlamış fantastik saçlı ve izlediğinin aksine bol kotunun içinde kalçası yok hükmünde birisi, kalçanın tam arkasına hizalanarak görüntüyü kapatıyor. Kitle çeşitli manevralarla yeniden düzenleniyor. Ben biraz geride kalıyorum. İşte o zaman, bu kapalı gişe kalça gösterisini sandığımdan daha fazla kişinin izlediğini anlıyorum. Bazıları abartmadan, modern bir ülkede bu tür kalça hareketlerine alışkınmiş bir havayla, bazıları da dünyada o an başka bir şey yokmuş gibi büyük bir iştahla izliyor. Mecidiyeköy'de bir grup erkek, birlik ve beraberlik duyguları içinde hemfikir oluyor. Şu an hep beraber bir yere otursak birbirimize hiç yabancılık çekmeden konuşabiliriz. Sayımız gittikçe artıyor. Önümdeki grup birden duraklıyor. Bir duvara çarpmış gibi hafif bir dalgalanma oluyor kitlede. Biraz ilerleyince kalçanın durduğunu ve sahibinin bir vitrine baktığını görüyorum. Aşırı jöle, kenarda durup beklemeye geçiyor. Bazıları anlık bir kararsızlık geçiriyor, yavaşlayanlar var, hatta durup havaya bakan bile var. Ben yürümeye devam eden modern gruptayım. Otobüs duraklarına doğru dönerek kitleden ayrılıyorum. Birlik ve beraberlik dağılıyor...

Bir İnsan

Otobüsteyim. Zeytinburnu civarında telefonum çalmaya başlıyor. İETT otobüslerinde telefonun yasak olup olmadığından emin değilim ama telefon sesiyle bana dönen kafalar sanki bir yaşağı müjdeliyor. Telaşlanıyorum. Sırt çantamın içinde yaptığım aramanın süresi uzadıka otobüsteki yasak havası gelişmeye başlıyor. Telefonu arama çabama, kafamı sallayarak 'dalginlik işte' anlamı katmaya çalışıyorum. Yarattığı kaostan haberi olmayan kişi telefonu ısrarla çaldırmaya devam ediyor. Sonunda kalan kişiyi, bilgisayarı altına sıkışmış bir kitabın sayfaları arasında buluyorum. Memnuniyetsizliğim öncüsü 'cık cık' sesleri yavaştan gelmeye başlıyor. Telefona ulaşır ulaşmaz 'No' tuşuna basıyorum. Büyük bir 'hayır' bu. Arayan babam. Yaşadığım telaşın üzerine, bir de babasına 'No' diyen bir insan olmanın sıkıntısı basıyor. Tekrar çalıyor telefon. (Babalar 'No' sevmeyiz.) Tekrar 'No' diyorum, ardından da telefonu kapatarak babamla tüm bağlarımı kopartıyorum. Artık babasızım ama otobüste başka büyüklükler var: Önümde orta yaşlı iki bayan, ayakta evrak çantasıyla hayatın tümünü belgelemeye hazır çok tıraşlı bir bey ve yanımda bir kurallar organizması olarak yaşadığı bana gönderdiği 'cık cık' sinyallerinden anlaşılan başka bir bey... Açılışı, "Olmaz ki ama... Sizler de böyle yaparsanız..." diyerek yanımdaki Cık Cık Bey yapıyor. "Otobüslerde telefon yasası kalktı" diyorum. (Bu bilginin emin değilim ama açığını kapatmak isteyen her insan gibi tonlamamı sağlam tutuyorum.) "Hayret! Bir de üstte çıkıyor..." diyor kadınlardan biri. Diğer bana dönerek, "otobüsü patlatıyordun az daha" şiddetinde bir bakış atıyor. Bir refleksle "Pardon!" diyorum. "Oldu mu şimdi?" diyor Cık Cık Bey. "Pardon, Fransızca kökenlidir." diyerek kafasını sallıyor. Bu aniden gerçekleşen etimolojik darbeye ortamın gerçek üstü olduğunu ve susmam gerektiğini anlıyorum. Bu sırada önümde oturan bayanlar, çalan bir telefondan yola çıkarak başlayan muhabbetlerini 'gençlik ve saygısızlık' konulu bir konferansa dönüştürüyorlar. Ayakta duran Çok Tıraşlı Bey de onlara katılıyor. Hararetle konuştuıkları "toplum dersleri" bir türlü bitmiyor. Oysa işe yaramaz bir genç sandıkları ben, mevveleri yıkamadan yemem, hayatımda birkaç kere "Her şeyin başı sağlık" demişliğim vardır ve bayramlarda uzatılan elleri derhal öperim. Ama şu an tüm bunların önemi yok. Gittikçe önemsizleşiyorum. Var oluşlarını 'bir olay olsa da hemen ayılasak' temeline oturtmuş bu grup iyice kaynaşmaya başlıyor. (Ortak bir düşman bulan kitle hemen kaynaşır.) Konular vakit geçtikçe benden bağımsızlaşıyor. Kalplerini, ciğerlerini dinleyen ve onlara 'amcacım', 'teyzecim' diyen pırlıl pırlıl genç doktorlardan bahsetmeye başlıyorlar. Bu konuya mafsallı ağırlarını 'şıp' diye kesen bir doktorla katkıda bulunan Çok Tıraşlı Bey, "Ne gençler var" derken bana bakıyor. Ben de ona bakınca manidarca gülüyor. Sanırım pırlıl pırlıl bir diş hekiminin yaptığı çok modern proteziyle beni yemek istiyor. O sırada otobüse binen ve bize doğru yaklaşan bir kurtarıcı görüyorum: Bir hamile. Hemen kalkıp yerimi veriyorum. Bu hareketimle kitleyi sakinleştireceğimi sanıyorum ama nafile. Birbirini tanımayan bu insanlar, benim sayemde birlik ve beraberlik duygularıyla konuşmaya devam ediyorlar. İçinde 'saygı', 'görgü' ve 'kalmamış' kelimeleri olan cümleler kurup birbirlerini onaylıyorlar. Bir hataya karşı cümlelerini hazırda bekleten ve hatayı görür görmez hayatla ilgili ne biliyorlarsa ortaya seren bu gruba, yaşı genç olmasına rağmen hamile bayan da katılıyor. Şu an beraber bir yere otursalar hiç yabancılık çekmeden saatlerce konuşabilirler. Düşmeye basıyorum. Otobüs inmek istediğim yerden bir durak önce duruyor. İneceği durak için erken düşmeye basan insanın otobüs sakinlerinden yediği psikolojik dayacağı kaldırarak duruma değilim. İniyorum. Otobüs birlik ve beraberlik içinde hareket ediyor. Asıl hedefime epey uzaktayım. Tek başıma yürüyorum.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

mabatasıdır... Ergenlikten itibaren hayalini kurduğu ekonomik akışın parçası olmak hazzıyla mayıs onun oyalayıcı inancı ve cılız serveti olur... Sonsuza giden rakamın makro evreninde, sınırlı ve telifuza net bir rakam zikretmek, adeta huzuru teslimde bulmuş bir mürit gibi ferahlatır eşya avcısını... Mayıs tutkusu her çalışanda bulunmadığı gibi, kimi işsizde de mevcuttur... Mayıs almadaki haz katsayısının giderek yükselmesi, mayıs verenin kudretini harlandırır... Ruhunu genişletmek, yükseltmek ve derinleştirmek hareketlerinin, sayı dünyasındaki izdüşümü faizdir ki, mayısın ömrünü yer... Faiz fiskeye, mayısçı da üzerinde kırpaşan pinpon topudur... Bir mayısçı için 1 Mayıs'ın diil, bir mayısın değeri vardır... Eppekçinin başlıca değerine gelince, o da eppekçir!..

• İngiltere'ye giriş yaparken görevlinin 'Niye geldiniz?' diye sorması, 'Arkadaşa batingam, çikingam' demem...

• 'Subutay' diye isim var, subayla assubayın karışmış gibi...

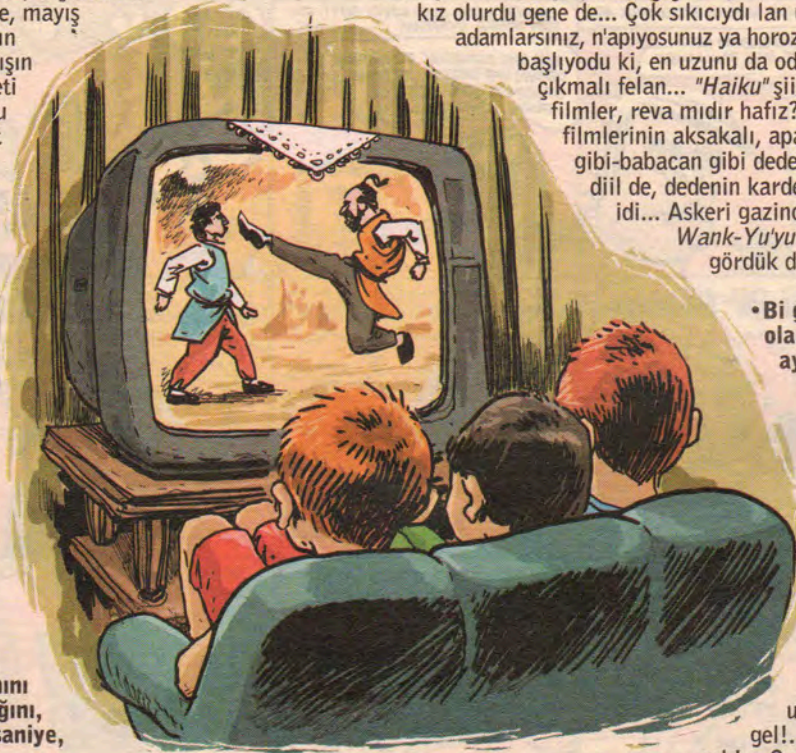
• Londra'da bi Türk'ün dükkanına İngiliz müşterinin gelmesi, adamın oğlunun içeriye 'Baba, turist geldi' diye seslenmesi...

• Ebru Gündeş'in 'Kızıl Mavi' diye şarkısı var... Kendisi böyle değişebildiği için, her şey mümkünmüş gibi geliyo ona zaar... (ZAAR MI?!?) Zaarın neresinden dönsek kardır!..

• İlkokula yeni başlamış bi çocuğun, matematikteki '1' kavramını kafasının almadığını, 1'e niçin 1 dendiğini bi türlü anlayamadığını, bu yüzden de diğer rakamlara geçemediğini duydum... (Bi saniye, rakam mı?!?) İşallah toparlamıştır zamanla...

• Son reklamında gördüm ki, Yumoş ayıcığı iyice coşmuş, ne yogası eksik ne dansı. Yürü be Yumoş!..

• Mayıs, maaştan ötedir... Mayıs, çalışanın gönlünde müstesna bir sevgilidir... Paradan ibaret olmasına rağmen, mayıs paradan da çok benimsenmiştir... Mayısı ödeyen görünmez bir el, gizli bir güçtür... Mayıs işledikçe, çalışan kıpır kıpır olur... Mayıs gül, çalışan bülbuldür... Mayıs ilk dokunduğu an, gözyaşını tutmayanlar rivayet edilir... Mayısçıyı, eppekçiden bilhassa ayırmak gerekir... Eppekçi, paradan da ziyade ekmeği hedefler haliyle, anlaşılır tabiat parçasıdır... Mayısçı içinse, mayıs minik krallığın

• Candan Erçetin'in son klibinde şarkısı gayet güzel ama saç şeklinden olsa gerek, sanatçının kendisi demir para gibi!..

• 'Vibratörün türkçesi 'S.kecek' olsun!...' Recep Güney

• Gayrimüslüm Gürses: Tutun kollarımdan, haç olacam şimdi, zongoçum dostlarım, zongoçum zangoç!..

• Yanarım yanarım, çocukken karate filmi seyrederek geçen zamana yanarım... Vay arkadaş, bitmeyen bi asabiyet, türlü çeşitli oyun hileleri, vur ha vur!.. Kimondu mimondu bir-iki kız olurdu gene de... Çok sıkıcıydı lan uzun uzun döğüş seyretmek... S.kli-t.şaklı adamlarsınız, n'apıyosunuz ya horoz gibi?!.. Bi de finalde, aksakallı bilgenin döğüşü başlıyordu ki, en uzununu da odur... Böyle merdivenleri adım adım, tapınak çıkmalı felan... 'Haiku' şiirinin menbaı memleketi ne acaip tanıtıyordu o filmler, reva mıdır hafız?!.. Bizim sinemanın aksakallı dedesiyle, Çin filmlerinin aksakalı, apayrı iki adamdı... Bizimki davudi sesli, tombik gibi-babacan gibi dedeyken, Çin dedesi zayıf, çevik adamıdı... Dede diil de, dedenin kardeşi gibi... En meşhur karate aktörü Wank-Yu idi... Askeri gazinonun berberi İsmail abi, hepimizi yemişti 'Ben Wank-Yu'yu tanıyorum' diye... Wank-Yu'yu tanıyan adam gördük diye çok sevindik bi zaman, denyo gibi!..

• Bi gün herkes 15 dakikalığına birinin hayranı olacak!.. (Ünlüyü nasıl ayıracan, hayrandan ayıracan!)

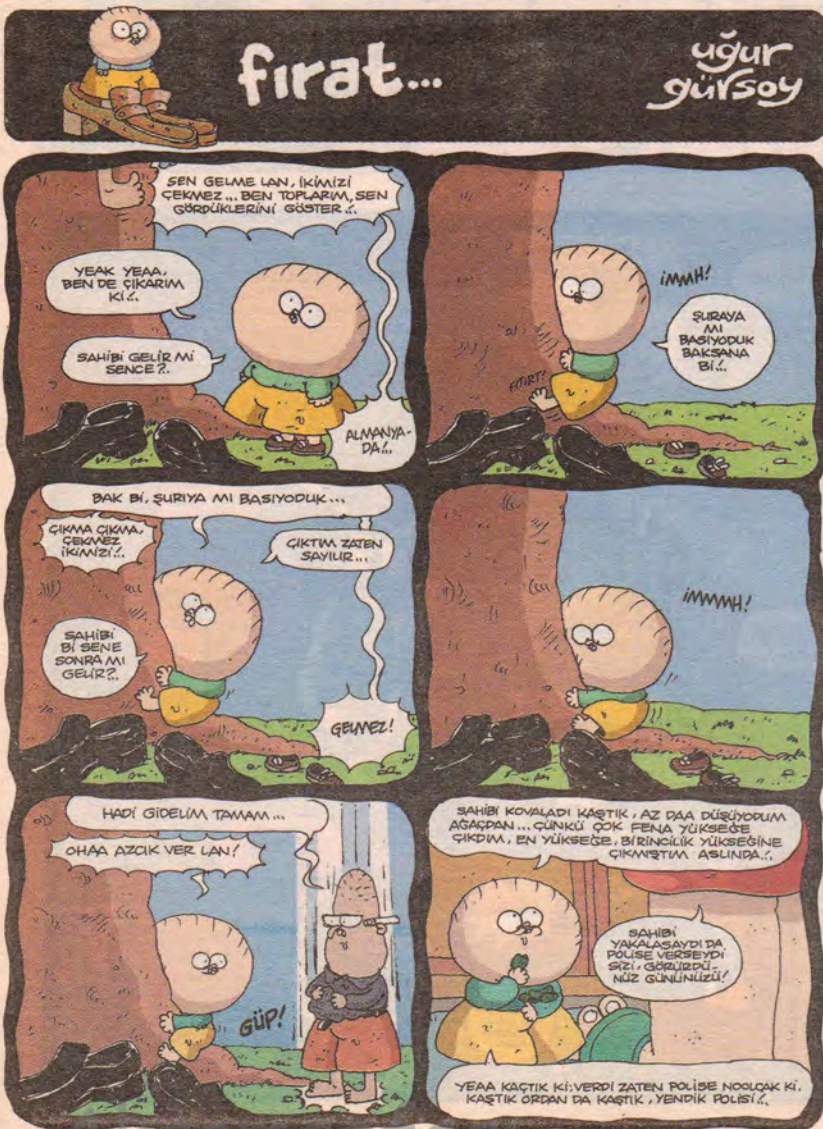
• 'Üç külfu, bi penaltı!...' Orçun Fitr

• Tek hafta derdimi anlatabilen biriyim, öyleyse niye iki lafı bi araya getirmeye uğraşıım ki?

• Adnan Polat Rezidans 'Sabaha kadar oynasak, berabere biterdi' demiş, bi de inceden Beşiktaş'a değinmiş... Yahu, top kaleye giriyodu da, paltolu-kaşkollu İbrahim Toraman'ı çıkardı kaleden?... Çaksaydı uzaklardan yirmi adamdan biri... Dünya Derbisi'ne gel!.. Derbim var dünyadan büyük, aşkımdan da çok!... Galatasaray'da Mehmet Topal, Fenerbahçe'de de Mehmet Topal'ı sakatlasa hiç şaşırmm, eşyanın tabiatı!.. Lincoln-Carlos enstantanesi de şahaneydi, bence dünyada öyle takılmak lazım, klasspor!.. Derbilerin sürprizi Selçuk, gene ağırları sarstı ama bu kez direk tekmeleyerek!.. Hem de kendi kalesinin direğini!.. Neyse, önümüzdeki

fırat...

uğur güvsoy

Tribal

Çiğdem

C.üstün.

oklara bakalım!.. (Son laf: Messi'den de ziyade Bilal Ribery'yi görmek ister deli gönül beşiktaş formasıyla...)

"Siradan bi vatandaş olsan, TRT senden bahseder miydi?!" Böyle dedi C.Arkin, Kocayigit'e İstasyon adlı filmde. Filmde Cüneyt Arkin'in adı Gırgır Ali, habire Gırgır dergisi okuyo; köpeğinin adı da Çarşaf, o da Çarşaf okuyo! Ben bu kadar akla seza" film ne gördüm, ne duydum.

Bitsin: Sağ elle sol kulağı göstermek...

Peki ispanağı demir var diye, yıllar yılı pırasadan daha çok sevmek?!.. Niye iyasılıyorsun ki nebatı?... Hele ki bir enginar, hele ki bir kereviz, ne tavrı gördüler e... Halaybaşı her zaman patates olmuştur, yedeği de patlıcan... Canımda tanımıştı tüm sebzeler... Sebze işin teorisi de, meyve de edebiyat desem başım grmaz... Aha da ağrımadı!..

Türk nereye gitse, orası Türkiye luyo...

Antalya'daki bi arkadaşşıma apıcının 'Alanya'da fortum kıkmış, iki gündür alenkrink erilemiyomuş' diye geyik çma çabası...

'Epilasyon cihazı yapsam, adını kösem Sultan kordum!..' - Mert Çilmez (Aynı Mert, Gebzede Kereste Dünyası diye dükkan örmüş.)

Hemen bitsin: İş örüşmesinde 'Gelecekte bu ırkette kendini nerede örüyosun?' sorusu...

'Türkiye'de evlilik: Belediye iyar, devlet boşar!..'

fe Gültekin

Çar olsa da Moskova yıldız, lmasa da... Demek ki akikatlı marka mekan imiş, nisan diil... Böyleymiş...

birinci eski

fabian ernst

seni tilki
ne yuvanı unutursun
ne avını
hep yeniden keşfedersin
ezbere bildiğin ormanı
ispat kalfaya lazım
sen ustasın
seni tilki
toplamayla işin olmaz
seninkisi carpan etki

(Not: MUSTAFA HOCANIN ŞİİRİ, İLK DERBİ GALİBİYETİNDEN HEMEN SONRA!..)

Abi ben TÜY SIKLET boks şampiyonuyum, uzak dövüşü severim... İste böyle kombine yumruklarla önce rakibimi!...

an bi us. Tamam anladık... Döv arma konuşma...

Ba..ba..ba.. Yarınki şilr geçesinde, senin içti yazdığım şilri okuyacağım... Önce sana okumak istedim...

ÖHM!.. Dinle bak...

Sen Hippo değil miydin? Bu kesif haçı yaşı, kokusu da nereden geliyor?..

Cot Stevens dinlediğimiz şunları unutma...

Nası abi hiçkimsin geçti mi korkutunca?

Yok.

Bu arada KURT ADAM' gümüş kurgunla ölüyordu di mi?

Olum sabah oldu Kurt Adam mı kaldı lan... DUR!..

Lavobo ne tarafta acaba? Kakam geldi de.

İşte bu açık gözlülüğüne bayılıyorrum.

Hayatım, benim taksitin dikiz aynasına yapışık olan çıkartma gözler kayıp... Gördün mü acaba?..

Yanlış numara bey-fendi... Ben Gülruz Suriri-yim...

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

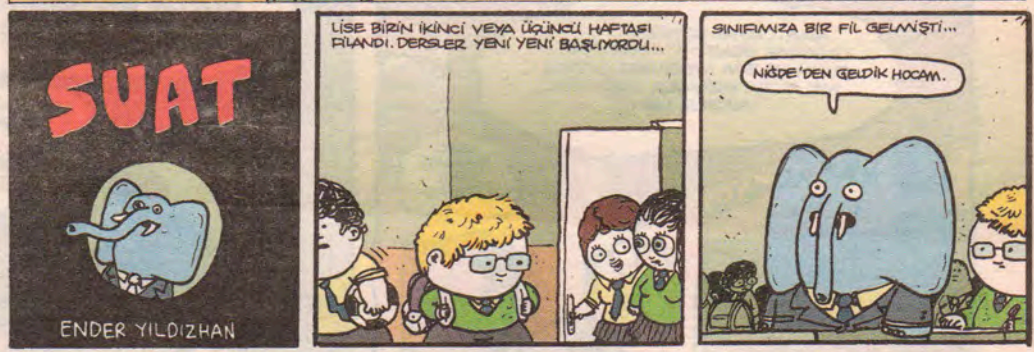
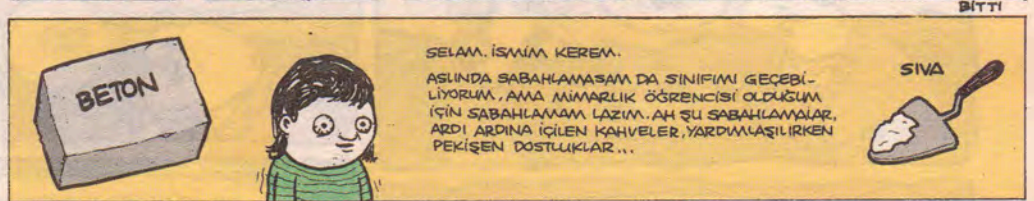
Çok gülmür bugün de doyduk... Duvarızı yapılmış... Bismil... mir... mir...

Lan yalnız ben bildiğim bütün duaları unuttum... Google'dan indirip bakalım mı?..

HALIFLEKS

ENDER YILDIZHAN

Bitti

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

Eğlenmeyi unuttum. Evet evet kinayeli bi şekilde söylemedim, "eğlenmek" nasıl bişeydi gerçekten unuttum, ya da belki hiç bilememiş de olabilirim. Cumartesi akşamları taksim'de ellerindeki telefonlarla "nerdesin abi?"'li, "okey canım birazdan ordayım"lı konuşarak hızlı hızlı biyerlere yetişen insanları görünce şaşırıyorum, bu kadar heyecanlı olduklarına göre benim bilmediğim acayip alengirli ortamlara gidiyolar herhalde diyorum. Ama düşünüyorum, ne kadar eğlenebilirler ki? Yani ne olabilir ki gittikleri yerde? Mekana girdiklerinde "ohoo nerde kaldınız yaa?" denicek, "Bu benim kuzenim Aslı" filan diye bir iki tanışma yaşanacak, biralara votkalar motkalar içilecek, işyerlerindeki komik anılar anlatılacak, akşamın başında Aslı'yı çok beğenmeyen bir iki erkek içtikçe "iyiymiş lan aslında" diye düşünürcek, ama nihayetinde bi numara olmayacak, gecenin sonunda en fazla beraber şarkı söylenicek ya da birileri kusarken birileri çorba içecek filan... Ee bu mu? Cuma cumartesi Taksim'e koşan sevgili okurlarımız, beni aydınlatın lan, yaptıklarınız bundan ibaret değil mi? Eğer bu kadarsa skmişim ben böyle eğlence dünyasını arkadaş. Ama fevri davranıp hemen skmek de istemiyorum, bu kadarını biliyorum, ama bundan fazlası varsa biri beni uyarsın artık.

Yakına kadar "amaan bu kadar işte abi, millet sıkıcı hayatına iki ton renk olsun diye giyini çıkıyo iki bira içiyo bunu eğlence sanıyo naapsın" türünden bilmişçe bi tavırla evde yayılıp film izlemeyi övüp duruyodum. Ha, yeri gelsin yine överim, ama bugün derginin orda bişey gördüm, aklım çıktı...

Gece 1 (bir) gibi sokağın başındaki laz bakkala gidiyodum, altımda dizleri çıkmış eşofman (aşortman), ayağımda terlik (terlik) yürürken, gözlerim daha önceden geceleri "bambaşka" olduğunu duyduğum bi mekanın içini görüyordum. Aboo dedim bu ne... Sevgili okurlar annem Kayseri'li olduğu halde çok sık aboo demem, yıllarca mantıyı da sevmedim zaten, neyse mantıya girmeyelim şimdi, bakın mekanı görünce "aboo" dedim diyorum size, o derece.

"Peki mesela nasıl yavaşlıyolar?" diye sordum, adamlar doğrudan "selam çok güzelsin" diye geliyolarmış. Nasıl cesaret nasıl bi kendine güvense artık.

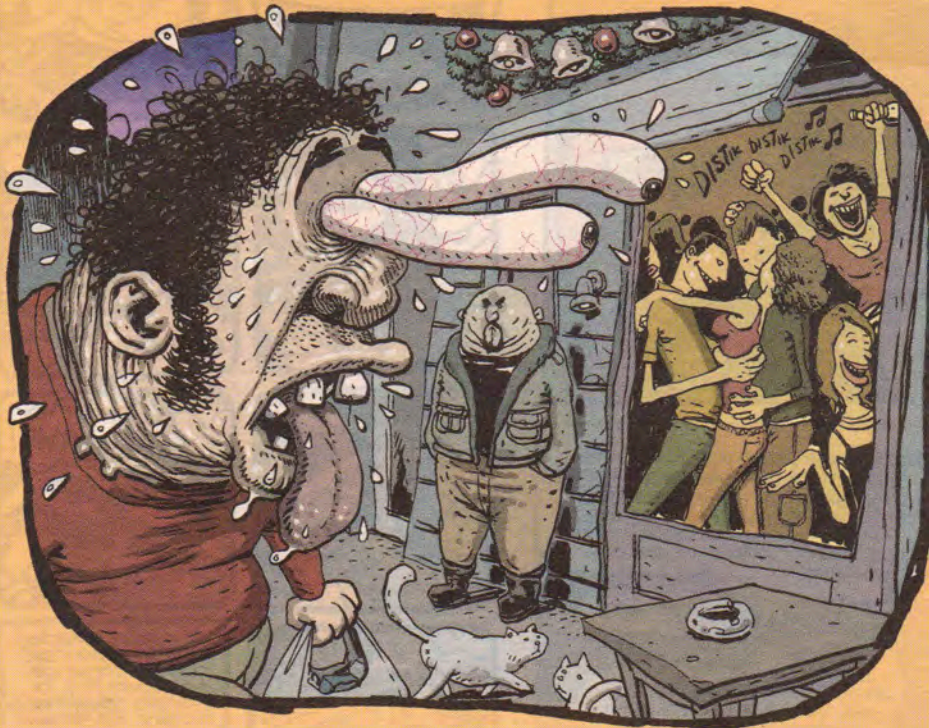
Yalnız bişey anlatıcım, bi keresinde aynen benim de kendime güvenim gelmişti, artık birinden güzel bi laf mı işittim nedir bilmiyorum, "ulan" dedim, "bu gece tek başıma çıkıp çapkınlık yapıcım" (bu eyleme "çapkınlık yapmak" diyosan zaten şansın yok, o ayrı)... En güzel giysilerimi giydim abicim, en bildiğim mekana gittim. Herkesin içtiği olmayan, farklı gibi biramı aldım, kenarda dikiliyorum, uykumu almışım enerjğim filan, böyle bi pozlar veriyorum etrafa. Müziği dinliyorum bi yandan, baktım karşıda birkaç tane kız var, kısık gözlerle ama çok abartmadan kesik atıyorum arada. "Anaa" dedim, "böyle böyle olucak galiba" dedim. Yani kızları tavlamasam bile orda ortama gayet de uyan bi figür olmuştum. Ki kızlardan biri de bakıyo gibiydi yani, öyle söylüyim.

Sonra ne mi oldu?.. Bara kadınlı erkekli bi sürü şişman alman girdi. "Das mas schön mön" diye bir anda doluştular içeriye. "Ulan bu ipneler buraya dikilmesin?" demeye kalmadan tam önüme konuşlandılar ve inanılmaz çirkin bi şekilde hoplayarak neşeli neşeli dansetmeye başladılar. Bir saatte zar zor inşaa ettiğim karizmam ve itibarım almanlar yüzünden mahfoldsu, arkalarında bi salatalık gibi kalakaldım. O şekli başka yerde de yapamazdım, çıktım gittim ben de. Burdan o alman arkadaşlara iki çift laf etmek istiyorum, "ih fike diih" (tek cümle biliyomuşum lan ikinci lafı bulamadım)

Gürültülü mekana kalabalık grup halinde kızlı mızlı gidince konuşmak ve söyleneni duymak da ayrı mesele. Buna da "aa aynı ben?" mi diyosunuz? Hiç de aynı ben olduğunuzu inanmıyorum çünkü gördüğüm kadarıyla çoğu insan ya dudak okuma eğitimi almış ya doğuştan yetenekli ya da kulakları süper işitiyo. Ben duymıyorum arkadaş. Üstüste "ne?" diye sormak da ayıp kaçıyo, sonunda duyup anlamış gibi "mih mih" diye gülümsüyorum napıyım yani.. Şu ana kadar barda bana bişeyler anlatan insanlara iki çift laf etmek istiyorum, birincisi "hiiiiibşey anlamadım", ikincisi de "anlamış gibi yaptığım şeyler soru cümlesi çıktığında tekrar 'ha?' dediğim için hemen kinamayın, duymuyorum elimde değil, anlayana kadar soruyum mı yani?"

Galiba öyle partisel, eğlencesel ortamlarda gerçekten sıkıcı biri oluyorum. Normalde de eğlenceli değilimdir ama oralarda ekstradan bi sıkıcılık geliyo, konuşulan hiçbirşey duymadığım için çaresizce etrafa bakıyorum, çok akıllıymışım, herşeyin farkındaymışım ve ben hiç öyle değilmişim gibi bi takım tespitlerde bulunuyorum, bazen "hmm bunu çizeyim" diyorum filan, ıyy pis herif, tiksindim birden kendimden, sen sanki nesin de ordaki insanlara bok atıyosun lan? Burdan kendime iki çift lafım var. Şaka şaka yok. Severim yine de kendimi, sevmeyip de napıyım?

Yalnız bar benzeri bi ortam olmasa da, böyle partili eğlenceli hatıralardan en aklımda kalanı hayatımda kutlanmış tek doğumgünümle ilgili olanı. İlkokul 5'teyim, annem kek börek mörek yaptı, kola fanta aldık, sınıftan çocukları çağırarak, doğumgünümü kutluycaz (hani çizmişim ya hediye olarak kutudan patates çıkmıştı, hah o). Neyse abicim, kek pasta filan yeni, hediyeler açıldı, hep ayakakabılı gördüğüm sınıf arkadaşlarımı bir anda halının üzerinde hisse hisse diye çorapla gezerken görmenin şaşkınlığı filan derken acayip bi şumarklık geldi bize. Annem de tipki modern gibi evden çıkıp bizi yalnız bıraktı (pazara mazara gitmiştir de ben öyle düşünmek istemişim). Nasıl başladı hatırlamıyorum ama kızlar ve erkekler olarak ayrıldık, birbirimize tatlı tatlı sataşıyoruz, itişiyoruz (aslında hepsi flört amaçlı ama o yaşı anlamıyoruz tam olarak), yok "burası bizim oda, kızlar siz buraya giremezsiniz" filan, kızlar da işte "mutfak bizindir siz giremezsiniz".. Böyle aptal bi eğlence işte. Ben öyle bi gaza gelmişim ve eğlenceden mest olmuşum ki "çocuklar siz burda bekleyin, ben salondaki pencereden balkona çıkıp mutfaka giricem ve kızları tuzağa düşürücüm" dedim. (filmlerden öğrendiğim "çocuklar" kelimesini kullanmak için muhteşem bi fırsattı). Balkona çıktım, ordan yürüyüp kızların bize yasakladığı mutfaka girdim. Girerken "bi durum mu vardı kızlar?" demeyi de ihmal etmedim... hayatımın hiçbir döneminde kızları bu kadar şaşırıp güldürdüğümü hatırlamıyorum. İşte ordaki eğlenceyi var ya, hiçbir yere değişmem. Oha bi dakika, hayatımın en eğlenceli anı bu olamaz di mi? Korktum birden, ki gerçekten en eğlencelisi buydu galiba. Yani şu an daha iyisi aklıma gelmedi. Eğer öyleyse, kendime iki çift lafım var. İlki, "boşver be hacim evde yayılıp film izlemek gibisi yok", ikincisiniyse sizinle paylaşırcam çünkü biraz küfürlü. Saygılar sunarak, iyi eğlenceler diliyorum.

Dönerken böyle bi hal geldi, kontrolü mü kaybettim nedir, "ne olursa olsun, ben buraya giriyorum hafız" diye istemiszence, böyle mumya filmlerindeki gibi ellerim önde, mekana yöneldim. Badigard terliklerimi aşortmanlarımı ve elimdeki poşeti görünce elini bile kaldırmaya gerek görmedi, gözleriyle dövdü dergiye doğru yolladı beni sağolsun.

O yüzden artık eğlence ortamlarının sadece benim bildiğim o sıkıcı durumlardan ibaret olduğu konusunda ciddi şüphelerim var. Gerçi oraya girsem de bir anda beni aralarına almıycaklardı ki, ben yine kenarda biramı içip çerezin şamfistiklarını bulmaya çalışıcaktım. Yine de insan merak ediyö.

Ha, yalan olmasın, "ben çay içilip tavla, çin daması oynanan, muhabbetin muhabbet olduğu, sinsi şehir hayatının ahlaksızlıklarının giremediği, halk gibi, anadolu gibi yerleri severim, onun dışındaki şekilli yerleri bilmem, işim olmaz" palavrası sıkıyım, bilirim biraz, o kadar da değil. Son zamanlarda çok gitmedim ama bilirim lan! "Tuvalet nerde?" diye sorsan "şurdan dönüyorsunuz aşağıda" diye hemen gösteririm.

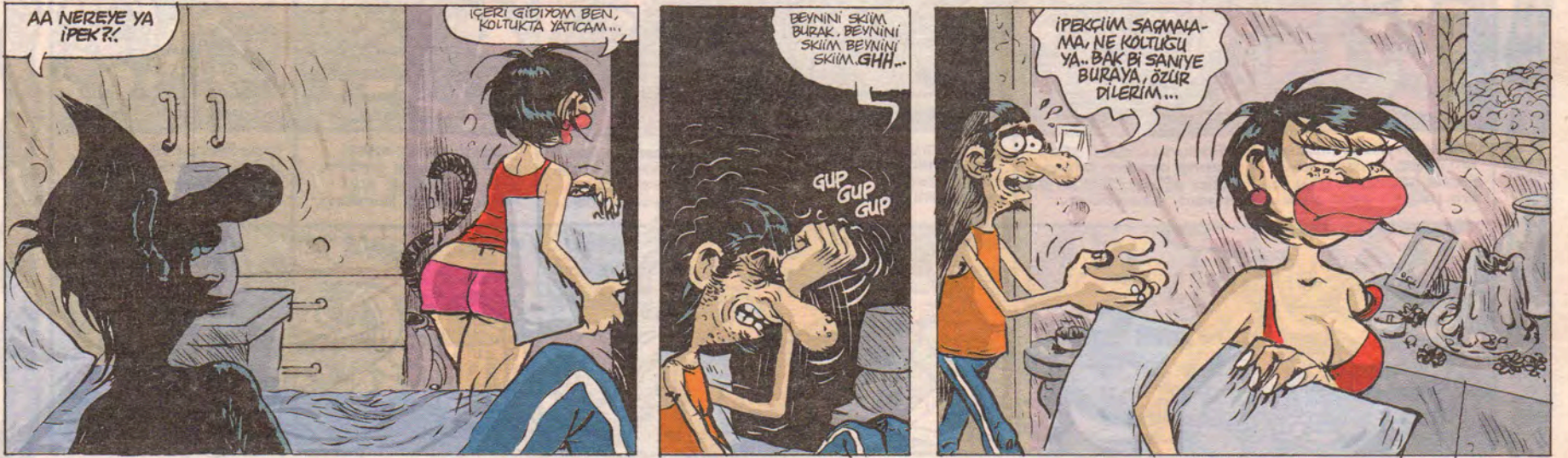
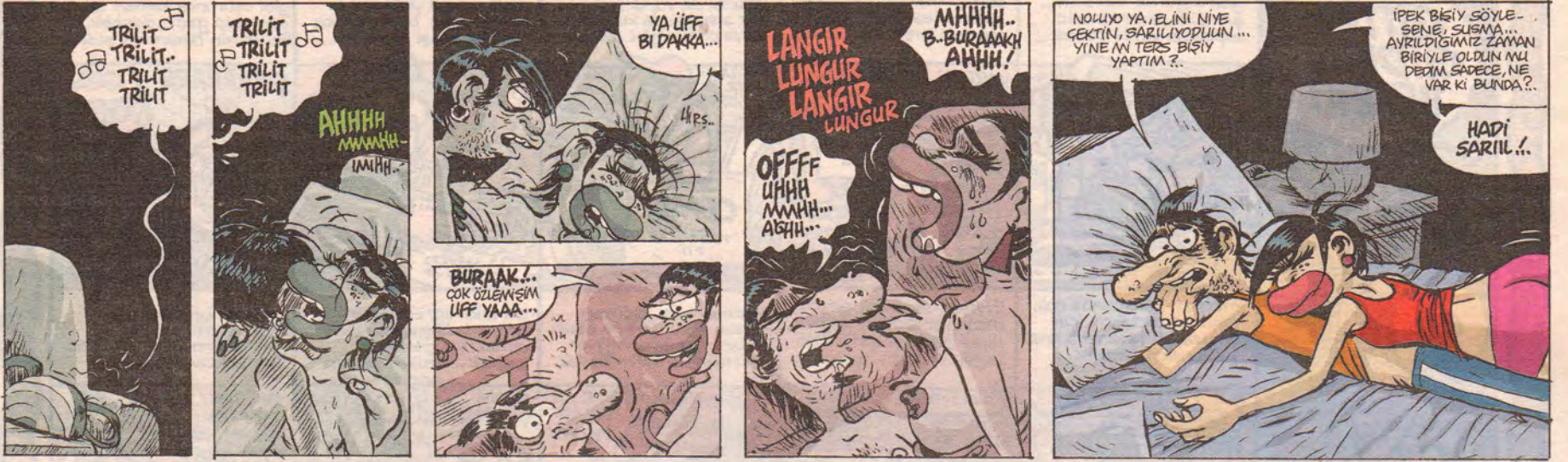
Hayatını "o hatunla falanca barda tanıştık, o gece bana geldi" muhabbetlerini dinleyerek geçiren, fakat 28 yıllık yaşantısında bir kez bile barda tanışıp kız kaldıramış bi insan değilim. Bunu gerçekten yapan var mı, varsa da nasıl yapıyolar tahayyül edemiyorum bile. Tanıdığım kızlara sordum, tabii hepsi "yok beni kimse öyle tavlazamaz" diyo ama bu adamlar kimi tavlıyo o zaman arkadaş?

GİTTİN
GİDELİ
BEBEK!

Seni unutabilmek için
golfe gönül verdim...
şimdilik param sade
zopasına yetti bebek...

Doğalgaz sayacının
plastik dişilerinden çıkan
sessten teskindim. Golf
zopamla kıracağım bebek.

Dedemin verdiği poşetle
istiklal'de yürürken, şir-
ket arabasıyla kız tavla-
maya çıkmış gibi oldum.

Sana mektup yazayım
dedim ama yazacak bi-
kelime bile bulamayınca
ben de ateşi buldum...

Hiç bişii yapmadan malak
gibi oturunca zaman su-
gibi akip geçti, dashak
kebabının hararetini aldı.

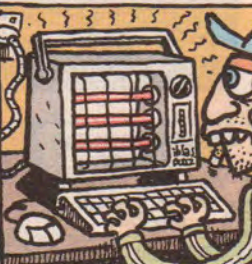
İnternet karşısında çok
vakit harcadığım için
bilgisayarı tavan arasına
kaldırdım bebek...

Ehliyet sınavını geçe-
medim ama olsun bebek,
biraz rüşvetle şehirdeki
bütün araçlar benim...

Parkinsonuna rağmen
doksan küsur yaşına basan
dedeme sahane doğum
günü hediyesi aldım bebek.

Sirtaki öğrendikten
sonra buluşık problem
olmaktan çıkırdı
bebek... Çalsın sazlar.

Uyuyo numarasıyla
çalar saati suç üstü
yakaladım. Uyumamı bek-
liyormuş civırmak için...

Öyle uzun sürdü ki, alış-
tım gripe... İyileşir gibi
olunca, geçmesin diye ver-
dim rüzgarı bele bele...

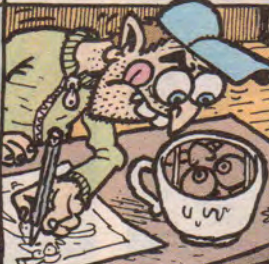
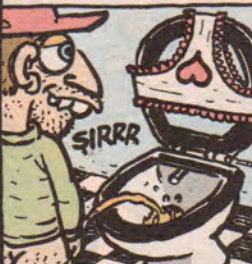
Kilodunu klozet kas-
nağına gerdim bebek.
Döner alırsın diye, kırış-
masın hesabı...

Ayna karşısında çok
zaman harcadığım için
kırıldım bebek. Neye
benzediimi unuttu oldum.

Dedemin bastonu öze
yalnız dönünce başına
bişii geldi sandım...
Camide uyuyakalmış...

Laubali çalar saati
golf sopasıyla gırdım,
erken kalkmak için
kehlili sabaha kurdum.

İyice hımarlaştırdım
bebek... Bahar temizli-
ğine gölgerinden başla-
yıp cillop gibi yaptım...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umur SARIKAYA

MAVİ KADİFE

Yuvam yıkılıyor! Akşam olup da eve gitme saati geldiğinde içim müthiş sıkılıyor... Eve doğru yürürken geri dönüp koşarak uzaklaşmak istiyordum ama yine de yürümeye devam ediyordum. Eve gitmemek için elimden gelen her şeyi yapıyordum. Bir bahane bulup iş çıkarıyorum kendime, geceye kalıyorum hep ya da birilerini arayıp içki içiyordum. Her gün yürüyerek gittiğim bir cehennemden farksız evim. "Oturduğumuz dördüncü kattan aşağıya baktığımda birden çok yaşlı kadın keli görüyordum" diye bir ne kadar neziir bir semte taşındığım için çok mutlu olmuştum oysaki ilk taşındığımızda. Sokakta yürüyen kel yaşlı kadın sayısı ne kadar çoksa o kadar neziir benim için bir semt. Başta ben de bu yeni komşularıma uyum sağlamaya çalışmış, hatta üst katta oturan Pınar Kür gibi yaşlı kadınla sohbet ederken "sonradan gelenler İstanbul'u çok bozdu. Kebapçı dükkânına çevirdiler koca kenti, megakent değil megaköy'dür İstanbul benim için. MEGAKÖY!" demiş, ikisi de gıda maddesi olmasına rağmen kebabi yerip mezeyi övmüştüm. İkisi de için de çoğunlukla domates ve et barındırıyordu ama birini övüp diğeri yemem, komşuluk ilişkilerim açısından çok önemliydi. Nitekim öyle oldu ben kebaba yüklendikçe komşum beni uygar bildi, ben düdüme küfredtikçe komşum beni çağdaş bildi. Bir keresinde kapıcımız Cafer'e karısıyla evlilik yıldönümünde bir programları unutmadığını sorarken görmüştüm onu. Cafer de, evde sakın bir gece geçirmeyi düşündüklerini söylemişti. Pınar Kür gibi kadın giderken Cafer arkasından onu kafasıyla işaret edip, "şunu görüyor musun?" dercesine göstererek, "piliiliili" diye, bana gülümsemişti. Bu hareketi yaparakt bana "uygar görünen, sen de bizdensin!" mesajı vermiş, gel arkasından beraber gülelim teklifinde bulunmuştu. Ben de ona gülümsemiştim. Yaptığımız kısa sohbet. Cafer yaşlı üst kat komşumun gafayı yediğini, geçen gün karısına gençliğinde giydiği bi elbiseyi verdiğini, püfür püfür oluyor, rahat oluyor diye uzun tek parça elbiseyi yataken kendisinin giydiğini söyledi. "Bana diyor ki. Cafer Efendi karına arada bir çiçek al. Çiçek alacağımı iki kilo elma alırım, kütür kütür yeriz kardeşim. Çiçek dalında güzel, ne para vericem. Amna koyılım yaşam şartları zaten belimizi bükümüş bi de çiçekle, zembelle uğrayacağız. ACIZ LAN! AJLIK VAR!" diye haykırdı Tıknaş Cafer Efendi.

Cafer, kafamdaki jölere, basıklı tişörtüme, birbirine uyumlu ayakkabı ve pantolonuma rağmen benim de "içimde bir emmi yattığını" o sohbetteki hal ve tavırlarımdan hemen anlamıştı. Anlattığı bir şey çok gülerken, omzunu sıkarak, "Cafer abi, valla yemin ediyordum, filim adamsın! BEYAZ ŞÖĞ gibi adamsın Kuran çarpsın!" dedikten sonra ben artık onun için "altı numara" değil, "yeğenim" dim. Hatta inanır mısınız, Cafer bana bir gün kekelik teklif etti. "Yeğenim benim şu hayatta hiç 'yoksa keke sen mi geldin, tez mi geldin' diyebileceğim bir kekem olmadı. Eğer başka keken yoksa benimle keke olur musun?" dedi. Teklifini düşünceğimi söyledim kendisine.

"Yuvam yıkılıyor, günlerim dört duvar arasında daha da kararıyorken bir de Cafer'in kekelik teklifi beni düşüncem lani!" diye düşünerek, yapılan teklifi askıya aldım. Cafer'le göz göze gelmeye çalışıyor, konuştuğumuzda ise konunun kekelik müessesine gelmesine bilhassa dikkat ediyordum. Zaten Cafer benim içimde de bir emmi yattığını anladığı o kara gülden beri çöpümü almayı savsaklıyor, verdiğim talimatları pek sallamıyordu. Bir de keke olmamız demek Cafer'in dibi aşmış çoraplarıyla, öğlen sıcakında İkea'dan aldığımız kırmızı kanepemizde uyuması demekti. Açıkça söylemek gerekirse; eğer bi keke seçmek zorunda olsaydım bunun Cafer olmasını ben de isterdim. Sorun Cafer'de değil, ben de. Şu sıralar hayatımda bir keke istemiyordum, hepsi bu. Ayrıca da üst kat komşumun beni

Cafer'le itişirken, güreşirken görmesini de istemiyordum. İçimde hiç büyümeyen bir emmi olduğunu aptarmada sadece Cafer bilsin istedim. Bi kaç gün sonra bütün semtin bileceğini nereden bilebiliyordum... Eve gidince neyle karşılaşacağımı çok iyi biliyordum. Ağzılar her açıldığında, dur alta kalmayayım diye her cevap verdiğimde, geçmiş her didik didik edildiğinde biraz daha birbirimize saygıyı yitirecektik. Geri dönüşü olmayan sözler söylenecekti yine. Geri dönüşleri olduğunu gördüğüm lafların, daha da söyleyecektik. Eve gitmek istemiyordum. Annem şu halimi görse yüzüne tükürürdü. Sarhoş dayımlar gibi olmuşum. O kadar dikkat etmişti içkiye yaklaşmamız için ama yapacak bir şey yoktu. Genlerimden kaçamıyordum. İçimdeki emmiyi hiç söküp atamadığım gibi, dayımı da söküp atamıyordum. Eve gitmeden önce mutlaka içip güç toplayıp öyle gidiyordum şanlı kavgaya.

Çok sarhoş bir biçimde taksiden indim. Elimde sadece gece sarhoşlara satılan nesnelerden olan tahtadan yapılmış dev Trabzonspor gemisi maketiyle semtin sokaklarında yürüyerek eve doğru ilerliyordum. O kadar sarhoşum ki arada bir keke öpüyordum. Belki de ona bu hediyeyle gidersem aramızdaki buzların çözülceğini inanıyordum. Apartman kapısının anahtarını bir türlü buldığım sokamadım. Başka anahtarları kilitli zorlarken, kapıyı açmaya çalışırken birden apartmanın otomatığı yandı. Cafer uzun tek parça mavi kadife elbisesiyle merdivenlerden çıktı. Gerçekten çok şıktı ya da sarhoş kafayla gözümü bi güzel gözüktü. Kapıyı açtı. "Yoksa keke sen mi geldin?" dedim. Teklifini sordu, beton gibi kafayla kabul ettim. Daha önce de birebir kalınca kızlara verdiğim sözler gibi sözler verdim. "Keke olacağız, kardeşten ileri olacağız, hiç bırakmam ben seni" dedim. Hatta telefonunu alıp "keke (cep), keke (ev), keke (iş)" diye kaydetmek yerine coşup, "keke (namus), keke (şeref), keke (ağam), keke (paşam)" diye kaydettim. Ayaküstü sohbetten sonra mavi kadifeyle veda edip yukarı çıktım. "Gidicem, terk edicem" filan demişti, "inşallah gitmemiştir. Gitse çok iyi olacak ama inşallah gitmemiştir" diye düşünerek. Kilitte anahtar sokmaya çalıştım. Çok güçlüktü çıkarmış olucam ki geldi kapıyı açtı. Gittim... Sevindim.

İçeri gitti, kanepeye oturdum. Gözleri ağlamaktan şişmişti, ağlayınca çok güzel oluyordu, yeşili parlıyordu. Gece üçte eve, elimde dev Trabzonspor gemisiyle gelmem sanki çok olağan bişeymiş gibi hiç şaşırmamıştı. Gemiyi sehpayı, onun önünü kapatacak şekilde koydum ve yanına oturup, çoraplarımı çıkarıp yere attım, kapalı olan televizyonu açtım. Bu hareketimden çok tiksindiyini anlamam umursamadım. "ehhh ehvv" diye sesler çıkarıp, hırıltılı nefes alarak yanındaydım oturmuyordum. "Gemini, beğendim mi? sana aldım. El işi bunlar..." dedim. Hiçbişey demeden kalktı, "ben yatıyorum" diye içeri gitti. Ya burada oturur vaziyette sıracaktım, ya da kavgaya edecektim. Düzelsin istedikçe batırıyordum her şeyi. Ne kadar şu ilgisiz modern görünümü verse de kendime, ne kadar kitap okusam da, içimdeki emmi kıyıcırdı ortaya. O en kendimi, kontrolümü kaybettığım anda kapana kısıldığı bedenimden fırlıyordu. "O geri dönüşü olmayan sözleri ben demedim, emmi dedi" diyebilirdim isterdim ama anlamaz, dinlemezdi ki. Eğer ben emmi isem o da tabii ki bir bine, bir bibidi, bir gelindi... Onun da benden aşağı kalır yanı yoktu. İkimizde birbirimizi hiç dinlemiyorduk konuşurken, tartışırken... Neziir semtimizde, İKEA kanepemizde, şehir görünümü köylüler olarak kavgaya edip duruyorduk. Ne o semti ne de o kanepesi hak ediyorduk. Ya da diye hak etmeyelim lan? Edebi olucam diye o nasıl tanımlamışsın. Suyunu, elektrikliğini, kirasını ödemişimize göre tabii ki hak ediyorduk. Çok mutsuzduk ve ayrılmıyorduk hepsi bu. Peşinden odaya gittim. Yataktaki yüz üstü yatıyordum. Sanki daha önce hiç sormamışsın da bilmiyormuşum gibi "canım şimdi senin derdin tam olarak ne. Bana bi söylesene" dedim. "Çıkar mısın dışarı" dedi yüzüne bakmıyarak. Yanına yaklaşıp omzuna dokundum. Sesini yükselterek "çıkır mısın umut! Umur çıkır mısın!" dedi ben konuşmaya çalışırken... Onun sonuna öfkedenim ve omuzlarımdan sarsarak gitmeyeceğimi söyledim. Hafta sonu

kesin olarak evden ayrılacağını söyleyip, çok bağıracak ağlamaya başladı. Kavgaya alevlenmesin diye hızlıca kapıyı vurup salona gittim. Ben çıktuktan sonra gözünü hiç kapıdan ayırmamış olacaktı ki, bi on dakka sonra ağzımda sigara, elimde Trabzon gemisiyle kapıyı tekme ile açtığımda bana doğru dönüktü yüzü. Pantolonumu çıkarmış, sponge bob'lu, cart sarı boxerlaydım, gömüğümün de önu açıktı. "Senin için almıştım lan! Senin için" diye bağıracak gemiyi duvara attım. "Her şeyi senin için yaptım! Bu evi, bu eşyaları çok mu seviyorum sanıyorsun. Senin için hepsi." diyerek. Evin duvarlarına, kanepeye, yatağa tekme attım. Hızımı alamayıp mutfaktan bıçağı alarak Kırmızı İKEA kanepeyi bıçakladım, Digitürk alıcısına kafa attım. O da bağıracak, ağlayarak izliyordum benim eve girişimi. İkimiz de sanki hayatta gerçekten başka hiç bişey düşünmüyorduk da, işi gücü bırakmış birbirimizi düşünüyormuşuz gibi davranıyorduk kavgaya boyunca. Karşımdakini "az düşünmekle" suçluyorduk. Evdeki bütün eşyaları neredeyse kırdık, fırlattık. Ben bi ara o donlu halimle balkona çıkıp balkonlardan bizi izleyen neziir semtimizin sakinlerine "yıkırmam ulan yuvamı, girin lan içeri!" diye bağırdım. Beni görünce hepsi tavuk gibi balkonlardan içeri doğru kaçtı. Resmen mahallenin iti, uğursuzu olmuştum gözlerinde. Ama zerre umurumda değildi, yuvam dağılıyordu, ne olacaksa olundu artık.

İçeri girdim. Ağlayıp küfrediyordu bana. Kapı ısrarla çalıyordu. Ayağıma bi pantolon dahi giymeden gittim kapıyı açtım. Tahmin ettiğiniz gibi gelen kekeleydi. Mavi kadife elbisesinin altına bi eşofman giymişti. "hayırdır keke?" dedim. "Keke biraz sakın ol. Doru at gibisindir, yiğitsindir, bendine sığınmayan taşkın bir selsindir bilirim ama. Apartmanı ayağa kaldırdın. Ben rahatsız değilim, sonuçta ayleni kurtarmaya çalışıyorsun ama şikâyetçiler var" dedi. "Kim şikâyetçiye gelsin bana söyleyin kardeşim. Hususi hayatım bu benim, kimse karışamaz." dedim ve "kim ulan benim hakkımda zart zurt eden, beni kekele, kırımla karşı karşıya getiren" diye apartmana doğru bağırdım. Cafer beni sakinleştirmeye çalıştı. "ben var ya bu kadın için ölüyorum ulan ölürüm diye" gereksiz bir şekilde kapıcıya gönül dünyamdan bahsettim. O sırada üst kattan Pınar Kür gibi kadın indi. Cafer kadife elbise ile ben ise donlu yakalandım Pınar Kür gibi kadına. İkimiz de üst kat komşumun gözünden feci şekilde düşmüştük. Keke kadını görünce, mavi kadifenin eteklerinden tuta tuta merdivenlerden aşağı doğru kaçtı. "yazıklar olsun evladım. Seven insan böyle yapmaz birbirine. Bak ben 70 yaşımdayım, bu zamana kadar böyle kavgaya girmedim. Okumuş çocuklarsınız, ayıp oluyorum mu biraz. Eskiden böyle bir şey asla yaşamazdık. İlişkiler daha seveliydi, böyle bi duruma gelmezdi" dedi. Haklıydı belki ama sarhoş, sinirli ve donluyordum. Yine de yüzüne karşı bişey demedim. Kapıyı kapatıp içeri gittim.

Yükük dökük salonun ortasında durup "Mina koyılım biz gelince mi bozuldu İstanbul. Ben mi bozudum yani! Olimpos'a gidiyorum, "Olimpos bozuldu, eskiden güzeldi", kelebek vadisine gidiyorum, "kelebek vadisi bozuldu artık". Ne lan bu! Biz gelince mi bozuluyor bi yerler. Hatta hayatımda ilk defa mizah dergisi almıştım 1996 yılında, bi kız yanıma yaklaşıp, "Leman bozuldu artık, eskiden daha güzeldi" demişti. Şimdi de "İstanbul bozuldu" diyorlar. Sakın İstanbul, olimpos, kelebek vadisi hep aynı kalıyor, eskiden de böyle oluyordu da siz artık yanlışmış oluyasınız!" diye sosyal mesajımı verdim. Baktım yaptığım sosyal tepsiyen etkilennedi. Evi kırmaya dökmeye devam ettim, "senin içindi her şey" diye haykırmaya devam ettim.

Bu olaydan sonra söylediklerimi geri dönüşü olmayan sözlerin tabii ki geri dönüşü oldu. Birbirimizden özür dileyip bir daha yapmayacağımıza söz verdik. Bir gece yine çok sarhoş biçimde kafamda ışıklı şeytan boymuzu taçla kapıyı açmaya çalışırken apartmanın ışığı yandı. Mavi kadife kapıyı açmaya geldi. Biraz sohbetten sonra giderken "Umur biliyor musun yeni bi kekem var artık." dedi. Gözlerimdeki yaşları engellemeydim.

Gelen Kutusu

Güven ÇALIŞKAN

Hakan KURTAŞ

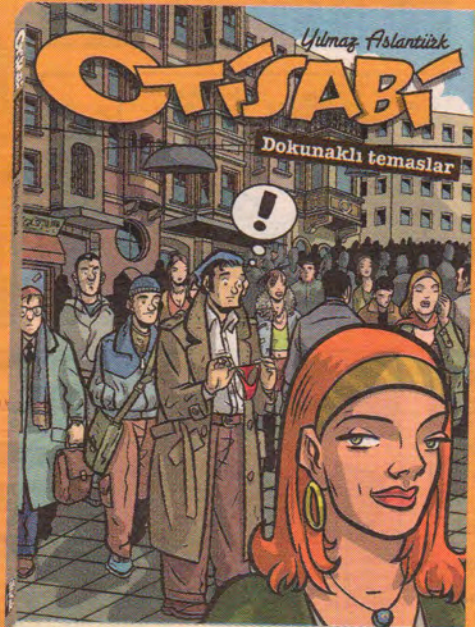
Anıl DUMAN

Betül YILMAZ

YAKINDA KİTAPÇILARDA

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Nisan 2009 | Sayı: 085
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

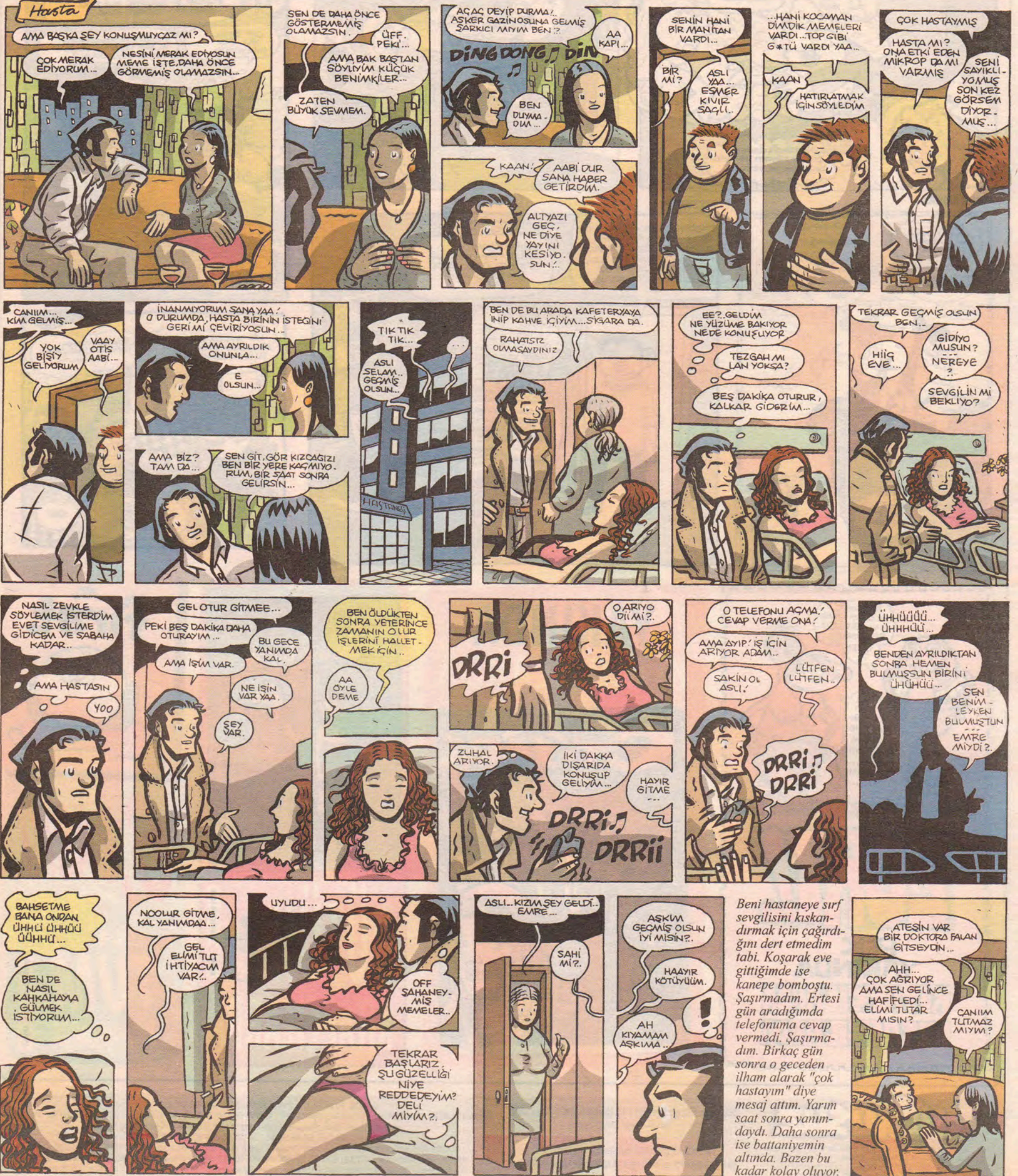
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSÖY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caclar@uykusuzdergi.com)

Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadimköy Asfaltı Ömerli Köyü Meykili 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

23 Nisan Kutlu Olsun!

**EFENDİM
ÇOCUK VARDI
ORDA!..**

**NEŞE
DOLUYOR
İNSAN!!!**

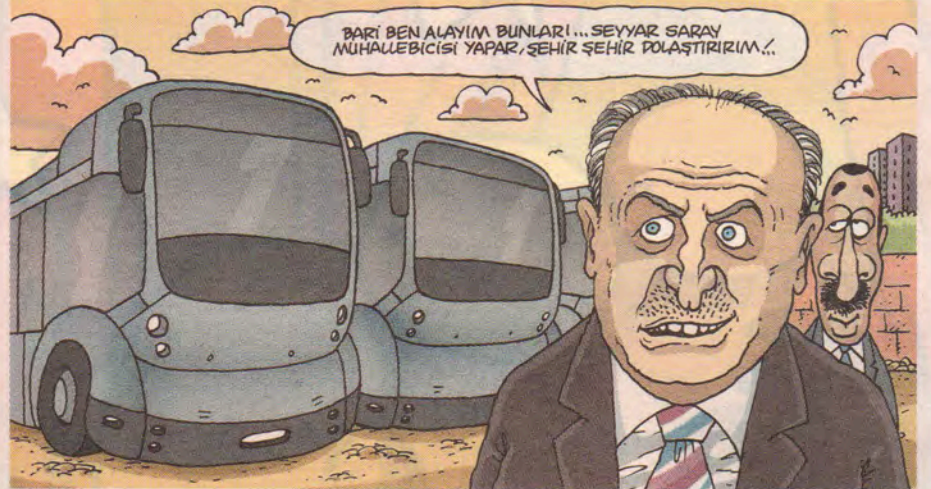

UYKUSUZ

Bir dönem güneydoğuda görev yapan eski Genelkurmay tercümanı Yıldırım Beğler'den şok açıklama: "Güneydoğuda öldürüldükten sonra jandarmaya ait kalorifer kazanında yakılan insanlar oldu."

Yoğun eleştirilere ve daha önce düzenlendiği ortaya çıkan "İstanbul trafiği için uygun değildir" raporlarına rağmen alınan Phileas metrobüslerin 35'i depoya kaldırıldı. Zarar 80 milyon liranın üzerinde.

Obama, CIA yetkililerinin, uyguladıkları işkencenin iyi niyetli olması durumunda ceza almayacaklarını söyleyerek Bush politikalarının devam edeceği sinyalini verdi.

25 Nisan Cumartesi günü Kadıköy'de "Küresel ısınmayı durdur dünyayı değiştir" mitingi var.

DİSK'in araştırmasına göre umutsuzlar ve iş aramayı bırakanlarla birlikte gerçek işsiz sayısı 6 milyon 44 bini buluyor.

KAÇ YIL OLDU?

• Manken Doğa Bekleriz, 'kepçe' olarak nitelediği kulaklarını, bir davete giderken japon yapıstırıcısıyla kafasına yapıstıralı 3 yıl...

• Adnan Aybaba, Ahmet Çakar'ın vurulmasından sonraki Telegol programında, Ahmet Çakar'ın boş koltuğuna sarılıp öpeli ve ardından koltuğu yanına çekerek "Bir de elini tutayım Ahmet Abi'nin" diyeli 5 yıl...

• Necmettin Erbakan, "Saadet partisi bir fabrikadır. Müslüman'ı alır şuurlu Müslüman yapar. Nasıl şuurlu Müslüman yapıyor? Alıyor Müslüman'ı başına üç tane çivi çakıyor. Bir tanesi cihat çivisi, ikincisi haftalık toplantı çivisi, üçüncüsü de Milli Gazete çivisi..." açıklamasını yapalı 7 yıl...

• Semra Özal, Hürriyet gazetesinin çekilişine Çankaya Köşkü'nden postaladığı kuponlarla katılacak televizyon kazanalı 20 yıl...

• Otisabi, Cenk Koray'ın sunduğu Stüdyo Pazar programının "Bu Adamlar Ne Yapıyor" isimli bölümünde-pantomim gösterileri yapalı tam 22 yıl olmuş.

Başta güneydoğu olmak üzere yapılan kazılarda kemikler çıkmaya devam ediyor.

Hüseyin Üzmez'le ilgili davaya atanan psikiyatrist Doç. Dr. Ayten Erdoğan, baskılar nedeniyle istifa etti.

Gece Tipleri

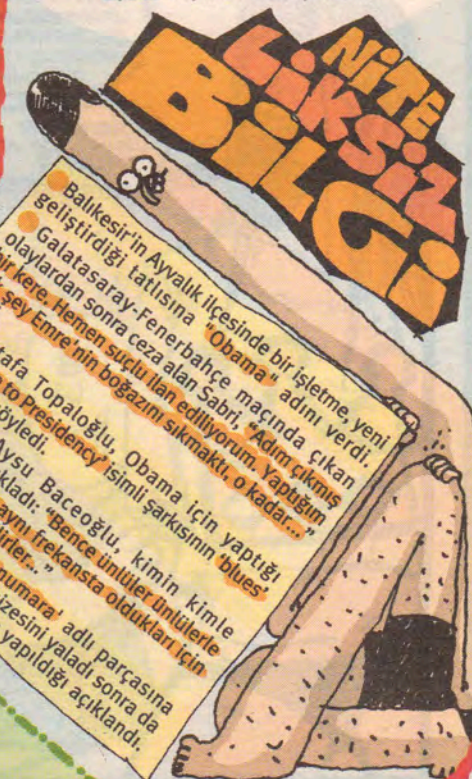
v.ö.

- **Yakaroğlu:** Genellikle dişi olmakla birlikte cinsiyet tanımaz... Aşırı içip arıza çıkaran, yanında olduğun için seni de yakan insan tipidir...
- **Gudurgan:** Erkek olur... Coşmaya niyeti daha alacakaranlıkken sezilir... Gece boyu çeşitli fikir ve danslarla bambaşka biri olur... Tekillalı finalcidir...
- **Memnun:** Kadın olur, erkek olur... Gece boyu ne surat asar, ne de taşar... Az da içmez ha... Façasını dağıtmadan, gülümseyerek durur... Gözgöze temasçısıdır...
- **Beliren:** Değişik değişik mekanlarda, ansızın beliren tiptir... Ne vakit, nerede olur, ne kadar kalır, akıl sır ermez... Genellikle erkek olur, kadını da olur...
- **Sahte Prenses:** Dişi olur... Geceye damgasını vurmak ister, genellikle vuramaz...

ARTIK BANA OKTAY DEMEYİN!

"ADANALI" dizisinin çekim ekibi, Boğaziçi Üniversitesi'ne giden yolu bir kaza sahnesi çekmek için polis gözetiminde trafığa kapattı. Yolu kullanan insanlar otobüslerde ve araçlarında bir saat boyunca bu bol aksiyonlu sahnenin bitmesini beklediler. Bekleyenler rahatsızlıklarını anlatmaya çalışırken yönetmene benzeyen biri tarafından azarlandılar. Polis, durumdaki şikâyetçi olan insanlara boş gözlerle baktı. Ve en son, oynadığı karakterlerin şeklini almaya meşhur Oktay Kaynarca sahne alarak, yolun açılmasını isteyen bir üniversite öğrencisinin üzerine "SEN KİMSİN LAN!" diyerek saldırdı. "ÇAKIR" güçlüğüle sakinleştirildi...

FIRAT BUDACI

KADINLAR VE GENÇLER OLMASA VARYA...

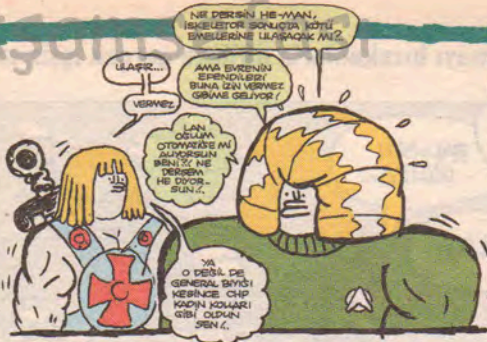
Daha önce işsizlik sorununu kadınların iş aramasına bağlayan Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Şimşek, şimdi de işsizliğin nedenini "iş arayan gençlere" bağladı.

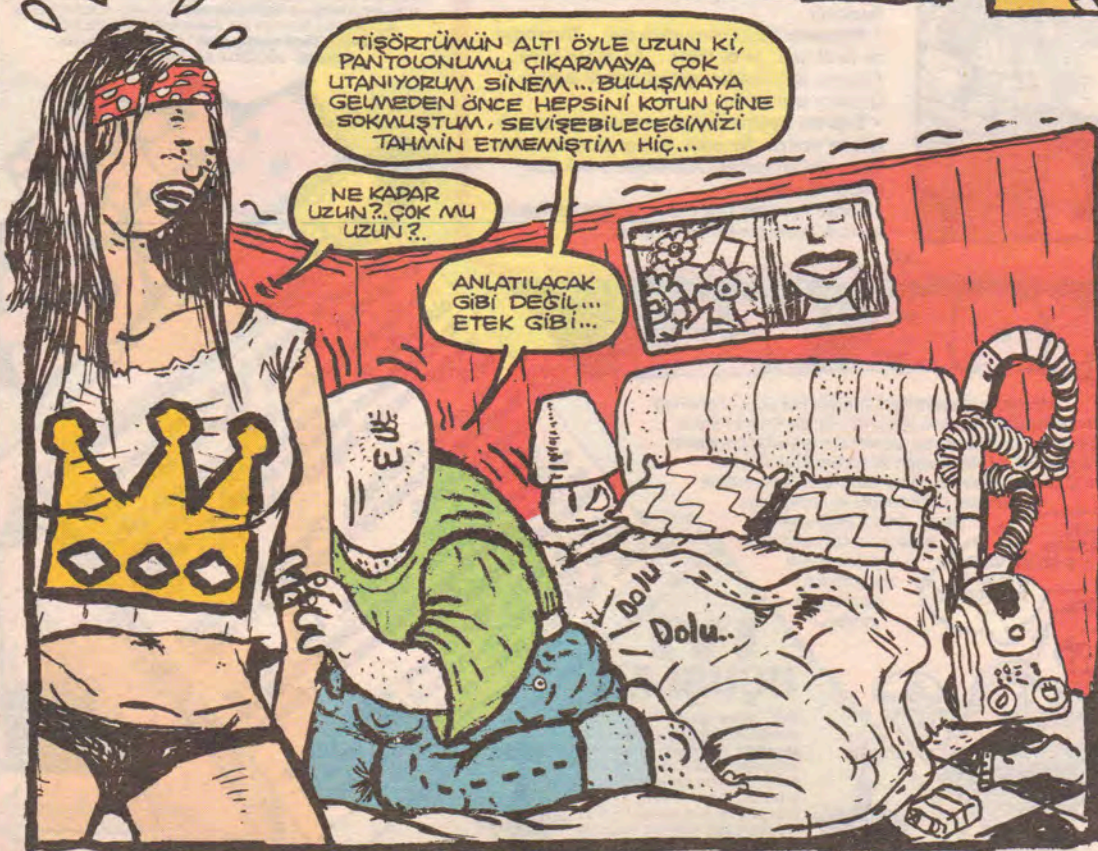
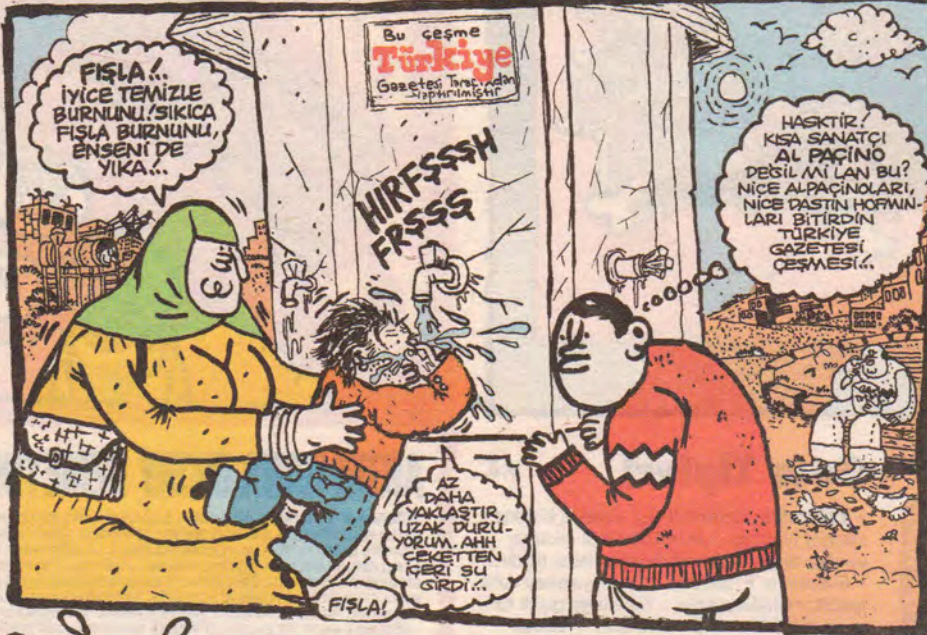
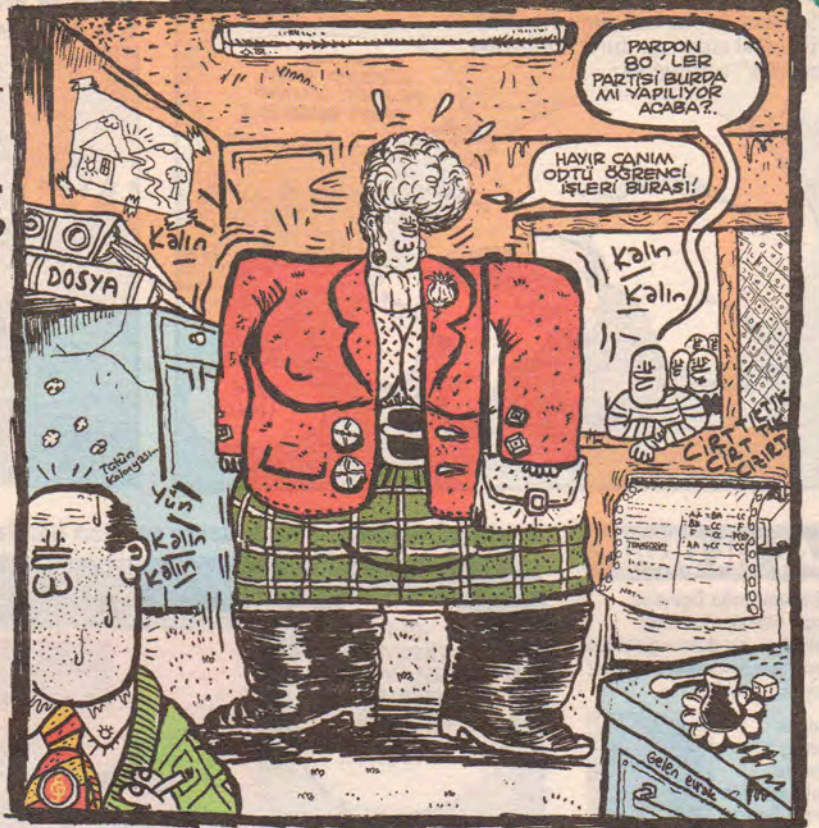
İYİ UÇUŞLAR

THY, ülke genelindeki 751 acentesine bir yazı göndererek, kuruma muhasebe sisteminin değiştiğini, yeni sistemde bir süre Aktif Bank'la çalışacaklarını bildirdi. Aktif Bank, Tayyip Erdoğan'ın damadının CEO'su olduğu Çalık Holding'e ait. Ve toplam 4 şubesi var...

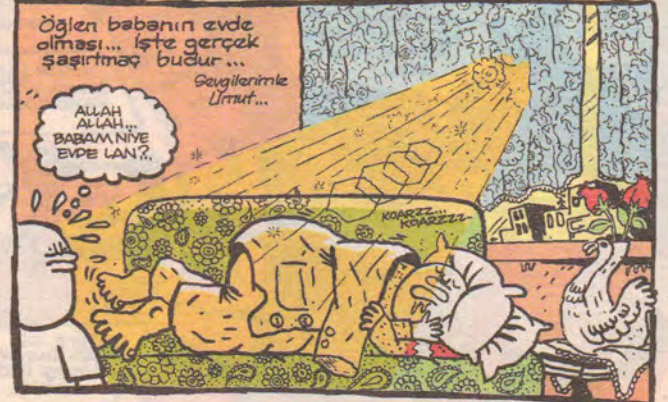

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

ÜNLÜ SİHİRBAZ DAVID KAPİRFİLD'A AĞIK MEKTUP...

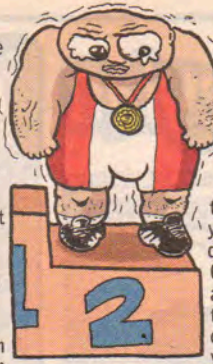

kim bilir neleri feda ettiği çabayı nafiye kılıyor. Şimdi aslında sonradan rekoru kıran da iyi bir çocuk ondan da eminim ama insan ilkinde üzülme, ikincisine sevinmeye fırsat bulamıyor. O yüzden diyorum ki, bu spor müsabakalarında biri bir rekor kırdığında yarışmalar durdurulsun, rekoru kıran arkadaşımız kırdığı rekorun tadını çıkarsın, sonra kırarsınız onun rekorunu da olmaz mı? Spor barış, dostluk ve kardeşlik değil mi hemşerim? Ne diye küskünlük, burukluk yaratıyorsunuz? Yaratmayın.

■ Organik tarım, bir yönüyle size de cingöz bir arkadaşın "abi on yumurtayı on liraya satacağıma bir yumurtayı on liraya satarım" şeklinde özetlenebilecek pazarlama stratejisi gibi geliyor mu? Ayrıca coğrafya dersinden aklımda bir şey kaldıysa o da entansif tarım ve ekstansif tarımdır. (bir de izohips eğrileri var ki en çok onları severim.) Yurdumuzda hesapta eski usul olan ekstansif tarım uygulanıyordu zaten, ne ara organik muhtaç kaldık?

Intensive – Entansif ilişkisini fark edince hınzır gibi gülümseyen hiç değilse bile 10 bin öğrenci olmuştur bu arada şimdiye kadar.

■ Şunu bilir şunu söylerim ki beş taş oyunu fakirliğin, fukaralığın, gurebalığın sembolü olmuştur benim gözümde. Çocuk düşünün ki, oyuncakçı geçtik tahtadan kılıç yapacak bir marangoz bile yok yanında yöresinde, almış eline taşı, taşla oynuyor. O çocuğu işte, tertemiz alından operim ben. Ekmeği taştan çıkaran ana babası misali, oyununu da taştan çıkartmış gibi

geliyor bana. Öyle sanıyorum ki ileride de kimi hali vakti yerinde yaşlıları parasını verip monopoly oynarken monopoly çakması milyoner oynayan ve hatta isim şehirden şaşmayan çocuk da aynı çocuktur. Selam sana çocuk. Yalnız o taşı bana atma bak bozuyoruz sonra.

■ Çocuğun taş atmak gibi bir opsiyonu her zaman var sevgili okurlar. Biraz düşüncesiz bir tavır tabii. Seneler evvelsi, yanlış otobüse binip yarı yolda, bilmediğim bir yerde inmiştım. Ortalıkta dolanırken mahallenin çocukları taş atmaya başladılar. Olacak iş değil tabii, yolda yürüyorsunuz, çocuklar taş atıyor. "Yavrum yapmayın" dedim, olmadı. İleride bir tüpçü gördüm, önünde de mahallenin gençleri denebilecek bir güruh çekirdek çitiyor. İnceden onların yanına doğru kaçtım. Çocuklar taş atmaya devam ediyor. Mahallenin gençlerinin yanına varınca onların da duyabileceği bir sesle "Çocuklar ayıptır, taş atmayın" dedim. Hani mahallenin gençleri duruma müdahale eder, çocukları uyarır diye. Ama olmadı. Mahallenin gençleri saldırdı bu sefer. Neye uğradığını şaşırđım, koşu koşu kaçtım oradan. Yoldan bir araba geçiyordu, arabayı zorla durdurup bindim. Yıllar geçti aradan, ne o çocukların neden taş attığını ne de mahallenin genci dediğim dümbüklerin neden çocukları uyarmak yerine bana saldırdığını çözemedim. Gerçi bir daha saçları maviye falan boyatmadım o ayrı.

■ Öpüşmenin öyle sanıyorum ki en heyecanlısı, en tatlı olanı, ilk öpücükten bir önceki, hani o iki taraf da karşındakinden emin değillken ve yanaktan öpüşürken dudaklarının belirli bir yüzdesinin kavuştuğu andır. Kişinin de bildiği, anladığı an zaten o andır. Tabii kazara da olabilir ama o zaman ikinci de dudakların benzer bir yüzdesi kavuşmaz, sadece diğer yanak hafifçe değdirilir. Ha biraz önce Umud eve giderken geldi, öpesi gelmiş, o şekil selamlaşmış gitti, başımıza böyle bir iş geldi, alakası yok şimdiden söyleyeyim.

■ Ötenazinin kimi yerlerde suç olması bana bir hayli ilginç geliyor. Yasaları sadistler mi hazırlıyor merak ediyorum doğrusu. Adam "canım yanıyor, bitsin istiyorum" diyor. Yasa "Nihahaha hayır! Daha çok acı çekmen gerek!" diye nanik yapıyor resmen. Ötenaziye karşı olanlar kim onları da merak ediyorum. Birinin, kendisine bir

şey yapmasına karşı olmak bana garip geliyor. "Dövme yapılmasın, kimse dövme yaptırmasın" diye bir hareket var mı onu bilmiyorum ama varsa da bu ötenazi karşıtlarının uzaktan akrabası çıkar gibi geliyor bana.

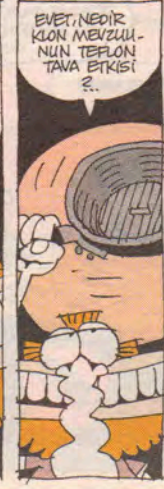
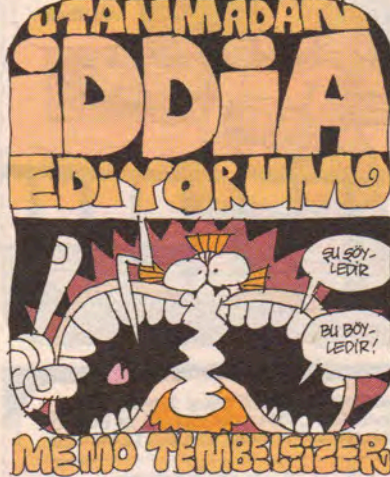
■ Palyaço arkadaşlar, bildiğiniz gibi görevleri komiklik olan arkadaşlar. Lakin ecebe filmelerinde seyrediyoruz, palyaço arkadaşları sık sık korku ögesi olarak kullanılıyorlar. Stephen King romanından çekilen şu palyaço filmi mesela. Tabii o film üzerine ayaklanıp "kendini bilmez üç beş palyaçonun yaptığı bütün palyaçoluk camiasına mal edilemez" ya da "palyaçoluk yanlış yansıtılmış" diyerek dava açmayan cefakâş palyaço emekçilerini ayrıca tebrik ediyorum. Ama dikkat ederseniz bizde böyle bir şey yok. Kanımca olmamasının sebebi, palyaçoya sıkça palyaço denilmesinden kaynaklanıyor. Hadi palyaço olsa bir nebze ama palyaço olunca hiçbir ürkütücülüğü kalmıyor ki. Bizim korku figürlerinin isminin de bir ağırlığı olması lazım. Gulyabani gibi mesela. Ama palyaço?

İşte hayat böyle bir şey sevgili okurlar. Geride bıraktığımız aylar boyunca bir kere bile palyaço kelimesini telaffuz etmemek gerek kalmadı ama işte bakın görün ki, bir paragrafta tam on kere palyaço iki kere de palyaço dedim.

Ve bana kalırsa palyaçolar ek iş olarak banka soygunculuğundan başka bir şeyi akıllarının ucuna bile getirmesinler.

Para dediğimiz şey esasen kurusun kırkta biri. Yani bugünün şartlarında bir hayli paramız var. misal benim cebimde 5 lira var, 20 bin para eder. Hele ki eski parayla 20 milyar para eder ki param yok demek biraz ayıp olur.

■ Polis, kanun ve düzenin koruyucusu diye biliyoruz. Kendisi suça karşı bir arkadaş. İlk etapta suç işlenmesini istemez, suç işlenmesini engellemeye çalışır bir çağrışımı var ama detaylı düşüncecek olursak suç olmazsa polis hiç olmaz. Buradan hareketle polis suçun azalmasını istiyor olsa da asla tamamen yok olmasını istemezmiş gibi geliyor bana. Siz gidin buradan kompo teorisi neyin kurup 2555'e kısa mesajla gönderin, bakalım ne olacak.

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KAZANIN PEŞİNDE

"Lensim düştü basmayın!" diye bağırdı. İlkokuldaydık. Çoğumuzun bilgi ve tecrübesi gözlüklerin kırılmasıyla sınırlıydı. Lensi ve düşmesini tanımiyorduk. Hemen bir çember oluşturduk. Yere tam ne aradığımızı bilmeden bakmaya başladık. Levent, öne doğru bir adım attı. Lensi düşen Murat, "Basma, çok pahalı!" diye bağırdı. Hareket edemiyorduk. Lensin çok pahalı olduğu bilgisi ve çok pahalı bir şeye sahip olan Murat'ın sınıri bizi hareketsiz bırakmıştı. Sürekli ağzımı yoklayan, "Lens nasıl bir şey?" sorusunu bir türlü soramıyordum. Sorarsam, kendini ispatlamak isteyen bir ilkokullu tarafından 'Aaa bilmiyo musun!' la aşağılanacaktım gibi geliyordu. O yıllar gözlüğü bırakıp lens kullanmaya başlamanın garip bir havası vardı. O yüzden lens düşmesinin, bir gözlüğüne yere düşmesinden çok daha elit bir kaza olduğunu hissedebiliyordum. Murat, "Bulması çok zordur" diyerek bu lens kazasının bir ilk olmadığını hepimize hissettirdi. Aslında biz erkekler umurunda değildi, meselesi kızlarıydı. Murat, ketçap ve mayonezin bile çok havalı birer sos olduğu yıllarda, zamanın ruhunu yakalayan bu kazayı sonuna kadar kullanmak niyetindeydi. Başarmıştı. Hepimizi etkilemişti. Sümüğü burnunda parıldayan tüm erkekleri, okulun bahçesine bomba etkisinde bir lens atarak yok etmişti. Birden "Neyse ya, yedeği var nasılsa..." dedi. Düşen bir lens sayesinde sınıfın en snop erkeği olmuş ve şimdi de isteğini elde ettiği için gösteriyi sonlandırıyordu. Yürüyerek kaza mahallinden uzaklaşmaya başladı. Herkes bir gözü az gören Murat'ın peşinden gitti. Burcu'nun Murat'ın omzunu tuttuğunu gördüm. Ben biraz daha kalıp yere baktım. Lensi bulsam alıp gözüme mi takacaktım, yoksa "Lensi buldum!" diye bağırarak Murat'ın yardımına mı olacaktım bilmiyordum. Aslında orada kalıp yere boş boş bakarken lensi falan aramıyordum. Sadece, Burcu'nun tek gözü bulanık bir adamın omzunu tuttuğu anı görmüş ve kafamı öne eğmişim. Bu elit kazadan yara alan tek insan bendim...

Bütün okul hayatım boyunca 'kazaya yatkın' birçok arkadaşım oldu. Murat, tanıdığım profesyonel anlamda 'kazaya yatkın' ilk insandı. Onu dikkatle takip etmemde 10 yaşındaki güzel bir kızın (Burcu) etkisi büyüktür. İlkokul insanları olarak hepimiz, finali yara ya da bereye bağlanan kazalar geçiriyorduk ama Murat biraz farklıydı. Hem geçirdiği kazaların niteliği hem de kaza sonrası iyileşme dönemi yüksek standartlardaydı. 10'lu yaşlarını süren bir insan olarak başına gelen talihsiz olayları birer avantaja çevirmekte ustaydı. Hepimiz ondan etkileniyorduk ve sınırim kendimiz için böylesine hayırlı kazalar temenni ediyorduk.

Şubat tatili dönüşü, ilk ders başladıktan 10 dakika sonra kapı çaldı. İçeri Murat ve arkasından 'Uludağ'a giden Ahu Tuğba' dizaynında bir kadın girdi. Leopard kılıklı kadın (annes) Murat'ın durumunu öğretmene açıklarak çıktı. Murat'ın kolu kırılmıştı. Alçılı kolunu mavi bir askıyla göğsünün üzerinde bir madalya gibi taşıyordu. Sırasına doğru yürürken mağrur bir gazi gibiydi. (Gazi derken memleket kokulu folklorik bir yaralanma düşünmeyin, mesela Waterloo Savaşı gibi ismi havalı bir savaş düşünülebilir.) Teneffüste yerinden kalkmadı, galiba etrafına toplanmamız gerekiyordu. Toplandık. Şubat tatilinde Berlin'deki teyzesinin yanına gitmişti. Ve bir Alman arkadaşıyla kaykay yaparlarken başına bu elim kaza gelmişti. Murat'ın 'Berlin ve kaykay' ikilisi, bizim 'mahalle ve top' ikilinden oluşan oyun terminolojimizi darmadağın etmeye yetti. Ama bununla yetinmedi Murat, geçirdiği kazadan bağımsız, uluslar arası anılarını da araya sokuşturdu: "Orada su içilmiyor, hep meyve suyu içtik" cümlesini sarf ettiği anı unutamıyorum. Çünkü Burcu, bu bilgi karşısında "Aaa!" demişti. Bu "Aaa!" bir şaşkınlık değil, ilkokul standartlarında bir hayranlık ifadesiydi. Sınırim Burcu, 10 gün boyunca meyve suyuyla beslenen sakat erkeğini artık daha çok seviyordu. O yaralı ama muzaffer bir önderdi, ilklerin adamıydı, trendleri belirliyordu. Ve teneffüsün sonunda mavi bir askıyla boynuna asılmış alçısına ilk imzayı pembe kalemle Burcu atıyordu...

Ben de birkaç kez başıma gelen kazaları avantaja çevirmeye gayret ettim. Apartmanın altındaki halıcının küçük oğluyla top oynarken düşüp kolumu burktuğum gün bir şanslı aslında. Doktor, "Kırık yok ama bandajlayalım" dediğinde moralim bozuldu. Alçı istiyordum ben. Ertesi sabah kadınıma bir alçı götürmek ve onu etkilemek istiyordum. Alçı bambaşkaydı. Aktif, haşarı ve eğlenceli bir hayatı ima ediyordu. Eve gelince kolumu ananemin artık kullanmadığı ve kenarında işlemeler olan tülbent bir eşarpla boynuma astılar. O tülbentle birlikte hayallerim ve Burcu gittikçe benden uzaklaştı. İtiraz ettim; tülbentin kenarındaki işlemeler boynumu acıtıyor, dedim, "Yaa böyle kolum ağrıyor yaa!" dedim, on dakika sonra "Ağrımıyor, artık çıkaralım" dedim. Hiçbiri işe yaramadı. Evde gizlice mavi bir şey aradım. Bulamadım. Boşuna bir çabaydı benimki. Standardı yüksek hafif kazalar ve hastalıklar sadece bazı insanlara yakışıyordu. Burcular bu sakat erkekleri tam nedenini bilmeden çekici buluyorlardı.

Okul hayatım boyunca, küçük kazaları elit bir dokunuşla avantaja çevirebilen 'kazaya yatkın' insanlar hakkında çok şey öğrendim: Koleje gitmekle bademciklerin erken yaşta alınması arasında bir bağ olduğu, kolejli çocukların zamanla kamburlaştığı (kolej kamburu), bu insanların ayak kırığıyla sonuçlanan kazalar sonrası metalik koltuk değnekleriyle ortamlarda belirdikleri, grip olduklarında kolları sarkık hırkalar giydikleri ve bu hırkaların küçük cepleri olduğu, 0.25 miyop yüzünden kısa bir dönem 'dinlendirici' adı verilen gözlükler taktıkları ve yaz tatillerinde bir denizkestanesine basmadan şehre dönmedikleri naçizane gözlemlerim arasındadır...

İlkokuldan sonra Murat'a iki defa rastladım. İlkinde sağlandı. Bu yazıya sebep olan son görüşümdeyse bir boyunluk takmıştı. Facebook'daki fotoğrafının altında "Ufak bir rafting hatırası..." yazısını okudum. Biraz alttaki yorum bölümündeyse, "Aaaa! Geçmiş Olsuunn..." yazıyordu.

Cihan Ceylan

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

döşedin o mayını?.. Çocuk daha hızlı ölsün diye mi uykusuz kaldı teknisyen?.. Ey insan, ey özünde güzel olan, ey kağıt üstündeki mutlu yoldaşım, bu dünyada güven ve heyecan içinde yaşamayı başaralım artık... Petrol, enerji deme bana sakın, bulunur çaresi onların... Sanki çok yaşıyomuşuz gibi, bi de imha planları, taktikler, stratejiler... Gerek yok! Saniyelerimiz sınırlıysa, her saniyeye daha fazla coşku, daha fazla hayranlık, daha fazla kahkaha ve gözyaşı yükleyelim, geometrik sevinelim!.. Demek ki neymiş: Gerek yok!

• Barcelona: Sürreal Madrid!...

• Bi arkadaşım, kirada oturduğu evden şubatta çıktı... Kontratı ayın yirmisinde olmasına rağmen ev sahibi tam ay kirası istemiş.. "Niye" diye sormuş arkadaşım, "Düz hesap olsun diye on gün daha ekledim" demiş... "Ama şubat yirmisekiz gün, o zaman sekiz gün fazla alın" deyince, ev sahibinin cevabı şu olmuş: "Ya şubat otuz çekseydi, o zaman on gün olacaktı!.."

• Sürmenaj'ın normali de sürreal....

• Ankara'da, askerdeyken, yakalanmış bi firari geldi... Epey bi kaçmış, sonra hapis, sonra da kalan askerlik için birlik... Eski İstanbul'un güzelliğini anlatanlar gibi, hep birliğin eski durumlarını naklediyodu bize, "Şu sinemanın yeri kırılıktı, sadece çardak vardı" falan diye... Askerde de nostaljiye denk geldim ki, "pes" dedim içimsıra!...

• Her reel, rasyonel olmuyorsa, bu nassı pozitif bilim!..

• Bitsin: Yaşı sorulduğunda "Sence kaç gösteriyorum" diyerek teknik konuya

duygusal verenler...

• Peki durduk yerde Semiramis Pekkan da Zazaca söylemeye başlasa ya, "Ben de varım" diyerekten...

• Uykusuz'un imza kuyruklarını gördükçe "Bu ne sevgi ah, bu ne ızdırap" koordinatına geliyo deli gönül... Saatlerce sabırla, güleryüzle bekliyo Candaşlar... Ne okuyucu, ne müşteri, sadece arkadaş bekler, bi paragraf konuşup imza almak için... Sağolun arkadaşlar... Ayriyetten ben de orijinal imzaya hassas biriyim... Wolinski de İstanbul'a geldiklerinde, "Je Montre Tout" adlı albümünün iç kapağına bişiler karalamıştı benim için... Geçen baktım, hoşuma gitti, dedim üstadın sadece bende olan çizgilerini paylaşıyım... Kimde ne orijinal varsa döksün ortama ince ince!...

• Azalarak bitsin: "Yap(a)Mamak" misalinde olduğu gibi, kelimedede parantezi coşturmak...

• Piranha: Yaban hamsisi...

• 23 Nisan, yarım, kanaltürk, konuğum Uğur Gürsoy... Tabii Çocuk Bayramı olduğu için Uğur'un koltuğuna Fırat oturdu bazı bazı!.. (Bu arada: 2 Mayıs Cumartesi'den itibaren canlı yayına başlayacam.)

• "Bir laçkadır benim memleketim!" - Saygın Delibaş

• Geçen haftaki konuğum Demet Sağiroğlu idi... Programda "Kızıldeğirler, istemedikleri şeyi anında unutma yeteneğine sahipmiş" diye enteresan bilgi verdi Demet... Ama sonra mesajı geldi "Unutma sanatı, meğer isem Çingeneler'e aitmiş" diye... Ne özenli bi insanmış Demet, demek ki, "unutmama sanatı" da ondaymış!...

• Günde 8 saat parçacık fiziği, 8 saat kübizm, 8 saat de nanoteknoloji ile uğraşan adamı elbette uyku tutmaz!..

HEY
VEDAT!

Womsh
2001

fırat...

uğur
gürsoy

Tribal

ENKESYON

C.üstün.

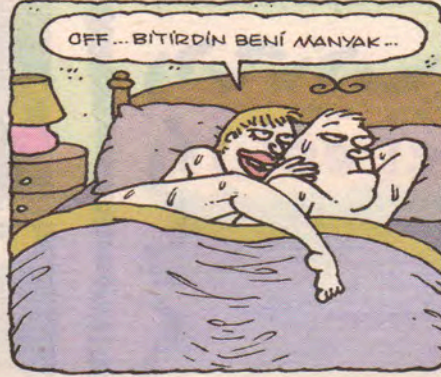
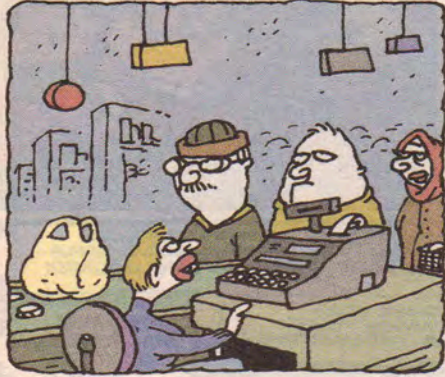

Aksamsefası

Seytan Tüyü...

YİĞİT ÖZGÜR

İLİLA ÇOCUKKEN OLMUYO. Bİ MOBİLYACILAR SİTESİ VAR. GEÇENLERDE BABAMLA BERABER BANA KOLTUK BAKMAYA GİTMESTİK TAMAM MI... BABAM DİYÖ Kİ KÖŞE KOLTUK AL BÖYLE L SEKİNDE. BEN DE İSTİYORUM Kİ BÖYLE TAKIM OLMAYAN İKİ TANE FARKLI KOLTUK ALIYIM... MAĞAZALARDAN BİRİNDE DÜKAN SAHİBİ MUHABBETÇİ ÇIKTI. BABAM DA "BU İKİ FARKLI KOLTUK İSTİYO" DEDİ ADAMA.

-NE BİLİYİM EVDE GİR-
PROBUN YANINDA DURU-
YODU. AGYADIK MİLARDER.

-BAĞA
VERGE.
NİE ONU.

-AL TABİ LAN
NİOLCAK.

A cartoon illustration of a man in bed looking startled at a giant foot. The man is lying in bed, looking up with a wide-eyed, nervous expression. A large, textured foot is stepping onto the bed, with motion lines and the sound effect 'SIZZ' repeated three times around it. A speech bubble from the man says: 'MERAK ETME AYAKKABICI... KÜÇÜK SIRRIMIZ GÜVENDE...'. A window with a cross-shaped frame is visible in the background.

SANA BREY OLMA-SHINA ASLA IZIN VERMEYEN

AKAKABICININ SKINDE OLMAYAGI.

KAHHH

uğur gürsoy

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

● Komşumun evinden her sabah aynı saatlerde (07.00 – 07.30 arası) gelen düzenli çocuk bağırımlarının sırrı çözüldü. Meğer ufak çocukları varmış (onu zaten anlamıştım), beyni gelişsin diye çocuğa her sabah eğitici çizgi film izletiyorlarmış. Sevimli tavşanlar, neşeli tilkiler çocuğa "haydi şimdi sen de bizimle birlikte söyle" dedikçe çocuk çığırından çıkıyor demek ki. Ben kafasına göre bağırıyor sanıyordum.

● Yazısının uykusuz'da yayınlandığını öğrenen Erman Çağlar sırasıyla şunları yaptı:

1. Google'da kendini arattı (Torbalıspor Futbol Kulübü'nde teknik direktör olarak görev yapan ikinci bir Erman Çağlar olduğunu öğrendi).
2. Google'da eski kız arkadaşlarını arattı (gelişine).
3. Google'da uykusuz dergisinin tirajını arattı (bulamadı).
4. Kendini tekrar arattı (Torbalıspor Futbol Kulübü'nün sitesine girdi, bir süre Torbalıspor marşını dinledi).
5. Biraz uyudu. Uyanınca yine Google'da kendini arattı (olumlu bir sonuç alamadı).

Fıkra köşesi

Fıkranın adı: Başkası...

Bir gün hoca, karısıyla otururken "ben galiba mutsuzum" demiş, bunu duyan hocaların karısı "ne istiyorsan açıkça söyle; ayrılmak mı istiyorsun?" diye sormuş. Hoca da altta kalır mı? "Ayrılmak değil... Bir süre ara verelim. Aynı yaşayalım. Kendimize ve birbirimize biraz zaman tanıyalım..." deyivermiş. Karısı bu duruma çok üzülmuş. "Keşke gerçekten ne olduğunu anlatsaydın bana... Başka biri var değil mi?" demiş hocaya. Bunları duyan hoca da yapıştırmış cevabı: "Evet hayatımda biri var. Bunu benden öğrenmen en doğrusu sanırım. Üzgünüm..."

● Gündelik yaşamın içinden anlık heyecanlar: Çok alçaktan uçan helikopter sesi.

Orada olduğunu biliyorsunuz, ama onu göremiyorsunuz. Bazen görebilmek için balkondan sarkıyorsunuz ama yine de göremiyorsunuz. Bazen komşunuz da balkondan sarkıyor görebilmek için. "İyi günler" diyorsunuz. "İyi günler" diyor.

● Festival seyircilerinin aralarına karıştım, "yaa ben cinsel kimliği burda düşürdüm galiba. Bulan oldu mu?" diye şaka yaptım onlara. Beklediğim ilgiyi görmedim.

● Her erkeğin bazı ihtiyaçları vardır!

**GİTTİN
GİDELİ
BEBEK!**

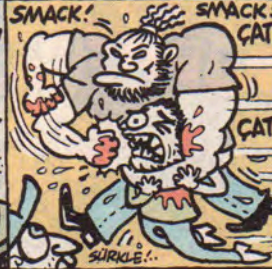
Kedi dışarlarda sürtmek-
ten eve pire getirdi... Bi
haftadır makak may-
munları gibiyiz evde...

Tropikal meyve isporta-
sından hindistan cevizi
aldım. Dedim bakmadım.
Oturup sınırdan ağladım.

Dergiozencik İzmir'e gittik
bebek. Nezihi İzmir mezh
İzmir derken böyle ikili
geçti önümüzden...

TV'de sinema izleyeyim
dedim, araya giren uzun
reklamında uyuyakaldım
kabuslu rahatsız kânapede.

İzmir fuar alanında
önümden birbirlerinin
sırtını kaşıyarak yürüyen
adamlar geçti bebek...

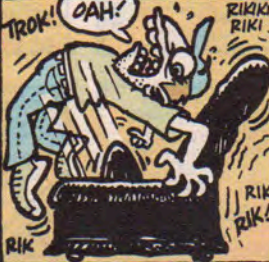
Dedeme göz damlası
damlatma stresinden
saçlarını bezeledi, kam-
burum çıktı bebek...

İzmir'de kaldığımız otelin
lobisindeki, 1 ytl'yle
çalışan masaj koltuğu
bayas pandik aşıyo bebek.

Bi sinex gözlerimin
önünde intihar etti
bebek... Neye yoraca-
mı şaşırımdı, ne lan bu?

Kapalı TV tüpü yensime-
sinden haberleri sun-
dum her gece kendime.
Reklamsız meklamsız...

İzmir Tüyap'taki imzaya
"Pazarçı morkör"ü
götürdüm yanımda. Hem
ziyaret hem ticaaret

Kendimi iş üstünde görün-
ce nedense kalbimi ki-
rıldı bebek... Platonik
zoofili zor zenaat.. Firk..

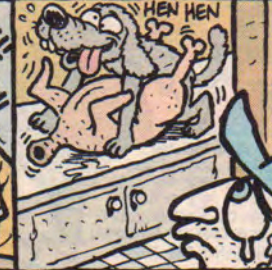
Bi zamanlar senin aldı-
ğın kalpli tuvalet fırça-
sını atamadım. Hala bakıp
bakıp kabız oluyorum.

Süleyman Demirel mus-
melesi yapıp şapkamı
çalmaya çalışan okurlara
karşı alarm taktırdım.

Köpezi marketten aldı-
ğım hindiyle iş üstünde
görünce buruldum. Munder
etti şane hindiyi it'..

Evin badanasından
boya arttı... Artık
her hafta aynı kağıda
çiziyom bebek...

Dedemin asker kaçağı
olduğu ortaya çıkınca
apıştım... Torunluk
zor zenaat bebek...

SARI CEKETLİLER MOTOSİKLET GÜNLÜĞÜ

emrah 2009

1.gün: 17 Nisan 2009 (İstanbul-Bolu) 230 km

1. Sayfa

Sabah 8'de uyandım. Annem bi gece önce telefon açıp "Emrah yola dinlengen çık evladım, demisti..." "Dinlengen" annemin icat ettiği kelimelerden biri mi yoksa var mı böyle bişi diye düşünürken zaman geçmiş ve işte yolculuk günü! Sabah 8'de uyanmıştım. Yola biraz daha dinlengen çıkayım, diyerek tekrar yatıp 10'a kadar uyudum. Ben yoldayken eve usta girecek, kalorifer borularını değiştirecek. Borular eskimis delinmiş altkata su akıyo. Alt kat, yol için triptik alırken arayıp kavgaya etti benle, "kalorifer tesisatı apartmana aittir, dedim. "Do o şimdi de tesisat dersine başladık" dedi. Makina mühendisliği okudum lan ben.. Elli tane tesisat derisi gördük. Ücret dahilinde ders vermem lazım aslında.. Yolculuk arifesinde bi buna sinirlendim. Evin anahtarını apartman yöneticisi ümit teyzeye bırakıp, tesisatçı abiyi görmeğe gittim ve bilgilendirdim. Artık yola çıkma zamanı saat 12... Selim aradı.. "Cum vakti yola çıkma uyarızluk getirir. 2'ye kadar bekle, dedi. Neyse çok uzatmışım, 3'de yola çıktım ben.. Yolda düşünme düşünme giderken otobanda olmadığımı farkettim. Hereke'ye hoş geldiniz tabelasını görünce farkettim otobanda olmadığımı.. Bu yaluda yapmış olayım diyerek, Derince, Körfez felan izmitten sonra tekrar çıktım otobana hava baz anına koydum.. İçimde bi tişört var. Durdum İki tişört daha giydim. Zaten başkada bi şey yok. Bolu da durdum. İrana giderken de Bolu'da durmuştu.. Buranın yemekleri güzel. Gıcba ile ismini istitip

mantıyla kafımı doyurduktan sonra otel odama çekildim.. Odada ki sabun, sünger, şampuanı şantama yerleştirdim. Bi şey söyledim. Dergideki elemanlar yola çıkacağımı duyunca "günlük tutacak mısın" dediler. "Evet, dedim. "O zaman yayınlajalım onu, boş kalmasın köpe, dediler.. Valla yayınlajın da benim yol günlüklerim böyle işte, "Gök üşüdü" "Manti yedim" "Yeşil sırtım" "Falanca kilometre gittim" "Lastiğim kaydı" "Filtrem pislendi".. Başka bi numara yok benim günlüklerde.. Yalnız bugün harbiden zincirden tuhaf sesler geliyordu. Bi enayilik var çözemedim.. Zincir değiştirip çıktım yola.. Eski zincir trak trak ediyodu.. Ayrıca mantıdan sonra bi de fırmsütlaç yedim..

Dinlengen
Engin
Solgun
Yorgun

2.gün: 18 Nisan 2009 (Bolu-Adana) 640 km

3. Sayfa

Sabah uyandım.. Saat 7.. Motorun yağını falan kontrol ettim. Elvik gözüküyö ama imkanı yok 2, 8lt yağı daha iki gün önce koydum.. O kadar yağ yoksa makinanın joba gibi duman atması lazım.. Egzaot içinde biraz is varama abartılacak kadar değil.. Makina soğukken rotatide 1dk çalıştırıp öyle yapıyorum yağ kontrolünü.. Ben yine de biraz yağ ekledim.. Ön fren balatalarını da yeni takmıştım.. Lastiği kıştırıyorlar. Biraz açınca alıştır demiydim ama hala gayk gayk sesler geliyo. Yola çıkmadan öntekeri sıkıp balataları kontrol ettim. Taktım.. Hala aynı ses var.. Alıştır ama yav, çıktım yola.. Namusuz Transalp nasıl benzin yiyo... Şahane motor ama otobanda adamı yalan edebiliyo. Benzinlik yolda kaliveriyosunuz yolda. Ankara-Gölbaşı arası otobanda benzin (rezerv dahil) bitti.. Otoban telefonu vardı durduğum yerde.. Üzerindeki düğmelere bastım.. Galıymıyo... 152 trafik ora yazıyodu.. Aradım.. Pozisyonumu bildirip, benzinimin bittğini ve trafigin bu gibi durumlar için bi önerisi varmı diye sordum "Hayret bişi" dedi adam, sonra bi numara verdi, O nu mara da başka bi numara verdi.. Başka numara "Gevre yolunda arkadaş var" dedi.. Artık bi arkadaş da otobanda vardı.. Kenara atılmış pet şişelerden içine isenmemiş bi tane buldum.. Gelip geçen otolara sinyal atmaya başladım..

Bi tane steysin reno durdu, eski...Tüp taktır-
mış "Yine de çok tepedükler" dedim... Sonra
Yeni bi oto durdu... Deposuna hortum sokup 5-6
sağlam fırt benzin gazıyla doldurdum ciğerleri.. Bu ge-
ni otolarda benzine ulaşmayı engelleyen süzgeç oluyo..
"Yine tepedükler" dedim... Ciğerler benzin kok-
tu yalnız.. Sigara içmedim bi süre.. Sonra başka
bi eski steysin reno durdu.. İkinde teyzeler amcalar
bidonlar tüküm sıkış... "Dur" dediler, bütün tursu
bidonlarını indirdiler arkadan... Afftan 5 lt lik pete
depolanmış benzin çıktı.. Huni yok, saldım boruyu, gectim
sağlam bi fırt.. Biraz benzin yuttum ama artık
yarım litre benzinim var... Amca "Yeter mi?" de-
yince daha fazla doldurmadım... 3-4 km gittim
"Getin işletmeleri" diye sağa yol giriyordun..
"Yaşasın işletme" diye saptım sağa.. Bi 3 km de
böylece gittim.. Ve ağır iş makineleriyle dolu
Getin işletmeleri şantiyesine geldim.. Benzin yine bitti..
Artık sapa bi şantiyede benziyorsunuz.. Otobanda
benzinsiz kalmaktan daha kötü bişey bu poljanına
Ve fakat, işte tam bu "Hay Allah napsam şimdi"
anlarında rastlantılar gerçekleşir yolda.. Bi bak-
tım motorcu geçiyo.. El ettim durdu.. Motoru
Yeni almış, buralara denemeye getirmiş... Hava
ast sabayı bi abi.. Ondan da benzin emdim ve biraz d
burda yuttum.. Velhasıl Adana yoluna çıkmayı
başardım... Benzinciği de buldum... Orda bi de

adana kebab yedim... Midemden benzin tadı geliyo..
Bu tat ben yatana kadar (Birazdan yatıcam)
geldi... Nefesim, ağızım her yerimden benzin kok-
su çıkıyo... Radara girmişim 119 km/saat hızla..
Motorlar için hız limiti 78 km/s... 80 km'yle
radara girebiliyorsunuz... Bu makineler 78 km'yle
göteler sürekli, küfredeler... Teknolojiyle trafik
kuralları barışsın artık istiyorum... 5 kere ra-
dara girince ehliyetinize el konuyo.. Benim Zetme
sin diye elimden geleni yaptım... Hala 2..
Ulukışlaya gelmeden önce otoban yoluna saptım..
Yeni, ücretsiz bi otoban burası.. Adanaya, oradan
Osmaniye, gaziantep devam ediyö... Adanadan
sonra paralı ama... Çok güzel bi yol.. Gaz kolu-
nu sonuna kadar açtım.. Motor yatacını bu-
lan su gibi coşturdu, lan... Sonra -kırk geçit 1-
tüneline girdim.. Kırk geçit 7- tüneline girdi-
ğimde bu tünellerden 40. tane olduğunu farkettim
Tüneller de güzel.. Tek numaralı tüneller adana
ya gidiş, çift numaralar geliş yolunda.. (Kırk
tane var mı sayamadım gerçi)... Adanada yatıcam
Antekyaya yakın olsun diye Doğu-Adana'ya devam
ettim.. Doğu-Adanada otel yokmuş.. Batı-adanaya
geri döndüm... Kaskım çok gürültülü... Eski
Nolan'ım şahaneymiş... Böyle yolculuklarda
gece yatınca kadınlarda falan düzene biliyorsunuz..
Halleri, tavırları, gün batımı gibi görüntüleri...

Ayrıca Tuz gölü iyi durumda sanki... Son yağış...
lar yarımış... Bölge köylüsü "20 senede bir kuraklık
olur, bu 19. sene.. Seneye yağış bekliyoruz..
demisti bidegide.. Dedikleri çıktı... Halbusi tuz gölünde-
ki küşülme küresel ısınmayla açıklanıyordu.. Ben-
ce küresel ısınma bi tek şehirlerde var..

3.gün: 19.Nisan.2009 (Adana- Lazkiye -Trablus) 430km
(Surige) (Lübnan) felan

Uyandım sabah ile, düştüm antakya yoluna.. Yol-
da bi sürü motorcu osmaniye'ye doğru gidiyolar-
dı.. Sanırım bi organizasyon filan var.. Yolda iki mo-
torcu karşılaştığında selamlayırlar genelde, adet gibii..
Selamlaşa selamlaşa antakya'ya vardım.. Günler-
den pazar.. Dviz almak için yer bulamadım.. Araya
sora, eski otogarın orda dviz satan bi adamdan
dolar aldım... Bi künete dedim, yavla dağıt...

yoluna devam ettim.. Ağaçların arasından
püf püf Suriye sınırına doğru ilerlerken
ormanın içinden elinde kürekle bi adam çıkıp, acele-
le, kenara park ettiği arabasına doğru gitti.. "Kesin bi-
risini gömdü lan bu" diye içimden geçirmedim değil..
Suriye sınır kapısı rahat, fakat biraz yoğun olduğu için
vakit alabiliyo... Suriye için trafik sigortası yapılan
son bi kulübe var.. Ortadan perdeyle ikiye ayrılmış..
Perdenin ardında yatak ve sigortayı yapan adamın
ayakları var.. Uyandırıyorlunuz, işini yapıyo yine
yatıyo... Suriyeli memurların hepsinde (askeri ki-
yafetliler gibi) parça büyük var.. (Tayyip büyüğü)... Serçe
parmak tırnakları da uzun (?) Sınırı geçip suriyenin
akdeniz kıyı şehri olan Lazkiye'ye vardım..
(I. Mesrutiyet ilan edildiğinde, bu şehirden
3 tane millet vekili çıkıyo..) Mini mini etekli
arap kızları her yerde.. Tatil mekanı bura, suriyenin
Bodrum'u.. Lazkiyeden sahil boyunca devam edip
Lübnan sınırına gece vardım.. Burası deniz kenarında
çok dandik bi sınır kapısı.. İşlemlerim için bek-
lerken yanıma bi türk geldi.. "Bisader biraz para
at, işini çabuk halletsin, yoksa oğalar" dedi.. Attım,
hemen yaptı işlemler.. Yanıma gelen türk, Lübnan da-
ki birleşmiş milletler adına askerlik yapan mehmetsikle-
rin komutanı falan heralde... "Sur şehrine muhakkak
gel, askerlerimize moral olur" dedi.. Suriye tarafın-
daki işlemleri bitirip, Lübnan tarafına geçtim.. Trafik si-
gortası yaptılar.. 75000 Lübnan Lirası yani 50 dolar

para aldılar... Trablusa doğru devam ettim..
Yol iyi değil ve karanlık yavaş gitmeyi zor
luyo.. İrandaki gibi dev hız kesme timsikleri var..
Gece 23³⁰ gibi trablusa vardım.. Bi otel buldum, iğeri-
deli kollarını jiletlemiş gençler 20 dolar istediler (Han gibi)
oda için.. Başka bi otel buldum.. Otel işleten amca-
nın savaşta evi bombalanmış, avukatmış.. Şimdi bu
otelde kalıyo ve işletiyomuş.. Otel binası ise osmanlı
zamanında bi paşanın konağıymış.. Avlularla birbirin-
den ayrılmış, yüksek tavanlı, tavan ve cam işçiliği
pek güzel olan bu otelde 10 dolara kaldım.. Trablusta
hemen hemen bütün binalar kuruşun, ağır makineli ve
şarapnel delikleri var.. Burası çoğunlukla müslümanla-
rın yaşadığı bi şehir, hali çok iç açıcı değil.. Şimdi, geziye
Lübnandan başlıyım dedim.. Sınırdan sonra suriye için-
de 200 km gidip, Lübnana giriyorsunuz... Şöyle ki

Dolayısıyla para birimi olarak önce
Lübnan Lirasına geçtim.. 1 dolar= 1500 L.L.
1 dolar ≈ 1,5 T.L. Yani (1 T.L. = 1000 L.L.)

Sonra Suriyeden geçerken Lazkiyede benzin
almam gerekti.. O an hesabı yapamadım bi anı-
da, zaten yol boyunca rüzgardan kask kafanda ta-
pırdadı durdu, sersem olmuşum.. Benzin para-
sı olarak vermem gerekenden 10 kat daha fazla almış lauk
benden.. Yine de baya az verdim Türkiye'ye göre..

Trablusta otelin karşısında, her
tarafı kurşun delikleriyle dolu, bi tara-
pı da uçakla bombalanıp yıkılmış
bi bina vardı.. (Yıkıntı içindeki yo-
lun bi kısmına yağılmış ama du-
ruyo öyle, kaldırın yok.. Hangi biri-
ni kaldıracağın.. Binanın altını oto-
park yapmışlar.. Görevli yoktu.. Gittim
en dip kuytuğa motoru bağladım..
Gali veriler valla adamın motoru-
nu "Vay anam ben ne ettim" der-
sin... Sonra da horul horul uyuya-
cam inşallah şimdi.. Gütt naçt...

4.gün: 20.Nisan 2009 (Trablus-Beirut) 120km
olabilir

Uyandım, elimi, bürzümü yıkayıp çıktım dışarıya..
"Neden alıma esti kimbilir, gezdim bu sabah şehri
şöyle bir" diye farkı mırıltıdanaraktan, henen hemen her
köşedeki peynirli simitailerden peynirli simit, kahve-
cilerden de kahve içtim.. Kahve sert ve tek satılık
plastik bardakta veriliyo.. Geziyo bu satıcılar.. Her
gittiğiniz yerde, yerlerde bu bardaklardan görüyorsunuz.

Sürekli kahve içiyorlari.. Bu kadar kafein alırsan
vücuda, halk olarak, e o zaman tabi senin iç sa-
vaşın, dış savaşın eksik olmaz... Kıpırkıpır he-
rifler, gözler dört dönüyo.. Bak dün gece bi köşe
de dayak yemiş, gökmüş bi adam vardı.. Duvar dibin-
de.. Etrafında bi sürü adam vardı, bi tanesi elinde
oduntuyordu... Bu sabahta başka bi adam
adam, arabadan kafasını uzatmış küfreden bi ada-
mın kafasına vurdu... Kalabalık toplandı hemen..

Lübnan = Lebanon... Bu Labne peyniri, Lü-
bnan peyniri dememiş... Trablusun içinde eski şehir var..
Memlûkîlilerden kalma... İçinde camiler, daracık
sokaklı çarşılar, insanlar... Arap kızları çok güzel..
Böyle tetsettükleri var ama batıya da ya-
kınlar.. Dar pantolon, dar bülüz ve güçlü
göğüsleriyle bu kadınlar sokakları endam
içinde bırakarak salınıyorlardı.. Adeta..
Çarşıda güzel, otantik.. Fallar, sabunlar, satıcı-
lar, balıklar, meyveler.. Kapalı çarşının daha eski

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri
ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin
yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın
organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Nisan 2009 | Sayı: 086
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktas (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

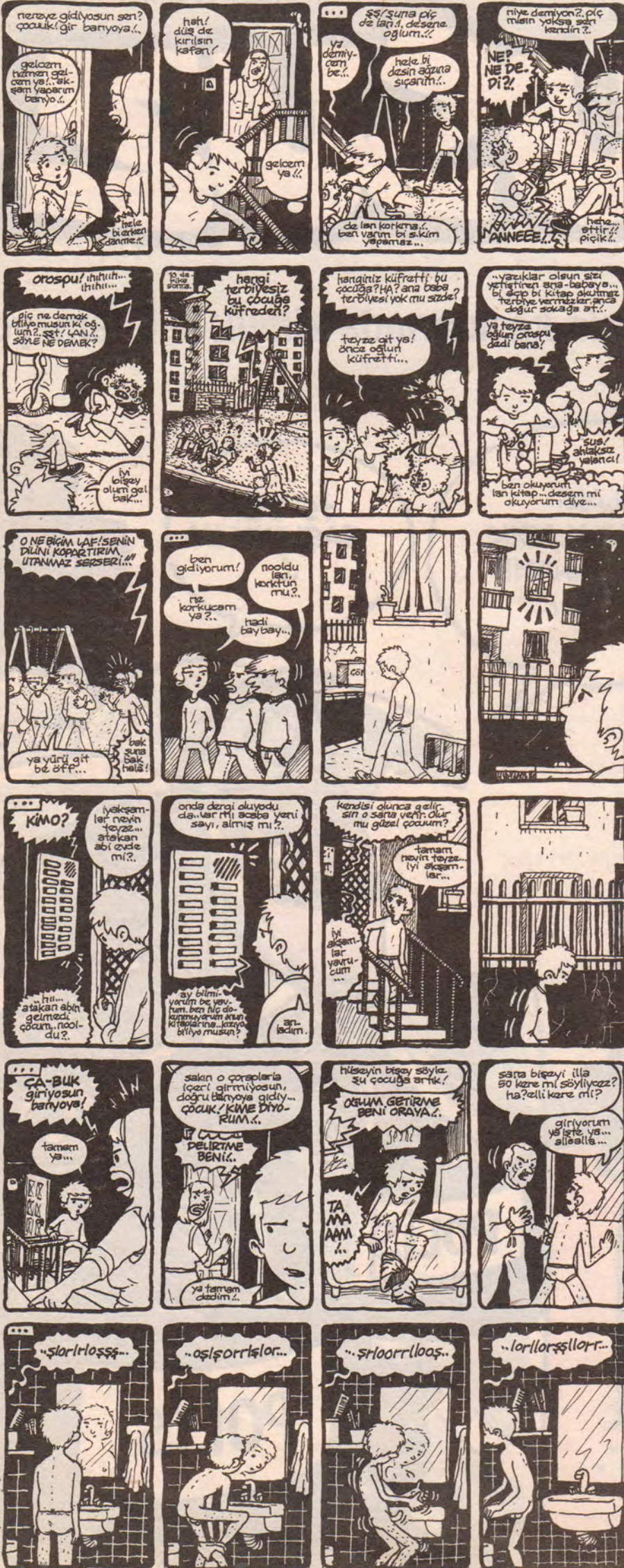

Bu 1 Mayıs'ta da çevik kuvvet polislerinin kasklarında kimlik belirlemeye yarayan numaralar olmayacak.

CIHAN KILIÇ

Anayasa Mahkemesi'nin yeni hizmet binasına gözlerinin kapalı olması 'tarafsızlığı' simgeleyen Adalet Tanrıçası yerine 'gözleri açık' bambaşka bir tanrıça dikildi.

Mesai Tipleri

Patroncular: Çok kararlı şekilde patrona yalaklanıp, bu yalakalığı tespit edenlere kızarlar... Patron, sırtını sıvazladığında sevgilisi temas etmiş gibi mutlanırlar... 'Ben de patron olacağım, benim de yancılarım olacak' hayali kurarlar...

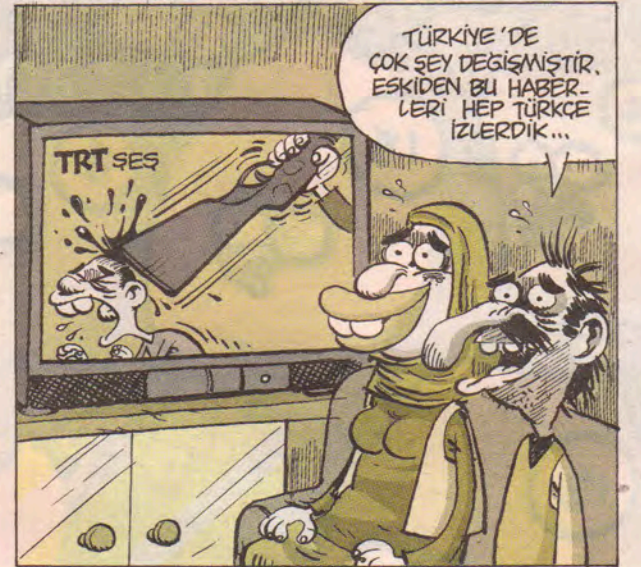
Kaçak Yolcular: Olmadıklarında da, iş gayet düzgün yürür ve bunun bilincinde oldukları için, asla çok ortada görünmezler... Dedikodu konusunda atakdırlar... Gerçek işi olana kızarlar, işini iyi yapandan da nefret ederler...

Denge Unsurları: Bi şekil, elektriği nötralize eden tiplerdir... Somut bir işe yaramamakla birlikte, kavga çıktığında yatıştırmak ve nasihat vermekte ustadırlar... 'Yılların çalışını' kisvesiyle rant içinde kalırlar...

Sıpalar: Oradan oraya koşturarak, haybeye enerjik görünürler... Bünyelerindeki hiperaktivite, zihinlerinde olmadıkları için söylem yetersizliği çekerler... Oyun olsun, eğlence olsun, halaybaşı olurlar...

Gizli İşsizler: Ne mutlu olurlar, ne de mutlu ederler... V.Ö.

Hakkari'de bir polis, kendisine taş attığı gerekçesiyle 14 yaşındaki bir çocuğa dipçikle defalarca vurarak ağır yaraladı.

Adolf Hitler'in açık arttırmaya çıkarılan resimleri İngiltere'de yapılan bir müzayedede 97 bin 672 sterline (230 bin TL) satıldı.

UYKUSUZ

Milli Eğitim Bakanlığı, engelli çocukların yabancı dille eğitim yapan okullara giremeyeceğine karar verdi.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, 17 yaşında öldürülen Münevver Karabulut'un katilinin hala bulunamamasıyla ilgili olarak "Ailesi kızına sahip çıksaymış" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Ajdar'ın "Çikita Muz" şarkısı "Sağır Oda" dizisinin bir sahnesinde Rus ajana işkence amacıyla kullanıldı 3 yıl...
- Nuri Alço, röportajında "Nuri Bey, sizce Ahu Hanım'ın Türk sinemasına katkısı nedir?" sorusunu "Öpüştü sevişti. Öpüşmem

sevişmem' diyenlere güzel cevaplar verdi." diye cevaplayalı 4 yıl...

- Sivas'a bir çocuk parkı yaptıracağını söyleyip sözünü tutmayan Serdar Ortak, "Her olayda sanatçılardan fedakarlık isteniyor. İnsanların artık en son fedakarlık isteyecekleri kişiler sanatçılar olmalı" diyerek kendini savunalı 5 yıl...

- Süleyman Demirel, Tuğba Özyay'a, "Senin yüzünde bir ben vardı. Benin nerde?" diye sorarak meşhur hafıza

şovunu magazine de taşıyalı 7 yıl...

- Hayat pahalılığına dayanamayan Hakkı Bekçi, Süleyman ve Demirel adlı oğullarını satışa çıkardığını ilan edeli 39 yıl...

- İstanbul sokaklarında hulahop çevrilmesi yasaklanalı tam 51 yıl olmuş

Mehmet Ali Birand, 32. Gün programında Taraf gazetesi yazarı Rasim Özan Kültüryolu'na saldıran Alperen Ocaklı'nı İstanbul İl Başkanı Mustafa Kayatuzu'nu konuk etti. Birand, Mustafa Kayatuzu'na "Rasim" diye seslendi. Kayatuzu "Adım Mustafa" deyince, "Senin adın Rasim değil miydi, Rasim hanginiz?" diye sordu. "Bizde Rasim yok" cevabı üzerine de "Aa dur ben seni karıştırdım. Sen Rasim Özan'ı dövdün değil mi?" diyerek tamamına erdi. Program kahkahalarla devam etti...

Bakan Mehmet Şimşek'in işsizliğin nedenini kriz döneminde iş arayan kadınlara ve son olarak da iş arayan gençlere bağlamasının ardından, işsizliğin bir başka nedeni de Bakan Faruk Çelik açıkladı: "Son dönemdeki işsizlik artışı mevsimsel..."

Bakan Faruk, bu açıklamasından 2 gün sonra, 1 Mayıs'ın tatil olmasını sağlayan yasa tasarısının kabul edilmesiyle ilgili yaptığı teşekkür konuşmasında da "1 Mayıs gerilim olmaktan çıkacak, tatil olduğunda millet bunu piknik olarak değerlendirecek" diyerek bu bahara damgasını vurdu.

ÇOK SEVİYORUM BU İŞLERİ

Önemsiz açılış, davet ve toplantılardan sorumlu Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen, 40 milyon euroya mal olan "Nourah of Riyad" isimli yatın Arap Prensi Muhammed Bin Abdulaziz'e devir teslim töreni için Kocaeli'ye gitti. Bakan, teslim töreninde bir konuşma yaptı, ellerini açıp dua etti, sonra da yatın altın kaplama armatürlerine dokundu...

NİTELİKSİZ BİLGİ

- Nihat Doğan, bir spor kompleksindeki saunaya çıplak girdi. Saunanın diğer sakinleri türküçüye çok sert tepki gösterdi. Haber gazetelerde "Donsuz Türküçü Krizi" başlığıyla verildi.
- Bodrum'da kendini yogaya adanmış eski manken Merve İldeniz meditasyona girdi. Merve, 11 gün boyunca akşam yemeği yemeyecek ve kimseyle konuşmayacak...
- Bez bebek dizisi oyuncularından Fatos Kabasakal şöyle dedi, "Asıl ne istiyorum biliyor musunuz; Slumdog Millionaire filmindeki Freida Pinto gibi talih kuşu konga kafama. Türk ve Hollywood yapımı bir filmde oynasam. İlk sinema filmimde hemen gidip Oscar alsam. Sonra da Tarantino ile film çeksem ne güzel olur. Kismet işi bu işler."

Daha önce bir öğ-retmeni döve-rek hastanelik eden Honaz ilçesinin AKP'li Belediye Başkanı Turgut Devecioğlu hak-kında seçimde kendisine oy vermeyenleri dövdüğü gerekçesiyle soruşturma başlatıldı.

ÇIKIN ARTIK!..

17 Ağustos depreminden sonra, Irak Kızılayı'nın 10 milyon dolarlık bağışıyla 'depremzedelerin oturması' koşuluyla yaptırılan İzmit'teki konutlardan dep-remzedeler çıkarılıp yerlerine Vali muavinleri ve diğer bürokratlar yerleştiriliyor. Dep-remzedelerin Başbakanlık, İçişleri Bakanlığı ve Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na yaptıkları başvurular sonuçsuz kaldı...

AMCAM GİLİN OTELI

Kuşadası'nda tarihinin en büyük ağaçlandırma kampanyasını baş-latacağını, 1 milyon metrekare yeşil alan, 1 milyon ağaç sloganıyla duyuran CHP'li Belediye Başkanı Esat Altunçın'ın ilk icraatı ağaç kesmek oldu. Altunçın'ın ağacından 3'ü kesildi. Tepkiler üzerine diğer 4 çam kurtuldu...

işimdeyim güc

BU EVİ EV YAPAN HER ŞEY GİTTİ, KARIM GİTTİ, ÇOCUKLARIM GİTTİ, Bİ SEN GİTMEYİN; Bİ TÜRLÜ ATA-MADIĞIM GİTİ KAYBOLMUS DOLMAKALEM... YAVŞAK GİBİ DOLANIP DURUYORSUN ORTADA, İKİDE BİR GÖZÜME ÇARPIYORSUN!

BU SEFER ATICAM LAN SENİ... NEYSE BELKİ İŞİME YARAR, ATANYIM..

Sevgili okur, insanlık olarak evrendeki herşeyi bilip, anlasak bile 13-25 yaş arasındayken anıtmız babamızla çok iyi anlaşip, muhabbet eden yaşitımız akrabayı asla anlayamıycaz... Ne kötü di mi?

NASIL GENC LAN BU...

DAYIM NERDE? DAYIMLA SOHBET ETMEYE GELDİM BENİ...

OO SERDAR HOSSEL ÇİN!

HOSBULDUK DAYICISIM, ÖPEYİM!

Canım Mianet

EVET ARKADAŞLAR! PROTESTO EDİYORUZ..

ŞAK! ŞAK! ŞAK! ŞAK!!!

KARL MARX ABİ EYLEMLERDE GURURLU VE MASRAFLU SOLCU ALKİŞİ YAPMAK ZORUNDA MIYIZ... BEN AKİŞLERKEN HEP SEN ŞAKRAK OLUYORMU DA... YAPİ OLARAK GÜLEC Bİ İNSANIM AMA SOLCU - YUM DA... NAPIYIM YANI OLUYIM MI BÜNYEM BOYLE...

AA, SEN ŞU NÖRMALE DURDUGU ZAMAN DA SIRTIR GİBİ DURAN GÜZEL İNSANLARDANSIN DİMI... TAMAM TAMAM SEN ALKİŞLAMA... GÜLECEMİSSİN MADEM ALKİŞ - LAMA...

EVET SİYASİ GÖRÜŞLERİM DEN DEĞİL DE TIPIMDEN DOLAYI ÇOK DAYAK YEMİŞİM VAR...

ANNNEAAA!

KİM VAR ORDA?..

ANNEOAAAA!!!

KİMSİNİZ?..

ANNEE, EKMEK ARASI YAP ACIM... ANNEAAA!

OH TANIRIM KORKU - YORUM!

MİNA KOYIM, JAPON KORKU FİLMLERİNDE ANSİZİN BELİREN ÇOCUK HAYALETİ FİGÜRÜNÜ NE HALE GETİRMİŞ YANET - MEN... İÇİNE SİÇTİ FİLMİN URUSBU ÇOCUSU..

NORVEÇ KRALI OLMASAYDIM SİMDİ "YAZIN EN GÜZEL YEMEK (UZUM - PEYNİR - EKMEKTİR) YAKINDA BOL BOL YİYECEZ" DİYE SEVİNECEKTİM... AMA NORVEÇ BURASI YAZ - KIŞ SÖĞÜSÜ BELE BELE VEREN ÜLKE... ÜZÜM PEYNİR SADECE BİR HAYAL BENİM İÇİN...

YARIM YASINCA ÇORAP GIY BİSİT ÇIY LAK AYIĞLA YERİ...

Biz Denizcileri bilirsiniz... Çok içeriz... O gün de Er ve Erbas kantininde oturmuş, metal bardaklar da gay işiyorduk...

Bir yandan da denizcilik ve gemiler üzerine konuşuyorduk... Bi ara konu - surken cüm - le arasında «Kızılmak ka - renize dikkatli - ya» dedim... Bir müddet sonra kenarda titreyen bi arkadaşımı gördüm... Bi hâl gelmişti kendisine... «Neyin var» dedim...

düşleyip, o dün - yada yaşadığını hayal etmiş - ti... Yanış da olsa eğer o kişi benimle aynı derece - de mutluysa, o da benim - bik tam e - miş olmalı - dım, sadece anlatılan - dan bildiğim - doğrular - dan bahsetmenin kime ne yararı var diye düşün - üp, «Haklısın» dedim... «He, he» de Ge -

«Bütün nehirler a - kdenize akmı - yormu» diye sor - du... «Niye» diye sordum... Haritayı göstererek «Akdeniz a - şağıda» dedi... Bütün ömrü boyunca benden bambaşka bi dünya

cilik felsefesini bütün ömrüm boyu - ca kullandım... Simdilik iyi gidiyor... Daha güzel bi dünya için «Sen böyle diyor - sun ayledir abi» sözü di - limizden düşmesin... Sevgilerimle

ABI SEN HERKESE "GEL" DİYIP DURU - YORSUN AMA BÜĞÜN BİRİ EVİNDEN KİTAP ALIYOR GÖRECEK... DEMEK...

NE VAR ÖZÜM HERKESE GİBİ Bİ DÖNEM HEVES ETTİM ALDIM... ÖYLECE KURULUŞ - SİMDİ... ÇOK İNSANI Bİ DÜŞÜM, GÖRŞELER NE OLUR Kİ...

KARIZMANI RESELTERSİN, ORDA BURDA KONUŞURLAR... DOĞRU PİYOSUN AMA SONRA BAŞIN AŞIRIZ.

HAKLISIN YARABİ ALTIYLA YUVARLAMA BİREZ GÜZ - MEDEN!

CANSU 'NUN ÇIKTIĞI ÇOCUK SEN MİSİN?..

EVET BENİM ABİ... AAHH!

SKİCEM SİZİN TAVIRLI BOS MESAJLARINIZI... HAYBEYE ELEKTRİK YAKIYORUM BOS MESAJI İLETİCEM DİYE...

DİTTİT DİTTİT DİTTİT!

AL İSTE YİNE GELİYOR, ÖTMEYE BAŞLADI APURLORLER...

BIP BIP

Sahibinin oğlundan tuş sesi sonuna kadar açık, yilboyu sadece kandillerde akrabalarından menili kutlama mesajı gelen, aradığında duyulmadığın - dan, açılmayan cep tele - fonu ve hattı...

MİNA KOYIM BİŞEY BULUYO - RUZ HEYEN ÇALIYOSUNUZ LAN... BUNDAN SONRA HER FİLMİNDE BİR KERE GÖZÜKMEYECEK SİN LAN... BENDEN GÖRDÜKÜZ HEYEN YAPTINIZ... ORTALIK FİLMLERİNDE KABAK GİBİ GÖZÜ - KEN YÖNETMENDEN GEÇİLMİYOR! GÖZÜKMEYECEK SİN... SALARIM GÜŞÜ, GAĞALAR BEYNİNİ AKILLI OL...

SADECE BEN Mİ GÖRÜKLÜYORUM ÖZÜM! BANA NE SÖYLÜYÖ - SUN... MUSTAFA ALTI - OKLAR DA GÖZÜKLÜYÖR, ONA SÖYSENE...

MUSTAFA GÖZÜKÜŞÜ - N, SEN GÖZÜK - ME...

FATMA GİRİK 'İN "BOS BEŞİK" FİLMİNDE DAĞIN BAŞINA ÇIKIP DÖVÜKÜ KARTAL VARDI YA ABİ... O KARTAL İSTE BU KARTAL... BELİNİ DOĞRUTAMADI O GÜNDEN SONRA... MAHALLELİ OLARAK BİZ SAHİP ÇIKTIK, SİYUNİ YEMİNİ VERİYORUZ SEVABINA... ÖYLE Bİ VURUYODU Kİ FATO AĞZINA AĞZINA KARTALIN, GAĞURA VURMAZSIN KURAN ÇARPSIN...

Kartal! Geht oğlum appek ye, müç müç geşt! müç müç

ECİREK ECİREK

YAZIK SEVİNDİ SABI...

İKİ FARKLI İNSAN-İKİ FARKLI HAYAT

CON LENİN Barışa bir şans verin

Çağil Bedelli çıkacak mı abi?

UMUT SARIKAYA

«Tipimi skimm» Umur Sarıkaya

PETA olmak üzere, tüm unsurlarıyla hayvan haklarından yararlanamayan, şu "hayvanlar üzerinde denenmemiştir" meselesine, dilerim ki bir L'oreal, bir Murad efendime söyleyeyim bir Doktor Röno olur, Doktor Ötör olur; açıklık getirsinler. L'oreal eli değmişken o kesme işaretini de bir açıklasın. Alt tarafı kolpadan yüz kremi yapıyorsun, böyle bir Fransız asilzadesi gibi tripler falan yakışmıyor. Murad firması da bir Murat'lık var mı onu ilâştirsin açıklamanın ucuna.

■ Efendim bu hafta sizlerle üzülmek çok acı, düşündürücü korkunç ve de acımasız bulduğum bir gerçeği paylaşmak istiyorum. Düşünebiliyor musunuz, bu dünyada önümüzdeki yüz yıl içinde 6 milyara yakın insan ölecek. İnanabiliyor musunuz, neredeyse bütün dünya ölecek diyorunuz size! Ve kimsenin kılını bile kıpırdattığı yok. Yadırgıyorum doğrusu. Bu önüne geçilmez gerçeği hatırladıkça uykularım kaçıyor. Ayrıca 20. yüzyılda nereden baksanız 2 milyar insan öldü, onlar için içim kan ağlıyor. Dile kolay: 2 milyar.

■ "He's not that into you" diye film yapmışlar. Herhalde Secret'tan sonra bir kişisel gelişim kitabından uyarlanan ilk filmdir diye düşünüyorum. Bilumum Hollywood yıldızını biblo gibi koymuşlar, ondan sonra da motor diyip bin yıllık gevikleri tekrar harlamışlar. Sinemada uyuklarken dikkat ettim arada bir seyrircilerden "Ay gerçekten de öyle ama" gibi tepkiler dinledim. E

be adam bize bilmediğimiz bir şey anlatsana? Herhalde bu kişisel gelişim sektöründen önümüzdeki yüzyıl boyunca bilmediğimiz bir şey dinleyemeyeceğiz. Herkesin bildiği şeyleri tekrarlamak kimi geliştirebilir merak ediyorum.

■ Tribute grup denen bir hadise var. Diyelim ki bir grup müzisyen toplanıyor ve atıyor "Fatallica" diye kendilerine isim seçip hayatlarının geri kalan kısmını sadece "Metallica" şarkıları çalmaya adanıyorlar. Bunu neden yaptıklarına anlam veremiyorum doğrusu. Tamam, hobi olarak yine yapınlar, yapmasınlar demiyorum ama böyle de bir iş, böyle de bir hayat gâilesi olmaz ki? Az çok gitar tıngırdatan adamsın, bütün kariyerini el âlemin kariyeri üzerine kurmanın ne anlamı var? Benim nazarımda sen de önemli bir insanın; seni Fatallica diye, Break Sabbath diye hatırlamak istemem ki? Hem neden illa büyük gruplar? Önce bir küçükten başla, "Ersen ve Dadaşlar Tribute band" kur sen de "Serkan ve Gebeşler" koy grubun adını? Aslında onu bunu bırak da, sen de git beste yap. Yapamıyorsan benim tanıdığım güzel arkadaşlar var, gel onlara yaptırılabilir bir beste sen de onu çal söyle. Replikas var mesela, ben konuşurum onlarla, tanıdık hepsi (bir konserden sonra imza almıştım), yaptırırım sana bir beste; kurtul şu Fatallica'lıktan. Başkası olma, kendin ol. Aha bak, Sezen Aksu'ya da söz yazdırırız? Bir kere konserine gitmişim onun da. Evet, oldu bu hakikatten.

■ Ha illa tribute'luk yapacağım diyorsan, yapma demiyorum, yap ama hobi olarak yap.

■ Bir de gözünüzü seveyim, salt başkasının şarkılarını "ben olsam şöyle çalardım", "bak bu şarkı kabak kemanıyla şöyle de güzel çalınır", "vay efendim bu şarkıya arabesk gırtlak ne de yakışır" diye albüm yapılmasın artık. Hele bir önce kendi müziğini yap, ondan sonra kalk kendi tarzına göre yorumla elâlemin şarkılarını. Seninki, "ben olsam bu şarkıyı şöyle çalardım" değil, "ben müzisyen olsam, müzik yapsam, birkaç albüm

çıkardıktan sonra, el âlemin şarkılarını şöyle yorumlardım" gibisinden garabet bir şey. Futbol yorumculuğundan da iki gömlek aşağıda, haberin olsun. Ha satıyor mu? Artık o alanın sorunu.

■ Terzi söküğünü dikemez bana kalırsa genellenemez. Tamam, belki gidip bunu terziler için genellebilirsiniz lakin mimar arkadaşların evine gidip geliyorum, hiç de öyle bir söküük dikemez halleri yok. Terzi bir yandan da, söküğünü dikemese de yolunu bulur, teknesini yürütür ama herhalde misal reklamcı reklamını yapamazsa yan basar gibi geliyor bana.

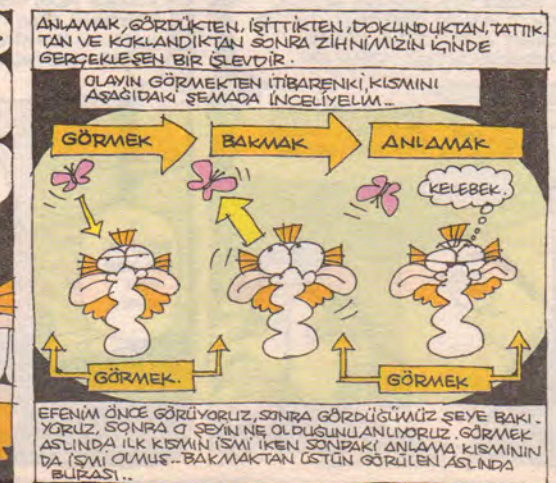
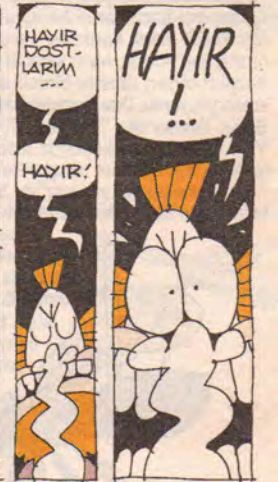
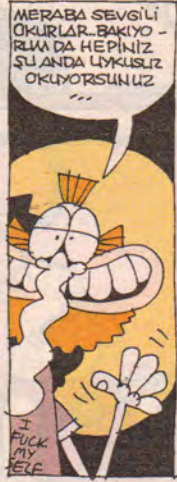
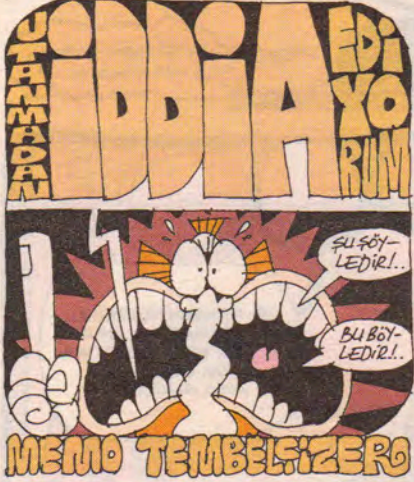
■ Neslihan Yargıcı'ya buradan iki çift lafım var: Tamam şahane kreasyonlar yapıyorsun, en azından kendi giydiklerinin hepsinden güzel kıyafetlerin var, hanım kızlarımız mest oluyor da hiç düşündün mü nice ocak söndü

Yargıcı'dan eteklik alacağım, o kaşmir bluzu alamazsam yanarım diye? Seri üretime geç, ucuzlasın onlar. Süründen kazan.

■ Kafam iyice yandı galiba bu arada, hayatımda ilk kez bir modacıya akıl vermeye kalkıyorum. Hem de üzerimde iki gündür çıkmadığım (dergideyiz yahu, evde olsa valla çıkarırdım) kıyafetlerle. Ha sanki iki gündür üzerimde olmasalar da yeni giymiş olsam ne fark edecek? Hiçbir şey. Öyle ki Paris Moda Haftasının olduğu hafta Fransa vize vermiyor bana, yanlış anlaşılır, imajları sarsılır diye.

■ Laurus Nobilis, Ekvus Kaballus ve de Felis Domestica dışında Latince bilmiyorum. Ona rağmen sırf bu kelimelerle derdimi anlatabilirim. En azından En yakın ganyan bayii bulsam yeter. Herhalde Ekvus Kaballus diye birkaç kişiye sorsam ganyan bayii gösterir böyle değil mi?

■ Proudplott'in merakla beklenen ilk albümü Monsters Exist 1 Mayıs'ta piyasada olacak. En azından Alpaslan ve ben merakla bekliyorduk. Gerçi çok da merak etmiyorum, piyasaya çıkmadan edindim çünkü albümü, oturdum dinliyorum. Bakmayın, yüksek yerlerde bağlantılarım var, Proudplott'in bodyguardlarını taniyorum. Hiçbir şey. Hhhhh

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

TOPUĞA SALDIRAN BİR SİVRİSİNEK

"Kömür kötü çıktı" dedi. Kömür hep kötü çıkıyordu. Yaklaşık 1 saat sonra, dişlerimizin arasında esneyerek bütünlüğünü koruyacak olan etler de kötü çıkacaktı. Sonra son parti tavuk kanadına gücü yetmeyen mangalı süzerek kömürün kötü çıktığını tekrar vurgulayacaktı. Mangal yakılan her akşam inatla aynı şeyleri yaşıyorduk. Allahtan karpuzlar iyi çıkıyordu. Kötü çıkan kömür ve etlerle canı sıkılan arkadaşımın babası, iyi çıkan karpuzlarla neseleniyordu. (İyi çıkan bir karpuz babaların gururudur.) Çok sıkılıyordum. Daha önce zamanın hiç bu kadar yavaşladığı bir yer görmemiştim. Bütün eylemlerimiz bir ayın gibiydi. Akşamüstleri sivrisinekleri kovan bir sıvırı vücudumuza sürerken uzun uzun birbirimizi seyrediyorduk. Sürmeyi bitiren, kendisini seyredenlerden birine bu kutsal suyu teslim ediyorduk. Hep beraber şeyi teslim alan kişiye çeviriyorduk kafamızı. Evin babası, "Topuklarına da sür, insanın topuğundan bile kan alır bunlar" deyip gülüyordu. Hayatını tek bir espriye yaslamış bu adamı gülerken onaylıyorduk. Topuklarımıza da sürüyorduk. Sivrisinekler bize dokunamıyordu. Sivrisinekler hiç kimseye dokunamıyordu. Bütün site topuklarına kadar korunuyordu. Bunu hissedebiliyordum...

Lisenin bittiği yaz bir arkadaşımın yazlık evlerine gitmişim. Denize çok uzak, kupkuru bir sitedeydik. Kızlarla tanışacağımız, sıg sularda bir kıza deniz topu atmanın bile flörtten sayılacağı, su şakalarında yine aynı kıza yanlışlıkla tensel temaslar yaşayacağımız ve akşamları gömlek giyip sahile ineceğimiz bir tatil hayal ederken, arkadaşımın ailesiyle bütün günümü beraber geçiriyorduk. Denize yanımıza kumanyalarımızı alarak ailece gidiyorduk. Üzerinde Algida yazan bir şemsiyenin altına sığınmak, baba tarafından "Fazla açılmayın!" diye uyarılınca geri yüzme gibi sahildeki bronz kızların burun bukeceği hareketler sergileyip evimize geri dönüyorduk. Sonra sırayla banyoya girerek Elidor şampuanla yıkanıp teker teker balkonda beliriyorduk. Hepimiz aynı kokuyorduk, sanırım bütün site aynı kokuyordu. Sitenin tamamında aynı aile yaşıyor gibiydi. Bütün evlerde musluk contası değiştiren babalar, güneşe direnen beyaz anneler, balkondaki plastik sandalyede bacaklarını karnına çekerek oturan depresyonlu ablalar ve çok zayıf, marsık gibi küçük erkek kardeşler vardı. Nisan ayında gelip ekime kadar siteyi terk etmeyen çok bronz, çok atletik, hasır şapkalı bir adam (yazlık tanrısı) hep ortalıkta doluyordu. Balkon girişleri birbiri üzerine binmiş üstü yazılı terliklerden geçiliyordu. Akşamüstleri birileri arabaya yığıyordu. Onu seyreden başka birileri "Akan suya yazık günahır" diye homurdanıyordu. Buket Uzuner'den "İki Yeşil Susamuru" ve Susanna Tamaro'dan "Yüreğinin Götürdüğü Yere Git" bazı balkonlarda modern yengeler tarafından ısrarla okunuyordu. Bu sitede balkona bir arı gelse gençler korkmakla, babalar hiç korkmayıp kovalamakla görevliydi. "Arı insana bir şey yapmaz"dı. Sadece sivrisinekler düşmanımızdı. Çok sıkılıyordum. Evdeki büyüklüğün de benden sıklığını henüz bilmiyordum...

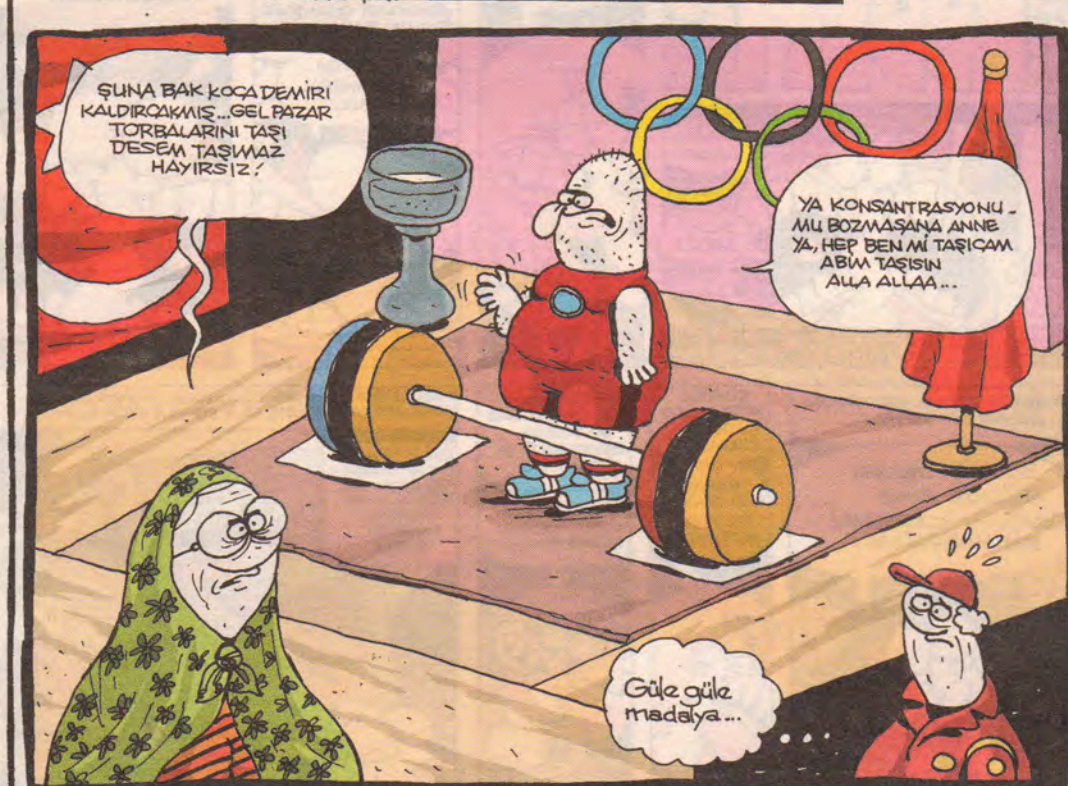
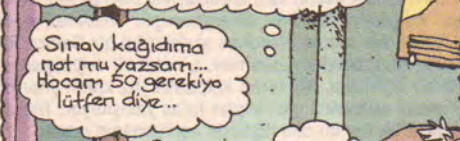
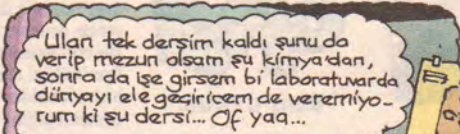
O sabah uyandıktan bir süre sonra alt kattın "E ne zaman gitcek bu?" sorusunu duydum. Ses arkadaşımın annesine aitti. Aynı gün deniz ayını sonrası banyodan çıkmış odada giyinirken "Fakat banyoda çok kalmıyor mu?" sorusunu duydum. Bu seferki ses babaya aitti. Sorular çoğalıyordu. Bir süre aşağı inemedim. Biraz önce banyoda büyük boy Elidor'u bitirdiğim aklıma geldi. Banyo sıramı beklerken de dolaptaki son piringli muhallebiyi yemiştim. Normalde önemsiz gözükten bu enstantaneler, artık gözümde arkasından konuşulacak birer vaka olarak gözükmeye başlamıştı. 1-2 gün içinde gitmem gerektiğini anladım. Gidişim sandığımdan da erken olacaktı...

O gün akşam yemeğinde soğuk hiçbir davranışla karşılaşmadım. Hatta daha çok köfte yemem konusundaki sıcak ısrarlar beni biraz rahatlatmıştı. Yemekten sonra arkadaşımın sahile inmeye karar verdiğini öğrendim. Yol üzerindeki bakkala bira almak için uğradık. Arkadaşımın "kafası iyidir" tavsiyesiyle kırmızı Tuborg aldık. Denize karşı bira için çoğu iselli gibi muhabbeti derhal aşka bağladık. Aşk ve kadınlar üzerine çok zekice tespitler yapıp kendi söylediklerimize hayran olduk. Biraları hiç içmediğimiz kadar rahat bir tempoda içip bitirdik. Arkadaşım nefes nefese (koşarak gidip gelmişti), "Abi kırmızı yokmuş" deyip elindeki torbadan yeşil Tuborgları çıkardı. Benim "O-da olur!" diyen sesim, bu sıkıcı yazlık ortamını sarsacak kadar neşe doluydu. Sahilden siteye kadar yaklaşık bir kilometre olan yolu, çizdiğimiz zikzaklarla iki kilometrede kat ettik. Sürekli güliyorduk. Eve yaklaştıkça sessiz olmamız yönünde birbirimize yaptığımız telkinlerin hepsi kahkahalarla sonlanıyordu. Yine de eve sessizce girmeye başladık. Yazık ki eve geç geleni, gelen pantoloncu bile olsa anneler duyar. Arkadaşım hemen sızdı. Başım dönüyordu. Yatak odasından mırıltılar duyuyordum. Midem bulanıyordu. Misafir olunan bir evde gece yarısı banyoya gitme zorunluluğu gibi bir lanetle karşı karşıyaydım. Kalktım. Midemdekilerin ağza doğru yola çıktığını haber veren o garip sinyal daha banyoya varmadan gelmeye başladı. Mideden gelen bu haber yüzünden yaşadığım yetişme telaşı sessiz hareket etmemi engelliyordu. Lavaboya kusmaya başladım. Yanlış bir tercihti bu. "Bir sarhoş nereye kusmalıdır?" sorusunun tek ve kesin cevabı klozettir. Lavaboya kusmak ancak öğrenci evlerinde geçerlidir. Hatamın farkına vardım. Telaş yüzünden kusma alanını değiştirmek gibi ikinci bir hata yaparak klozete yöneldim. Klozete ulaşmaya kadar yerdeki "caanım" banyo paspasını da kırılarak kusulan yer sayısını üçe çıkardım. Her tarafı berbat etmişim. Bütün fertlerinin sinek kovucu bir sıvıyla her gün takdis edildiği, serinlik ve esenlik getiren kutsal meyve karpuzun eksik olmadığı, tek derdin kötü çıkan kömürler olduğu bu evi öğürtülerimle, sağa sola bulaşan kusmuklarımla kirlenmişim. Bir sarhoş ne kadar temizleyebilirse o kadar temizledim banyoyu. Çok utanıyordum. Kusmanın kazandırdığı yarı aydınlık bilinge yatağa yattığımda utancım daha da arttı. Yatak odasından yine mırıltılar geliyordu. Sonra biri kalkıp banyoya gitti. "Ayyy!" sesini çok net duydum. Ayyy Teyze, söylene söylene uzun süre banyoda kaldı (ayık bir insanın temizliği daha uzun sürer). Yatak odasına döndüğünde mırıltılar tekrar başladı. Mırıltılara babanın homurtuları karşılık verdi. Bir gece içinde mırıltı, söylenme ve homurtu sesleri duymak her insana nasip olmaz. Mırıltı ve homurtular gittikçe netleşerek beni yerin dibine batıran kelimelere dönüşmeye başladı: Normalde oğulları içmezdi (oysa oğulları Tuborg'un bütün renklerine hakimdi). Ben oğullarını ayartmışım. Ayy Teyze zaten daha ilk günden beni anlamıştı. Ben de anlamışım: Arılar bile benden daha zararsızdı. Topuğa saldıran bir sivrisinektim ben. Ertesi gün uçup gidecektim.

Cihan Ceylan

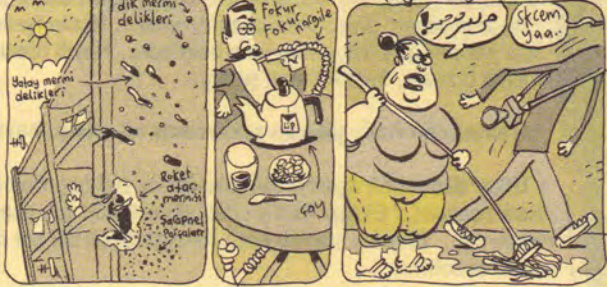

4.gün:20.Nisan.2009(Trablus-Beyrut)Gecen haftadan devam

11. sayfa

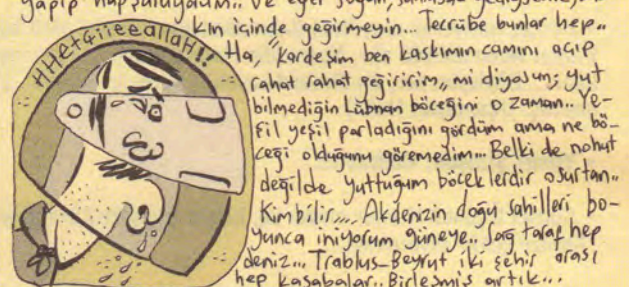
Ne savaşmışlar lan...Bütün binalar delik deşik yav..Koca trablus şehrine yayılmış bi kursun deliği dokusu var...Yakın zamanda da seçimler olmuş, bayraklar, seçim afişleri, delikler...Eski model manda kasa mercedesler rahat rahat dönebilişler diye yapılmış geniş ara sokaklarda gezinip fotoğraflarını çektikten sonra, istikbal oynayan yaşlıların arasına karışıp, nargilemi ve çayımı içtim bi kahvede...İrfan dahil, dop ülkelerinde çay kültürü yok... Hep poşet çay...İrfan'da Ahmad tea çok içiliyordu...Buralarda lütfen piyasayı ele geçirmiş gibi...Gerçi bizim ülkede de artık çaydemleyen kalmadı...Pöndüm otele...Resepsiyondaki amca yerine 40 yaşlarında bi kadın vardı (kızı dahil)...Bütün aile bu otelde yaşıyo...Evləri gibi benimsemişler...Kadın kaşarak geldi yanıma,nasıl sinirli...Saat 12'yi geçirdin uylarlar arası kurallara göre bi gün parası daha vericeksin, diye bağıriyo çağırıyo...Şehirdaki kurşun deliklerini dikim-vericeksin, diye bağıriyo çağırıyo...5 dolar daha verdim...Odama yodan geçiriş, yarım gün parası 5 dolar daha verdim...Odama yodan geldim...Bu sefer yerleri temizleyen başka bi manita bağıriş çağırırmaya başladı...

Arapça bağıriyo ama işaretlerden anlıyorum... "Görmüyo musun temizlik yapıyorum, yerlere ne basıyolun, diyo... Ben de türkçe "mına kodumun yerinde uşarak mı gidicem odama, dadim ellerimle kanat çırpma işareti yapıp, çok güldüm... Gülmeye "Kif retmeyeydim, diye pişman oldum... Dedim ya evleri gibi benimsemişler... Bi de bu manitolar (artık kardeşimdir bilemiyorum) bir-afada daha dura muayyen günleri denk filan olmuş heralde... İkisi de bana hırladı... Birine 5 dolar verdim, diğerine es-pri yaptım sakinleştiler... Kadın her yerde kadın... Eyalalımı toplayıp motorumun yanına gittim...Otoparkılar ve arkadaşları yama-doluştur...Dünyanın doğusuna doğru gidince, solu hep aynı "Bu motor kaç para? "Valla almaya karar verdiğim, sana bi şeyler yaparız abi ama otelde yarım gün parası geçirdiniz, sinir-im geamedı nala, diye düştünüyor...Motorcuğa sorulan bu "Kaş para, sorusu, karika turistlere sürekli sorulan "Esprileri siz mi buluyosunuz sorusu gibi...Gibi olan, sürekli sorulması yanı...Neyse, oto-parkılarda 2 dolar istedi, verdim...Beyrut yolunu sordum bi istikamet gösterdiler...Dedim ters yön bu, trafik akışında nasıl gidicem? Herit belini sığdı...Silahını gösterdi, Ben polisim, bi şey olmaz, dedi...Atladı arkam-ın...Girdik ters yöne...

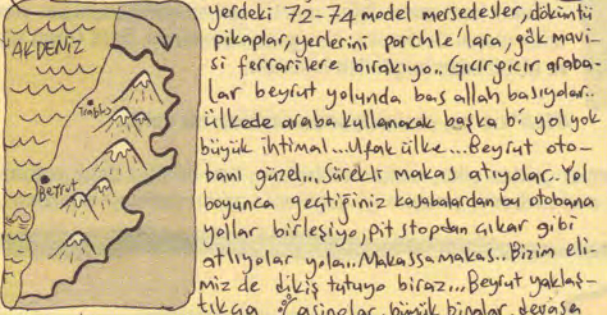

Lübnanda neredeyse herkesin ikinci dili Fransızca, ama arkamdaki polis çat pat ingilizce biliyo, ben de çat pat biliyorum, motorcuğuzda çat pat, duvarlardaki delikler çat pat, trablusta bi çat patlık var... Arkamda oturan, beli silahlı adam saktı beni ara sokaklara... Sağa gir, sola gir, 1552 lasti ortalık... Tam kışkımdaki vizüldamanın motordan mı korkudan mı olduğunu düşünürken karşı sokaktan "Beyrut" tabelası güneş gibi doğdu... İşte beyrut yolu bu, hadi beni geri götür, dedi... 2000 Lübnan Lirası da buna verdim "Taksit ile dön sen, dedim... Lübnan parasının üstünde barkot var lan... Paraları böyleyse, banka ları da market gibidir... Nohut ve tahinle yapılan bi yürü yemekleri var... Çok güzel... Osurtuyo yalnız... Motor kullanırken hafif doğrulmamız gerekiyo bu işi yapmak için... Solama yaparken viraj alırken yapmasız Ama düz yola çıktığında rahat rahat osur... Bayıyo bi ayakta kullandım motoru... Bi de kaskın içinde hırpırdı cam bahu oluyo önünüzü görme-yosunuz... O yüzden ağız ağızı doğru U yapip hap suluyorum... Ve eğer soğan, sarımsak yediyse, siz kas-kin içinde geçirmeyin... Tecrübe bunlar hep... "Kardeşim ben kaskımın camını açıp rahat rahat geçirim, mi diyoşun; yut bilmedigin Lübnan böceğini o zaman... Ye-fil yeşil parladığını gördüm ama ne bö-ceği olduğunu görmedim... Belki de nohut değil de yuttuğum böceklerdir osurtan... Kimbilir... Akdenizin doğu sahilleri bo-yunca iniyoruz Güneye... Sağ taraf hep deniz... Trablus-Beyrut iki şehir arası hep kasabalar... Birleşmiş artık...

Böyle arka kesimleri (Batıs)dağlık Lübnanın, dolayısıyla sahile dolmuş gibiler...Beyruta yaklaştıkça her

14 sayfa

yerdeki 72-74 model mercedesler, dokümtü pikaplar, yerlerini parche lara, çok mavi-si ferrarilere bırakıyo...Geir-picir arabalar beyrut yolunda bas allah basıyorlar...Ülkede araba kullanacak başka bi yol yok büyük ihtimal...Ufak ülke...Beyrut oto-banı güzel...Sürekli makas atıyorlar...Yol boyunca geçişiniz kaka-baldan bi otobana yollar birleşio, pit stopdan çıkar gibi atılıyorlar yola...Makass-makas...Bizim eli-miz de dikiş tutuyo biraz...Beyrut yaklaştıkça Lasinolar, büyük binalar, devasa bi şantiye yürüyo buralarda...Savaş sonrası yenileniyoları...Beyruta 18 km kala "jeita grotto" tabelasını görüp girdim...Jeita grotto dev bi yeraltı mağarası; Sarkıtlar dikitler...Dünyanın Yeni 7 harikası adaylarından biriyim...Pazartesi gün-leri kapalıymış ama...Erötüm götüm dönüyolum...Artık Beyrut sınırları içindeyim...Çok zengin bi şehir...Avrupa için işviçe neyse beyrutta araplar için o sanırım...Bankalarla dolu her yer...Atopların finans merkezi (Dubai dostıriyo gerçi) Bi de zengin araplar bu şehre, kumar oynama, seks yapmaya, içki iç-meye geliyolar...İstanbuldan pahalı bura (Neredeyse) Veya hutta ben buraların en keriz turistiyim...Sonuçta ben karika turistiyim...Ehehe (Yip gülebiliriz, kendi kendine... alsun kışım)

Beyrut hızla yenileniyo ama sırada bekleyen binalar trablus takiler gibi delik deşik...Farkı, burada binalarda büyük oteldiği olduğu için efektide büyü... (Dev ekranda film izlemekteydim) "Bi her-riş arabayla önime atladı, "Yuh, dedim "Dikiz aynamı yok bak sana ixne" diye bafırdım... Sonra baktım herifin sahilden dikiz aynası yok (Neden?)...Lonely Planet (Gezginler için reh-ber kitap...Her şitke için var) Beyrutta sahil boyunca uygun bi iki otel gösteriyodu...Eski deniz fenerinin (Yenişi çok enteresan)

Grand oteli buldum en sonunda...Resepsiyonda Katya diye bi manita vardı...Pasaport kaydını almak için, sirtini düz tutup masaya doğru eğildim...Masa hayır duadı aldı öyle diğim...Odaya yerleştim...Gün batmak üzere...Duyumu alıp çıktım beyrut alemleri-ne...Kartıyanın yerine bi adam vardı...Vardiya değimmiş; Beyrutlu alfaom düştüyo sahil yoluna...Nargileler, kahveler içiliyo, muhabbetler

editliyo... (Gezici nargile-)

16 sayfa

Abi, arap kızları çok güzel...Allah sahi-bine bağıslasın... Burada bi de body bul-ding çığırılığı var... Kızlar böyle olunca oğlanlarda proteine vermişler bünyeyi kınan gibi olmuşlar... Sahilden saat kulesi gözüküyodu (osmanlı) yaptırılmış dediler) Saat kulesine doğru bi yol kestirip daldım fahrin merkezine doğru...Yol liks bi siteye çıktı...Geri dönüp başka bi yola girdim...O da liks bi siteye çıktı...Noluyo lan...Siteye gelince bitiyo yol... Saat kulesiyle bi saat kadar uzaktan keşit-İken sonra "Şkerim saat kulesini", deyip gidip döner yedim... (Gezin bi turistken ne gabukta türk oldum)... Sonra bi kafeye oturdum kahve içtüm...Tek müşteri benim, artık gecenin geç saatlerim...Al-nında mı yazıyo, herif anladı Türk olduğum...Adren sensesden "DOLDUR BE MEYHANECİ, parçasını koydu, sesi kökledi...Üç ke-re peşpeşe kaldı parçayı ama ben sadece bir bardak kah-ve içtim...Gençler arabalarıyla sokaklarda patı yapıpık piyasaya yapmaya başladılar...Kız, erkek bi coşkunluk gel-di geceyle birlikte fahre...Beyrut coşa dursun ben uyu-maya gittim, zira pişik ler saat kulesini ararken açlattı beni...Dünere "Gurbette olduğun için mi üzgünsün, dedi göz yaşlarını görünce (Lahe lahev helahve gurbet ehela helavela) diye alfaom söyledi bunu...Ama anlıyorum artık arapçayı... Uyuyacam artık...iyi geceler Katya'mı iyi geceler küçük Com-

5.gün:21.Nisan.2009 (Beyrut-Sam) 100 km. midir 200 km midir

17 sayfa

Etkenden kalkıp, şantıları otelin emanetine verdim...Taksit ile gidicem 60 dolar burdan jeita grotto'ya gitmek...Liste gösterdi herif...Motor kıyafetle gezmeyim istedi olayı...Ama atladım yine motora...Jeita grotto yün altında isimli büyük bir galeri...Buralarda gelirseniz görün derim...Teleferikle bi dağın tepesine tıma-nip içine giriyorsunuz...Fotoğraf çekmek yasak...Çokta da vagon gibi bi şeyle afatı indi-riyolar siz...Ordan şehir merkezine gittim...Buraya muh-teşem bi şehir inşaa ediyolar...Yan yana amiler kiliseler...Bey-rut çoğunlukla Hristiyan...Eski başkan Hariri'nin öldürüldüğü yer harap halde dursun hala-Bi çok yerde fotoğraf çekerken askerler kaçıp engelliyor si-Zi... (Bak unutmuşum, Trablusta sayısız kontrol noktadan geçiyosunuz...Etilge geç yapıyo veya gel bakiim yapıyo...Geçiyom Bi de Beyrutun deniz içindeki meşhur bi kalyası var (RAWCHE) Dnafa da baktım...Duruyolar...Şaptım Sam yoluna...Sam yolunu yeniden ya-pıyolar...Trafiği şehrin ara sokaklarına vermişler, bi yandan trafik bi yandan sıcak...Beyrutun zor çibi yolunu...Yol tırmanmaya başladı...Gile allah gile...Lübnanla Suriye arasındaki sınır boyunca uzanan dağlar 3000 m.yi buluyomuş...Bağrılarında-daki sedir ağacı da bu dağlarda yaşıyo...Sınır yokün

Aanjar diye tarihi bi şehir var, efes kadar olmasada göröl

18 sayfa

meşe değeri-saati geçirmişim, yeni kaplanmış...Adam kap-ıyı açtı ama gabuk gez gel dedi...Adamı almaya servis geldi...Servis ve adam beni beklerken pişiklerim le hızlı hızlı burayı gezip fotoğraflar çektim...En nihayet Lübnan-Ju-riye sınırına geldim...Lübnan tarafında işlemleri hallettim...Duvada Rüsvet vermeyin, cezası büyük, yazıyodu...Yani heriflerle baş edememişler, vatan daşı korkutuyolar...Lübnan kapısıyla Suriye kapısı arasında bi 20-30 km mesafe var...Aramada zengin beyrutlular zın sahane bi free shop kurmuşlar...Alış veriş edip dönüyolar...Sarıgeli bi şirket kurmuş ama Suriye Lirası geçmiyo... (Suriye poundu ta denio) Suriye kapısında işlemleri yaptırın memurlar içeri buyur ettiler, kahve verdiler...Televizyonda bizim di-zilerden biri vardı...Arapça dubaj yapılmış...Suriye girişinde bi 10 km. yola, yanıp sünen 1500 yil-yı çizgilerinden konulmuş...Bu çizgile-rin arasından giderken bi anda her yer bu yol 1500 yıldan oldu Hertarafta yapıp söniyolar, ne taraftan gideceğini şaşırdım-Meğer, herifin biri Lokanta kur-muş yola, Lokantanın önünde bu ışıklarla süslemiş...Şam'a de-vam ediyorum...Saat 12 filan...Hicaz'ten istasyonunu bulursam, oradaki otellerden bi-rinde kalcam...İstasyonu Abdülhamit

yaptırıyo...İstanbul-Hicaz arası demiryolu kurmak istio (Şam'dan geçen)

19 sayfa

Ama ingilizci fransızı bi katıkcılıkla engelliyio banu...İstasyon bütün ihtişamıyla (önünde 7/24 nöbetçi asker) duruyo ama hiabir za-man çalışmamış demiryolu düşünememiş...Otel de buluyolum ve HOR...

6.gün:22.Nisan.2009 (Şam)

Şam dünyada hayatın kesintisiz yaşandığı en eski se-hir (İstanbul bile fetih'ten sonra ölü şehir olmuş, bi süre kim-Se yaşamamış o harabede...Ta ki yahudiler yeniden şehri ha-se yata dödürene kadar)...Hz-İsa'nın köyü şam'ın kuzeyinde ve İsa'nın dili olan aramice, dünyada sadece bu köyde ko-nuşuluyo...Hz.Muhammed'in bulunduğu bi yerde bulunmak iste-Yen bi inşaa sanız, Şam'ın kuzeyinde Busra şehri varı... (Ayrıca siyah bazalttan yapılmış anfi tıgatoru-antik-görge-si)...Şam'ın eteklerinde bulunduğu KASSYON dağı ise adam ile Havva'nın oğulları olan kabil'in, kardeşi habili öldürdüğü yer...Şam içinde bulunan Emeviye camii, Müslimlar tarafından Hz-İsa'nın kıyamet günü incecğine inanılan yer...Şam dinlerin doğduğu, medeniyetlerin eser üzerine eser bıraktığı (Roma, Osmanlı, Emevi vs.) müthiş bir şehirdi önce Hamidiye garşısına gidicem...İstanbuldaki İstiklal Caddesinin üstü kapalı olanını düşünün...Güneşi engelleyen dev metal çatı zaman içinde ufak ufak delinmiş...Yukarı baktığımız zaman bu deliklerden parlayan gün ışığı, san ki gece gökyüzünde-ki yıldızlar gibi gözüküyor...Bir de dandarması varlı bu garşım pek güzel...Hamidiye garşısı da Abdülhamit döneminde yapılmış

BÖBÖK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖZLÜ

candır, kutlu olsun...)

• Zeki Sezer'le tanışmıştım, hiç politikacı kolpaları yoktu, rahat adamdı... 'Ömercik gibisiniz' dediydim, inceden şaşırıyordu... Hakikaten de Ömercik gibi, ağılayarak istifa etti... Yolu açık olsun...

• Hemen bitsin: 'Elalemin ağız torba değil ki büzesin!' (Torba olsa, büzecek demek ki lan!)

• Herkes hediyesini alır, Noel Baba'dan bana 'seneye' sözü kalır... Parayı veren düdüğü alır, Nasreddin Hoca'dan bana bi ton nasihat kalır... Böyleyim ben, en Simbad hayalim, gerçeğe takılır... (Yani neymiş: Uçamayan Halı!)

• Yusuf Şimşek: Golbastı!..

• Sultan Üçüncü Hamur olaydı ya, habire bişeyler karalayıp 'Temize çekin' diyerekten...

• Reklamda, klipte yaratık görmekten hal geldi, Türkiye'de animasyon yasaklansın arkadaş!.. İnsana hasret kaldık lan!..

• Adli tıpta 'delil değiştirme suçu': Delil diyorlar bana, desinler değişmem!..

• Bitsin: Günah Keçisi!.. (Keçinin ne günahı olur, yamaçta-ovada takılıyo işte, zamana emanet...)

• 'Sadece Gamze'yi seviyorum diyosan, öteki niye hamile?!' - Arka Sıradakiler/Üzet'ten!

• İstanbul'un fethinden sonra Bizans İmparatoru: 'Bi akın yaptılar, o da fetih oldu!..'

• Dünya bir bulmaca, bazı kareler siyahta... Soldan sağa paralel, yukarıdan aşağıya meridyen... Bitince iş, gün döner, kapanır kepenkleri kainatın... İsveç'len Norveç, Kırgızistan'lan Kazakistan, Paraguay'lan Uruguay koyu sohbetlere başlar... Küba, gene yalnız...

• Türkiye'de işçi bayramı: 1 Mayıs Şakası!.. (1 Mayıs

• Talimhane'de tiyatroya gitmek için taksiye bindim aylar önce... Şoför 'Parti mi var abi?' diye sordu.... Durduk yerde... 'Yok arkadaşların oyunu var' dedim... 'Parti mi var?' diye gene sordu... 'Yok'... Akabinde bi baktım, bana iki sahte yirmilik vermiş dallangaç!.. Bi de vicdanını rahatlatmak için parti deyip duruyo... Sanki partiye gideni kazıklamak sevap gibi!..

• Durmak yok, Youla devam!..

• Salieri, hep Mozart'ın gölgesinde kalmış olabilir ama 'Amadeus' filminin başrolünde Mozart'ı değil, Salieri'yi canlandıran oyuncu vardı!..

• Evlilik danışmanı Selin Karacehennem, soyadınız zaten herşeyi anlatıye!..

• Göle'de, alayda görev yapıyordu babam... İki bir yaşlıca bi adam elinde bastonu ve belgeleriyle gelip 'Bu alay benim!' diye gündem yaratıyordu... Artık arazi-arsa hakikaten mi onundu, gidikti de rüzgar mı yapıyordu, onu bilemem... Ama adam, periyodik aralıklarla belirir, bazen sinirli bazen sakin, 'Bu alay benim' diye saatlerce tuttururdu... Nizamiyede çay içip sakinleşip gider, sonra yine belirirdi... Neydi hakikat, n'oldu o adam, bilemiyorum şu an...

• Vampirden rızık çıkaran şekercimiz mi eksik, hayır!..

• Ülker'den erotik açılım: 'Ah bize lazım, bol bol, fındık-fıstık ooooooh!..' Ekranı kadın-erkek ikiye bölüp çok uzaktan gönderme... Olurunu söyliyim bari: Ah bize lazım bol bol fındık votka, oooooh!..

• Karşıdaki hem emlakçı hem de kadınsa, havaya iki el ateş et!..

• Tekir kedi tekin değil, martin son on günü tadından yenmez, tekir nisanı beklemez, ben geceyi beklerim, hadi şimdi gidin ve birbirinize bugünden bahsedin...

• 'Kedi

Oteli' ne ya, resepsiyonda sarman mı var?..

• Karşıda oturan kardeşler çoktan çıktı, mekan tenhalaştı, ben iki bira daha yuttum, pisuvar önünde yaptım muhasebemi, sınavım iyi geçti ama adımı yazmayı unuttum...

fırat...

uğur güvsoy

FİRAAT: KALK YERİNE YAT, GECE YARILARINA KADAR OTURAN ÇOCUK OLUR MU?!

FİRAAT!

KALK SÜRDAN HADİ. VER ŞU KUMANDAYI!..

YATIRICAM. HİÇ BENİ, BU FİLM BENDE ÇOK GÜZEL OLDUŞU İÇİN YATIRICAM. ARTIK!

eh...

FİRAAT: KALK BAK TOKADI YERSİN ŞİMDİ!.. NE İNATÇI ÇOCUK-SUN SEN!

FİRAAT!

ADAMIN PANTOLONUNDAN BÖCEK GİRCEKTİ ONU BEKLİYOM BEN, O GİRİNCE YATIRICAM.

BİHE BİHE BURASI DA ÇOK KÖMİK. BÖCEK GİRCEĞİ İÇİN ÇOK HEYECANLIYIM ASLINDA!

NE BÖK YERSEN YE HADİ KARİŞKANDIRIM. ARTIK SANA Ç. UYKUSUZ KAL, BÜYÜYEME, SİNEK GİBİ DOLAS ORTALIKTA!..

Tribal

Çiğdem

C.üstün.

Ülkede düşünce özgürlüğü var... Mesela senin karının g*tünün çok güzel olduğunu düşünüyorum...

Zaman zaman darbe olsun istiyorum.

Ah şu karanlık ortaçağ bitmek bilmedi!..

Derebeyi olmama rağmen ben bile tiskindim 'şu çağdan' biriniz bişey yapın olum!..

Sekil-deyim ben...

rdıyam saçı

Aha filki!..

Şimdi bizi yalnızca siyah beyaz portatif televizyonların - dan izleyen seyircilerimize sesleniyorum! Napıyosunuz olum siz?!

Yoğun raftalin kokusu ve balkonda binlerce ölü kelebek... Kac yıldır gelmiyorsun yazlığa kuzum?!

10 yıl önce 2' cuval raftalin bırakmış- tım...

Kusursuz dans ediyorsunuz bayfendi! Tan- go'yu nerede öğrendiniz?

Bosveren, yarıdaki karıncaya dikkat edin yeter, ezilmesin!

ÇİTİRT!..

olun oldu!

GORİL ABI

HEY DÖ!.. CHECK THIS OUT!

MALABİNO BOMBOO AKAMİNOO KOMBBO

Kenyali kıyvesine büründü-ğüm iyi oldu... Yoksa ne barm-bodan anlı-yorum ne kombodan...

GUPS GUPS YOV! YOV!

ÇİTİRT!..

olun oldu!

AH ŞU GENÇLER...

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

İSTANBUL METROSUNDA YÜRÜYEN YOL VAR TAMAM MI, BELKİ BAŞKA YERLERDE DE VARDIR DA BİLMİYENLER İÇİN TARİF EDİYİM. YÜRÜYEN MERDİVENİN DÜZÜ... İNSANLAR TUNELDE YÜRÜRKEN ZAMAN KAYBETMESİN DİYE YAPILMIŞ BİŞEY...

GEÇENLERDE METROYA BİNİCEM, İSTE O YÜRÜYEN YOLUN ÜZERİNDEYİM BÖYLE, KENDİM DE DAHİL HERKESTE ŞÖYLE Bİ TAVİR VAR GİBİ GELDİ...

OYSA VAR YA, HER GİDİŞİMDE "ULAN DİYORUM" BU DÜNYANIN EN MÜTHİŞ İÇADİ LAN... VE BENCE ORDAKİ HERKEŞİN DE ÇOK HOŞUNA GİDİYOR AMA BÖYLE Bİ "KENTLİYİZ VE ALIŞKINIZ" HAVALARI FİLAN... BELKİ SADECE BENDE VARDIR DİYCEM AMA, YOK LAN SKERİM, Bİ SÜRÜ KİŞİ DE BİLİNCİ YADA BİLİNCİZ VAR İSTE...

İNSANIN BİLDİĞİ ŞEYLERLE HAVA ATMASTI ÇOK KOMİK LAN ASLINDA... ÇÜNKÜ HERŞİNİ ÖĞRENİYORUZ Kİ... SOYLU GENLERİMİZDEN FİLAN DEĞİL, ÖĞRENDİĞİMİZ İÇİN DUYDUĞUMUZ İÇİN BİLİYORUZ YANI... LİSE 1'DEYKEN ARTIK MAGAZİN PROGRAMI MİYDİ NEYDİ UNUTTUM DA, İKİ KADININ ŞÖYLE KONUŞMASINI İZLEMİŞTİM...

SLİP-BAKSİR AYRIMINI DUMMUŞTUM AMA BU KADAR DA ÜZERİNE KONUŞULACAK YA DA ANİEM VERİLEN BİREY OLUYU. SİNUH HİÇ BİLMİYODUM. YANI KADINLAR ÖYLE Bİ GÜLDÜ Kİ PROGRAMDA MEĞER BAYAN AYI KABUL EDİLİYOMUŞ SLİP GİYENLER, ULAN BEN NERDEN BİLİYİM...

ANNE! SONRA BETÜL, TAYYAR FİLAN GİBİ MARKALARI OLAN İKİ BAKSİR ALDI (HANI İYİCE CADIR GİBİ KOCAMAN OLANLAR VAR YA ONLARDAN), Bİ BETÜL'Ü GİYDİM Bİ TAYYAR'ı...

YANI GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BAKSİRİ DA RAHATLIKTAN FİLAN DOLAYI GİYMEYİŞİM, SADIKLAR GENELDE ONU BEĞENİYOMUŞ DİYE, OLA Kİ Bİ SİVİŞME OLAYI OLUŞSA (LİSE 1'DE) SEVGİLİ PARTNERİM GİYDİĞİM ŞEY GÖRÜNCE BANA HEPTEN AŞIK OLSUN, İYİCE AKUNİ KAYBETSİN DİYE GİYİŞİM. YILLAR YILI Bİ SKİME YARA DİĞİNİ DA GÖRMEK YA NEYSE...

MESELA ORTAOKUL YILLARINDA BEYAZ ÇORAP GİYMEK KİRO - LUKMUS DİYE Bİ BİLSİ KULLANIMA GELMİŞEYDİ BEN RENKİLİ ÇORAP GİYMEZDİM Kİ, SİRF O BİLSİ VERİLİRKEN DUMYADI DİYE YA DA O PROGRAMI İZLEMEDİ DİYE BEYAZ SLİP GİYEN ADAMIN GÜNAHI NE? BAK MESELA BU HAREKETİ YAPAN ADAMI HİÇ SEVMİYİZ FİLAN YA...

BİZ NİYE YAPMIYORUZ? ÇÜNKÜ BİYERLERDEN BUNUN AYILIK KABUL EDİLDİĞİNİ DUMMUŞUZ SADECE, O DUMYAMAM AMA EĞER YAPIYOSA DA KESİN GEÇERLİ VE İŞLEVSEL Bİ HAREKETTİR O, BU DA DEMEK OLUYU Kİ AYILIK OLUŞUĞUNU DUY - MASAYDIK YAPMAMIZ İÇİN Bİ ENGEL OLMUYOYKTI...

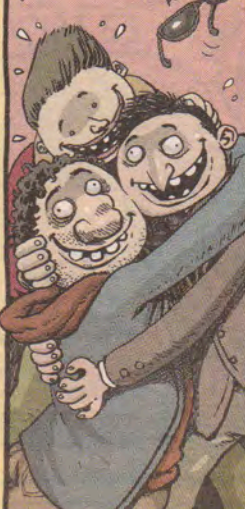
NEYSE KONUYU DASTAYIM, YİNE YAPMAYALIM BİZ BUNU İN - SAN İÇİNDE EHEH... AMA NE BİLİYİM, BU GÖRÜŞÜLÜK, SKİ - BAZEN İNCEDEM POZA DÖNÜŞÜYÜ YA, O BİRAZ GİCİK BİŞEY... ÇOK DEĞİL, AMA BİRAZ GİCİK...

YAV ARKADAŞLAR BU SAHANE Bİ ŞEY DEĞİL Mİ YAA?..

HEYOOOO!!!

HIÇ OLMUÇAK HIÇ TUTMUÇAK KAHRAMAN

KÖPEK ADAM

YAVUZ ÖZTÜRK

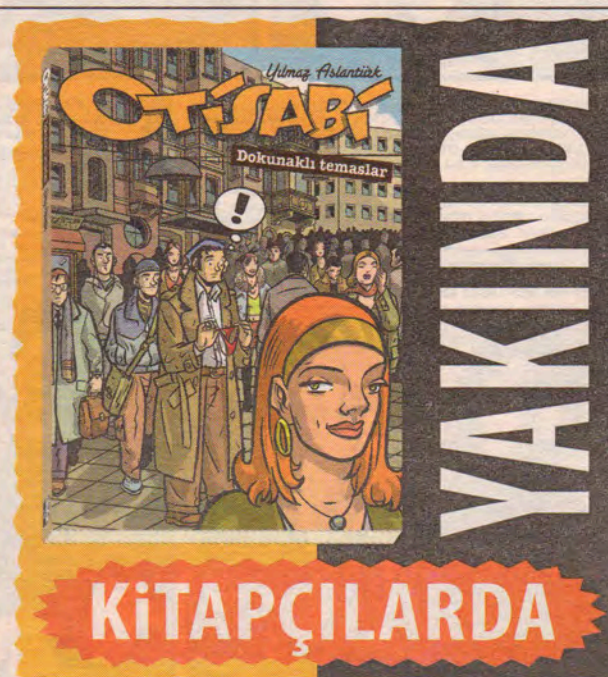
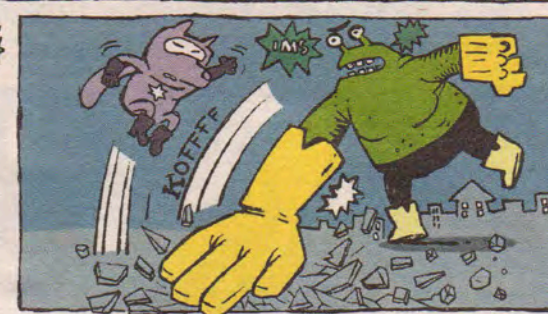
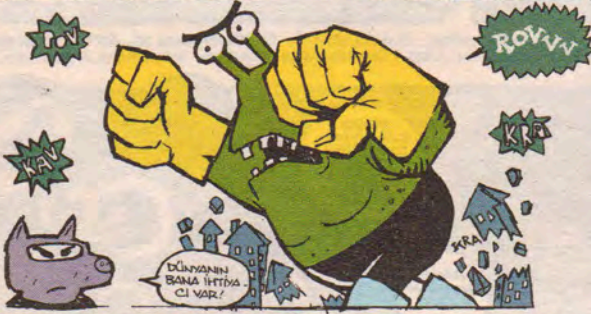
1. GÜN

2. GÜN

4. GÜN

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Çok büyük göğüslü erkek gördüğümüzde ne yapmalıyız? Modern yaşamın handikaplarından biri de bu. Kimimiz bakışlarını büyük göğüslü erkeğin arkasında bir noktaya kilitliyor, kimimiz çok dikkatli bir şekilde adamın yüzüne bakıyor. Peki doğrusu ne? Doğrusu gidip "merhaba" demek. Aslında iyi insanlar olduklarını göreceksiniz.

• Evinize yakın bir starbucks varsa gidin, "mistik yemek istiyorum" deyin. Ekmek arası peynir domates verecekler. Şaşırmayın. Paranızı da alacaklar, o da normal.

• Müjdelers olsun, o kutlu günler geri geldi. Ne zaman ki taşınabilir dev harddiskler çıktı evimize tekrar ciğabaytlarca porno akmaya başladı. Her gelen adam ayrı bir klasörle, ayrı bir dosyayla geliyor. Kılıçdaroğlu gibi.

• Bana "Serdar Ortaç" şu kelimeleri kullanmadan anlatın: minyon, neşeli, tatar, yaza damgasını vurmak. Süreniz yarım saat" deseler; herhalde duraksarım, bir süre düşünürüm. Zor gerçekten.

• Peki çok kalabalık, havasız otobüste çok kalın giyinmiş terleyen insan gördüğümüzde ne yapmalıyız? Kimimiz onlar orada değilmiş, aslında yokmuşlar gibi davranıyor, kimimiz de elinden geldiğince pencere açmaya çalışıyor. Peki doğrusu ne? Unutmayın ki onun kafası çok karışık. Ne yapacağını bilemez bir halde. Üstündekilerini nasıl çıkartacağını, çıkartırsa nereye koyacağını bilemiyor. Etrafındakilerle birlik olun, yanına gidip "merhaba" deyin. Sonra üstündekileri yavaşça çıkartın. Doğrusu bu gibi.

• Yok olmaya yüz tutmuş bir sanat: Altın alma sanatı.

Eskiden heavy metal grupları bile altın alırdı, kendilerine bir laf geldiğinde laf söylememek için kendilerini tutarlardı. Şimdi yalnızca Anadolu'nun birkaç ücra köşesinde babadan oğula miras kalıyor bu güzel sanat. Oyle yaşatılmaya çalışılıyor (mesajlı gibi yazıda güvenilir isim erman çağlar).

• Apartman yöneticisi mi olmak istiyorsunuz? Bu görevi uygun bir insan olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Testimizi çözün, ne kadar apartman yöneticisisiniz öğrenin.

1. Genç insan seviyor musunuz?

a) evet
b) hayır

2. Genel olarak insan seviyor musunuz?

a) evet
b) hayır

3. Sevilen bir insan mısınız?

a) evet
b) hayır

Tüm sorulara hayır cevabı verdiyseniz, tebrikler. Siz bir apartman yöneticisisiniz.

• Yeterince takdir edilmemiş, iyice övülmemiş hayvanlar serisi no:1 - serçeler.

Serçelerin çok bir olayı yokmuş gibi duruyor ama aslında gerçekten öyle. Çok bir olayları yok. Ufak olmaları nedeniyle çok nefes alsalar da az hava harcıyorlar, benim soluyacağım havayı çok tüketmiyorlar. Serçenin en büyük artısı bu. Bir de çok kalabalık gruplar halinde toplanmadıkları sürece çok fazla ses çıkartmıyorlar. Bir kuştan beklediğiniz herşey onda var.

• Daha az konuşarak daha komik bir insan olabilirsiniz. Bu mümkün! Aşağıdaki örnekleri inceleyin.

Örnek - 1

- Nasılsın abi?
- Valla nasıl olalım. Ekonominin durumu ortada, iyice KRİZKOLIK olduk. Meh meh meh.

Örnek - 2

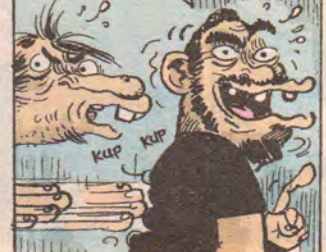
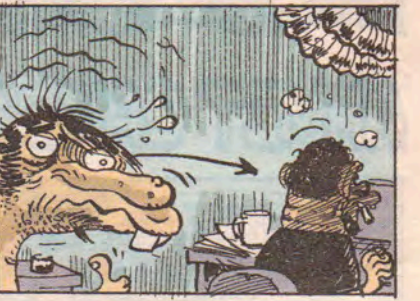
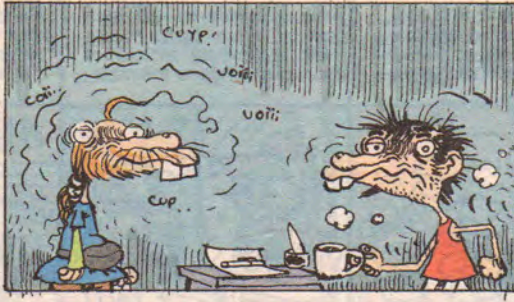
- Nasılsın abi?
- İyiyim canım saol.

Görüldüğü üzere ikinci örnekteki kişi daha az konuşmasına, hatta konuşmasına mizaha yer vermesine rağmen daha komik. Bu altın kuralı unutmayın.

erman_caglar@yousgh.com

GİTTİN GİDELİ
BEBEK!

Yeni yeni tik'ler edindim...
(iki dakka da bi gözümde dili-
mi de deşdirip 0,7 kalem ucu-
nu göğsümde açıyorum bebek.

Hayatıma heyecan katsın
diye pencereleri jaluzi
kaplattım bebek... Kattı
mı? Kattı... şu lükkim lan?

Çayı kıtlama içmeyi bi-
raktım, artık tavşanlama
içiyorum bebek... Patent
başvurusunu bile yaptım.

Gecce barda bi kızı sen
sanıp sırtını öptüm... Sa-
bah uyanınca anladım
sen olmadığını bebek...

Ne zaman ağzın bi boğa
gibi yatakodamıza girsen,
vahşi bi panter gibi üstü-
me atılmanı özleyorum.

Bunak gibi hafızam za-
yıfledi... Her şeyi unu-
maya başladım, ama seni
unutmıcam bebek...

Dedem internetin pici
gibi oldu iyice... Komik
video izletip diye ödü-
mü bokuma kattı pismoruk.

Akrobat lambanın yayı
yalama oldu, durduk
yere beni de paranoyak
yaptı tabiatını istimi eysası.

Yeni badanalı duvarlara
iz yapmasın diye sinek-
lere vuruyorum, tatlı diliz
ikna edip şutluyorum eiden.

Buzdolabı karlanma
yapınca fişini çekip
kutupluk yaptım bebek.
Zekiym diñi pratikte?

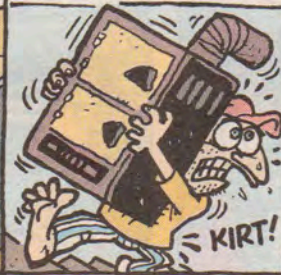
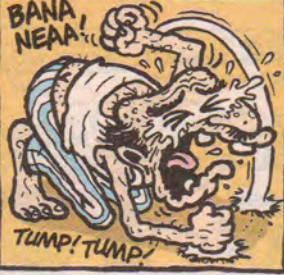
Nerden duymuşsa "Köbe
manzaralı zv" istem diye
tutturdu dedem... Dede
işte, ne görse istiyio bebek.

Attığım taşa üşşen
yasalarla oynamaya
dalıp eve gitmeyi unu-
tur oldum bebek...

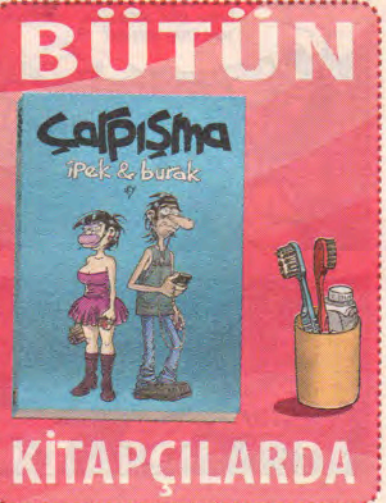
Bi otogar tuvaletinde
şahit olduğum manzara
yaktı beni... Çok çok uzak
diyarlara bile alarım geldi.

Dedemin emri üzerine
hayvan gibi demirdöküm
sobayı çatıya çıkarırken
belim kaydıhghh bebek.

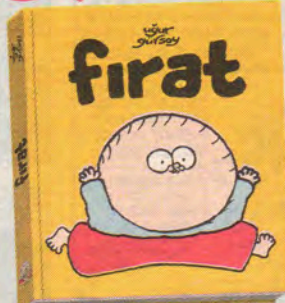
Töynak gibi tırnaklarına
manikür pedikür yapma-
dan göndermedim dede-
mi Cuma namazlarına...

AHMET CAMBAZ

6. BASKI

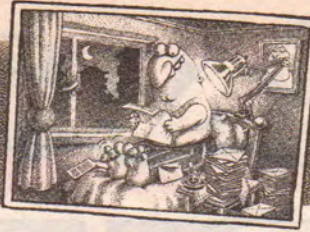

Ömer GÖKSEL

gelen kutusu

Betül YILMAZ

Hakan KURTAŞ

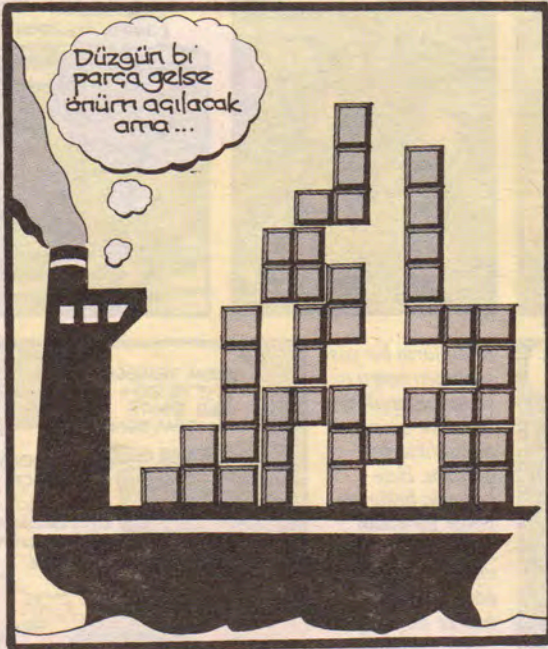
Tarkan Yetiş SERBEST

Servet TURAN

İsimsiz

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Nisan 2009 | Sayı: 087
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

06 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/19 No: 088
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

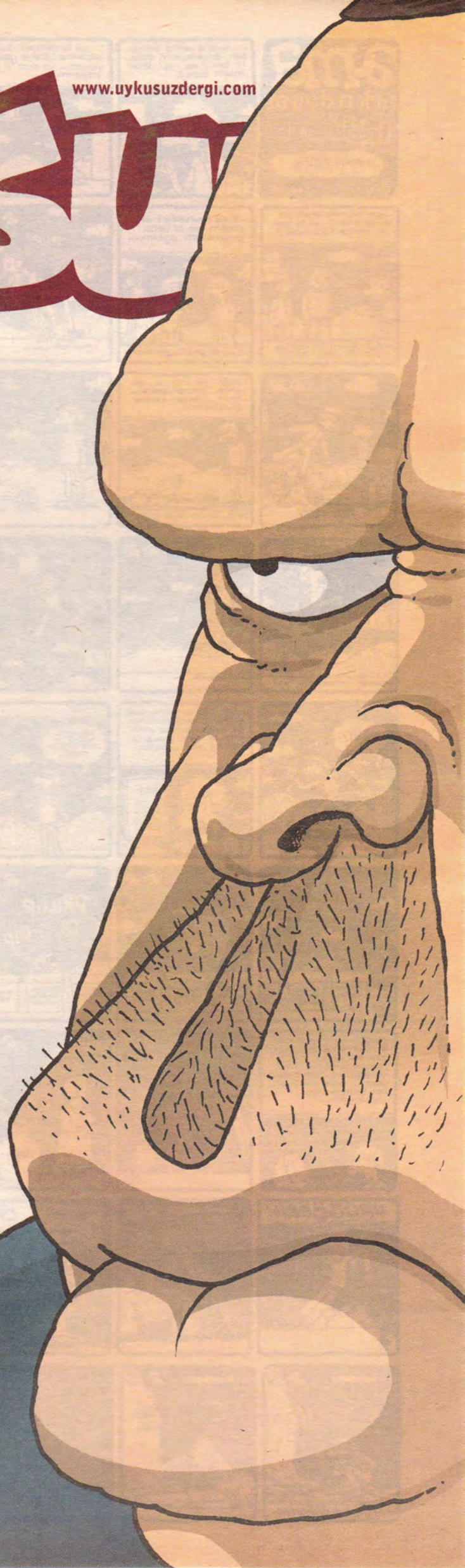

UYKUSU

www.uykusuzdergi.com

• Kabinede revizyon yapıldı.

SAYIN
BAŞBAKANIM,
ESKİ BAKANLARI
ATACAKSANIZ
ALABİLİRİM...
YIKAYIP
KULLANIRIM
BEN ONLARI!

- dur oğlum iki dakika
- ışım var ışım! acil!!

-O zaman gününüeli göreceksiniz

A cartoon illustration of a boy running through a field, holding a book and shouting "KAP!". The boy is depicted in a dynamic, running pose, with his arms outstretched and a determined expression. He is holding a book in his right hand. The background shows a simple landscape with a horizon line and some stylized clouds. The word "KAP!" is written in large, bold letters next to the boy, indicating a sound effect or a shout.

ara:
evet
hayir

A cartoon illustration of a man running over three blocks labeled "fakirsizin bastan-ol", "kadıköy bastan-ol", and "zincir-bay".

yemegini ye, televizyonunu
izlee... -anne çakıl gidi-
cem bostanını' ya...
-bırakmam...

A cartoon illustration of a character with a large nose and a speech bubble saying "DIP! DUB!". The character is wearing a striped shirt and is in a dynamic pose, possibly dancing or performing. The background is a simple brick wall.

YORULDUM
MAHSUN KIRMIZIGÜL

● Bir vatandaş, "Atatürk'ün 1925 yılında çıkardığı tekke, zaviye ve türbelerin kapatılması, büyüclüğün, falcılığın yasaklanması kanununa ters düşmektedir." gerekçesiyle "Sihirli Annem" dizisini RTÜK'e şikayet edeli 5 yıl...

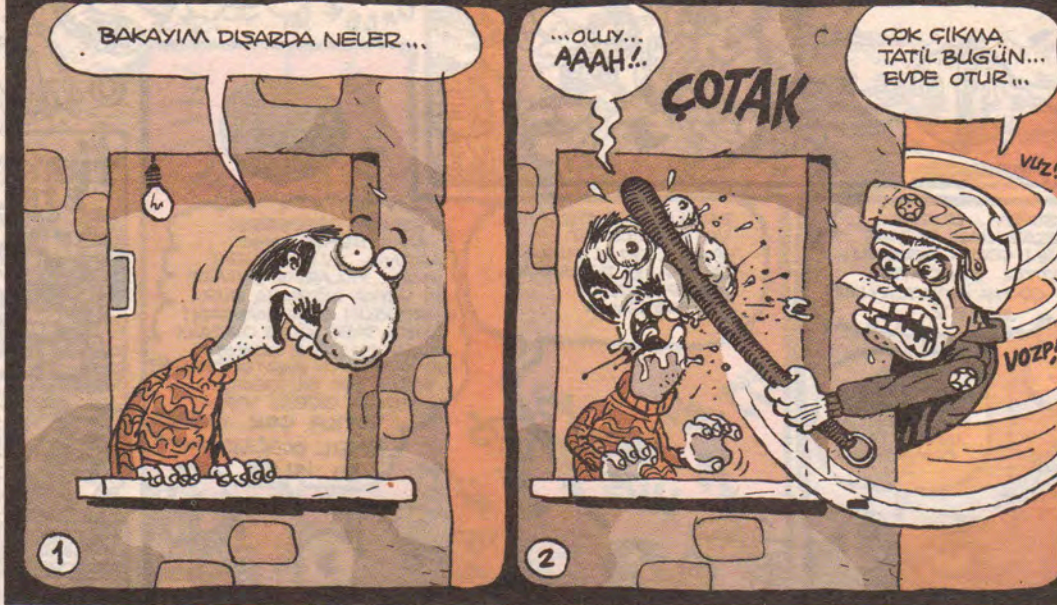
● **Esra Ceyhan**, Sabah gazetesindeki köşesinde, sabahları uyandığında güneşe "Ay sen yine çıktın mı, yine parlak mısın, sıcak mısın, akşama kadar hep öyle kal emi, canım benim, sarıcığım" diye seslendiğini açıklayalı **6 yıl...**

● İlk mizah dergisi Diyojen yayınlanmaya başlanalı tam **140 yıl** olmuş.

ÖĞRETMEN Avrupa Birliği'nin desteklediği "Çevremiz ve kültürümüz" isimli resim yarışmasını 14 yaşındaki İlknur Karaaslan kazandı. Ödül olarak İlknur'la birlikte yarışmaya katılan 10 öğrenci İtalya'ya davet edildi. Ama İtalya seyahatini İlknur ve arkadaşları yerine projeye alaka olmayan bazı öğretmenler ve onların çocukları gitti. İşbilir öğretmenler 1 hafta süren gezi dönümlknur'a İtalya'dan aldıkları bir kurşun kalem hediye ettiler. Okul müdürü konuyla ilgili konuşmistemeyi istemedi, çünkü İtalya'dan henüz dönmüşü ve yorgundu...

Tatil ilan edilen 1 Mayıs'da, İstanbul Emniyeti 27 bin polisle 'görev' başındaydı.

Kabine değişti. Bu son Kemal Unakıtan çizimimiz olur inşallah! Güle güle Unakıtan!

Deniz Fenerinde Çeviri Skandalı

Deniz Feneri davasıyla ilgili Almanya'dan Türkiye'ye gönderilen dosyanın "halen Türkçe'ye çevrildiğini" söyleyerek basını oyalayan eski bakan Şahin'in doğru söylemediği ortaya çıktı. Alman yetkililer, dosyanın ikili anlaşmalar gereğince "her zaman olduğu gibi" zaten Türkçe olarak gönderildiğini açıkladı.

Sayın eski bakanı tebrik ediyorum. Vaveyla eden, bu ne rezillik, diye nidalar savuran dar görüşlülere de esefle kinıyorum. Bir şey Türkçe diye, başka bir dile çevrilemez mi? Orhan Pamuk, Yaşar Kemal ve Cansız Manken Vahe'nin kitapları dünya dillerine Türkçe'den çevriliyor. Bir şeyin Türkçe olması, çevrilmeyeceği anlamına gelmez bu bir. İkincisi, bu Alman makamlarına güven olmaz, bakanımız doğruluğunu kontrol etmek için bir Almanca'ya çevirip oradan tekrar Türkçe'ye çevirtmek istemiş olabilir. Tabii güvenilir derken makamları kastettim, yoksa çilekeş Alman halkını tenzih ederim. Hem hatırlarsanız onlar yenildi diye biz de yenilmiş sayılmıştık, şimdi de onlar yargıladı diye biz de yargılanmış sayılıyor olabiliriz, onu da düşünmek lazım.

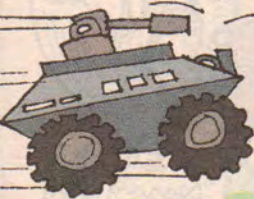
Barış UYGUR

KENDİNİ İYİCE KAYBEDEN İNSAN

1 MAYIS!

1 MAYIS GÖSTERİLERİ SIRASINDA İSTANBUL FERİ KÖY'DE TELAŞLI BİR TELSİZ ANONSU DUYULDU: "GAZ BOMBASI BİTTİ ACIL GÖNDERİN!" ACIL GAZ BOMBASI TAKVİYESİ YAPILAN FERİKÖY'ÜN HEMEN YANINDAKİ BOMONTI'DE, TAKİP ETTİĞİ GÖSTERİCİLER ARA SOKAKLARA KAÇAN BİR PANZERDEN YAPILAN ANONS İŞE BAMBASKAYDI: "KAÇMAYIN ULAN. KAÇMAYIN, GELİN, KAÇMAYIN"...

HEPİNİZİ ENİŞTEME SKTİRİ... CEM!...

DÖRDÜNCÜ FACİA

"Mengenli köylü kızı İstanbul'a geldikten sonra kabak çiçeği gibi açılmış. Kendisine bir sevgili bulmuş. Sonra başı bir yerde, vücudu başka bir yerde bulunmuş. Katil bir türlü bulunamıyormuş. Bu işte üç facia var. Bir, kızın feci şekilde öldürülüp parçalanması; iki, köy kızı iken aşırı şekilde açılıp saçılıp serbestleşmesi; üç, katilin bulunamaması." Millî Gazete Yazarı Mehmet Şevket Eyyi'nin Münevver Karabulut'un öldürülmesiyle ilgili analizini okudunuz...

DOĞRUDUR

Akdeniz Üniver-sitesi'nde geçen yıl meydana gelen kav-gada rastgele ateş eden Ömer Ulusoy'un kullandığı silahın olduğu tabancası Ömer'in avukatı yaptı: "Ulusoy al-ve kazittiği saç-rünüyor ve deniyle ceza-tıyor..."

Ali Ahf Bir, köşesinde "Türkiye'de çeşitli ihmal ve çabucak pederiyle binlerce ölümler varken en önemli olayımız 'kesik baş' cinayeti mi yani?" sözleriyle Münevver Karabulut cinayetiyle ilgili sürekli haber yapan medyayı eleştirir. Cinayeti işleyen Cem Garipoğlu, Hayyam Garipoğlu'nun yeğenidir. Burgaz Rakı Hayyam Garipoğlu'na aittir ve karama-nımız Ali Ahf Bir de Burgaz Rakı'nın marka danışmanıdır. Olaylar gelişir...

ARİF'İM BİLESİNE SAĞLIK, YAZIN GÜZEL OLMUŞ...

EHE EHE!...

SE REFE

NİTELİKSİZ BİLGİ

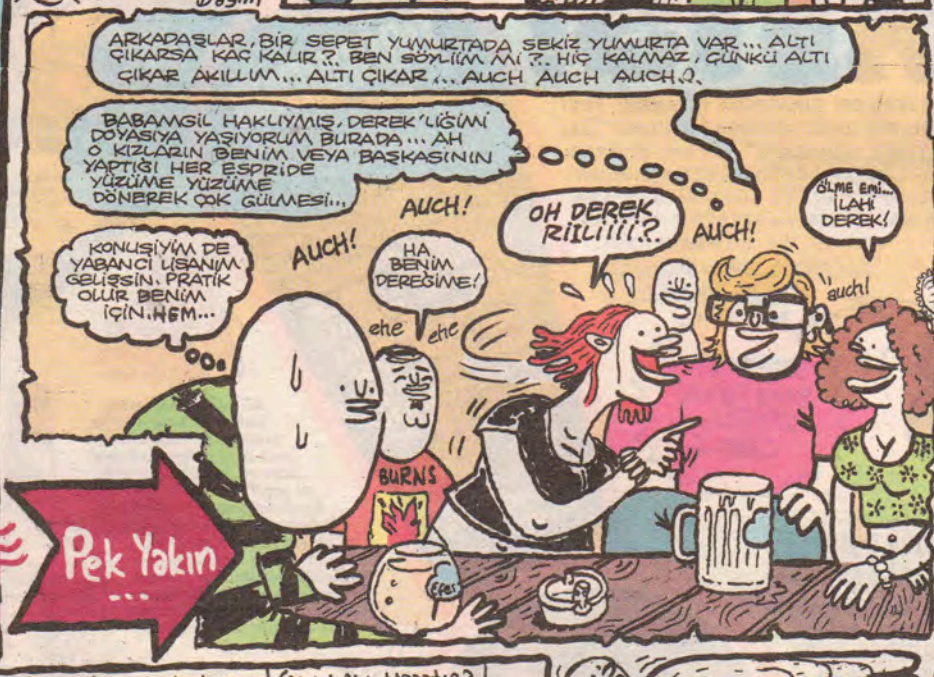
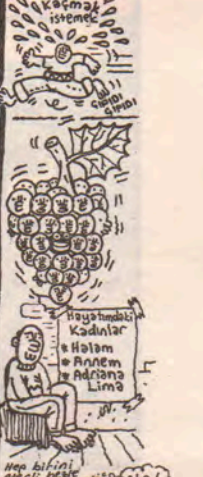
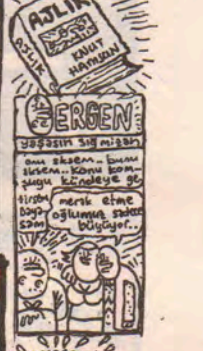
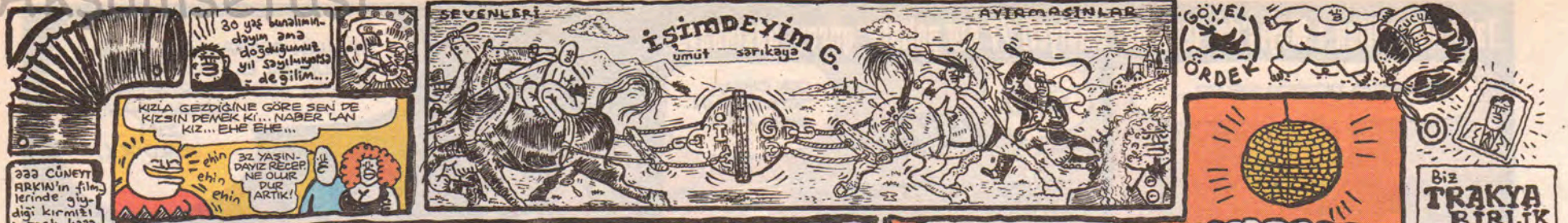
● MHP İstanbul Milletvekili Meral Akşener aşkıya alınan kolunu açıkladı: "Evde temizlikçi kadın yerleri ve halıları silerken bezi sulu bırakıyordu. Ben de ona bez nasıl sıkılmış göstereyim dedim..."

● Binbir Gece dizisinden Halit Ergenç, "Kara ya da suda fark etmez, 5.5 dakika nefesimi tutabiliyorum." dedi.

● Tan Sağtürk katıldığı bir programda kadınları anlattı: "İyi ki de varlar. İnanılmaz bir komplikasyon. Sebebi çok anlayamadığımız başka düşünce biçimleri, alternatif düşünce biçimleri. Erkeğin dişisi kadın değil sanki. Başka bir yapı, yani birleşmeyen bir yapısı da var..."

Aslımı isterseniz ne kadar özensem de, arada bir dergilerinde, web sitelerinde şöyle bir dolanıp iç geçirsem de "hi-fi" saplantısı kazanmadığım için sık sık kendimi tebrik ediyorum. Hayır, neticede 80'li ve 90'lı yıllar boyunca çok kötü kalite müzik dinledik, yurdumuzda hemen hiçbir doğru dürüst ecnebi albüm satılmadığı için kopyanın kopyası kötü kayıtları, nadiren Sony genellikle daha dandik volkmenlerde, bir de üstüne üstlük neredeyse kullan at diyebileceğimiz kulaklıklarla dinleyerek bugünlere geldik. Belki biraz da o yüzden binlerce dolarlık ses sistemlerinden bahsedene dergiler çok manalı gelmiyordu. Ama şimdi açık konuşmak lazım, bütün bu uzak durma işinde kafayı "hi-fi" ile bozan arkadaşların genellikle müziğin kendisinden çok fazla bahsetmemeleri de bunda rol oynamıştır. Hayır, on beş bin dolarlık müzik tesisatı var, anladık da, yine dönüp dolaşır Serdar Ortaç dinliyorsan inan bana o on beş bin dolarlık çok daha hayırlı işler yapıldır. Hatta bu hayırlı işlere Serdar Ortaç'ı bizzat eve getirip şarkı söyletmek bile dâhil olabilir.

Rahatına fazlasıyla düşkün bir insan olduğumu herhalde akıl fikir ofisinin daimi ziyaretçileri şimdiye kadar anlamışlardır. Peki, soruyorum, sadece ben miyim hala otomatik ütü yapma makinesi icat etmedikleri için bilim adamlarına mucitlere kızan? -Ne buldun bugün laboratuvarda? -Kamerallı kol saati. -Geç. Sıradaki gelsin. Ayrıca yeri gelmişken söyleyeyim, şu birden fazla nesneyi tek nesnede toplamaya işi can sıkıyorsa başladı. Binbir özellikli telefon istemiyorum kardeşim senden, tam otomatik ütü yapma makinesi istiyorum. Hesap makineli saat iyiymi, heyecan vericiydi ama sonradan azıttınız ulan. Ütüyü çözün önce.

İspanak sadece bir başlangıçtı. Yıllarca "içinde demir var" yalanı ve Temel Reis takviyesi yüzünden bir çocukluğu ispanak yiyerek geçirdik. Bilen bilir, eşeğin biri İspanak'taki demiri hesaplarken bir iki sıfır fazla yazmış, yıllarca içimiz dışımız ispanak oldu. Hayır, aslında severdim de ispanağı ama işte beklenti yükseldiği için gerçekle yüzleşince soğudum ispanaktan. İşte bu İspanak felaketinden sonra dün öğrendim ki Patıcan da tamamen faydasız haybeye bir bezeymiş. Severdim yahu ben

patıcanı? Yalanmış dediğim binlerce karniyarık. Hayır, yine bilimcilere kızacağım o olacak. Bir keşfiniz de işe yarasın, sevindirsin bizi be arkadaş? Ayrıca Kereviz ve Pırasa bu kadar faydalıyken canım patıcanın faydasız olmasını bir hayli adaletsiz buluyorum. Ama umudum tükenmedi, herhalde bir bilimci de kereviz'in aslında bir faydası olmadığını bulur.

Ne olursa olsun, yaşamaya mecbursun diye şarkısı var Bulutsuzluk Özlemi grubunun. Bana bu kadar demokratiz, hürriyetçiyiz diyen orkestranın insana en çok kendisini ilgilendiren bir konuda dayatma yapması bana garip geliyor. Diğer yandan Mostar köprüsü yıkıldı diye hayatına kasteden adam da bırak kastedsin. O duyarlıkla zaten çok yaşamaz o abi. Artı, yok efendim cinayetler işleniyor, açlık ve gözyaşı var, dünya şu kadar berbat dedikten sonra dayatma bari adama yaşamayı. Benim bildiğim insana "abi hayat güzel aslında, bak yeşil yapraklar var ne hoş" falan denir, öyle ikna edilir yaşamaya. Ama sen hem adama "hayat çok berbat" diyorsun hem de "illa ki yaşayacaksınız" diye dayatıyorsun. Ne bileyim, insan "hayat bak şu kadar kötü" cümlelerinden sonra "yaşayacaksınız da ne olacak" denmesini bekliyor. Ha bana sorarsanız mecbur olmasanız da yaşamak güzel şey. Ağaç var, yeşil yaprağı var. Fena değil en azından.

Rakamlara takılmamak lazım. Ben bu 80'ler partisi, 90'lar eğlencesi hikâyesinin, "60'lar ne şahaneydi", "70'lerden sonra müzik yapılmadı" versiyonlarıyla büyüdüm. Hakikatten de 80'lerin sonu, 90'ların başında "Hacı 1979'dan sonra yapılmış hiçbir müziği dinlemem, ne varsa eskilerde var" diyen çok adam tanıdım. Ama şimdi bir fark var onu da belirtmek lazım, 70'ler 60'lar kafasına takılıp da o tarz geceler düzenleyenlerde pek öyle bir geçmişle dalga geçme durumu yoktu. Ha bunları neden yazıyorum, neyse ki 2000'ler bizi bu kepezlilikten kurtaracak, onun için yazıyorum. Hadi 2010'lu yıllarda "2000'ler!" diye parti düzenlenir çok kasarsan da "10'lara özlem gecesi", "20'lere saygı durumu", "30'lar partisi" biraz sakil durur. Hem şimdi 30'lar dersin işin içinde hala 1930'lar karşıabilir, Caz bant beklentisiyle giden adam olur, kavgı çıkarır.

Uzaktan kumandanın icadı nereden baksan hepimize günde 200 kaloriye mal olmuştur. Yiğit, yürekli bir okurdan, bir ay uzaktan kumanda kullanmamasını, ay sonunda kaç kilo verdiğini bana bildirmesini rica ediyorum. Ama TV izleme alışkanlığı olan biri olsun, yoksa misal Umur'un televizyonu bile yok, zerre faydası olmaz.

Bana kalırsa bir insanın içine düşebileceği en kötü durumlardan biri kırk yılda bir denk gelse de çok şahane muhabbet edebileceğin bir şoförün taksisine binmek, lakin şoför arkadaşın seninle muhabbet ederken yolu şaşırıp taksimetrenin iki katına çıkmasına neden olmasdır. Tamam, en kötüsüdür demiyorum ama en kötüler arasında ilk sıralara oynar. Hayır, adama kızıp bağırmasın, parayı eksik ödemeye de kalkamazsın, şeker gibi adam neticede, kısa da olsa bir dostluk kurmuşsunuz.

Arkadaşım bakar mısın? Şeklinde seslenildiyse bilin ki pek de arkadaşça bir sohbet beklemiyor sizi. Tıpkı "birader!" ünleminin sonra pek kardeşlik yaşamayacağı gibi. Bu riyakarlık canımı sıkıyor. Üç gündür uyuyamadım.

Cebin icadını ayrıca merak ediyorum bakın. Hangi mübarek insan akıl etmiş de, "yahu bu esvaplarımızda içine bir şeyler koymaya bölümler olsa" demiş bilmiyorum ama tarihin en haklı yenen mucitlerinden biri bence odur. Diğer de herhalde oral seksi keşfeden arkadaş. Yahu, nasıl aklına geldi? Herkes için hayırlı bir uygulama. Tebrik ediyorum.

İsparta biliyorsunuz gülleriyle tanıdığımız daha doğrusu benim bütün cahilliğimle gülden başka bir numarası var mı yok mu bilmediğim bir ilimiz. Bence gülle anılmak güzel, gül de güzel ama kimse kusura bakmasın gül suyuna soğuk yaklaşıyorum. Hayır, kesinlikle ideolojik değil bu tavırmı, tam aksine gül suyunu çok seven, gül suyuna hürmet eden, gül suyu olmadan yapamayan arkadaşların bu sevgisinin ideolojik olduğuna inanıyorum. Yahu çok düşündüm taşındım, belli bir ideolojinin ya da yaklaşımın artık her neyse mütemmim cüzü olmuş bu gül suyu hadisesi, bana kalırsa yanlış. Eminim ki dışarıda o ideolojiye yakınlık duyan ama gül suyu yüzünden kendini uzak tutan hiç olmazsa bir on beş kişi vardır. Buradan İspartalı arkadaşları tenzih ederim, onların sevmek için bambaşka nedenleri olabilir tabii, zaten İspartalı dediğin yiğittir, merttir, tuttuğunu koparır, attığını vurur, bambaşka olur (Bakin o kadar övdüm tepki maili gelmesin diye); onlar sevebilir.

Not: İlgilenen arkadaşlar bu ayki Toplumsal Tarih dergisinde, 1 Mayıs münasebetiyle yayınlanan 1886 Haymarket Trajedis'iyle ilgili yazımı okuyabilirler. Tabii dergideki diğer tüm yazılar benimkinden daha önemli ama ben tam da bir küstahçasına oturup kendi yazımdan bahsediyorum, sanki "daha önce almasanız da olurdu ama şimdi ben yazdım alın" der gibi. Utandım bak. Siz en iyisi bu ay almayın, daha sonra yazımın çıkmadığı diğer sayıları alırsınız. Hah, bu oldu gibi.

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

MEMO TEMBELSİZERO

SU FÖYÜ LEDİR
BU BÖYÜ LEDİR

BUNUN ADI "YÜKSEK TEKNOLOJİ" DİR...

YÜKSEK TEKNOLOJİ..

SU GÖRÜLÜŞÜ OLUYOR. NİZ CEP TELEFONUNU DÜNYANIN HER HANGİ BİR NOKTASINDA GÖTÜRÜN FOTOGRAFINI ÇEKİP DÜNYANIN HER HANGİ BİR NOKTASINA GÖNDEREBİLİRSİNİZ SEVGİLİ OKURLAR...

KAMERA HER YERDE!

ORDA GÜVENLİK KAMERASI
BURDA NOBESE!

BURDA TV
I FUCK MYSELF

BU KAMERA-RASI
BOK KAMERA-RASI!

EĞER Kİ "ONLAR SÜÇLÜ ÖNLEMELER ANAÇALI A MEMO, SENİN GÜTÜNE ALAKALARI YOK" DİYORSANIZ SORARIM SİZE, YARIN "AİLE İÇİ SİDDETİ ÖNLEME" ANAÇALI KAMERALARIN EVLERİNİZİ GİRİNYE ÇEĞİNİ BANA GARANTİ EDEBİLİR MİSİNİZ?..

BZZT... BZZT... LÜTFEN GÜTÜNÜZÜ KIRK İKİ DERECE SÖLDÜYÜ DÜRLÜZÜ... BİP... İSABET OLASIĞI YÜZDE YETMİŞSEKİZ...

ÖZEL HAYATIN GELİŞİĞİ "BİR TOPLUMSAL KABULDUR VE İSTEDİĞİ ANDA "ÖZEL HAYATIN AYIPILIĞI" İLE DEĞİŞTİRİLEBİLİR...

TEKNOLOJİ BİRAZ DAHA GELECEĞİ BİRAZ DAHA YÜKSEK HAYAT GELİŞİMİNE KAME-RALARLA ALINAN BİLSİ DAHA İYİ İSABETLECEK, HERKES DÜNYANIN HER YERİNDE KENDİLİĞİNDEN TANINIR VE TAKİP EDİLİYOR OLAÇAK.

BZZT... BİP. MEMO TEMBEL GİZERİN GÜTÜ TOPLAMA SİĞİSİ İSABET YÜZDEYİZ DÜŞÜK... LÜTFEN GÜTÜNÜZÜ İYİ AYARLAYIN... BİP...

HAY SIKIYIM BURDA DA Mİ... MİNA KOYUYAM BE!

BÜTÜN İNSANLARIN TIRNAĞINDAN GÜTÜNÜN DELİĞİNE KÖDÜR, HER TÜRLÜ PAVANASIN, KAYIT, KARİYAT TAKİP VE TAS-NİF EDİLDİĞİ BİR DÜNYA...

BUNUN ADI İSTİBDAT...

BUNUN ADI SIKI YÖNETİM...

BÜTÜN NESNELERİN TAKİP VE TAS-NİF EDİLDİĞİ BİR DÜNYA...

BÜTÜN CİSİMLERİN FİŞLENDİĞİ BİR DÜNYA...

EYET EYET, BÜTÜN CİSİMLER... TEKNOLOJİ EVLERİNDEN ZAMAN EYİN OLABİLİRSİNİZ Kİ BU OLAÇAK... BÜTÜN NESNELER FİŞLENECEK...

BZZT... 950.532.763 NOLU FAKULTESİ... AYNIEN ÖYLE DURMAYA DEVAM EDİNİZ...

BAZİ YARBAV 19.363.933.648

SANDALYE 263.500

ÇAKIL RASI 150.932.963

YİYECEKLERİNİZ Kİ NEDEN? NİÇİN BÜTÜN CİSİMLER FİŞLENDİRİLDİ?

0 VAKİT SİZE SÜNNİ SORARIM: BİR NESNENİN FİYATINI NE BELİRLER?

MİNAL, BU BİR ARMUT...

BU ARMUTUN FİYATINI BELİRLİYEN NEDİR?

I FUCK MYSELF

ARMUTU ÜRETEN GİFTİÇİNİN GELİŞTİRİLMİŞ ADAMLARIN MALİYETİ...

NAKLİYE FİRMASI MALİYETİ...

MANAVIN EKLEMEĞİ KAR...

ARMUTUN FİYATI Mİ ACABA?..

EĞER YUKARDAKİ İŞLEMLER SONUCUNDA ARMUTUN FİYATI MESELA KİLOŞU 100 MİLYARA GELİYSE, O ARMUTU KİMSE ALMIYACAKTIR...

KİMSENİN ALMADIĞI ARMUT, ÇÖPE GİDER!

YANI FİYATI SIFIR OLUR!

NETEKİM O SENEKİ ARAMUT MAHALLULUNUN AKTARINCA GÖRE BİR RAĞİ OLUŞUR, GİFTİÇİ ARMUTU O RAĞİTEN SATAR...

MAHALLUL ÇOK FAZLA İSE HER BİR ARMUT OLAN TALEP AZALIR, FİYATI DÜŞER...

ARMUTUN FİYATI, TALEP EDİRLİĞİYLE BELİRLİR, MALİYET HE-SABİ O FİYATIN GERÇEK-LENEBİLİRLİĞİNİ GÖ-TERİR SADECE...

TALEP EDİRLİĞİNİN HESAPLANMASI VE RAĞİ OLUŞMASI İSE İLETİ-SİM VE ULAMA HİZINA BAĞINLI DİR. BAKINIZ, TERCİHİNİZ VE HABER-LEŞMENİN ESSEK HİZINLA YAPILDIĞI ZAMANLAR...

EFENDÜM, SEYH ARMUTU SİZİN KERVANA TALİPTİR... KERVANIN TE-MAMU İÇİN 500 ALTUN VERÜR...

HELE AZ BEKLEYELİM... İKİ SE-NEYE KALMAZ SEMERKANT TAN İPEKLER BURAYA ULASUR, O VAKİT 600 ALTUN VEREN ÇIKAR HELBET...

PEKİ YA SİMDİ? SİMDİ BİLGİ-SAYAR AĞI SAYESİNDE İLETİ-SİM HİZ ESSEĞİN MİNA ŞU KAFIRINIZ VAKİYYETTE...

VANI BARİS, BORSA MORSA HESABI TAKILYON HAZ?

MİSİN YAA... ÜÇ SANİ-YEYLE KAÇIRDIM... 0,285' TEN 200 LOT ALCAKTIM, Bİ FİRT KAAVE İÇTİM, Bİ BAK-TIM 0,287 OLMUŞ...

İSTE DOSTLARIM, TEKNOLOJİ HER BİR NESNEYİ TAKİP EDEBİLECEK HALE GELDİĞİNDE HER BİR NESNE BİR BORSA ELEMANI OLAÇAK...

HER BİR NESNENİN MALİYETİ DE TALEP EDİRLİĞİ DE AN BE AN İNTERNETTE HESAPLANIYOR OLAÇAK...

MEMO, ŞU PANTOLONU ALTI AYDIR GIYMIYOBULUN, ATIYORUM ARTIK...

BİİİP ZELANDA, ARJANTIN VE ALASKA-DAN ÜÇ KİŞİ TEKLİF VERDİ. PANTOLONUN FİYATI 70,25 TL...

ÜFF TAMAM, ATMIYORUM!

BEN KURUŞMADIM BİLE...

HAKKAZİ ARMUTUN FİYATI DA AYNI ŞEKİLDE.

OH BİR ARMUT HEMEN YİYİYİM!

ARMUT 0,2 TL

ÇİH ÜLEN BOSTANDAN!

ANANI! SAKABI GELDİ!

ARMUT 38,25 TL

BİP

BELKİ DE İÇİNİZDE İYİMSER OKANLARI-NIZ "İYİ YA" DİYOR. "FİYAT İNTER-NETTE OTOMATİK-MAN BELİRLİYİYOR, İNSANIN AÇGÖZLÜ-LÜĞÜ İSE KARİŞ-MİYOR...

PARAYI NEYE GÖRE KAZANACAKSINIZ BEN SÖYÜYÜM:

ÇALIŞAN BORSASINA GÖRE..

İNSANLARIN TEK TEK ÇETELERİNİN TU-TULMASI SADECE SIKI YÖNETİM İÇİN Mİ? HAYIR, AYNI ZAMANDA ÇALIŞAN BORSASI İÇİN. ARTIK BİZE İŞ DÜNYASINDA NE KADAR TALEP VARSA ANCAK VE ANCAK O KADAR MAAZ ALICAZ DEMEKTEİR...

HASSAKTIR... BU KOLTUKU NU ALDIN! BU NUN TALEP EDİRLİĞİ ÇOK YÜKSEK DİYİL Mİ?

GEÇEN AY İKİ İŞ TEKLİFİ ALDIM, TA-LEBNİ ARTTI!

ME MO

05 MAY 15, 2007

NÜKS KOLTUK

3.600 TL

400 TL

HADI BEE... ULAN BENİM TUVALETE SİĞİ İSABET KATIRYIM DÜŞÜK YA, O YÜZ-DEN TALEP EDİLİYORUM O KADAR...

BU NE DEMEKİR? BU TALEP EDİLMİYEN-NE SIFIR MAAZ DE-MEKİTİR... AŞÇARI ÜCRET SIFIR DE-MEKİTİR... SIFIR...

SIKI YÖNE-TİM

İSTE MODERN DÜNYANIN SEY-TAN UĞRANI!

İSTE GÜTÜ-MÜZÜN MODERN SAHİBİ!

VAHŞİ KAPİTA-LİZM

YÜK-SEK TEKNO-LOJİ

822222

BUNUN ADI VAHŞİ KAPİTA-LİZM...

SIKI, YÜKSEK VE VAHŞİ...

HALBUKİ HER SEYİN FAZLASI ZARAR...

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

PEŞİMDEN KOŞAN PİRİNÇ TANELERİ

"Ok bakalım" diyor. Okumaya başlıyorum. Surenin ortalarına doğru parmağını burnuna sokarak karıştırmaya başlıyorum. Aynı anda ben de sureyi karıştırmaya başlıyorum. Derinden gelen bir sesle "Baştan oku!" diyor. Parmağı hala burnunda. Sonra çıkarıp bakıyor. Mahallenin camisindeyiz. Fatıha suresini okuyorum. Parmağının yanına bir parmak daha alarak tekrar dalıyor burnuna. Bir süre uğraşıp ani bir hareketle bir şey koparıyor. Çıkanı ben de merak ettiğim için farkında olmadan okumayı kesiyorum. Parmaklarını havaya doğru kaldırıyor. Bir burun kılı. İki parmağı arasındaki kılı beraberce inceliyoruz. Kılın arkasında caminin muhteşem kubbesi gözüküyor. "Niye sustun, oku" diye bir ses duyuyorum. Elinde kıl, kafasını bana çevirmiş beni tekrar uhrevi dünyaya davet ediyor. Baştan alıyorum. Parmaklarını silkeleyerek kılı atıyor. Kutsal kıl, cami halısının desenleri arasında kayboluyor. Surenin sonunu bir türlü getiremiyorum. Kulağımı biraz önce burnunda gezinen parmaklarıyla eziyor. Sonra asılmaya başlıyor. Bir yandan da "Ezberin noksaan, ezberin noksaan" diye tekrar ederek asılmanın kuvvetini gittikçe arttırıyor. Galiba kulağımı çekip kopararak halıya fiskeleyecek. Çekiş gücü azalsın diye kafamla kulağımı takip ediyorum. Kafam "ezberin noksaan" tekrarları arasında daireler çizmeye başlıyor. Bir çeşit zikir bu. Daha 7 yaşımdayım. "Noksan" kelimesini ilahi bir şeyler sanacak kadar küçüğüm. Normalde küçük bir kulun kulağını koparan bu adamın taş olması lazım. (Bence o gün koptu o kulak. Koptu ve bir mucize gibi yeniden çıktı.) "Bu sureyi ezberlemeyen cayır cayır yanar" diyor. Sonra kovalıyor beni. Koşarak çıkıyorum camiden. Bir kulağım noksan eve kadar hiç durmadan koşuyorum...

O gün evdekilere başıma gelenleri anlatmadım. Zaten camide kursa gittiğimden haberleri yoktu (mahalleden bir arkadaş ve kafasındaki takkeye özenmiştim). Kulağı halıda bıraktıktan sonra bir daha da uğramadım. Yine de o akşam sureyi dudaklarımı pıt pıt oynatarak ezberlediğimi hatırlıyorum. Hocanın sonu cayır cayır yanmaya varan tehdidi bir kabus gibi çökmüştü üstüme. 7 yaşında bir günahkâr olmak istemiyordum...

Bir çocuk tehdit edilmeye mahkumdur. Çocukluğumda etrafım evlatlarını "Ölüym de kurtulun" diye tehdit eden annelerle doluydu. Anneler çektikleri ızdırabın anlaşılması için ölmeyi göze alıyorlardı. Tehdit etmek çok yaygındı. Tabakta kalan pirinçler peşimden koşuyordu, terli içilen sular bizi ateşler içinde kavuruyordu, dışarıdan bir şey yersek ishal olacağımız, bir yere tırmanırsak düşeceğimiz iddia ediliyordu. Daha küçük yaşta olanlarımız için doktorlar iğne yapmak, polisler alıp götürmek için kapıda hazır bekliyorlardı. Tehdit çeşitleri bir şeyi 'yasaklamak'la, 'evden atmak' arasında geniş bir yelpazede idi. Bazı tehditlere tanımsızdım. Mesela bir arkadaşım "eve dön" çağrılarına kulak asmayıp ısrarla top oynamaya devam edince, annesi tarafından "Hasta olursan akşam sana hap yok!" cümlesiyle tehdit edilmişti. Arkadaşım hapsiz kalacağını bile bile oynamaya devam etti. Tehditler peşimizi hiç bırakmadı. Yaşımız ilerledikçe şekil değiştirerek ve kendini gizleyerek daha profesyonel hale gelmeye başladı. Çocuklukta ve ergenlikte bizleri tehdit eden büyüklerimiz, sonraları aynı yaşlarda olduğumuz bir grup daha eklendi: Sevgililerimiz...

"Akşam makarna yaparız" dedi. "Tamam" dedim. "O sostan da yapar mısın?" dedi. "Yaparım" dedim. Yanağımdan öptü. Sevgiliğim, makarna yapmanın bile aynisel bir neşeye dönüştüğü evredeydi. Çok iyi sos yapan modern bir erkek olarak gururla elimi omzuna attım. Telefonum çaldı. Arayan bir arkadaşım idi.

"Akşam çıkıyoruz" diyerek, normalde derhal koşarak yanlarına varacağım kadroyu saydı. Kolumun altında makarna yemek için sabırsızlanan bir kadın olduğu için bir an duraksadım. "Duruma bir bakayım da, ben seni ararım" deyip telefonu kapattım. Arkadaşıma "durum" demişim ve şimdi ona bakacaktım. Baktım. Durum da benim yüzüme baktı ve "Kim o?" diye sordu. "Arkadaşlar toplanıyormuş da..." dedim. Sesimde "Amaaa, bana ne" diyen bir hava vardı. Oysa içimde eski dostların vaat ettiği, kahkahalarla çınlayan, alkolle sulanmış topraklara doğru koşma isteği devasa boyutlardaydı. Makarnaysa bir anda ima ettiği aşkın çok uzağında basit bir hamur işine dönüşmüştü. Durum, o an için dünyanın en zor sorularından birini sordu: "Gidecek misin?" Bunun gerçek bir soru olmadığını biliyordum. Cevabın "Yok canım, ne işim var" tonunda ve makarna ayinini zirvedeki yerine iade eden kalitede olması gerekiyordu. Yapamadım. O an aşkı beceremedim ve "Aslında çok oldu çocuklarla buluşmayı..." dedim. (Arkadaşlarım, "çocuklar" diyerek hala buluşmayı küçümsemek için debeleniyordum.) Bir suskunluk oldu. Sonra Durum, "Gidecek misin?" derken takındığı sevimli yüz ifadesini, sıkıntılı ve hafif kızgın bir mimikle değiştirerek "Sen bilirsin, istiyorsan git" dedi. Bu cümledeki kelimelerin direkt anlamına kapılıp arkadaşlarına koşan bir saf olmayı çok isterdim. Ama durum öyle değildi. Sevgiliğim seçeneğim verim gibi yapıp aslında hiçbir seçeneğim bırakmıyordu. Ağzıyla "Sen bilirsin, istiyorsan git" derken, tonlama ve mimikleriyle "Ben bilirim, burada kalacaksın" diyordu. "İstiyorsan" kelimesindeki 'tehdit', hemen arkasından gelen 'git' kelimesini defalarca bıçaklıyordu. Belki şimdi olsa yapamam, ama o gün bir iki defa 'gitmesem de olur' rolü kestikten sonra kanlar içindeki "git" kelimesini yanıma alarak gittim. Makarnayı ve sosu gerçekleşmeyen bir ilişki projesi olarak arkamda bırakıyordum...

Elbette neşe içinde bir gece geçirmedim. Peşinde bir sorunla ortamlara akan her insan gibi, ara sıra neşeli ataklar yapmaya gayret ederek ama genelde uzaklara dalarak baktan bir gece yaşıdım. Makarnayı terk edip dudaklarımdan öptüğüm biranın tadı yoktu. Ortamdan erken ayrıldım. Eve bir hırsız gibi girdim. Onayı alınmamış bir gece geçiren her erkek gibi tedirgin ve tümüyle kuşkudaydım. Çıkardığım her ses, açtığım her ışık bir zulümdü. Salonun ışığını açtım. Masadaki tabakta çok azı yenmiş, 'dünden kalan' pilavı gördüm. Sevgiliğim, beraber yapıp yiyeceğimiz makarnanın açtığı derin boşluğun ortasına koymuştu bu tabağı. Onu görmemi istiyordu. Gitmekle işlediğim günahı yüzüme vuran bir suç deliliydi bu pilav. Tabakta kalan pirinç taneleri beni tek tek tehdit ediyordu. Ve emin olun bu pirinç taneleri iki gün boyunca peşimden koşacaktı.

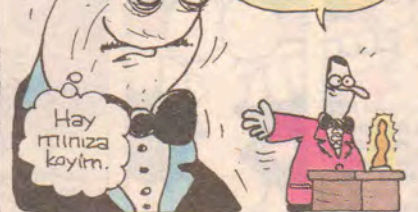
Cihan Ceylan

TÜRK ERKEKLERİ İYİ SEVİŞİYO YA, ONDAN GELİYO ZATEN TURİST KIZLAR... YABANCI LAR İYİ SEVİŞİYOR Kİ OLUM.

EN İYİ ERKEK OYUNCU ÖDÜLÜNÜ FİLM ÇEKİMLERİ SİRASINDA ÖLDÜ DİYE TİMUR DALOŞLUNA VERİYORUZ.

AÇIK AÇIK SÖYLEMESENİZE YA.

LÜBNAN-SURİYE
GÜNLÜĞÜ

Sam-Tedmur-PalAzZar-Rakka-Halep

güçlü
güçlü

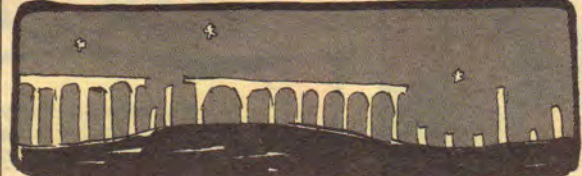
6.gün:22.Nisan.2009(Şam)

Türkiyede anlaştığımız gibi, 22 nisan günü Şam'da, Hicaz tren istasyonunun önünde ayhan, naim, selim ve kızılca la buluşuyoruz. Ayhanla naim, motorla geldiler. Selim ve kızılca uzakla gelip arabaya kiraladılar. Kalabalıklaş-
tıkça bi ağırlık gelir böyle geze-
lerde. Mal mal ne yapacak diye et-
rafa bakınırken bi adam geldi ya-
nimiza. "Turist misiniz, ne arıyo-
sunuz" falan fıstık konuşurken
akşam 8 için otelde sözleştiğimiz
adamlar... (Suriyede herhangi
birine adres sordüğümüzda, Si-
zi yakapaça evlerine götürüp
ikramlarla boğup, hediyelerle
ugurluyoların) B de telefon geldi "lobideyim bekliyorum
dedi bu adam... indik. Butan otel personeli adamin önünde
el pençe sıraya geçmiş... Otelden ayrılıp evine gittik,
ailesiyle tanıştık, annesi hristiyanmış, bayram ne-
deniyle paskalya yemeği yedik. "Sonra mezeleri ne-
fis olan bi yere gidip Suriye rakısı ARAK içtik."
Almaazar diye biraları var. İki sabahın 4 üne kadar
Suriyeli arkadaşımızla beraber Şam'ın varoşlarını, Zengin
mahitlerini, Pandromasını, Beşar Esatın (Suriye lideri)
evine bile gittik (Bu gece rahatsız etmeyelim dedi). Nereye gidecek
bizi gezdiren bu arkadaşın üstüne atılıyorlar, çevreden gelip "Siz
kiminle dost olduğunuz farkında mısınız?" diyorlar. Meğer bu zat
Suriye devlet opera ve tiyatrosunun müdürlüğünü
yapmış, drama hocası yapan, t.v. ve sinema oyun-
cusu, tiyatrocu, Suriye de Carmen'i filan sahne-
leyen, ülkenin en meşhur insanıymış. "Yalanım yok
ismi Cihad SAAD... Gerçekten burda misafirper-
verliğin sınırı yok. Mezela acelem vardı. Bi adama
adres sordum, hemen kafıcam "Gel yemeye yiyeceğim" dedi
"acelem var" dedim "O zaman kahve içelim" dedi "Valla
vaktim yok" dedim, yakamı tuttu "benden bi şey
isteyin" dedi... Bu ne lan...
Neyse... Şam'a döne-
lim... Şam'ı görünce in-
san bi gücenir. "Ulan
Osmanlı buraya ne ya-
tırım yapmış be, bizim
oralarda bi fesme bile
Yok" diyorlar. "Abdül-
hamit Şam'a elektriği
getiriyor. "Siz müslümanların elektriği getirdiğini
unutmayın" diye de şehir meydanına, üstünde cami
maketi olan bi sütun dikiyor. "Cami tanındık ya"
diye sütuna bakarken, okulumun yanındaki cami
olan Yıldız Cami olduğunu fark ediyorum... Yine Abdül-
hamitin yaptırdığı Hamidiye Garisusına giriyoruz da
ha sonra... Selim entari almak için gidiyor bi
dükkan... 50 yaşlarında iki kardeşle sıkı
süren bi pazarlık sonucu, Selim malın fiyatını
indirince, adam "Bi dua oku bari" diyor... Selim
elleri açıp Ettiyyahutü rabbena okumaya başlayınca, kendi
dillerinde yapılan bu duaya dükkan sahipleri
elleri açıp eşlik ediyor... Entarilerin, fişanların
şalların arasında yağlı gözlerle adamlarla
kucaklaşıp ayrılıyor. "Şaka gibi lan burda"
Eski Şam şehrinde gezinmeye devam ediyoruz
pagan dönemlerden kalma bi ibadethane olan, da-
ha sonra hristiyanların katedrale çevirdiği, en
nihayetinde müslümanların cami yaptığı Emeviye
camini geziyoruz... Bu camide sunnilikteki
var. Her hoca kendi cemaatine namaz
kıldırıyo... Fakat o da ne?!... Dört ayri

hoca beraber kanonlu, çift tesli, çole tesli
bi ezan okuyolar... Müslümanlar ise peygamberin
kıyamet günü bu camide incecik inancıyorlar dedi.Mimar Sinan'ın yaptırdığı Süleymaniye külliyesi restorasyonda.
Son osmanlı padişahı Vahdettin, vasiyeti üzerine
buraya gömülmüş... Osmanlıdaki Şam aşkı bam-
başkaymış diyelim geldi geliyor... Gece
Ademle havvanın cennette doğmuş olan oğlu kablin
dünyada doğmuş oğlu Habibi öldüğüne dağ olan Kanyon
dağına çıkıp ısılt ısılt Şam'ı izliyorum... Daha an-
latıcak bi yığın şeyi bu şehirde yaşıyor yaşıyorum geçeye

7.gün:23.Nisan.2009(Şam-Tedmur)

Şamdan ayrılmadan, Arabistanlı Lawrence'ın arap
şeyhleriyle anlaşarak, Osmanlıya karşı kışkırttığı
binayı gösteriyorlar... Bravo... Şamdan çıkış, jeirut şehrinde
benzin alıp yine bi eve konuk olup sonra çöl
yollarına dalmaca. Ufk kadar deniz gibi kum... Sonra
aniden etrafta 30 küsur tank, kamyonlar, Ga-
dirlar... Meğer bu çölün askeri bölge olması
ve tatbi katın ortasına düşmek... Fotoğraflar
çektiren askerlerle vedalaşarak çöl yoluna
devam... Güneşin inanılmaz batışını hayran
hayran izlerken, geceyle gelen kum fırtına-
sına merhaba demek... Bi süre sonra yolun
bitmesi (döşenmişler) ve 30km kadar offroad yap-
tıktan sonra asfaltı bulunca para bulmuş
gibi sevinmek... Filmle konu olan Bağdat
Cafe'ye gelince Bağdat yolunda olduğumuzu
anlamak ve Tedmur'a varış...

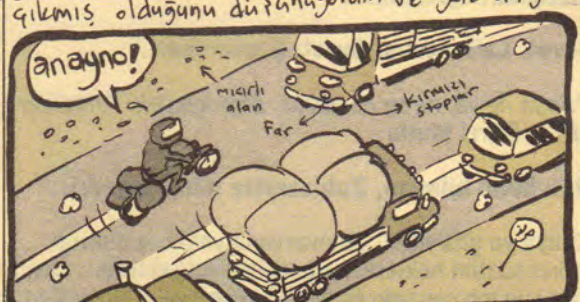
Tedmur, antik Palmira şehrinin ev sahibi bele-
diyesi... Burası büyüğe bir vaha... Kenan'ın manita-
larından Zenobia'nın şehri... Kocayı öldürüp
Roma'ya karşı bağımsızlık ilan ediyordu... Önemli
bi ticaret şehri... Roma gelip öldürüyö bunları...

8.gün:24.Nisan.2009(Tedmur-Halep)

Palmira şehri çöl kumuyula hazırlanmış bi hara-
tan yapılmış, her şey kumyana... Roma etkisinde Arap yapısı...
Anti tiyatroya tapınakları, Kalesi acıip uzak... Gez
Gez bitmez... Deve eti yedim burda... Biraz
deve kokuyodu... Deve sütü de içtim... O'da
deve kokuyodu... İnek kokusu seviyorum demek ki... Bi de
at tepti, tişörtümü yırttı, sıyrıldı benin... Kanımca
deve eti yedim diye atı sinirlendirmiş olabilirim veya üs-
tündeki inek kokusu yüzünden hay-
sızlandılar... Bilemiyorum... Palmira şeh-
rini bunlarda gezerebiliyoruz...
Deveyle atı diyoruz...
Ayrılıp, çöl yollarına koyulduk... Ufk-
ta Rakka yönüne giden kamyon-
ları görüyor ama hangi yol-
dan sepiyelerini bulamıyorduk...
Yol yokmuş ki... Çöle girip
gemi gibi dümdüz

atıştırmaları
mat-
raks
kafesi

gidiyorlar Rakka'ya doğru... Buralarda çöl
benzin harcadığımızdan doğu şehri olan Dayr
Az Zawr şehrine gidiyoruz... Suriyenin Fırat-
nehrri üzerindeki son şehri... Fırat-
la beraber çöl bitiyor, yeşillik bolluk bereket
başlıyor... İnsanlar "Cism-i Mualla" diye diye
zorla bizi bi yere yolluyor... Fırat üzerine
kurulmuş boğaz köprüsü muamelesi gören bu köp-
rü cismi mualla... olsun... Temel için resto-
rana gidiyoruz... Bi genç gelip majanya cep te-
lefonu bırakıyor... Telefonda İbrahim Tatlıses
parçası yemeğimize eşlik ediyor... Bitince gelip bir de Sibel
(an geliyor bu genç) (Bak bu ilisi İran'da çole meşhur)
Rakka'ya devam ederken kamyon solları yorum,
ilerde başka bi kamyonun stoplarını görünce
(alacakaranlık hava) onunda benim gibi sollamaya
çıkması olduğunu düşünüyorum ve gaz açıyorum

Fakat stoplarını gördüğünü zannettiğim kamyon
bana selektör yapınca, onların stop değil süs
olduğunu; arap vatandaşların zifir karanlık olmadan
far açmadığını; bana doğru gelmekte olan bi kam-
yona tam gaz gitmekte olduğunu; kağıcak yerimin
olmadığını ve sıvas sporu, hepsini bi anda film
şeridi... Sonra iyice sol taraftaki micra ot-
tım kendimi... Rakka'ya varıp, İstanbul restoranda
kebab yedik... Neysel Karani Hazretlerinin türbesini
ziyaret ettik (Bu türbeden, Siirt ve Yemende de
var, hikayesi uzun... Kahve'nin ismini bu adam
koymuş... Keyfe içilen bi şey demiş... Keyfe-Kahve...
Camide yatmamız için çöl ısrar ettiler
ama onlara pantolonumun içini ve çorapları
kokuşturca yola çıkabildik... Fırat boyunca
devam edip en nihayet Halep'e vardık...

9.gün:25.Nisan.2009(Halep)

Gaziantepden saat başı otobüsler varmış Halep'e...
Gaziantep'te alızişlar... Bi ayakları Türkiyede... Kalesi, can
Türk turiste alızişlar... Bi ayakları Türkiyede... Kalesi, can
mileri, 1001 gece masallarından kalma arın sokakla-
rı ve esnaflarıyla, gezerken kaybolunası bir şehri...
Selim'le gece 3 te Halebin arka sokaklarını gezerken
Polis bizi nazikçe otelimize götürdü... Öncesinde
kağna mı ediyoduk az daha, bi peygler oldu... Olay-
lar yeterince gelizmeden geldik otele...

10.gün:26.Nisan.2009(Halep-İstanbul)

Sabah erken Bab-ı Hava sınır kapısına gidi-
yoruz... Pafam bitti... Telefon açıp orhadan para istedi...
Libnan ve Suriyede toplam 600 YTL harcadım
heralde... Farla parla harcamışım... Suriyede kaloralık
yere para vermeye bilirsiniz... 2 dolara karnınızı tika
basın doyurabilirsiniz... Benzin de ucuz... Libnan
ucuz ama Beyrut biraz kalın... Zaten Beyrutta gür-
cele bi şey yok (Kızları var)... Suriyede uzun günler
geçirebilirsiniz... İşhenderun, adana, pozent,
Ankara... Gece oldu artık... Bolu, Sürce, İmit
hop İstanbul... Bi gay demliyorum... Oh mis... Koku-
sunda uyuşuyorum... Bundan ala tutsi mi var... Uya-
nınca da Türk kahvesi pişiricem... Bu gezinin sonu...

10.gün ve 4000 kilometrelik bir ilkbahar turunun akıldan kalanlarıdır... Yollar ne güzel Şam ne güzel Halep...

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

total ruhu kirletir... Oy için kömür dağıtmak neyse, çabasına para vermek de olur... İnsanların muhtaç, yancı yönlerini kullanmaktır... Bilgiye ve yarışa dayalı paradan bana ne, isteyen versin, katılan kazansın... Ama bu dibe vuruş, onursuz bir hayatın ipuçlarını barındırıyor... Benim toplumum bu kadar sığ, bu kadar bilinçsiz, bu kadar paragöz olamaz... Ya da böyle böyle olur... Bunun adı, çok basitçe, kumardır... Acun, şahane gezi programları yapan adam, yapacaksa yap emeğe dayalı bir format, sunacaksa sun bilgi yarışmasını... Bilgi çağına yakışsın!

• Şok dakika, son gelişme: Topkapı Sarayı'ndaki hologram yenicherilerin sanal kazan kaldırarak isyan başlattıkları öğrenildi!...

• Surat: Laik kesim, Suret: Dindarspor...

• "Soda ne ya, ne su ne gazoz, Akp içindeki Anaplılar gibi!" - Barış Mutlu

• Onu bunu bilmem, Zubizarette güzel soyadı!...

• Konya'ya gittiydim, geceyarısına yakın, otobüsün hareket saatini beklerken, dolaşıyorum şehirde... Şems-i Tebrizi Türbesi'nin yanında, sigara içip top oynayan gençlere bakıyorum... Bam-güm, şut çekişiyordı türbe duvarına... "N'apıyonuz" demekli oldum, sonra dedim hoş gör... Sonra iki polis belirdi... Biri "Burda n'apıyorsunuz" diye sordu... "Türbeye dışarıdan bakıyorum" dedim... Sessizlik oldu... "Gündüz içini gördüm, şimdi de dışına bakıyorum" dedim... Elimdeki çantayı gösterdi diğeri, "Yolcu musunuz?" dedi... "Yarım saate gidiyom İstanbul'a" dedim,

• Gerçek başka, doğru başka... Gerçek olan, Acun Ilıcalı'nın programının gördüğü ilgi... Doğru olan, insanların emek harcamadan para kazanmaması gerektiği... Acar abim Sinan Çetin'in bi setinde tanıştım Acun Ilıcalı'yla... Çok düzgün, beyefendi bir insan... Ama ortada, onun kişiliğini aşan bir "rant kafası" var... Hiçbir emek harcamadan, en ufak bir bilgi kırıntısına sahip olmadan, ilkel bir güdüyle sezgilere dayanarak insanlara para dağıtmak,

"İyi, iyi, git!" dedi ilki... Sonra beni yalnız bıraktılar... GEL'in memleketinde GIT'e de birebir denk geldim ki sonuçta yazı oldu!...

• Türk Kubizmi: Parçala Behçet!...

• Bi Cuma günü, yarı uyanmış halde, yürüyordum Fındıklı'da.. Fındıklı'da benim aklıma hep "Fındıklı bizim yolumuz / Hovarda çıktı soyumuz" türküsü gelir ki, bi düğünde söylendiğine de tanık olmuştum... Sonra, aziz dostum Kadir Yılmaz'a rastladım... Kadir, Mimar Sinan'ın hat bölümünü bitirmek üzere... Elinde yazdığı hatlardan vardı, birini de bana hediye etti... O kadar sevindim ki, can geldi, vurdum çıktım Boğazkesen yokuşuna... O hat, işte bu hat... İçinde sanki suret barındıran bu yazının anlamı "Edep Yâ Hü" imiş, Kadir söyledi... Gene ben en çok "Bu Da Geçer"i severim, belirttim!... (İlk kez, hattatını tanıdığım bir yazı olacak duvarımda, Kadir Yılmaz kardeşime teşekkür ederim.)

• Un: Eppekçinin bilinçaltı!..

• Bitsin: "Doğa, naylon torbaları 150 yılda yokedyo!" Zaten niye yokedyosun ki naylon torbayı, kalsın dursun işte orda hışır hışır! Zaten niye var ki o ?!

• Pes: "One Minute" diye İngilizce kursu açılmış...

• Esasen var ya, biri uyurken derin derin, örejeksin yatağın etrafına tuğlayı, uyan, akıl çık,eyvah eyvah!.. Geçen sabah uyanınca aklıma geldi... Yoksa uyku semesi mi elektro geldi bana, artık onu bilemen!..

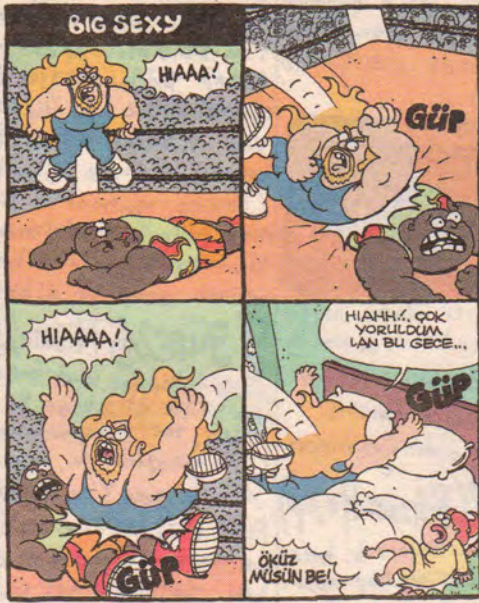
• Azalarak bitti: Televizyona "beyaz cam" demek... - Oktay Can

• Derginin sokağının köşesindeki bakkala girdim bi gün, tezgahın üstünde 'tabanca çakmaklar' vardı, oğlan çocuğu gibi hemen bi tanesini elime aldım ve fakat, o da ne?!... Bakkal, benden daha hızlı davranıp, bana tabanca çakmak çekti... "Vay dostum, hızlıymışsın" demem ve "Herkes yapıyo aynı şeyi abi, cevap vere vere hızlandım!" demesi...
• Peki Ergenekon yerine, yanlışlıkla Esterabim'in bir numaralı yakalansa ya!..

vedatozdemiroglu@gmail.com

AHMET CAMBAZ

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

DERGİDE ÇALIŞMA GÜNLERİNDE HERKES BİRBİRİNE BİŞEYLER GÖSTERİP FIKIR ALIYO BÖYLE TAMAM MI?

GENELDE "KURBAN OLURUM BÖYLE MESLEĞE" DİYE DÜŞÜNSEM DE ARA SIRA İNCEYEN Bİ YABANCILAŞMA DUYGUSU GELİYÖ BUNLARI DUYUNCA...

AYAK YAPMIYORUM, BU SÖYLE DİKLERİMİN ALTMETNİ "NE ACAYİP İŞİMİZ VAR, OLDUKÇA ÇIĞINIZ" TÜRLÜNDEN BİŞEY DEĞİL, DEĞİŞİM GİBİ SEVİYORUM YAPTIĞIM SEVİ AYA YANİ KAVATİ BUNUN ÜZERİNE KURMA DÜŞÜNCESE BAZEN HAKKATEN KÖNÜK GİBİ GELİYÖ NE BİLİYİM...

SİZ DERGİ OKURU OLDUĞUNUZ İÇİN BİLGİNİZ VARDIR AMA GENELDE İNŞANLAR BU DİYALOGUN DEVAMINDA SÖYLE Bİ SORU YONELTEBİLİYOLAR.

ÇİZDİĞİM BİŞEYDEN İLK PARAMI 12 YAŞINDA KAZANMIŞTİM (İKİNCİSİ DE 20 YAŞINDAYKEN, ARADA Bİ HALT YAPMAMI, ŞİMAYANİ) HAZIRLIKTAYDIM O ZAMAN VE OKULUN BİZİM SERVİS SERVİSİ YOKTU. BENİ DE YAKINLARDAKİ Bİ KOLEJİN SERVİSİNE YAZDIRILAR, SERVİSTE GİDİP GELEN Bİ HOCA VARDI, SÜREKLİ HE-MAN FİLAN ÇİZDİĞİMİ GÖRÜNCE İLGİLEN Dİ, SENE SONUNDA ÇIKARTICAKLARI YILLIK İÇİN ÇİZİM İSTEDİ BENDEN. İKİ TANE SINIFIN BÜTÜN ÖĞRENCİLERİNİN ÖZELLİKLERİNİ YAZIP VERDİLER...

İŞTE HANI OLUYU YA YILLIKLARDA ADAMIN YÜCÜDÜ ÇİZGİ, KAFASI FOTOĞRAF FİLAN, "MESELA" "HAKAN DAGINIKTIR VE BİLGİSAYAR HASTASIDIR" DENMİŞ - SE SÖYLE BİŞEY YAPTIYOSUN...

Bİ SÜRÜ YIRRAK KAFALI ÖĞRENCİNİN HUYUNLU SUDUNU ÖĞRENDİM YANİ DÜRDÜK YERDE, AMA OLSUN GÜZEL PARA ALMIŞTİM NE KADARDI TAMAM HATIRLAMİYORUM AMA YARISTIYA ADIDAS TORSEN AYAK KABI ALMIŞTIK, YİNE Bİ 300 FİLAN ALMIŞIM ŞİMDİKİ PARAYIA ASLINDA ONDAN ÖNCE DE Bİ PARA KAZANDIM AMA SÖYLE OLDU... HANI O SERVİSTE HE-MAN ÇİZİYODUM DEDİM YA ALDI BİRİ ELİMDEN...

SONRA ONDA GÖREN BİRİSİ DAHA ÇİZDİRMEK İSTEDİ, Vİ O DA PARA VERİP ERTESE, BÖNE SİĞİSİ VERDİ... RESİMEYEN DİSARDAN İŞ ALIYO - DUALAN... ŞİMDİKİ PARAYIA 2 MİLYON ALMIŞTİM... SAKIZ PARASI EDİYÖ AMA OLSUN, ÇİZE - RİK KAZANİYODUM YA, O ACAYİP BİŞEYDİ...

KAÇ SENE GEÇTİ, ARTIK AKRABALAR "KAÇ PARA VERİYOSUN?" GİBİ SORULAR SORMUYOLAR TABİ AMA PARANİ KAZANSAN BİLE ONLARIN GÖZÜN DE İŞİTME OKUYUP DÜZENLİ İŞİNE GİDEN BİR DİĞER YAŞITIN AKRABAN KADAR "MESLEK SAHİBİ" OLMIYOSUN "ÇİZİYÖ FİLAN İYİ GÜZEL AMA Bİ DE MESLEĞİ OLAYDI MYDI" DÜŞÜNCESE GELİYÖ HEY KAFALARINDAN...

SİRF BU YÜZDEN BAYRAM ZİYARETLERİ ÇİLEDİR BENİM İÇİN, OKULU DA BİTİRMEYİŞSİN FİLAN, MESLEK KONUSU İLLA AĞIYACAK YANİ...

GEÇENLERDE Bİ GECE GÜMÜŞSÜYLÜ'NDE BEŞİKTAŞ DOLMUŞ, LARININ ORDA YERDE UÇUSAN Bİ UYKUSUZ SAYFASI GÖRDÜM. BENİM KÖSEM, AYNI YAPRAKTA OLDUĞU İÇİN FIRAT'IN VE ÇİHAN'IN KÖŞELERİ DE VARDI...

"YAPMAYADIKLARIN YAPABİLDİK - LERİNİ BELİRLER." HESABIM, BEN DE SU AN YANIMADAKİ DİĞER ADAMLAR GİBİ MUHTEMELEN Bİ ŞEKİLDE HEY BİŞEYLER ÇİZİP, GERÇİĞİNE HAYATIM!

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• **Show tv özür dilesin:** Bir dönem kırmızı noktalı film kuşağında, sırf bazı kadınların göğüsleri gözüküyor diye avrupa sinemasından doyumusuz eserler yayınladınız. Anne-babasına yakalanma tehlikesini göze alıp bin bir türlü sıkıntılarla ekran başına geçen onbinlerce gencin kafasını karıştırdınız; onları o güne kadar düşünmedikleri şeyleri düşünmeye ittiniz. Fark edilemez sandınız, "nasıl olsa bilemezler" dediniz. Ama o genç büyüdü, festival filmlerine gider oldu. Hesabınız tutmadı show tv yöneticileri. Özür dileyebilirsiniz.

• Onları sakinleştirmeniz mümkün değil: Kendi haline bırakmanız gereken insanlara üstünkörü bir bakış.

• **Hasarsız trafik kazası geçiren kadın:**

"Lütfen sakın olun" dedikçe, daha çok ağlar. İsrar ederseniz çığlık atar, siz zararlı çıkarsınız. Doğru davranış bir yerlerden su bulup eline tutuşturmak ve kendi haline bırakmak olacaktır.

• **Neden ağladığını unutan çocuk:** Aynı şekilde, "sus"

dedikçe daha çok ağlayan bir insan. Ona yapabileceğiniz en güzel hareket hiçkırı hiçkırı uyuyakalması için kendi haline bırakmanız. Uyandığında olayı tamamen unutmuş olacak. Bu da doğanın bir mucizesi. **Sinirleri çok bozulmuş anne:** Annelerimiz... Elleri toprak, elleri anadolu kokan annelerimiz... Sakın muhattab olmayın, ortalıkta da fazla dolaşmayın. **Sinirlendiği için ağlayan, ağladığı için daha çok sinirlenen ergen:** Kaçın, arkanıza bakmadan kaçın.

• Bilgisayardan çok anlayan arkadaşım, sen yokolana kadar dayak atmak istiyorum sana. Her geldiğinde bilgisayarımın her yerini elliyorsun, yüklenmedik driver bırakmıyorsun. İçimde sana karşı sönmeyen bir öfke var, lanet olsun sana ve cd çantana. Birgün işimin düşeceğini bilmesem bu kadar sakin durmazdım karşında.

• İcat edilirse beş tl veririm dediğim bir buluş: cinsellik yaşanması ihtimalini algıladığı anda ayakta eriyerek yokolan çorap. Kadınlar "aaa ne zaman çıkardın çoraplarını?" diye soracaklar, etkilenecekler. Öyle umuyorum.

• Biraz düşünün; hiç canlı tatlı var mı dünyada? Herşey var ama o yok. Canlı derken hayvan gibi. Koşan, zıplayan aynı zamanda şekerli olan. Buradan bir yerlere varırım diye düşünmüşüm ama hiçbir yere varamıyorum. Yine de yok (ne zaman tespit espirisi yapmaya çalışsa canından can giden isim erman çağlar sizler için yazdı).

• "Kendimden iyi bilirim" dediğiniz ailenizi aslında ne kadar tanıyorsunuz? Onlarla birlikte bir otelde tatil yapmadıkça onları tam olarak tanıyamazsınız. Babanız açık büfe kahvaltıda salama abanıyor mu? Anneniz odalara köydükleri küçük şampuanları, küçük dikeş takımlarını görünce ne hale geliyor? Kardeşiniz banyodaki duvara monte saç kurutma makinesiyle ne kadar süre eğleniyor? Bunları bilmeden onları tam anlamıyla tanıyamazsınız. O yüzden hemen bugün yerinizi ayırtın, birlikte bir otele yerleşin. Eğer içinizden gelirse öncesinde "Yaşadığımız şey koskoca bir yalan, birbirimizi gerçekten tanımıyoruz bile!" diye bağırabilirsiniz de (opsiyonel).

• Erman Çağlar'dan basit gerçekler - bunları zaten biliyorsunuz serisi no:1

- Kadınların bazı ihtiyaçları vardır.
- Dünya yaşamak içindir.
- Anne sütü çok değerlidir (yeni doğan çocuğa).
- Zamanında çarkıfeleği Tarık Tarcın sunuyordu.

• Dünya üzerinde rahmetli Hulusi Kentmen'le yapılmış bir tane bile röportaj yok. Akla gelebilecek her yere baktım (youtube, google), yok. Hiç mi bir şey merak etmemişler, "bu adamı hergün görüyoruz, acaba olayı nedir?" diye hiç mi düşünmemişler? Eski insanlar bu kadar mı meraklıymış? Aklim almıyor.

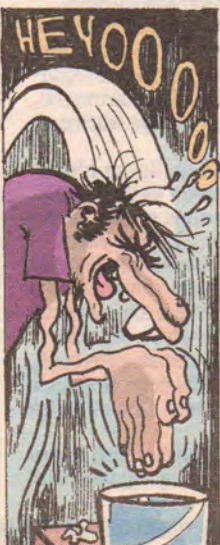
• Yok olmaya yüz tutmuş bir sanat: Bir şeyi eline aldığı gibi bozma sanatı. Eskiden güzel insanlar vardı; teybinizi, uçlu kaleminizi, kol saatinizi eline aldığı gibi kullanılmaz hale getiren insanlar. Neredeler şimdi? "Hasktir abi çok pardon, ben sana bunun yenisini alırım" diyerek yok oldular. Geri gelmemecesine gittiler. Bu güzel sanat da onlarla birlikte yok olup gitti.

• Bu haftaki yazımı hoş fakat alternatif bir çocuk şarkısıyla notalamak istiyorum. Şarkının adı: Saybörg (gelecekte gelen).

Bir elimde on parmak
Bir elimde on parmak
Saybörg, saybörg, saaaybörg.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Mevsimler geldi, mevsimler geçti...

Yeni ayakkabıyı denerken eski ayakkabılarıma şöyle bi gözüm takıldı. Onları hiç böyle zavallı görmemiştim. Yarılmış dibinden taşan ve güç bela tabanı tutmaya çalışan toprak bulaşmış Bally'leriyle, kirli bağcıklarıyla, sıyrılmış derisiyle ne kadar da derbeder gözüküyorlardı. "Bu halde nasıl giyiyormuşum onları" diye düşündüm. Yeniyi görünce, bi anda gözümden düşmüşlerdi. Bir yıl önce, artık yenisini almamı istemişti çevremdekiler. Ama 2 yıl giymiştim. İki yıl boyunca hep ayağımdaydılar. Onlarla beraber iki yılda çok şey yaşamıştım, son iki yılda hayatım çok değişmişti. Yanlış anlamayın sevgili okurlarım gereksiz duygusal bir yazar gibi, eşyalara yaşanmışlıklardan ötürü aşırı anlam yükleyen biri değilim, yazımızın sonu da asla "peki ya söyleseydiniz sevgili okurlar; biz yitip giden değerlerimize sıkı sıkı sarılmayı ne zaman unuttuk?" şeklinde bitmeyecek. Rahat olun. Ben de biliyorum nihayetinde fabrikası olan, parası verilerek alınmış bir ayakkabıdan, bir satış amaçlı üretilmiş bir üründen söz ediyoruz. Ama insan acıyor be... Yeni ayakkabı nasıl da uruppu çucuğu gibi durmuştu hasta ve yaralı olan eskinin yanında. İçinizden "Umutcuğum bak 'anlam yüklemiycem' dedikçe yüklüyorsun, yeni diye ayakkabının anasına niye küfrediyorsun arkadaşım sen. Sen bu duyarlılıkla gidersen valla ilerde kabağı yardırırsın bak. Demedi deme sonra." dediğinizi duyar gibiyim. Hayır dostlarım, kabağı bu işe karıştırmayın. Sandığınız gibi yeni ayakkabıya da eskisine de bir anlam yüklemiyorum. Benim asıl anlam veremediğim konu eskiyi mağazada bırakıp kaçacak kadar yeniye sevinmiş olmam. Ayakkabıları giydim, kutusunu mağaza poşetine koyup eve doğru gittim. Kutunun içinden çıkan ayakkabı bilgilerini okurken de yeni uruppu çucuğu ayakkabılarıma ayağımdaydı. Evde de çıkarmıştım. "Kutuyu atmayayım içine bişeyler koyarım" diye düşünerek masamın altına koydum. Bir hafta sonra yeni ayakkabılarımla bütün ilişkim bitti. Yeniliğinden eser kalmamıştı. (ah dostlarım keşke imkân olsa da bi bilseniz benim zavallı ayacıklarımın ne çok taraklı olduğunu ve de bununla topa vurduğumu...). Ağzı yüzü eğilmişti bi haftada yenilerin. Uruppu çucukluktan eser kalmamış, o da giydiğim tüm kıyafetler gibi zamanla bana benzemişti. Ne kadar şekilli kıyafetler alırsanız alın, sonunda bütün kıyafetleriniz siz nasılsanız ona benziyor. Kıyafet gerçekten insanı ele veren bir şey. İyisini almak çare değil, sürekli almak zorundasınız eğer kendiniz gibi değil de şahane bi insan evladı olarak görünmek istiyorsanız. Ona da bütçe dayanmaz...

Bir ay sonra yeniliği tamamen gitmiş çamurlu, eğri, büğrü ayakkabılarımla yeni kız arkadaşımınla buluşmaya gidiyordum.

"Yooooooooooooo yapma Umut. Titre ve kendine gel. Sen yeni ayakkabının sıradanlaşması ile yeni sevgilinin zamanla sıradanlaşmasını, belki de eskisini aratmasını bağdaştıracak kadar BİREBİR'ci, bi yazar değilsin. Ne olur yapma! Yapma be deli oğlan" diye telaşlandığınızı duyar gibiyim sevgili okurlarım. Ne olur telaşlanmayın. Kabağı da karımı, kızımı da bu işe karıştırmayın. Eskiden böyle birebir bağdaştırmalar yapmışlığım var. Yine olsa yine yaparım ama benim anlatacağım şey bambaşka. Neyse devam edelim...

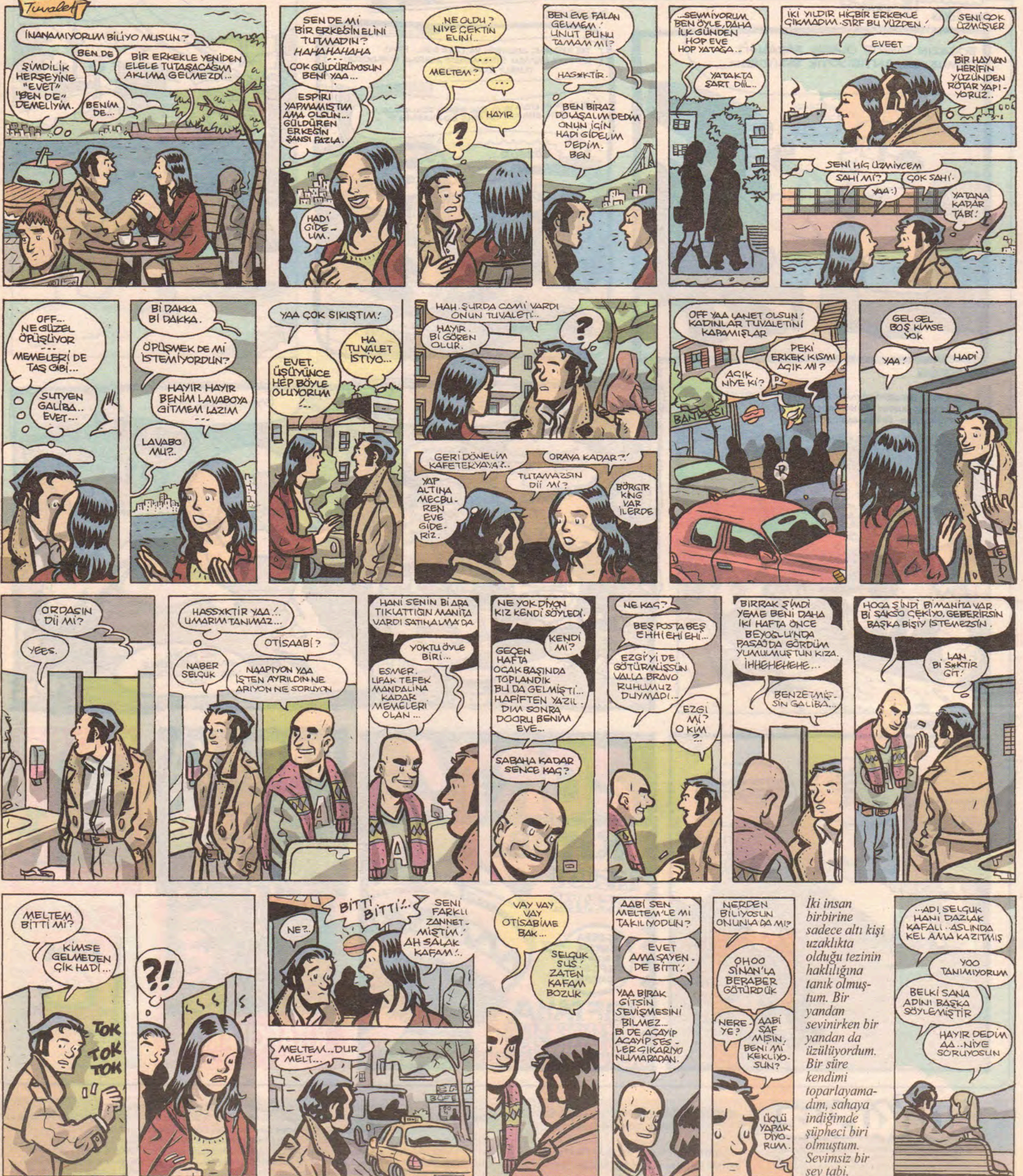
Buluşmaya giderken birden ayağım kaldırıma takıldı. Tökezleyip koşmaya başladım, kalabalık bi yerde tökezlediğim için çıkartmamak için gerçekten ve bilerek koşmaya başladım sanki bu benim tercihimmiş gibi. Koşarken arkamdan gelen ayak seslerinin hızlandığını duyunca korkuyla arkama baktım. Rezil olduğumu anlamasınlar diye kaçtığım kalabalık da koşuyordu. Aklim çıktı korkudan. İnsanların karşıya geçmek için son saniyeleri yanan yeşil ışığı yakalamak için koşmaya başladığını anladığımda derin bir oh çektim. İç dünyam ve savunma mekanizmam meğerse kimsenin skinde değilmiş. Ayakkabıma baktım altı açılmıştı. Bi müddet altı açık ayakkabıyla flap flap diye yeni sevgilime doğru yürümeye çalıştım. Olacak gibi değildi. İlişkinin başlarındaydık daha ve bacağımyı taban yere sürmesin diye aşırı kaldırmak zorundaydım. Ördek gibi görmesini istemezdim beni. Yürüyerek bi ayakkabı mağazası aradım. Zira buluşma saati yaklaşıyordu... Yürürken çok ilerde komple demirden dökmüş bir ayakkabı tamircisi gördüm. Kapı girişinden sarkan ayakkabı iplerinden içeri kafamı sokup, içeri girdiğimde çok yaşlı tamirci üzerindeki kara kalın lastik önlüğüyle oturmuş, elindeki bi ayakkabıyı çakıyordu. Sağındaki ve biziğindeki sarı çizgiden sigarasını ağızında en çok nerde tuttuğu anlaşıyordu. Beni görünce kafasını kaldırdı. Çekmeyen radyosunu kısıp, "buyur" dedi. Ayakkabımı gösterdim bir şey demeden. "Ney" diye bağırdı. "dayı suna bi Bally sürülen mi acil isim var" dedim. Tezgâhın altından bi peynir tenekesi çıkarıp "otur" dedi. Sonra da ayağıyla, yerdeki dev kahverengi terlikleri bana doğru sürüdü. Yırtık ayakkabıyı çıkarıp terliğin tekini giydim. Ayakkabının altını iyice açtı. "dur usta napıyorsun anasını sktin ayakkabının" demedim tabii ki, sesimi çıkarmadan ayakkabımı maharetli ellere teslim ettim. Bally'i sürüp bekledi. Dudağında bitmek üzere olan sigarayla, yeni bi tanesini yaktı. Biraz bakiştık. Sonra ben gelmeden önce tabanını çaktığı ayakkabıyı çıkarıp, dibini çekiçe çakmaya yeniden başladı. Çaktığı yere baktım inanılacak gibi değildi. Sanki yıllardır aynı ayakkabıyı çakıyordu, kösele taban içeri çökmüştü çekiç darbelerinden. "işler nasıl" dedim, kafasını kaldırmadan "Allah'a şükür" dedi. Yüzündeki kırışıklar çekiç ayakkabıya indikçe belirginleşiyordu. Vurduka acı duyuyor gibi bi hali vardı. Belki ikram eder diye "burada sigara satan bi yer var mı amca" dedim. "yolun karşısında var" dedi. Cebimde sigara olduğu halde ayağımda tek terlikle yolun karşısındaki büfeye gittim. Tekrar dükkâna geldim,

tenekemin üzerine oturdum. "yapıştırırsan dayı artık, acelem var da" dedim. "acele etme" diye azarladı. "acele edersen yine yolda kalırsın iyice kuruması lazım" dedi. Mecburen durdum. Her az kitap okumuş gibi bu yaşlı adamın bilgece sözler etmesini beklidyordum. Öyle bir duruşu vardı. Başka bir şeyler olabilmek varken bu demir dükkânda, keçe ve Bally kokusu içinde yaşamayı tercih etsin istedim. Ama tezgâhın üzerindeki gazetenin bulmacasında bi tek resimdeki sanatçımız "Cenk Eren" in çözüldüğünü görünce bu hevesimden vazgeçtim. Çakmaya ara verip, tezgâhın altındaki küçük tüpte demlenen çaydan kendine bi bardak koydu. Yarım ağızla da olsa bi kere bile ikram etmedi bi demlik çayından. Ne bilgelik vardı bu tamirci de ne de insanlık. "y.rak gibi adammış" diye içimden geçirdim. Öylesine olduğu gibi hikâyesiz bi insandı. Bir hikâyesi, bir artistliği olmak zorunda değildi, yoktu da zaten... Bir hikâyesi olmasını ben ummuştum, sonra bulamayınca da küfretmişim kendisine. Buluşmaya baya geç kalmıştım. Durumu nasıl açıklayabileceğimi düşünüyordum, üstelik şarjım da bitmişti. "usta yapıştır şunu da gideyim" dedim. Bally'si kupkuru olmuş tabanla ayakkabıyı birleştirip, mengineye sıkıştırdı. "az daha bekle" dedi. yeniden aynı ayakkabıyı alıp çakmaya başladı. Ayakkabının hep aynı yerine vuruyordu. Tamir filan etmiyor, sadece gürültü yapıyordu. Dayanamayıp "usta ne zamandır tamir ediyorsun o ayakkabıyı" diye sordum. Cevap vermeden çekici vurmaya devam etti. Her vuruşa acı çakıyordu belli. Kırışık düzelen anlından tek bi ter damlası süzülerek, uzun sarı-beyaz kaşlarının içine gömüldü. Çakmayı durdurup, mengineyi açtı. Kupkuru bally'li taban tahmin ettiğim gibi ayakkabıyı tutmamıştı. Mengene açılınca yapışmamış iki parça tezgâhın üzerine dağıldı. Parçaları toplayıp, ayağıma attı "al bunları, olmaz bunlar. bitmiş o ayakkabının işi" dedi ve yeniden çekicini eline aldı. "usta naaptın sen altı üstü bi bally'le yapıştırıcaktın" dedim kızgınlıkla. Bişey demeden çakmaya devam etti. "borcum ne kadar" dedim. "beş milyon ver yeter" dedi. Kalender biri de değildi belli ki. Parayı önüne koydum. Alıp cebine attı sonra tekrar çekic ve ayakkabıyı eline aldı. Sorumu dükkândan çıkmadan ikinci kez sordum. "usta ne zamandır tamir ediyorsun o ayakkabıyı?". Bir müddet cevap vermedi. Başka bir ter damlası kaşlarına doğru süzülürken, "işler iyi değil artık" dedi. Terlikleri ona doğru ayağımla sürüp, tabansız ayakkabımı giyip eve doğru geri döndüm. Yolda nalburdan bi Bally alıp eve geldim. Ayakkabımın altını yere serdiğim gazetenin üzerinde yapıştırırken yeniyi görünce çok sevinip, eskiyi bi anda sattığım o an aklıma geldi. "Yeni bir şeye sevinmek artık anlamsız, çünkü işler gerçekten iyi değil artık." diye anlamsız bir şekilde ama aynı zamanda duyarlı gibi bitireceğimi bekliyorsanız yanılıyorsunuz sevgili okurlarım. İki kat Bally'i vurup bi de 10 dakika masanın bacağına altında sıkıştırınca kemik gibi sapasağlam oldu ayakkab.

13 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/20 No: 089
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

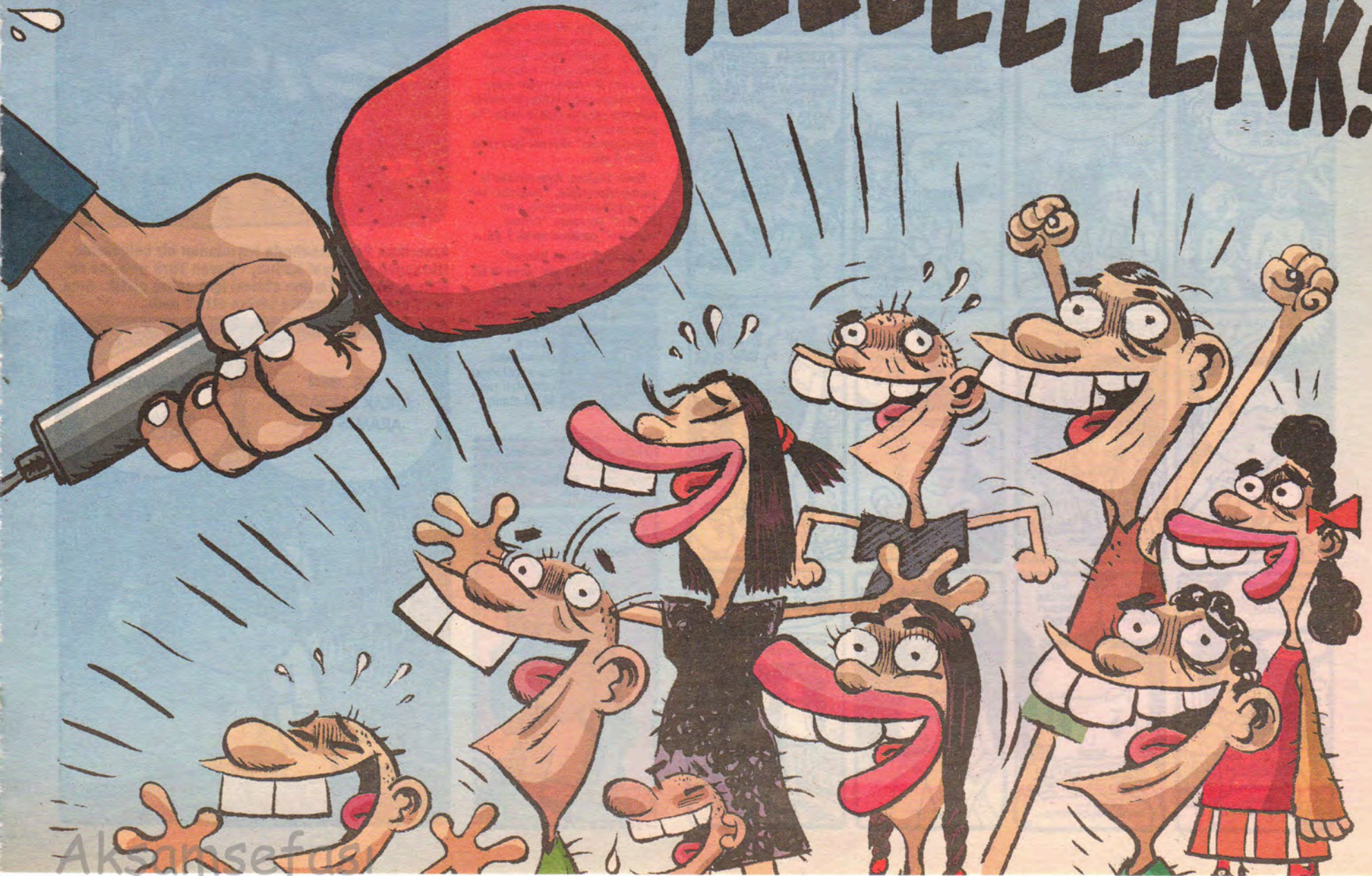
www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

• Anneler günü, Mardin katliamı gölgesinde kutlandı!

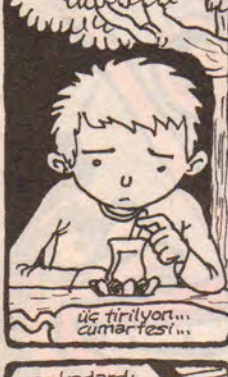
ALABİLSENİZ
ANNELER GÜNÜNDE
ANNELERİNİZE
NE ALMAK
İSTERSİNİZ?

ÇEELİK YEELEEKK!

09:50

Başbakan Tayyip Erdoğan dün AKP'nin Afyon'daki il kongresinde Nazım'dan "Sen yanmasan, ben yanmasam, nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa" dizelerini okudu.

KAÇ YIL OLDU?

• İstem dışı hareketlerde bulunanların yaşadığı ve "tikili" köy olarak bilinen Bıyıklı köyünün muhtarı şaka yapmayı yasaklayalı 1 yıl...

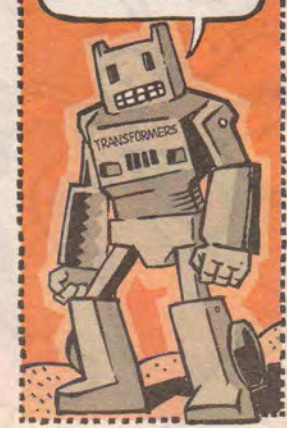
• Sinan Engin, bir röportajda "Kötü giderken sahanın içine girmeyi düşünüyorum, 'Şu topu alayım, kaleye doğru vurayım,' diyorum. Bir hakem eğer maçı kötü yönetmişse o kulübeden kalkıp soyunma odasına gidene kadar 'Ya şuna saldırsam mı?' diye düşünüyorum," diyerek içini iyice dökeli 6 yıl...

• Bekir Coşkun, Ayşe Arman'la yaptığı röportajda, "Doğadaki bir şeyi şişeleylebilseydiniz, o ne olurdu?" sorusuna "Orman köylüleri" cevabını vereli 7 yıl...

• Chaplin, "Altına Hücum" filminin çekimi 3 gün süren ve 63 kere tekrarlanan postal yeme sahnesi için, meydan kökünden yapılmış postalı defalarca yemek zorunda kalınca, çekimlerden sonra hastaneye kaldırılalı tam 84 yıl olmuş.

Yüzlerce hastaya gerekmediği halde operasyona 'protez' ve 'çivi' takan 24 beyin cerrah gözaltına alındı.

BENİ TÜRK DOKTORLARINA EMANET EDİNİZ...

Tunceli'de bir öğretmen, valiye taşıyan konvoyun geçiş sırasında "esas duruşa" geçmediği için korumaların saldırısına uğradı.

Amerikan PBS kanalında yayınlanan bir belgeselde, Ukraynalı bir hayat kadını, "Bazen Türk polisine de hizmet verdik. Yardım etmesi için polise gittik. Ama polis bizi satıcılarımıza teslim etti." dedi.

Obama yönetimi, Irak ve Afganistan'da kullanılmak üzere 96,7 milyar dolarlık bir savaş bütçesi hazırladı.

Apartman Tipleri

- **Pencereciler:** Dışarıda göremezsiniz... İçeri de girmez... Bakar durur, "Bi ara da bana bakın" dercesine...
- **Meseleciler:** Normalde görünmeyip, bi problem olduğunda belirirler... Gürültü et, kapıya gelirler... Asla gürültü etmezler...
- **Yönetimciler:** Sorumluluk almadan, apartman yönetimine

v.ö.

itaat ederler... Kabile ruhunun harlandırıcısıdır... Genellikle erkek olur...

- **Bağımsızlar:** Aylarca-yıllarca gözden yitip, bi gece vakti merdivende oluşurlar... Kısa süre kalır... Parti, gürültü, güne kaybol...
- **Sosyopatlar:** İlişkiye geçmek için bahane arayanlar... Bunları villaya, yalıya koy, gene apartmana dönerler... Yalnız göremezsiniz...

29 yılda sendikali işçi sayısı 3.5 milyondan 750 bine düştü.

ADAMLAR

PARA KAZANMA KILAVUZU

TERLEMEYE DEVAM

2 yıldır 'hastalıklı bir milliyetçiliğin' peşini bırakmadan, ter içinde programdan programa koşan İsmail Türüt, bir televizyon programında yine ortaya çıktı. Programda, "Ermeni kardeşimden özür diliyorum" kampanyasını düzenleyen isimlere yazdığı bir "şilr"ini okudu. "Kibleye karşı yaptı alayınız çişini / Sizin gibi aydının 7'den 70'ini" gibi "dize"leri olan şilriyle yetinmeyen Türüt, Hrant Dink cinayetini övdüğü "Plan yapmayın plan" şarkısının nakaratını değiştirerek, "Vatan satarsa bir kişi, leşi serilir leşi" demeyi de ihmal etmedi.

MARDİN

1: AKLIMA BİR ŞEY GELDİ

44 kişinin öldüğü Mardin katliamının ardından Mardin Valisi Hasan Duruer, "kız çocukları için ayrı okullar" olması gerektiğini söyledi. Valinin kız çocukların eğitimi artırmak bahanesiyle önerdiği bu proje, yapıldığı açıklamalarla tüm zamanların en iyi ortak kanışması Bülent Arınç tarafından da makul bulundu.

2: BENİM DE AKLIMA BU GELDİ

SP lideri Numan Kurtulmuş, Mardin'de yaşanan olayı kastederek, "Türkiye'de idam cezasının gözden geçirilmelidir" dedi.

3: BENİM AKLIM YOK!

Yeni Satark yazan Davut Dursun, kon dalavallının bir kültürü olduğunu ama Mardin'de yaşanan olayda bu 'cinayet işleme kültürü'nün dışarıya çıkıldığını yazdı. Yazıdan çıkan sonuç şu: Eğer Mardin'de 'kan davası' kültürü'ne uygun cinayetler işlenseydi olay anlaşıla karşılanabilirdi... Davut aynı yazıda, Münevver Karabulut olayında cinayeti 'bir biçimde' anladığını ama cesedin parçalarına ayrılmasını bir türlü anlayamadığını da yazdı...

NİTELİKSİZ BİLGİ

• Şarkıcı Reyhan Karaca verdiği bir röportajda "Uzaylılarla 1999'da tanıştım. Bana kanserin ilacını verdiler ama hazır olmadığımız için geri aldılar. UFO ile birkaç saniyede dünya turu yaptım. Sıcak kanlılar, insana güven veriyorlar... Tenleri karides kabuğuna benziyor" dedi. Sonra röportaja bir şey olamamış gibi başka konularla devam edildi.

• Kentucky Fried Chicken (KFC), menüsüne Müslümanlar için "helal tavuk" koyuyor.

• Suudi Arabistan'da sadece gözleri gözükken bayanlar arasında "iç güzelliği" yarışması yapıldı.

KRALİÇEMİZİN EMRİ, BÜLENT'İN YÜKSEK MÜSADELERİYLE...

MUTLAKA GÖRÜŞELİM

"ORTAKLARI ARASINDA KRALİYET AİLESİNDEN BAZI KİŞİLERİN DE OLDUĞU SÖYLENEN BİR İNGİLİZ MADEN ŞİRKETİ BİRKAÇ YILDIR ÇALDAĞI'NDA MADEN ARAMA RUHSATI ALMAK İÇİN UĞRAŞIYOR. ÜÇ YIL KADAR ÖNCE DÖNEMİN MECLİS BAŞKANI BÜLENT ARINÇ'A GİTTİM. 'BİR MANİSA OLARAK BU ŞİRKETE ENGEL OLUN' DEDİM. BANA VERDİĞİ YANIT, 'ÇOK ZOR, ÇÜNKÜ HİÇ TAHMİN EDEMEEYECİN KİMİ İSİMLER O ŞİRKET ADINA İŞ TAKİPÇİLİĞİ YAPIYOR' OLDU. ŞİMDİ GELDİĞİMİZ NOKTA ŞU; ŞİRKET İSTEDİĞİ RUHSATI ALDI. ÇAK YERLERİ İÇİN TAM 280 BİN AĞAÇ KESİLECEK.' ESKİ CHP MANİSA MİLLETVEKİLİ HASAN ÖREN'İN BİR AÇIKLAMASINI OKUDU-NUZ.

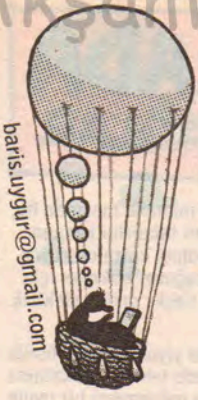

FIRAT BUDACI

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir efisi

Barış UYGUR

Kaç yılbaşı oldu bilmiyorum ama bir haylidir televizyonda yılbaşı özel eğlence programı izlemedim. Sanırım son izlediğim Star TV, Magic Box Star 1'ken yayınlanan 1991 Yılbaşı Özel Eğlence Programıydı. Merak ettiğim şu, eğer Türk televizyonları hala para harcayıp Yılbaşı özel eğlence programı çekiyorlarsa, gözünü seveyim o parayı halka dağıtsınlar, halk kendisi eğlensin. Çünkü sanmıyorum ki o programlarda bir ilerleme kaydedilmiş olsun sakillik bakımından. Dünya kadar para harcıyorsunuz boş yere. Dediğim gibi siz o parayı halka dağıtın, yıl içinde millet taksit taksit geri ödesin.

Kanımcı liderlerde ve liderlik müessesinde ciddi bir sorun var. İddia edebilirim ki, hiçbir lider takipçilerinden daha akıllı daha makbul bir adam değildir. Zira benim tanıdığım önce akıllı, makul insan var, dünyaları versen "al kral ol, lider ol" desen olmazlar. Ben de olmam. Manyak mıyım, ruh hastası mıyım da kalkıp binlerce on binlerce insandan daha üstünmüş, daha akıllıymış gibi yapıp durduk yere kitleleri arkamdan sürükleyeyim? Ha benim arkamdan sürüklenen kitlenin vay haline, orası ayrı da akli başında kimse kalkıp lider olmak istemez diye düşünüyorum işte kısacası. E o halde nedir bu krallık, başkanlık, bir baş olma merakı? Biraz da bu yüzden dünya dertten kurtulmuyor, bir tane akıllı lider çıkmıyor, çünkü akıllı adam lider olmaktan imtina ediyor, ne kadar akılsız varsa liderlik hevesiyle başa güreşiyor. Gerçi onları izlemesi de zevkli ama iş mi allah aşkına şu yaptıkları.

Uzaya nasıl gideceğiz merak ediyorum. İki ışık yılı uzağa bile gitsen, gidiş dönüş dört yıl sürer, o kadar yoldan sonra da artık orada nereden baksan bir on beş gün kalmak icap eder. Üstelik muhtemelen gide gide kıytlık bir astroide gideceksin, mal gibi, davar gibi duracaksın. Hayır bütün bunların hepsini yapmak için bir de ışık olmak gerekiyor, allah yazdıysa bozsun ışık olup kalmak da var, öyle yaldr yaldr yan dur ondan sonra ampul gibi, birine bir derdini anlatamazsın. Ayrıca on beş gün için değer mi dört yıl yol tepmeye? İlla gideceğim diyorsan Bodrum'a git olmadı Bursa'ya git, İskender yersin.

Öyle sanıyorum ki, dünya döndükçe çay demleyenler olacak. Sir Lipton ve şürekası istediği kadar uğraşsın, biz çaydanlıkta demleyeceğiz arkadaş bu çayı. Her gece, bu topraklarda bir yerlerde sonsuza kadar çaydanlıkta çay demleneceğine olan inancım huzur içinde yatıyorum. O en son ocağa demlenen çay, hele bir de altındaki çaydanlıktaki su fokurduysa ve taşma olmasın diye 15 derecelik bir açıyla hafif yana yatırılmışsa üzerindeki demlik, bize hiçbir şey olmaz gibi geliyor. Tabii siz yine bana güvenmeyin, öngörülerimin onda biri tutsa şimdi ne ben burada olurum ne siz beni okurdunuz.

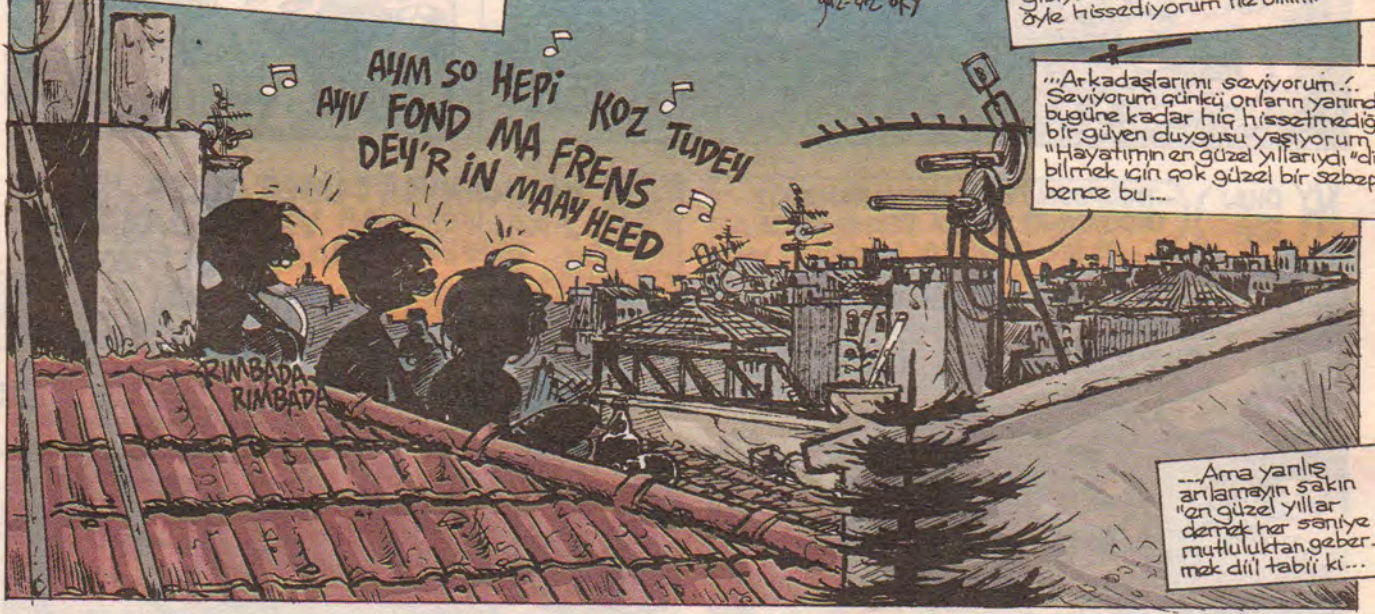

Geçen hafta bir şekilde bir kermese denk geldim, Mor Çatı yararına. Şimdi bu Mor Çatı sığınma evini ve benzeri girişimleri canı gönülden destekliyorum ama yaklaşımlarında bir sorun olduğunu da kabul etmelidir. Şiddet gören, baskıya maruz kalan

Bütün zorluk ve saçmalıklarına rağmen ilerde sanki "işte hayatımın en güzel yılları bu yıllardı" diyeceğimi hissediyorum... Yağmur, Bahar ve ben yapışık kardeşler gibiyiz şu sıralar. Çok zıt karakterler olduğumuz halde yağmur-la olan arkadaşlığım tam gaz devam ediyor hala... İki yıldır aile ziyaretleri dışında neredeyse hiç ayrılmadık...

Batıs ve diğer öbür herkes

yaz-göz oky

...Hele benim gibi en zahane ortama bile uyum sağlamakta zorlanırsanız...

ablalarımız geliyor size sığınıyor ama hangi sığınma evinizde şöyle full contact, aikido, karate öğretiyorsunuz? Meşru müdafaaad efendim, benim nazarımda. Mahkemeye veren olursa suçun benim üzerime atabilirsiniz, seve seve üstlenirim. Hah işte ne olduysa tam bu noktada oldu, Şevki Abi iblisi ben bu satırları yazarken sinsi gibi kafayı uzatıp "Yapıldı o!" dedi. Sinire kestim. Hayır yani dandik de bir espri, kabul ediyorum, ama ben bunu ciddi ciddi düşünmüştüm, biraz da o yüzden sinire kestim. Şimdi nereden baksanız, her hafta esprilerin arasına bir iki gerçek düşüncemi, fikrimi de yazıyorum, arada kaynıyor diye düşünüyordum. Meğer hepsi makara diye okunuyormuş, zaten benim eşsiz fikirlerimin de iler tutar bir yanı yokmuş bunu anlamış oldum. Bu arada Şevki Abi'ye de niye iblis

diyorsam? Adamcağız faydalı bir uyarı yaptı, durduk yere iblislikle suçluyorum, yakıştıramadım kendime.

Lan sen nereden çıktın: Bizim bi' arkadaş! Bizim bi' arkadaş "abi en güzeli güneye gideceksin, bir balıklı kasabasına yerleşip orada yaşayacaksın, bu bizimkisi hayat değil" diye konuşuyordu, Muğla Yılmazköy muhtarı ve adamları geldi, arkadaşını paketleyip götürdü. Şimdi orada Salih kaptanın teknesine tayfa yapmışlar, daha da anlatıyordu, "bilet alın bana" falan diyordu telefonu suratına kapatmış.

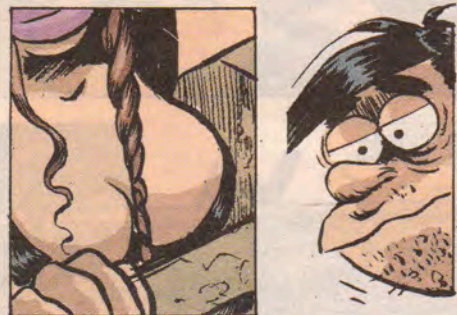
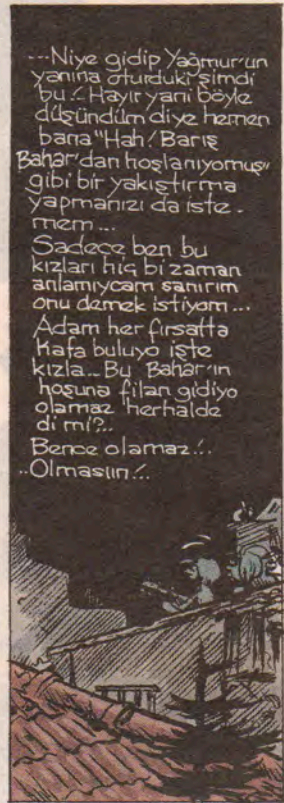
Ölmeden Önce Mutlaka Yap! İstersen kimseye söyleme, kimseye paylaşma ama hala yaşıyorsan muhakkak bir şiir yazıp Posta Gazetesinde yayınlatt. Vesikalık fotoğraf olarak dilerse kendi fotoğrafını gönder, dilerse arkadaşının fotoğrafını gönder, arkadaşının adıyla yayınlatt. Ama yap bunu.

İnsanları Tanı! Sen konuşurken karşıdaki arka arkaya iki defa, seni onaylamak için "Doğrudur" dediyse, bil ki o adam seni dinlemiyor. Daha fazla rahatsız etme adamcağızı, hiç bekleme, uza oradan.

Artık Çok Geç! Birisi Lambada Gençlik Fırtınası filminin yönetmenine "Abi Yaşar Altpekin'e bu korkunç çizimleri giydirmesek mi acaba? Yazık etmeyelim dalyan gibi delikanlıya" demeliydi. Ama demedi. Ve artık bunu söylemek için çok geç.

Biri bunu bulsun! Yıllar yılı üç açılı diş fırçasından, elektrikli pilav yapma makinesine kadar bir alay ıvıdık zıvıdık şey buldunuz da hala sağlığa zararlı olmayan sigarayı bulamadıysanız nasıl bilim adamısınız, nasıl mucitsiniz lan siz? Bulun şunu biriniz artık. O kadar adam zayı oldu.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Böyle gol sevinci görmediniz: mahalle maçında hiç hesapta yokken gol atıp herkesin takdirini kazanan yeteneksiz çocuk sevinmesi. Yedinci katta oturuyor olsanız bile kayıtsız kalamayacağınız, bakmak için balkona çıkacağınız bir coşku. Keşke ondan elektrik üretebilsek.

• Bir dünya düşünün, balık bitki yiyor, sonra o balığı bir ayı yiyor, sonra o ayı ormanda teke tek yakalarsa bir insanı da yiyebiliyor. Herşey mükemmel bir uyum içinde, herşey birbirleriyle bağlantılı. Peki bu karmaşık senaryonun yazarı, bu kusursuz ev partisinin ev sahibi kim? Tabii ki Tanrı. Ya da ben izlediğim Stv belgesellerinden öyle bir izlenime kapıldım.

• Kendinizi ayarlayın! Gün Hadise'yle ilgili laf esprisi (şaka) yapma günüdür. Bu eğlenceli ortamın dışında kalmayın. Aşağıda bazı örnek şakalar var. Onların üzerinden ilerleyerek kendi şakanızı yaratabilirsiniz. Aşlnda çok kolay.

• Örnek-1: Eurovision yarışması bu sene "Hadise"li geçeceğe benziyor.

• Örnek-2: Eurovision yarışması bu sene "Hadise"siz geçti (Türkiye dereceye giremezse yapılacak şaka).

• Örnek-3: Eurovision'da "Hadise" çıktı! (Birinci olursak bunu kesin yaparım.)

• Özünde iyi, fakat kafası karışık insanların dünyamıza katkıları: Şimdiye kadar herhangi bir işe yarayan ama tarihi iyi niyetli çabalar olarak geçen olaylar serisi Bölüm-1.

• İçinde Dünya'nın koordinatları, o dönemin sevilen parçalarının kayıtlı olduğu bir plak ve "Dünyalılar: Tanısanız Seversiniz" isminde bir kitap olan uzay kapsülünün çok büyük paralar harcanarak dış uzaya fırlatılması. Bu olaya karışan Nasa yetkilileri kendilerine yöneltilen "Peki uzaylı kardeşlerimiz ingilizce bilmiyorsa, ya da gönderdiğiniz plagi çalacak pikap teknolojileri yoksa ne olacak?" sorusuna "Aaa gerçekten?" yanıtını vermişlerdi. Canım yaa...

• Okullardaki geleneksel tenefüs zillerinin klasik müzik çalan elektronik sistemle değiştirilmesi. Büyük ihtimalle genç beyinlere klasik müzik sevgisi aşılanmak istenildi, fakat günümüzde görüyorum ki ilkokul çağındaki bir çocuk ne zaman bir Für Elise duysa çılgın gibi koşmak istiyor. O yönde alışmış.

• Zamanında Michael Jackson ve bir stüdyo dolusu ünlü insanın el ele tutuşarak "Afrika'da çocuklar aç" konulu şarkı söylemeleri (We Are The World vakası). Belki Afrika'daki çocuklara bir faydası olmadı ama insanlığa "Afrika'daki aç çocuklara üzülme" gibi bugün bile popüleritesinden bir şey yitirmemiş bir hobi kazandırdılar. Saol Michael.

• Eski yeni demeden bazıları kanepelerinizi alıyoruz, onları sizden çok uzaklara götürüyoruz. Direnmeniz faydasız. Peki neden? Çünkü o bazı kanepeler sizi çok mutsuz ediyor. Sizi farkında değilsiniz ama bu böyle. Sizi bugün görmektense bazı kanepelerinizi toplamayı tercih ederim.

• Günlük yaşamdan anlık heyecanlar dizisi no-2: Apartmanın sekizinci katındaki dairenize kadar gelen karınca. İster muhasebeci olun, ister ev kadını; "mübarek hayvan nasıl çıkmış buraya kadar?" diye düşünmekten kendinizi alamayacaksınız.

• Olumlu düşünce teknikleri - mutluluk çok yakın: Klavyesi kurabiyeden yapılmış bir laptop düşünün. Ufak vanilyalı kakaolu kurabiyeler. Üzerinde pudra şekeri. Olumlu düşünce böyle birşeydir.

• Erman Çağlar'ın kafasının az çalıştığı anlar (bazen zekanız bir alaca kuş olur, uçar da gider):

1 - Ortaokulda iki sayfalık kompozisyon ödevi verildiğinde onaltı sayfalık kısa öykü yazdı. Öykünün adı "Umuda Yolculuk" du.

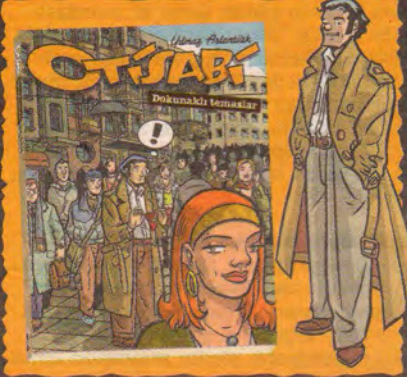
2 - İlkokul beşinci sınıfta yazdığı bir kompozisyonu "bizler öğrenci miyiz, yoksa YARIŞ ATI MI?" cümlesiyle sonlandırdı.

3 - Yine ortaokulda kendisini "sen bana hayvan demişsin?" diyerek dövmeye gelen elemana "ben hayvanları da, insanları da eşit severim" dedi.

4 - Geçtiğimiz sene bir yüksek lisans dersinde sonunu hiç düşünmeden girdiği bir konuşmayı "yani görüyoruz hergün neler oluyor, allah korusun dışarıda bin türlü insan var" diyerek bağladı.

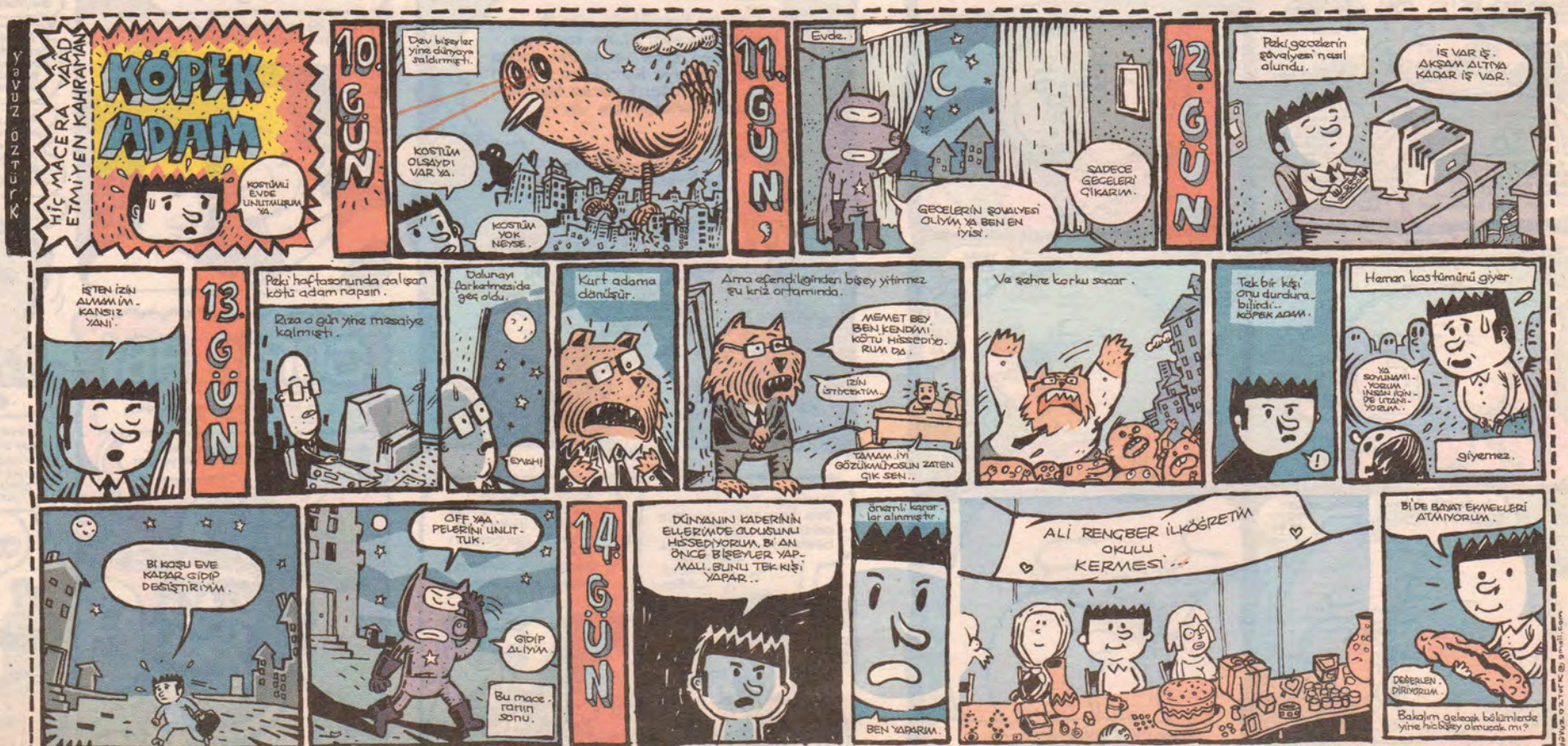

ŞİMDİ D&R LARDA YAKINDA TÜM KİTAPÇILARDA

KİTAPLARIMIZI DNR MAĞAZALARINDA BULABİLİRSİNİZ... TOPLU SİPARİŞ İÇİN: Tel: 0(212) 245 53 38/39

BEBEK Dİ KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

evvel bir arkadaşıyla sinemaya, Şarlo filmine gitmişler... Üç-beş kişi varmış içeride, sonra aniden dolmuş içeri... Sevinmiş Erol ağbiler "Şarlo'ya ilgi var" diye... Film başlamış, bi on-onbeş dakika sonra, bi ses gelmiş: "Beyler, yağmur dindi!" O saniye boşalmış sinema, gene üç-beş kişi kalmışlar...

• Lafa "Onu bunu bilmem" diye başlayan insandan kaç, beni de kaçır!...

• Evlilik: Yeşim Salkım'ın Taneleri...

• Hayat seninle başladı sanırsın, sen de aldanırsın, bu bir tatlı aldanıştır... Ömür hayata benzemez, sadece andırır...

• TRT'nin Bülent Arıncı'ya bağlanmasını sebebi, tersten de aynı okunması...

• Reyhan Karaca röportajında uzaylıları anlatıyor: "Tenleri karides kabuğu gibi. Kocaman kafaları var. Gözbebeği olmayan siyah gözler. Boyları uzun değil. Cinsel organları yok. Dört uzun parmakları var. Burunlar sadece delik. Ağzı küçük, dudak yok. İnanılmaz sıcaklar. İnsana güven veriyorlar." Gözbebek yok, burun-dudak yok, cinsel organ yok, hala daha güven veriyö. Reyhan Karaca, ne kullanıyosan bize de ver hacımın kızı!...

• Türkiye Sait'tir, Faik kalacak!..

• "Yazın Akçay sahilinde, bi faytoncunun atının kalabalık içinde ereksiyon olması, faytoncunun bi yandan atın o bölgesini kapatmaya çalışırken bize 'Ne o len, beygirin giravata mı gülüyorsunuz' demesi. Canına yandımının Ege'si be..."
Onur Gündüz

• Hayat, bazen, adamı, meşgule düşürür!...

• Aristokrata şarap ve keman, burjuvaya viski ve piyano, proletere de bira ve gitar yazıyorum... Hepsine birden rakı ve klarnet, olmadı, boğma rakı ve bağlama yazıyorum...Bazen ben, alfabetik sırayla yazıyorum...

• Bitmesin: "Hayda, Atilla Mayda!"

• Erol Günaydın ustamız anlatmıştı, seneler evvel bir arkadaşıyla sinemaya, Şarlo filmine gitmişler... Üç-beş kişi varmış içeride, sonra aniden dolmuş içeri... Sevinmiş Erol ağbiler "Şarlo'ya ilgi var" diye... Film başlamış, bi on-onbeş dakika sonra, bi ses gelmiş: "Beyler, yağmur dindi!" O saniye boşalmış sinema, gene üç-beş kişi kalmışlar...

• "Arda Boyları" türküsündeki O Gıymatlı İsmail'e insan bi gıcık oluyo ister istemez...

• Darbeye de karşıyım, hayat boyu bir espri bulamamış vasat kafanın Ferhan Şensoy ustamıza yaptığı siğ ve kibirli saldırıya da karşıyım...

• Bitmez: Dünya haritasında Kazakistan'ın büyüklüğüne şaşırarak...

• Çocukken karıncaları seyretmeyenin büyüyünce sosyalist olması zor...

• Kendi başıma okuyup bitirdiğim ilk resimli hikayenin adı Pastacı Ayılar'dı. Tim ve Tom isimli iki ayı kardeş, annelerinin misafir için yaptığı pastayı dayanamayıp yiyorlar, sonra da paniğe kapılıyorlardı. İki kardeş, yedikleri pastanın yerine koymak için kendi çabalarıyla, bildikleri kadarıyla yeni bir pasta yapıyorlardı. Bu, biçimsiz ve dandik bir pastaydı. Anneleri tabii ki "kolpay" anında anladı, Tim ve Tom'a kızdı ama çaba göstermelerini de takdir etti. Hikaye, elbette, mutlu sonla bitti... Altı yaşında okuduğum bu hikayenin, bu kadar sene aklımda kalmasının sebebi, okuduğum ilk kitap olmasıydı; o hikaye, benim hikayeme karışmıştı artık... Ya ilk hikayem, aynı zamanda son hikayem olsaydı? Başka bir hikaye okumasaydım, dinlemeseydim, izlemeseydim. Ben de hikayeler yazan bir adam olmasaydım... Hayattan ne öğrenecektim? Sıralıyorum: Bir. Hayat, pastadır. Elbette ona karşıtlaştı, istekli olacağız. Hayat, keyfinin çıkarılmasını ister! İki. Kendimize ait olan pastayı yememeliyiz! Üç. Hata yapıp yedik diyelim... Yerine yapabildiğimiz kadarını yapıp bırakmalıyız! Dört. Başkasının pastasını yiyenle yemeyi ayırmak yetmez. Başkasının pastasını yedikten sonra, yerine yenisini koyanla koymayanı da ayıracağız! Beş. En güzeli, insanın kendi pastasını yapabilmesidir, ki en lezzetli pasta da odur hafız! Pasta, haliyle mecaz. Pasta sevmiyorsanız, eklemek de yiyebilirsiniz! Kendi adıma, ömrüm boyu pastasız kalmayı, ekmezsiz kalmaya tercih ederim. Görüldüğü gibi, hayattan çok da bir şey öğrenemedim! En heyecan verici şey, okuma-yazma öğrenmekti. E, kırk yılı da sadece bu ikisini yaparak devirdim. Mutlu muyum, evet! Tim ve Tom; mor tulumları, sarı gömlekleri ve yine bir ayı olan anneleriyle, yıllarca hafızamdan çıkmadıkları yetmezmiş gibi, şimdi bu azıyla yeni hafızalara girmeye de aday bir haldeler. Aferin Tim, bravo Tom!..

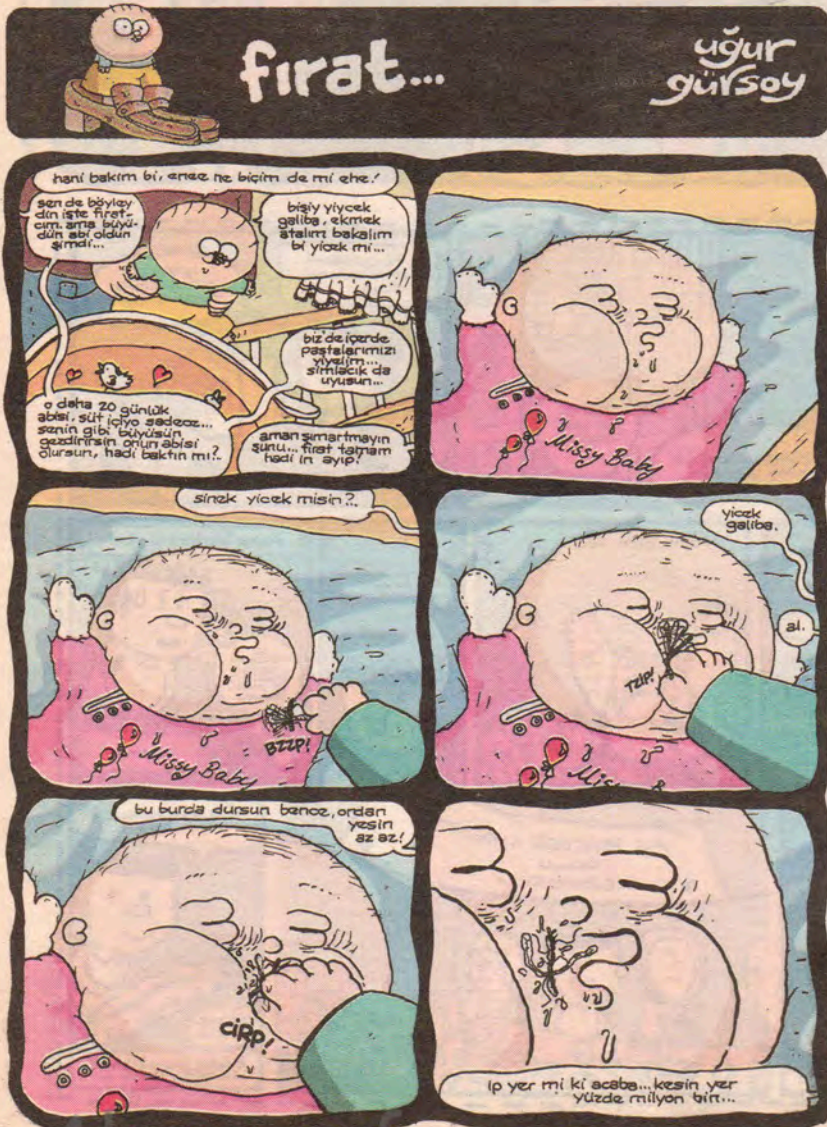
• İslam'ın dört kitabı onaylamasıyla ilgilenmeyenler, konu dört kadın onayına gelince dikkat kesiliyolaa!..

• Bitsin: "Uçlarda yaşıyorum!.."

• "Geçenlerde İkitelli, sanayi tarafına 'TAHRİKSAN REDÜKTÖR' adlı bi işletme

fırat...

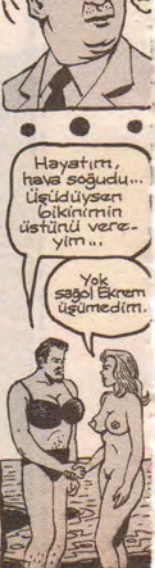
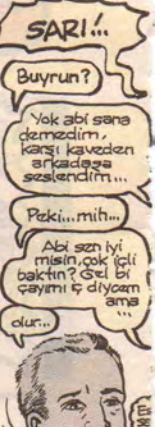
uğur
gürsoy

Tribal

Enfeksiyon

Cüstiü.

gördüm, daha da aklımdan çıkmadı!" – Tennur Açıköz

• O kadar sosyal içiciydi ki, karaciğer röntgeninde sarmaşdolaş kadeh kaldıran arkadaşlarını net seçebiliyordunuz!

• Amerika'daki diyetlerde "Zippo kadar peynir" verseler ya... (Bi zamandır, benim olmayan pembe bi zippo duruyo cebimde, üstünde çeşitli dillerde 'kadın' yazıyo, bi tanesi de OHA ! Neceyse artık?..)

• Azalarak Bitsin: "Baldız, baldan tatlıdır!"

• "Bi arkadaşım İŞİ minibusündeydik. Trafik vardı. Bir yolcu, şoförden kapıyı açmasını istedi, şoför otomatik kapıyı açtı ve 'Abi sen Çağlayan'dan binmiştin di mi, ücreti verdin mi abi sen?' dedi. Yolcu biraz durdu ve sonra 'He, onu unutmuşum ya' deyip, inip gitti. Şoförün yanındaki yolcu, 'Unuttuysan versene manyak' filan dedi aa adam çoktan gitmişti. Şoför de trafik açılınca boşverip ilerledi. Arkadaşımın yorumu 'İşte bu ülkeyi bu yüzden seviyorum' oldu..." – Metin Hasgöl

Vedatspor

16 Mayıs, 00.15, Kanaltürk'teki canlı programının konugu Metin Cumbul... (Ersin ve Memo'yla görüşmedik, şu an gergin diiller, çalışıyorlar!..)

19 Mayıs, Beyoğlu Hayal Bistro'da tek kişilik gösterim var, 21.30-22.00 arasında başlar!..

Geçen hafta, Kadir Yılmaz'ın hatlarını ters basmışız, özür, lütfen bi de tersten bakın...

birinci eski sektirmeden

galapagos adası sakinleri de inan bizim kadar inanırlar güneşe aya ki bir tanesi bile sakin değildir bir an

ölü evi helvası devam eden gösteriye bir yeni ünite ki enerji durmaz akar amcası

arz talep evlenmeden piyasa konutlarında eve tutarlar ki şahane öderler ailetlerini

gece de fener alayları düzenlenir

Öndokuzuncu terahim olan ziraat fakültesine girmeniz, isirgan otlarıyla tanışmam bir oldu... **AHH...** Isirdılar işte kolumu... **\$\$\$ LAN..** En kısa zamanda başka bi üniversiteye yatay ya da dikey geçiş yapmak farz artık... Ne bileyim bu mimarlık olur, hukuk olur...

Teker teker gelin diyecaktım ama neyse...

İMİAAT! NEFES ALAMIYORUM/NEFES ALAMIYORUM!

Yuh ulan be, daha suya gir-medim be alım! Senin kadar tırsak dalgıç görmedim.

Elin buz gibi gütün karpuz gibi? Elim elinde, elim gütünde

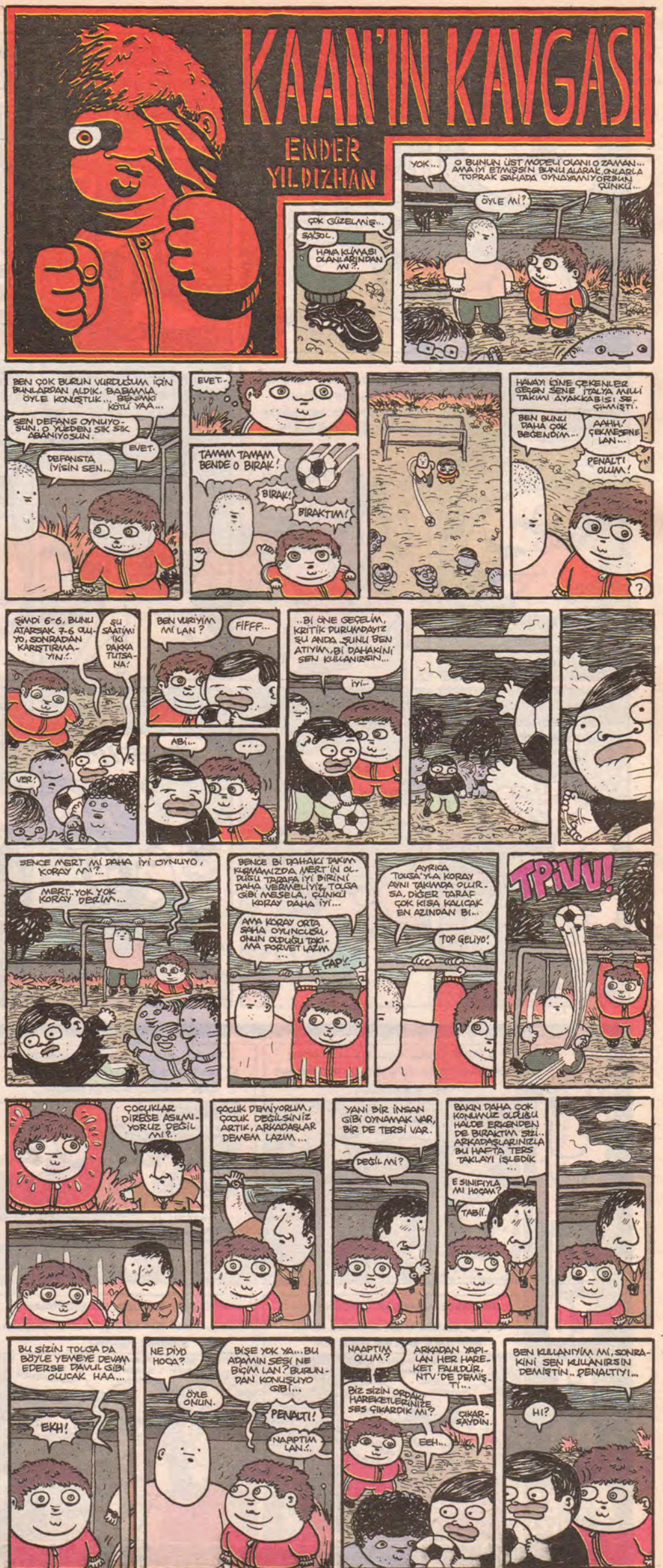

Sigarye, bırak-tım ama çakma-gı bra-kam-dım dost-lar?

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

Ha Abi? Cemil mi?.. Bi saniye bakım abi... Yerde yok şu anda. Ha evet... Altıda gelirim demişti... Oldu abi, söyledim, oldu. Oldu, iyi günler, oldu...

"Keşke" demek yerine daima "iyi ki" de...

Hızlı düşün ama yavaş konuş...

İnsanlar cevabını vermek istemediğin bir soru sorduklarında gülümse ve "Neden bilmek istiyorsun?" diye sor...

Bazen en iyi cevabın sessizlik olduğunu unutma...

Sevdiklerine küçük beklenmedik hediyelerle sürpriz yap...

Sana uzatılmış bir eli daima kabul et...

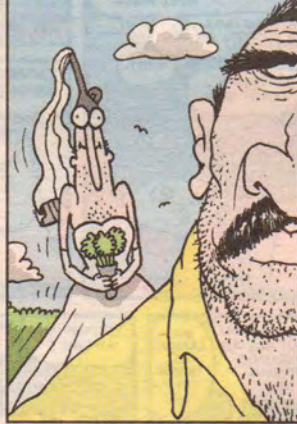
Hatanı hissettiğin anda durmasını bil ve hemen düzeltmek için çaba göster...

Telefona cevap verirken gülümse, karşı taraf görmese bile sesindeki mutluluğu duyacaktır...

Sohbet etmekten keyif aldığın birisiyle evlen...

Öpüşürken gözü açık kalan sevgiliden şüphe et...

Bir güzel kahve ısmarla kendine, seni mutlu eden sesi duymak için alo de...

Sana nasıl davranılmasını istiyorsan sen de öyle davran...

Birisine "üzgünüm" dediğin zaman onun gözlerine bak...

Her zaman ilk önce sen merhaba de...

Sevinçlerini erteleme...

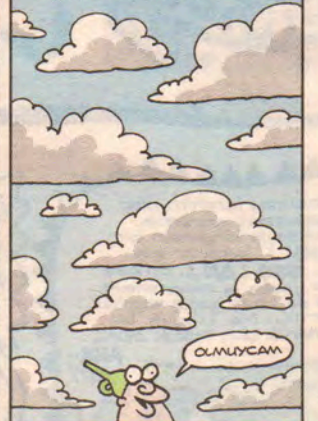
Yılda en az bir kez daha evvel hiç gitmediğin bir yeri gör...

Sevgiline önce çiçeği yolla, nedenini sonra bul...

Tanıdığın en olumlu ve coşkulu insan sen ol...

Deniz Ensari

İSTANBUL BİEANALİNDE, İSPANYOL Bİ SANATÇIYA ASİSTANLIK YAPIYORDUM Fİ TARİHİNDE...

İSTİKLAL CADDESİNDE DOLAŞIRKEN Bİ 'SWATCH' DÜKKANI GÖRDÜ İSPANYOL, İÇERİ GİRMEK İSTEDİ, GİRDİK...

ÖZEL Bİ KOLEKSİYONDAN ÖZEL Bİ SAAT SORDURTU KENDİSİ. EVEK, DÜKKANDA VARMIŞ, PEK ÖZEL Bİ PARÇAYMIŞ.

TİPİMİZİ, KILIK KIYAFETİMİZİ BEŞENMEDİĞİNDEN TEZGAHTAR, SAATİ BİZE GÖSTERMEKTE DİRETTİ.

MUHABBET UZADIKÇA, TEZGAHTARIN DUDAĞI BÜKÜLDÜKÇE, İSPANYOL ABİMİZ SIRTIMAYA BAŞLADI HAFİFTEN.

MEĞERSE BU ÖZEL KOLEKSİYONU TASARLAMASI İÇİN SEÇİLEN ALTI SANATÇIDAN BİRİYMİŞ KENDİSİ.

BUNU DUYAN TEZGAHTAR SANİYESİNDE ÇIKARDI SAATİ, GÖZLERİ PARILDADI, İMZALAMASI İÇİN NEREDEYSE YALVARDI.

HAYATTA İMZALAMADI İSPANYOL DÜKKANDAN ÇIKARKEN BİZ SIRTARAK, KÖTÜLERİN KAYBETTİĞİ ENDER ANLARDAN BİRİYDİ...

DEVLET DAİRELERİNDE, BANKALARDA YA DA İSTE NE BİLİYİM OKULUN ÖĞRENCİLERİNDE ŞÖYLE ŞÖYLERE SAHİT OLUYOSUNUZDUR DI MI?

OO AYNUH HANIM BUGÜN GAY İÇMİYOSUN HAYIRDIR? AYNUH HANIMA GAY VERİN!

AY GİDİP KONUSU CAM, GOK KÖTÜ OLDU GAYLAR, SUYUNDAN MIDIR NEDİR?

VALLA BİZ İÇİYİK PİS MİYİK YANI BİZ?

EVLİ, ÇOCUKLU FİLAN FARKETMEZ, BU ADAMA BU KADINA TAKILMAK İSTİYİ İSTE AKLINDA "DUR ŞUNU TAVLAYAYIM" ŞEKLİNDE NET Bİ DÜŞÜNCE GEÇMİYÖ OLABİLİR AMA O SIKICI ÖTESİ ÖFİSTE (BELKİ ÇOK DA DÜŞÜNMEYEN) KENDİNE BU KADINI HEDEF BELEMİŞ GÜN BOYU "İÇİYİK MİYİK" DİYE KÖTÜ ŞAKALAR YAPIP DURURAK...

AYNUH HANIMA SORMAK LAZIM, O BİR KESİN Dİ Mİ AYNUH HANIM? EHE EHE.

YOK YOK ELEŞTİRMEK İÇİN SÖYLEMEDİM, BÜ BOYLE BİŞEY. BULUNDUĞUKİ ORTAM DA VAR OLMAYA TAHAM - MİL ETMEK İÇİN SEBEP ARIYOSUN HERALDE ORTAKUL VE LİSE HAYATIM TAMAMEN BOYLE GEÇTİ...

KİMİ SEVSEM? ZERRİN'İ SEVDİK, HANDE'Yİ SEVDİK, DİDEM'İ Mİ SEVSEM? GERGİ ONU DAHA ÖNCE SEVİŞTİM AMA OLSUN.

SANDIK İÇİ

E NAAPİYİM BİRİNİ SEÇİP SEVMEZSEN OKUL ÇEKİLMEZ BİŞEY.. DERSTE KİMİ KESİCEKSEN MESELA? BİRİNİ KESMEZSEN DERSİ DİNLEMEN GEREKİCEK.

O DA BANA BAKIYOR MU ACABA? ÖKSÜREYİM...

ÖHHÖ!

BAKIYOR OLMALI...

HATTA Bİ ARA SINIFLAR KARIŞINCA BİZİM SINIF ADAM DOLDU, SEVİLİCEK KIZ BULAMADIM NAAP(CAAMI) SAŞIRDIM. AHA İSTE O DÖNEM DERSLERDE Bİ DÜZELME OLDU ÇÜNKÜ SAĞIYMA BAŞLA OYNAMAK İÇİN SEBEP YOKTU, MECBUR TAHTAYA BAKIYODUM. GERGİ UZUN SÜRMEYİ SEÇTİM YİNE STİKLİP BİRİNİ...

UTAN HANGİSİNE AŞIK OLSAM?

BUNUN YÜZÜ GÜZEL BUNUN DA GÖTÜ GÜZEL...

...NEYE YÜZÜ GÜZEL OLANA AŞIK OLAYIM... NE DE OLSA ÖTEKİNİN GÖTÜNDEN BANA HAYIR GELMER, ZİRA YAŞ 17...

TABİ BUNUN BİRAZ ZORLAMA OLDUĞUNUN ÇOK DA FARKINDA OLMAYABİLİYOSUN. BEN, YAŞADIKLARIMIN ÇOK BÜYÜK, ULLULAR ULLUSU, ACAYİP ÖZEL AŞK HİKAYELERİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYÜM. Bİ DE PATRICK SWAYZE VE DEMİ MOORE'UN HAYALET FİLMİ VAR YA, ONU İZLEMİŞTİM AKLIM ÇIKMIŞTI RESMEN.

OFF... NE GÜZEL Bİ AŞKI O YAA. KEŞKE BEN DE ÖLSEM, SONRA HAYALETİM DÜNYADA KALSA...

KIZ "SENİ SEVİYORUM" DİYİNCE "BEN DE" DERİM. SONRA ÖLÜNCE PİŞMAN OLURUM FİLAN... ALLAHIM NOOLUR OLUYM ÇOK ROMANTİK LAN. YALNIZ ALLAHIM HAYALET OLUCAKSAM OLUYM, OLAMIYOR - SAM KALSIN YANI...

BUNLARDAN DAHA ÖNCE HAZIRLIKTAYKEN BİŞEY YAPTIM Kİ BU HERHALDE BU KONULARDA YAPTIĞIM EN UTANÇ VERİCİ ŞEYDİR... HANI BAZEN DERS ERKEN BİTİNCE HOCA FIKRA FİLAN ANLATIRDI YA...

TEMELE DE PATLATMIS CEVABI ASIL BEN NE DİYE SÜ İÇEYİN DAA...

BİZ DE ŞARKI SÖYLEYELİM Mİ?

SÖYLEYELİM LAN!

EMRE'NİN GAZİYLA HOCADAN İZİN ALIP VE AYASA KALKIP ŞARKI SÖYLE DİK ABİ... HEM DE ÇELİK'İN GÜLE GÜLE ŞARKISINI... EVET YAPTIK BUNU...

SEVİĞİM VERİDİM SEVESEVEE! GÖNÜLÜMÜ VERİDİM BİLE BİLEEE!!!

TABİ BEN O ŞARKIYI SINIF DEĞİL, O SİRADA BÜYÜK AŞK YASADIM Bİ KİRA SÖYLÜYÜM... BOYLE HEM DE EMRE'DEN DAHA Bİ İYİ SÖYLEMEYE GELİREK, DAHA Bİ YAPINARAK BOYLE VAR YA HER HATIRLATIYORDUM UTANIYORDUM, SINIF TA AYASA KALKIP ARALIT GİBİ ŞARKI SÖYLENİR Mİ MİNA KOTİM YAA...

7 AŞK BİR KALBIN İÇİNDE AĞLIYOR AŞK... SİZİN SİZİN SİZİN...

AYNUH HANIM BU MİYARLIĞIN DÖŞALARI NAPIYODUK?

GAY İ...

MEK DANIŁDS FİLAN GİBİ YERLERDE GÖRÜN CEANLARSINIZ, YAA BU ÇOCUK SÜ KIZI SEVMEYİ SEÇMİŞ DİYE BİLİRSİNİZ, SIKINTIDAN HERKESE BULUNDUĞU ORTAMDAKİ EN İYİ KARŞI CİNSİ SEÇYİ İSTE NAAPIN. MESELA BUGÜN İÇİNDE MİLYON TANE İNSAN BİRBİRİNE SENİ SEVİYORUM DİYER Kİ, OSA DEDİLER KİŞİ BİR DİŞERİNDEN SADECE AZIÇIK DAHA ÇAZIP OLDUĞU İÇİN SEÇTİLER, HA GERÇEKTEN SÖYLEYENLERE LAFIM YOK HATTA ONLARA SEVGİLER YOLLUYORUM. HATTA...

DRANK

MUHTEMELEN KİMSE BİŞEY ANLAMA DI AMA BENİM İÇİN GÜZELDİ YANI... AYRICA SEMİHGİM KUSURA BAKMA AMA SADECE ARABA GİZE BİLİYODUN LAN SEN... BENİM MANİTA YA RESİM YAPAR SIN HA AKLIN ALIRIM SENİN GERTİ GEÇTİ BİRAZ.

yğur gürsoy

Firat Budacı

AĞLAMASA ZAFER BENİM OLACAKTI

Garip bir yılışıklık var Bora'nın yüzünde. Açıkça söylemiyor ama muhabbet cinselliğe kaydıgından beri başkaları üzerinden verdiği örnekler, yaptığı espriler ve attığı kakhahalar sanki kendi cinsel hayatının başarısını ima ediyor. "Bizim şirkette 2 ay yapmayan var abi" deyip 5. birasını kafaya diktğinde Sanem bir an, "Ee bizim de 1 ay yapmadığımız oldu" diyor. Kötü bir niyeti yok Sanem'in, arkadaş ortamlar ve o da samimiyetin dozunu artıracak kadar alkol almış yalnızca. Ama biz şimdi Sanem'i bırakıp kafasına diktği bira bardağı ağzında asılı kalan Bora'ya dönelim. İndiriyor bardağı. Aslında üzerinde çok da durulacak bir bilgi değil bu. Üstelik Toygar ve Burcu'yla çok yakın arkadaşlar. Yine de muhabbetin akışını tıkayan garip bir hava oluşuyor masada. "Amaan," diyor dördüncü kadeh şarabını içen Burcu, "Valla bizim de oluyor." Şu an Toygar ve Bora'nın yüzünde aynı sıkıntıyı anımsatan ortak bir ifade var. Konu dağılıyor. Bir masada akli yerlerde kalıp performansı düşen her insan gibi Bora artık fazla konuşmuyor. Bora'nın yarattığı bu sıkıntı dağılma vaktini öne çekiyor. Az seviştikleri açığa çıkan bu grup, birbirlerini yanaklarından öpüp ayrılıyor. Eve gitmek için arabaya bindiklerinde Bora'nın Sanem'e 2 çift lafı olacak. Biz Boralara arabasında olacağımız için, Toygar'ın Burcu'ya söylediği 2 çift lafı duymayacağız. Ama fark etmez, 2 çift lafların hepsi birbirine benzer. Tek bir çiftten duymamız yeter...

Bora, arabada "Bazı şeyler söylenmez" diyerek konuya giriyor. "Mesele söylemen değil, ne olacak yani, ama işte öyle değil..." diyor. Ne 'öyle değil' Bora da bilmiyor. Vitesi normalde yapmadığı kadar sık değiştirerek konuyu öyle güzel genelliyor, öyle güzel başka taraflara çekiyor ki Sanem söyleyecek laf bulamıyor. Hem modern, hem de kutsal aile değerlerini korumayı başaran kocasına, bir ara "Abartma istersen" deyince de abartmanın ne demek olduğunu görüyor: Borden deliriyor Bora, direksiyonu yumrukluyor, "Senin hayattan haberin yok kızım!" diye bağıyor...

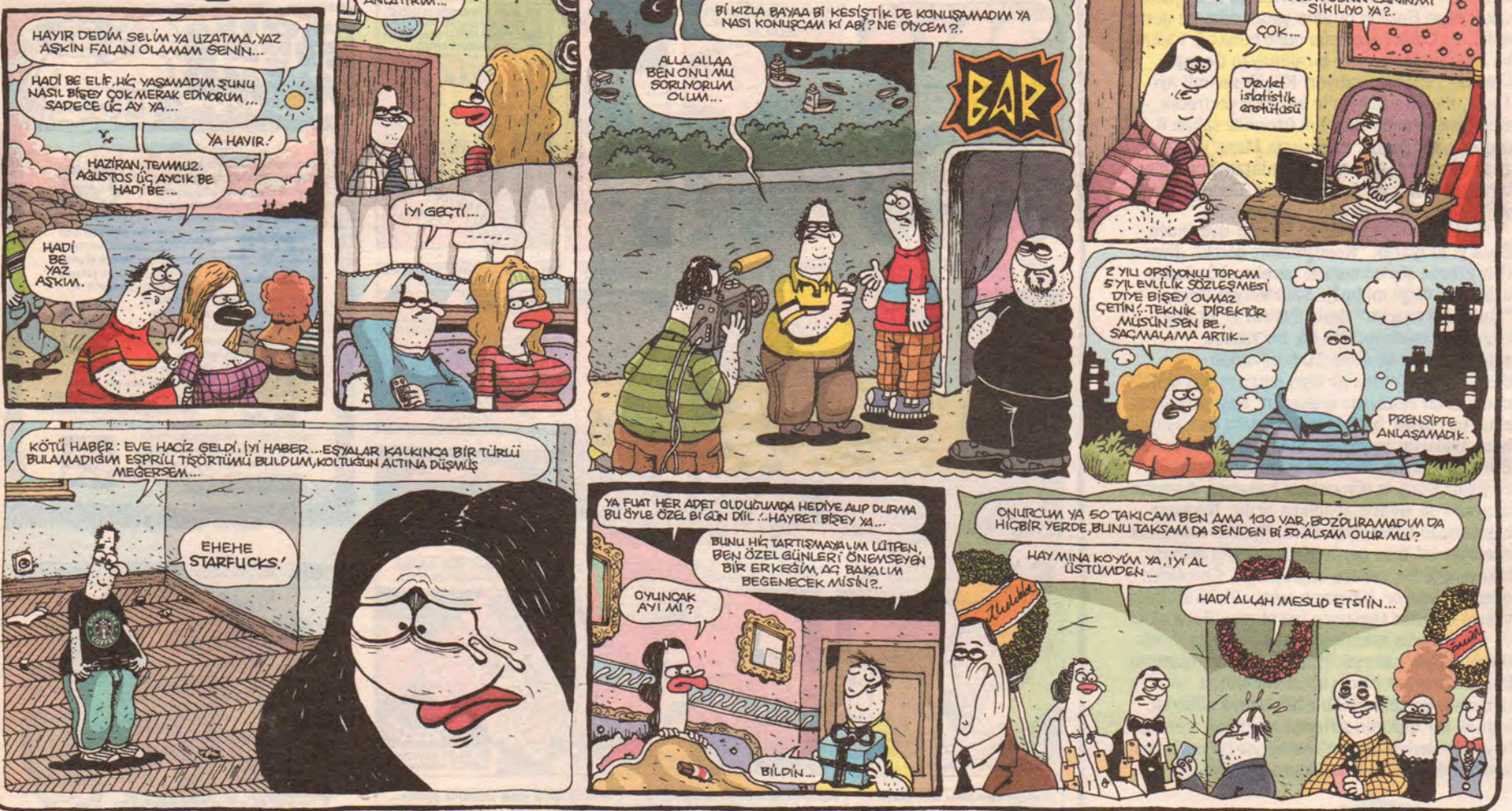
Sanem doğruca yatak odasına gidiyor. Bora, sağlamlığı İkea tarafından 10 bin kez denenmiş salondaki koltuğun üzerine atıyor kendini. Koltuk dibine kadar esneyerek kavgalı bir ilişkinin ağırlık testinden de başarıyla çıkıyor (tebrikler İkea). Bir süre tavana, sonra da hemen koltuğun yanında duran çok uzun ve incecik boyunlu cam vazoya bakıyor. Sonra I-Phone'unun ekranını parmağıyla yalayarak amaçsızca ekran değiştirmeye başlıyor. Aklına kendini haklı gösterecek yepyeni cümleler gelirken defalarca kayıyor ekran. Aniden kalkıp yatak odasına gidiyor. Sanem kucacağına sevimli oyuncak ayı Topik'i almış televizyon seyrediyor. Kapıdan Sanem'e bakıyor. Sanem inatla bakmıyor. Kavga da kesin zaferi getirecek kelimeler, Sanem'in bu bakmama inadı yüzünden Bora'nın ağzında kalıyor. O sırada, bir başkası "Seni otele bırakayım" diyor. Televizyondaki filmde öptüğü kadını, daha sonra iyice sevmek üzere şimdilik otele bırakacak olan George Clooney bu. Bora bir an daha da sinirleniyor. Salona hışımla dönerken "Geri zekalı" diyor. Bu 'geri zekalı', Sanem'e mi yoksa George'a mı tam bilinmiyor. Tekrar atıyor kendini koltuğa (İkea'nın modern ilişkiler konusundaki başarısı bir kez daha ispatlanıyor). Çok sinirli Bora. Sinirini bir canlıya aktaramadığı için hırpalayacağı bir eşya lazım Bora'ya. Bir an, hemen yanında duran incecik boyunlu vazanın ümüğünü sıkmak istiyor. Allahtan beyninden "Cam oğlum o, kırılır..." uyarısı erken geliyor. (Şiddetini, eşya ve tatlı canı söz konusu olduğunda ayarlamakta tam bir ustadır Bora.) Kurtuluyor zavallı vazo. Otomatikleşmiş bir hareketle duvarda asılı duran LCD'yi açıyor. Bir iki dakika içinde siniri biraz yatışacak Bora'nın, çünkü Messi'nin attığı bu gol gerçekten akıl alır gibi değil...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Olmadı

Bugünlerde beni en çok hüznölendiren şey üzerinde Zeki Sezer'in vesikalığının olduğu çakmağım. Babama seçim öncesi kahvede vermişler, o da bana verdi. Bende şu anda tam 6 tane Zeki Sezer'li çakmak var... Annemlere her gittiğimde yeni Zeki Sezer'li çakmaklarla yalnız yaşadığım, içinde ne televizyon, ne bilgisayar yalnızca benim olduğum evime geri dönüyorum... Ya birileri hâlâ babama Zeki Sezer'li çakmaklar veriyor. Ya da babama seçim öncesi kilolar dolusu çakmak verdiler... Seçim bitti, her şey bitti, Zeki'li çakmaklar bitmiyor. Yıkattığım temiz çamaşırlarımla ve yeni Zeki'lerle sessiz evime dönüyorum.

Bazen altı çakmağı Zeki Sezer'li yüzleri bana doğru gelecek şekilde yan yana dizip, saatlerce sigara içerek izliyorum. Ev sessiz, gece sessiz, Zeki'ler sessiz. Saatlerce bakıyoruz. Seçimlerde kaybedildi işte. Olmadı ama olacak zannedildi. Kötü olan da bu oldu. Bi an olabilecek zannedilip basılıverdi çakmağa resimler. Kim bilir Zeki bey'in de belki haberi bile yoktur böyle bi çakmağın olduğundan. Ama işte varlar ve karşındalar. İki tanesinin manyetosu bozuldu, yakmak istediğim zaman gazına basıp başka gazı bitmiş ama taşı duran tavşanlı bi çakmakla yakıyorum. Bi türlü atmaya kıyamıyorum Zeki Sezer'li çakmaklarımı. Nedense çok seviyorum. Deterjan kokulu, yeni yıkanmış takım eşortmanlarımı giyip sessiz evimde kitap okurken, ya da karikatür çizerken bi an bile ayırmıyorum karşıma dizdiğim çakmaklarımı. Gece gündüz bana yarenlik ediyor şimdilik 6 adet olan vesikalıklı çakmak.

Politikadan gerçekten çok anlamam. Zaten televizyonun esiri olmayacağım diye sincap gibi oldum

sessiz evin içinde. Pencereden pencereye koşturuyorum, konu komşunun tülünün perdesinin arasından Ali Kırca'nın kafasının görebileceğim kadar kısmını göreceğim, yurt ve dünya gündemini takip edicem diye. Ali Kırca'nın kafasının görebildiğim kısımdan anladığım kadarıyla Zeki Sezer genel başkanlıktan istifa etmiş. Kısaca "olmadı" demiş. Dergideki arkadaşlara sordum "aşağı yukarı öyle bi durum var" diyip geçitirdiler. Bakalım bu işe elimdeki gereğinden çok çakmaklar ne diyor diye düşünerek masamdaki çakmaklara baktım. "bi an olabileceğini gerçekten çok zannettik" dercesine sessizliklerini korudular.

Peki, neden ben! Bu çakmaklar neden bende ve neden bu kadar çok. İşaretlere hiç inanmadım ama bu kadar da fazla. Partili değilim, belli bir siyasi görüşüm bile yok, kim ne derse hemen inanıyorum, "olmuş aslında" diyorum. Dünyanın ve ülkemizin ne yaparsak daha iyi bi yer olabileceğini gerçekten tam bilmiyorum. Ortaokulda yine babamın getirdiği ANAP anahtarlığı ve lisede yine babamdan yadigar Refah Partisi ajandamdan başka siyasi hayatla her hangi bi ilgim olmadı. Bi de çocukken kim yaparsa yapsın kötü olan Erdal İnönü taklidi yapmış annemleri güldürmeye çalışmışım o kadar.

Hiçbir kadını Zeki Sezer'li çakmakla sigarasını yakarak etkileyeceğimi sanmıyorum. Bir siyasi partinin eski genel başkanının parmaklarının arasından kafasını çıkarıp, hoşlandığım kadına bakmasını istemem. Kadın ruhundan pek anlamam ama sanırım onlar da istemez.

Bu yüzden dışarı çıkınca pek yanıma almıyorum, alsam bile mutlaka cebimde tutuyorum. Hâlâ genel başkan olmadığı halde üzerinde "Zeki Sezer... Genel Başkan" yazan bir çakmakla yalancı gibi gezmek de oldukça kötü bir durum ayrıca. Kaldı ki herhangi bir siyasi tartışmayı da ateşlendirerek karşıt görüşlü birinin hışmına da uğrayabilirim de hiç hesapta yokken. Bu yüzden mecburen köşe bucak saklıyorum insanlardan çakmaklarımı.

Olmadı işte. Ben de Zeki Bey kadar geniş ölçekte olmasa da bir sürü hayal kurmuştum. Benimkiler de olmadı. Bi an ben de olacak zannedip herkese

duyurmuştum ama bişeyler oldu, istediklerim olmadı. Şimdi şu halime bakın. İçinde hiç bir şey olmayan, sadece benim olduğum sessiz evimde, küçük bi fare gibi odadan odaya, pencereden pencereye koşup, el âlemin düzgün

çekilmemiş perdelerinin arasından içeri bakıyorum. Elimde insanlara göstermekten utandığım ya da korktuğum gerçekleşmemiş hayallerin, olmamışlığın simgesiyle sigaramı yakıp, başkalarının mutlu zannettiğim evlerine bakıyorum. Olmadı işte...

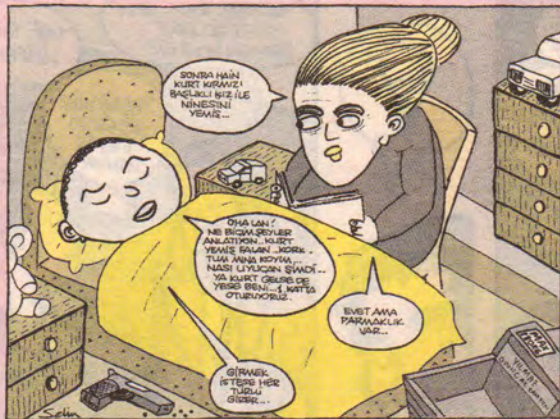
O sırada kapım ani bir tekme ile kırılıp Zeki Sezer içeri girdi. "Ne olmadı lan! Ne olmadı! Ne mızızlanıp duruyorsun öyle evde oturup kendi kendine" diye kükredi. "abi kız vardı... kız olmadı." dedim. "Piiiiii adamın derdine bak. Ver lan çakmağı. O kadar masraf yaptık zati" diyip 6 çakmaktan beşini alarak çekip gitti. Manyetosu bozuk son çakmağımı tavşanlı çakmakla ateşleyerek bi sigara yakarken arkasından. "Olacak zannettiğim. Çok sevinmişim be abi." dedim.

ZEKİ SEZER
GENEL BAŞKAN

Selim TANRISEVER

0 esnada!

• Compact Disc Sendikası, İMC'ye Molotof remixi atsa ya?!...

• Yerel yönetim klişeleri:
Bu sene hiç kış yapmadı,
belediye koskoça yaz
oturdu kışın asfalt yapıyo,
vallahı dehiş insanın bütün
elektrigini alıyo, yazın
Bodrum oluyor sana
İstanbul!..

• Yaptığı yeri yeniden kazanan belediyeye: Yapmadan önce düşünsene, senin benim param bunlara gidiyo işte!...

•Tarihte bugün: Kodum mu oturturum!..

• İstanbul klışesi: Hiç İstanbul'lu Kalmadı, hepsi sayfiye yerlerine yerleşti!..

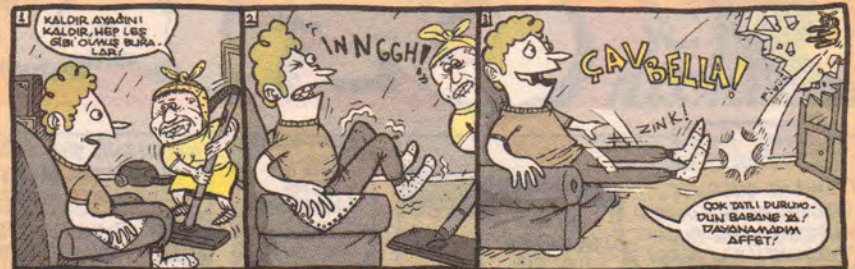
• Son geyik: E, o arabaya o kadar para veren, ne benzin yaktığını düşünmez herhalde!...

Efe GÜLTEKİN

Güven ÇALIŞKAN

Servet TURAN

İlkay SATLIK

Merkut GÖREKÇİOĞLU

Tolga AKDOĞAN

Ömer GÖKSEL

Tarık Yetiş SERBEST

Özgür KAHYAĞLU

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Mayıs 2009 | Sayı: 089

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - **KALİGRAFI:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - **Halkla İlişkiler ve Muhasebe:** Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40

GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$

Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

© 2007 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

ISSN 1307-7614
20 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/21 No: 090
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

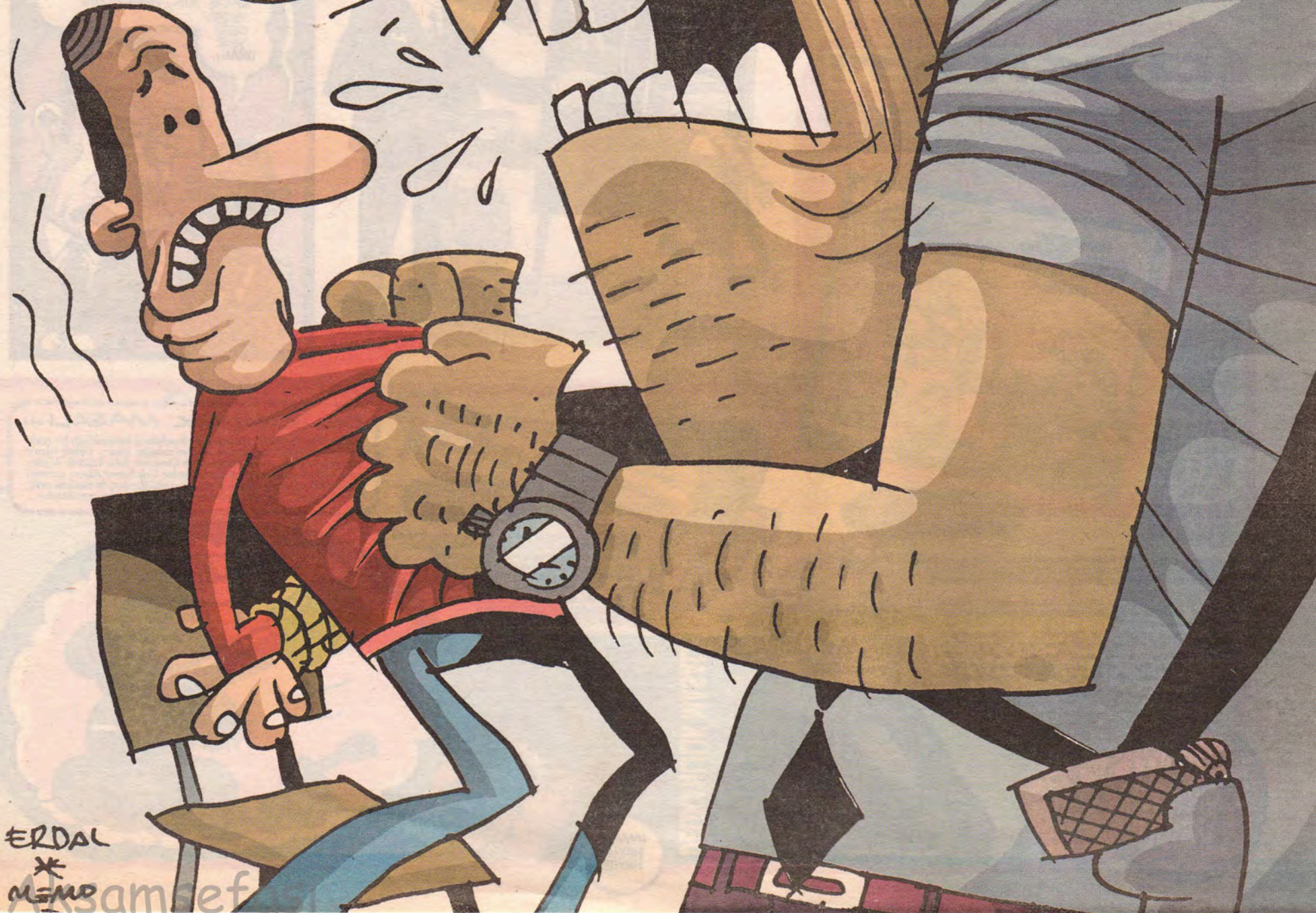

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

• Törkan Saylan'ı kaybettik.

MERHUMU
NASIL
BİLİRDİN ?!
SÖYLE!..

ERDAL

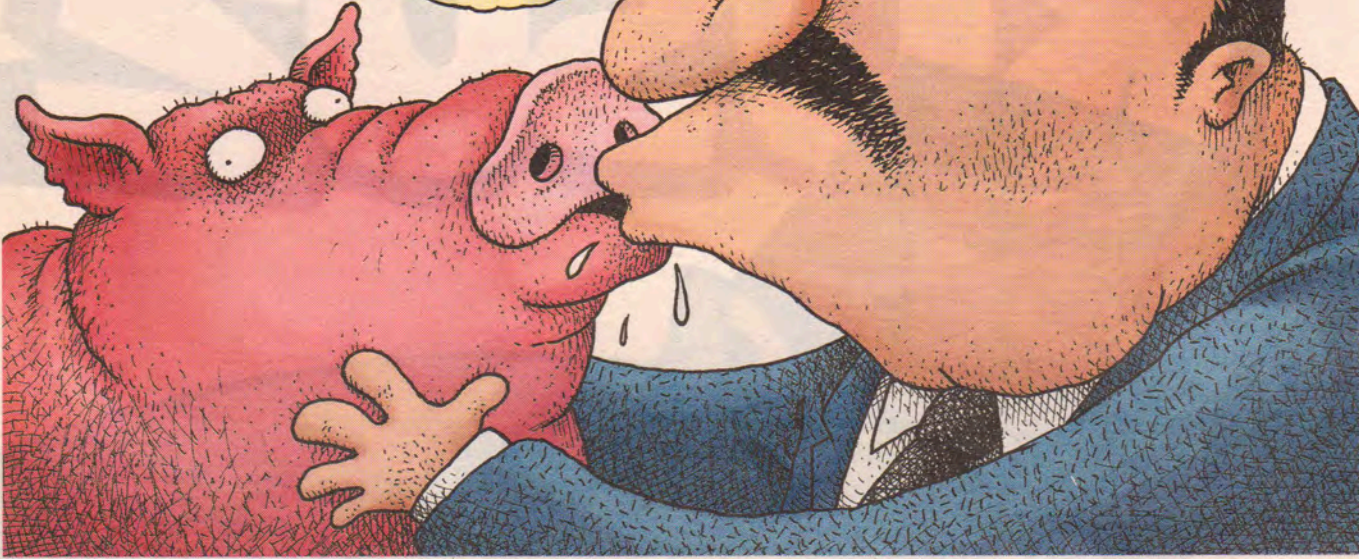
*
MEMO

Çarşamba

**Uzmanlar uyarıyor;
Domuz gribinden
korunmak için
öpüşmeye ara verin.**

OLAY
ABARTILIYOR...
UMM, BAKIN
BİR ŞEY OLMU-
YOR LUMPÇ!..

Kafe Tipleri

Mihenk Tasları: Oturdıkları masanın halaybaşı olup, ortam trafiğini idare ederler... Mekanın diğer müdavimleri aralarında gizli bir çekime vardır... Giderek kafe işletimine ve personelin işlerine de karışan halleriyle "atsan atılmaz" pozisyonuna girerler...

Hormonlar Kralı: Kadınsız gezemeyen tipoloji... Yanlarında en az bir, genellikle

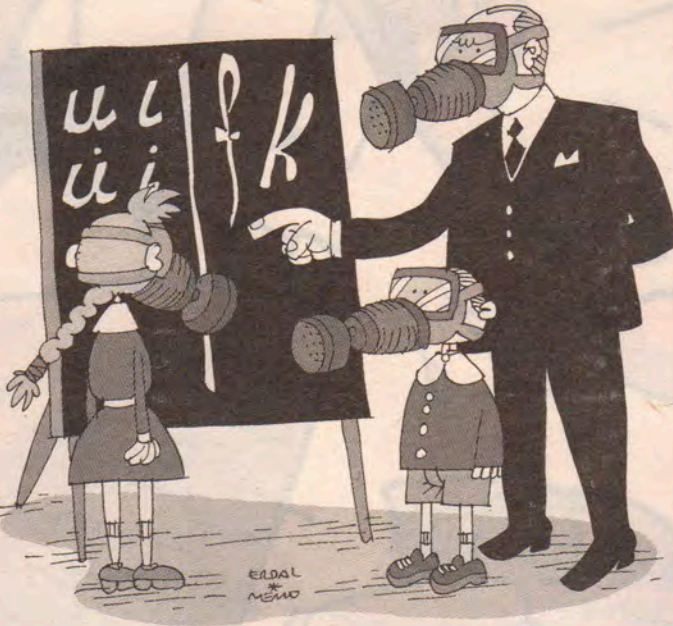
v.ö.

birden fazla kadınla gezen bu türe piton da denir... Arkadaş kisvesiyle yıllar yılı bekleyip, hamle için uygun anı kollarlar...

Sızlantılar: Yurttan, dünyadan, çevreden, gökyüzünden, ekonomiden, siyasetten, tarihten ve coğrafyadan şikayet edip ruh karartan ortam tipi, konu bulamayınca da futbola sarar...

Ceketiler: Kafeye akşamüstü, bar öncesi uğrayıp, alem sonrası da illa bi görünürler...

Polisin, Başakşehir'de gecekondu yıkımına direnen halkı dağıtmak için kullandığı biber gazı ilkokul bahçesine düştü.

Kayseri'de 21 yaşındaki genç uzun namlulu tüfekle alacaklı olduğu fabrikayı bastı. Kuşadası'ndaki banka soyguncusu, soygunu kredi borcunu ödemek için gerçekleştirdiğini söyledi.

Bush'un teröre karşı mücadele politikasını değiştirme sözüyle yola çıkan Obama, hızla Bushlaşıyor. İşkence fotoğraflarına yönelik sansür kararından sonra, Obama şimdi de Guantanamo'daki zanlıları yargılamak için Bush'un kurduğu özel askeri mahkemelerin lağvedilmeyeceğini açıkladı.

OBAMA GİBİ GELDİM
BUSH GİBİ OLDUM...

KAÇIS YOK, HEPİMİZİN
GİDE-
CEĞİ
YER
ORASI.

DİKKAT!

Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde oluşturulan "Bilgi İşlem Sube Müdürlüğü Bilişim Suçları Bürosu", internet gazetelerinde haberlerin altına yorum yazanları takip ederek, tehlikeli bulduklarına dava açılmalarını sağlıyor. Bu yorumlara şimdiye dek en fazla sınırlanan kurum Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği. Cumhurbaşkanlığı, 18 kişinin yorumlarını, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e hakaret içeriklerden iddiasıyla "sakıncalı" bularak Emniyet'e bildirdi ve bu kişiler hakkında işlem yapılmasını istedi.

ROMANTİK
PRENS.ETRAFIN
SARILDI! BURAYA
KADAR!!!

**Para Ka-
zama
KILA-
VUZU**

Tayfun Mumcu: "Ağırlıkla erkek giyimi yapacağız. Ayrıca defter, kalem gibi ofis gereçleri üreteceğiz. Politik hiçbir şey yok. Bunlar şehirli insanın günlük hayatta tüketeceği ürünler."

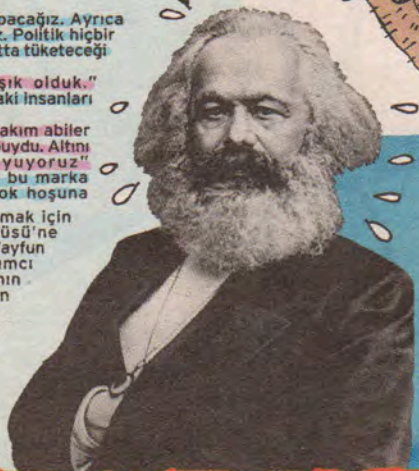
Banu Bora: "Karl Marx markasına aşık olduk."

Tayfun: "Çok apolitik olmamız etrafımızdaki insanları rahatsız ediyor."

Banu: "Biz o dönemi çok biliyoruz. Birtakım abiler vardı. Oradaki heyecan, enerji, anıdığımız buydu. Altını dolduramayız belki ama saygı duyuyoruz."

Tayfun: "Sol felsefenin taraftarı olsam bu marka hoşuma giderdi. Karl Marx da görse çok hoşuna giderdi."

Karl Marx'ı marka yapmak için Türk Patent Enstitüsü'ne başvuran İç mimar Tayfun Mumcu ve tasarımcı eşi Banu Bora'nın söyleşisinden parçalar okudunuz. Çiftin bir de sürprizi var: "Bir de bebek markası düşündük. O da Karly Marky..."

DELİKANLILIK MASALI

Sosyolog Ali Buluç, bir televizyon programında, "Eğitimsel gelişmekte insanların kitlesel olarak öldürülmeleri hızlanıyor. Eğitimsel olarak sivil savaşta katledilmesi arasında bir orantı var. Şu anda Irak ve Afganistan'da kitleler halinde sivil halk öldürülenler çok önemli bir kısmının eğitilmiş olduğu söyleniyor. Bundan da özel bir zevk alıyorlar. Bu derin ruhsal travmalarla da ilgili bir konudur" dedi.

NİTELİKSİZ BİLGİ

Leman Sam, "...Hamam böceklerini patates püresiyle besledim. Ben çok titiz biriyim, mutfağıma giriyorlardı. Girmesinler diye de bahçede patates püresi verdim. Ama baktım ki mutfağımdalar hala. 'E arkadaşlar hadi gidin artık!' dedim ve ertesi gün bir tane bile hamam böceği kalmadı mutfağımda. Bir çoğu buna inanmaz. Ben yazılımdayken 6 ay Fahrettin adını koyduğum bir fareyle konuştum!" dedi.

DELİKANLILIK MASALI...

Alişan, "Herşey Dahil" programında kıyafetlerin konuşulduğu bir anda nedense gömleğini göstermek ister ve ceketini çıkarır. Ceketi çıkarır çıkarmaz yere çok sayıda peçete düşer. Omuzları daha kabaklı, Alişan! daha heybetli gösteren peçetelerdir bunlar. Çok kızarır Alişan, partneri Çağla Şikel çok güler. Alişan'ın omuzları olduğundan da düşüktür artık, "delikanlılık" belası yıllardır peşini bırakmamaktadır...

IMM...
HAYIR...
HAYIR...

UYKUSUZ

Türkan Saylan'ın cenazesine Hükümetten hiçbir yetkili katılmadı.

ABD'nin Afganistan'da katlettiği 140 sivilin 95'inin çocuk olduğu açıklandı.

ASLAN MEB

Millî Eğitim Bakanlığı (MEB), Algıda'yla yaptığı bir anlaşmayla "Okulda Hareket Var!" isimli bir kampanya düzenliyor. Bu kampanyaya göre öğrenciler, öğretmenler eşliğinde Aslan Max müziğiyle egzersiz yapacak. Algıda Max yetkilileri, hedeflerinin "Çocukların daha sağlıklı bireyler olarak daha kaliteli bir yaşam sürdüklerini sağlamak" olduğunu, dondurma çubuklarındaki oyuncaklar ve Maxland gibi diğer iletişim çalışmalarıyla da çocukları sosyalleştirmeye yönlendirmek istediklerini söylediler.

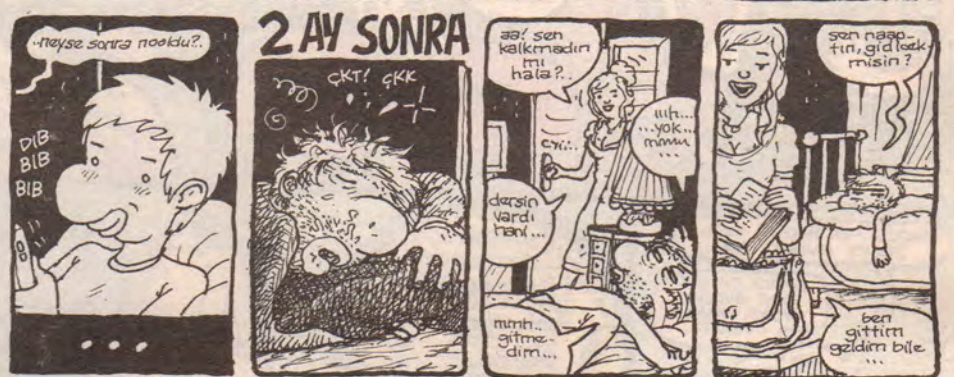
Emeklî büyükelçi, eski dışişleri bakanı, Hürriyet gazetesi yazarı ve kendisine çeşitli konularda yıllardır akıl danışılan İler Türkmen, "PKK" bilar doğdan nasıl iner sorusuna, "İnmesinler. Yeni katilim biterse, onlar da dağda yaşanır. Öyle biter" cevabını verdi.

KAÇ YIL OLDU?

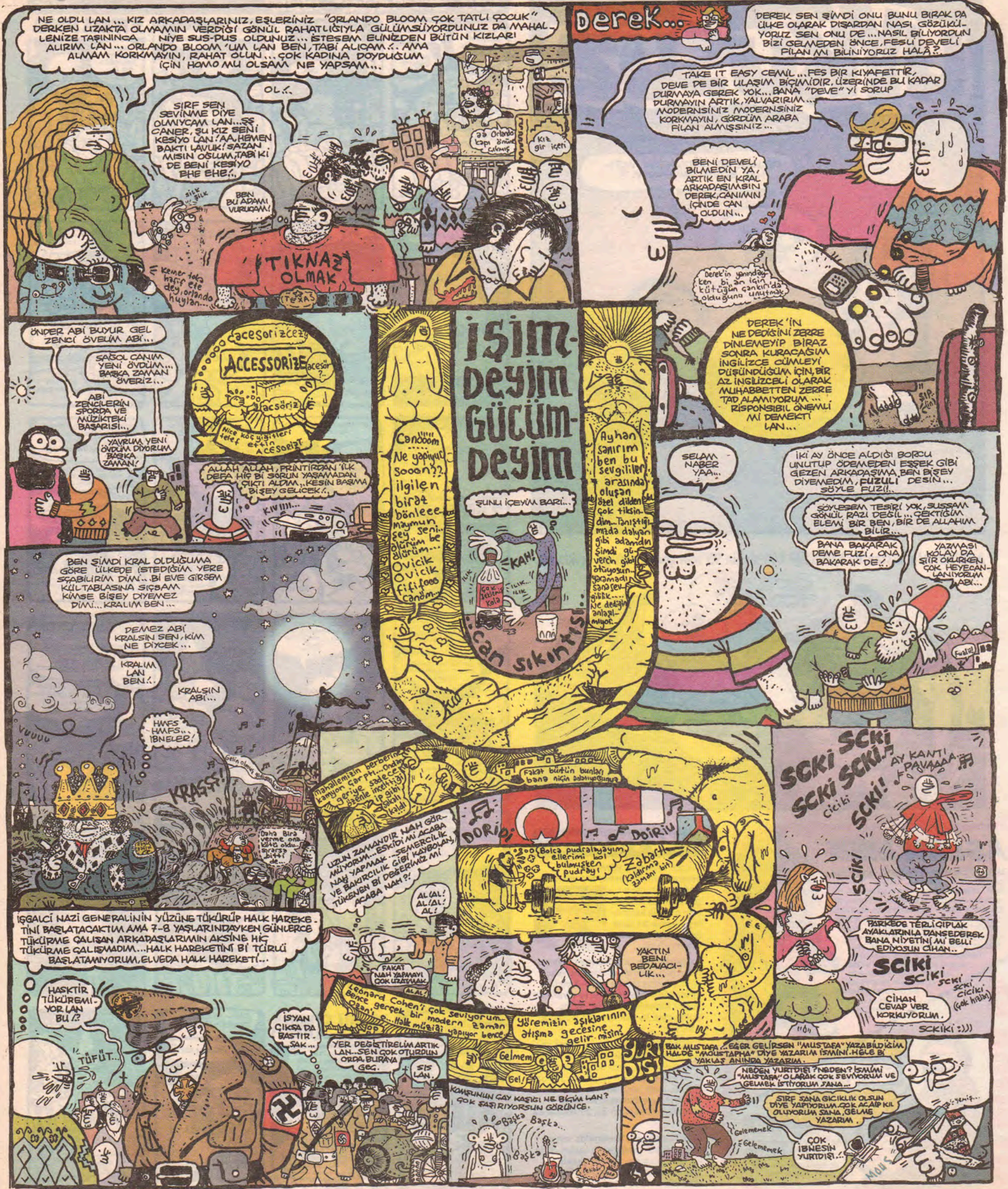
- İzzet Yıldızhan, televizyon programlarında kameraların mikrofon tuttuğu elini yakın çekmesinden rahatsız olup parmak kıllarını beş seanslık bir lazer epilasyonu ortadan kaldıralı 3 yıl...
- Gökhan Özen, yağ göstergesini benzin göstergesi sanarak jet skiyle açıldıkça açılalı, benzin bitince de "4-5 metre yüksekliğinde dalgalarla ve etrafında dönen köpekbalıklarıyla" Kıbrıs açıklarında 16 saat boyunca mücadele edeli 6 yıl...
- Süleyman Demirel, Duygu Asena ve feminizm konusundaki bir soruya, "Bunun icabı vardır veya yoktur bu ayrı bir mesele, icabı yoksa füzuli bir şey yapılmış olmaz yine de, icabı varsa feminizm fevkalade bir şeydir" cevabını vererek 'İdare' yeteneğini konuşturalı 21, bir ihtimal 22 yıl...
- TRT tarafından "Türkiye'de sarışın kadın olmaz" gerekçesiyle saçları zorla kumrala boyatılıp, üzerine çiçekli basmadan bir elbise giydirilen Semiha Yankı Eurovision'a katılalı tam 34 yıl olmuş...

ama arkadaşlar iyidir

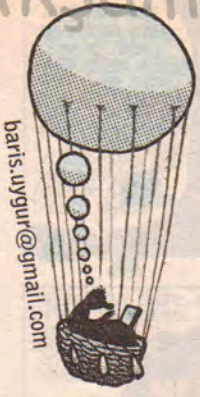
CIHAN KILIÇ

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir efisi

Barış UYGUR

■ Arada bir kış aylarında sık sık yazdan kalma bir gün yaşıyoruz ama hiç yazın "İstanbul bugün kıştan kalma bir gün yaşadığı sayın seyirciler, herkes evdeydi" diye haber olmuyor. Yazın "kıştan kalma" günler yaşanmıyor mu? Yaşanıyor. O zaman bu ayrımcılık son bulsun derim. Ya da bulmasın lan, bana ne? Bana giren çıkan bir durum yok.

■ Rahatınızı kaçırmak istemem ama biliyor musunuz ki şu dünyada hemen hiçbir erkek, mola yerinde karşılaştığı güzel kızla kayda değer bir ilişki yaşamış değildir. En güzeli önünüze bakmak, Susurluk tostunu ayrılmayı, olmadı Afyon sucuğunu lüpetmek.

■ İsrarla söylüyorum, krallıktı, dükallıktı, voyvodalıktı beş para etmez işlerdir diye ama gün geçmiyor ki adamın birisi "Alem buysa kral bilmem ne" şeklinde lanse edilmesin ve hatta bizzat kendisi krallığını lordluğunu ilan etmesin. Arkadaşım elli kere söyledik, kral mral dediğin bildiğin gangsterin, hırsızın, soyguncunun beceriklisi.

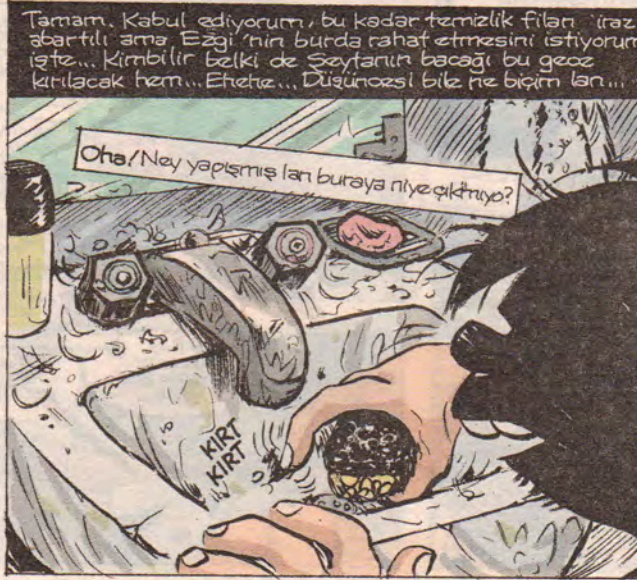
■ Nasıl anlatsam bilmiyorum ama pek sıkıntıdayım be sevgili okur. Last FM diye internet sitesi var, oraya kaydolduktan sonra bilgisayarınıza bir şey indiriyorsunuz, sonra ne dinliyorsanız sitede yayınlanıyor. Hem de canlı olarak. Şu anda hangi müziği dinliyorsunuz, daha önce hangi müzikleri dinlemediğiniz, en çok ne dinlemediğiniz falan istatistik bilgileri olarak insanlara sunuluyor. Ne işe yaradığına gelince, dinlediğiniz müziklere göre size yeni müzikler öneriyor falan feşmekân. Ama hal böyle olunca da insan arada bir sayfasını kontrol ediyor, ettiğine edeceğine pışman oluyor. En çok dinlediğiniz şeyler arasında Kayahan'ın "Bir aslan miyav dedi" ile Ersen ve Dadaşlar'ın "Aman tertip can tertip" şarkılarının ilk iki sırayı paylaşması son derece "uncool" bir görüntü arz ediyor. Başka şeyler dinleyip onları alaşağı edeyim diyorum ama nereye ediyorsun? 14 bin 742 kere Bir aslan miyav dedi; 9 bin 725 kere de Aman-tertip, can tertip dinlemediğim. Hayır sitenin bir de sürekli olarak "bak bunlar da hoşuna gider" diye TRT Ankara çocuk korusu ve Ferhat Göçer tavsiye etmesi insanın asabını daha da bir bozuyor.

■ Arkadaş, ağlayan palyaço niye bu kadar dert oldu size onu anlamıyorum. Hayır sizin gördüğünüz tezatı da göremiyorum açıkçası, vay efendim; yüzünde gülücük makyajı varmış ama ağlamış da makyajı akarmış. E olur öyle. Ağlayan palyaçonun ağlamasının, ağlayan kasaptan, terziden, vatmandan ne farkı var? Adam ağlıyor işte, belki karısı bavalıyı toplayıp anasının evine gitmiş "ben böyle boyalı adamla yapamam" demiş, belki sirkten parasını alamamış adam. Gayet normal. Zaten sirklerdeki o takım elbiseli takdimci herifi hiç gözüm tutmazdı, kesin parasını alamamıştır.

■ Reklamcılık gençler arasında genellikle çok özenilen, çok merak edilen mesleklerden biri. Elbette herkes bu işin ne de eğlenceli, ne de neşeli olduğunu düşünerek bu işe heves ediyor. Lakin bana eskiden de zor gelirdi, yaptım, şimdi de zor geliyor. Özellikle televizyonda falan çok aptalca bir reklam izlediğim zaman, bu işin zorluğunu daha iyi anlıyorum. Ne bileyim insan kalkıp da "abi şöyle bir fikrim var, bir kadın varmış, adı Neval hanım olsun, ne yapsa arkadaşları arasında her öcünü oluyormuş, arkadaşları işi gücü bırakmış, "Ay Neval şimdi ne yaptı, ay Neval yine ne keşfetti diye muhabbet ediyormuş, bu Neval de kalkıp bizim firmanın pimapanerinden taktırmış, arkadaşları da oturmaya geldiğinde "Ay Neval ne öncüsün, ne yapsan sana yetişemiyoruz demiş" diye bir fikir anlatır mı yahu? Diyelim ki, insanlık hali, aklına böyle bir fikir geldi, ne diye

Ev arkadaşı konusunda pek şanlı sayılmam. Tamam, evde olmadığım zamanlar odasını sürekli kilitli tutması dışında pek bi kılığına rastlamadım ama temizlik konusunda bu kadar da g.t gibi davranılmaz ki kardeşim... Bi kere bile elini biseye sürmediği yetmiyormuş gibi ortalığını mına koymakta üstüne yok herifin...

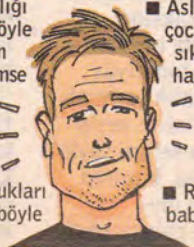

paylaşıyorsun? Hadi diyelim ki paylaştın, nasıl bir sabahlama sekansıdır ki o bütün ajans buradaki tırtılgı görmedi ve onay verdi? Hadi diyelim ki ajansın da boşluğuna geldi, müşteri nasıl oldu da "vay!" diye atladı bu fikrin üzerine? Kimse mi dur demedi yahu? Reklamcıya sorsan ayrı dert.

■ İkına sıkına "müşteri böyle istedi" diyecek çünkü. Tabii. Sen flanel kargo pantolon ve esprili tişört giyiyorsun diye bütün kazmalı müşteri üzerine at kurtul öyle değil mi? Ne de olsa garibim kravatlı. Yesinler seni. Bu "kimse dur dememiş" hali enteresan bu arada; bir ara geri döneceğiz.

■ Ne zaman Brad Pitt, Angelina Jolie ve çocukları hakkında bir haber okusam (hiç kaçırma böyle haberleri) aklıma bu çocukların geleceği

düşüyor. Günün birinde Brad Pitt'in erkek evlatlarından biri evlenir de karısıyla kavga ederse, karısı bavalıyı toplayıp çıkmadan önce "babama mı gitsem kayınpederime mi" diye hiç olmazsa bir an düşünecektir. Ben olsam düşünürdüm yani. Neticede o da bir baba, "babamın evine gidiyorum ben Timoti" deyip yemin etse başı ağrımaz. Hayır beriki bildiğin baban öbürü Brad Pitt, düşün bak, hak vereceksin.

■ Aslını isterseniz meclis bana çocukluğumdan beri insanların sıkıntılarında kaçtığı, günlük hayatından hay huyundan uzaklaşıp kendilerini oyuna verdikleri bir yer gibi geldi. Daha kötüsü hala öyle geliyor.

■ Rövaşata atmak bildiğiniz gibi her babayığının harcı değil. bir yandan da güzel bir hareket tabii, insanın

Ben eve sonradan geldiğim için bişey de diyemiyordum, kiranın üstüne ikisini o ödüyor...

Yattığım yatak dahil evdeki eşyaların bir çoğu ona ait üstelik. Her şeye rağmen kaldığım evi sevdim. Akşam belli bi saatte yorurum... Kıştan kalma yurda yetismekten, kostura yurda yetismekten, çok o aptal imzaları atmaktan çok daha cazip benzer bunların hepsi...

Umm... MİNİ TUNU SKY... MİNİ Bİ YIKI Bİ Bİ YIKI...

Devamı arka sayfada.

sahalarda görmek istediğimiz hareketler diyeceği cinsten. Ama rövaşata atmak bu kadar güzelken, atamamanın o atamayınca bu kadar pespaye bir hale düşürmesi de bir o kadar acıklı değil mi? Atınca iyi ama atamayınca, iskalayınca hele ki zaten ortada o şekil bir vuruş yapacak bir pozisyon bile yokken denencine futbolcu arkadaşlarım kusura bakmasınlar ama şaşkın ördük gibi duruyorlar. Öyle youtube'da aranmanıza gerek yok, hem yasak. Kafanızda top olmayan bir karede rövaşata atan futbolcuyla canlandırın yeter. İnsanın içi şişiyor tahayyül ederken bile.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Hedefimiz yıldızlar: Geçmişten günümüze insanlığın uzay macerası (olmayacaksa vazgeçelim, başka şeylerle uğraşalım).
• Uzaya insan gönderdik. Yerküresiz ortamda havaya su sıktı, sonra ağızyla yakaladı. Kalem uçurdu, defter uçurdu. Güldüler, eğlendiler.
• Ay'a insan gönderdik. Ay'da hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. Az yerkemimli ortamda bir süre zıpladılar, golf oynadılar, gülmüdü eğlenildi. Sonra geri geldiler.
• Mars gezegenine uzaktan kumandalı robot yolladık. Mars'ta da hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. İnsan faktörü az olduğu için pek gülme eğlenme de olmadı. Robotla ne kadar eğlenilebilirse o kadar.

• Hayatta anlatmaya değer bir tek anısı olan erman çağlar sizler için o anısını anlatıyor: Selami Şahin.

Dar bir yokuşu arabayla çıkarken Selami Şahin'in kullandığı ciple burun buruna geldim. Hemen geri geri gidip yol verdim. Yol ikimizde geçebileceği kadar genişleyince Selami Şahin bana "saol canım" anlamına gelen bir el

hareketi yaptı. Ben de "ben sizi tanıyorum, siz Selami Şahin'siniz" anlamına gelen bir baş hareketiyle karşılık verdim. Yirmibeş yıllık yaşantımda heyecan verici olay olarak bir tek bu oldu. Üzücü fakat gerçek.

• Sizin için gözlemledik: nereden bulduysa eline epilasyon aleti geçirmiş erkek. Çalıştırıp kol kıllarına çok yaklaşıyor, sonra geri çekiyor. Bir süre duruyor, sonra tekrar çalıştırıyor. Tereddütler içinde azap çeken bir ruh...

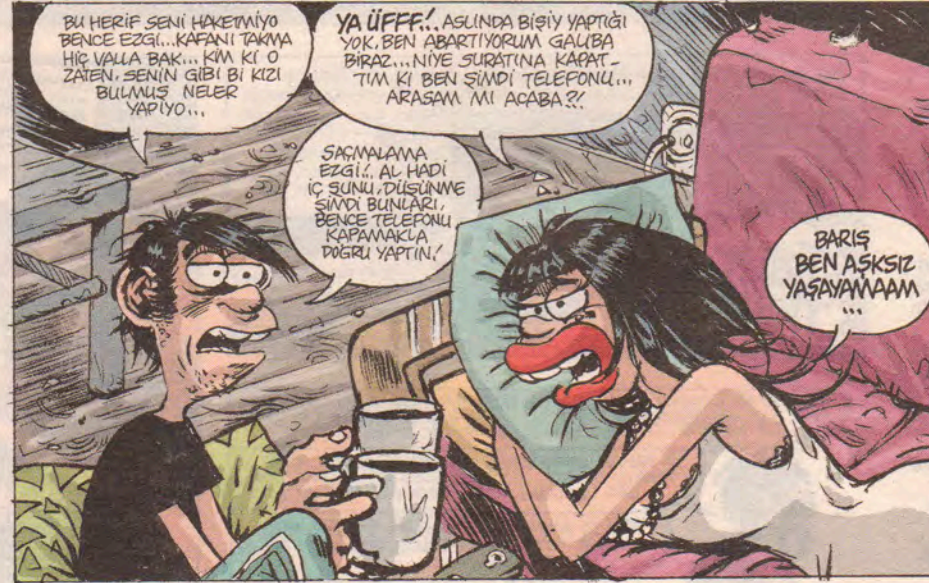
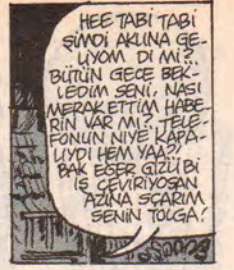
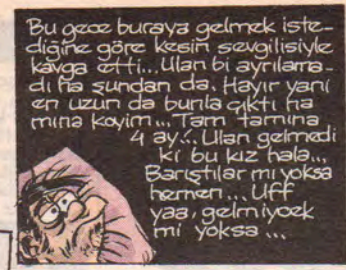
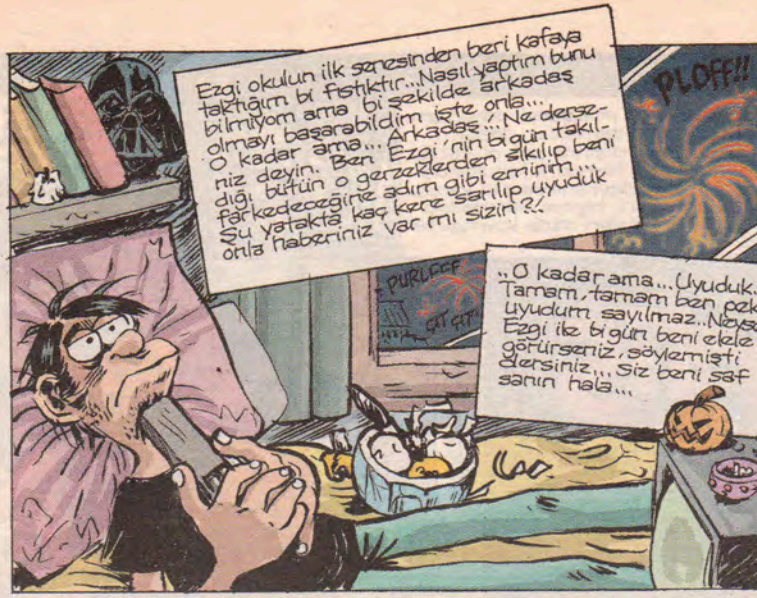
• Örnek metinli "hergün köşe yazısı yazıp kayda değer hiçbir şey söylememe" egzersizi. Evinizde de deneyebilirsiniz. Örnek metin:

Ülkemiz zor günlerden geçiyor... (üçnokta + her cümleden sonra enter tuşu)
Süregelen davalar, günbegün çoğalan işsizlik ve çıkmaza giren avrupa birliği müzakereleri... (gazetenin birinci sayfasındaki haberleri saymak + üçnokta + enter tuşu)

Peki bugün yeniden toplanan meclis bu gündem maddelerinin altından kalkabilecek mi? (havaya sıkılan soru cümlesi + enter tuşu)

Açıkçası bunu ben de merakla bekliyorum... (hiçbir şey söylememek + üç nokta)

• Bilgisayar oynayın ama dersleriniz aksatmadan, derslerinizden arta kalan vakitlerde... (Youtube'u kapatma vaktinin geldiğini nasıl anlarsınız?): İzlediğiniz videoların toplamda kaç kere izlendiğine dikkat edin. Kendinizi kaptırırsanız milyon kere izlenmiş videoları izlerken "aaa o neymiş" "aaa related videos" falan derken 73 kere izlenmiş videolara kadar gelirsiniz (Mutlaka izleyin!!!)

6-a sınıfı kopuyor choooqq komiiiiik!!!!). İşte orası youtube'un dibi. Orada sizin işinize yarayacak hiçbir şey yok. Oradan gidin.

• Hazır olduğum bir zaman noter huzurunda "en fazla çocuğa amcalık yapma" rekoru kırmaya çalışacağım. Hedefim taksim meydanında bir saat içinde tam binikiyüz çocuğa amcalık yapmak. Kiminin kafasını sevip "babana selam söyle" diyeceğim, kiminin tuttuğu takımı değiştirmeye çalışacağım

(gel seni fenerbahçeli yapalım vb.). Umuyorum ki, rekoru Yugoslav'ların elinden alıp Türkiye'ye geri getireceğiz.

• Naif ilaçlar dünyası (bunlar sizin ecza dolabınızda da var): **Katarin, novaljin, panaljin (bilimum):** Anneler babanneler tarafından anneler babanneler için üretilir. "Başım çatlıyor vallahi" tarzı şikayetlerin tedavisinde kullanılıyor. **Lasonil:** Halı saha tutkunu babaların çocuklarına travma yaşatmak için kullandıkları bir çeşit merhem. Kendinizi

bir anda babanızın baldırlarını kremlerle bulundurursunuz. Hiçbir şey eskisi gibi olmaz o andan sonra. **Kutusu kaybolmuş çok küçük pembe haplar (genelde Atoren, Voltarex gibi fantastik isimlerde):** Ne işe yaradığı unutulmuş, nereden geldiği bilinmiyor. Tarihin başlangıcından beri ecza dolabınızda. Oradalar (atılmıyor da). **Kutusu olmayan öksürük şurubu, tentürdiyot & oksijenli su:** Moğollar gibi, Crosby, Stills & Nash gibi. Yıllara meydan okuyan ekip.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"nesneler nesneler
her biri ayrı hayata ait
nesneler
canlanmaya müsait

nesneler zavallılar
tüm başlangıçlara tanık
nesneler
vedaların tozundan bulanık"
Vedat Ö. - "Nesneler"

• Hah : Alıntıyı da kendimden yaptım, iyice oldum!

• Babamın aynı zamanda Milli Güvenlik hocam olması nedeniyle galiba, lisedeyken Onur Kurulu'na seçildim... Ne işe yaradı hiç anlamadım ama sevindim... Sonra, Onur Kurulu'nun başkanı Rasim'i, okulun duvar gastesine Nâzım Hikmet'in şiirini yazdığı için içeri aldılar... Rasim'le beraber iki hocamızı da...12 Eylül'ün ve faşizmin onuru bu kadarcıktı işte...

• Peki, dostum Kürşat Akyol'un "Mistır No" diyen gence "Akıllı ol lan, onun adı MİSTER NO" demesi...

• Vaktidir vakte tapan milletimin istikrar!...

• Azalarak bitsin: "Ben seks objesi değilim!.." (Nasıl lan seks objesi diilsin?.. Panelde mi ortaya atıldın, sempozyumda mı ileri sürüldün, seminerde mi açıklandın?.. Basın toplantısı mı doğurdu seni, tez misin, proje misin?.. Hepsinden şahanesin, eşref-i mahlukatsın, mahlukların yani yaratılmışların güzelsin, insansın lan sen.. Yabancılaşmış!.. Seks eylemi sonucu dünyaya gelip, sonra da 'seks objesi diilim' var mı?.. Sen de, ben de seks objesiyiz, sus!.. Cinsel metaya hayır, seks objesine evet!.. Gel sevişelim önce, ben kısaca V.Ö. !...)

• Benim insanlarımla hoşgörüsünü, çocukken televizyonda, artistik patinajda düşenlere gösterilen anlayıştan anladım, daha da unutmam!..

Fotoğraf: Sinan GÖKSEL

• Hadise'nin kıyafeti gayet iyi; bence Hadise, kıyafetsiz daha iyi!..

• "Endim dereye düştüm / Bir çift güvercin vurdum / Ben yarımı ararken / Birden yanımda buldum." (Kıbrıs manisi)

• Bitsin: "Televizyonunu yeni açan izleyicilerimiz için..."

• Prof. Yalçın Küçük'le bir kez tanıştım, zaten bir kez tanışılır, 2002 yazıydı galiba da, Firuzağa kavesine doğru yürüyorduk yazar Sebla Koğan'la, baktık ortak dostlarımız Profesör'le oturuyorlar aynı masada, bizi de davet ettiler, oturduk... Biz gelmeden önce, çevrede bi kavgı çıkmış, dayak yiyenlerden biri "Ben Çakıcı'nın adamıyım ulan" diye bağırıyor, Yalçın Bey'in yorumu "Bizde dayak yiyen herkes, Çakıcı'nın adamıdır" olmuş... Çay içip muhabbet ederken, Yalçın Küçük, Sebla'ya adının anlamını sordu... Sebla açıkladı, Yalçın Bey "Yok öyle bişey" dedi... Sessizlik oldu... Sonra "Dikkat edin, burda her masa birbirinden farklı, hiçbir masa diğerine benzemiyo" dedi... Dikkat ettik, hakaten de öyleydi... Sonra da bana "Siz, suyun öte tarafından" dedi... Ben de "Bana göre de siz suyun öte tarafı" dedim... Profesör güldü... Hayatımda görüp öreceğim en acıip adam diye düşündüyüm...

• Hemen bitsin: "Lucky strike" sigarasının piyasaya çıkışı hikayesini anlatmak...

• Selam ben Limon, abim Sayın Mr. Krugger, ablam se Bayan Sam'dır, esasen hayal ürünüyüm, ama gerçeğe de güvenim tamdır... Kendi hesabımla bin kiloyum, yanaklarım bombe, kalbim yufka, çok kereler aşık oldum, bi tanesinin adı Şiba... Bir oyuncakçı yapmış beni, ama çoktaaan silinmiş, seri numaram, canım sıkılırsa bi çizerim havaya, olur benim de metal mataram...

• Peki Türkler'in teknolojiyi bilime yeğlemeleri?!

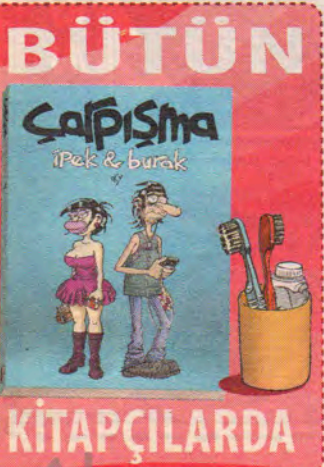
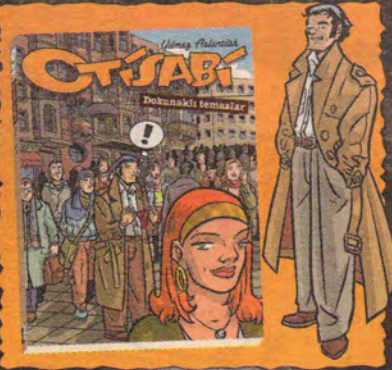
• Denizli Dörtlüsü: Kızı, tozu, horozu, bi de Zafer Gazozu!... Peki Mustafa Denizli'nin son maçını Denizli deplasmanı olması kader midir, belki de diildir!.. Hocam, yenelim Galatasaray'ı da, basiim şu şiiri, aman diyim Mustafa

hocam... (Yusuf, kendi şiirini yazıyo zaten!)

• Tabiat: Tavuk yumurtlar, horoz döğüşür...

ÇIKTI! ÇIKTI! ÇIKTI!

ŞİMDİ TÜM KİTAPÇILARDA

KİTAPLARIMIZI D&R MAĞAZALARINDA BULABİLİRSİNİZ...

TOPLU SİPARİŞ İÇİN:
Tel: 0(212) 245 53 38/39

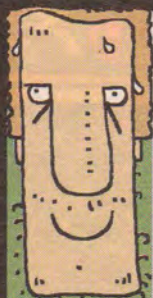

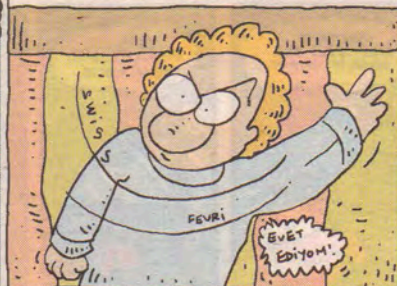

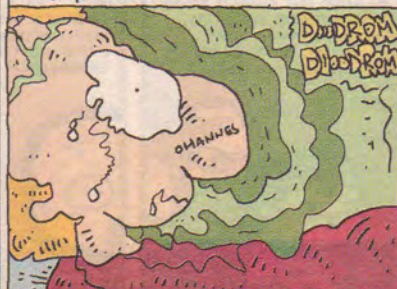
YİĞİT ÖZGÜR

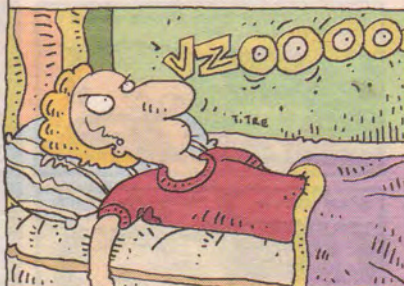
"BU ŞEHRİN KALABALIĞINDAN,
PİSLİĞİNDEN VE GÜRÜLTÜSÜNDEN
NEFRET EDİYORUM!"

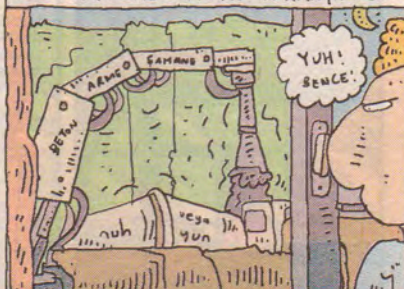
YOK! GEÇEN HAFTASONU ÜÇ
BÜYÜK KAMYON GİRDİ BİZİM SOKAĞA
AKSAM SAAT ALTIDAN SONRA.

ÖZELLİKLE HAFTA SONU YAPILAN
TAMİRAT VE TADİLATLARDAN
TİKSİNİYORUM.

İKİSİ BETON YAPARKEN, DİĞERİ
VİNCİNİ YÜKSELTİ VE APARTMAN
YAPILAR SABAH KADAR KARSIMIZDA

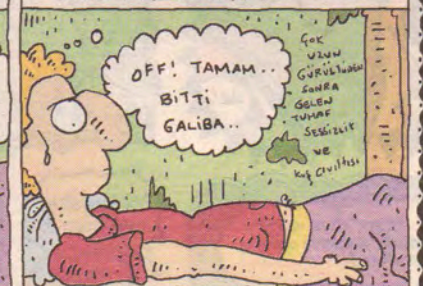
NE ZAMANKI HAFTA SONU OLUYOR
SABAH DOKUZDA ACAYIP
MAKINALAR ÇALIŞMAYA BAŞLIYOR.

BU ARADA İLK KAREDEKİ REPLİK
GÖKSEL ARSOY'UN OYNADIĞI 1963 YILINDAN
"SAFAK BEKCİLERİ" FİLMİNE AİT.

PAZAR AKŞAMI SAAT ALTIDAN SONRA
SUSUYOR NEYSE Kİ MAKİNALAR.
BİRAZ DİNLENMEYE İZİN VAR...

ARSOY BUNLARI SÖYLERKEN ARKADA KORU-
LAR VE BOĞAZ GÖZÜKÜYOR? NEYSE
YİNEDE ŞEHİRDEN HAZETMİYORUM BEN...

si
zo
fr
en

Deniz
tiller

173allah böyle degildir...

AHMET CAMBAZ

Fırat Budacı

BİR KÖTÜ BESLENME HİKAYESİ

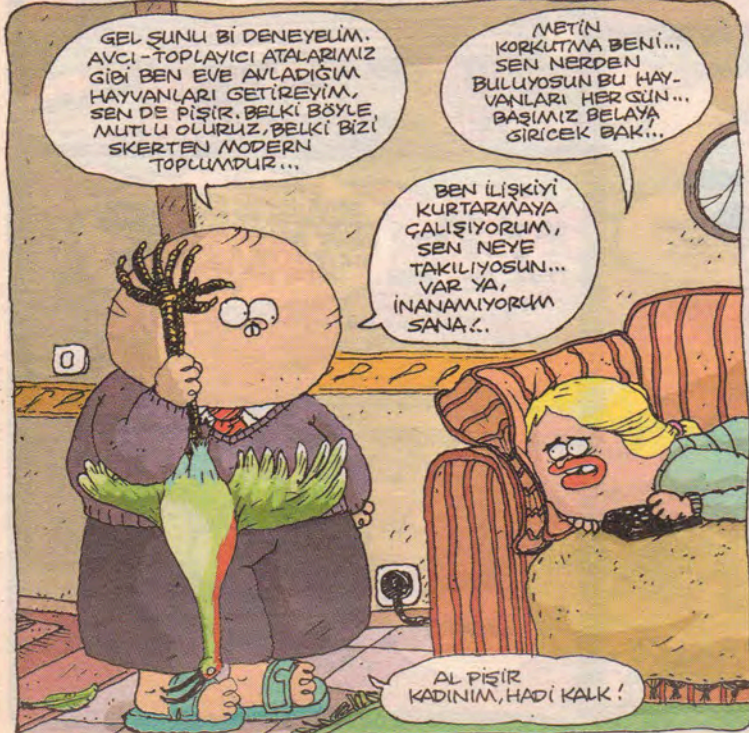
Yıllarca dengesiz beslendim. Annemin sevmediği adamlara paralar verdim. Çocukken salçalı tostçuların, eli kılıklı dönercilerin ve katkı maddesi uzmanı köftecilerin hazırlıklarını devasa yutkunmalar eşliğinde izlerdim. Büyülü yiyeceklerdi. Evlerimizin sağlıklı mutfaklarında karşılıkları yoktu. Annemin bıyıklı bir adamın bol yağlı köftesine karşı övdüğü güvenli ev köfteleri aynı tadı vermiyordu. Evdeki tostların içinden çıkan beyaz peynirler, tostçunun 0.2 mm kalınlığındaki sucuklarıyla yarışmıyordu. Uğurlarına ertelenemez ishaller yaşamama rağmen sokağın yiyeceklerinden vazgeçemiyordum. Üniversite yıllarıdaysa sık sık bir midyenin içinde yaşadım, midyenin matematiği kuvvetli sahibiyse 'adet' hesapları yaptım. Bazı geceler midyeden çıkıp bir kokorece sarılarak kendi eksenimde döndüm. Seviyordum bu işleri, biranın sponsorluğunda sanki bir festival yaşıyordum bu yiyecekleri tüketirken. Ufak tefek hijyen sorunlarını umursamıyordum. Ama o gün ne oldu tam bilmiyorum. Bana sunulan yiyecekler sanki yavaş yavaş canlı bir varlığa dönüşüyor gibiydi. Her şey üst üste geldi. Başladığım hiçbir yiyeceğin sonunu getiremedim. Aç yatıttım...

Bir Dönerci

Üstteki kahverengi kısımları kesince alttan hayvanın yaşadığı günleri hatırlatan kanlı canlı et parçaları çıkıyor. "Pişmemiş abi o" diyor. "Bişkin o, döner böyle olur" diyor. "Nasıl pişkin! Verme abi sen onu" diyor. Kafasını 'çattık' anlamında yana yatırıyor. Ocağın alevini iyice arttırıyor. Döneri, üzerinde siyah pütürler belirinceye kadar pişiriyor. "Oldu mu, keseyim mi?" diyor. Başım la onaylıyorum. Aslında olduğu falan yok, ama çok da zorlamak istemiyordum, sonuçta adamın elinde bir tür kılıç var. Kesiyor, alttan yine canlı bir hayvan çıkıyor. (Aslında aynı kan, kalın bir T-Bone Steak'in ortasında belirince nedense kaliteli bir hayatı ima eder ve kimi çevrelerce neşeyle karşılanır.) Yarım ekmeği bu kanlı kısımlara iyice bastırıyor. Ekmeğin içi pembeleşiyor, sonra alttaki yağa bandırarak pembeliği kamufle ediyor. Ekmeğin içine bir tarafı kara, bir tarafı kırmızı etleri yerleştiriyor. Üzerlerine buruş buruş, çok yaşlı patatesler koyuyor. Patateslerin üzerine de bütün günün yorgunluğunu üzerinde taşıyan incecik domateslerden koyuyor. Sonra avuçları arasında iyice bastırarak kanla, terle şekillendirdiği ekmeği bana uzatıyor. Suratında bir gurur var. Parayı veriyorum. Elimdeki bu tanımsız kitleyle yürümeye başlıyorum. Yiyemiyorum, çünkü bir çeşit canlı o. Usta ona elleriyle can verdi. İlerde bir duvarın üzerine bırakıyorum. Derhal bir kedi beliriyor. İki canlıyı baş başa bırakarak uzaklaşıyorum.

Bir Meyhane

"Sen... gece bi aslana tokat attın mı?" diyor. Sanırım uzun yıllardır önüne gelene anlattığı hayattaki tek hikayesini bir de bana anlatmak istiyor. "Abi çok ilginç bir adamla karşılaştım" diye anlatılan adam bu. İstemiyordum onu. Ama yan yan üzerime geliyor. Masama oturuyor. Duvarları fayansla kaplı ve floresanla aydınlatılan bir meyhane burası. Döneri kediye teslim ettikten sonra eve dönerken uğradım. "Sen... gece bi aslana tokat attın mı?" diye tekrar ediyor. İşaret parmağı yüzüme çok yakın. Meyhanenin sahibi, "Lan geç yerine!" diyerek aslan tokatlayan adamı kovalayıp bana "Ne alırsınız?" diye soruyor. Bira ve patates söylüyorum. Aslan Tokatlayan, oturduğu yerden "Bi bira da bana alsana" deyip tokatlama hikayesindeki düğümü çözüyor. Diğer düğümü de birayı getiren meyhaneci çözüyor: "Aslan dediği kedi, ikisi de aynı

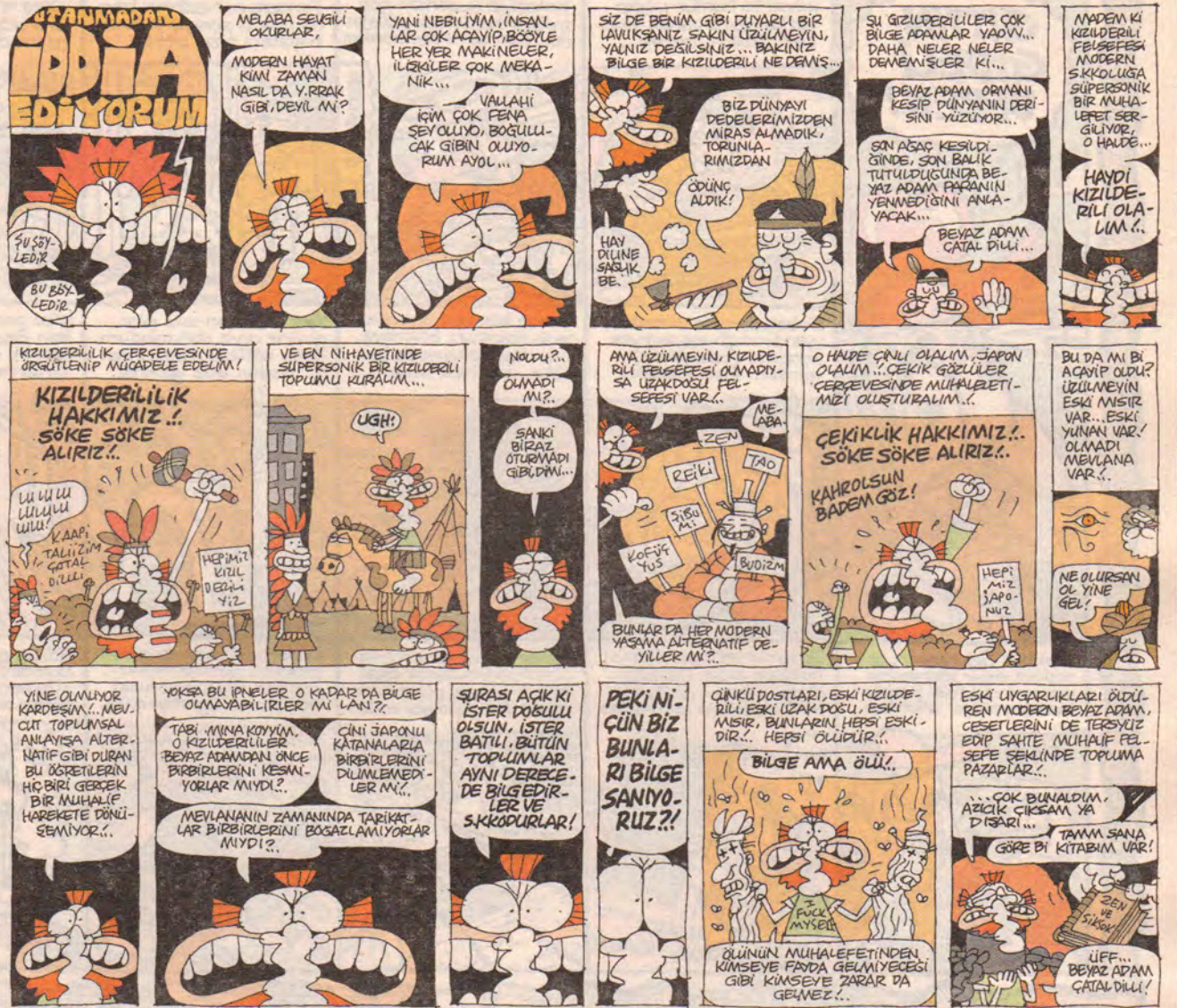
familyadan ya..." deyip cümlesinin sonuna "feliksea" diye bir kelime ekliyor. Yanlış bildiği bu kelimeyi eklemesinin sebebi, benim kültürlü bir görüntü ima etmem. Bu kötü meyhanede, hikayesi içerdiklere benzemeyen bambaşka bir insan olduğunu göstermek istiyor. Kötü meyhanelerin kaderi bu: İçerde yaşayanlar, hep aynı hikayelerle, dış dünyaya 'çok şeyler yaşadım şu hayatta' görüntüsü sunmak istiyorlar. Patatesler geliyor. Dönerciden beri beni takip etmiş gibi bir halleri var, yoldan geldikleri için biraz daha yaşlanıp buruşmuşlar. Meyhanenin açılışından beri(1982) aynı yağın içinde kızarmışlar gibi çok ağır bir kokuları var. Üstelik bir sinek sanki bu yemeğin sunumuna dahilmiş gibi tabağın kenarından hiç ayrılmıyor. "Yılanmış yağda kızartılmış buruşuk patates parçaları (yanında sinekle servis edilir)" isimli bu yemeği daha fazla yiyemiyorum. Müessesenin ikramı olan ve tadı zamanla plastik bir hava yakalayan fıstıkları da yiyemiyorum. Aslan Tokatlayan, yeni gelen birine hayattaki tek sorusunu tekrar ediyor. "Aslan mı?" diyor yeni gelen. Aslan Tokatlayan, bu soruyu 'Gel masama otur, benden sana bir bira ve içebildiğin kadar sigara' olarak algılıyor. Annemin beni bu mekanda gördüğünü düşünüyorum. Güvenli köftelerle beslediği evladının meyhane köşelerinde yitip giden hayatı karşısında yaşadığı telaşı hayal ediyorum. Hayalimde "Anne vallahi ilk defa geldim" demem bir türlü kar etmiyor. Anneme rağmen kapıda duran midyeciden 5 adet midye sipariş ediyorum. Midyeler, beyaz bir tabakta kabuklarından biri kaşık haline getirilmiş dizaynıyla masama geliyor. Daha ilk midyede dişlerim bir taş yüzünden birbirine kavuşmıyor. Gerçekten kötü bir durumdur taş ısırarak. Acısı bir süre sonra geçer ama o iç gıcıklayan hissi uzun süre devam eder. Sonrasında tabakta duranlara karşı bir güvensizlik başlar. Ağır çekim çığnemeye başlar insan. İkinci midyede bir taş değil ama dişlerimin arasında ezilirken iğrenç sesler çıkaran kumlara rastlayınca yemeyi bırakıyorum bu fazla natürel midyeleri. Saatlerdir açım. Parmakları midye açmakta, dişleri elastik kokoreçleri ezmekte usta olan ben, bir türlü beslenemiyorum. Masada tüketemediğim yiyeceklerin sayısı artıyor. Aslan tokatlayan bana bakıyor. Anneme hak veriyorum, gerçekten kötü bir hayat bu. Her gün buraya gelmeye başladığı, sonra zamanla takılıp kaldığını, kendime bir hikaye seçip onun üzerinden hayatımı devam ettirdiğimi düşünüyorum. Aslan Tokatlayan'la kapanış saatinde yalpalayarak çıkıp sokaklarda tokatlamak için kedi aradığımı, dişlerimin sararıp gittikçe uzayarak teker teker döküldüğünü, sigarayı dişlerimden boşalan aralıklara yerleştirdiğimi, kapıdan giren her yeni yüzü bir av olarak algıladığımı, gelenlerden arta kalan yaşlı patatesleri bize kötü davranan meyhaneciden istediğimi ve en sonunda, bir gün, duvarın üzerine bırakılmış bir yarım ekmek için Aslan Tokatlayan'la kavga ettiğimizi hayal ediyorum. Hesabı ödeyip kalkıyorum. Çıkarken Aslan Tokatlayan'ın benden kalanları istediğini duyuyorum.

Tekrar Dönerci

Karnım çok aç. Dönerci hariç her yer kapalı. Meydandaki çorbacıya gitmeye karar veriyorum. Verdiğim karar dönercinin önünden geçerken aniden iflas ediyor. Bir katil gibi olay mahallinde takılı kalıyorum. Ağzım benden bağımsız "Kolay gelsin" diyor. "Ooo!" (?) diyor dönerci. Kafasını sallayıp keyifleniyor. "Bişkin mi olsun gene" diyor. Kafamı sallıyorum. Bişiriyor. Çift renkli dönerleri, yaşlı patatesleri ve çok yorgun domatesleri sırayla yerleştiriyor. Elleriyle şekil veriyor ve keyifle bana uzatıyor. Annem elime vuruyor, yine de iki elimle kavıyorum ekmeği. Bir ısırık alıyorum. Gerçekten çok kötü, sarhoş olmanın ayılığı bile yenemiyor ağır kokuyu. "Kolay gelsin" deyip ayrılıyorum. İki ısırık daha alıp pes ediyorum. Kalanını duvara bırakıyorum. Bir süre bekliyorum. Kedi gelmiyor. Belki bir tokat yedi, gelemiyor...

budaci@gmail.com

MEMO TEMBELİZER ANLATIYOR

GİTTİN GİDELI BEBEK!

Üzerine çizdiğim kağıtları kuvvette hamur yapıp yufka gibi açarak tefert çizdim bebek...

Kafamda peluş melek halesiyle kusarken görmüşler beni çiçek pasajında... Ben zerre hatırlamam.

Tam bir ev adamı oldum... Penzere pervazlarını boyadım, cama siçayip kuruyaları boyaları traş ettim.

Dedeme takma diş yapıştırıcısı aldım, ağzına sürmüzdü bebek... Yine kendi bildiğini okuyo...

Ülserim azdı, doktor gazlı içecekleri yasakladı... Kolaysız gazozsuz yaşamam ben bebek.

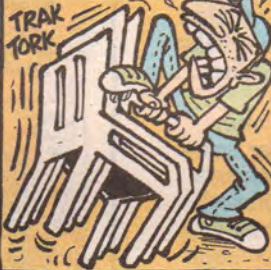
Sabah dergide Cihan Kılıç'ı uyandırırken salyasında kendimi (balık gözü) gördüm ben bebek...

Namaz kılarken önünden geçip namazını bozmaya- lım diye takunyayla ibadete başladı dedem...

Kedi dışardan eve pire getirir diye korkuyodum, daha kötüsü oldu... Pireler kediyi eve getirdi.

İçice geçirilmiş haldeyken dedem oturunca plastik sandalyeler birbirlerine kaynadı...

Klozette arazi vitesi takıttım bebek... Çirir-ken röiantide, kabızken dörde takip yapıyorum...

Elektrik faturasını yalnızlık sular idaresine yatırınca elektriği kestiler ama su aklıyla ullahtan.

Dedemin röntgen filmi buldum evde. Dalgalandırıp, çıkan o nefis tok sesi dinliyordum durmadan.

Titresimli göbek eritme cihazı aldım... Biraz ağsa tatbik edince günde on orgazmdan num gibi eridim.

Dedeme köyden bir bidon pekmez göndermişler... İçip içip atışporetimizin inceliklerini öğretiliyorlar.

Gittin gidele, sigaranın dumanı gözümü yaşarttı, süzülen göz yaşlarım sigarayı sandırdı bebek.

Cihan Ceylan

YA ABİ ŞURDA SARISIN Bİ ADAM VAR SALAGA BENİYO BİRAZ KAPATMADI GALİBA TELEFONU... SORİYİM Mİ SİNA Z.

YA OLUM ANONS YAPTIK İSTE, KAPATMIŞTIR GEL OTUR ŞURAYA HER UÇUŞTA AYNI ŞEY YAPIYOSUN LAN...

UFE...YOK YA DÜŞÜRCEK YALLA LIQAŞI BU ÇOK KILLANDIM, SORUCAM BEN...

HAYATINDA BİR SİRALAMA YARSA KAÇINCI SIRADA OLURUM MİTHAT?

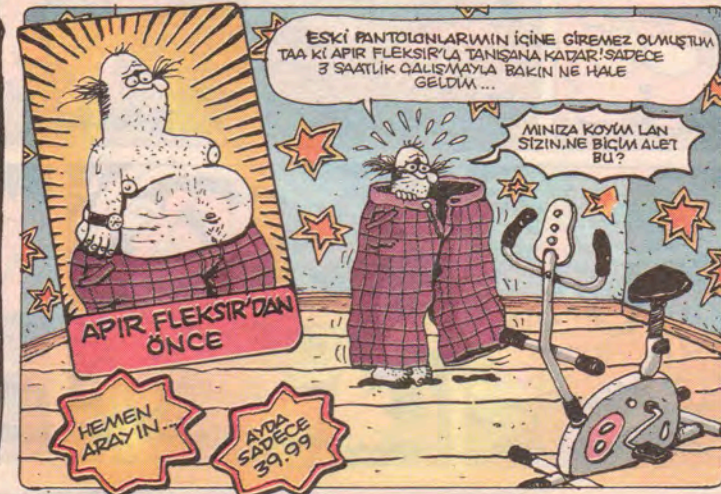
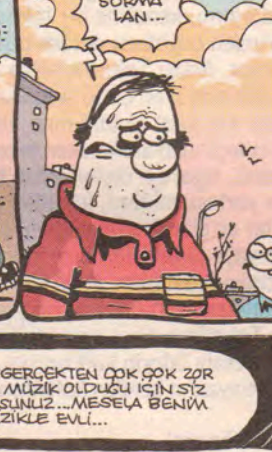
1. ALLAH... 2. ANNE-BABA... 3. EKMEK PARASI... 4. SEN...

İLK ÜÇ DEĞİŞMEZ...

ÖFE...

3 PLANI YA BAKTIM SAÇLAR İYİCE DÖKÜLDÜ O ZAMAN ÇOK KİŞİ KESTİRİRMİ Bİ DE SAKAL BIRAKIRIM...

20 SENE SONRA ABİ? SORU SORMA LAN...

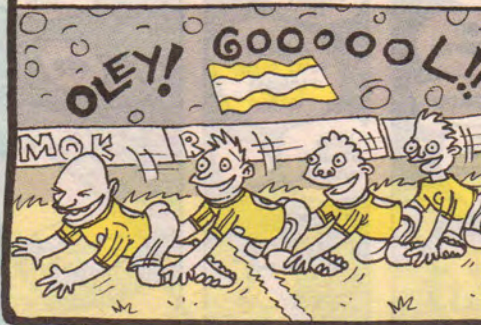

gelen kutusu

Servet TURAN

Samih gidiyo... Samih gidiyo vız GOOL! İeiz bu! İeiz bu! Futbolcular zevinden timsah yürüyüşü yapıyo! Sayın seyirciler bi an inanılmaz .....

...Aa-a. Bi saniye! Bi saniye! Hakem golü kabul etmedi! İnanamıyorum gol iptal oldu!

Emir SAĞLAM

OĞLUM BENCE BİZİ ALMAZLAR Bİ YERE. DAĞI - LALIM BENCE...

Ömer GÖKSEL

ÖĞLENE KILIYIM BEN ... SEFERİ SAYILMURUZ ŞİMDİ Dİ Mİ?

NE ÖĞLESİ NE SEFERİSİ BİTTİ ABİ ARTIK ...

NASIL BİTER YA. YAŞAM TARZIM O BENİM...

Hakan KURTAŞ

Ulan şirketten çıkarken çaylarımızı koyduğumuz kutuyu bak! Nası bi şirkette yıllarımı geçirdim?? Allahından bul çikobella...

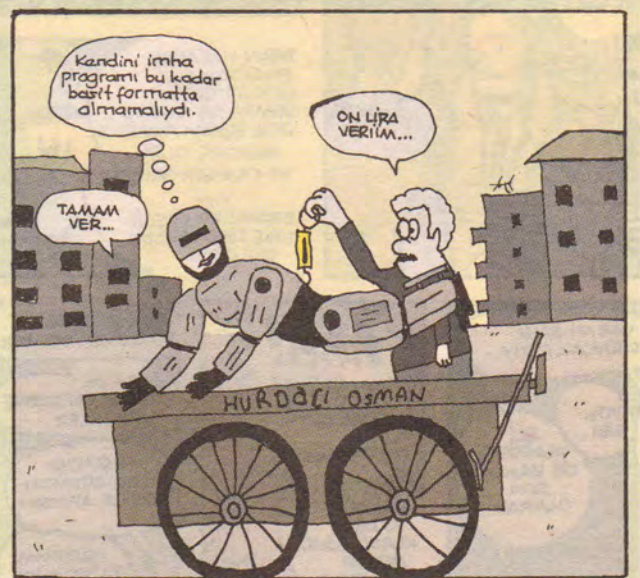
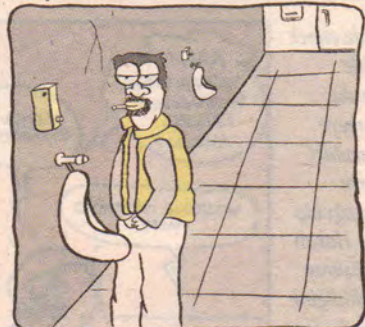

Sedat ÇOLAK

SON ARZUSU BANBİ JUMPİNG. MİS...

Necip DUMAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 20 Mayıs 2009 | Sayı: 090
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadimköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

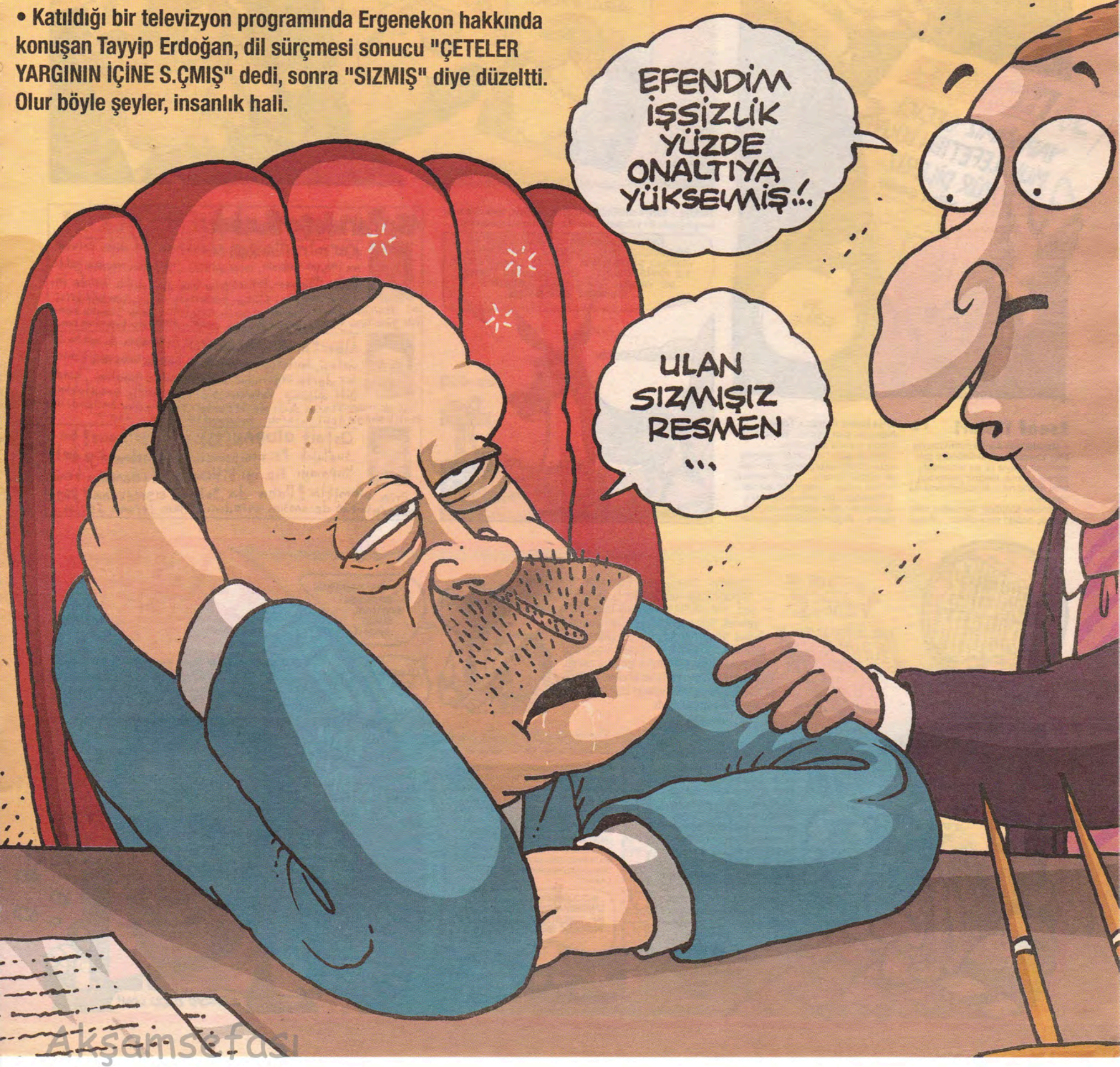
27 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/22 No: 091
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• Katıldığı bir televizyon programında Ergenekon hakkında konuşan Tayyip Erdoğan, dil sürçmesi sonucu "ÇETELER YARGININ İÇİNE S.ÇMIŞ" dedi, sonra "SIZMIŞ" diye düzeltti. Olur böyle şeyler, insanlık hali.

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

● Gökhan Özen, "Civciv" şarkısındaki "Ufak at da civcivler yesin" sözüyle ne demek istediğini "Kendine gel de ilişkimiz devam etsin, demek istiyorum..." diye açıkladı 6 yıl...

● Güzeldere köyü muhtarlığı siyasetçilerin köye girmesini yasaklayalı 7 yıl...

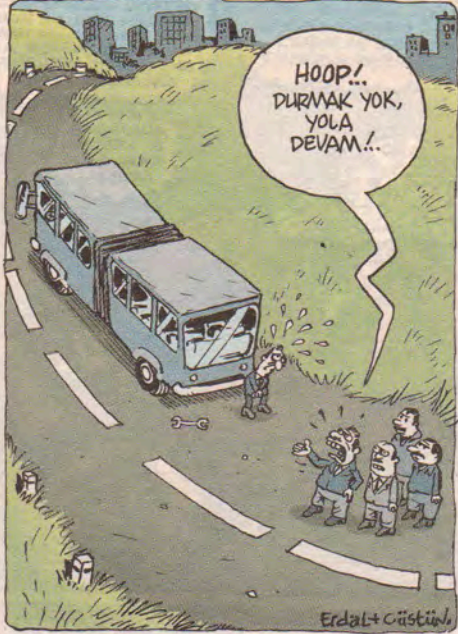
● Adnan Aybaba, kokain kullandığı gerekçesiyle Daum'un Beşiktaş'a gelişinin yanlış bir tercih olduğunu anlatırken, kendisine karşı çıkan bir yorumcuyla "Ee hocam koko?" diye çıkıştı 8 yıl...

● Tansu Çiller, Clinton'un kendisini arayarak Irak'a yapılan hava saldırısı hakkında bilgi verdiğini söyledikten sonra Beyaz Saray tarafından yalanlanınca, "Öyle bir şey söylemedim" diyerek yalan söyleyeli; kendisine görüntüler gösterilince de "Hayatımda hiç yalan söylemedim" diyerek yalana devam edeli 13 yıl...

● George Jorgensen, dünyadaki ilk cinsiyet değiştirme ameliyatını olarak Christine adını alalı tam 57 yıl olmuş...

Büyükşehir Belediyesi'nin milyonlarca eura'ya satın aldığı metrobüsler sürekli arızalanıyor.

Mankafa hastalığı Avrupa'da hızla yayılıyor... Avrupa Parlamentosu Vekili Robert Kilroy - Silk, "Türkiye'de kadın sünnetlerinin önü alınsın" dedi.

ÖZGÜRLÜÜÜÜK!..

MÜDÜRÜMÜZ DE GEYİK ÇIKTI!..

Eskişehir, Çatacak ve Kalabak ormanlarında koruma altında tutulan 6 erkek geyik, yabancı turistlerin avlanabilmesi için ihale yoluyla satışa çıkarıldı. Milli Parklar Şube Müdürü Turan Tosun, "15 kişilik topluluktaki genç erkek geyikler, yaşlı erkek geyikler tarafından sürekli baskı altında tutulurlar. Bu topluluktaki en yaşlı erkek geyiğin vurulması, genç erkek geyiklerin önünü açar..." diyerek, durumu, "yaşlı geyiklerin vurulması hayırlı bir iştir" mesajına bağlamayı başardı. Bu yaşlı ve baskıcı geyikleri avlamak isteyen avcılar için maliyetse geyik başına 15 bin YTL...

NİTELİKSİZ BİLGİ

Eski manken Merve İldeniz, "Orada Neler Oluyor" programında 3 yıldır beslediği ve geceleri beraber uyuduğu Kaskal isimli pılan yılanını anlattı: "Kaskal artık evliliği diye düşünürken ben 3 kez soktu. Onda halihazırda bir gün süti banyosu yapıyorum. Bahçeden yakaladığım fare ve böceklerle besliyorum. Yazın havuzda birlikte yüzüyoruz. İlek sorun arkadaşlarımla evime gelmek istememesi. Kaskal'ı kanepenin üzerinde görenler çığlık çığığa kaçıyor..."

...BU AKSAM BANA GESENE KIZ... ÇAY İÇERİZ... HADI YAA, İŞİN Mİ VAR... HUI...

(CİHAN KILIÇ)

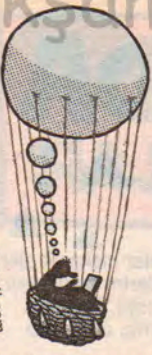

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Artık Türk basınına diyecek sözüm kalmadı. Gerçi niye kalmasın, daha çok laf ederim ben de, geçen gün yine şaşıtm kalmış. Gazetede okuduğum başlıktır bu yazdıklarıma sebep ey dost: "Herkes, bankalar kar etsin diye dua etsin" Şimdi efendim ben buradan, banka çalışan emektarlarımızı, beyaz yakalı işçi arkadaşlarımızı tenzih ederim ama ne diye bankalar kar etsin diye dua edecekmişiz, bilemedim. Bana kalırsa, nereden baksanız akla aykırı bu. Hep

beraber, önümüzde imam, köyü bucağı toplayıp bankalar kar etsin diye duaya çıksak memnun olacak hergeleler. Bankalar kar eder, zarar eder, orasını bilemem ama zarar eden hiçbir banka, bizim yüzümüzden zarar etmez. Biz sıradan insanlar, bankaların sadece kar etmesini yarıyoruz. Yalnız bu kar, matematik çünkü bu, bir taraf artınca diğer taraf azalıyor, bize giriyor. Yani artık bilesine akıllarını yitirmişler ki, zarar edelim diye dua etmemizi istiyorlar. Ha şimdi hemen vaveyla edecekler, vay efendim, bankalar kar edince kredi vermiş, istihdam sağlanmış bilemem ne diye. Gittim baktım bilançolara, hepsi zaten kriz mriz dinlememiş çatır çatır kar etmiş, nasıl olacak bu işler? Banka emektarı arkadaşları, değerli Bank-Sen mensuplarını tenzih ederim ama sevemedim arkadaş ben bu bankayı, zorla mı? Yetmiyormuş gibi bir de dua ettiriyorsunuz.

■ Restoranda, hele ki şöyle lüks bir restoranda, şarap için ayrı garson oluyor, o sadece şarapla ilgileniyor. Hangi şarabı alacağımızı soruyor, bir de acılı ezme isteyecek oluyorsun, duymazdan geliyor. Yakıştırıyordum. O da kendisine acılı ezme siparişi almayı yakıştırıyormuş herhalde. Geliyor, şarap öneriyor, sonra gidip şarabı getiriyor, servisini yapıyor gidiyor. Garsonlar arasında ayrımcılık son bulsun istiyorum. O şarap garsonu, artık kesin özel bir adı da vardır, istediğimiz zaman yemek de getirsin, olmadı diğer garsona yardımcı olsun lütfen. Oley-İş uyumasın.

■ I Love You, yes ve no'dan sonra öğrendiğimiz ilk İngilizce kalıplardan biri. Sanırım başlıca nedeni de bilhassa ilköğretimde falan çocukların kimisinin bu şekilde ilan-ı aşk etmeyi tercih etmesinden. Türkçe söyleyen utaniyorsun ama yabancı bir dilde söyleyince sanki söylememiş gibi de oluyorsun bir yandan. Ama hepsinden öte, bununla ilgili olarak birden fazla dilde "seni seviyorum" demeyi öğrenen adamlar vardı onlar çok fenaydı işte. "17 ayrı dilde seni seviyorum diyebilirim abi" diye bir de övünmeleri yok mu? Küçük kırlentlerin ve nevesimlerin üzerine ayrı dillerde "seni seviyorum" yazılması felaketinin sebebi işte bu tezcanlı arkadaşlar bence.

■ Nedendir bilmem ama Roma'yı kimin yaktığını genellikle (pek sahil olmasa da) Neron olarak biliyoruz diyebilirim. Nereden baksanız ilginç bir durum. Bunda tabii Hababam sınıfındaki müfettiş Hüseyin Hilmi Topuz'un da rolü vardır, yok değildir ya, yine de Roma denince akla gelenin Neron'un Roma'yı yakması olmasında bir numara var doğrusu. Yapan, kuran, geliştirene değil de yikan yakan hakkabazı dikkat kesilmek aymazlık değil de nedir sorarım size? Tabii Roma'nın gerçek mimarı köle arkadaşları burada tenzih ederim. Hiç üzerime gelmeyin, tenzih edeceğim. Zaten mesajlı gibi oldu durduk yere, üstüne üstlük iki büküm olduk köşede.

■ Islak saçlarla sokağa çıkarken, annem arkamdan seslenir, bu şekilde davranmaya devam edersem kel kalacağımı, sinüzit olacağımı söylerdi. Ben de sözünü iki etmez, kurutma makinesi adını verdiğimiz tıksıntı verici cihazla saçı kurutur böyle çıkardım sokağa. Tabii gençlik o zaman, kaybettığım zamana yanardım. Aradan yıllar geçti ve ne oldu? Ne olacak hem kafamda saç kalmadı, hem de kronik sinüzit oldum. İşte buna kızyorum. Bari saç kurulmadan çıkaydım da, o zamanı kaybetmemiş olaydım. O değil, geçen gün, 90'lı yılların ilk yarısında karaladığım bir şeyleri karıştırıyordum, kendi geleceğimi yazmışım: "saçlarım hafifçe dökülmüş, minik bir göbeğim var" diye. Aynaya baktım, çok iyimser davranmışım kendime doğrusu.

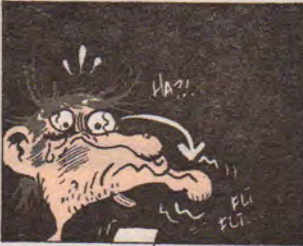
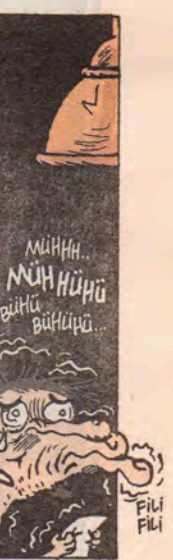
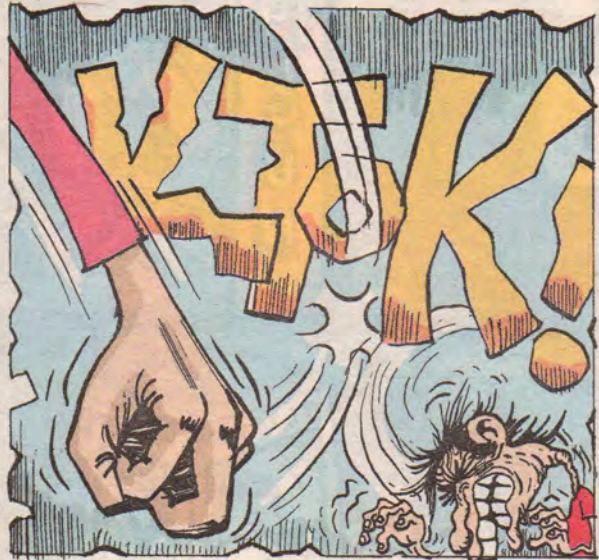
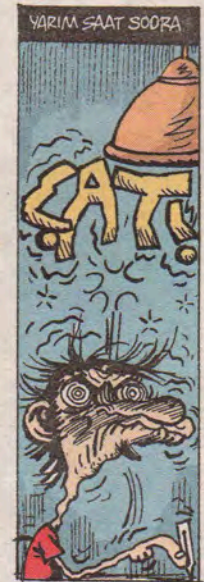
■ Maalesef Türkiye'de kimsenin değerinin bilinmediği iddiasında dikkate değer oranda gerçeklik payı var galiba. İşte Tugay Kerimoğlu. Çok net hatırlıyorum, bundan on yıl kadar önce, bir takım kendini guru ilan etmiş abiler Tugay'a hakaretler yağdırıyor, derhal jübile yapması gerektiğini iddia ediyordu. Ertesi yıl Tugay'ın hala oynadığı Galatasaray UEFA kupası aldı. Sonrası malumunuz. Tugay futbolu henüz bırakıyor. Üstelik İngiltere liginde, hatırı sayılır bir takımda ve de taraftarların büyük sevgisini, kazanarak. Ben zamanında Tugay'a o hakaretleri yağdıran adam olsam, hiç beklemez, bir daha futbol yorumu yapmamak üzere karar alır, diğer ıvıdık zıvıdık işlerle ilgilenirdim. Ama tam da şimdi TV'de tanıtımı geçti, hala ısrarla futbol yorumları yapmayı sürdürüyor söz konusu abi. Enteresan bir ruh hastalığı olarak görüyorum ben bunu.

■ Cam Sil gibi net bir şekilde fonsiyonunu pazarlayan markalara bayılıyorum. Net işte: Cam Sil. Ne yapıyor? Cam siliyor. Berikilere bakıyorum yok oksî ekşin, yok

■ Akla geldi ansızın; TV'de Sinema da, hadi itiraf edin hoş bir serinlik. Tanıtım kapağı bellirince üçşürdük ekranın karşısına. Hatta bir ara TRT, "TV'de Sinema" yazdıydı da o kapağa, onu bile tartışmıştık haftalarca. Bence de TV'de Sinema, o ayrı.

■ Ne yalan söyleyeyim, adalet sistemi, biz kendisine güvenelim, biz rahatça uyuyalım diye var ama ilk akla gelenen çok daha farklı bir nedenle yapıtığımızda uyumamızı sağlıyor, bunu söylemeliyim. Neticede, bir suç işlendiğinde, suçtan zarar görenin adaleti bir Charles Bronson yada Kiri Harry'mişçesine kendi eliyle sağlaması bizi gerçekten çok pis durumlara sürükler, zaten sürüklüyor görüyorsunuz. İşte bana kalırsa adalet mekanizmasının en önemli işlevi, o noktada Kiri Harry'liği kendisinin yapması. Neticede bana kötü bir şey yapan adama elbette kızarım ama allah korusun ona bir zarar vermek istemem. Yani belki o ilk sinir anında ekletiririm ağzının ortasına iki tane ama sonra insan pışman olur. Ama adalet mekanizması sayesinde cezayı ben vermiyorum, garibim, eve girip bir şeyimi çaldı diye, sokakta yürürken bıçağı bacağıma taktı diye gidip bir yıl iki yıl artık ne ceza aldysa hapiste yatıyor. Ben bunu yapabilir miydim? Valla yapamazdım.

■ Ismarlama üzerine mi yapıyorlar bu şömine işini? Eğer böyle değil de, bir şömine endüstrisi varsa, şömine alana yanından Banu Aklan şişme bebeği verseler hiç olmazsa küçük bir onama olur satışlarda. Krizdeyiz, sanayiye yardımcı olmak istiyorum, üzerime gelmeyin.

HİÇ MACERA VÂAD
ETMİYEN KAHRAMANKÖPEK
ADAM

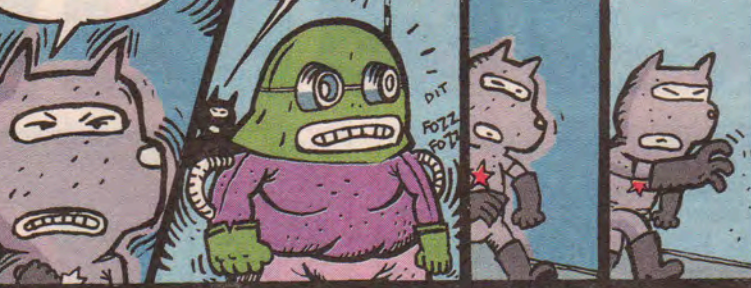
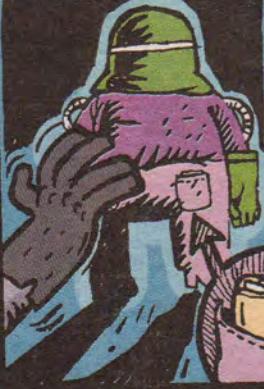
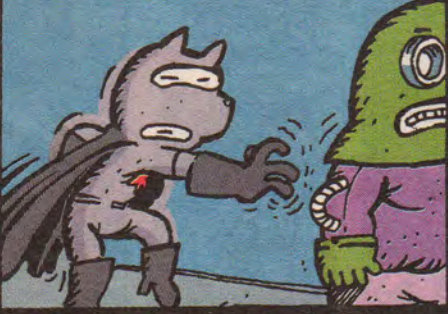
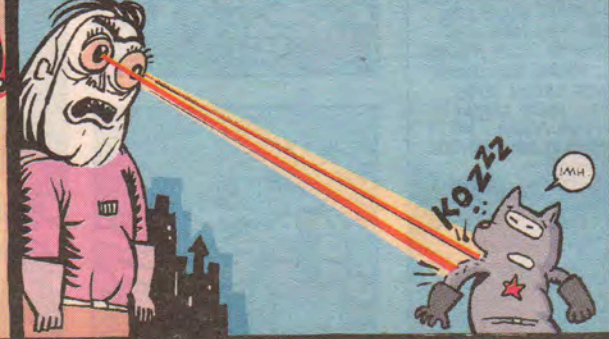
YAVUZ ÖZTÜRK

18.
GÜNGİZLİ KİMLİĞİNİ
ORTAYA
ÇIKARACAĞIM...

ORDA...

Ve arkadan.

Sessizce.

Yaklaşıp maskesini çıkarıp
gizli kimliği ortaya çıkabilecek mi?19.
GÜN20.
GÜNO SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

• Çamaşır makinası, elektrik süpürgesi falan bunlar mekanik alet. Gün gelir elinizde kalır. Gerçek dayanıklı ev aletlerini sayıyorum: 1. Küllük, 2. Masa örtüsü, 3. Nihale (tencere altlığı). Nereye taşınırsanız taşının, kaç ev değiştirirseniz değiştirin, onlar hep orada, sizinle.

• Dünyaca ünlü black metal grubu Hülki Cevizoğlu'nun merakla beklenen son albümü "Dark Desire (Karanlık Arzu)" raflardaki yerini aldı. Geçen gün kitapçıda gördüm, Hülki Cevizoğlu kitaplarının üstünde bu logo var. Kitaplara baktım, içinde metal müzikle ilgili en ufak bir şey yok. Genelde "AKP hükümeti ne kadar da kötü..." anafikri işleniyor. Peki bu logo? Aklımı aldın Hülki Abi. Sert kal, taviz verme.

• Modern yaşamın bazı açmazları - Ev arkadaşımızın tanımadığımız bir kız arkadaşı bize misafirlığe gelirse ne yapmalıyız? Kimimiz gidip hemen aynaya bakma ihtiyacı hissediyor, kimimiz "endamm görülsün" diye devamlı evin koridorlarında geziniyor. Peki doğru davranış şekli nedir? Doğrusu gidip "merhaba" demek. Ardından kendinizi çok yakmadan odanıza çekilin ışıkları söndürün, uyumaya çalışın. Bu rahatsız durum ortadan kalkana kadar bu hareketi sürdürün. Doğrusu bu gibi.

• Artık gelecek zamanlar gelsin, makinalar cihazlar bana "insan gibi davranmak üzere programlandım" desin istiyorum. Mesajlı cevabım kafamda aşağı yukarı iki yıldır hazır. "Sizin kadar bile insan olamayan o kadar çok sözde gerçek insan var ki... Keşke sizleri görüp biraz insanlık öğrenseler" gibi birşeyler söyleyeceğim.

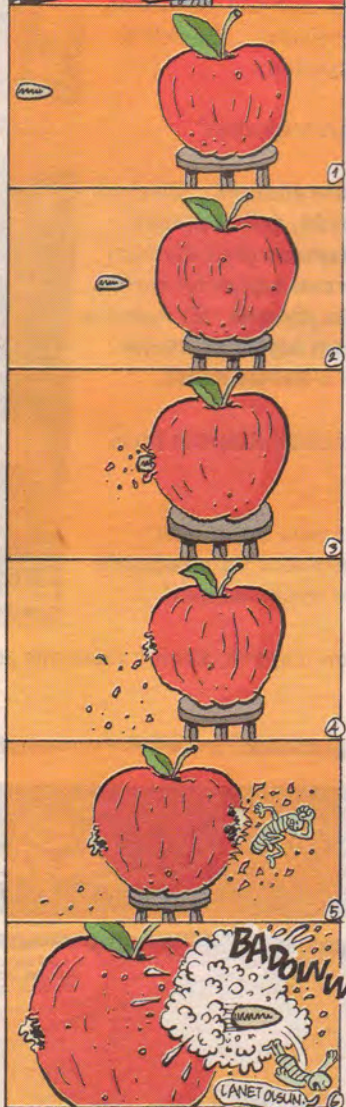
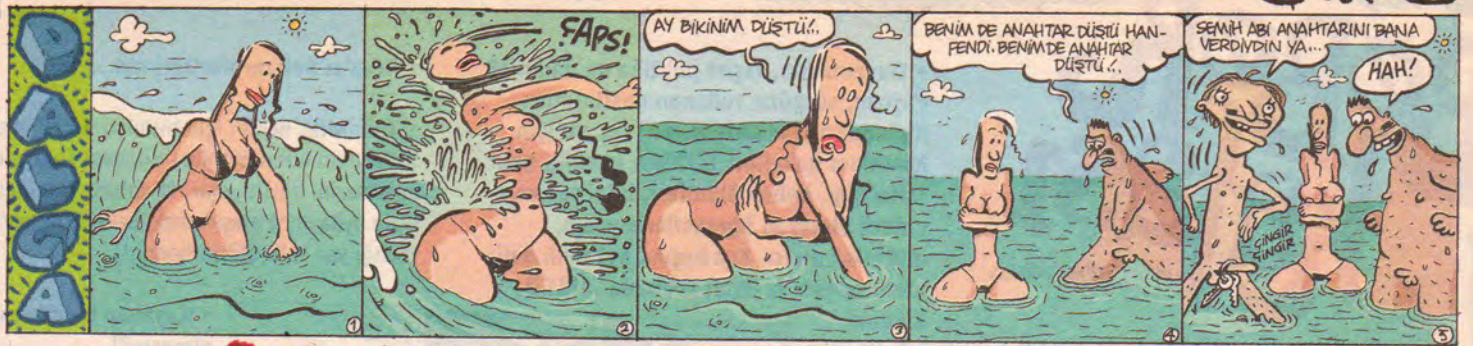
• Yıllardır arıyorum, en sonunda buldum. Emekli öğretmen tişörtü... Benim zannettiğim aksine ön cebinde maltepe sigarasıyla paket halinde satılmıyormuş. Maltepe ayrı satılıyor. Bütün modelleri aynı mağazada mevcut. Babama kazak almışlar bu mağazadan, babama ufak geldi, beni yolladılar değiştir diye. Kazaklar da aynen bu model ama tişört değil kazak. Bütün gün yüksek sesle mağaza müziği dinlemekten yaşama sevincini yitiren tezgahlar kız benim tişörtlerin fotoğraflarını çektiğimi farkedince kılandı "Neden çekiyorsun?" falan diye çıkışır oldu. "Evde aynısından yapacağım kendime" diyemedim. Dilimin ucuna kadar geldi, diyemedim. "Yatalak arkadaşım var bi tane, evden çıkamıyor, fotoğrafları ona göstereceğim. Beğendiği olursa gelip alacağım. Yatalak çünkü, evden çıkamıyor" dedim. Çok yardımcı oldular. İnsanlık ölmemiş dedirtin bana mağaza kadını.

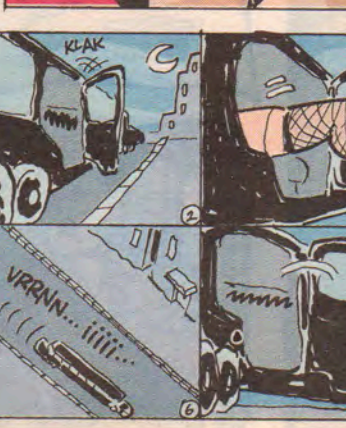
• Türkiye'mizin kanayan bir yarası: Şiirli belgesel. İster zeytinle ilgili olsun, ister sıvas kangal köpeğiyle (bozkırların yalnız bekçisi, çobanın bu ıssız dünyadaki tek dostu kangal köpeği vb.); söyleyeceği şeyi doğrudan söyleyemeyen, izleyeni betimleme içinde bırakan bir belgesel geleneğimiz var. Neden böyle oldu? Cumhuriyet'in ilk yıllarında birilerinden mi etkilendi belgesel sanatçıları, bi akıma mı tutuldular ne oldu? Bana zeytini, zeytinciyi övmeyin artık. Düz anlatın. Yalvarma noktasına getirdiniz beni.

• Çağdaşların savaşı: Biyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç vs. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın. Tarafları tanıyalım: **Biyıklı, fötr şapkalı çağdaş genç:** Coşkulu karakteri ve kendisi gibi coşkulu kalabalık arkadaş çevresi (seyirci desteği) güçlü yönleri. Kendine güveni yerinde, motivasyonu yüksek. **Sandaletli, otantik etekli kadın:** Çağdaşlık konusunda tecrübeli, şairler, yazarlar ve bilim adamı değişik insanlardan oluşan kemik bir destekçi kitlesi var. Pasif ve heyecansız dövüş stiliyle rakiplerini iyice yorduktan sonra işlerini bitirmeyi seviyor. **Fight!:** Biyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç maça hızlı başlıyor. Müzik grubu kuruyor, festivallere gidiyor, facebook'tan etkinliklere katılıyor. Ancak tecrübeli rakibi Sandaletli, Otantik Etekli Kadın bu ataklardan etkilenmiş gözüküyor. Her gün gittiği coffee shop'ta saatlerce oturuyor, kitabını okuyor. Dakikalar ilerledikçe Fötr Şapkalı Çağdaş Genç'in iyice yorulduğu gözlemleniyor, fakat kolay pes etmeye niyetli değil. Son bir çabayla tüm arkadaşlarını seferber ediyor; sırt çantalarını, çadırlarını yüklenip hep birlikte yurtdışındaki bir müzik festivaline gidiyorlar. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın bu атаğa film festivalindeki neredeyse bütün filmlere giderek karşılık veriyor. Artık son raunddayız. Gücü tamamen tükenen Biyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç yenilgiyi kabullenmiş durumda. "Belki bir film prodüksiyon şirketinde veya reklam ajansında çağdaş bir iş bulurum" umuduyla cv doldurmaya başlıyor. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın ise kolay gelen zaferini dostlarıyla çıktığı bir akşam yemeğiyle taçlandırıyor. **Sonuç:** Sandaletli, Otantik Etekli Kadın wins!

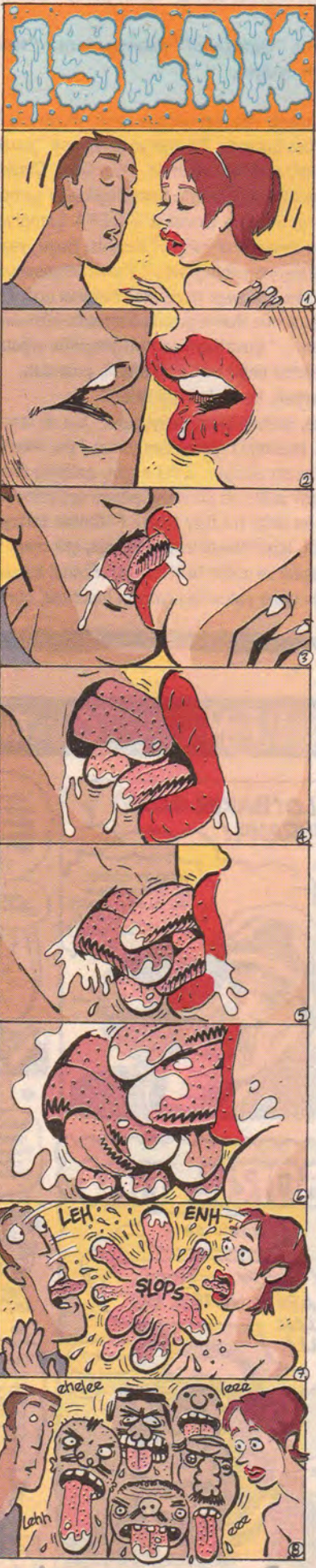
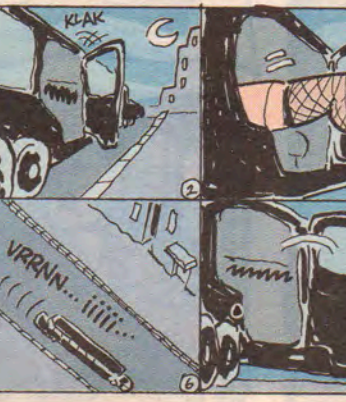

Paris

LAK! AY!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

arasında, çocukların en fazla zorbalıkla karşılaştığı iki ülke Yunanistan ve Türkiye... Yine bu ülkeler arasında, en fazla üniversite mezunu işsiz oranı (8.2) en fazla Türkiye'de... "Akıl sağlığı" bozukluğunda da önderdeyiz... Öğrencilerin okuduğunu anlama, matematik ve bilim alanında başarısında, 30 ülke içinde, sadece Meksika'yı geçiyoruz... Demek ki gitmeden de sürülebilirmiş ülkem insanları...

• Bitsin: "Aslında evren, bi çocuğun oyuncakıymış!"

• Çocukken, ailece bi gazino programına gitmiştik... Dönemin komedyenleri (kesin bişey böcekleriydi), gelin-kaynana çelişmesini anlatıyorlardı... Sözde kaynana şöyle diyordu: "Ey gelin gelin / Kırılın belin / Atarsam baştan bir harfini / Olursun elin!" Gelinin buna cevabı ise şöyleydi: "Ey kaynana kaynana / Benim ile oynama / Atarsam baştan üç harfini / Olursun Dansöz Nana!" Kimse artık o Dansöz Nana?

• Pembe zipodaki "Oha"nın anlamı çözüldü, Rusya'da kadın demekmiş meğer...

• Yakartop oynarken, ortadaysan ve topu tutup 'can' kazanıyorsan, işte o gün, kahramansın sen! Vurulduğunda da, hakkaten vurulmuş gibi, hayatın anlamı kalmaz!

• Futbol oynamayan adam futbol yazarı oluyorsa, askerlik yapmayan adam Genelkurmay'ı

niye eleştirmesin?...

• Duyamadım, faşist politika mı dediniz? Faşizm, sürgüne yollanan dostlarımızı ilgilendirmiyor sadece, asıl faşizm için kalanlara bakalım: Türkiye; işsizlik, gelir eşitsizliği, bebek ölümleri, bilgi seviyesi yeterli olmayan öğrencilerin oranı, mutluluk algısı, kişi başına net milli gelir göstergelerinde en alt sıralarda... OECD ülkeleri

• Alka'sı Seltzer dertlerimin...

• Tom Miks benim için bitmiştir! Bitme sebebi de köşeye aldığım sayfada mevcut. Yıllarımın kahramanları Yüzbaşı Tom, Konyakçı ve Dr. Sallaso, keriz gibi karanlıkta birbirlerini bayıltıyorlar. N'aptınız hocam siz? Nittiniz öyle? (Peki, çocukken hem karda fazla oynayınca ateşlenmek, hem de maceradan maceraya koşan Rodi'ye özenmek. Hayır, yattığı yer belli diil hırbonun!)

• Kayahan bir dönem diyetle çekilip Ferhan Göçer olarak belirmiş olmasın?!

• Sosyete camiinde kaza namazı olmaz, "after party" olur!..

• Azalarak Bitsin: Önce "Bak şimdi" denilen, sonra "Hoop-hoop" yapılan parmak oyunu..

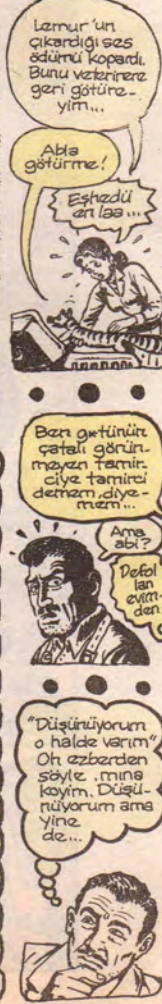
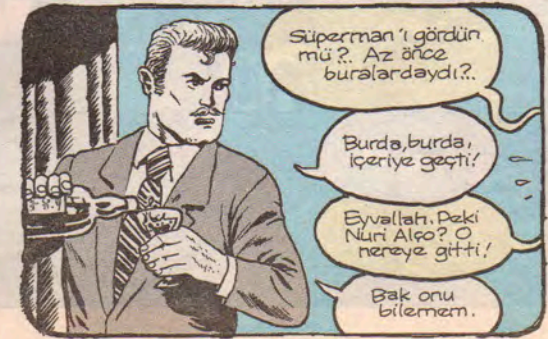
• Bay Hıncal Uluç, el insaf, yazınızı aldınız artık, oluyo mu böyle ergen hezeyanları? Mircea Lucescu, Türkiye'ye geldi, ona "pardesüsü kırışık" dediniz, "saçları dağınık" dediniz, "Çeribaşı, Çingene" dediniz. O ne yaptı, hem Galatasaray'ı, hem Beşiktaş'ı şampiyon yapıp gitti. Yıllar sonra, Shakhtar Donekst'le UEFA Şampiyonu oldu, bari "Hoşlanmam ama tebrik ederim" deseniz. Hayır, yazınızın başlığı "Lucescu zavallısı ve yandaşları.." Yazıda diyorsunuz ki "Bu Romen, benim ülkeme, alenen ve resmen hakaret etti. Türkiye Cumhuriyeti'ni Çavuşescu'nun Romanyasına benzetme küstahlığında bulundu. Öfkem ondan..." Çuvallayınca milliyetçiliğe sığınmak, gerçek aşağılık kompleksi değil mi? Futboldan, puandan, matematikten sözederken, ne bu kan tahlilleri? İsteyen, istediği rejime, istediği benzetmeyi yapar. Siz de cevabınızı verirsiniz. Yo, hayır, tercihiniz faşizmden yana: "Bu ülkede o zaman bir İçişleri Bakanı olsaydı, daha o gün, çalışma izni iptal edilir ve şutlanırdı. Bir daha da dönmeyi aklına getiremezdi." Asıl diktatör kafası bu değil mi Bay Uluç? Futbolda tartışmasız otorite olduğunuz gibi, içişlerine de el atıyorsunuz, çok ayıp. Bakın 'zavallı' demiyorum, çünkü üslubumu milliyetçilik ve nefret belirlemiyor. Futbol konusunda, Romen Lucescu'yu, Türk Uluç'tan kesinlikle daha yakın buluyorum kendime, çünkü

Tribal

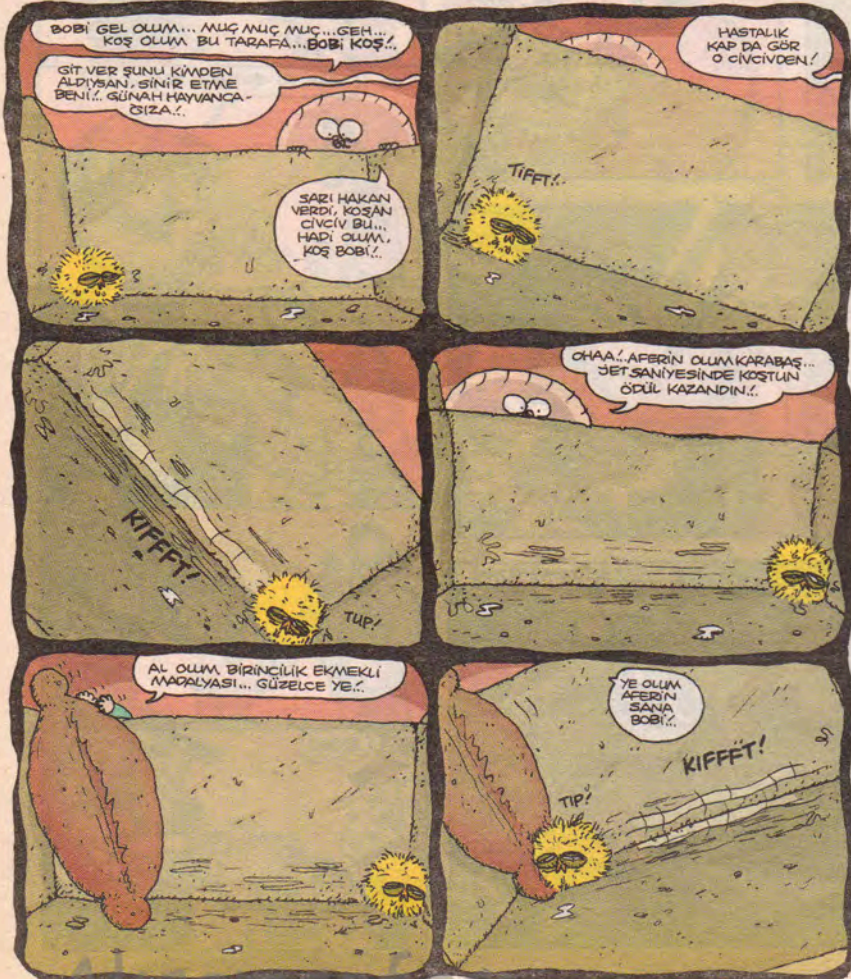
Çiğdem

Cüsti

fırat...

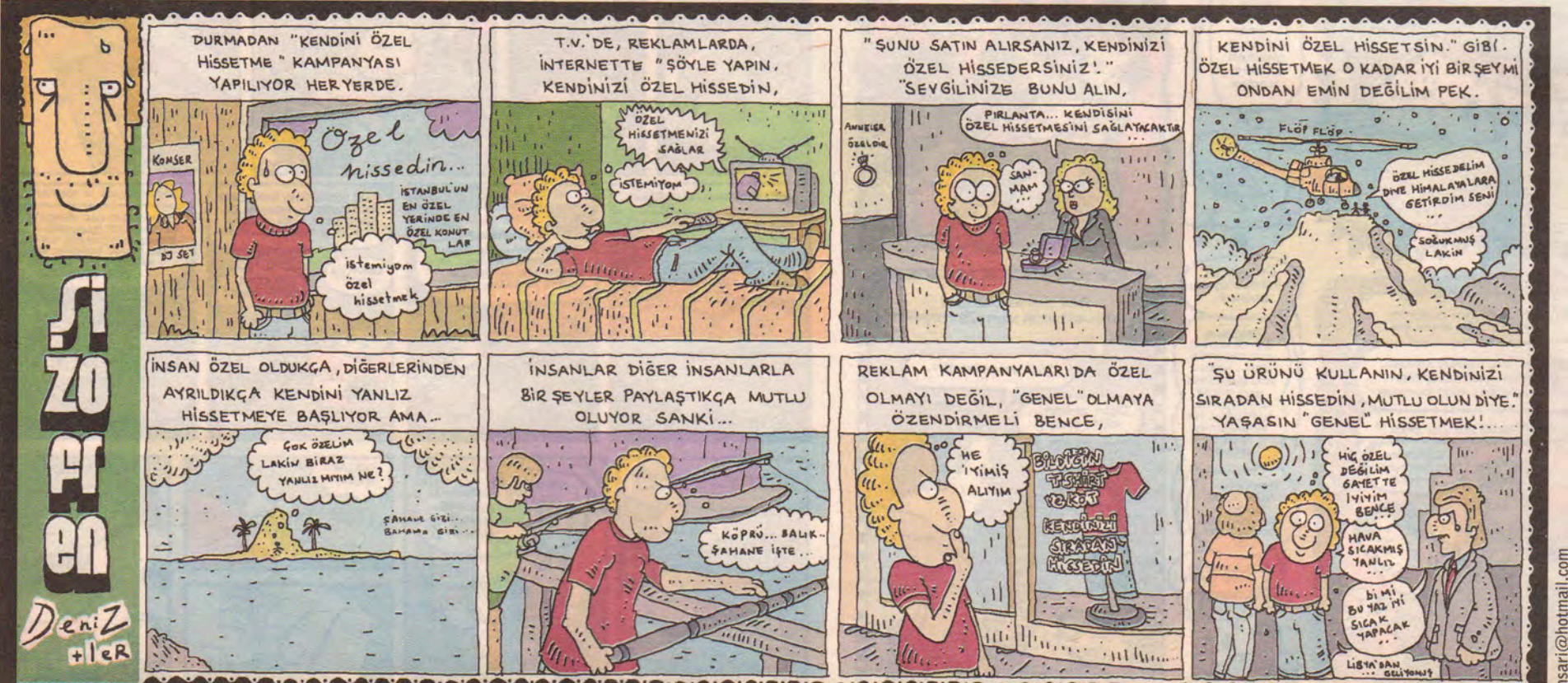
uğur gürsoy

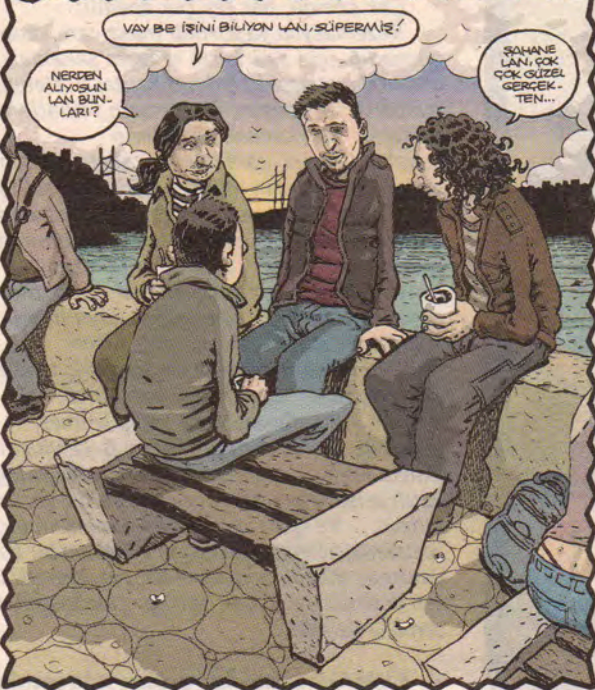

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

HAYATIM BİRİLERİLE BERABER Bİ BAKASINI ÖVEREK GEÇTİ. ÇOK GÜZEL Bİ MONT ALMIŞTAM TAMAM MI Bİ SÜRÜ DE PARA VERMİŞTİM. SÜPHE GÖTÜRMEYİ ÇEK ŞEKLİDE HEM ÇOK SAĞLAM HEM ÇOK GÜZELDİ YANİ. BAKANIN ANLAYACA Bİ KADAR İYDİ KISACASI... O SİRALAR BASHA Bİ ARKADAŞ DA Bİ MONT ALMIŞ. Tİ BENİM KİME BENİYO AMA BENİM KİME KAT KAT TIRIĞI ÇOK BELLİ... AMA YİNE DE ORDA BEN DE DAHİL HERKES ONUN MONTUNU ÖVDÜ...

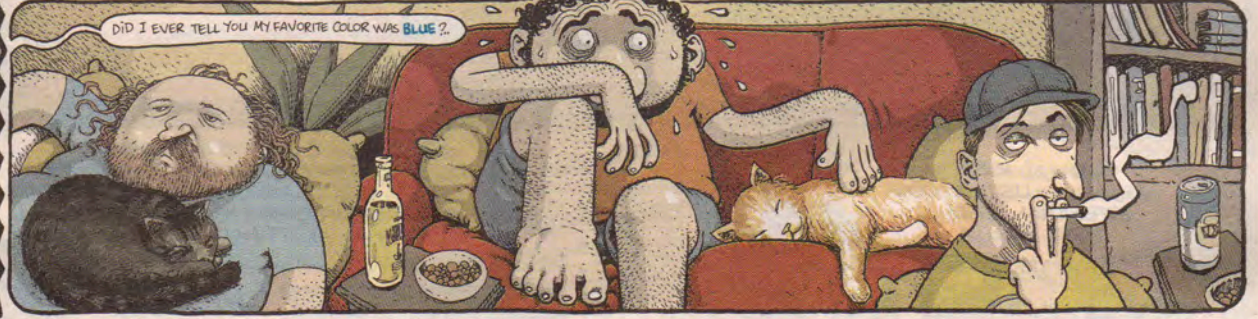
...BUNU SÖYLERKEN KENDİMİ KİME BAKIŞIN VE "OHA NE DİYOSUN OĞLUM AŞİ SENİN KİME BİGİMİSİN" DENİSİN İSTİYO - DUM... DUM... DUM... MİAMİLERİM HEP O DOĞRULUĞUYDİ YANİ...

NİYE ÖYLE YAPMIŞTAM BİLİYÖ MÜSUNUZ. ÇÜNKÜ BÖYLE YAPMAYI ÖĞRENMİŞİM. DOĞRUSU BU ZANNEDİYÖRÜM. NE GİCİK Bİ HUY Dİ Mİ? YANİ BEN NE KADAR SEĞİTİM ALDIĞIM. GİYDİĞİM YA DA BEĞENDİĞİM SEYERİN SÜPER OLDUĞUNU DÜŞÜNSEM DE SANKİ HİÇ ÖYLE DÜŞÜNÜYÖMÜŞÜM GİBİ "YOK YAA BOK GİBİ" DİYEREK KARŞIYAKİLERİN BENİ ÖVMESİNİ BEKLEYEN Bİ YALANCIYIM ASLINDA.

GEÇENLERDE Bİ ARA MEMO LARDAYIZ. BÜLENT. MEMO. BEN FİLM İZÜÇEZ GİTTİM EYDEN BİKAÇ SEVDİĞİM FİLM GETİRDİM... HANGİSİNİ İZLESEK DİYE BA - KARİKEN JOHN CARPENTER'IN IN THE MOUTH OF MADNESS'İNİ ÇOK ÖVDÜM... NEYSE KOYDUK FİLMİ, AMA TABİ FİLMİ ÖNEREN BEN OLUĞUM İÇİN AĞIR SORUMLULUK BİNDİ. STRESTEN İZLEYEMİYÖRÜM BİLE...

AHMET CAMBAZ

Fırat Budacı

250 KİLO OLMAK İSTİYORUM

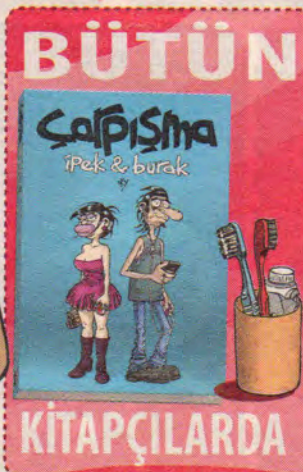
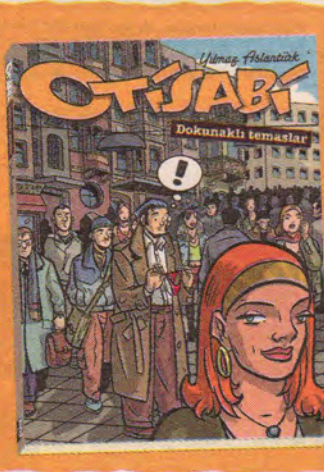
Çok önemli, her şey çok önemli: Rezervasyon yaptırdığı masa cam kenarı çıkmadığı için sinirlenen erkeğin şakakları, düğün davetiyesi kağıdının kalitesi, telefonun melodisi, ilk öpüşün, ilk temasın ve hatta ilk mekanın hatırlanması, kafelerin havalandırması, garsonun nezaketi, garsonun ayılığı, yeni alınan montun iklimatik özelliği, en iyi İzmir tulumunun Beşiktaş'taki şarküteride satıldığı, arabanın park sensörü, yağmurda ıslanmanın rezaleti, başka bir gün aynı şiddetli yağmurda ıslanmanın romantikliği, yeşillikleri bıçakla doğrayınca vitaminlerin kaçışması, tuzun nemlenmesi, tuzun nemlenmesine karşı savaş açan pirinç taneleri, kravatın boyu, ürperince omza alınan şal, ıslanan bikininin mutlaka değiştirilmesi gerektiği, yamaç paraşütü kursu, B-12 vitamini, Calvin Klein'in tenle uyumu, şişme bir yatağın yatılı misafirlere karşı çok pratik bir çözüm olması... Ve işte saymaya devam etsem hiç zorlanmayacağım, bu boktan dünyanın bir boka yaramaz milyon tane ayrıntısı çok önemli. Bir sen önemsizsin oğlum. Her şey çok önemli, bir sen önemsizsin...

Elektrikli pompanın kulağını sağa çevirince yatak şişmeye başladı. "Abi çok pratik, 3 dakikada şişiyor" dedi Serkan. "Güzelmış" dedim. Ben, Serkan ve Ece, ayakta durmuş buruş buruş siyah bir plastiğin şişerek bir yatağa dönüşmesini izliyorduk. Serkan ve Ece sevgiliydiler, aynı evde yaşıyorlardı. Evlerinde misafirdim. Yatak benim için şişiyordu. Bir mucizeyi izliyorduk sanki. Serkan, şişen yataktan gözlerini ayırmadan, "250 kiloya kadar taşıyabiliyor." dedi, gözlerini ayırmadan "Ooo!" dedim. 3 dakika bir türlü bitmek bilmiyordu. 70 kiloluk vücudum sıkıntıyla ağırlaşmaya başlamıştı. Serkan, "Kampta, çadırda falan da kullanabilirsin." dedi. "Çok pratikmiş" dedim. "Bunların uzaktan kumandalısı da var" dedi. Uzaktan şişirilen bir yatak hayal ettim. Hayalim bir mantığa oturmaya hemen dağıldı. Serkan, yatağın sonsuza kadar şişmesini istiyor gibiydi. Sıkıntı 120 kiloya doğru ilerliyordu. Artık bu şişmeler bitsin istiyordum. Bir an önce uyumak ve sabah onlar uyanmadan kaçıp gitmek istiyordum. Yatağın şişmesi tamamlanınca, Serkan "Bi test et" dedi. Devasa vücudumla uzandım yatağa (galiba 250 kilo olmuşum). "Tam bana göreymiş" dedim...

Yatağın şişmesinden 3 ay önce, Ece, Melih diye bir çocuktan ayrılmıştı. Bir kafedeydik. Tesadüfen yanındaydım. Ağlıyordu. Ben, "çok iyi bir dinleyicisin" diye adlandırılan bir durumun en usta oyuncusunu oynuyordum. Kederli gözlerle dinliyor, anladığımı belli eden mimikler kullanıyor, gereksiz konuşmuyor ve sadece konuşmanın finalinde hayatın boşunalığını vurgulayan yorgun kelimelerle atağa kalkmak istiyordum. Durum buydu. Hava buydu. Yapılması gereken buydu. Bu tür acılı durumlarda yaşanan boşlukların doldurulamayacağını, ancak örtbas edilebileceğini biliyordum. Onun gözünde kelimeleri titreten değil, sadece fiskeleyen ve sonra yine hayatın içine salan kalender bir adam olmak istiyordum. Ve galiba bu kızdan hoşlanıyordum.

Telefonu kapatıp "Bir arkadaşım geliyor" dedi. Biraz canım sıkıldı. Ayrılık haberini duyunca toplaşan insanların o çok anlayışlı ve aynı zamanda çok bilgiç hallerinden hiç haz etmiyorum. Üstelik birazdan yaşanacak 'kız kıza dertleri tokatlama seansı'nda bütün işlevimi kaybedecektim. On dakika sonra geldi, uzun uzun sarıldılar. Sarıldığı bir erkekti.

ÇIKTI! ÇIKTI! ÇIKTI! ŞİMDİ TÜM KİTAPÇILARDA

6. BASKI
TÜM
KİTAPÇILARDA

KİTAPLARIMIZI D&R
MAĞAZALARINDA
BULABİLİRSİNİZ...

TOPLU SİPARİŞ İÇİN:
Tel: 0(212) 245 53 38/39

O saban, içi hava dolu bir yatakta tavana bakarak "Burada ne işim var benim" diye düşünüyordum. Kalktım. Elektrikli pompanın kulağını sola çevirdim. Yatak şiştiği gibi tam 3 dakikada sönecekti. Gözlerimi hiç ayırmadan sönen yatağa baktım. "Ne kadar pratik... Kampta, çadırda..." diye mırıldandım. Siyah plastiği katlayıp yatağımı topladım. "Nasıl yatak ama?" sorusuyla bir an korktum. Arkamı döndüm, Serkan kapıda duruyordu. Galiba yatağın sönmeye sesini duyunca koşup gelmişti. "Şahaneymiş" dedim. Bir süre sönmüş yatağa baktık. "Hadi gel, kahvaltı yapalım, çok güzel Ayvalık zeytinim var." dedi. Aslında gitmek istiyordum ama bir an 'tamam' dedim. Yatak şişiren Serkan, kahvaltıda Ayvalık zeytininin biricikliğinden ve öneminden bahsetti. Ayvalık zeytini çok önemliydi. Saygıyla çıkardım çekirdeklerini. Sonra ekmek bandığımız zeytinyağına geldi sıra. Serkan, bandırdığı ekmeklerle Ece'yi beslerken, bir yandan da bu "mucizevi" sıvının kokusundan, renginden ve asit oranından bahsediyordu. Yazının başında okuduğunuz liste gitgide uzuyordu. Sanırım artık gitmem gerekiyordu...

UTAN İDDİA EDİ
MADANİ YORUM

BU HAFTA KÖSEME BİR SARKI İLE
BASLAVAK (İSTİYORUM SEVGİLİ
OKURLAR: "YALNIZ İNSAN"

♪ ♪ YALNIZ İNSAAN ♪ ♪
MERDİVENDİİİİİİİİ ♪ LAY LAY LAY
LAAA ♪ LAY LAY LAY LAAAA

♪ YALNİZ
İNSAĞEN
MƏRDİİ
VENDİİ
İİĞR
♪ ♪

LAY LAY
LAAY
LAAA-
AAY...
♪ ♪

I
FUCK
MY
SELF

ŞAK ŞAK ŞAK
ŞAK ŞAK

TEŞEKKÜRLER...
TEŞEKKÜRLER...

BU ŞARKI, ÜŞE YILLA-
RMDA SİZERK DİNLE-
DIGİM ZULFÜ ÜVANELİ
YE AIT BİR ŞARKI İDİ...

ŞAK ŞAK
ŞAK

TEŞEKKÜ-
RLER!

USEDE BU SARKINLI DINLERKENE "YALNIZ INSAN MERDIVENDIR" SOZLERINI ISTITKE GÖZLERIMIN ÖNÜNDE ŞÖYLE BİR GÖRÜNTÜ BELİRDİ...

YALNIZ
İNSANIN NİYE
MERDİVEN OLDU-
ĞUNU DA HİÇ
DÜŞÜNMEYİNE
YALAN SÖYLİYİN.

TABI SONRADAN BU SÖZLERİN DEVAMINA DIKKAT ET-TİM. YALNIZ İNSAN MERDİVENDİR, "HİÇ BİR YERE KLASMA-YAN" ...

TABI BU SEKİDE OLUNCA GAYET ANILANLI!

FAKAT KONTUMUZ BU DESİ!...

KONTUMUZ SU-YAL-NIZ İNSAN MERDİ-VEN ANDIZ?..

SİNDİK EFENİM, SİZLERDEN KÜÇÜK
BİR RİCAM OLACAK... AŞINIZI! AĞIN!

EYET EYET,
DÜNDÜZ AĞIN!

ŞAAAAA

BU SEK
DE

SİMDİ SES VERİN
AAAAAAA
NE SESİ ÇIKTI

SİMİK DUDAKLARI YUSY
VARLAK YAIPSES VEREL

AA...
AA.
DI MI

00000000

NE ÇIK

B

DEMİK Kİ EFENDİM NEYMİS. AŞKIMIZI AĞIP
DİREKTÖMAN SES VERDİŞİMİZDE BU SESLER
KİTYORMUŞ...A.O,İ FİLAN...

DEMİK Kİ BUNLAR EN
DÖĞAL SESLER.

DEYİL Mİ...

GO FAK YORSELF YU İDİYOT..
İDİYOT SANA BENZER DÜDÜK KRALİÇESİ!.. Bİ AA OO
DİYEMEDİN BE!.. ASINI AÇINA A, YUNARLAYINA O..
AMA YOK, İLLA VİZÜMÜ GÖZÜMÜ BÜKİRCİM, UA UA
O VOİ DE VİE ARADA DEREDİ SESLER ÇIKARICAM..
AMA GÜLLAVIKLAR HER BÖYLE!
HERİNİZ ORTAOKUL ÜSEDE

0 HALDE ARKADASLAR,
SINDIK KONULUMUZU GASI-
RABLI'RIZ...

İSTEE,
İNGİLTERE KRALICISI
KUINELIZABEET..
MEABA EFENDI!

HELLO LÜTFEN AĞZINIZI
AÇIP "A" DER MİSİNİZ.

EAGGG HAYIR HAYIR,
"A" DEVİN..

EAGGG DİE "A"
YAHU!

æ!

SE, A'YI BIRAKALIM,
A GECELEM... DUDAKLA-
YI YUVARLAR MISI-
NIZ LUTTEN...

OUCH! SINDİ SES
VERİN...

OWWWW...

YAHİ, EĞİP BÜKMEDEN,
PUZ "O" DESENE..

OW!

"O!..OOO!..

WOAH!

O!..

OWWYN?

NEYSE NEYSE, O'YU DA GECELMİ.
U... EVET "U" DİYCEZ... "UUUUU" ...
PUYU ANDIRISITENO?.. U..

YU!.. HAYIR BE!.. U.. UUU..
DUDAKLARI YUM.. CENENİ
KIS.. SES VER.. UUU!..

OUİ!.. UUU.. UUUUU!.. UUU..
UUUUUU.. U..

WUWWWWWW

YOU?

FAK YU!..

EVET, PAST TENS, PIREZINT TENS FİLAN... EVET... GÖRDÜK...

PEKİ "AY HEV HED" U
S.K SOK TENSİN NE
Y.RAGIYA YARADIGINI
KAÇIMIZ ANLADIK HA?

KARDEŞİM, ZAMANIN SIRAŞI BELLİ,
GEÇMİŞ ZAMAN, ŞİMDİKİ ZAMAN,
GELECEK ZAMAN...

AY VENT TU SKUL,
AY EM GÖNG TU SKUL,
AY WILL GO TU SKUL..

KAÇIMIZ AN-
LADIK??!

AY HEV HED GAN
TU SKUL NE Mİ-
NAKOYIM BE..

KELİMELERİN ANLAMLARI DA AYNI ŞEKİLDE ZİRRÖPÇÄ?..

MESELA "HEPI" NİN TÜRKÇESİ NEY? "MUTLU" ... MUTLU NUN İNGİLİZCESİ NEY? SÖZLÜCE BAKIYORLUZ. "HEPI, PUİZD ... PUİZD" NİN TÜRKÇESİ NEY? "MENNUN . HOŞNUT" ... MENNUN 'UN İNGİLİZCESİ NEY? .. "GLED, SATISFAYD..." BU BÖYLE GİDER ..

BİR KELİMENİN BİREBİR KARŞILIKSI YOK!..

BİR KELİME GRUBUNUN ANCAK BİR KELİME GURUBUYLA KARŞILAYABİLİYORUZ!

NEDEN!.. NEDEN!..

EYET, BEN DE İLK BASTA TÜM BU D
YOLUKLARI (İNGİLİZCENİN LAVUKLU
NA YORMUŞTUM), AMA ÖYLE DEĞİ
BU İLETİŞİMLE İLGİLİ BİR DURUM
İLETİŞİM, SOSYALLIK DEMEK...
SOSYAL İNSAN İSE...

... BİR MERDİVENDİR

DEKİ MERDİVEN
MERDİVEN, YÜKSE
İKİ MEKAN ARASI

SİMDİK EFEDİLER BİR KAFAMIZIN İÇİNE BAKILIM HELE... ZİHNİN DEDİĞİMİZ NANE BİR HİSLENİMLER BULLUTU, BİR ANILANDIRIMLAR GÖRBASI DEYİL MİDİR...

DURAN KELİMELER DEĞİL, BASAMAKSIZ ZİHN

FAKAT SOSYAL İLETİŞİM İÇİN KONUŞMAK GEREKİNCE, O KESİKSİZ HİS ALANINI KESİP KESİP KELİMELERE GEVİRİYORUZ...

BİR NEVİ HOŞLUK, TATMIN OLMUŞLUK HİSİ ALANI...

GEL GÖR Kİ AYNI ALANI BİR BOYLE BÖLÜYÜRLÜZ...

ELƏMƏ BOYLE BÖLÜYÖR.

MUTLU

MEMNUN

HAPPY

GLAD

HOŞNUT

PLEASED

TIPKI AYNI EĞÜNDEKİ İKİ MƏRĐ. VƏNİN FƏRKLİ BƏSƏMƏK. LƏRİ OLMƏSİ GİBİ DEYİL Mİ ?..

[illegible]

BİR İNSAN KI EVRENDE TEK BASINCA OLSA, KİMSEYE KAFASINDAKİLERİ AKTARMAYA VE KONUŞMAYA KALKIŞ - MASA. ZİHNİ DE SESİ DE PÜRÜSSÜZ, PAMBUK GİBİ , PİR-İİ PAK OLURDU...

ASİGAĞUE EAGGOGG

TA-KA-RI-KI MA-KA RI-KO

ME-LA-BA

**SOSYAL İNSAN MERDİVENDİR
HIÇ BİR YERE ULAŞMAYAN...**

SÖZLERİMİ YİNE ZÜLFÜ LİVANELİ'DEN BİR SAR - KILLA SONLANDIRMAK İSTİYORUM...

DÜŞTE BİKAK YARASIN - DAAN ÇAA - NIM

GÜNEŞ TOPLA BENİİ İİM İĞÜİN

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Can Erik

Umut SARIKAYA

Elimde CV'ye Fındıklı Parkı'nda bir bankta otuyordum. Hava çok sıcaktı. Kravatı çıkarıp cebime koydum. Deniz işletmeleri'nin oradaki büfeye doğru yürüdüm. Bir bira, bir sigara alıp tekrar parka geldim. Göğe bir yer bulduktan sonra çimlerin üzerine çektimizi serip üzerine oturdum. Birayı açtım. Deniz çok durğundu. Denize diziğimiz olan balonlara ateş edenlere baktım biraz. Balonu vurana göğündü, vuramayanı yerindim. Bira tek, bütçe ise kısıtlı olduğu için birayı minik dudak daberleriyle içiyordum. Yine de güzeldi. Kefle gidiyim, ayakbabiları da kıardım, lacivert çorabım çimlerle buluştu. Takım elbise ve çorap tek başına çimlere uzanmış, bira için bir olarak parkın iti uğursuz gibi bir görüntü çizdiğimi, bu görüntümün sevgilisi olana korku, sevgilisi olmayanı ise güven verdiğini ben de biliyordum. Ama "ne yapayım, beni bu hale sokanlar utansın" diye düşünerek Fındıklı Parkı'nın keyfini doyasıya kıardım. Eğer bu sabah suratımı kazırçasına tıraş olmayıp, kot giyeseydim parkın tedirgin etmeyen, yalnız genç olacaktım ama bugün iş görüşmem olduğu için göz göre göre gelinmek istenmeyecek bir adam olmuştum. Park yine aynı park, ben yine aynı bendim ama bugün iş görüşmem vardı ve yarım saat sonra başlayacaktı...

İlçilemeyecek kadar sıcak biradan son yudumumu aldım. Çorabımdaki otları temizleyip der kösele ayakkabılarımı giydim. Beşiktaş'a kadar yürüyüp, otobüse bindim, mahalleye geldim. Akşamüstü olduğu için sokak çocuk kayınıyordu. Kıpıya kıpı, zile bastım. Kimse yoktu, annem pazara gitmiş olmalıydı. Kapının önüne şeffaf dosyadakil CV'mi koyup oturdum, akşam güneşi tam suratıma vuruyordu. Bir an övünmedikilerimi çıkarmak istiyordum. "CV ne saçma bişey lan" diye düşündüm. Ben bu zamana kadar bunları yaptım diye bi kâğıda yazıp, hiç tanımadığım bi adama götürmek o an için çok garip gelmişti. "Hobilerim" kısmına 'yüzme ve arkadaşın arabayla gezmek' yazmıştım o değiştireyim" diye düşündüm. Yüzmeyi gerçekten hobi edinmiş bi insan ben görmedim, öyleyse ne bu soytarlılar. Yalılarla yeni hobilerim kısmında "yüzmek" kelimesi ile karşılıyoryoruz. Ne bu bilinen, ama konuşulmayan yalan" diye kendi kendime isyan ettim. "arkadaşın arabayla gezmek" seçeneği zaten duyuranın hiç bi yerinde hobiler olamazdı. O yüzden CV'yi değiştirmek en akıllıcasıydı. Yarın internet kafeye gidip değiştirir, yeni çıkıtlar almalıydım. Bu etkinlikle yarın da gelir geçerdi, haftaya ki iş görüşme kadar zamanım boştu ve yapacak hiç bi işim yoktu. Yarından sonra tam altı gün boyunca öğlen vakti salonda tülün erkendaki yansımasını izleyecektim, öğlen çıkan sağlık programlarını izleyip, kadın sağlığı üzerine bilgiler alacaktım. Evden kendimi dışarı atma isteğiyle, ama bütçesizlikten atamamakla, akşamüstü sokaktan gelen çocuk ve anne bağırtılarını duymakla geçecek tam 6 gün... Hayatımda ne olup biteceğini, nasıl bi yerde çalışıp, nasıl bir insan olacağımı hiç bilmiyordum. Tek bildiğim çalmışak istemediğimdi, ama ıssız de kalmak istemiyordum.

Birden yüzüme top geldi. Aygâh kalktım, beni zıbartan Galatasaray formalı, sırtla ve kramponlu çocuğu yanıma çağırdım. Kramponlarıyla sıcak asfaltta tıkr tıkr yürüyecek yanıma geldi. Bekiden bir bir çıkardığı can erikleri çok hızlı yirecek bana bakıyordu. Bakışları oldukça çüretkârdı. Dalışılmayma gelmez şimdi diyip uzlaşmak ve aç olan karımı annem gelinece kadar doyurmak için "ne yiyorsun sen" dedim. Bişey demedi, can erikleri mideye indirmeye devam etti.

"erik çıktı mı ya. Ver bi bakayım tadına" diyip avucumu uzattım. "sktir lan" diyip elime tekme attı. Sonra çekirdeğini pantolonuma tükürüp ters istikamete doğru koştu. Pesinden koşmadığımı görünce bana karşı oynar gibi şımarıkça hareketler yapıp, topun başına gitti. Belli ki arsızlığı meslek edinmiş, oıcık bir çocuktu. uğrasmaya değmezdi

beni ki arsızlığı hisset edilmis, gıcık bir çocuktu, uğramaya degmezdi. Yeniden kapının önüne oturup bekledim. Çalışma ve çalışmanın anlamsızlığı üzerine biraz düşünmü. Çalışma hayatında benim canımı en çok sıkıan şey "iznilni" olma haliydi. Günün en güzel saatlerini işe geçirdikten sonra akşam evimize gitmemize izin verilmesi, bir yıl çalışmadan sonra 15 gün denize, yüzmeye gitmemize izin verilmesi, Cuma günü kotla işe gelmemize izin verilmesi bana çok saçma geliyordu. Kot da, g.t. de, deniz de her zaman, oldukları yerde hazır olarak bulunuyordu ama sürekli veya istenilen zamanda bir araya gelmelerine izin veriliyordu, geleceği zamanda ve süreye iş izin veriliyordu. İşte bu çok anlamsız geliyordu. Şimdi burada "özgürlüğüne çok düşkünmüdü" diye oturduğum yerden g.tü sağlama alarak konuşuyormuş gibi gözükebilirim ama bunları o gün sokakta elinde CV'si ve takım elbisesiyle kalmış bir işsiz olarak düşünüyordum. Ayrıca beni bıraksanlar ne denize giderim ne de gezirim tozarım, hiç bişey yapmadan evde otururum ama hiçbir şey yapmasam bile buna ben karar vereyim istiyordum. Bu içimden gelen istegi sağlam bir temele oturtup insanlığı çalışmamamz konusunda idna etmek için bi hareket başlatayım çok isterdim ama gıcık çocuk topuyla çok yakınımdaydı. Yüzüme ha top geldi ha gelecek diye ikide bir sinip, suratımı korumaktan sağlam temellere dayanan haklı sebepler üretemedim bir türlü. Konuya olan bütün konsantrem her şutta dağıldı. Yanda meşin topa şut çekilirken hangi felsefe, ideoloji üretilir söylenize!

Bu gerginliği dayanamayıp CV'mi de alıp pazara annemi bulmak için yola çıktım. Yolda karşılaştık, elinde torbalar ve yepesini bi Vileda'yla eve doğru geliyorodu. Viledayı ve bi kaç hafif torbayı bana verdi. 22 yaşındaydım ama içinde yumurta poşetinin olduğu torbayı "kırarsın" diye yine vermemişti. "Ne aldın" diyip elimi poşete daldırımdı, kese kâğıdının içinden bi avuç erik aldım. CV ve çekitimi Vileda'nın kovasına koyup kovayı bir elime aldım, diğer poşetleri de Vileda'nın sapına bağlayıp, azık gibî omzumda taşıdımdı. Kovayı taşıyan elimin avcuna sıkıştırdığım erikleri her yedideğim içinde CV olan kovayı da ağzıma kadar götürmek zorunda kalyıordum. "nasıl geçti görüşmen" diye sordu annem. "İyiymi ararız dediler, telefon bekliyem" dedim. "İyice sevdireydin kendini adamlara" dedi. Bişey demedim. "Gemi adamı belgesi için basıyurucam. Bizim meslektekiler gemilerde çalışabiliyomuş" dedim. "Napıcaksın gemide çalışıp. Ailen olmaz, yerin yurdun olmaz... Mühendisliği bıraktın şimdi daha kötüsüne basıyurursun. Ne istiyorsun anlamıyormu. Bak tanıdık da yar haftaya görüşmede iyice kendini sevdirdiğin bir şü işe. Koskoca sigorta şirketi bu, rahat edersin. Çok istediğini göster görüştüme öyle yabani gibi durma." dedi. Anneme bir türlü çalışmam istemediğini söyleyemiyordum. Omuzumdaki gibi bir koca torbaya bu allardan ödünç veriyiyordum.

Umûmîdâki gibi y. r. azık alayım, bu ellerden gideyim istiyordum.

Ki! Hafta sonra yeni işe alınmış bir eleman olarak, belgelerimi toplamış iş hayatına katılmışım. Daha tecrübeli biri tarafından işi nasıl yapacağını anlatılıyor, bi yandan da şirket gezdiriliyor. Kimlerle muhatap olup, kimlerle muhatap olmamam gerektiğini anlatıyordu, tanıştırılırdıktan sonra. Birileri yi işe sıcak davranıyor, birileri işe mesafeli yaklaşıyor. Daha önceki iş deneyimlerimden anladığım kadaryıla başta "aaa yi bi adam bu galiba" diye düşündüğüm bana çok sıcak davranan, beni korumuş gibi yapan elemanlar sonradan iş yerinin y. r. rak gibi, en az muhatap olunacak elemanları oluyorlarken genelde. O yüzden ben geçirdiğim elemanları insanlar üzerine yorumları pek dikkate almadım. "sigara içebiliyor muyuz?" dedim. "Terasta içebilirsiniz ama Nedim Bey görmesin çok şeyi ayıcır, ora yakanalardan içersin" diyercek, mutfağı gösterip, nasıl içil alınabileceğini gösterdi

bana. Ardından da beni işe alan müdürün mutfaktaki kupasını göstererek, onun kupasını asla kullanmamamı, bu konuda müdürün çok hassas olduğunu tembihledi. Müdür, kupasının keyfini top başına çıkarmak istiyordu ve biz uygar insanlardan bunu anlayışla karşılamamızı bekliyordu. Uzun bir şekilde, saygıyla üzeri çiçekli porselen kupaya baktık...

...bakarım...

Masama oturduğum, bilgisayarda oyun var mı acaba baktım, hepsini silmişlerdi, internet ise sadece şirket mailine ve sayfasına bağlıyorlardı. Bilgisayarı karıştırırken birden beni işe alan müdür kupasıyla yanıma geldi. Dosya arama çubuğuna yazdığım "tetrıs" yazısını panikle silmeye çalışırken, ayağa kalktım. Omzumdan tutup oturtarak, "kalkma kalkma" dedi. Gülmüşümdim. Tepemde dikilmiş müdüre ürkek bir serçe gibi bakiyordum. "nasıl alıştın mı biraz" dedi. Bir serçe olarak gülmüyeyerek "vicirık, bicirık" diye sesler çıkardım. Yetkisiz biri, yetkilisi görünce kucak dolusu gülmüşür. Anasına babasına, seviştiği kadına o kadar gülmüşsem yetkisiz. Ama bu yadırganacak bişey değildi. Engellenemeyen, içten gelen durdurulamaz bir coşukdur bu... Yetkisiz, en nefret ettiği, arkasından konuştuğu patronundan, müdüründen bile esirgemez o kocaman gülmüşemesini. Ben de öyle yaparak cevapladım sorularını. 22 yaşındaydım, üniversite mezunuyum, Türkiye'nin aydınlık yüzlerinden biriymiş, demokrasiyi ve çağdaşlaşmaya sonuna kadar inanıyordum ama "nasıl koydu size Vestel Manisa?" diyen yetkilise, koyalmuş biri olarak hiçbir kıza gülmüşemediğim kadar çok gülmüşüyordum. O, burada bir aile olduğumuzu söyledikçe canı gönülden katılıyör, ne kadar doğru bir tespit yaptığını söylüyorlardı. Çok çalışırsam ben de ilerde kendime ait bir kupayla ortalıkta gezinerek etrafımdaki yetkisizlerin bana gülmüşemesini sağlayabilecektim. Yıllar sonra bana ait olan tek şey bir kupa olacağı için, o kupaya, bir kupaya verilmesi gerekenden daha çok kıymet verecektim. Saate baktım daha 11 di. 2 saatir buradaydım ama yıllar geçmiş gibiydi, akşam altıya kadar burada müdürün kupasından kaç içmemeye dikkat ederek kalacaktım ve bu ortalama 20 yıl sürcekti. 20 yıl sonra çimlere günün istediğim saatinde, istediğim şekilde yayıllama izin verilecekti. Ama daha 20yıl vardı günümde.

Akşam işten çıktım, kravatımı cebime koyup, otobüsle Fındıklı Parkı'na gittim. Küçük bir kesekâgıdında satılan Can Eriklerden aldım. Bankta oturup erikleri yerken kupa heyecanıyla geçecek 20 yılımı düşündüm. Sabahın altısında serviste o saatte bile çok enerjik birinin muhabbetiyle, akşamki dizinin muhabbetiyle, Yeşilaycı çalışanların tembihleriyle, tatil ve hafta sonu planlarıyla, küçük işyeri sakallarıyla, forward maillerle, benden daha yetkililere gülümsemeyle geçecek 20 yıl vardı önümde. Biz iş yerinde mutlu bir aileydik ama deniz burada, çim burada, erik burada sabit duruyordu. Çalışmak istemiyordum.

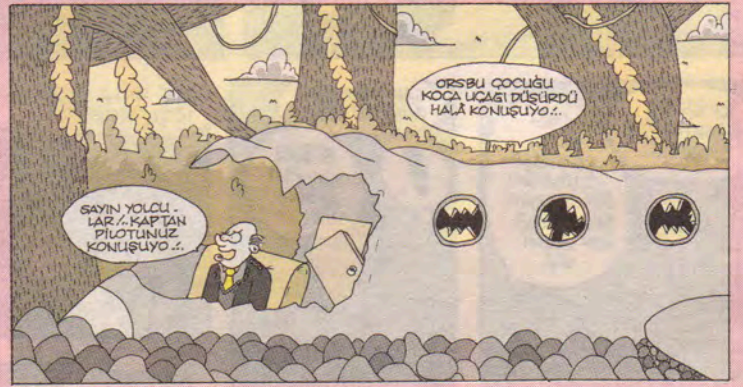
gelen kutusu

Anıl DUMAN

Harun TEKDAL

İsimsiz (Karikatürünüzün arkasına isminizi yazmayı unutmayın.)

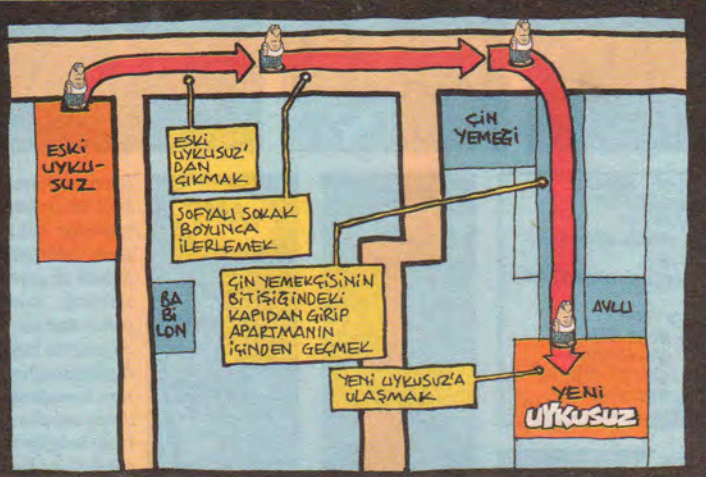

İlkay SALTIK

Emir SAĞLAM

TASINDIK
AMATÖRLER,
POSTACILAR VE
YEMEK ŞİPARİŞİ
GETİREN
ARKADAŞLARA
DUYURULUR.

Servet TURAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Mayıs 2009 | Sayı: 091
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

